

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

שְׁנַת - ה'תשע"ד

חלק - רנ"ז

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנוכע מקור
חכמה יסודתם, ענינים נוראים ונפלאים, עצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל השם יתברך בכל דרגה ודרגה מכל
מקום שהוא יהיה מי שיהיה

*

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה אדמו"ר
רבי נחמן מברסלב זי"ע
ועל פי דברי תלמידו מורנו
הגאון הקדוש אור נפלא אשר כל רז לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב זי"ע
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

*

הדפס על-ידי חסידי ברסלב

בנאל עיר ברסלב בגליל

ה'תש"פ

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהרא"ש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי

"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: 5610*

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים

עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח

תוך 48 שעות

* * *

לתרומות והשתתפות ביכוי הרבים

"הצדקה בעבור הדפסת הספרים שמגלים את האמונה

היא הפדיון נפש הגדול ביותר שהצדיק עושה עושה"

בנק מזרחי טפחות

בנק: 20 / סניף: 462 / מס' חשבון: 477625

שם ניצני הקודש הוצאה לאור

ניתן לשלוח את האסמכתא

למייל או לווצאפ - 054-2287882

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (יִשְׁעִיָּה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְוָה אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְוָה" כַּעַל כָּל אֲשֶׁר גִּמְלָנוּ הַיְוָה וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גִּמְלָם כִּרְחֻמָּיו וְכִרַּב חֲסֵדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוּבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מַח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹכִילוּ מַלְכִים שֵׁי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסֵדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֱמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעֲנִיִּים וְלְאֲבִיוָנִים, לְדָלִים וְלָרָשִׁים וְלְדָפִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עֹמְהֵן, שְׁנֵאמַר (יִשְׁעִיָּה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פָּנָיו, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פָּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעֶצְמוֹ וּמְסַדֵּיר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂפִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנֵי פֶסֶק הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שֹׁכֵר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאמַר (יִשְׁעִיָּה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית

ישראל", ואפילו על כל אמירה ואמירה שאדם אומר בין חברו לחברו, עד שתתקלה מריבה מביניהם, נוטל אדם עליהן שכר טוב, כנגד צדקה וגמילות חסדים.

ומה שכר נוטל עליהם מלמד שאורו זרח כאור השמש בחשך ואפלה ממראה פניו, שנאמר (ישעיה נח, י) "ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים", ואף מחשבה טובה שאדם מחשב בעולם הזה ואינו יכול לעשותה נוטל שכר טוב עליה לעולם הבא, שנאמר (מלאכי ג, טז) "ליראי הוי"ה ולחשבי שמו", ומה שכרו שהיא נוטל מלמד שכותבין אותו בספר זכרון לפניו עם הצדיקים לזכות ולירש חיי עולם הבא, שנאמר (שם) "ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי הוי"ה ולחשבי שמו", למה פדי שיאכל וישבע מטובו של עולם הבא, שנאמר (ישעיה נח, יא) "ונחך הוי"ה תמיד והשביע בצחצחות נפשך", ונחך הוי"ה תמיד" זו מנוחת עולם הבא, "והשביע בצחצחות נפשך" זו מעדני עולם הבא שמהן שובעין כל צדיקי עולם.

והנה זפני הקדוש ברוך הוא, בזכויות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב

ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים פרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מפל מיני נושאים שבעולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלום בין אדם לקונו, ושלום בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל') "לך יובילו מלכים שי", ומהו שי שהן מביאין לפניו, אלו שי של צדקה, שי של גמילות חסדים, שי של משרים, שי של אמונה, שי של רחמים, שי של שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדפאים, קשי יום, נשפרי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והפסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבי הם תשובות לשאלותיהם.

וּמַחֲמַת שְׁעָדִין אוֹחֲזִים בְּאִמְצַע הַדְּפוּס מִכְתָּבִים מִשְׁנַת
 תשמ"ה תִּאֲרִיכִים שֶׁל לְמַעְלָה מִעֲשָׂרִים שָׁנָה, וְעַד שִׁיגִיעוּ לְשָׁנִים
 אֵלּוּ מִי יוֹדֵעַ כִּמָּה זְמַן יִקַּח, וְיֵעַן שֶׁנֶּאֱבְדוּ כִּמָּה אֲלֵפֵי מִכְתָּבִים
 אֲמַרְתִּי וַיְהִי מָה אֲדַפְּסִים שְׁתִּימִים אוֹ שְׁלֹשָׁה טוֹפְסִים עַל כָּל פָּנִים מִכָּל
 שָׁנָה כְּדֵי שֶׁלֹּא יִלְךְ חֵס וְשִׁלּוּם לְאֲבוּד, כִּי רַבּוֹת יִגְעַתִּי וְטִרְחַתִּי
 וּבִטְלִיתִי מִזְמַנִּי הִיָּקַר, וְחִבְלֵי שְׁיִלְךָ לְאֲבוּד, וּמִהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 אֲבִקֵּשׁ אֱלֹהֵי אָבִי יִהְיֶה בְּעֶזְרִי שֶׁאֲזַכֶּה לְרֵאוֹת אֶת כָּל הַמִּכְתָּבִים
 הָאֵלּוּ כִּבְרֵי מִדְּפֻסִים בְּסִדְרַת חֲלָקֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", עַד שֶׁנֶּזְכֶּה
 לְגִאֲלָה שְׁלֵמָה, עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ שֶׁבֵּא יָבוֹא וַיִּגְאֹלֵנוּ גִאֲלַת
 עוֹלָם, וְנִזְכֶּה לְהַתְעַנֵּג בְּזֵיו שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה אֶז לְעֵינַי
 כָּל כִּי מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

ספר אשר בנחל

פרך רנ"ז

ב' תח

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אחרי, ט' ניסן ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני משתדל עם כל הכחות החלשים שיש לי להחזיר לך את אשתך וכו', ואתה כותב לי שאתה תשתדל לנהל את הסדר בשמחה בלי הקפדה, ותתן לה לנהל ולצית את דעתה בכל ענין וכו' וכו', אתה שכחת מה שעשית לה ולכל הילדים דיקא בליל הסדר שנה שעברה וכו' וכו', ולכן לפני שאתה רוצה שאני יעשה משהו, תקבל על עצמך לשחק ולהודות שאתה חייב, כי כל זמן

שְׁאַתָּה לֹא תוֹדָה שְׁאַתָּה חַיֵּב, אֵין לִי מָה לַעֲשׂוֹת, אֲנִי בְּאַמַּת יוֹדַע אֵת כָּל הַסְּפוּר שֶׁל יָמַי חַיֵּיכֶם בְּפֶרְטֵי פֶרְטֵי וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אִם אַתָּה תִּשְׁתַּנֶּה אֲזִי יֵשׁ תִּקּוּן, אָבֵל אִם תִּהְיֶה חֲכָמוֹלוֹג כְּמוֹ שֶׁהֵייתָ כָּל הַזְּמַן, אָז אֵין לִי מָה לַעֲשׂוֹת, וְאַתָּה אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ פְּתוּחַ, אִף שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִי מְאֹד מְאֹד לְהִשְׁתַּחֲרֵר מִהַחֻבוֹת הָעֲצוּמִים שְׂרוּבְצִים עָלַי, עִם כָּל זֹאת אַתָּה יוֹדַע שְׁאַנִּי מְקִים בְּשִׁלְמוֹת (דְּבָרִים א' י"ז) "לֹא תִגּוּרוּ מִפְּנֵי אִישׁ כִּי הִמְשַׁפֵּט לְאַלְקִים הוּא", אָשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה יֵשׁ לִי כָּל כֶּף הַרְבֵּה שׁוֹנְאִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֲנִי לֹא מִפְּחַד לְהַגִּיד אֵת הָאֲמַת, וְלִכֵּן אִם אַתָּה יָכוֹל לְהִשְׁתַּנּוֹת מִהַקְצָה אֶל הַקְצָה יֵשׁ מָה לְדַבֵּר, וְאִם אַתָּה לֹא מוֹכֵן לְהִשְׁתַּנּוֹת, אֲזִי חָבֵל עַל כָּל הַטְּרָחָה.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת כִּי אִם הֵיא כֹּבֵר לְקַחָה מִמֶּךָ אֵת הַמַּתְנָה שְׁנַתָּה לָּהּ, סִימָן שְׁיֵשׁ בְּלִבָּהּ מְקוֹם בְּשִׁבִילָךְ, אָבֵל אַתָּה מְכַרְח לְהִשְׁתַּנּוֹת מִן הַקְצָה אֶל הַקְצָה כִּי רַק אַתָּה חַיֵּב, וְאִם אַתָּה לֹא תִסְכָּים עִמִּי, אֲזִי מִתְקִים אֶצְלֶךָ מָה שְׁאַמַר הַנְּבִיא (יְרֵמְיָה י"ג כ"ג) "הִיָּהֶפֶךְ כּוֹשֵׁי עוֹרוֹ וְנִמַר חִבְרַבְרְתִּיו".

דַּע לְךָ שֶׁהַבְּחִירָה עֲכָשׁוּ בְיָדֶיךָ, אִם לְכָאן אִו לְכָאן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחוֹנֵן דַּעַת יְכַנִּים בְּךָ דַּעַת וְשִׁכָּל, וְאֲזִי הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמַּח

ב' תט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי, י' נִיסַן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יָאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאַנְחֵנוּ מִתְקַרְבִּים עוֹד יוֹם וְעוֹד יוֹם לְחַג
הַפֶּסַח שֶׁהוּא חַג הַחֲרוּת חַג הַגְּאֻלָּה, וְרְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד
בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּיָמִים אֵלּוּ דִּיקָא שְׁאַנּוּ מְכִינִים אֶת עֲצָמֵנוּ לְצֵאת
מִהַגְלוּת, וּמוֹבָא בְּדַבְרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוּת שְׁלוּחַ הַקֶּן הַלְכָה
ה' אוֹת ט"ו) בְּפֶסַח אַז הוּא הַתְּחַלַּת הַתְּקַרְבוּת יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם
שְׁבַשְׂמִים, כִּי אַז הוּא יְצִיאַת מִצְרַיִם שְׁיּוֹצֵאִין מִמ"ט שְׁעָרֵי טְמֵאָה
וְנִכְנָסִין בְּמ"ט שְׁעָרֵי קִדְשָׁה, וּמִבְּאֵר בְּדַבְרֵי הָאֲרִיז"ל שְׁבִיּוֹם
רֵאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח נִמְשָׁכִין כָּל הַמוֹחִין הָעֲלִיוֹנִים גְּלוּי הַשְּׂגַת אֱלֻקוֹת
לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאַז הוּא הַתְּקַרְבוּת גְּדוֹל מְאֹד שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְקַרְבֵנוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבָא לְבַקֵּר אוֹתָנוּ עִם כָּל הַפְּמִלְיָא שֶׁל
מַעֲלָה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְן עָלִינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד שְׁאַנְחֵנוּ מִתְקַרְבִּים
אֶל חַג נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, שְׁאַז יָאִיר עָלִינוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹרוֹ
בְּהַאֲרָה נוֹרָאָה וְנִפְלָאָה מְאֹד, עַד שְׁכָלְנוּ נִשְׁיַג אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא,
וְלִכְן עָלִינוּ רַק לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל מַה שְׁאַנְחֵנוּ
צְרִיכִים בֵּין בְּגַשְׂמִיּוֹת בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת, הַכְּתַבַּת הָרֵאשׁוֹנָה
וְהָאַחֲרוֹנָה זֶה רַק הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאַיִנוּ מְטַעָה אֶת
עֲצָמוֹ בְּזַה הָעוֹלָם כָּלָל, וְיוֹדַע וְעַד אֲשֶׁר בְּנֵי אָדָם לֹא יְכוּלִים לַעְזוֹר

לָךְ כָּלֵל, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (תְּהִלִּים קמ"ו ג') "אֵל תִּבְטְחוּ בַּנְּדִיבִים בְּכֵן אָדָם שְׂאִין לוֹ תְּשׁוּעָה", הוּא לֹא יְכוּל לְעֹזֵר לְעֹצְמוֹ אֵיךְ הוּא יְכוּל לְעֹזֵר לָךְ? וְלָכֵן צְרִיכִים רַק לְבִטָּח בּוֹ יִתְבַּרְךָ, שְׁזֶה מַה שְׁדוּד הַמְּלֶךְ שֶׁר (תְּהִלִּים כ"ב) "בְּךָ בְּטָחוּ אֲבֹתֵינוּ בְּטָחוּ וַתִּפְּלֹטְמוּ: אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ בְּךָ בְּטָחוּ וְלֹא בּוֹשׁוּ", וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ דִּיקָא בְּיָמִים הָאֵלּוּ שְׂאֵתָה כָּל כֶּךָ טְרוּד בְּטְרֻדוֹת הַחַג, תִּרְאֶה גַם לִגְנֹב זְמַן לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲפִילוֹ כְּמַה דְּבוּרִים, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבַּרְךָ, וְכֵן תִּקְנֶה לְעֹצְמָךְ מֵדַת הַסְּבִלְנוּת לֹא לְהוֹצִיא אֶת הַכֶּעַס וְהַעֲצָבִים שְׁלֶךְ, לֹא עַל אֲשֶׁתְּךָ וְלֹא עַל יְלָדֶיךָ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוה"ר חֶלֶק א' סִימָן ס"ח) שְׁהַכֶּעַס דּוֹחָה מֵהָאָדָם אֶת כָּל הַפְּרָנְסָה, וְאֲפִילוֹ שְׁנִגְזֹר עָלָיו שְׁיִהְיֶה לוֹ הֶרְבֵּה כֶּסֶף וְכוּ', עַל יְדֵי כֶּעַס הוּא כְּמוֹ יָדִיו דּוֹחָה אֶת זֶה וְכוּ', וּמֵדַת הַכֶּעַס זֶה הַמְּדָה הַכִּי מִגְּנֶה שְׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׂאֵמְרוּ בַּזֶּהר (תְּצִוֶּה קפ"ב). בְּמֵאֵי אֲתִידַע לְקַרְבָּא בַּר נֶשׁ בְּהִדְיָה, אוֹ לְאַתְּמִנְעָא מִנִּיה. [אֵיךְ יְכוּלִים לְדַעַת אִם מִתֵּר לְהִתְקַרֵּב אֶל הָאָדָם הַזֶּה אוֹ לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ?], בְּרוּגְזִיָּה מִמֶּשׁ, יָדַע לִיה בַּר נֶשׁ, וַיִּשְׁתַּמּוּדַע מֵאֵן אִיהוּ. [בְּכֶעַסוֹ שֶׁל אָדָם מִתּוֹדַע מֵהוּת כָּל הָאָדָם וּמִתְגַּלְהָ מִי הוּא], אִי הִיא נִשְׁמֵתָא קְדִישָׁא נָטַר בְּשַׁעֲתָא דְּרוּגְזוּי, אֲתִיָּא עָלֶיהָ דְּלֹא יַעֲקֹר לָהּ מֵאַתְרָהָא, בְּגִין לְמִשְׁרֵי תַּחוּתָהּ הֵהוּא אֵל זֶר, [אִם אָדָם שׁוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ לֹא לְהִיּוֹת בְּכֶעַס כְּדֵי שְׁלֹא יִהְיֶה נֶעֱקָר מִמֶּנּוּ נִשְׁמֵתוֹ], דָּא אִיהוּ בַּר נֶשׁ כְּדָקָא יְאוּת, דָּא אִיהוּ עֲבָדָא דְּמֵאֲרִיָּה, דָּא אִיהוּ גְּבַר שְׁלִים. [זֶה הוּא אָדָם כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ לְהִיּוֹת, הוּא עֲבָד שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוּא אָדָם הַשְּׁלֵם], וְאִי הֵהוּא בַּר נֶשׁ לֹא נָטִיר לָהּ,

ואיהו עקר קדושה דא עלאה מאתריה, למשרי באתריה סטרא אחרא. ודאי דא איהו בר נש דמריד במאריה, ואסיר לקרבא בהדיה ולא תחברא עמיה, [ואם אדם הזה לא שומר על עצמו לא להיות בכעס, והוא עוקר את הקדשה ממנו, ונכנס בו סטרא אחרא, אדם הזה הוא מורד בהקדוש ברנף הוא ואסור להתקרב אליו], ודא איהו (איוב י"ח ד') "טרף נפשו באפו", איהו טריף ועקר נפשיה, בגין רוגזיה, ואשרי בגויה אל זר [אדם שהוא בכעס הוא עוקר את הנפש שלו ושורה בו הסטרא אחרא], ועל דא כתיב (שם) "חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו", דההיא נשמתא קדישא טריף לה, וסאיב לה בגין אפו [מי שבכעס הנשמה שלו בורחת ממנו, והוא מטמא את עצמו]; ואמר האריז"ל את כל העברות יכולים לתקן וכו', אבל מי שכועס הוא עוקר את הנשמה שלו לגמרי וכו', וקשה להחזיר לו את נשמתו וכו', ולכן סובל מה שסובל וכו', ולכן שמור מאד מאד בעתים הללו לא להיות בכעס וברציחה וכו', על ילדיך, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות בנים סימן ק"ז) הבנים שוטים, כשאביהם כעסן; כי כשהאבא כעסן והבן שואל אותו משהו וכו', והאבא צורח וצועק עליו כמטרף וכו', אזי הבן נשאר שוטה וכו', אבא צריך להוריד את עצמו אל ילדיו, ולספר להם ספורי צדיקים, וכן להתענין בכל מה שעובר עליהם, שזה מעקר החנופה, יעזר הקדוש ברנף הוא שתכניס את הדבורים האלו היטב בתוך לבך, ותהיה תמיד מישוב בדעתך.

המאחל לך חג פשוט וששח

ב' תי

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי, י' נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאַנְחָנוּ מִתְקַרְבִּים יוֹם לְחַג הַפֶּסַח חַג הַחֲרוּת חַג הַגְּאֻלָּה, וּבִיּוֹתֵר צְרִיכוֹת הַנָּשִׁים לְשִׂמְחָה עַל נַעַם חֶלְקֵן שְׂהִיָּה לָהֶן בְּגֻאֲלַת עַם יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (מִדְּרַשׁ אַגְדָּה) לֹא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים אֲלֵא בְּזִכּוֹת הַנָּשִׁים, שְׁמָסְרוּ אֶת נַפְשָׁן עֲבוּר לְקִיָּם אֶת רְצוֹנָו יִתְבָּרַךְ, כִּי הֵן חִזְקוּ וְאִמְצוּ וְשִׂמְחוּ אֶת בְּעַלְיָהֶן, וְהִכְנִיסוּ בָּהֶם בְּטָחוֹן עֲצָמֵי, וְשִׁיעְבְּרוּ אֶת הַשְּׁעֵבּוּד וְכוּ', כִּי עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְגַאֲלָנוּ וְכוּ'.

מָה אוֹמֵר לָךְ אֵינן לְתַאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר גְּדֹל זְכוּתָן שֶׁל הַנָּשִׁים שִׁישׁ לָהֶן כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי מַגְבָּלִים יוֹתֵר מִגְּבָרִים, אִם יִדְעוּ אֵיךְ לְנַצֵּל אֶת זֶה, כְּדַבְּרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ הַגְּדוֹל וַיִּקְהַל) בְּעֵת בְּנֵית הַמִּשְׁכָּן הָיוּ הַנָּשִׁים מְקַדִּימוֹת לְאֲנָשִׁים, לְפִיכֶךָ זְכוּ נָשִׁים שֶׁל אוֹתוֹ הַדּוֹר יוֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים, שְׂאֵלוֹ נִכְנסוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאֵלוֹ לֹא, וְכֵן בְּעֵת עֲשִׂית הָעֲגָל אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בַּמִּדְבָּר רַבָּה פְּרָשָׁה כ"א סִימָן י') אוֹתוֹ הַדּוֹר הָיוּ הַנָּשִׁים גּוֹדְרוֹת מֵה שְׁאַנְשִׁים פּוֹרְצִים שֶׁכֵּן אֶת מוֹצֵא שְׂאֵמֵר לָהֶן אֶהְרֵן (שְׁמוֹת ל"ב) "פָּרְקוּ נְזָמֵי הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּאֲזֵנֵי נָשִׁיכֶם" וְלֹא רְצוּ הַנָּשִׁים וּמִיחוּ בְּבַעֲלֵיָהֶן, שְׁנֵאֲמֵר (שֵׁם) "וַיִּתְּפָרְקוּ כָל הָעָם אֶת נְזָמֵי הַזֶּהָב" וְגו', וְהַנָּשִׁים לֹא נִשְׁתַּתְּפוּ

עֲמָהֶן בְּמַעֲשֵׂה הָעֵגְלָה, וְכֵן בְּמַרְגְּלִים שֶׁהוֹצִיאוּ דָבָה (בַּמִּדְבָּר י"ד) "וַיָּשׁוּבוּ וַיְלִינּוּ עָלָיו אֶת כָּל הָעֵדָה" וְעַלֵּיהֶם נִגְזְרָה גְזֵרָה שְׁאֵמְרוּ לֹא נוּכַל לַעֲלוֹת, אָבָל הַנָּשִׁים לֹא הָיוּ עִמָּהֶם בַּעֲצָה שֶׁכָּתוּב לְמַעַלָּה מִן הַפְּרָשָׁה (שָׁם כ"ו) "כִּי אָמַר הָיְיָ לָהֶם מוֹת יָמָתוּ בַּמִּדְבָּר וְלֹא נֹתַר מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם כָּלֵב בֶּן יִפְנָה" אִישׁ וְלֹא אִשָּׁה עַל מֵה שֶׁלֹּא רָצוּ לִכְנֹס לְאֶרֶץ, אָבָל הַנָּשִׁים קָרְבוּ לְבַקֵּשׁ נַחֲלָה בְּאֶרֶץ, לְכֹךְ נִכְתְּבָה פְּרָשָׁה זוֹ (בַּמִּדְבָּר כ"ז א') "וַתִּקְרַבְנָה בְּנוֹת צִלְפַּחֲדָי" סָמוּךְ לְמִיתַת דּוֹר הַמִּדְבָּר שֶׁמִּשָּׁם פָּרְצוּ הָאֲנָשִׁים וְגִדְרוּ הַנָּשִׁים; הָרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ אֶת גְּדֹל הַכַּח שֶׁל הַנָּשִׁים יוֹתֵר מֵהַגְּבָרִים, וְלִכֵּן תּוֹצִיָאֵי עֲכָשׁוּ אֶת הַכַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁלֶךְ לְפָנֶי חַג הַפֶּסַח, וְתִקְנִי לְעֲצָמֶךָ אֶת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוּת, וְאֵל תִּפְנְסִי בְּלַחֵץ וּבְדַחֵק, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ שֶׁלֹּא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דְּבָר עַל צָרְכֵי חַג הַפֶּסַח וְכוּ' וְכוּ', רַק תַּעֲשִׂי כָּל מֵה שֶׁכִּיּוֹלְתָךְ לְשַׁמַּח וְלְשַׁמַּח אֶת בְּעֵלְךָ וְאֶת הַיְלָדִים וְאֶת הַשְּׂכָנּוֹת שֶׁלֶךְ, וְתִמִּיד תִּדְבְּרִי מִשְׂמֵחָה שְׂזוֹ הַגְּאֻלָּה, וּכְשֶׁהָאִשָּׁה רְגוּעָה אֲזִי בְּכָל הַבַּיִת שׁוֹרָה אוֹיְרָה שֶׁל רְגִיעָה וְשִׁלּוֹת הַנֶּפֶשׁ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ לְקַבֵּל אֶת חַג הַמִּצּוֹת בְּדִיצוֹת וּבְשִׂמְחוֹת, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה

ב' תיא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר אַחֲרֵי, י' נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנֶכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה לֹא צָרִיךְ לְהִצְטַעַר וְלֹא לְהִתְלַבֵּל מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי אֲנַחְנוּ חֲנֻכְנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל לְזִכֹּר עַל תְּכִלִּיתֵנוּ הַנִּצְחִי, כְּמוֹ שְׁאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ד) צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד אֶת הַזְכָּרוֹן שֶׁלֹּא יִפּוֹל לְשִׁכְחָה, וְעַקֵּר הַזְכָּרוֹן הוּא לְזִכֹּר תְּמִיד בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּדַעְתּוֹ חֵס וְשְׁלוֹם שְׁאִין עוֹלָם אֶלָּא אַחַד, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְזִכֹּר תְּמִיד אֶת יוֹם הַמִּיתָה, וְלִהְיוֹת מוֹכְנִים לָזֶה, וְמִי שֶׁשָּׂם אֶת יוֹם הָאֲחֵרוֹן לְפָנָי עֵינָיו, הוּא כָּבֵד לֹא רַץ, לֹא אַחֵר כְּבוֹד הַמְדָמָה, וְלֹא אַחֵר כֶּסֶף וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא בְּחֻנָּם שֶׁהֵחֵךְ מִכָּל אָדָם אָמַר (קֵהֶלֶת ז' ב') "טוֹב לְלָכֵת אֶל בֵּית אָבִל מִלָּכֵת אֶל בֵּית מְשֻׁתָּה בְּאֲשֶׁר הוּא סוֹף כָּל הָאָדָם וְהַחַי יִתֵּן אֶל לְבוֹ", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מוֹעֵד קָטָן כ"ח:) דְּבָרִים שֶׁל מִיתָה דִּי־סִפְדוּ י־סִפְדוּנִיָּה דִּי־קִבְרָה י־קִבְרוּנִיָּה דִּי־טַעַן י־טַעַנוּנִיָּה וְכוּ', הֵינּוּ שְׁאֵדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְהִתְבּוֹנֵן הֵיטֵב אֵיךְ יִהְיֶה הַמִּיתָה שְׁלוֹ, אֵיךְ יִסְפְּדוּ אוֹתוֹ, וְאֵיךְ יִקְבְּרוּ אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְכִבֵּר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ק"צ) שֶׁכַּמָּה פְּעָמִים צִיר לְעֲצָמוֹ עֲנִינֵי מִיתָה כְּאֵלוֹ הוּא מֵת מִמֶּשׁ עַד שֶׁהִרְגִישׁ טַעַם מִיתָה מִמֶּשׁ. וְכָתַב מוֹהַרנ"ת ז"ל גַּם אֲנִי

שָׁמַעְתִּי שְׂאֵמֶר שְׁבִימִי נְעוּרָיו הָיָה מְצִיר לְעַצְמוֹ מִיתָתוֹ וְאִיךְ יִכְפוּ עָלָיו וְכו', וְצִיר לְעַצְמוֹ הֵיטֵב כָּל עֲנִינֵי מִיתָה וְאָמַר שֶׁהוּא מְלֹאכָה לְצִיר לְעַצְמוֹ זֹאת הֵיטֵב; עֵינֵי שָׁם.

וְלִכֵּן לְדַעְתִּי מִי שְׁמַכְנִיס מַחְשְׁבוֹת אֵלָיו בְּכָל יוֹם וְיוֹם, הוּא כְּבָר לֹא חוֹשֵׁב לֹא מְכַבֵּד וְכו', וְלֹא מְכַסֶּף וְכו', וְלֹא מְפָרְסוֹם וְכו', וְאָמַר רַבִּי אֲבָרְהָם בֶּן רַבִּי נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר ז"ל (סֵפֶר "כּוֹכְבֵי אוּר" חֶלֶק שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה) שֶׁכֶּף הָיָה מְנַהֵג אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מֵעוֹלָם, לְחֹשֵׁב עַל הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן וְעַל הַשְּׁעָה הָאֲחֵרוֹנָה וְעַל הַרְגַע הָאֲחֵרוֹן שֶׁל יְצִיאַת הַנְּשֻׁמָּה, וְאָמַר שֶׁרַק אֵלָיו נַחֲשָׁבִים לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הָאֲמִתִּיִּים, כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם לֹא חוֹשֵׁב מִהֲרַגַע הָאֲחֵרוֹן אִיךְ שִׁיַּצֵּא נִשְׁמָתוֹ וְכו', וְאִיךְ יוֹלִיכּוּ אוֹתוֹ לְקַבּוּרָה וְכו', וְאִיךְ יִקְבְּרוּ אוֹתוֹ וְכו', וּמָה יִהְיֶה אִתּוֹ אַחַר כֶּף וְכו', עֲדִין חַי בְּדַמְיוֹן מְאֹד גָּדוֹל, וּמִסְכֵּן הָאָדָם הַזֶּה שֶׁלֹּא חוֹשֵׁב מִתְּכַלִּיתוֹ הַנְּצָחִי, לוֹ נִכְנָס מַחְשְׁבוֹת שֶׁל יִשׁוּת וְגֵאוּת וְכו', וְרַץ אַחַר הַכְּבוֹד, וּלְהַשִּׁיג מֵהַשְּׂוֹתָר כֶּסֶף וְכו', [וְעֵינֵי שָׁם אֵיזָה תְּפִלוֹת הוּא רָשָׁם לְעַצְמוֹ לְהַזְכִּיר אֶת הַרְגַע הָאֲחֵרוֹן שֶׁל הָאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם], וְלִכֵּן אֵל תִּכְנֶס בְּלַחֲץ, אֲנִי חַי עִם מַחְשְׁבָהּ זֹו כְּבָר לְמַעְלָה מִשְׁשִׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה עוֹד קוֹדֵם שֶׁהִתְקַרְבְּתִי אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמֵאֵז שֶׁזְּכִיתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל זֶה לִי קְרוֹב לְשִׁשִּׁים שָׁנָה, לֹא מִשׁ הַרְגָעִים הָאֵלּוּ מֵעִינֵי וּמִלְּבָבִי וְכו', וְלִכֵּן אֶתָּה לֹא צָרִיךְ לְפַחַד, כִּי רְאוּי לָנוּ לְהַזְכִּיר לְעַצְמָנוּ אֶת הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן, וְאֵז כְּבָר לֹא רוֹצִים שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם.

דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר (תְּהִלִּים מ"א ו') "אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מִתִּי יָמוּת וְאֶבֶד שָׁמוּ", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִכּוֹת י). אָמַר דָּוִד לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם שְׁמַעְתִּי בְּנֵי אָדָם שֶׁהֵיוּ אוֹמְרִים מִתִּי יָמוּת זָקֵן זֶה וַיָּבֹא שְׁלֹמֹה בְּנוֹ וַיִּכְנֶה בֵּית הַבְּחִירָה וְנִעְלָה לְרַגֵּל, וְשָׁמַחְתִּי, אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא "כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצִירֶיךָ מֵאֶלֶף" טוֹב לִי יוֹם אֶחָד שְׂאֵתָה עוֹסֵק בַּתּוֹרָה לִפְנֵי מֵאֶלֶף עוֹלוֹת שְׁעֵתִיד שְׁלֹמֹה בִּנְךָ לְהַקְרִיב לִפְנֵי עַל גְּבֵי הַמְּזֻבָּח; כִּי לְדוֹד הַמֶּלֶךְ הָיָה הַמּוֹן שׁוֹנְאִים, וְכֹלָם חִכּוּ וְצָפוּ שְׂיָמוּת וְכוּ', וְאָף עַל פִּי כֵן אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָשׁוּב לִי כָּל יוֹם וְיוֹם שְׂאֵתָה לוֹמֵד תּוֹרָה, וּמְלַמֵּד לְאַחֲרִים תּוֹרָה, וַיְדוּעַ שְׁכָל הַשׁוֹנְאִים שֶׁל דָּוִד מִתּוֹ וְהַתְּפָאָרָה קוֹדֵם, כְּגוֹן דּוֹאֵג וְאַחִיתָפֵל וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תִּכְנֹס כָּל כֶּף בְּלַחֲץ מִמֶּה שְׂדַבְרָתִי, כִּי דִבֵּר אֶחָד אֶתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין כִּי אֲנִי יַעֲבוֹר אֶת כָּל שׁוֹנְאֵי שְׂמֻצָּפִים לְמִיתָתִי, הֵם כֹּלָם יָמוּתוּ וַיִּתְּפָאָרוּ לִפְנֵי שֶׁהֵם חוֹשְׁבִים וְכוּ', וְלִכֵּן אֵין לָךְ מַה לְפַחַד מֵאֵלוֹ שְׂמַתִּימְרִים לְהִיּוֹת הַיּוֹרֵשׁ שְׁלִי וְכוּ'.

תְּהִלָּה לְאֵל הַתְּקַרְבָּתִי אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּגִיל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה וְחֻצֵי, וְשִׁקְדָתִי בְּשִׁקִּידָה וְהַתְּמַדָּה עֲצוּמָה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל שְׁנַיִם עַל גְּבֵי שְׁנַיִם, וְאָף אֶחָד לֹא יָדַע מִמֶּנִּי, עַד שֶׁבְּשְׁנַת תּשׁכ"ד שִׁפְתָאֵם הַתְּחִילוּ לְבֹא אֵלַי בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים, וּמֵאֲזוּ וְעַד עַתָּה זֶה חֲמֻשִׁים שָׁנָה שְׂאֲנִי מִתְּכַתֵּב עִם בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים וְכוּ' וְכוּ', וּמְחַזְקֵם וּמְעוֹדְדֵם וּמְשַׁמְחֵם, וְכֵן זְכִיתִי לְהַדְפִּיס כֶּמָּה וְכֶמָּה פְּעָמִים אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְלְהַפִּיצֵם בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּפְרָסְמֵתִי אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּצוּרָה כְּזוֹ שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל כִּיְדוּעַ

ליודעים, ותהלה לאל איני כלום אלא שמש אצל רבנו ז"ל, ואצל רבנו ז"ל אנחנו יודעים שאין שום תחליף, ובפרוש אמר שאני רוצה להשאיר ביניכם, וכן היה עם מוהרנ"ת ז"ל שאין לו שום תחליף, והאריך שיחה ארוכה (לקוטי הלכות שלוחין הלכה ה') שהצדיק נמצא בתוך הספרים שלו, ועלינו לחפש את הרוח הקדש שלו בספריו הקדושים כי שם נמצא אותו, וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב) שבתוך הספר של הצדיק שם נמצא פניו שכלו ונשמתו, ולכן כמו שרבנו ז"ל נמצא בספריו, וכן מוהרנ"ת ז"ל נמצא בספריו, כן אני נמצא בתוך ספרי שו"ת "אשר בנחל", שכבר נדפס עד עכשו למעלה משלשים אלף מכתבים עד שנת תש"ס, ומשם עד עכשו יש עוד כארבעים אלף מכתבים שגם כן ידפסו, וכל מכתב ומכתב שכתבתי שם אני נמצא, וכונתי הוא לכל אחד ואחד.

מלבד זאת זכני הקדוש ברוך הוא עם פרוש גדול - "שפת הנחל" על כל הלקוטי מוהר"ן, וכן "נהרי אפרסמון" על כל הספורי מעשיות, וכן "באורי המדות" על ספר המדות, מלבד זאת יש לי שלוש ספרים גדולים על התורה "זאת התורה" "אהבת התורה" "ברכת התורה", וחויץ מלמעלה מאלף וחמש מאות קונטרסים שכבר נדפסו בסדרת "אוצר הקונטרסים", ועוד הרבה ספרים כגון "פעלת הצדיק" תולדות רבנו ז"ל, וכן "שמירת הזמן", "ארץ אפיים" "מקור השמחה" הגדה של פסח עם פרוש "אור זרוע", וספר "גנזי המלך" פרוש על מגלת אסתר, מלבד עוד עשריות ספרים על התורה ועל המועדים ועל אגדות

חז"ל ועל תרי"ג מצוות ועל חמש מגלות וכו' וכו', שנמצאים בכ"ת יד.

ולכן אל תכנס כל כך בלחץ, תהלה לאל נשאר ממני ירושה מאד מאד גדולה ספרי קדש ששם מבארת דעת רבנו ז"ל בבאור נפלא מאד, עד שקטני ערך ורחוקים גם כן יכולים להבין סודות התורה, ולכן תמצא אותי אם תרצה לחפש אחרי רק בתוך ספרי שנדפסו עד עכשו, ועוד ידפסו בעזרתו יתברך שמו.

ולכן כל אלו שמתמרים שאני מניתי אותם לירושים וכו', הכל צחוק מכאיב, אחר יגיעה וטרחה של קרוב לששים שנה שיגעתי וטרחתי תהלה לאל בספרי רבנו ז"ל וכו', אזי כמה אברכים פגומים וכו', ששקועים בנאוף וכו', ומחפשים כבוד ושם וכסף וכו', מתמרים כל אחד שהוא יהיה הירוש שלי, זה מצחיק מאד.

ידוע ומפרסם מה שסבלתי כל ימי חיי עניות ודחקות שאי אפשר להסביר לא בעל פה ומכל שכן לא בכ"ת, ואף על פי כן הדפסתי את ספרי רבנו ז"ל, והקמתי כבר שלשה דורות של מדפיסים שהדפיסו את ספרי רבנו ז"ל, ואת גדל המחלקת שהיה עלי כל ימי חיי, זה אי אפשר אפילו להסביר, ומכל שכן מה שעבר עלי ביבנאל, מקום שהעבירו שם על הדת את שתי עדות, התימנים והתוניסאים, ודיקא שם הקמתי שמה ישוב וקבוץ של למעלה מארבע מאות חמשים משפחות יראים ושלמים, וגנים,

וּתְלַמּוּד תּוֹרָה וּבֵית סֵפֶר, יְשִׁיבָה קִטְנָה וְיִשְׁיבָה גְדוֹלָה, וְסַמִּינָר לְבָנוֹת, וְשְׁתֵי כּוֹלָלִים וְכו', וְכו', וְעוֹד רַשֶׁת שֶׁל צְדָקָה וְחֶסֶד, זֶה הַחֲדוּשׁ הַכִּי גְדוֹל, וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה לְקִרְאָת הַהוֹדָעָה שֶׁהוּא שָׁמַע עָלַי שְׁמַצְבֵי הַחֲמִיר... כִּכָּר הַקְדִּימוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים וְסִפְרוֹ לָנוּ (דְּבָרִים רַבָּה פָּרָשָׁה י"א סִימָן י') מִלְּאֵךְ סַמְאֵל הַרְשָׁע רֹאשׁ כָּל הַשְׁטָנִים הוּא, בְּכָל שְׁעָה הָיָה מְסַפֵּר מִיתְּתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, וְאוֹמֵר מְתִי יִגִּיעַ הַקֶּץ, אוֹ הֶרְגַע שָׁבוּ יָמוֹת מֹשֶׁה, שְׁאָרֵד וְאֵטֵל נִשְׁמָתוֹ הַיָּמֵנוּ, וְעָלִיו אָמַר דָּוִד (תְּהִלִּים ל"ז) "צוּפָה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְקֵשׁ לְהַמִּיתוֹ", אֵינן לָךְ רַעַשׁ בְּכָל הַשְׁטָנִים כְּלָן כִּסְמָאֵל, וְאֵינן לָךְ צַדִּיק בְּכָל הַנְּבִיאִים כְּמֹשֶׁה, שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים ל"ד י') "וְלֹא קָם נְבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ הַיְי"ה פְּנִים אֶל פְּנִים", מִשָּׁל לְמָה הַדְּבָר דּוֹמֶה, לְאָדָם שֶׁנִּזְדַּמֵּן לְסַעֲוֹדַת חַתָּן וְכֻלָּה וְהָיָה אוֹתוֹ הָאִישׁ מְצַפֶּה וְאוֹמֵר מְתִי יִגִּיעַ שְׂמִחַתְכֶם וְאֶשְׂמַחָה בָּהּ, כִּךְ הָיָה סַמְאֵל הַרְשָׁע מְצַפֶּה נִשְׁמָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, וְאוֹמֵר מְתִי יִהְיֶה מִיכָאֵל בּוֹכָה וְאֲנִי מְמַלֵּא פִי שְׂחֹק, עַד שְׁאֵמַר לוֹ מִיכָאֵל: מָה רָשָׁע אָנִי בּוֹכָה וְאַתָּה מְשַׂחֵק (מִיכָה ז') "אַל תִּשְׂמַחֵי אִיבַתִּי לִי כִי נִפְלַתִי קָמַתִי כִי אֲשִׁב בַּחֲשֵׁךְ הַיְי"ה אוֹר לִי"; עֵינַי שָׁם, וּבְדִיוֹק כִּךְ יִתְקַים גַּם אֶצְלִי שְׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם הַרְשָׁע וְכָל שׁוֹנְאֵי הַמַּחְכִּים לְמִיתְתִּי, יִהְיוּ בְּטוֹחִים שֶׁהֵם יָמוֹתוֹ וְיִתְפָּגְרוּ לְפָנָי, וְאֵינן לָהֶם מָה לְשַׂמַּח, כְּמוֹ שְׁאֵמַר מִלְּאֵךְ מִיכָאֵל וְכו'.

עַל כָּל פְּנִים רוֹאִים אֵיךְ שְׂתַאֲוֹת נְאוּף יְכוּל לְהַעֲבִיר אֶת הָאָדָם עַל דַּעְתּוֹ וְעַל דַּעַת קוֹנוֹ, כְּמוֹ שְׁאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"א) גְּאוֹת וְנְאוּף תְּלוּוִים זֶה בְּזֶה, כִּי מִי שֶׁהוּא בְּעַל

גָּאוּה בִּידוּעַ שֶׁהוּא נוֹאָף וְכוּ', וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ו) דְּזָה הוּא כָּלֵל גְּדוּל, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְשׁוּם אָדָם לְהַשִּׁיג וּלְתַפֵּס בְּדַבּוּרוֹ שֶׁל הַצְּדִיק, אִם לֹא שֶׁתִּקַּן תַּחֲלָה אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ כְּרֵאוּי, וְאִזִּי יִכּוּל לְהִבִּין וּלְתַפֵּס דַּבּוּרוֹ שֶׁל הַצְּדִיק. דְּאִיתָא בְּזוֹהַר (מִשְׁפָּטִים ק"י) 'סְלוּקָא דִּיסוּדָא עַד אָבָא וְאָמָא' שֶׁהֵם בְּחִינַת חֲכָמָה וּבִינָה, שֶׁהֵם י"ה, שֶׁהֵם מוֹחִין. נִמְצָא כְּשֶׁתִּקַּן אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ כְּרֵאוּי, אִזִּי הַמוֹחִין שְׁלוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְיִכּוּל לְהִבִּין דַּבּוּרוֹ שֶׁל הַצְּדִיק. כְּפִי הַתְּקוּן שֶׁל כָּל אֶחָד, כֶּךָ הוּא הַשְּׁגָתוֹ; עֵינֵי שָׁם.

וְלִכֵּן אֵל תַּפְנֵס בְּלַחֵץ וְאֵל תַּפְחָד, אֲנִי מִשְׁאִיר הַמּוֹן סְפָרִים תַּחֲתַי, וְשָׁם תִּמְצָא אוֹתִי, וְאִתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֵין לִי מָה לְהַנִּיחַ יְרוּשָׁה, כִּי מָה אֲנִי וּמָה חַיִּי, וְאֵין לִי מָה לְהַעֲבִיר אֶלָּא אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כְּמוֹ שֶׁאָמַר בְּפָרוּשׁ (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת גָּאוּה סִימָן ט"ו) אֵין לְהִתְגַּאוֹת בְּהַשְּׁגוֹת גְּדוּלוֹת אוֹ בְּמַעֲשֵׂים טוֹבִים, כִּי הַכֹּל עַל יְדֵי הַצְּדִיק שְׁבַדּוֹר, וְהוּא אֶצֶל הַצְּדִיק כְּעֵט אֶצֶל סוּפֵר; וְתַהֲלָה לְאֵל אֶת זֶה קִימַתִּי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, זְכִיתִי לְשִׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּרַבִּים בְּמִשְׁךְ חֲמִשִּׁים שָׁנָה שְׁגִלִיתִי וּפְרַסְמַתִּי אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלֹא בַּחֲנָם שֶׁהִס"מ רוּצָה לְבַלַּע אוֹתִי, וְלִכֵּן עַל כָּל אֵלוֹ שְׁמַחֲכִים עַל מִיתַתִּי נֶאֱמַר (מִיכָה ז') "אֵל תִּשְׁמַחֵי אִיבַתִּי לִי כִּי נִפְלַתִי קָמַתִּי כִּי אֲשַׁב בַּחֲשָׁף הַיּוֹי"ה אוֹר לִי".

הַמֵּאחַל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמַּח

ב' תיב

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר אחרי, י' ניסן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנֶכֶן קִבַּלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מה שרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חֶלֶק ב' סימן מ"ד) שְׁלֵא לְהַחְמִיר חוּמְרוֹת יְתָרוֹת, כִּי עַל אֵלוֹ הַמְדַקְדָּקִים וּמַחְמִירִים בְּחוּמְרוֹת יְתָרוֹת נֶאֱמַר (ויקרא י"ח) "וַיְחִי בָהֶם" וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יומא פ"ח:) וְלֹא שְׂיָמוֹת בָּהֶם כִּי אֵין בָּהֶם שׁוֹם חִיּוֹת כָּלֵל, וְהֵם תָּמִיד בְּמָרָה שְׁחוּרָה; וְכֵן אָמַר (שיחות הַר"ן סימן רל"ה) שְׁגַם בְּעֲנִינֵי פֶסַח אֵין לְהַחְמִיר חוּמְרוֹת יְתָרוֹת מְאֹד, כִּי זֶה מְבִיא לְאָדָם עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְכוּ', אֵתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׁכָל זֶה סוֹכֵב עַל חוּמְרוֹת קְצוֹנִיּוֹת לְגַמְרֵי וְכוּ', כִּי בְּאַמֶּת מְנַהֵג אֲבוֹתֵינוּ בְּיַדְנוּ שְׁכֵן מַחְמִירִים עַל הַרְבֵּה דְבָרִים, כְּגוֹן בְּעֲנִינֵי קְטָנוּיּוֹת שְׁשִׁיף גַם לְעֵדוֹת הַמְזָרַח, וְשָׁבוּעַ אֶחָד יְכוּלִים לְעַצֵּר אֶת עֲצָמוֹ וְלֹא לְאַכּוֹל מֵיְנֵי קְטָנוּיּוֹת וְכוּ', וּשְׁאָר הַדְּבָרִים מוּצְרֵי חָלֵב אוֹ אֲבָקָת קָפֶה, אוֹ מְמַרְחִים שֶׁל שׁוֹקוֹלֵד וְכדוּמָה וְכוּ', וּשְׁאָר דְבָרִים כְּאֵלוֹ וְכוּ', יֵשׁ הַיּוֹם הַכְּשָׁרִים הֵכִי טוֹבִים עַל יְדֵי בַד"ץ הָעֵדָה הַחֲרַדִּית, וּבַד"ץ הַתְּאֻחָדוֹת הַרְבָּנִים, וּבַד"ץ בֵּית יוֹסֵף, וּבַד"ץ הַרֵב לֵאנְדָא, וּבַד"ץ בְּעֵלְזָא, וְעוֹד שֶׁל רַבָּנִים מְפָרְסָמִים לִירְאֵי הַשֵּׁם שְׂיְכוּלִים לְסַמֵּךְ עֲלֵיהֶם, וְלֶכֶן לֹא עַל זֶה הַתְּכַפֵּן רַבְנוּ ז"ל,

כב אָפּר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחֵל

אָלָא עַל דֶּרֶךְ קִיצוֹנִית שְׁפָנִי אָדָם הוֹלְכִים בְּחוֹמְרוֹת יְתוּרוֹת שְׁאִין לָהֶם שַׁחַר.

עַם כָּל זֹאת אָסוּר לְלַעַג עַל שׁוֹם מְנַהֵג מְנַהֵגֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁכָל אָחַד יַחְזִיק כְּמְנַהֵג אַבּוֹתָיו, וְאָסוּר לְלַעַג עַל אֶף אָחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תיג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר אַחֲרֵי, י' נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּוֹדָי צְרִיכִים לְשִׁמּוֹעַ עֲצָה רַק מִיֵּרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ גַּם בְּעֵנִינִי גִשְׁמִיּוֹת וְגַם בְּעֵנִינִי רְפוּאָה, כִּי יֵרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ כָּל מִהְלֶךְ מַחְשָׁבָתָם הִיא עַל פִּי הַתּוֹרָה, וְלִכֵּן עֲצָתָם הוּא עֲצַת אֱמֶת זֶרַע אֱמֶת כְּלוֹ קִדְשׁ, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ז') וְלִכֵּן צְרִיכִים לְקַבֵּל וּלְשִׁמְעַע רַק אֵל עֲצוֹת הַצַּדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים שְׁדַבּוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבּוֹדָי צְרִיכִים לְשָׁמֵר מִכָּל מִינֵי שְׁקִרְנִים ר'מָאִים צ'בוּעִים שְׁלִטוּבַת עֲצָמָם הֵם דוֹרְשִׁים, וְזֶה שִׁיף לְכָל דְּבַר, הֵן בְּעֶסְקִים, וְהֵן בְּרְפוּאָה וְכוּ', כִּי צַדִּיקִים אֱמֶתִיִּים

הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבַּרְךָ נֹתֵן לָךְ עֲצָה אֲמִתִּית עַל פִּי הַתּוֹרָה אֶל אֵיזָה רֹפֵא לְגִשְׁת וְכוּ', וְלִכֵּן מַעֲלַת הָאָדָם הַמְקַבֵּל אֶת עֲצוֹתָיו שֶׁל הַצַּדִּיק אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲצָה סִימָן ה') עַל יְדֵי שְׂאֵתָה נֹטֵל עֲצָה מִהֶרֶב, עַל יְדֵי זֶה תִּזְכֶּה לִישׁוּעָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תִּיד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי, י' נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּיָדַי אָדָם צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְנֹדֵר נְדָרִים שְׂזָה עֲוֹן חֲמוּר מְאֹד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁבַח ל"ב:) תִּנְיָא רַבִּי נִתֵּן אוֹמֵר בְּעֶזְרַת נְדָרִים מִתְּהָ אִשָּׁה שֶׁל אָדָם, שֶׁנֶּאֱמַר (מְשָׁלִי כ"ב כ"ז) "אִם אֵין לָךְ לְשֹׁלֵם לְמָה יִקַּח מִשְׁכָּבֶךָ מִתַּחֲתֶיךָ", רַבִּי אוֹמֵר בְּעֶזְרַת נְדָרִים בְּנִים מִתִּים כְּשֶׁהֵן קִטְנִים, שֶׁנֶּאֱמַר (קִהְלַת ה' ה') "אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לְחֻטִּיא אֶת בְּשָׂרְךָ וְאֵל תֹּאמַר לְפָנַי הַמְּלֹאֵף כִּי שִׁגְגָה הִיא לְמָה יִקְצֹף הָאֱלֹקִים עַל קוֹלְךָ וְחִבֵּל אֶת מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ", אֵיזָה הֵן מַעֲשֵׂה יְדֵיו שֶׁל אָדָם, הֵוִי אוֹמֵר בְּנִיו וּבְנוֹתָיו שֶׁל אָדָם; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים ע"ז) כָּל הַנּוֹדֵר אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא מְקִימוֹ נִקְרָא

חוטא; וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְגַדֵּר נְדָר כִּי זֶה עֲוֹן חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד.

ומה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חֶלֶק א' סימן נ"ז) וּלְהַקִּים אֶת הָאֲמוּנָה הַנִּפְּוֵלָה הוּא עַל יְדֵי נְדָר שְׂיִדֵּר אֵיזָה נְדָר וִיקִים מִיָּד, כִּי עַל יְדֵי הַנְּדָר יֵשׁוּב לְאֲמוּנַת חֲכָמִים, פֶּרֶשׁ מוהרנ"ת ז"ל הֵינּוּ שְׂקִיבֵל עַל עֲצָמוֹ אֵיזָה פְּרִישׁוֹת וְקַבְּלָה טוֹבָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְאֲמוּנַת חֲכָמִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד נִזְכֶּה לְצִיַּת אֶת חֲכָמֵי הַדּוֹר, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַפִּיר אֶת פִּיהֶם, וְעַל יְדֵי אֲמוּנַת חֲכָמִים זֹכֶה לְאֲמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת י"ד) "וַיֹּאמְרֵנוּ בְּהוֹי"ה וּבְמֹשֶׁה עֲבֹדוּ" אִם בְּמֹשֶׁה הָאֲמִינוּ קַל וְחֹמֶר בְּהוֹי"ה? בָּא זֶה לְלַמְּדֵךְ שְׁכַל מִי שְׂמֵאֲמִין בְּרוּעָה נֶאֱמָן כְּאֵלוֹ מֵאֲמִין בְּמֵאֲמָר מִי שְׂאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם; וְלִכֵּן אִם אָדָם אֵין לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים סִימָן שְׂאֵין לוֹ גַּם אֲמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאַחַל לָךְ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תטו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי, י' נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֵךְ.

רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת חֲלוּם סִימָן א') לְחֲלוּם רַע תֹּאמַר
 בְּבִקְרֵי וְהַחֲלוּמוֹת שׁוֹא יִדְבְּרוּ, וְלִכְּנֵן אֵינִן לָכֶם מֵהַ לְדַאֵג כָּלֵל, רַק
 לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד וְלַהֲקַפִּיד מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה לְקִרְאָה קְרִיאַת שְׁמַע
 שְׁעַל הַמְטָה שְׁעַל יְדֵי זֶה לֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם חֲלוּמוֹת רָעִים, וְאָמַר
 רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת גְּאוּה סִימָן י"ט) מְבַהִילִין אֶת הָאָדָם
 בְּחֲלוּמוֹת, כְּדֵי לְהַסִּיר מִמֶּנּוּ גְּאוּה שְׁקוּעָה, שֶׁהִיא מְכֻסָּה מִמֶּנּוּ,
 שְׁאִינוּ מְכִיר בָּהּ; וְכֵן אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת חֲלוּם סִימָן ד')
 עַל יְדֵי הַדְּבֹר רַע עַל אֵיזָה צְדִיק מֵת מֵרְאִין לוֹ חֲלוּמוֹת מְבַהִילִין.

אֵל תְּדַאֲגוּ כָּלֵל כִּי רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲצָבוֹת סִימָן
 ל') הַעֲצֹב עַל חֲלוּם רַע מְבַטֵּל אֶת הַחֲלוּם שְׁלֵא יִתְקִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁאֲשַׁתְּךָ תַּעֲבֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת
 וְתוֹלִיד בְּקִלּוֹת, וְאֵינִן לָהּ מֵהַ לְהַתְּפַחַד כָּלֵל, רַק שְׁתִּהְיֶה רְגִילָה
 לוֹמֵר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמֵאֵד מְסַגֵּל לְלִידָה קְלָה, וְרַבְּנּוּ
 ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת
 הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהַבִּיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת
 הַטָּבַע; וְלִכְּנֵן טוֹב שְׁתֹּאמַר בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים
 שֶׁהִיא יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֶּׁה אַהֲרֹן יוֹסֵף
 דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לִוְרִיא אֲשַׁכְּנַזִּי, רַבִּי
 יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא מְבָרְסֵלָב, רַבִּי נִתָּן
 מְבָרְסֵלָב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מֵינֵי שְׁמוֹת שֶׁל צְדִיקִים שֶׁהִיא רַק
 זוֹכֶרֶת תִּהְיֶה רְגִילָה לוֹמֵר אֶת זֶה מִיְדֵי פַעַם, וְאַחַר כֵּן תֹּאמַר אֶת
 הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאֶה שְׁתוֹלִיד בְּקִלּוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲבִי שְׁבַשְׁמִים שְׁבִזְכוֹת הַזְּכָרָת שְׁמוֹת
הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרָתִי לְפָנֶיךָ בְּזְכוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם
שֶׁהָיָה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו
וּבְאֵיבָרָיו, וְאֲזַכֶּה לְעִבּוֹר אֶת הַהֲרִיוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי
עֵין הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאֲזַכֶּה לְהוֹלִיד
בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׂיַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה
כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כֶּשֶׁר וְשָׂמֵחַ

ב' תטז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר אַחֲרֵי, י' נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת לֹא צְרִיכָה לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוֹם בְּלִבּוֹל שְׁבַעוֹלָם, רַק
לְבַקֵּשׁ מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם שֶׁתִּזְכְּרֵי לְזוּוֹג מִן הַשָּׁמַיִם לְפִי
שֶׁרַשׁ נִשְׁמָתְךָ, כִּי מֵה שֶׁתִּפְלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל,

וְאֵת צְרִיכָה רַק לְבַקֵּשׁ מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִזְמִין לָךְ בְּחֹר יִרְא שָׁמַיִם וְטוֹב לֵב, וּבְעֵל מַדּוֹת טוֹבוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לָךְ אֵת מַה שְּׂאֵת מִבְּקִשְׁתָּ, רַק לֹא לְדַאֵג כָּלֵל, כִּי תִפְלֶה זֶה הַצְנֹר לְהַמְשִׁיךְ לְעֲצָמוֹ כָּל הַיְשׁוּעוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תיז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר אַחֲרֵי, י' נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֵת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְבָדוּק אֵת הַמְזוּזוֹת בְּתוֹךְ הַבַּיִת אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, כִּי כָּל הַבְּעִיּוֹת שְׁקוּרָה בְּבֵית זֶה מִתְחִיל כְּשֵׁאִין הַמְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן לְשֹׁמֵר שִׁבְתָּ וְאֵז הַשִּׁבְתָּ יִשְׁמַר עֲלֵיכֶם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְבַת שְׁלֶךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָה הַנִּפְשׁ וְרְפוּאָה הַגּוּף גַּם יַחַד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד, וְאִין לָךְ מַה לְדַאֵג.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תיח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי, י' נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תָּמִיד בְּשִׂדוּךְ אִם יֵשׁ מְשִׁיכָה אַחַד לְהַשְׁנִי, וְכֵן רוֹאִים שְׂיִשׁ
מִדּוֹת טוֹבוֹת, אֲזִי כְּדָאִי לְלַכֵּת עַל זֶה, וְכַמּוֹכֵן תָּמִיד כְּדָאִי לְכָרֵר
עַל הָרַקֵּעַ וְכוּ', וְעַל הָעֶבֶר וְכוּ', וְלֹא לְהַפְנִס בְּלַחֲץ.

רְאִי לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִזְמִין לָךְ בֶּן זוּג לְפִי
שָׂרֵשׁ נִשְׁמָתְךָ, וּמָה שֶׁתְּפַלֵּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל,
וְלִכֵּן אֵל תִּתְּיָאֲשִׁי וְאֵל תִּכְנָסִי בְּלַחֲץ, רַק לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְתִרְאִי שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה

ב' תיט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי, י' נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לנכון קבלתי את מכתבך.

דעי לך שמצוות כבוד אב ואם זה מהמצוות הכי חמורות, ולכן לדעתי כדי לך לחגג את ליל הסדר עם המשפחה, ובזה תגרמי נחת רוח גדולה להורים, שאמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואמרו (קדושין ל:): שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבודני; רואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא.

אודות מציאת הזוג, עליך לזכר מאחר שהגעת כבר לגיל שלושים תזכרי מה שאמרו חכמינו הקדושים (יבמות סג.) נחית דרגא נסיב איתתא, את צריכה לרדת מדרגה ואז תמצאי את הזוג שלך, כי בדרך כלל בחורה היא גאונתנית וכו', ולא מתאים לה לקחת את זה או את זה וכו', אני הכי חכמה והכי יפה וכו', אקח את זה? או אני הכי חכמה והכי יפה והכי משפלת וכו', אקח את זה? והיא מסתובבת ומחפשת את הבן זוג שלה כפי הדמיון שנכנס בה כאלו מי יודע מה היא? והיא רוצה שיבא אליה זוג משהו שעדין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפשת וכו', ומסתובבת ויוצאת לפגישות פן ואולי אמצא את בחיר לבבי שיבוא אלי על סוס לבן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחורה מחכה

עד שִׁינֹלֵד זְווג כְּזֶה, וּבֵינן כֶּף הִיא לֹא קוֹלְטֵת שְׁהִזְמֵן לֹא מַחֲכָה, כְּמֵאמֶר הַחֲכָם "הִזְהָר מִן הַזְמֵן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שְׁתּוֹפֶסֶת אֶת עֲצָמָה רוֹאָה שְׁהִיא כְּכֹר בְּגִיל שְׁלוֹשִׁים, וּמָה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְבָמוֹת סג). נַחֲתֵת דְּרָגָא נְסִיב אֵיתָתָא, תְּרַדִּי מְדַרְגָּה וְאֵל תַּחֲזִיקִי מֵעֲצָמָךְ כֹּל כֶּף גְּדוּלָה וְכוּ', וְאִזּוּ תִמְצָאִי בְּקִלוֹת בֶּן זְווג מָה שְׁיִתָּאִים לָךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאחֲל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה

ב' תכ

בְּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר אַחֲרֵי, י' נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁעוֹד תַּכְנִסִּי בְּהַרְיוֹן וְאִין לָךְ מָה לְדַאָּג, וּמְכָל שְׂכֵן לֹא לְדַחֲק אֶת הַשְּׁעָה, כִּי עַל פִּי רַב תַּכְּף וּמִיד כְּשִׁמְתַּחֲתָנִים אִם לֹא נִכְנָסִים בְּהַרְיוֹן כְּכֹר מִתְחִילִים לְדַאָּג וּכְכֹר מִתְחִילִים בְּטַפּוּלִים וְכוּ', שְׂזֶה רַק מִזִּיק

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רַנ"ז בְּנַחֲל לַא

יותר ממה שְׁעוֹזֵר וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּנֵן אֵל תִּכְנִסִי בְּלַחֲץ וְעַדִּין אַתְּ
יְכוּלָה לְהַשְׁאֵר בְּדִירָהּ הַזֹּו וְלַחֲסוֹדֵךְ כֶּסֶף, וְלִבְסוֹף יִהְיֶה לְכֶם דִּירָה
מִשְׁלָכֶם, וּמִשְׁנֵה מְקוֹם מִשְׁנֵה מִזֵּל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֵׁר וְשִׂמְחָה

ב' תכא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי, י' נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּחַיִּים חִיוֹתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם הַזֶּה הַקְּפִיד עַל אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ לְבוֹא אֵלָיו בְּשִׁלְשֵׁת הַזְּמַנִּים שֶׁבַת חֲנֻכָּה, שְׁבוּעוֹת, וְרֵאשׁ
הַשָּׁנָה, וְכַף נְהַגוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲבָל לְפָנַי הִסְתַּלְקוּתוֹ לְעֵילָא
וְלְעֵילָא הוּא דְחַק מֵאֵד מֵאֵד שְׁכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁמֵאֲמִין
בו, שְׁיָבוֹא אֵלָיו עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַהִקְפְּדָה הִיָּה הָעֵקֶר עַל רֵאשׁ
הַשָּׁנָה, שֶׁבְּפְרוּשׁ אָמַר (חַיִּי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ג) הֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי
עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִיָּה פְּלֵא אֲצִלִּי מֵאַחַר שֶׁהַמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאַמִּינִים
לִי וְלָמָּה לֹא יִזְהַרוּ כָּל הָאַנְשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי שְׁיִהְיוּ כָּלֶם עַל
רֵאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדֵר, כִּי כָּל הָעַנְיָן שְׁלִי הוּא רַק רֵאשׁ הַשָּׁנָה,
וְהַזְהִיר לְעִשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכָל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמִקְרָב אֵלָיו יִהְיֶה

על ראש השנה אצלו לא יחסר איש ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב (נחמיה ח) "אכלו מעדנים ושתו ממתקים כי חדות הוי"ה היא מעדכם" וזה נאמר על ראש השנה, ואמר (חיי מוהר"ן סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירושה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפילו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי; ואמר רבנו ז"ל לענין ראש השנה שלו (חיי מוהר"ן סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפילו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפילו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות.

וידוע אצלנו הספור שהרב הקדוש רבי אהרן הרב מברסלב זי"ע, לא היה יכול להיות אצלו בראש השנה האחרונה תקע"א וכו', (עין חיי מוהר"ן סימן ת"ו) ענה רבנו ז"ל ואמר אז בקול חזק מעמק הלב, מה אומר לכם אין דבר גדול מזה, הינו מלהיות אצלו על ראש השנה. ואמר בזו הלשון בקול זיע סגיא "ווי אזוי זאל איך אייך זאגין, קיין גרעסערס דער פון איז ניט פאר האנין. איי אנדערע גוטע יודין זאגין ניט אזוי, איז נאך אקשיא" [מה אומר לכם אין דבר גדול מזה, ואם צדיקים אחרים אינם אומרים

כִּי אִזְ עוֹד קְשִׁיאַ [כְּלוֹמַר הֲלֵא בְּלֵא זֶה כְּבָר מְקַשִּׁין עָלָיו קְשִׁיּוֹת הַרְבֵּה, וְיִהְיֶה קְשָׁה עוֹד קְשִׁיאַ זֹאת גַּם כֵּן מֵה שֶׁהִקְפִיד כָּל כִּי הָיִית אֲצִלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דִּיקָא].

וְכַתֵּב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (שם) וּמְכַלֵּל דְּבָרָיו הַקְדוּשִׁים שֶׁדָּבַר אִזְ עִמָּנוּ לְמַדְנּוּ כְּמֵה דְּבָרִים. לְמַדְנּוּ עוֹד הַפְּעַם עוֹצֵם גְּדֹל הַחַיּוּב לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. כִּי אִף עַל פִּי שֶׁיִּדְעֵנוּ זֹאת מְכַבֵּר, אִף עַל פִּי כֵּן מְרַבּוּי דְּבָרָיו הַקְדוּשִׁים אִזְ בְּזֵה, וּמְתַנּוּעוּתָיו הַנּוֹרְאוֹת אִזְ, הִבִּינוּ עוֹצֵם הַחַיּוּב יוֹתֵר וְיוֹתֵר, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְבָאֵר זֹאת בְּכַתֵּב.

וְגַם אִזְ לְמַדְנּוּ שֶׁרְצוֹנוּ חֲזֵק לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ בְּאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה תְּמִיד לְאַחַר הַסְתַּלְקוּתוֹ, וְשֶׁאֵין דְּבָר גְּדוֹל מִזֵּה.

וְגַם לְמַדְנּוּ כְּמֵה צְרִיכִין לְחֻזֵק לְשִׁבֵּר הַמְּנִיעוֹת מְדָבַר שֶׁבְקִדְשָׁה, בְּפָרֵט הַמְּנִיעוֹת מִלְּהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁצְרִיכִים לְשִׁבְרָם בְּיוֹתֵר וְלְהִיּוֹת דִּיקָא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַד שֶׁאֶפִּילוֹ אִם הוּא ז"ל בְּעִצְמוֹ מְצֻה וּמְסֻכִּים לְבִלִּי לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, חֲלִילָה לְהַסְתַּכֵּל עַל זֵה, וְצְרִיכִין לְהִזְהַר מְאֹד לְבִלִּי לְשִׂאֹל אוֹתוֹ שׁוּם שְׂאֵלָה עַל זֵה, כִּי הוּא יֵשִׁיב בְּוֹדָאֵי לְבִלִּי לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ, וְאִף עַל פִּי כֵּן בְּנִקְדַת הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ צְרִיכִין לְהִיּוֹת דִּיקָא [וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת].

וְעַנִּין זֵה נוֹגֵעַ לְמֵה שֶׁאֱמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְכוֹת י:)
'בְּדַרְךָ שֶׁאֲדָם רוֹצֵה לִילֵךְ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ' כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רש"י. וְהוּא

מִדְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל פְּסוּק (בַּמִּדְבָּר כ"ב) "לָךְ עִם
הָאֲנָשִׁים", וְכֵן בְּשִׁלּוּחַ מַרְגְּלִים שֶׁהִכְרַח מֹשֶׁה רִבְנוֹ בְּעֲצֻמוֹ
לְשַׁלְּחָם, אָף עַל פִּי שְׂבָאֲמַת רְצוּנוֹ לֹא הָיָה כָּלֵל בְּזָה. וְעַנִּין זֶה
רְאִינוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל כְּמָה פְּעָמִים, בְּפָרֵט בְּעַנִּין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהָיוּ
אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ לָהֶם מְנִיעוֹת מִלֵּהוֹיֹת אֲצֻלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְשֶׁאֵלוֹ
אוֹתוֹ בְּעֲצֻמוֹ וְהִשִּׁיב לָהֶם שְׁלֵא יִהְיוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהִתְחִילוּ
לְהִתְעַקֵּשׁ, הֲלֹא שְׂמַעְנוּ מִכֶּם גְּדֹל הָאֲזָהָרָה לֵהוֹיֹת אֲצֻלְכֶם עַל רֹאשׁ
הַשָּׁנָה, וְעָשָׂה עֲצֻמוֹ כְּמַקְפִּיד עֲלֵיהֶם וְגָעַר בָּהֶם שְׁלֵא יִדְּבְרוּ יוֹתֵר,
וְכֵן עָשׂוּ וְלֹא בָּאוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאָף עַל פִּי כֵן אֲנַחְנוּ זְכִינוּ
לֵהוֹיֹת רְגִילִים לְעֲמוּד לְפָנָיו. וְשְׂמַעְנוּ וְהִבְנוּ בְּרָמְזוֹ וּבְפִירוּשׁ
שְׂפָנֵימִיּוֹת רְצוּנוֹ אֵינוֹ נוֹחָה בְּזָה כָּלֵל, רַק הוּא מְכַרַח לומר לָהֶם
כִּךְ מִחֲמַת שְׂשׂוֹאֲלִים אוֹתוֹ עַל זֶה. וַיֵּשׁ בְּזָה הַרְבֵּה לְסִפּוֹ, [כְּמוֹבֵא
(שיחות ה"ר"ן ר"י) כְּשֶׁאָדָם שׂוֹאֵל לְהַצְדִּיק אִם לְעֲשׂוֹת דְּבָר שְׂיֵשׁ
בוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּשִׁבִּיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא רְאוּי לוֹ לְהִשִּׁיב וּלְצִוּוֹת
עָלָיו שְׁלֵא לְעֲשׂוֹת. וְאָף עַל פִּי כֵן הַשׂוֹאֵל אֵין צָרִיךְ לְקַיֵּם דְּבָרָיו,
וְאָמַר אֲזוֹ רִבְנוּ ז"ל כָּל מָה שֶׁהַצְדִּיק מְצֻוֶה לְעֲשׂוֹת צָרִיךְ לְקַיֵּם, רַק
כְּשֶׁמְצֻוֶה שְׁלֵא לִסַּע עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֻלוֹ, זֶה אֵין צָרִיךְ לְקַיֵּם וְכוּ',
עֵין שָׁם].

מִכָּל זֶה אֲנַחְנוּ רוֹאִים שֶׁעַקֵּר הַקְּפִידָה הָיָה אֲצֻל רִבְנוּ ז"ל
שֶׁנִּבְּוֵא אֵלָיו גַּם אַחַר הַהִסְתַּלְקוֹת שְׁלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן,
אֲפִילוֹ שֶׁזֶה מְגִיעַ לָנוּ בְּמְסִירוֹת נֶפֶשׁ עָלֵינוּ לְקַיֵּם אֶת דְּבָרָיו ז"ל
בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גָּמוּר.

וּבַעֲנִין שְׁאַתָּה כּוֹתֵב שְׁאַתָּה עֲדִין רוֹק, יְדוּעַ שְׁרַבְנוּ ז"ל
הַקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׁיֹתֵר מֵהַר וּבְגִיל צְעִיר, וְלֹא הָיָה
יְכוּל לְסַבֵּל רוֹק, וְיְדוּעַ מֵה שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין
כ"ט): מִשְׁתַּבַּח לִיָּה רַב חֲסֵדָא לְרַב הוֹנָא בְּדָרְבַּ הַמְּנוּנָא דְאָדָם גְּדוּל
הוּא אָמַר לִיָּה כְּשִׁיבָא לְיָדָךְ הִבִּיֵּאוּ לְיָדֵי כִּי אַתָּא חֲזִייה דְלֹא
פְּרִיס סוּדְרָא אָמַר לִיָּה מֵאֵי טַעְמָא לֹא פְּרִיסַת סוּדְרָא אָמַר לִיָּה
דְלֹא נְסִיבְנָא אַהֲדַרְיִנְהוּ לְאַפִּיָּה מִיְנִיָּה אָמַר לִיָּה חֲזִי דְלֹא חֲזִית לְהוּ
לְאַפִּי עַד דְּנִסְבַּת רַב הוֹנָא לְטַעְמִיָּה דְאָמַר בֵּין עֶשְׂרִים שָׁנָה וְלֹא
נָשָׂא אִשָּׁה כָּל יָמָיו בְּעַבְרָה בְּעַבְרָה סְלָקָא דַּעְתָּךְ אֲלֵא אִימָא כָּל
יָמָיו בְּהַרְהוּר עַבְרָה, אָמַר רַבָּא וְכֵן תֵּנָא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל עַד
עֶשְׂרִים שָׁנָה יוֹשֵׁב הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְצַפֶּה לְאָדָם מְתֵי יִשָּׂא
אִשָּׁה כִּיּוֹן שְׁהַגִּיעַ כ' וְלֹא נָשָׂא אוֹמֵר תַּפַּח עֲצָמוֹתָיו ;

וְלִכֵּן אַתָּה צְרִיךְ לְדַאֵג עַכְשָׁו יוֹתֵר מֵהַכֵּל לְהִתְחַתֵּן וְלֹא
לְהִיּוֹת בְּרִרָן, כְּמוֹ שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּמֹת סג). נְחִית
דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, אַתָּה צְרִיךְ לְרַדַּת מְדַרְגָּה וְאִז תִּמְצָא אֶת הַזְּוֹג
שְׁלָךְ, כִּי בְּדַרְךְ כָּלָל בְּחֹרֵר הוּא גְּאוּתָן וְכוּ', וְלֹא מִתְאִים לוֹ לְקַחַת
אֶת זוֹ אוֹ אֶת זוֹ וְכוּ', אֲנִי הֵכִי חָכָם וְהֵכִי יָפֵה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זוֹ ?
אוֹ אֲנִי הֵכִי חָכָם וְהֵכִי יָפֵה וְהֵכִי מְשָׁכֵל וְכוּ', אֶקַּח אֶת זוֹ ? וְהוּא
מְסֻתוּבָב וּמְחַפֵּשׁ אֶת הַבַּת זוּג שְׁלוֹ כְּפִי הַדְּמִיוֹן שְׁנַכְנַס בּוֹ כְּאֵלוֹ
מִי יוֹדַע מֵה הוּא ? וְהוּא רוּצָה שְׁיָבוֹא אֵלָיו זְוֹג מְשֵׁהוּ שְׁעַדִּין לֹא
נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יָדֵי זֶה מְחַפֵּשׁ וְכוּ', וּמְסֻתוּבָב וְיוֹצֵא לְפָגִישׁוֹת פֶּן
וְאוּלַי אֲמַצָּא אֶת בְּחִירַת לְבָבִי שְׁתָּבוֹא אֵלַי עַל סוּס לְבָן עִם שְׂקִים
מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבְּחֹר מְחַפֶּה עַד שְׁיִוָּלַד זְוֹג כְּזֶה,

ובין כֵּן הוּא לֹא קוֹלֵט שֶׁהַזְמַן לֹא מְחַפֵּה, כְּמֵאמֶר הַחֹכֵם "הַזְהַר מִן הַזְמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפֵס אֶת עַצְמוֹ רוֹאֶה שֶׁהוּא כֹּבֵר בְּגִיל שְׁלוֹשִׁים, וּמָה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בָּאִים חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֶצָה (יְבִמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, תֵּרַד מְדַרְגָּה וְאֵל תַּחֲזִיק מֵעַצְמָךְ כֹּל כֵּן גְּדוֹל וְכוּ', וְאִז תִּמְצָא בְּקִלּוֹת בֵּת זוג מֵה שְׁיִתָּאִים לָךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה

ב' תכב

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר אַחֲרֵי, י"א נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

מָה אוֹמֵר לָךְ יְדִידֵי הַיְקָר הַשַּׁבָּת הַזֶּה נִקְרָא שַׁבַּת הַגְּדוֹל, עַל שֵׁם הַנֵּס הַגְּדוֹל שֶׁקָּרָה לְעַם יִשְׂרָאֵל בְּשַׁבַּת זֶה, כִּי הַמְצַרְיִים הָיוּ חוֹרְקִים שְׁנִיָּהֶם שְׁעַם יִשְׂרָאֵל קָשְׁרוּ כֹּל אֶחָד אֶת הַקֶּרֶבֶן פֶּסַח אֶל מִטָּתָם, וְחָרָה לָהֶם מְאֹד מְאֹד, כִּי מִזְלָם שֶׁל הַמְצַרְיִים הָיָה טָלָה, לְהִנֵּה עַם יִשְׂרָאֵל קָשְׁרוּ אֶת הַטָּלָה לְמִטָּתָם, וְזֶה מֵה שֶׁחָרָה לָהֶם

מָאֵד מָאֵד, וְאִמְרָתִי רָמְזוּ לָמָּה קָשְׁרוּ אֶת הַקֶּרֶבֶן פֶּסַח לַמָּטָה דִּיקָא, אֲלֵא חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תּוֹרַת כְּהָנִים אַחֲרִי) שְׁהַמְצָרִים הָיוּ מַעֲשֵׂיהֶם מְקַלְקְלִין יוֹתֵר מִכָּל הָעַמִּים, וְהֵם הָיוּ שְׁטוּפִים בְּעִבּוּדָה זָרָה בְּגִלּוּי עֲרִיוֹת וּבְשִׁפְכוֹת דַּמִּים וּבְמִשְׁכָּב זָכוֹר, וּבְהִרְבַּעַת בְּהֵמָה וְכוּ', וְאָמְרוּ (תָּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה פְּרָק ז') אֵין לָךְ אִמָּה בְּעוֹלָם שְׁהִיתָה שְׁטוּפָה בְּדַבָּרִים מְכַעְרִים וְחֲשׂוּדִין בְּכִשְׁפִים וּבְזֵמָה וּבְכָל מַעֲשִׂים רָעִים אֲלֵא הַמְצָרִים בְּלָבֹד; וְאָף עַל פִּי כֵן עִם יִשְׂרָאֵל שְׁהָיוּ בֵּינֵיהֶם לֹא לָמְדוּ מִמַּעֲשֵׂיהֶם, וְשָׁמְרוּ אֶת עֲצָמָם מִכָּל מִינֵי זוּהָמָא וּמְנַהֲגֵיהֶם הַמְזוּהָמִים וְהַמְתוּעָבִים וְכוּ', וְלָכֵן קָשְׁרוּ אֶת הַקֶּרֶבֶן פֶּסַח שֶׁהוּא הַטְּלָה מִזֵּל מִצְרַיִם לַמָּטָה דִּיקָא, לְהִרְאוֹת שְׁהַמָּטָה שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל הִיא קְדוּשָׁה וְטְהוּרָה, וְעַם יִשְׂרָאֵל שְׁמוּרִים מִנְּאוּף וְזֵמָה וְכוּ', וְשׁוֹמְרִים עַל טְהוּרַת הַמִּשְׁפָּחָה וְכוּ', וּמַעֲשֵׂיהֶם אֵינָם כְּמַעֲשֵׂה הַמְצָרִים, וְהַבְּכוֹרִים רָאוּ שְׁכַלְתָּה עֲלֵיהֶם הָרָעָה וְלָכֵן בְּשַׁבַּת זֹאת שֶׁלִּפְנֵי פֶסַח הָרְגוּ בְּעֲצָמָם אֶת הַמְצָרִים, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (תְּהִלִּים קל"ו י') "לְמַכָּה מִצְרַיִם בְּבִכּוֹרֵיהֶם".

וְהִנֵּה בְּשַׁבַּת זֹאת כְּבָר מִתְגַּלֶּה אֹרֶךְ נִזְרָא וְנִפְלָא מָאֵד שֶׁל חַג הַפֶּסַח, וְשֶׁל הַגָּאֵלָה הַשְּׁלֵמָה, וְלָכֵן מְנַהֲגוּ לְקַרְא אֶת הַהַפְּטָרָה (מִלְּאֲכִי ג') "וְעִרְבָה" שְׁמִסְיָמִים אֶת הַפֶּסוּק "הִנֵּה אָנֹכִי שֶׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם הַיּוֹ"ה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא", שְׁכָבֶר מְכַרְיִזִים לְגַאֲלָתְנוּ הַנְּצַחִית, שְׁזָה כְּבָר מְכַנִּיס בָּנוּ מוֹחִין דְּגִדְלוֹת שְׁתַּמִּיד נִזְכָּר שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצָדֵק וּבְמִשְׁפָּט, וְאֵין מָה לְפַחַד כָּלֵל, וְאִפִּילוּ שְׁעוֹבֵר עֲלֵינוּ מָה שְׁעוֹבֵר, אֲסוּר לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, כִּי בּוֹדֵאֵי

הכל בהשגחה נוראה ונפלאה מאד, כדי לתקן את העבר שלנו, וכתב הרב הקדוש מבארדיטשוב זי"ע (קדשת לוי יתרו) שְׁזָה כְּנֹנֶת דָּוִד הַמֶּלֶךְ שְׁאָמַר (תהלים קי"ח י) "כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם הַיְיָ" כִּי אֲמִילִם, סְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם הַיְיָ" כִּי אֲמִילִם", דְּקָשָׁה כִּפְּלֵי הַלְּשׁוֹן מֵה' גַּם' שֶׁבַּפְּעַם הַשְּׁנִי אָמַר 'גַּם' סָבְבוּנִי, מֵהוּ 'גַּם', אֲךָ יְדוּעַ שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ אָמַר כָּל גּוֹיִם וְכוּ', הֵינּוּ כָּל הַמְּאֲרָעוֹת שֶׁבָּאוּ עָלַי מִן הָאֲמוֹת סָבְבוּנִי, הֵם הָיוּ רַק סוֹבְבִים אוֹתִי מִבְּחוּץ, אֲבָל בְּמַחְשַׁבְתִּי לֹא הָיָה לִי שׁוּם מוֹרָא וּפְחַד מִזֶּה כָּלֵל, כִּי הָיָה לְבִי נִכּוֹן וּבְטוּחַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִכְרִית אוֹתָם מֵעָלַי, וַיִּצִיל אוֹתִי מִן הַמְּאֲרָע, וְזֶהוּ "בְּשֵׁם הַיְיָ" כִּי אֲמִילִם", כִּי דָּוִד הַמֶּלֶךְ הָיָה תָּמִיד עוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּמוֹחִין דְּגִדְלוֹת אֲבָל לְפַעְמִים כְּשֶׁנֶּפֶל מִמְּדַרְגָּתוֹ וְעָבַד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּמוֹחִין דְּקִטְנוֹת אֲזוּי כְּשֶׁהָיָה בָּא אֵלָיו אֵיזָה מְאֲרָע נֶפֶל עָלָיו פְּחַד גְּדוֹל גַּם בְּמַחְשַׁבְתּוֹ. וְזֶהוּ 'סְבוּנִי', לְפַעְמִים בָּא אֵלַי אֵיזָה מְאֲרָע מִן הָאֲמוֹת גַּם סָבְבוּנִי, הַסְּבִיבָה הָיָה בִּי מְמַשׁ, כִּי נִפְלַתִּי מִמְּדַרְגָּתִי, וְהֵייתִי מְרַגֵּשׁ הַסְּבִיבָה בְּמַחְשַׁבְתִּי כִּי נֶפֶל עָלַי פְּחַד וּמוֹרָא, וְאֵף עַל פִּי כֵּן בְּשֵׁם הַיְיָ" כִּי אֲמִילִם, בְּטַחְתִּי בְּחֶסֶד עֲלִיוֹן שִׁיכְרִית כָּל הַקָּמִים עָלַי וַיִּוְצִיאֵנִי מִצָּרָה לְרִצָּה, וּמִזֶּה הַטַּעַם כָּתְבוּ הַפּוֹסְקִים שֶׁשֶּׁבַת שְׁלֹפְנֵי פֶסַח קוֹרִין אוֹתוֹ שֶׁבַת הַגְּדוֹל, עַל שֵׁם נִס הַגְּדוֹל שֶׁנַּעֲשָׂה בּוֹ שֶׁפֶסַח מִצָּרִים מִקְחוֹ מִבְּעֶשׂוֹר וְקִשְׁרוֹ אוֹתוֹ בְּכַרְעֵי הַמָּטָה וְשׁוֹאֲלִים הַמְּצַרִּים לָמָּה זֶה לָכֶם? וְהַשִּׁיבוּם לְשַׁחֲטוֹ לְשֵׁם פֶּסַח בְּמִצּוֹת הַשֵּׁם עָלֵינוּ, וְהָיָה שְׁנִיָּהם קְהוֹת עַל זֶה שֶׁשׁוֹחֲטִין אֶת אֱלֹהֵיהֶם.

וְלִכְאוּרָה יֵשׁ לְהַבִּין מִפְּנֵי מַה יִּחְסוּ וְקִרְאוּ לְזֶה הַנֶּס, גְּדוֹל
 יוֹתֵר מִשָּׂאָר נְסִים, וְכִי לֹא הָיוּ נְסִים גְּדוֹלִים יוֹתֵר מִזֶּה הַנֶּס? וְהֵא
 נֶס דְּקָרִיעַת יָם סוּף וּשְׂאָר נְסִים שֶׁעָשָׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִם עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל הָיוּ יוֹתֵר גְּדוֹלִים מִזֶּה הַנֶּס, אַךְ רִמְזוּ לָנוּ שִׁישְׂרָאֵל בְּעַת
 הַזֹּאת עָבְדוּ לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּמוֹחִין דְּגִדְלוּת, וְכֹל מִי שֶׁעוֹבֵד לַהֲשֵׁם
 יִתְבָּרַךְ בְּמוֹחִין דְּגִדְלוּת, אֲזִי אֵין לוֹ שׁוּם מוֹרָא וּפְחַד מְאִיזָה מֵאַרְע
 שְׂבָא עָלָיו, וְלִזֶּה קִרְאוּ אוֹתוֹ נֶס גְּדוֹל, שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּגִדְלוּת הַשֶּׁכֶל
 שְׂלֵא הָיָה לָהֶם שׁוּם מוֹרָא וּפְחַד מִן הַמְצָרִיִּים, אַף עַל פִּי שֶׁהָיוּ
 רוֹצִין לְשַׁחוֹט אֶת אֱלֹהֵיהֶם; עֵין שָׁם,

וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מֵהַשְׁבֶּת הַזֶּה לַחֲיוֹת בְּמוֹחִין דְּגִדְלוּת,
 לִידַע שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה
 וְנִפְלְאָה מְאֹד, שֶׁזֶּה שְׁלֵמוֹת הַגְּאֻלָּה שְׂאָדָם יוֹדֵעַ שְׂאֵין שׁוּם
 מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְלִכֵּן
 מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל
 רֵעֵהוּ וְהַבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר הַשְׁלֵמוֹת שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מְגַלֶּה לָנוּ
 שְׂאָדָם צָרִיךְ לְבוֹא לְדַבְּקוֹת כְּזוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁיִּפְתַּח
 אֶת פִּיו לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁדַּבֵּר זֶה יִגְלֶה מְשִׁיחַ צְדֻקָנוּ לְכֹל בֵּר
 יִשְׂרָאֵל וְלְכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ.

נָא וְנֵא תַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּיוֹם הַשְׁבֶּת הַזֶּה, וְלִהְיוֹת רַק
 בְּשִׂמְחָה כָּל הַשְׁבֶּת, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב'
 סִימָן י"ז) צָרִיךְ לְהַזְהֵר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ וְטוֹב לֵב בַּשְׁבֶּת, כִּי מַעֲלַת
 וְקִדְשַׁת שְׁבֶת גְּדוֹלָה וְיִקְרָה מְאֹד, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל,

וְצָרִיךְ לְנַהֵג שְׂמִיחָה גְדוֹלָה בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ, וְלִבְלִי לְהִרְאוֹת שׁוֹם
 עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלְהִרְבוֹת
 בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבַּת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וְשִׁתְיָה, הֵן מְלַבּוֹשִׁים
 כְּפִי מַה שְׁיֻכַּל, כִּי אֲכִילַת שַׁבַּת כְּלָה רוֹחֲנִית כְּלָה קֹדֶשׁ, וְעוֹלָה
 לְמָקוֹם אַחַר לְגַמְרֵי מְאֲכִילַת חוֹל, וְאִם הִיִּיתַת יוֹדַע מַה זֶה לְהִיּוֹת
 בְּשִׂמְחָה בְּשַׁבַּת, לֹא הִיִּיתַת מִפְסִיק לְרַקֵּד כֹּל הַשַּׁבַּת מֵרַב שְׂמִיחָה
 שְׂאֵתָה יְהוּדֵי מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהָיָה הַשַּׁבַּת יָקָר בְּעֵינֶיךָ, כִּי אֵתָה
 צָרִיךְ לְדַעַת שְׁכָל הַשֶּׁפַע בָּא לְאָדָם רַק בְּזִכּוֹת שַׁבַּת, כְּמוֹכָא בְּזֵהָר
 (יִתְרוֹ פ"ח.) כֹּל בְּרַפָּאן דְלַעִילָא וְתַתָּא, בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיִין.
 וְתֵאנָא, אָמַאי לֹא אֲשַׁתְּכַח מְנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מִשׁוֹם דֵּהֵהוּא
 יוֹמָא, מִתְבָּרְכָאן מִיְנֵיהּ כֹּל שִׁתָּא יוֹמִין עֲלָאִין, וְכָל חַד וְחַד יְהִיב
 מְזוּנְיָה לְתַתָּא, כֹּל חַד בְּיוֹמוֹי, מֵהֵיחָא בְּרַכָּה דְמִתְבָּרְכָאן בְּיוֹמָא
 שְׁבִיעָאָה. נְכָל הַבְּרָכוֹת שְׁלֵמַעְלָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְלִמְטָה
 כָּאן בְּעוֹלָם הַזֶּה, תְּלוּיִים רַק בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, וְלִמְדַנּוּ לְמָה לֹא יֵרֵד
 מִן בְּשַׁבַּת? מִפְּנֵי שְׂמִשְׁבַּת מִתְבָּרְכִים כֹּל הַשָּׁשׁ יָמִים מִשְׁשַׁת יָמֵי
 הַשַּׁבּוּעַ, וְכָל יוֹם מְקַבֵּל אֶת הַהַשְׁפָּעָה שְׁלוֹ מְשַׁבַּת, וְאָמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מְשָׁלִי
 י') "בְּרַכַּת הַיּוֹי"הּ הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסִיף עֲצָב עִמָּה" בְּרַכַּת הַיּוֹי"הּ
 הִיא תַעֲשִׂיר זֹו הַשַּׁבַּת, שְׁנֵאמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיְבָרֵךְ אֱלֹקִים אֶת
 יוֹם הַשְּׁבִיעִי"; וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת כֹּל הַשַּׁבַּת רַק בְּשִׂמְחָה
 עֲצוּמָה, וְתִרְחִיק מִמֶּךָ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכו', וְהַפְּעַס
 וְהַקְּפֻדוֹת וְכו', וְתִהְיֶה בְּשִׁלּוֹם עִם אֲשַׁתְּךָ, כִּי אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים עִכְשָׁו
 לְהַגְּאֵל גְּאֵלַת עוֹלָם, וְאוֹי וְאָבוֹי לְמִי שְׁיִהְיֶה לוֹ מְרִיבוֹת עִם אֲשַׁתּוֹ
 וְכו', אֵיזָה בְּזִיוּנוֹת יְהִיָּה לוֹ בְּעַת הַגְּאֵלָה וְכו', וְלִכֵּן בְּשַׁבַּת צְרִיכִים

מֵאד לְהִקְפִיד עַל שְׁמֻחָה וְעַל שְׁלוֹם בַּיִת, וְכֵן לְהִכְנִיס בְּבַיִת אֲוִירָה שֶׁל רְגִיעָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תכג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדֵּר אַחֲרֵי, י"א נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מֵאד מֵאד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁהַשַּׁבָּת הַזֶּה נִקְרָא "שַׁבַּת הַגְּדוֹל" עַל שֵׁם הַנֵּס שֶׁעָשָׂה לָנוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוָּה לְהִכִּין אֶת הַטְּלָה לְקַרְבֵּן פֶּסַח, וְאַרְבַּע יָמִים לֹקַח לְבִדּוּק אֶת הַטְּלָה, וְעַם יִשְׂרָאֵל קִשְׁרוּ אֶת זֶה אֶל הַמְּטָה, וְהַמְּצָרִיִּים חָרְקוּ שְׁנֵיהֶם עַל זֶה, כִּי מִזֶּלֶם הוּא מִזֶּל טְלָה, וְהִנֵּה הֵם רוֹאִים שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל קוֹשְׁרִים אֶת הַמִּזְלָה שְׁלָהֶם אֶל הַמְּטָה, וְרָצוּ לַעֲשׂוֹת שְׁמוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וְכו', וּבְמִקּוֹם זֶה הַבְּכוּרִים נִתְעוֹרְרוּ בְּשַׁבַּת זֶה, וְהִרְגוּ לְרַבְבוֹת מְצָרִיִּים וְעָשׂוּ רַעַשׁ כְּדֵי שִׁישְׁחָרְרוּ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קל"ו י') "לְמַכָּה מְצָרִים בְּבַכּוּרֵיהֶם", וְאַמְרָתִי רָמְזוּ לְמָה קִשְׁרוּ אֶת הַקַּרְבֵּן פֶּסַח לְמְטָה דִּיקָא, אֲלֵא חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תּוֹרַת כְּהִנִּים אַחֲרֵי) שֶׁהַמְּצָרִיִּים הָיוּ מַעֲשִׂיהֶם מְקַלְקְלִין יוֹתֵר מִכָּל הָעַמִּים, וְהֵם הָיוּ שְׁטוּפִים בְּעִבּוּדָה

זָרָה בְּגִלּוּי עֲרִיּוֹת וּבִשְׁפִיכוֹת דַּמִּים וּבְמִשְׁכַּב זָכוּר, וּבַהֲרַבְּעַת בְּהֵמָה וְכוּ', וְאָמְרוּ (תֵּנָא דְבִי אֵלֵיהּ רַבָּה פְּרָק' ז') אֵין לָךְ אִמָּה בְּעוֹלָם שְׁהֵיְתָה שְׁטוּפָה בְּדַבְרִים מְכַעְרִים וְחִשׁוּדִין בְּכַשְׁפִּים וּבְזִמָּה וּבְכָל מַעֲשִׂים רָעִים אֲלֵא הַמְצָרִיִּים בְּלָבָד; וְאָף עַל פִּי כֵן עִם יִשְׂרָאֵל שְׁהִיּוּ בִינֵיהֶם לֹא לְמַדּוֹ מִמַּעֲשֵׂיהֶם, וְשָׁמְרוּ אֶת עֲצָמָם מִכָּל מִינֵי זוּהָמָא וּמִנְהֻגֵיהֶם הַמְזוּהָמִים וְהַמְתוּעֲבִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן קָשְׁרוּ אֶת הַקֶּרֶבֶן פֶּסַח שֶׁהוּא הַטְּלָה מִזֵּל מְצָרִים לְמִטָּה דִּיקָא, לְהִרְאוֹת שְׁהִמְטָה שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל הִיא קְדוּשָׁה וְטְהוּרָה, וְעִם יִשְׂרָאֵל שְׁמוּרִים מִנְאוּף וְזִמָּה וְכוּ', וְשׁוּמְרִים עַל טְהוּרַת הַמִּשְׁפָּחָה וְכוּ', וּמַעֲשֵׂיהֶם אֵינָם כְּמַעֲשֵׂה הַמְצָרִים, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ עַכְשָׁו כְּשֶׁהוֹלְכִים לְבַעַר אֶת הַחֲמִץ, תִּרְאִי לְבַעַר אֶת כָּל הַבְּגָדִים שְׂאִינָם צְנוּעִים כְּגוֹן בְּגָדִים קְצָרִים מֵעַל הַבֶּרֶךְ אוֹ מֵעַל הַמְּפָרָק, אוֹ צָרִים וְכוּ', וְכֵן פְּאוֹת אַרְכוֹת לְמִטָּה מִהַכְּתָפִים וְכוּ', שְׁכַל אֱלוֹהִים לְבוּשֵׁי פְרִיצוֹת שְׁמֵתָאִים לְגוֹיּוֹת מְצָרִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעֲלִינוּ לְבַעַר אֶת זֶה עִם הַחֲמִץ, וְאִנִּי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁמַחֲנִנוּ יִהְיֶה מַחֲנָה קְדוּשׁ מְאֹד, אֲנִי רוֹצֵה לְבַעַר אֶת כָּל הַזָּבֵל וְהַלְכָלוֹךְ שְׁלֵא יִמָּצֵא בֵּינֵינוּ כָּלֵל, אֲלֵא שְׂיִקָּים אֲצִלְנוּ (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הָיוּ" הַאֲלִקִּיף מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶךָ לְהַצִּילְךָ וּלְתַת אִיבִיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קְדוּשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ".

נָא וְנָא אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, תְּדַעִי שְׁהַסְמִיךְ מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְוֹלָם שְׁיִהְיֶה לְשׁוֹן הָרַע וְרִכִּילוֹת בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ שְׂאֲחַת מְרַכֵּלֶת עַל הַשְּׁנֵיָה וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זֶה, כִּי מֵה שְׂיִשׁ לְתַקֵּן אֲנִי יַעֲסֵק בְּהַתְקוֹן הַזֶּה

וכו', ואני לא רוצה שאף אשה תרכל על השנייה, כי זה עבודת הסמ"ך מ"ם "הפרד ומשל", לעשות פירושים בין נשמות ישראל, ולכן עלינו למסר את נפשנו שלא יהיה שום מחלקת ואי הבנות בין אחת להשנייה, אדרבה עכשו בא פסח, עלינו לשרף את החמץ שהוא המחלקת והמריבות והאי הבנות שיש בין אחת להשנייה, ונאכל מצה שזה אהבה ואחדות, ודיקא על ידי זה נזכה להגאלה, כמאמרם ז"ל (דברים רבה פרשה ה' סימן י"ב) גדול השלום שאין הקדוש ברוך הוא מבשר את ישראל שיהיו נגאלין אלא בשלום; ואמרו (שם) אין הקדוש ברוך הוא מנחם את ירושלים אלא בשלום.

המאחל לך שבת שלום וחג פשוט וששח

ב' תכד

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר אחרי, י"א ניסן ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר שהברית יהיה בעתו ובזמנו, לדעתי תקח את המוהל מפתח תקנה שהוא מוהל ממחה וירא שמים וזריז גדול מאד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָךְ וּלְאִשְׁתְּךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת
וְלֹא יַחְסֹר לָכֶם שׁוֹם דָּבָר, וְתִהְיוּ הֵכִי מְאֹשְׁרִים בְּחַיֵּיכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁבְּכַנִּיסָה לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל שִׁיְהִי
שְׁמָה נְקִי, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׁזָה מְלֵא קַפְסָאוֹת וְכִסְאוֹת וְכו', וְכו',
וְתִרְאֶה שִׁיְהִי שְׁמָה נְקִי, כִּי בְּאִים אוֹרְחִים מִבְּחוּץ וְזֶה לֹא מֵתְאִים
לְמִקּוֹם קְדוּשׁ כְּזֶה שִׁיְהִי שְׁמָה מְבוֹלְגָן וְכו', וְכו', אֶקְוֶה שֶׁתְּבִין
וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה בְּכַנִּיסָה מְסֻדָּר וְנְקִי.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְחַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תכה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֻדָּר אַחֲרַי, י"א נִיסָן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמְחָה לְקִרְאָת הַבְּשׂוּרָה שֶׁאַתֶּם תִּקְחוּ אֶת הַכֹּל
לְתִשׁוּמַת לְבַבְכֶם, כִּי הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שֶׁהִקְהֵלָה שְׁלָנוּ יִהְיֶה קְהֵלָה
קְדוּשָׁה, קְהֵלָה שְׁמוּרָה מְכֹל מִיְּנֵי רוּחוֹת שְׁנוֹשְׁבוֹת עֲכָשׁוּ בְּחוּץ
אֶפִּילוֹ אֶצֶל הַחֲרָדִים וְכו' וְכו', אֲנִי רוֹצֵה שֶׁהִקְהֵלָה שְׁלָנוּ יִהְיֶה
קְהֵלָה שְׁנוֹכַל לְהִתְפָּאֵר עִמָּה בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְיִקְיָם (דְּבָרִים כ"ג)

"כִּי הָיְיָה אֶלְקִיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחְנֶנְךָ לְהַצִּילֲךָ וְלָתֵת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחְנֶיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבָר וְשָׁב מֵאֲחִירֶיךָ".

ראו למסר את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצועם וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו בכר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצלחו.

המאחל לכם שבת שלום וחסד פשר ושמח

ב' תכו

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר אַחֲרֵי, י"א נִיסָן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְיָנִיק וְחַפִּים ... נָרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְקַבֵּל אֶת סְלִיחָתְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁכֶּכֶר לֹא
תַעֲשֶׂה שְׁטִיּוֹת וְכוּ', רְאֵה מֵה שֶׁקָּרָה עִם כַּמָּה שֶׁנִּשְׁרָוּ שֶׁגִּמְרוּ בְּבֵית
סֵהר וַיֵּשׁ עֲלֵיהֶם מְשֻׁפְּטִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּן מֵה אֶתְּהָ צָרִיךְ אֶת זֶה,
אֲנִי רוֹצֵה שֶׁתְּהִיָּה צְדִיק גָּדוֹל וְאֶתְּהָ יָכוֹל לְהִיּוֹת אִם רַק תִּרְצֶה, כִּי
עָכָשׁ זֶה הַזְּמַן הַכִּי יִפֶּה שְׁלֹךְ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שַׁבַּת קִנּוּב:) יְנִיקוּתָא
כְּלִילָא דְדוֹרְדָא, עַקֵּר יִפִּי הַפֶּרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲרֵירוּתוֹ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(סִפֵּר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן ע"ג) הָעֲבוֹדוֹת שֶׁאֲדָם עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכוּ יָקָר מְשָׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוֹדָה לְעֵת
זְקִנְתּוֹ, וְכִתִּיב (אִיכָה ג' כ"ז) "טוֹב לְגֹבֵר כִּי יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו".

רְאֵה לְגֵרֵס הַרְבֵּה מְשָׁנִיּוֹת כְּסֹדֵרֵן זֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מִכָּל מִינֵי
שְׁטִיּוֹת, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג כָּשֵׁר וְשִׂמְחָה

ב' תכז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אַחֲרֵי, י"א נִסָּן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי
וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ
וְאִשָּׁה זָכוּ שְׁכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הֶלְכָה ח')
אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר
לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׁכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׁכִּינָה נִמְצְאָת שָׁם הַבְּרָכָה
מִצְוִיָּה, רַק שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְלִכֵּן אִם מִכְּנִיסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא
שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית
וְאֶחָד יִכְבֵּד אֶת הַשְׁנִי, שְׁזֶה יְסוּד גְּדוֹל מְאֹד בְּיַהֲדוּת.

רְאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה כִּי אֵין דְּבָר יוֹתֵר
חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמִחָה, וְכָל כֶּף קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשְּׂמִחָה
יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוּדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת, קַל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וּלְסַגֵּף אֶת

עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבד בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום וחסד כשר ושמח

ב' תכח

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר אחרי, י"א ניסן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְתַעֲזְרוּ וְתִשְׁמְחוּ אִתָּהּ אֶת הַשָּׁנָה, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אֶתְכֶם וְאֲנִי רוֹצֵה לִרְאוֹת רַק בְּהַצְלַחְתְּכֶם הַנִּצְחִית.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכָה אֶתְכֶם עִם יְלָדִים חַמּוּדִים, תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד שִׁיְהִיָּה בְּבֵית אֲוִירָה שֶׁל רְגִיעָה וְשֶׁל שְׂמֵחָה, וְאִם פְּעַם שְׂלֵא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּכְוֹחִים, וְתִזְכְּרוּ הֵיטֵב כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירוּשְׁלָמִי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הֶלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצְאָת שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֲהָבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּבַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם קְרוֹב לְכָבוֹת גְּדוֹל מְאֹד, וְלֹא תִתְבַּשְׂשׂוּ אִתָּהּ מֵהַשָּׁנָה וְכוּ', אֲלֵא לְחַיּוֹת בִּיחַד בְּאֲהָבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, שְׂזָה מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם וְחַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה

ב' תכט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ עֲכָשׁוּ לִפְנֵי הַחַג שֶׁתִּזְכֹּר שְׁכָל יְגִיעָה וְטִרְחָה שִׁיגְעִים וְטוֹרְחִים לְכַבּוֹד הַחַג, מִזֶּה נִבְרָא מְלֹאכִים, מְלֹאכֵי זְכוּת שְׁמֵלֵמְדִים זְכוּת עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, כִּי עַל יְדֵי כָּל יְגִיעָה וְטִרְחָה שִׁיגְעִים וְטוֹרְחִים בְּשִׁבִיל הַמְצֻוֹת, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר וּמוֹחֵל עַל כָּל עוֹוֹנוֹתֵינוּ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אָנִי מֵאֵד מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׁאֵת בִּיתֵר עוֹ, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְלֹא יוּכַל לְהַכְנִיס אוֹתְךָ בְּכַעַס וְעֲצָבִים וְכוּ', אֲדַרְבֶּה עֵקֶר גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל כְּשִׁזְזוּכָה לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת שְׁנוּבֵעַ מְאַמוּנָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ה) שֶׁעַל יְדֵי אֲמוּנָה שְׁמֵאֲמִין שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, זִוְכָה לְאֵרִיכוֹת אַפְּסִים שֶׁהִיא הַמְּדָה הַיְקָרָה שֶׁל סְבֻלָּנוֹת, לְהֲאָרִיךְ אַפּוֹ עַל כָּל דְּבַר וְכוּ'.

נָא וְנָא רְאֵה לְרַחֵם עַל אֲשֶׁתְךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אוֹפְנִים שְׁבָעוֹלָם שִׁיְהִיָּה לְךָ שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, וְתִיַקֵּר וְתִכְבֵּד אוֹתָהּ מֵאֵד מָאד, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ד) שֶׁצָּרִיכִים לְכַבֵּד וְלִיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֵלֵא הַנָּשִׁים הֵם סוּבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מֵאֵד מֵאֵד מִיִּלְדִּיהֶם, צַעַר הָעֵבּוֹר וְהַלִּידָה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר

ידוע לכל עוצם מכאובכם וצערם ויסורייהם בכמה אופנים הקשים
 וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרם
 ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט.) 'אוקירו
 לנשייכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי
 שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות ס"ג.) 'דינו שמגדלות את בנינו
 ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד
 מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מכרח לעזר
 לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו,
 עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים, כי רבנו ז"ל
 הקפיד על דברים אלו מאד מאד, על אלו שמשפילים את
 נשותיהם, ומי שהיה לו סכסוך עם אשתו, רבנו ז"ל לא רצה
 לקבל אותו לגמרי, ולא רצה אפילו לראות אותו, וידוע הספור
 שהיה בשבועות או בחנכה, שאמר רבנו ז"ל בעת שהיה יושב
 על השלחן עם אנ"ש: "ווער האט דאס אין זיך אזא עזות, צו
 האבן ביי מיין טיש א הרהור רחמנא ליצלן, איך מיין ניט
 טשערינער, ניט ברסלב'ר, ניט טעפליקער", [מי יש לו את העזות
 שהיה לו הרהור רע בשלחני, אני לא מתכוון על אנשי שלומנו
 מעיר טשערין, ולא מעיר ברסלב, ולא מעיר טעפליק],
 וטיראוויצער לא הזכיר, והבינו אנשי שלומנו מי הוא האיש הזה,
 כי היה שם אחד מטיראוויצע שלא היה לו שלום בית כשתי
 שנים, ותכף קם רבנו ז"ל מן השלחן ונכנס לחדרו, והאיש הזה
 שלא היה לו שלום בית עמד על הפתח ובכה הרבה מאד, וגם
 אנשי שלומנו בקשו מרבנו ז"ל בעדו, עד שהבטיח שיחזר לביתו
 וישלים מיד עם אשתו, ואז יצא רבנו ז"ל מחדרו, והמשיך את

סֹדֵר הַנְּהַגְתּוֹ בְּשִׁלְחָנוּ הַטְּהוֹר, רוֹאִים מְכַל זֶה אֵיךְ שָׂרְבָנוּ ז"ל
הַקְּפִיד עַל שְׁלוֹם בֵּית, וְאִם לֹא הָיָה שְׁלוֹם בֵּית לֹא רָצָה לְשַׁבֵּת
אֶפְּלוֹ בְּאוֹתוֹ שְׁלַחַן אֵיפָה שֶׁהָאָדָם הַזֶּה יוֹשֵׁב.

וְהִנֵּה יָדוּעַ לְכֻלָּם אֶת גְּדֻלְתּוֹ שֶׁל הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי חֲיִיא שְׂאִי
אֶפְשָׁר בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל מִדְּרָגָתוֹ הַנִּשְׁגָּבָה וְכוּ',
כְּמוֹבָא (עֵץ חַיִּים שַׁעַר כ"ח פָּרָק ד') שְׂכִסָּאוֹ גְּדוּלָה מִמְּלֶאכִי עֲלִיוֹן
וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, וְמָה גַם שָׁעַד כְּדִי כֶּף מִי שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיוֹן
הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתַּנָּא רַבִּי חֲיִיא, יְכוּל לַפְעַל שְׁמָה נִפְלְאוֹת רַבּוֹת, כִּי
הַמָּקוֹם הַהוּא אֲדַמַּת קִדְשׁ וְכוּ', שְׁשֵׁם גְּנוּזִים גַּם שְׁנֵי בָּנָיו יְהוּדָה
וְחִזְקִיָּה, וְכֵן רַב הוֹנָא רִישׁ גְּלוּתָא דְּבַבְל, וַיֵּשׁ שָׁם הַשְּׂרָאָת
הַשְּׂכִינָה בְּגִלּוּי רַב מְאֹד, עִם כָּל זֹאת סִפְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(יְבָמוֹת ס"ג.) רַבִּי חֲיִיא הָוּה קָא מְצַעְרָא לִיה דְּבִיתָהּוּ כִּי הָוּה מְשַׁכַּח
מִיַּד צִיר לִיה בְּסוּדְרִיָּה וּמִיִּתֵּי נִהְלָה אָמַר לִיה רַב וְהָא קָא מְצַעְרָא
לִיה לְמַר אָמַר לִיה דִּינּוּ שְׁמַגְדְּלוֹת בְּנִינוּ וּמְצִילוֹת אוֹתָנוּ מִן
הַחֲטָא; [הֵינּוּ רַבִּי חֲיִיא הִיְתָה אֲשֶׁתּוֹ מְצַעְרַת אוֹתוֹ, עִם כָּל זֹאת
כְּשֶׁמְצָא מְשֵׁהוּ דְּבַר יָפָה שֶׁהִיא אוֹהֶבֶת, הָיָה לוֹקַח אֶת זֶה וּמְבִיא
אֶת זֶה אֵלָיָה, וְרַב לֹא הִבִּין לָמָּה, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ הֲרִי הִיא מְצַעְרַת
אוֹתָךְ? עָנָה וְאָמַר לוֹ מְסַפִּיק שֶׁהִיא מְגַדְּלַת אֶת הַיְלָדִים, וּמְצַלַת
אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא], וְאִם רַבִּי חֲיִיא שֶׁהָיָה כָּל כֶּף גְּדוּל שְׂאִין לְתַאֲר
וְאִין לְשַׁעַר בְּשַׁכַּל אֲנוּשֵׁי גְדֻלְתּוֹ, עַד שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(בְּבֹא מְצִיעָא פ"ה:.) כְּמָה גְּדוּלִים מַעֲשֶׂה חֲיִיא וְכוּ', וְאֶפְּלוֹ
בְּמַתִּיבָתָא דְּרַקִּיעָא לֹא יְכוּלִים לְרַאוֹת אוֹתוֹ מְרַב גְּדֻלְתּוֹ, מְרַב אוֹר
שֵׁי שְׁמָה וְכוּ', וְכִשְׁהוּא וּבְנָיו הִתְחִילוּ לְהַתְּפַלֵּל עַל גִּשְׁם, כְּמַעֲט

שִׁטְפוּ אֶת כָּל הָעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', עַיִן שָׁם, וְאִם הוּא סֶבֶל מֵאֲשֶׁתּוֹ
וְאִף עַל פִּי בֶן קָנָה לָהּ מִתְּנוּת וְכוּ', עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אֲנָשִׁים
פְּחוּתִים וְשִׁפְלִים כְּמוֹנוֹ, שִׁצְרִיכִים רַק לְשִׁמוּעַ לְשִׁתְּק וְלִסְבֵּל,
וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית
שְׁלֶךְ, וְתִכְבֵּד וְתִיָּקֵר אֶת אֲשֶׁתְּךָ בְּכָל מַחִיר, כִּי זֶה הִיא רְצוֹנוֹ שֶׁל
רַבֵּנוּ ז"ל, וּבְזֶה תְּלוּי כָּל הַשְּׁגוֹת הַמוֹחִין שֶׁאֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים בְּלִיל
הַסֵּדֶר וְכוּ', מוֹחִין דְּאֲבָא, מוֹחִין בְּגִלּוּי אֱלֻקוֹת וְכוּ', וְכֵן אֲנִי
מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמַר עַל הַיְלָדִים כְּמוֹ שֶׁשׁוֹמְרִים עַל אִישׁוֹן
עַיִנִים, אֵין תְּרוּץ אֲנִי לֹא יָכוֹל וְכוּ', אֵין לִי כַח וְכוּ', אֵין לִי סִבְלָנוֹת
וְכוּ', חֲנוּף הַיְלָדִים זֶה יוֹתֵר חָשׁוּב מִכָּל הַמַּצּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי
הַתְּכֵלִית לְהוֹלִיד יְלָדִים הוּא רַק כְּדֵי לְגַלוֹת לָהֶם גַּם כֵּן אֶת הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְאֶת מַצּוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁצָּוֵנוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים ע"ח
ו') "לְמַעַן יֵדְעוּ דוֹר אַחֲרוֹן בְּנִים וְיִלְדוּ יָקֻמוּ וְיִסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם".

עֲכָשׁוּ נִכְנַס שְׁלוֹשׁ שָׁבוּעוֹת שֶׁהַיְלָדִים לֹא יִהְיוּ בַּתְּלֻמוֹד תּוֹרָה
וּבַבֵּית סֵפֶר, וְלִכֵּן דִּיקָא עַל הַהוֹרִים מִנַּח הַחֹב לְשִׁמּוֹר עֲלֵיהֶם, וְלֹא
יְכוּלִים לְהִתְחַמֵּק מִזֶּה, וְאֲנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁחֲנוּף מִתְּחִיל
בַּבֵּית, הַיְלָדִים מַחְקִים אֶת הַהוֹרִים, וּמָה שֶׁרוֹאִים אוֹ שׁוֹמְעִים
בַּבֵּית, כִּף הֵם יִתְנַהֲגוּ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סִפְה נ"ו:) שׁוֹתָא דִּינוּקָא
בְּשׁוּקָא אוֹ דְּאֲבוּהָ אוֹ דְּאִמִּיהָ, מָה שֶׁהִתִּינוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק, זֶה
שָׁמַע אוֹ מֵהָאֲבָא אוֹ מֵהָאִמָּא, וְאָמְרוּ (פְּתוּבוֹת ס"ג.) הֵינוּ דְּאֲמָרִי
אֵינְשֵׁי רַחִילָא בְּתַר רַחִילָא אֲזֵלָא כְּעוֹבְדֵי אִמָּה כִּף עוֹבְדֵי בְּרַתָּא;
כְּמוֹ שֶׁהָאֵם מִתְנַהֲגַת כִּף הַבַּת תִּתְנַהֵג, וְלִכֵּן אִם אֶתָּה רוֹצֶה
לְהַצְלִיחַ עִם הַיְלָדִים שְׁלֶךְ, עָלֶיךָ לְהִתְנַהֵג בַּבֵּית בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּל

מאד, ומכל שָׁכַן וְכָל שָׁכַן כְּשֵׁאתָהּ הוֹלֵךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת, אֲתָהּ
מְכַרְחַת לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ שִׁישְׁבוּ עַל יָדְךָ, וְאִין שׁוֹם תְּרוּץ
שְׂאִין מְקוֹם, כִּי תִהְיֶה לְאֵל מִתְּפַלְלִים בְּשַׁבַּת בְּאַרְבַּע מְקוֹמוֹת וַיִּשׁ
מְקוֹם לְרַב, וְלִכְּן אִם אֲתָה לֹא שׁוֹמֵר עַל הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ דַּע לְךָ
שֵׁאתָהּ פּוֹשֵׁעַ, כִּי הַיְלָדִים יוֹצְאִים לְתַרְבוּת רָעָה, וְאַחַר כֵּךְ יִשׁ
טַעֲנוֹת עַל הַמְּלַמְּדִים אוֹ עַל הַמּוֹרֹת, בְּשַׁעֲהַ שְׁהַהוֹרִים לֹא אֲכַפֵּת
לָהֶם כְּלוּם מַה שֶׁקּוֹרָה עִם הַיְלָדִים שֶׁלָּהֶם, וְזֶה הַפְּקוּדוֹת גְּדוּלָה
מְאֹד מְאֹד, וְלִכְּן כָּל אָבָא מְכַרְחַח לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלוֹ, וְכָל אִמָּא
מְכַרְחַת לְשֹׁמֵר עַל הַבְּנוֹת שֶׁלָּהּ, אִין תְּרוּץ אֲנִי לֹא יְכוּל וְכוּ', קֶשֶׁה
לִי וְכוּ', אֲנִי רוֹצֶה לְנוּחַ וְכוּ', מְשַׁחֲקִים פֶּה עִם אֵשׁ, יְלָדִים בְּכָל
הָעוֹלָם נוֹשְׂרִים, רַק מִפְּנֵי שְׁהַהוֹרִים אֲדִישִׁים וְלֹא אֲכַפֵּת לָהֶם
מִיְלָדֵיהֶם, וְלִכְּן אֲשַׁרִי הַהוֹרִים שְׁשׁוֹמְרִים עַל יְלָדֵיהֶם, וְאֲשַׁרִי
וְאֲשַׁרִי הַהוֹרִים שֶׁמִּתְּפַלְלִים בְּכָל יוֹם עַל הַצְּלַחַת יְלָדֵיהֶם, שְׂאִין
לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּכְנִים אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה שְׂאֲנִי
כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי, לֹא בְּדִיו, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תל

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתֵּרְאֵי לְהִתְחַזֵּק בֵּיתְךָ שְׂאֵת בֵּיתְךָ עַז, וּבִפְרֹט בְּיָמִים אֵלֹו שְׁכֻלָּם כָּל כֶּךָ טְרוּדִים בְּשִׁבִיל חַג הַפֶּסַח שֶׁהִיא חַג הַחֲרוּת שֶׁבּוּ נִגְאָל מֵהִיֶּצֵר הָרַע הַבוֹעֵר בָּנוּ, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת כָּלִים לְקַבֵּל אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְן אָנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁמְרֵי מָאד מָאד לֹא לְהִכְנֵס בְּלֶחֶץ וְכוּ', וְלֹא לְהִתְעַצֵּב וְלִהְיוֹת בְּכַעַס עַל בְּעֵלְךָ וְעַל הַיְלָדִים, כִּי כָּל זֶה בְּכָלֵל חֲמִץ גָּמוּר שֶׁצָּרִיכִים לְבַעַר אֶת זֶה עֲכָשׁוּ לִפְנֵי חַג הַפֶּסַח.

נָא וְנָא רְאֵי לְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמְךָ שְׂזִכִּית לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁמְחַדֵּיר בָּנוּ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמִלְמַדְנוּ אֵיךְ שְׁכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי בְּאֲמַת כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ זֶה מְדַבֵּיק אֶת נִשְׁמַתְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבוֹנֶה לָךְ אֶת הָאֲמוּנָה, וְתִכְףּ וּמִיד כְּשֵׁישׁ לְאִשָּׁה אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה נִשְׁפָּע עֲלֶיךָ שְׁפַע בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשָׁלִי כ"ח כ') "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרַכּוֹת".

אָנִי מָאד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְּבִיתְכֶם שְׂרוּי הַשְּׁלוֹם וְהָאֱהָבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַקְפִּיד עַל זֶה הַרְבֵּה יוֹתֵר מִהַכֵּל, וְרָצָה מָאד שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּית בֵּין הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרַכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצְאָת שָׁם

הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחִיָּה בִּינִיחֵם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

עֲכָשׁוּ נִכְנָס שְׁלוֹשׁ שָׁבוּעוֹת שֶׁהֵילָדִים לֹא יֵהיוּ בְּתִלְמוּד תּוֹרָה וּבַבַּיִת סֹפֵר, וְלִכֵּן דִּיקָא עַל הַהוֹרִים מִנַּח הַחוּב לְשָׁמַר עֲלֵיהֶם, וְלֹא יִכּוּלִים לְהִתְחַמֵּק מִזֶּה, וְאֵנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׁחַנּוּךְ מִתְחִיל בַּבַּיִת, הֵילָדִים מַחְקִים אֶת הַהוֹרִים, וּמָה שְׁרוּאִים אוֹ שׁוֹמְעִים בַּבַּיִת, כִּי הֵם יִתְנַהֲגוּ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סֵפֶה נ"ו): שׁוֹתָא דִּינוּקָא בְּשׁוּקָא אוֹ דְאַבוּהָ אוֹ דְאַימִיָּה, מָה שֶׁהִתִּינוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק, זֶה שָׁמַע אוֹ מְהֵאָבָא אוֹ מְהֵאָמָא, וְאֲמָרוּ (כְּתוּבוֹת ס"ג.) הֵינּוּ דְאֲמָרֵי אֵינְשֵׁי רַחֲלֵילָא בְּתַר רַחֲלֵילָא אֲזֵילָא כְּעוֹבְדֵי אִמָּה כִּי עוֹבְדֵי בְּרִתָּא; כְּמוֹ שֶׁהָאֵם מִתְנַהֲגַת כִּי הַבַּת תִּתְנַהֲג, וְלִכֵּן אֶת וּבְעֵלְךָ צְרִיכִים לְשָׁמַר מְאֹד לֹא לְרִיב וְלֹא לְהִתּוֹכַח בִּינֵיכֶם וְכוּ', כִּי זֶה פּוֹגַע מְאֹד מְאֹד בְּחַנּוּךְ הֵילָדִים וְכוּ', וּבְדַרְךָ כָּלֵל מִפְּנֵי הַלַּחֲץ וְהַדַּחֲקָא שֶׁל חַג הַפֶּסַח, מוֹצִיאִים אֶת הָעֲצָבִים עַל הֵילָדִים, וְזֶה לֹא תַרּוּץ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל דְאַגְתִּי שִׁיחִיָּה לָכֶם שְׁפַע עַל כָּל הַחַג, וְאִם יִהְיֶה בִּינֵיכֶם אַהֲבָה וְשְׁלוֹם, לֹא יִחַסֵּר לָכֶם שׁוֹם דְּבַר, כִּי (עוֹקְצִין פָּרַק ג') לֹא מְצָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלֵי מַחְזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְׁלוֹם. שְׁנֵאֲמַר (תְּהֵלִים כ"ט) "הַיְוִי"ה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְוִי"ה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם"; וְשְׁלוֹם זֶה הַכְּלֵי לְקַבֵּל בּוֹ כָּל הַשְּׁפַע, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׁבִידֶךָ לְהַשְׁלִים עִם בְּעֵלְךָ וּלְוֹתֶר, שְׁזֶה יְסוּד גְּדוּלַת בְּשְׁלוֹם

בית שהבעל והאשה צריכים לוותר אחד להשני וכו', ולא ללכת ראש בראש.

העקר תשתדלי מאד שתחגגי את החג בדיעות ובשמחה עצומה, ותרגישי את נעם זיו שכנית עזו יתברך בתוך ביתכם, וילדיכם יהיו ילדים שמורים מן החטא, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך חג פשר ושמח

ב' תלא

בעזרת השם יתברך, יום ראשון קודם חג הפסח, ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אתכם שאפילו בחול המועד תראו לגמר את הקירות כי זה דבר האבד, אני הכנתי לכם מקדמה על הקירות מאה אלף ש"ח והכסף מוכן להמשיך הלאה, רק תזדרזו כי אני צריך את המבנים בשביל הנער שלנו, שבאמת לא צפיתי על זה, אבל כדי להציל את הנער אני מוכן להפקיר את הכל, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם להמשיך בעבודת הקדש לבנות את המבנים האלו שיהיה למען חנוך ילדינו, ומלבד השכר גשמי תקבלו על זה שכר רוחני מאד, כי מה שמצילים את נשמות

יִשְׂרָאֵל בְּיָמֵי הָאֵלּוּ זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעַלְהָ, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּקַּח אֶת זֶה לְתַשׁוּמַת לְבָבְךָ.

הַעֲקֹר מִתֵּר לְעֵבוֹד בְּחוּל הַמוֹעֵד בְּדַבַּר הָאֲבִד, וְאִין לָךְ דְּבָר הָאֲבִד כְּמוֹ הַנְּעַר שְׁלֹנוּ, כִּי אִם לֹא נִמְצָא לָהֶם מְקוֹם אֲנַחְנוּ עַל־וֵלִים לְאֲבִד אוֹתָם חֵס וְשָׁלוֹם, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מַה שְׁבִיכוּ לְתַכֵּם לְגַמֵּר מַה שְׂיִוְתֵר אֶת הַקִּירוֹת וְאַחַר כֵּךְ נִמְשִׁיךְ אֶת הַגְּנוֹת, וְתַהֲלֶה לְאֵל הַכֶּסֶף כְּבָר מוֹכֵן לָזֶה.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקְכֶם שְׂיִשׁ לָכֶם חֶלֶק בְּעֵבוֹדְהָ הַקְדוּשָׁה הַזֶּה שְׁנִזְכֶּה לְבְנוֹת מִבְּצָר לְהַנְעִיר שְׁלֹנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תלב

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

אֶת הַכֶּסֶף מֵהַתְּקַבֵּל מֵהָאֲבִיר ... גֵּרוּ יְאִיר, וְכֵן מֵהַתְּקַבֵּל מֵ... גֵּרוּ יְאִיר, תַּקַּח אֶת זֶה עַל הַחֲשָׁבוֹן שֶׁל הַחֹב שְׁלִי לִ... גֵּרוּ יְאִיר לְהוֹרִיד מֵהַחֹב, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן לְהִיּוֹת בְּעַל חֹב, כִּי רִבְנוּ ז"ל הַקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן מ"ו) מִי שֶׁרוֹצֶה לְשׁוּב יִזְהַר מִלְהִיּוֹת בְּעַל

חוב, וְלִכְּנֹן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לֹא לִהְיוֹת
בַּעַל חוֹב.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחַם עָלֵינוּ וְיִמְשִׁיךְ בְּתוֹךְ בֵּיתָךְ שְׂמֵחוֹת,
וְתוֹזֵכָה לְחַתָּן אֶת הַיְלָדִים שֶׁלְּךָ וְתִרְוָה רַב נַחַת וְדִקְדֻשָּׁה מֵהֵם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תלג

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְמַכּוֹר אֶת הַחֶמֶץ
שֶׁבְּבֵיתִי, וְתִהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם הָאֲבָרָךְ ... נְרוֹ יְאִיר שֶׁהוּא יִסְבִּיר לְךָ
מַה יֵשׁ לִי שָׁם בְּבֵית וְכו', כִּי לְדַעְתִּי אֵין שָׁם שׁוֹם דְּבָרִים שֶׁל חֶמֶץ,
וְלֹא צְרִיכִים לְמַכּוֹר כְּנֹהֵג.

הָעֵקֶר רְאֵה לְחוּג אֶת הַחַג בְּדִיצוֹת וּבְשִׂמְחָה עִם כָּל
הַמְשֻׁפָּחָה, וְרְאוּי לְךָ לֹמַר מַה שֶּׁאָמַר יַעֲקֹב אֲבִינוּ (בְּרֵאשִׁית ל"ב
י"א) "קָטַנְתִּי מִכָּל הַחֹסְדִים וּמִכָּל הָאָמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדְּךָ כִּי
בְּמִקְלִי עָבַרְתִּי אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי לְשָׁנִי מַחְנוֹת", וְתִהְיֶה
לְאֵל יֵשׁ לְךָ כְּבֹר כַּמָּה וְכַמָּה מַחְנוֹת, יְלָדִים שֶׁהִתְחַתְּנוּ וְיֵשׁ לָכֶם

נְכָדִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתִּירוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁהּ מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלִיצֵיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תלד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁהַכְּנִסְתָּ בְּלִבִּי שְׂאֵתָה מִתְחַרֵּט עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ הַנְּלוּזִים שְׁעֵשִׂיתָ עַד עַכְשָׁו וְכוּ', וְדַע לָךְ שְׂאֵצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מוֹעִיל תְּשׁוּבָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִיד מְקַבֵּלוֹ, וְלִכֵּן תַּעֲזֹב כְּבָר אֶת כָּל הַשְּׂטוּיוֹת שְׁעֵשִׂיתָ עַד עַכְשָׁו, וְתִתְחִיל לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, וּלְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עַרְבִית מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְכֵן תְּבָרַךְ בְּרִפְתְּ הַמְּזוֹן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, וְכֵן תִּקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטֵּה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַעֲקֹר תִּתְחִיל לְגַדֵּל חֲזָרָה אֶת הַפְּאוֹת שְׁלֹךְ, וְתִתְקַן אֶת מַעֲשֵׂיךָ, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב אִם רַק תִּתְחַרֵּט בְּאַמְתָּ עַל

כל מה שעשית וכו' וכו', כי אין עוד יותר חשוב כמו חרטה על העבר, וקבלה על להבא, ואז הקדוש ברוך הוא מוחל לו על הכל.

זכור גם זכור אתה עכשו בחור צעיר, ואם תקח את עצמך בידיך אתה יכול לפעל דברים גדולים מאד מאד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שפת קנב): 'ניקוּתָא כְּלִילָא דְּוִרְדָּא, עֵקֶר יְפִי הַפְּרַח כְּשַׁעְדִּין בְּצַעֲוִירוֹתוֹ, וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (ספר המדות אות תשובה סימן ע"ג) העבודות שאדם עובד את השם יתברך בבחירותו, כל יום ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו, וכתיב (איכה ג' כ"ז) "טוב לגבר כי ישא על בנעוריו".

אני מאד מקווה שתצית אותי, ולא תתחרט לא בעולם הזה ומכל שכן לא בעולם הבא, העקר תעשה תספרת שלא יהיה לך בלורית וכו', ותגדל חזרה פאות וכו'.

המאחל לך חג כשר ושמח

ב' תלה

בעזרת השם יתברך, יום ראשון קודם חג הפסח, ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה, סמינר "בית מלכה"

הנה עכשו נכנסים שבועים של חפש, כי יהיה ימי החגים וחול המועד, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך בתי היקרה, תעשי

כֹּל מֵה שְׁבִיכוֹלְתֶךָ לֹא לְהִתְחַבֵּר עִם בָּנוֹת מְקַלְקְלוֹת שְׁבָקָלוֹת
 יְכוּלִים לְהוֹרִיד אוֹתְךָ לְשֹׂאֵל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתֵינוּ וְכוּ', וְתֹאבְדֵי אֶת
 הַשֵּׁם שְׁלֶךְ וְכוּ', וּמְאוּמָה לֹא יִהְיֶה בְיַדֶיךָ וְכוּ', תִּשְׁמְרֵי מְאֹד עַל
 הַצְּנִיעוּת לֹא לְלַכֵּת עִם חֲצָאִית לְמַעַלָּה מִהַבְּרָךְ, וְלֹא לְלַכֵּת עִם
 שְׁעָרוֹת מְפֹזְרוֹת וְכוּ', וּבְכֻלָּל תִּשְׁמְרֵי עַל הַשְּׁפָה שְׁלֶךְ לֹא לְנַבֵּל אֶת
 הַפֶּה שְׁלֶךְ, כִּי בֵּת שְׁמֹנְבֵלֶת אֶת הַפֶּה הִיא מְאֹד מְאֹד מְסֻכָּנָה, וְלִכְּן
 תִּשְׁמְרֵי מְאֹד עִם מִי אֶת מִתְחַבְּרֶת, וְאֵל תִּלְכִּי לְבַד בְּמִקּוֹם
 שְׁמֹסְתוֹכְבִּים גְּבָרִים וְכוּ', וּבְכֻלָּל בְּמִקּוֹמוֹת שְׁמֹסְתוֹכְבִּים שְׁמָה כָּל
 מִינֵי פּוֹשְׁטָקִים וּפְרוּצִים וְכוּ', כִּי בֵּת יִשְׂרָאֵל צְרִיכָה לְהִיּוֹת צְנוּעָה,
 וְתִרְאֵי שְׁבָקָרוֹב מְאֹד מְאֹד תּוֹכְלֵי לְבָנוֹת בֵּית גְּאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל,
 וְתִהְיֶי הֵכִי מְאֻשְׁרֶת בְּחַיֶּיךָ כְּמוֹ שְׁחַבְּרוֹתֶיךָ שֶׁהִתְחַתְּנוּ וּבָנוּ בֵּית
 וְהֵן מְאֻשְׁרוֹת, כְּמוֹ כֵּן אֲנִי רוֹצֶה שְׁגַם אֶת תִּהְיֵי מְאֻשְׁרֶת.

נָא וְנָא תִּשְׁמְרֵי עַל עֲצֻמְךָ מְאֹד מְאֹד, כִּי הַיּוֹם הַדּוֹר מְאֹד
 הַפְּקָר, וְתוֹלַעַת אַחַת וְכוּ', יְכוּלָּה לְקַלְקֵל שֶׁק תּוֹפּוּחִים יָפִים
 וְנַעֲיָמִים וְכוּ', וְלִכְּן תִּשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד מִהִתּוֹלַעַת הַזֹּאת וְכוּ',
 וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"ח) הֲלֹא הָאָדָם בְּשִׁבְלֵי
 תַעֲנוּג קָטָן אֶחָד שֶׁל רְבַע שָׁעָה הוּא יְכוּל לְאַבֵּד וּלְהַפְסִיד כָּל
 הָעוֹלָם הַזֶּה עִם הָעוֹלָם הַבָּא. וְאָמַר בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֶנּוּ בְּזֶה הַלִּשׁוֹן: א
 מַעֲנִישׁ פּוֹן אֵינְן תַעֲנוּגָל וְעֵגֶן פּוֹן א פְּעָרְטֵל שָׁעָה, קֹאֵן עַר אָן
 וְעֵרֶן גֹּאֵר דְּעַם עוֹלָם הַזֶּה מִיט דְּעַם עוֹלָם הַבָּא;

וְלִכְּן תִּשְׁמְרֵי עַל עֲצֻמְךָ מְאֹד מְאֹד וְתַעֲשֵׂי אֶת זֶה לְמַעַנְךָ
 שֶׁתִּשְׁאָרֵי עִם שֵׁם טוֹב, וְתַעֲשֵׂי אֶת זֶה לְמַעַנִי שְׁמֹסְרֵתִי אֶת נַפְשִׁי

כל כף הרבה בשבילך, ואני רוצה עוד למסר את נפשי שיהיה לך רק טוב בחיים, ולכן תעשי כל מה שביכולתך לשמר על עצמך, ואז טוב לך כל הימים.

מאד מאד רציתי שתכתבי לי, ואז אכתב לך.

המאחל לך חג כשר ושמח

ב' תלו

בעזרת השם יתברך, יום ראשון קודם חג הפסח, ה'תשע"ד

שלום וברכה אל היניק וחכים ... נרו יאיר

עכשו נכנס שבועים של חגים וחול המועד, ורציתי מאד מאד שתשמר על עצמך לא להתחבר עם חברים רעים, כי בקלות יכולים להוריד אותך עד השאול תחתית ומתחתיו וכו', כמו שראית כמה בחורים שהתדרדרו עד התהום וגמרו בבית סהר, ועכשו יש עליהם משפטים, ולכן אני מאד מבקש אותך שלא תתחבר בכלל עם ילדים פוחזים, אלא תנצל את הזמן היקר שלך לגרס הרבה משניות, אשר אין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכנס שם, ולכן אשרי מי שיגרוס בכל יום כמה וכמה פרקים

מְשָׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, כִּי מִשְׁנֵי"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וּמְכַל שֶׁכֶּן וְכָל שֶׁכֶּן מִי שֶׁזּוֹכֶה לְגָרֵס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי זֶה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע לְגַמְרֵי, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֹסָה, אִף שֶׁזֶּה בָּא מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת כְּדֹאֵי לְגָרֵס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַּע אֲשֶׁר עַל יְדֵי לְמוֹד מִשְׁנִיּוֹת יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְהִיּוֹת יוֹתֵר גָּדוֹל מִמְּלֶאךָ, כְּמוֹבָא בְּזֵהָר (כִּי תִצֵּא רַע"ז):

מֵאֲרֵי מִשְׁנֵה דְאֵינוֹן מְלֶאכִי הַשְּׂרֵת מִמֶּשׁ, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מֵאֲרֵי מִתְנִיתִין עַל בַּר נֶשׁ אִי יְהֵא כְּמֶלֶאךָ הַשֵּׁם צְבָאוֹת תּוֹרָה יִבְקָשׁוּ מִפִּיהוּ, וְאִי לָאוּ לָא יִבְקָשׁוּ תּוֹרָה מִפִּיהוּ; הֵינוּ אֱלוּ שְׁלוֹמֵדִים מִשְׁנִיּוֹת, הֵם נַעֲשִׂים צְדִיקִים כְּעֵין מְלֶאכִי הַשְּׂרֵת, הַמְשַׁרְתִּים כְּבִיכּוֹל אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהֵם זוֹכִים אַחַר כֵּךְ לְפָרְנֵס אֶת אַחֲרִים עִם הַתּוֹרָה, הֵינוּ שֶׁיְכוּלִים לְלַמֵּד אַחַר כֵּךְ גַּם אֶת אַחֲרִים, וְעַל כָּלֵם רֵאֵה לְהַתְמִיד בְּלְמוֹד גְּמֵרָא, שֶׁתִּקַּח מִסְכָּתָא אַחַת וְתַחֲזוֹר עָלֶיהָ מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַת, אֲשֶׁר זֶה דְבַר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲגִיגָה ט:): מֵאִי דְכִתִּיב (מְלֶאכִי ג' י"ח) "וְשִׁבְתֶּם וְרֵאִיתֶם בֵּין צְדִיק לְרָשָׁע בֵּין עֶבֶד אֱלֹקִים לְאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ", הֵינוּ צְדִיק, הֵינוּ עוֹבֵד אֱלֹקִים. הֵינוּ רָשָׁע, הֵינוּ אֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ, אָמַר לִיה עֲבָדוּ וְלֹא עֲבָדוּ תְרוּוִיְהוּ צְדִיקֵי גְמוּרֵי נִינְהוּ, וְאֵינוּ דוֹמָה שׁוֹנָה פְּרָקוּ מֵאָה פְּעָמִים לְשׁוֹנָה פְּרָקוּ מֵאָה וְאַחַד; כִּי בְּזֵה שֶׁאָדָם מְסִים מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַד, עַל יְדֵי זֶה מֵדַת הַשְּׂכֻחָה לֹא שׁוֹלְטַת עָלָיו.

וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְמָסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית בְּמַנְיֵן דִּיקָא, כִּי כֵךְ אָמְרוּ

חֲכַמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תִפְלְתִי לְךָ הַיְיָ הַעֵת רְצוֹן" אֵימָתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעַה שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּךְ הַרְגֵל לָבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מַחְנֶה יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הַיְיָ, תִלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׁאֲדָם מִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֶה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמַגִּין, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מְלִיךָ הַבָּשָׁן שֶׁיַּעֲקֹר אוֹתוֹ מֵהִיֵּהדוֹת וְיוֹצֵא מִמַּחְנֶה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל דְּבָר זֶה בְּיוֹתֵר, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל שֶׁתִּתְרַחֵק מִחֻבְרִים רָעִים וְכו'.

אֵל תַּעֲמִים עַל עֲצֻמָּךְ יוֹתֵר מֵדָאֵי לְמוֹדִים, כִּי עֲדִיף שֶׁתִּלְמַד עֲכָשׁוּ הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת וְהַרְבֵּה גְמָרָא, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תלז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אוֹמֵר לָךְ אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה זֶה תְּפִלָּה וְכוּ',
 כִּי כָּל תְּפִלָּה כָּל תְּחִנָּה כָּל בְּקָשָׁה עוֹשֶׂה רַעַשׁ בְּשָׁמַיִם, וְאִם אָדָם
 הִיָּה יוֹדֵעַ מַה נַּעֲשֶׂה לְמַעַלָּה מִתְּפִלוֹתָיו וְצַעֲקוֹתָיו שְׂמֵת־תִּפְלֵל
 וְצוּעֵק לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הִיָּה מִפְּסִיק, אֲלֵא הַסְּמִיךְ מ"ם
 יוֹדֵעַ אֵת מַעֲלֵת תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן הוּא מְכַנֵּס בְּאָדָם כָּל מִינֵי
 חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְסִפְקוֹת בְּאַמוּנָה, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ שֶׁהַתְּפִלוֹת שְׁלוֹ
 לֹא מִתְקַבְּלוֹת וְלֹא עוֹשׂוֹת שׁוּם פְּעֵלָה, וְכִבֵּר סִפְר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות
 הַר"ן סִימָן רל"ב) גְּבוּר אֶחָד חָגַר מְתַנֵּי לְכַבוֹשׁ חוּמָה חֲזָקָה. וְאַחַר
 כֵּךְ כָּשָׁבָא אֶל הַשַּׁעַר, הִיָּה אָרוּג עַל הַשַּׁעַר מִטּוֹה מְקוּרֵי עַכְבִּישׁ
 שְׁסַתָּם הַשַּׁעַר. וְכִי יֵשׁ שְׁטוֹת מִזֶּה שִׁיְהִיָּה חוּזֵר מִמְּלַחְמָתוֹ מִחֲמַת
 הַסְּתִימָה שֶׁל הַקּוּרֵי עַכְבִּישׁ?! (וְהַנְּמָשֶׁל מוֹבֵן), וְאַחַר כֵּךְ אָמַר
 רַבְּנוּ ז"ל: הַעֲקָר הוּא הַדְּבוּר. שְׁעַל יְדֵי הַדְּבוּר יְכוּלִין לְכַבוֹשׁ הַכֹּל
 וּלְנַצֵּחַ כָּל הַמְּלַחְמוֹת. וְאָמַר: אֵף עַל פִּי שִׁיְכוּלִין לְהַתְּבוּדָד
 בְּמַחְשָׁבָה, אֲבָל הַעֲקָר הוּא הַדְּבוּר. וּמִבְּאֵר הַנְּמָשֶׁל מִמִּילָא לְעַנְיִן
 מַה שֶּׁקָּשָׁה עַל הָאָדָם לְדַבֵּר לְפָנֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹ לְפָנֵי הַצַּדִּיקִים
 הָאֲמִתִּיִּים מַה שֶּׁבִּלְבוֹ. וְכֹל זֶה מִחֲמַת בּוֹשָׁה וּכְבוֹדוֹת שְׁלוֹ שְׂאִין
 לוֹ עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה, בּוֹדָאֵי הוּא שְׁטוֹת גְּדוֹל. כִּי הֵלֵא הוּא רוֹצֵה
 לְכַבוֹשׁ בְּדַבּוּרוֹ מְלַחְמָה חֲזָקָה שֶׁהוּא מְלַחְמָת הַיִּצּוֹר, וְעַכְשָׁו
 כִּשְׁהוּא סְמוּךְ לְדָבָר, וְלִכְבֹּשׁ וּלְשַׁבֵּר חוּמוֹת וּלְפַתַח שְׁעָרִים עַל
 יְדֵי הַדְּבוּר, וּבִשְׁבִיל מְנִיעָה קְלָה מִחֲלִישוֹת דַּעַתוֹ וְכִיוּצָא, יִמְנַע
 חֵס וְשָׁלוֹם מִלְּדַבֵּר?! כִּי הֵלֵא הַמְּנִיעָה הַזֹּאת נַחֲשֶׁבֶת לְסִתִּימָה שֶׁל
 קוּרֵי עַכְבִּישׁ כְּנֶגֶד הַחוּמוֹת שְׁרוּצָה לְשַׁבֵּר בְּדַבּוּרוֹ.

זְכוּר כָּלֵל זֶה מָה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכוֹת לב:) אִם רָאָה אָדָם שֶׁהִתְפַּלֵּל וְלֹא נִעֲנָה יַחְזֹר וְיִתְפַּלֵּל שֵׁנָאֲמַר (תְּהִלִּים כ"ז י"ד) "קִוְיָה אֶל הַיְיָ" הַחֹזֵק וְיֹאמֵץ לִבּוֹ וְקִוְיָה אֶל הַיְיָ"ה, כִּי בּוֹדֵאֵי אִם מִתְעַקְשִׁים אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ פַּעַם אַחֵר פַּעַם וְלֹא מִתְעִיפִים בַּתְּפִלָּה, אֲזִי רוֹאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לִפְעֹל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְבָמוֹת ס"ד.) אָמַר רַבִּי יִצְחָק מִפְּנֵי מָה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ עֲקוּרִים, מִפְּנֵי שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְאַוֶּה לְתִפְלֵתָן שֶׁל צְדִיקִים, אָמַר רַבִּי יִצְחָק לְמָה נִמְשָׁלָה תִפְלֵתָן שֶׁל צְדִיקִים כְּעֵתֶר, מָה עֵתֶר זֶה מֵהַפֶּךָ הַתְּבוּאָה מִמָּקוֹם לְמָקוֹם כִּךָ תִפְלֵתָן שֶׁל צְדִיקִים מֵהַפְּכַת מְדוּתָיו שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמְּדַת רְגִזְנוּת לְמְדַת רַחֲמָנוּת; אֲבָל עֲלֶיךָ לְדַעַת שֶׁכָּל תְּפִלָּה וְכָל תְּחִנָּה וְכָל בְּקֶשֶׁה צְרִיכִים הַמּוֹן סְבָלְנוּת לְחִכּוֹת עַד שְׂיִכְנָה לְעֲצֻמוֹ כְּלִים, שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עָלָיו כָּל מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה הִיא הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת כָּל הַשְּׁפָע, וְכִכֵּל שְׁאָדָם מְרַבֶּה בַּתְּפִלָּה בְּעַקְשָׁנוּת גְּדוּלָה מְאֹד, וְלֹא מְאִבֵּד אֶת הַסְּבָלְנוּת, הוּא יֵרְאֶה לְבִסּוּף יְשׁוּעוֹת וְנִסִּים נִגְלִים מִמֶּשׁ, כִּי אֵי אֲפָשֶׁר לְהִסְבִּיר מָה זֶה תְּפִלָּה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה פָּרְשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׁאִין לָהֶם לֹא מְלֶךְ וְלֹא נָבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתוֹמִים וְאִין לָהֶם אֶלָּא תְּפִלָּה זֹו בְּלִבְד אָמַר דָּוִד לְפָנָי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבִזֶּה אֶת תְּפִלָּתָם (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתֹּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאן שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׁכִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְיָ" שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

וְלִכְּנֵן תַּצִּיט אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְתִמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב שֶׁתִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַתְּפִלָּה מְשַׁדְּדַת אֶת הַטָּבַע, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ר"ג) הַטָּבַע מְחִיב כָּךְ וְהַתְּפִלָּה מְשַׁנֶּה אֶת הַטָּבַע, וּמוֹהַר"ן ז"ל אָמַר עַל תְּפִלָּה נֶאֱמַר (אִיּוֹב כ"ח ז') "נִתְיַב לֹא יִדְעוּ עֵיט וְלֹא שֶׁזְּפַתּוֹ עֵינֵי אִיָּה", שֶׁאָדָם לֹא יִכּוֹל לְתַאֵר אֵיפֹה הוֹלְכִים תְּפִלוֹתָיו, כִּי זֶה נִתְיַב לֹא יִדְעוּ עֵיט וְכוּ', אִיָּה אֵיפֹה הַתְּפִלוֹת שֶׁלוֹ הוֹלְכוֹת לְמַעְלָה לְמַעְלָה, כִּי אִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ אֵיפֹה הַתְּפִלוֹת שֶׁלוֹ עוֹלוֹת לְמַעְלָה לְמַעְלָה וְעוֹשׂוֹת רַעַשׁ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, אָזִי לֹא הִיָּה מִפְּסִיק מִלְּהַתְּפַלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַקֵּר הַתְּפִלָּה צְרִיכִים לְסַלֵּק אֶת הַדַּעַת וְאֶת הַשִּׁכְּלֵי לְגַמְרֵי, וְלְהֶאֱמִין שֶׁכָּל תְּפִלָּה כָּל תְּחִנָּה כָּל בְּקִשָּׁה נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּשָׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְהִמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת שֶׁל תְּפִלָּה בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשָׂמֵחַ

ב' תלח

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אתה צריך להבין שהכאב שלך זה אותו כאב של אשתך וכו', ואולי הכאב שלך יותר חזק מהכאב שלך, כי סוף כל סוף היא אמא וסחבה אותו בבטן תשע חודשים ועברה צער לידה וצער גדול וכו' וכו', כפי שאני מבין את הבעיה, שאתה יורד על אשתך ומאשים אותה שהיא חיבת בכל הצרות וכו' וכו', ולכן לא בחנם שהיא עזבה אותך ורוצה להתגרש, כי אף בריה שבעולם לא מוכן לקבל בקרת וכו', ובפרט בקרת שלילית, וכן להכניס לה רגשי אשמה וכו', ולכן אני לא יודע למה אתה צריך להיות אכזר כזה לרדת על אשתך ולהשפיל אותה בכל פעם, ולבזות אותה, ולקלל את ההורים שלך וכו', אתה מתאכזר עליה בצורה איומה וכו', ועכשו אשאל אותך איך היא יכולה לעשות אתך שלום בית? סוף כל סוף הבן נמצא במוסד, ואני מבין מאד מאד את הצרה הגדולה שיש לכם, כי אין עוד צרה יותר גדולה בעולם מצער כזה כשיש לאדם בן ובת חולים, כי היסורים האלו אי אפשר להסביר לשום בן אדם שלא עבר את זה וכו', עד כדי כך שאמר החזון איש זי"ע, מי שיש לו בביתו בן או בת עם מחלת נפש וכו', או תסמונת דאון וכו', ראוי לקום לפניו כמו שקמים לפני איש מבגור או לתלמיד חכם, כי הצער והיסורים והמרירות שעוברים ההורים עם ילדים כאלו, זה בלתי אפשרי להסביר בשכל אנושי, זה הצער הכי גדול שרק יכול להיות, שלא יכולים לרפאות וכו', ולכן אתה ואשתך מכרחים להתחזק בהתחזקות עצומה, ואף שזה מאד מאד קשה, כי סוף כל סוף יש הרבה

דְּבָרִים שְׁאֵדָם לֹא יוֹדַע עַל מַה זֶה בָּא לוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן בְּמָקוֹם שֶׁתְּחִזֵּק וְתַעֲוֹדֵד וְתִשְׁמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתִנְחַם אוֹתָהּ וְכוּ' וְכוּ', אֵתָּה עוֹד יוֹרֵד עֲלֶיךָ וּמְכַנֵּס בָּהּ רִגְשֵׁי אֲשֶׁמָּה כְּאִלוֹ הִיא חִיבֶת בְּכָל הַצְּרוֹת הָאֵלוֹ וְכוּ', וְאִיפֹה אֵתָּה הֵייתָ? וְלִכֵּן אִם תִּפְּיֵס אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתִבִּין אוֹתָהּ שְׁגָם הַצֵּעֵר שְׁלָהּ זֶה צֵעֵר בְּדִיוֹק כְּמוֹ הַצֵּעֵר שְׁלֶךְ וְאוֹלֵי יוֹתֵר, וְאֵז שֶׁיֵּךְ לַעֲשׂוֹת בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם בַּיֵּת, אֲבָל אִם אֵתָּה רַק תִּתְאַכְזֹר עַל אֲשֶׁתְּךָ וְתִרְצֶה לְלַמֵּד אוֹתָהּ אֵיךְ מְגַדְלִים אֶת הַיְלָדִים בְּשִׁעָה שְׁשֻׁנֵיכֶם נִמְצָאִים בְּצָרָה גְדוֹלָה מְאֹד, אִז חָבֵל מְאֹד אִף פְּעַם לֹא יִהְיֶה שְׁלוֹם בַּיֵּת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְשָׁנוֹת אֶת כָּל הַגִּישָׁה שְׁלֶךְ נֶגֶד אֲשֶׁתְּךָ, וְתִדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וְתִמְיֵד תִּפְּיֵס אוֹתָהּ וְתִדְבֵּר עַל לְבָהּ דְּבָרֵי נִיחוּמִים, וְאֵז שֶׁיֵּךְ לַעֲשׂוֹת בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם בַּיֵּת.

וְהִנֵּה בְּעֵינַי הַיְסוּרִים שְׁאַתֶּם עוֹבְרִים, עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר מַה שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְכִילֵתָא יִתְרוֹ) הַיְסוּרִין מְרַצִּים יוֹתֵר מִן הַקְּרִבְנוֹת, שֶׁהַקְּרִבְנוֹת בְּמִמּוֹן וְהַיְסוּרִין בְּגוֹף; וְאָמְרוּ (סִפְרֵי וְאַתְחַנֵּן) יְהֵא אָדָם שִׁמַּח בְּיְסוּרֵין יוֹתֵר מִן הַטּוֹבָה, שְׁאֵלוֹ אָדָם בְּטוֹבָה אֵינִן נִמְחָל לוֹ עוֹוֹן שֶׁבִּידוֹ, וּבְיְסוּרֵין נִמְחָל לוֹ; בּוֹדָאי מִי שֵׁישׁ לוֹ חוֹלָה כְּזֶה בְּתוֹךְ בַּיֵּתוֹ, אֶת פְּנֵי הַגִּיּוֹנוֹם הוּא כְּבָר לֹא יִרְאֶה, כִּי יֵשׁ לוֹ אֶת הַגִּיּוֹנוֹם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יִלְקוּט אִיּוֹב רַמְזוֹ תַּתְק"ח) אִיּוֹב אֵלּוּלָא לֹא קָרָא תִּגְרָ כְּשֶׁבָאוּ עָלָיו יְסוּרֵין, כְּשֵׁם שְׁאוֹמְרִים עֲכָשׁוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, כִּךְ הָיוּ אוֹמְרִים אֱלֹהֵי אִיּוֹב וְכוּ', אֲבָל אִיּוֹב לֹא יָכַל לַעֲצֹר אֶת עַצְמוֹ, וְהִצְרִיךְ מְרַב יְסוּרָיו לְדַבֵּר כְּלָפֵי מַעֲלָה

וכו' וכו', רואים מזה שגם על אברהם יצחק ויעקב עברו יסורים מרים וקשים מאד, ועקר מעלתם שלא קראו תגר כלפי מעלה, אלא סבלו את יסוריהם בדממה, וחקמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה פרשה צ"ד סימן ה') אין הקדוש ברוך הוא מיחד שמו על בריה כשהוא חי אלא על בעלי יסורין; ולכן אסור לשאול שום קשיות על הקדוש ברוך הוא, ולדעת (תהלים קמ"ה) "צדיק הוי"ה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו" וכן (דברים ל"ב) "הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא".

על צרות ויסורים שאדם סובל וכו' וכו', צריכים לסבל ולשתק וכו', ולסבל ולשתק וכו', כמאמרם ז"ל (ברכות ס"ב). קבלה דיסורא שתיקותא, עצה לקבל את היסורים רק לשתק, ולא להתלונן חס ושלום על הקדוש ברוך הוא, כי מה אנחנו יודעים ומבינים וכו', למה זה בא עלינו צרה כזו, צריכים רק לזכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (תנחומא כי תצא) צריך האדם להתזיק טובה להקדוש ברוך הוא בזמן שהיסורין באין עליו, למה, מפני שהיסורין מושכין את האדם להקדוש ברוך הוא, כי כשאדם שבור לגמרי, אז הוא פונה רק אליו יתברך, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא רבתי) אשרי אדם שנגעו בו יסורין וכבש רחמיו ולא קרא תגר.

וְלִכְּנֵן אִם תּוּכַל לְקַיֵּם אֶת כָּל זֶה, אָנִי מִבְּטִיחַ לְךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְיִהְיֶה לְךָ שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאַחַח לְךָ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תלט

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂאֵשָׁה פְּטוּרָה מִלְּהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, וְלִכְּנֵן אֶת לֹא צְרִיכָה לְבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוּם בְּלִבוֹל שְׂבָעוּלָם.

אֲשֶׁה כְּשִׁקְמָה הִיא צְרִיכָה לְבָרֵךְ בְּרִכַּת הַשַּׁחַר, וְלוֹמַר קְרִיאַת שְׁמַע, וְיִוְתֵר מְזָה הִיא לֹא מְחִיבָת, וְלִכְּנֵן אָסוּר לְךָ לְהַתְּבַלְבֵּל כְּשִׂאֵת לֹא יְכוּלָה לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת.

אֲשֶׁה מְחִיבָת לְבָרֵךְ בְּרִכַּת הַמְּזוֹן, וְכֵן קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה, וְכַמוֹכֵן כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁל בְּרִכּוֹת הַנְּהַנִּין, וְיִוְתֵר מְזָה אֵין לָהּ מַה לְהַתְּבַלְבֵּל.

אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁזוּכָה לְבַקֵּשׁ בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלָה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ
 כָּל מֵה שֶׁהִיא צְרִיכָה שְׁזָה הַתְּבוּדָדוֹת, וְזֶה בֶּן שִׁיךְ לְהָאִשָּׁה, וְכֵן
 אִשָּׁה יְכוּלָה לֹאמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהֵלִים" וְלִכְּנֵן תִּרְאִי לֹאמַר בְּכָל
 יוֹם "יוֹם תְּהֵלִים", כִּי הַתְּהֵלִים נִחְלָק לְשִׁבַע חֻלְקִים כְּמוֹ יְמֵי
 הַשְּׁבוּעַ, וּמַעֲלֵת אֲמִירַת תְּהֵלִים, זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי
 זֶה מִמְּשִׁיךְ לְאָדָם כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת שְׁבָעוּלָם, וְאֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁזוּכָה
 לֹאמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהֵלִים", שְׁזָה לֹאקַח סֵךְ הַכֵּל בֵּין עֲשָׂרִים
 דְּקוֹת לְחֻצֵי שְׁעָה, וְכֵךְ תִּזְכִּי לְסִיִּם אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהֵלִים בְּכָל
 שְׁבוּעַ, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּרְאִי נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
 שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
 תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תמ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הַדְּגִישׁ הָעֵקֶר עַל בֶּן שִׁישְׁתֵּדְלוֹ לְהַבִּיא אוֹתוֹ אֶל קָבְרוֹ לְפָנֵי גֵיל שְׁבַע, וְאֵז יִלְךְ עִם בְּגַד לְבָן נָקִי מַחְטָאִים וְכוּ', וּבּוֹדָאֵי גַם אֵז יֵשׁ נְסִיווּנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְצָרִיכִים סִיעָתָא דְשְׂמִיא עַל זֶה, וּמָה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הַדְּגִישׁ רַק עַל בֶּן וְכוּ', כִּי אֶצְלוּ שִׁיךְ כָּל הָעַנְיָן שֶׁל קָרִי וְכוּ', מְקַרָּה לִילָה וְכוּ', וְהוּצָאת זָרַע לְבַטְלָה וְכוּ'.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוּזָכָה לְגַדֵּל בָּנִים וּבָנוֹת קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים, וְלַחַתֵּן אוֹתָם בְּגִיל צְעִיר שְׁלֵא יִדְעוּ מָה זֶה חֲטָא, וְעַל זֶה צָרִיכִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה רַחֲמִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כִּי תַפְלוֹת אָבוֹת עַל בָּנִים מְאֹד מוֹעִילָה, וּכְבֹר אֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תָּנָא דְבֵי אֱלִיָּהוּ רַבָּה פָּרַק י"ח) מַעֲשֵׂה בְלֵהֵן אֶחָד שֶׁהָיָה יָרָא שְׁמַיִם בְּסַתְרָא, וְהָיוּ לוֹ עֲשָׂרָה בָּנִים מְאֹשָׁה אַחַת, שֶׁשָּׂה זְכָרִים וְאַרְבַּע נְקֻבוֹת, וּבְכָל יוֹם וָיוֹם הָיָה מִתְפַּלֵּל וּמִשְׁתַּטַּח וּמִתְחַנֵּן וּמִבְקֵשׁ רַחֲמִים וּמִלַּחֵךְ בְּלִשׁוֹנוֹ עֶפֶר, כְּדֵי שְׁלֵא יֵצֵא אֶחָד מֵהֶן לִיַּדֵי עֲבָרָה וְלִיַּדֵי דְבַר מְכַעֵר, מָה הָיָה עוֹשֶׂה, בְּכָל יוֹם וָיוֹם הָיָה מְכַנְיֵסֵן לְבֵית פְּנִימִי, וְיֵשֵׁב וּמִשְׁמָרֵן בְּבֵית הַחִיצוֹן, וּמִתְפַּלֵּל וּמִשְׁתַּטַּח וּמִבְקֵשׁ רַחֲמִים וּמִלַּחֵךְ בְּלִשׁוֹנוֹ עֶפֶר כְּדֵי שְׁלֵא יֵהָא אֶחָד מֵהֶן בָּא לִיַּדֵי עֲבָרָה וְלִיַּדֵי דְבַר מְכַעֵר, אֲמָרוּ, לֹא יֵצֵאת אוֹתָהּ שָׁנָה וְלֹא שְׁנָתָה וְלֹא שְׁלֹשָׁה, עַד שֶׁבָּא עֲזָרָא וְהָעֵלָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִבְּבֶל, וְהָעֵלָה אֹתוֹ כֹּהֵן עֲמָהֶם, לֹא נִכְנַס אֹתוֹ כֹּהֵן לְבֵית עוֹלָמוֹ, עַד שֶׁרָאָה כֹּהֲנִים גְּדוּלִים וּפְרָחִי כֹהוֹנָה מִבְּנָיו וּמִבְּנֵי בָּנָיו עַד חֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְאַחַר כֵּךְ נִכְנַס אוֹתוֹ כֹּהֵן לְבֵית עוֹלָמוֹ, וְעָלְיוֹ הִפְתּוּב אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ז ג') "בְּטַח בִּהְיוּ"ה וְעֵשֶׂה טוֹב" וְגו'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּמִּיד תִּבְקָשִׁי עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תמא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אוֹמֵר לָךְ, בְּזֵה הָעוֹלָם מְכַרְחִים לְהִתְחַזֵּק עִם כָּל הַכַּחוֹת,
כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', זֶה בְּכַה וְכוּ', וְזֶה
בְּכַה וְכוּ', וְאֵין אָדָם שְׁלֵא יַעֲבוֹר עָלָיו אֵיזָה יִסּוּרִים וּבְלִבּוּלִים בְּכָל
יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ, וְעַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה הִתְחַזְּקוֹת, לְהִתְחַזֵּק עִם
כָּל הַכַּחוֹת לֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת זֶה עַל
אֲמוּנָה פְּשוּטָה לְהֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא,
וְרַבְּנּוּ ז"ל כִּבְּר הַזֶּה יִרְנּוּ מְאֹד מְאֹד (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ל"ה וְסִימָן ר"כ)
שְׁקוֹדֵם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ יֵרֵד מִלְּמַעְלָה כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, וְיִהְיֶה
נִסְיוֹנוֹת מְאֹד מְאֹד קָשִׁים עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה, כִּי הַנִּסְיוֹנוֹת יִהְיוּ
מְאֹד מְאֹד חֲזָקִים, וְיִקָּיֵם מָה שֶׁאָמַר הַנְּבִיא (דְּנִיאל י"ב י') "יִתְבָּרְרוּ
וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים וְהַרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים וְלֹא יִבְיִנוּ כָּל רְשָׁעִים
וְהַמְּשַׁכְּלִים יִבְיִנוּ", וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וְיֵתֵר עֵז

בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, שְׁזֶה הַיּוֹם עֶקֶר הַצֵּלָת הָאָדָם, וְכִמוֹ שֶׁכָּתַב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוּת נְפִילַת אֲפִים, הַלְכָה ד', אוֹת ד') מִי שֵׁישׁ לוֹ אַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, בּוֹדָאֵי רֵאוּי לוֹ לְשִׂמְחַת תָּמִיד בְּהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ. וְזֶה הַדְּבָר אֵי אֲפֹשֶׁר לְבָאֵר בְּכַתֵּב, כִּי הוּא לְכֹל חַד כְּפּוּם מֵה דְמַשְׁעֵר בְּלִבִּיהִ, וְכֵן לְשִׂמְחַת בְּשִׂמְחַת הַמְצוּוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים י"ט) "פְּקוּדֵי הַיּוֹי"ה יִשְׂרָאֵל מְשִׂמְחֵי לֵב", כִּי בּוֹדָאֵי אֵין שְׂמִיחָה בְּעוֹלָם כְּשִׂמְחָה זֹה, כִּי זֶה כָּל אָדָם יְכוּל לְהַבִּין, שְׂבַעְעוֹלָם הַזֶּה אֵין שׁוּם שְׂמִיחָה בְּעוֹלָם, כִּי מֵה יִתְרוֹן לוֹ לְאָדָם וְכוּ', וְיִמְנֹו כְּצֵל עוֹבֵר וְכוּ', וְאַחֲרֵית שְׂמִיחָה תוֹגָה וְכוּ', וְעַל כֵּן בְּאַמַּת הַמְּחַקְרִים וְהַכּוֹפְרִים הַזֵּדִים וְהַמִּינִים, רַחֲמָנָא לִיְצַלְן, אֵין לָהֶם שׁוּם שְׂמִיחָה אֲמִתִּית כְּלָל, וְכָל יְמֵיהֶם הֵם מְלֵאִים עֲצָבוֹת וְיִגוֹן וְאַנְחָה, כִּי מֵאַחַר שְׂכּוֹפְרִים בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה וּבַעֲשִׂית מְצוּוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ וּבוֹדִים מְלַבֵּם טְעָמִים שֶׁל הֶבֶל וּשְׂטוֹת עַל עֲשִׂית הַמְצוּוֹת כְּאֵלוֹ הֵם נִימוּסִיּוֹת, חַס וְשְׁלוֹם, אִם כֵּן מֵהֵיכֵן יִקְבְּלוּ חֵיוֹת וְשִׂמְחָה, וְעַל כֵּן עֶקֶר הַקְּטְרוּג וְהַהֲתַגְרוּת שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא שְׂמַתְגָּרִין בִּישְׂרָאֵל, הָעֶקֶר הוּא בְּשִׂמְחָה שֶׁל הַמְצוּוֹת, כִּי עַל גּוּף הַמְצוּוֹה הֵם יְכוּלִין לוֹמַר שֶׁהִיא נִימוּסִיּוֹת, חַס וְשְׁלוֹם, כְּשֵׁאֵר נִימוּסֵי נִימוּסֵי הָעַמִּים, חַס וְשְׁלוֹם, אֵךְ כְּשֵׁרוּאִים שִׁישְׂרָאֵל שְׂמִיחִים כָּל כֶּף בְּעֲשִׂית הַמְצוּוֹת וּמוֹסְרִין נְפֶשׁם עֲלֵיהֶם, עַל זֶה הֵם מְתַקְנָאִים וּמְתַגָּרִים בְּנוֹ מָאד, וְעַל כֵּן עֶקֶר הַכְּנַעַת הַסְטֵרָא אַחֲרָא הִיא דִּיקָא עַל יְדֵי עֲשִׂית הַמְצוּוֹה בְּשִׂמְחָה ;

וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמִיחָה סִימָן א') כְּשֵׁאֵדָם עוֹשֶׂה מְצוּוֹה בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שְׁלִבּוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, וְאַצְלוּ יִתְבַּרֵךְ שְׂרוּי

רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז) "עז וחדוה במקומו", ומובא בזהר (תצוה קפ"ד): תא חזי, עלמא תתאה, קיימא לקבלא תדיר, [בוא וראה העולם הזה עומדת לקבל תמיד] והוא אקרי אבן טבא, [והיא נקראת אבן טוב כמו אבן מושכת שנקרא מגנט] ועלמא עלאה לא יהיב ליה, אלא כגוונא דאיהו קיימא. [והעולם הבא לא נותן אלא כמו שמכינים את עצמו מלמטה] אי איהו קיימא בנהירו דאנפין מתתא, [אם נמצאים תמיד בפנים שמחים מלמטה] כדין הכי נהרין ליה מלעילא. [כך מאירים לו מלמעלה אור וזיו וחיית ודבקות וכו'] ואי איהו קיימא בעציבו, [אבל אם אדם עומד בעצבות ובמרה שחורה] יהבין ליה דינא בקבליה. [אזי ממשיך על עצמו דינים] כגוונא דא (תהלים ק' ב') "עבדו את הוי"ה בשמחה", חדוה דבר נש, משיך לגביה חדוה אחרא עלאה. [השמחה של אדם בזה העולם, ממשכת עליו שמחה מעולם הבא] הכי נמי האי עלמא תתאה, כגוונא דאיהי אתעטרת, הכי אמשיך מלעילא. [כך הוא העולם הזה, כפי שאדם מתנהג בזה העולם, כך ממשיך על עצמו מעולם הבא], ולכן כשאדם רק בשמחה ומכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו שמחה מעולמות העליונים, ולכן אל תהיה בטלן, ואף שאני יודע שעובר עליך מה שעובר צרות ויסורים מרירות ומכאובים, תשתדל להיות בשמחה עם כל הכחות, ואז תראה שכל מזלך יתהפך לטובה, הלואי שתכניס את הדבורים האלו בלבך.

וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סימָן רע"ג) טוֹב לְהֵאָדָם לְהַרְגִיל
 אֶת עֲצֻמוֹ שְׂיוּכָל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם אֵיזָה נִגּוּן, כִּי נִגּוּן הוּא
 דְּבַר גָּדוֹל וְגִבּוּיָהּ מְאֹד מְאֹד, וַיֵּשׁ לוֹ כַּח גָּדוֹל לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת
 לֵב הָאָדָם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאֶפִּילוֹ מִי שְׂאִינוֹ יָכוֹל לִנְגֹן, אָף עַל פִּי
 כֵּן בְּבִיתוֹ וּבִינוֹ לְבִין עֲצָמוֹ יוֹכֵל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵיזָה נִגּוּן
 כְּפִי שְׂיוּכָל לְזַמֵּר אוֹתוֹ, כִּי מַעֲלַת הַנִּגּוּן אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתַאֲר
 כָּלָל, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מַעֲשֵׂה י"ג מִיּוֹם ו') שְׁעָקַר רַפּוּאֹת
 הַבַּת מֶלֶךְ שֶׁהִיא נִשְׁמָתוֹ שֶׁל אָדָם, שְׂיִרָה בְּהַ הַמֶּלֶךְ הָאֲכֹזֵר שֶׁהוּא
 הַיֵּצֵר הָרַע עֲשָׂרָה מִיָּנִי חֲצִים שְׁכָל חֵץ הִיָּה מְשׁוּחַ בַּעֲשָׂרָה מִיָּנִי
 סָמִים וְכוּ', וְהַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא הַבְּעֻטְלִיר בְּלֵי יָדַיִם מוֹצִיא אֶת
 הַחֲצִים הָאֲרֻסִּים מִבַּת הַמֶּלֶךְ שֶׁהוּא נִשְׁמָת הָאָדָם עַל יְדֵי הַעֲשָׂרָה
 מִיָּנִי נִגְיָנָה שְׂמַנְגֵן לְפָנֶיהָ, וְלִכֵּן עָקַר תְּקוּן הַבְּרִית זֶה רַק שְׂמֻחָה,
 וְלִהְיֵרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְאָמַר רַבְּנּוּ
 ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סימָן קס"ט) כְּשֶׁאָדָם תָּמִיד שָׁשׁ וְשֻׂמַח, עַל
 יְדֵי זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִפְּגַם הַבְּרִית, וְלִכֵּן
 אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁעוֹשָׂה כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׂבַעֲוֹלָם רַק לְהִיּוֹת
 בְּשְׂמֻחָה, וְלֹא מִנִּיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת אֲצֻלוֹ כְּרַגַע, וְזֶה עָקַר
 תְּקוּנוֹ, וְאָף שְׂזֵה בָּא לְאָדָם יוֹתֵר קָשָׁה מִכָּל הָעֲבוּדוֹת שְׂבַעֲוֹלָם
 וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵי אֶפְשָׁר לְהַתְּרַפְּאוֹת אֲלֵא עַל יְדֵי שְׂמֻחָה, וְכִמוֹ
 שְׂאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סימָן כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי
 הַרוֹפְאִים אוֹמְרִים שְׁכָל הַמַּחֲלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים שְׂבָאִים לְאָדָם
 זֶה רַק מַחֲמַת חֲסָרוֹן הַשְׂמֻחָה, כִּי עַל יְדֵי שְׂמֻחָה הוּא נִתְרַפָּא
 מֵהַכָּל, וְלִכֵּן תְּכַרִּיחַ אֶת עֲצָמָךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְזֶה תְּקוּנוֹךְ
 הַנִּצְחִי.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִי"ד - חֶלֶק רַנ"ז בְּנַחֲל עַט

תִּאֲמִין לִי אִם תִּקְיָם אֶת כָּל זֶה אֲזַ תִּרְאֶה שְׁכָל הַחַיִּים שְׁלֶךְ
יִתְהַפְּכוּ לְטוֹבָה, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תמב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת גְּדֹל הָעֲרָצָה שֵׁישׁ לִי אֵלֶיךָ,
יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לָךְ פֶּסַח כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה לָךְ וּלְכָל בְּנֵי
בֵּיתְךָ, וְאֲנִי לֹא מִפְּסִיק לְהִתְפַּלֵּל עַל נִכְדֶּיךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, מָה אֹמֵר לָךְ יֵשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים שֶׁאֲנִי חֹנֵן
לֹא מִבִּינַיִם וְלֹא מִסִּגְלִים לְהַבִּין, וְצָרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּתוֹךְ שָׁאֵר חוֹלֵי
יִשְׂרָאֵל, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְנִזְכֶּה לְחֹג אֶת
הַחַג בְּדִיצָה וּבְשִׂמְחָה, וּכְכֹר נִגְאָל גְּאֵלַת עוֹלָם בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת
עִם יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ וּלְכָל בְּנֵי בֵיתְךָ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תמג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְאֵט לְאֵט אֲנַחְנוּ חוֹזְרִים לְעֶצְמָנוּ,
וּמְנַסִּים לְמִצּוֹא פְתָרוֹנוֹת לְכָל הַבְּעִיּוֹת שֵׁישׁ בְּדַרְךְ וְכו', כִּי בְּאֵמֶת
אֵין סֶבֶךְ וְכו', שְׁלֵא יוֹכְלוּ לְצִיאַת מִזֶּה, כְּמוֹ שְׁלֵמֵד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל,
וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנֶּעֱבֹר גַּם עַל זֶה,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַמ"ח אַבְרֵי וּבֶשֶׁס"ה
גִּידֵי וּבְכָל טְפֵי דְמִי, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

תּוֹדָה רַבָּה מְאֹד עַל הַהִתְעַנְיָנוֹת בְּהַבְרִיאוֹת שְׁלִי, הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִזְכֶּה לְחוּג אֶת הַחַג בְּדִיצוֹת וּבְשִׂמְחָה בְּתוֹךְ כָּלֵל
יִשְׂרָאֵל, וְשִׂיחָה לָךְ הַרְבֵּה הַרְבֵּה נַחַת מְכֹל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, וְיִהְיֶה
לְכֶם רַק טוֹב וְשִׂמְחָה בְּהַמְשָׁפְחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ וּלְכָל בְּנֵי בֵיתְךָ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תמד

בעזרת השם יתברך, יום ראשון קודם חג הפסח, ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

אין מלים בפני להודות לך על המסירות נפש שאת מוסרת
את נפשך בשביל הקהלה, כי סוף כל סוף את אשר נותנת את
הרשות לבעלך לעזור להקהלה על ימין ועל שמאל ביום ובלילה,
והכל בא על חשבונך, ולכן מגיע לך התודה הכי גדולה.

יעזר לך הקדוש ברוך הוא שתירוי רב נחת דקדשה מכל
יוצאי חלציה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך חג פשר ושמח

ב' תמה

בעזרת השם יתברך, יום ראשון קודם חג הפסח, ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

אין מלים בפני להודות לך על המסירות נפש שאת מוסרת
את נפשך שאת נותנת לבעלך שיעזור לי בכל עניני הקהלה,
ובפרט עכשו לפני חלוקת חג הפסח, בעלך נ"י, הכניס מסירות

נִפְשׁוֹ שֶׁל מִמָּשׁ, כְּדֵי שֶׁהַכֹּל יִתְקַתֵּק כְּמוֹ שֶׁעוֹן שׁוֹיֵצְרִי, וּמִמָּשׁ מוֹסֵר אֶת נִפְשׁוֹ עַל כָּל פָּרֵט וּפָרֵט, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְעִרִיךְ אוֹתְךָ שְׂאֵת עִם כָּל הַסִּבָּל שֶׁסִּבַּלְתָּ וְכוּ' וְכוּ', נִתַּתְּ לוֹ רְשׁוֹת שִׁיעֶזֶר לִי, וְלִכֵּן בְּזָכוֹת זֶה יֵעֶזֶר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּירוּוֹ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁהּ מִכָּל יוֹצְאֵי חֶלְצִיךָ, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תמו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְנִיק וְחַכִּים ... גֵּרוֹ יְאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁוֹ שֶׁמְסַרְתָּ אֶת נִפְשׁוֹ לְעֶזֶר לִי לְחַלֵּק אֶת הַקְּמָחָא דְּפֶסְחָא לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמִמָּשׁ נִעֲשִׂית הַשְּׁלִיחַ הָאִישִׁי שְׁלִי, וְאֲנִי מְאֹד מוֹדֶה לְךָ עַל זֶה, וְעַל זֶה אֲנִי נוֹתֵן לְךָ מִתְּנֶה שְׁלוֹשׁ מִצּוֹת שְׁמוּרָה לְקִרְאֵת הַסֹּדֵר, וְיֵעֶזֶר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר וִירָא אֱלֹקִים, וְתִתְמִיד הַעֲקָר בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, וְאִם תִּזְכֶּה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת אֵין לְמַעְלָה מְזֶה, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעְלַת הַזּוֹכָה לְגָרֵס בְּכָל יוֹם הַרְּבֵה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, כִּי כֹּךָ אִמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֶדְרִין מ.ב.) בְּמִי אֵתָּה מוֹצֵא מִלְּחַמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שִׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשֻׁנָּה. וּמוֹבָא (מְדַרְשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שֶׁאֲשֶׁר בֵּין יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַח שֶׁל גֵּיהֵנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבֶּה לְלַמֵּד מְשֻׁנִּיּוֹת אֵינוֹ

מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיגְרוּס בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵינִי, שֶׁהִיא הַצְּלָחָה נִצְחִית, כִּי מִשְׁנֵינִי אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וְכֵן תִּקַּח לְעִצְמָךְ מִסְכָּתָא אַחַת לְחֹזֵר עָלֶיהָ מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצִּית אוֹתִי, וְעַל יָדַי זֶה תִּזְכָּה בְּאֵמֶת לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר וִירָא אֱלֹקִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תמוז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי כְּדָאֵי לְדַחֲוֹת אֶת זֶה כְּכַר עַד אַחַר חַג הַשְּׁבֻעוֹת, כִּי לָמָּה לָנוּ לְהַכְנִס בְּסִפְקוֹת וְסִפְקֵי סִפְקוֹת שֶׁל נְגִינּוֹת וּמְנַגִּינוֹת וְכו', וְכו', בִּימֵי הַסְּפִירָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לָנוּ אֶת הַמְּבִנָּה שְׂאֲנִי בּוֹנֶה עֲכָשׁוּ הֵן לְבָנִים וְהֵן לְבָנוֹת, וְשָׂמָּה יוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַפְּעֻלוֹת שֶׁלָּנוּ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְעָרַב קִדְשׁ וְחֹל, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (וַיִּקְרָא י') "וְלֹהֲבַדִּיל בֵּין הַקִּדְשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטְּהוֹר", וְאֲנִי רוֹצֶה מְאֹד מְאֹד לַעֲשׂוֹת שְׁנוּי בְּכָל

מֵעֲרַכַת הַחֲנוּךְ שִׁיְהִיָּה עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְשִׁנְזָכָה לְגַדֵּל אֶת יְלָדֵינוּ
עַל צַד הַטְּהָרָה שְׁלֹא יִדְעוּ מַה זֶה זָכָל וְלִכְלוּךְ וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תמח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שִׁיחִיו

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְקִרְאָת מְכַתְּבְּכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָ
עִם שְׂמֵחָתְכֶם עִם בְּתֻכֶם ... תַּחֲוִי, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה
לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְתִירוּוֵי רַב נַחַת
דְּקַדְשָׁה מִמֶּנָּה, וְיִהְיֶה לְכֶם בֵּית מְשָׁלְכֶם וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוּר
בְּשִׁכְרִירוֹת וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תמט

בעזרת השם יתברך, יום ראשון קודם חג הפסח, ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ואני מאד מאד שמח שנתת דרשה בענין חנוך וכו', שזה שייך לחג הפסח, שכל החג רק בשביל חנוך ילדי ישראל וכו'.

בענין החנוך, אני הולך לעשות שנוי דרסטי הן אצל הבנים והן אצל הבנות, וכן את כל המבנים שרציתי לבנות לאברכים, אני מוסר את זה רק בשביל הנער שלנו, ואת זה אתה צריך להסביר לאנשי שלומנו איזה מסירות נפש אני הולך לעשות, כי במקום שש עשרה דירות אני מוסר את זה לישיבה קטנה ולישיבה גדולה ולסמינר, וכן מתנ"ס להנער שלנו, כי אני לא רוצה בכלל שיתקרבו אל החולנים, כי אצלי הולך בהחיים לקיים מה שכתוב (ויקרא י"י) "וליהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור", כי אצלי שום הסוס מלהפרד מאלו שהם פשרנים, אצלנו צריך להיות הקפדה הכי גדולה על צניעות של הבנות וכו' וכו', ומה לעשות שבכל העולם החרדי הנער עכשו מסכן מאד מאד, ויש המון נסיונות קשים ומרים.

הַמֵּאַחַל לָךְ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תנ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁמֹר עַל הַבְּנוֹת שְׁלֶךָ, אֵינְךָ תִּרְוֶן
שְׂאֵתָה לֹא יִכּוֹל, תִּאֲמִין לִי שְׂאֵנִי מְחֻזֵּק אֶת הַבֵּן שְׁלֶךָ בְּשָׁנִים,
הוּא הָיָה יָלֵד נִפְלָא תִּלְמִיד נִפְלָא עַד עַכְשָׁו, לְבִסּוּף אָנִי לֹא יוֹדֵעַ
מִי מִסִּית אוֹתוֹ לְחֹזֵר וְכוּ', אֲשֶׁר אָנִי בְּטוֹחַ שֶׁתִּכְתֵּב וּמִיד שֶׁיִּחְזֹר אִם
אֵינְךָ לוֹ שְׂדוּף הוּא יִתְקַלְקַל לָךְ לְגַמְרִי, אַחַר יִגִּיעַה וְטִרְחָה שֶׁל כָּל
כָּךְ הִרְבֵּה שָׁנִים אָנִי חוֹשֵׁב לֹא כְּדַאי לְאַבֵּד אוֹתוֹ, כִּי הוּא בְּאֵמֶת
יָלֵד טוֹב.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתּוּכַל לְהַשְׁפִּיעַ עָלָיו לְטוֹבָה,
וּיְחַכֵּה עוֹד קֶצֶת וְאָנִי יִשְׁדֹּךְ אוֹתוֹ עִם שְׂדוּף טוֹב בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאַחַל לָךְ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תנא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַחְלִיט פְּעַם וּלְתַמְּיֵד מֵה אֶת רוֹצֶה, בְּכָל פְּעַם
אֶת מַחְלִיפָה עֲשֶׂרֶת מוֹנִים, פְּעַם הוּא כֵן טוֹב פְּעַם הוּא לֹא טוֹב
וְכוּ' וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְתַת לוֹ אוֹלְטִימָטוֹם שְׂזֵהוּ זֶה אִם הוּא לֹא
יִשְׁתַּנֶּה וְכוּ' וְכוּ', מֵה יוֹתֵר מִזֶּה אֲנִי יְכוֹל לְהַגִּיד לָךְ? פְּעַם טוֹב לָךְ
עַד הַשָּׁמַיִם וְכוּ' וְכוּ', וּפְעַם רַע לָךְ עַד הַתְּהוֹם וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי אֶת
צְרִיכָה לְהַחְלִיט מֵה אֶת רוֹצֶה מֵהחַיִּים שְׁלָךְ וְכוּ', מֵה אֶת רוֹצֶה
שְׂאֲנִי יַעֲשֶׂה?

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ עַל דְּרָךְ הָאֱמֶת, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תנב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁלְקַחְתָּ אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, אָנִי מְאֹד מְקַנֵּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵם תְּלִכִּי בְּצַנִּיעוֹת הַן הַבְּגָדִים וְהַן הַדְּבוּר, לֹא יָקַח הַרְבֵּה זְמַן שִׁיְהִיָּה לִּי חֶתֶן טוֹב בְּשִׁבְלֶךָ, וְתוֹכְלִי לְהִתְחַתֵּן וְלִבְנוֹת לָךְ בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִהְיִי הִכִּי מְאֻשֶּׁרֶת, רַק תִּתְחַזְּקִי לֹא לְהִתְחַבֵּר עִם בְּנוֹת מְקַלְקְלוֹת וְכוּ', וּפְשָׁרְנִיּוֹת וְכוּ', וְלֹא לְהִסְתַּוֵּב מְאַחֵר בְּלִילוֹת עַל הַרְחוּבוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ עַל דְּרָךְ הַנִּכּוֹנָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תנג

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שִׁיחִיו

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֶם הַצְּלָחָה בְּחִיַּיְכֶם וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרִט בְּחִיַּיְכֶם, וְאָנִי לֹא

מפסיק להתפלל שיהיה לכם רק טוב בתייכם, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לכם חג פשר ושמח

ב' תנד

בעזרת השם יתברך, יום ראשון קודם חג הפסח, ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה מאד מאד לשמר לא לקחת כל דבר ברבוי אור וכו' וכו', אנחנו צריכים למסר את הכל להקדוש ברוך הוא, והוא יוליכנו בדרך האמת, ולכן אל תקחי את שום דבר כל כך אישית ברבוי אור, אלא לצמצם את עצמך, עכשו נכנס החג ולכן אנחנו צריכים שבועים לקחת הפוגה וכו' וכו', ואני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שנצליח לשנות את כל מערכת החנוכה ונצליח בגדול.

המאחל לך חג פשר ושמח

ב' תנה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֶם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אם אתם מבינים שתוכלו לשלם את כל הכסף על בית החדש, מה טוב ומה נעים, אָבֵל תִּהְיוּ בְטוֹחִים שְׁגִם בְּבֵית הַחֶדֶשׁ שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָכֶם שְׂכָנִים כְּמוֹ שְׂיֵשׁ לָכֶם פֶּה וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְקוּוֹה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַבְּיֵנוּ דְבָר מֵתוֹךְ דְבָר, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָכֶם חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תנו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֶם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רק חֶזֶק וְאַמֶּץ לַעֲמוּד עַל הַמְּשֻׁמֵּר, וּכְשֶׁתִּרְאֶה אֵיזָה עוֹלָה וְכו', אוֹ שְׁאֵר עֲנִינֵי דְבָרִים שְׁצָרִיכִים תִּקְוֶן בְּקֶהֳלַתְנוּ, תִּכְתֵּב לִי תִּקְהָ וּמִיד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַח אוֹתְךָ וְתִירוּהָ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁהּ מִכָּל יוֹצְאֵי חֶלְצִיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תנוז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְשֵׁנֵיכֶם שְׂאֵם לֹא תִשְׁתַּנוּ וְכו' וְכו', אֲנִי יֵצֵא לָכֶם הַרְבֵּה רְעוֹת בְּחַיֵּי נִישׁוּאֵיכֶם, וְאֲנִי מְכָרַח לְהִזְהִיר אֶתְכֶם עַל זֶה, כִּי כָּל מַחְלָקַת מִתְחִילָה מְדַבֵּר קָטָן עַד שְׂבָאִים לִיְדֵי גְרוּשִׁין רַחֲמָנָא לִיְצָלָן, וְלִכֵּן כְּשֶׁהָאֵשׁ עֲדִין קָטָן צָרִיכִים לְכַבּוֹת אֶת זֶה, וְלִכֵּן בְּאֵתִי לְכַתֵּב לָכֶם אֶת הַכָּלֵל אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה צָרִיכִים לְהִיּוֹת וְתַרְנָנִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִתַּת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֶהְבֶּה וְהִבְנָה הַדְּדִית, אֲבָל הַרְגַע שְׂרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, דְּעוּ לָכֶם שְׂזֵה הַסְּמִ"ךְ

מ"ם שָׁבָא לְשֹׁבֵר אֶת הַבַּיִת, הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבִדּוֹ פְּלַג גּוֹפָא, חֲצִי גּוֹף, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוֹף שָׁלֵם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שָׁלֵם, מֵה שְׁאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוֹצֵה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, זֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אָנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהִרְגַע שֶׁהַבַּעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שֶׁאֶחָד יוֹתֵר מֵהַשְּׁנֵי עִם עֶשֶׂר אַחוּז, וְהָהוּא פָחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֶשֶׂר אַחוּז, זֶה כָּבֵד נִקְרָא סֵמ"ךְ מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי, צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכְמוֹ שֶׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (קֹהֵלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יִשׁ לָהֶם שָׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שִׁיפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחַם לָהֶם וְלֹאֶחָד אֵיךְ יַחֵם", וְלִכֵּן אִם רוֹצִים שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי, צָרִיךְ לְהִיּוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מֵהַבַּעַל וְהֵן מֵהָאִשָּׁה, לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנֵי, וְאִז הֵם חֲצִי חֲצִי שֶׁתַּפִּים שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יַחִיו בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהַבְנָה הַדְּדִית, וַיִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׁוֹאֵיהֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָעוֹשֶׂה שְׁלוֹם, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְכִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עוֹקְצִין פָּרָק ג') לֹא מִצָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלִי מִחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלָא הַשְּׁלוֹם. שְׁנֵאָמַר (תְּהִלִּים כ"ט) "הַיְיָ הַ עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְיָ הַ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם."

הַמֵּאחֵל לָכֶם חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה

ב' תנח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

זָכְרוּ הַיָּטֵב שֶׁיְסוּד הַיְסוּדוֹת בְּחַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין מְצַלְחִים הוּא
כְּשֵׁי אֶהְבֶּה וְעֶזֶר מֵאֶחָד לְהַשְׁנִי, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ
שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרָכוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר
לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן
בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָאת שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק
שְׂיֵהֶיהָ בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֶהְבֶּה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם
מְכַנְּיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת,
הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיֵהֶיהָ לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תנט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁזֶה הָעוֹוֹן הַכִּי חָמוּר שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת וְכו', וּבִפְרָט כְּשֶׁמְכַשִּׁיל קְטִינִים וְכו', זֶה פָּשׁוּט רוֹצֵחַ, וּמַגִּיעַ לוֹ לְסָרְסוֹ לְגַמְרֵי וְכו', וְאַחַר כֵּן שְׂיִכְנֵס לְבֵית סֵהַר כָּל יְמֵי חַיָּיו, מִי שֶׁמִּתְעַלֵּל בְּקְטִינִים אָסוּר לוֹ לְהִסְתַּוֵּבב חוֹפְשֵׁי וְכו', וְהַלּוֹאִי שֶׁהֵייתָ הוֹלֵךְ אֶל רוֹפֵא שְׂיִתֵּן לְךָ תְּרוּפָה שֶׁל סְרוּס, כִּי אַתָּה פָּשׁוּט מְסַכֵּן לְחֻבְרָה וְכו', וְדַע לְךָ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נְאוּף חֶלֶק ב' סִימָן ח') אָסוּר לְלַמֵּד זְכוּת עַל זֶה שֶׁעָבַר עַל מְשַׁכֵּב זְכוּר; זֶה פָּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְלֹא צְרִיכִים שׁוּם פְּרוּשִׁים עַל זֶה, וְעַל פִּי הַתּוֹרָה הוּא חֵיֵב מִיתָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (וַיִּקְרָא כ' י"ג) "וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת זְכָר מְשַׁכְּבֵי אִשָּׁה תוֹעֵבָה עָשׂוּ שְׁנֵיהֶם מוֹת יוֹמָתוֹ דְּמֵיהֶם בָּם", וּבְזִמְן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם הָיוּ מְקַבְּלִים עַל זֶה מִיתָה, עִם כָּל זֹאת מִי שֶׁעוֹבֵר עַל זֶה, לֹא יִמְלֹט שְׁלֹא יִקְבַּל אֶת עוֹנָשׁוֹ אִם לֹא שֶׁחוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כְּתוּבוֹת ל.) תְּנִי רַבִּי חַיִּיא מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אַף עַל פִּי שֶׁבָטְלוּ סְנֵהֲדָרִין אַרְבַּע מִיתוֹת לֹא בָטְלוּ וְכו', אֲלֵא דִין אַרְבַּע מִיתוֹת לֹא בָטְלוּ, מִי שֶׁנִּתְחַיֵּב סְקִילָה אוֹ גּוֹפֵל מִן הַגָּג אוֹ חֵיָה

דוֹרְסָתוֹ, וּמִי שְׁנַת־חַיִּיב שְׁרָפָה אוֹ נוֹפֵל בְּדִלְקָה אוֹ נָחַשׁ מִפִּישׁוֹ, וּמִי שְׁנַת־חַיִּיב הַרִיגָה אוֹ נִמְסָר לְמַלְכוֹת אוֹ לְסֻטִּים בְּאִין עָלָיו, וּמִי שְׁנַת־חַיִּיב חֲנֻק אוֹ טוֹבֵעַ בְּנֶהָר אוֹ מֵת בְּסַרוּנְכִי; הָעוֹלָם זֶה לֹא הִפְקָר, שׁוֹמְעִים כָּל כֶּף הַרְבֵּה אֲסוּנוֹת וּתְאוּנוֹת דְּרָכִים וְכוּ', וְכוּ', הַכֹּל הוּא בְּחֻשְׁבוֹן צָדֵק, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נְאוּף סִימָן ל"ג) מִי שֶׁעוֹבֵר עַל מִשְׁכָּב זְכוּר עַל יְדֵי זֶה נִתְפַּס בְּתַפְסָה; וְכֹל זֶה מְדַבֵּר עַל מְנוּגָל אוֹ שְׁתֵּי מְנוּגָלִים וְכוּ', שֶׁהֵם חַיִּיבִים מִיתָה, לֹא יוֹעִיל שׁוּם דָּבָר, אִין עַל זֶה שׁוּם לְמוֹד זְכוּת, מִכָּל שֶׁפֶן וְכֹל שֶׁפֶן אִם יֵשׁ רָשָׁע מְרָשָׁע שֶׁהִתְעַלֵּל ... בְּקֻטִּינִים, שֶׁלְצַעֲרָנוּ הָרַב לֹא חֲסָר מִתְעַבִּים כְּאֵלוֹ וְכוּ', אוֹתָם צְרִיכִים פְּשוֹט לְסָרֵס וְכוּ', וְאַחַר כֵּן שִׁישְׁבוּ בְּבֵית סֹהַר כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם, כִּי קָטִין שֶׁעֲבַר הִתְעַלְלוֹת ... וְכוּ', זֶה נִשְׁאָר אֲצֵלוֹ כְּתוּם עַל כָּל הַחַיִּים וְכוּ', וְאִין עַל זֶה שׁוּם מְחִילָה בְּעוֹלָם וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא בְּחֻנָּם שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נְאוּף חֶלֶק ב' סִימָן ח') אֲסוּר לְלַמֵּד זְכוּת עַל זֶה שֶׁעֲבַר עַל מִשְׁכָּב זְכוּר; עַל הַתְּעַלְלוֹת מִיְּנִית בְּקֻטִּינִים, אִין עַל זֶה שׁוּם לְמוֹד זְכוּת, וְאִין לוֹ שׁוּם תִּקְנָה רַק סָרוּס וְאַחַר כֵּן שִׁישֵׁב כָּל יְמֵי חַיָּיו בְּבֵית סֹהַר, כִּי הוּא אֵימִלֵּל אֶת הַקֻּטִּינִים עַל כָּל הַחַיִּים שְׁלָהֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי זֶה מִחְלָה כְּמוֹ שְׁאָר הַמִּחְלוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

הַמֵּאחַל לָךְ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

ב' תס

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּהִלָּה לְאֵל אֲנִי חַי, וְדַבֵּר אֶחָד אֲנִי יְכוּל לְהִבְטִיחַ לְךָ שְׁכָל
אֵלוֹ שְׂמֻצָּפִים לְמִיתָתִי וְכוּ', הֵם יְמוּתוֹ קוֹדֵם, כִּי יְדוּעַ מַה שְּׂאֲמָרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ב' סִימָן ט') בְּשִׁבְלֵי אַרְבָּעָה
דְּבָרִים מִתּוֹ בְּנֵי אֶהְרֶן, א' דִּהְיוּ שְׁתוּיֵי יַיִן וְכוּ', ב' שֶׁהָיוּ מַחְסְרֵי
בְּגָדִים וְכוּ', ג' שֶׁעָבְדוּ בְּלֵי רַחֲיִצַּת יָדַיִם וְרַגְלַיִם, ד' שֶׁלֹּא הָיוּ לָהֶם
נָשִׁים, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִימָן נ"ב). כְּבָר הָיוּ מִשָּׁה
וְאֶהְרֶן מְהֻלְכִין בְּדֶרֶךְ וְנָדָב וְאַבְיָהוּא מְהֻלְכִין אַחֲרֵיהֶן וְכָל יִשְׂרָאֵל
אַחֲרֵיהֶן, אָמַר לוֹ נָדָב לְאַבְיָהוּא אֵימָתִי יְמוּתוֹ שְׁנֵי זְקָנִים הִלְלוּ
וְאֲנִי וְאַתָּה נִגְהִיג אֶת הַדּוֹר, אָמַר לָהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הַנִּרְאָה
מִי קוֹבֵר אֶת מִי; וְכֵן הוּא (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה כ' סִימָן י") מְלַמֵּד שֶׁהָיוּ
מִשָּׁה וְאֶהְרֶן הוֹלְכִין תַּחֲלָה וְנָדָב וְאַבְיָהוּא מְהֻלְכִין אַחֲרֵיהֶן וְכָל
יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵיהֶן וְאוֹמְרִים מָתִי ב' זְקָנִים הִלְלוּ מִתִּים וְאָנוּ נוֹהֲגִין
שׁוֹרְרָה עַל הַצְּבוּר, רַבִּי יוֹדֵן בְּשֵׁם רַבִּי אִיבּוֹ אָמַר: בְּפִיָּהֶם אָמְרוּ זֶה
לְזֶה, רַבִּי פִּנְחָס אָמַר: בְּלִבָּם הִרְהָרוּ, אָמַר רַבִּי בְּרַכְיָה: אָמַר לָהֶם
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (מְשָׁלִי כ"ז) "אֵל תַּתְּהַלֵּל בְּיוֹם מָחָר", הַרְבֵּה
סִיחִין מִתּוֹ וְנִעְשׂוּ עוֹרוֹתֵיהֶן שְׁטוּחִין עַל גְּבֵי אַמּוּתֵיהֶן; הָרִי שְׁלָף

לְפָנֶיךָ שְׁמִי שְׁמֻצְפָּה שָׁרְבוּ יָמוֹת וְכוּ', הוּא מֵת קוֹדֵם בְּמִיתָה מְשֻׁנָּה.

וּבְאֵמַת מֵאִיפֹה נִכְנָס לְאָדָם מִחֻשְׁבוֹת כְּאֵלוֹ שָׁרְבוּ יָמוֹת וְהוּא יִקַּח אֶת הַמְּשָׁלָה? אֵלָּא יְכוּלִים לְלַמֵּד אֶת זֶה מִנְּדָב וְאֲבִיָּהוּ, קוֹדֵם שָׁתוּ יַיִן וְכוּ', כִּי כְּשֶׁאָדָם הוּא שְׁכוֹר מִגְּאֹוָה וְגִדְלוֹת, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (יִשְׁעִיָּה נ"א כ"א) "וּשְׁכָרֶת וְלֹא מִיַּיִן", יֵשׁ אֶחָד שֶׁהוּא שְׁכוֹר מִגְּדְלוֹת וְכוּ', וְכֵן הוּא נוֹאֵף, כִּי מִי שֶׁלֹּא הִתְחַתֵּן הוּא פָּגוּם בְּבִרְיָת, כְּמוּבָא בְּדִבְרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הֶלְכוֹת יוֹם הַכַּפּוּרִים הֵלְכָה א' אוֹת א') מִי שֶׁאִינוּ נְשׁוּי הוּא פָּגוּם בְּבִרְיָת, וְכֵן אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה כ' סִימָן י') רַבִּי לְוִי אָמַר שְׁחָצִים הָיוּ, הַרְבֵּה נְשִׁים הָיוּ יוֹשְׁבוֹת עֲגוּנוֹת מִמְתִּינוֹת לָהֶם, מֵהָ הָיוּ אוֹמְרִים? אַחֵי אֲבִינוּ מְלֶךְ, אַחֵי אֲמֵנוּ נְשִׂיא, אֲבִינוּ כֹהֵן גְּדוֹל, וְאָנוּ שְׁנֵי סֻגְנֵי כְּהוֹנָה, אִי זֶה אֲשֶׁה הוֹגְגֶת לָנוּ; כִּי מֵרַב גְּאוּתָם לֹא רָצוּ לְהִתְחַתֵּן, אֵלָּא שְׁתִּתְּנוּ לָהֶם אֵיזָה מִיַּחְסֵת וְכוּ', מִכָּל זֶה רוֹאִים כְּשֶׁנִּכְנָס בְּאָדָם יְשׁוּת וְגֹאוּת וְנִעְשָׂה שְׁכוֹר לְגִמְרֵי וְכוּ', סִימָן שֶׁהוּא גַם נוֹאֵף, וּמְחַכֶּה עַל מוֹת רַבּוֹ וְכוּ', וְלָכֵן לְבִסוּף קָלוּנוֹ יִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם וְכוּ'.

וְעַל כֵּן אַל תִּדְאָג גַּם אֲצֵל דּוֹד הַמְּלֶךְ הִיָּה אוֹתוֹ דְּבַר כְּמוֹ שְׁצִעַק לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא (תְּהִלִּים מ"א ו') "אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מִתִּי יָמוֹת וְאֲבָד שְׁמוֹ", וְלְבִסוּף שׁוֹנְאָיו דוֹאָג וְאֲחִיתִּפֵּל מֵתוֹ בְּחֻצֵי יְמִיָּהֶם, וְאֵף שֶׁהָיוּ מֵהַסְּנֵהֲדָרִין, הָרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ מִי שְׁמֻצְפָּה שָׁרְבוּ יָמוֹת לְבִסוּף הוּא מֵת מִיָּתָה מְשֻׁנָּה, וְלָכֵן אֲתָה לֹא צָרִיךְ לְדַאָג וְכוּ',

אֲנַחְנוּ כָּל הַחַיִּים שְׁלָנוּ תְלוּיִים וְעוֹמְדִים רַק בְּיַד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִמְלֵא אֶת יָמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ בְּטוֹב וּבְנִעְיָמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תסא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אוֹמֵר לָךְ כְּבָר הַקְּדִים לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן מ"ח) כְּשֶׁאָדָם נִכְנָס בְּעַבֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲזִי הַדֶּרֶךְ שֶׁמֵּרְאִין לוֹ הַתְּרַחֲקוּת. וְנִדְמָה לוֹ שֶׁמֵּרְחִיקִין אוֹתוֹ מִלְּמַעְלָה, וְאֵין מְנִיחִין אוֹתוֹ כָּלֵל לְהַכְּנִס לְעַבֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבְאֵמַת כָּל הַהַתְּרַחֲקוּת הוּא רַק כְּלוֹ הַתְּקַרְבוּת. וְצָרִיךְ הַתְּחִינָה גְדוֹל מְאֹד מְאֹד לְבָלִי לְפֹל בְּדַעְתּוֹ חֵס וְשְׁלוֹם, כְּשֶׁרוֹאֶה שְׁעוֹבְרִים כְּמָה וְכְמָה יָמִים וְשָׁנִים, שֶׁהוּא מְתִינֵנֵם בִּיגִיעוֹת גְּדוֹלוֹת בְּשִׂכִּיל עֲבוֹדוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַדִּין הוּא רְחוּק מְאֹד, וְלֹא הַתְּחִיל כָּלֵל לְהַכְּנִס לְשַׁעְרֵי הַקְּדוּשָׁה. כִּי רוֹאֶה בְּעֵצְמוֹ שֶׁהוּא מְלֵא עֲדִין עוֹבְיוֹת וּגְשָׁמִיוֹת וְהַרְהוּרִים וּבְלִבּוֹלִים גְּדוֹלִים, וְכֹל מָה שֶׁהוּא רוֹצֵה לְעֲשׂוֹת בְּעַבֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֵיזָה דְּבָר שֶׁבִקְדוּשָׁה אֵין מְנִיחִין

אותו. וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אֵין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְסַתְּפֵל עָלָיו כָּלֵל, וְאֵין רוּצָה כָּלֵל בְּעִבּוּדָתוֹ, מִחֲמַת שֶׁהוּא רוּאָה שֶׁהוּא צוֹעֵק בְּכֹל פַּעַם וּמִתְחַנֵּן וּמִתְנַפֵּל לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שִׁיעֲזָרְהוּ בְּעִבּוּדָתוֹ, וְאִף עַל פִּי כֵן עֵדִין הוּא רְחוּק מְאֹד מְאֹד. עַל כֵּן נִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אֵין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְסַתְּפֵל עָלָיו כָּלֵל וְאֵין פּוֹנֵה אֵלָיו כָּלֵל, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ אֵין רוּצָה בּוֹ כָּלֵל. הֵן עַל כֹּל אֵלֶּה וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה צָרִיף הַתְּחִזְקוֹת גְּדוּל, לְחִזְק עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד, וְלִבְלִי לְהִסְתַּפֵּל עַל כֹּל זֶה כָּלֵל. כִּי בְּאִמַּת כֹּל הַהִתְרַחֲקוֹת הוּא רַק כֹּלֵו הַתְּקַרְבוֹת, וְכֹל זֶה עָבַר עַל כֹּל הַצְּדִיקִים, כְּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ מִפִּיהֶם בְּפִרוּשׁ, שֶׁהִיָּה נִדְמָה לָהֶם שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵין מְסַתְּפֵל וּפּוֹנֵה אֵלֵיהֶם כָּלֵל, מִחֲמַת שֶׁרָאוּ שֶׁזֶה זְמַן רַב מְאֹד, שֶׁהֵם מְבַקְשִׁים וַיִּגְעִים וְעוֹשִׂים וְעוֹבְדִים עִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעֵדִין הֵם רְחוּקִים מְאֹד מְאֹד, וְאִלוֹ לֹא הָיוּ מְחִזְקִים עֲצָמָן מְאֹד לִבְלִי לְהִסְתַּפֵּל עַל זֶה, הָיוּ נִשְׁאָרִים בְּמִקּוּמָם הָרָאוּשׁוֹן, וְלֹא הָיוּ זוֹכִים לְמַה שֶׁזָּכוּ, וְהַכָּלֵל אֶהוּבִי אַחִי חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְאַחַז עֲצָמָּה בְּכֹל הַכַּחוֹת לְהִשְׁאָר קִים בְּעִבּוּדָתָּהּ, וְאַל תַּחֲוֹשׁ וְאַל תִּסְתַּפֵּל כָּלֵל עַל כֹּל אֵלוֹ הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', וְאִם אַתָּה רְחוּק מְאֹד מְאֹד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְנִדְמָה לָּךְ, שֶׁאַתָּה פּוֹגֵם בְּכֹל שְׁעָה מִמֶּשׁ נִגְדוֹ יִתְבָּרַךְ, עִם כֹּל זֶה כִּנְגַד זֶה תִּדְעַ, שֶׁאִישׁ כֵּזֶה שֶׁהוּא מְגַשֵּׁם כֹּל כָּף, עָלָיו לְדַעַת אֲשֶׁר כֹּל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁהוּא מְנַתֵּק עֲצָמוֹ מֵעַט מֵעַט מִן גִּשְׁמִיּוֹתוֹ וּפּוֹנֵה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הִיא גְּדוּלָּה וַיִּקְרָה מְאֹד מְאֹד, וְאַפִּילוֹ נִקְרָה קִטְנָה מְאֹד, שֶׁהוּא נִעְתַּק מִגִּשְׁמִיּוֹתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא רֵץ בְּזֶה כְּמָה וְכְמָה אֲלֵפִים פְּרָסָאוֹת בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים.

וְלִכְּנֵן רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר
 בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ, וְאִתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁמִי שְׂרוּצָה
 לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר, צָרִיךְ לְהִיּוֹת עֶקֶשׁן גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
 וְלִבְלִי לְהַנִּיחַ אֶת מְקוּמוֹ, דְּהֵינּוּ מְעַט מְקַצֵּת עִבּוּדְתוֹ שֶׁהִתְחִיל,
 אִף אִם יַעֲבֹר עָלָיו מֵה שְׁיַעֲבֹר. וְזָכֹר דְּבָר זֶה הֵיטֵב כִּי תִצְטָרֵךְ לְזֶה
 מְאֹד, כִּי עַל כָּל הַצְדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים עָבַר כָּל זֶה, וְיֹתֵר מִזֶּה,
 גְּסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ' וְכוּ', וְחִזְקוּ אֶת עֲצָמֵם בְּכָל הַכַּחוֹת
 וְכוּ', וְלֹא נִשְׁבְּרוּ מִשׁוּם דְּבָר, עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהָיוּ צָרִיכִים
 לְהִגִּיעַ וְכוּ', וְלִכְּנֵן אִתָּה צָרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר צָרִיךְ עֶקֶשְׁנוֹת גְּדוֹל מְאֹד
 מְאֹד לְהִיּוֹת חִזּוֹק וְאִמִּין, לְאַחֲזוֹ עֲצָמוֹ לְעֲמוּד עַל עוֹמְדוֹ, אִף אִם
 מִפִּילִין אוֹתוֹ חֶסֶד וְשָׁלוֹם בְּכָל פַּעַם. כִּי לְפַעְמִים יֵשׁ שְׁמִפִּילִין אֶחָד
 מְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כִּידוּעַ, אִף עַל פִּי כֵן עָלָיו לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלוֹ,
 לַעֲשׂוֹת מֵה שְׁיִוְכַל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל יְנִיחַ עֲצָמוֹ לְפוֹל
 לְגַמְרֵי חֶסֶד וְשָׁלוֹם. כִּי כָּל אֱלוֹ הַנְּפִילוֹת וְהִירִידוֹת וְהַבְּלוּלִים
 וְכִיּוֹצֵא בְזֶה צָרִיכִים בְּהִכָּרַח לְעִבּוּר בָּהֶם, קוֹדֵם שֶׁנִּכְנָסִין בְּשַׁעֲרֵי
 הַקִּדְשָׁה, וְגַם הַצְדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים עָבְרוּ בְּכָל זֶה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּחֲזִיק מְעַמָּד וְתִהְיֶה תָמִיד
 בְּשִׁמְחָה, וְתִתְחִיָּה אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה קִטְנָה שְׁיֵשׁ בָּךְ,
 כִּי הַעֲקָר הוּא שְׁמִיחָה לְשִׁמְחַת אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שְׁיֵשׁ
 בוֹ, וְכֵן יִסְדֵּר לְעֲצָמוֹ שְׁעוּרִים קִטְנִים, וְיִהְיֶה חִזּוֹק בָּהֶם מְאֹד מְאֹד,
 וְיִרְבֶּה בְּשִׁיחָה וּבִתְפִלָּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל יִסְתַּכֵּל שְׁלֹא עוֹנִים לוֹ
 וְכוּ', כִּי כָּל דְּבֹר וְכָל תַּחֲנֹה וְכָל בְּקָשָׁה שְׁמֵדְבֵר וּמִתְחַנֵּן וּמִבְקָשׁ

מִמְנוּ יִתְבַּרֵךְ עוֹשֶׂה פְעֻלוֹת גְּדוּלוֹת בְּשָׁמַיִם וְכוּ', אֲבָל לֹקַח זְמַן
עַד שְׁזוֹכִים לְרֵאוֹת מֵה שְׁצָרִיכִים לְרֵאוֹת וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלִיל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תסב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קוֹדֵם חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנֶכֶדֶךָ קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מֵה שְׁיִכּוּלִים לְלַמֵּד מִזֶּה הוּא לְהִתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה,
וּלְנִסּוֹת לְמֵלֵאוֹת אֶת כָּל יוֹם עִם טוֹב אִמְתִּי וְנִצְחִי, לְהַקְפִּיד לְלַכֵּת
בְּכָל יוֹם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֵה עֶרְבִית,
וְכֵן לְהַקְפִּיד מְאֹד לְבָרֵךְ בְּרֶפֶת הַמְּזוֹן בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְכֵן לְקִרוֹת
קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר בְּכוֹנֵה גְדוּלָה, וּלְהִתְוַדּוֹת
לְפָנָי הַשֵּׁינָה, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְחַזֵּר בְּכָל יוֹם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה,
כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שַׁבַּת קנ"ג.) רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר שׁוֹב יוֹם אֶחָד לְפָנָי
מִיַּתְדֶךָ, שְׁאֵלוֹ תִלְמִידוֹ אֶת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְכִי אָדָם יוֹדֵעַ אֵיזֶהוּ יוֹם

יְמוֹת אָמַר לְהֵן וְכֹל שְׁכֵן יִשׁוּב הַיּוֹם שְׁמָא יְמוֹת לְמַחֵר וְנִמְצָא כָּל יְמֵיו בְּתַשׁוּבָה; וְלִכֵּן אֲשַׁרִי אָדָם שֶׁשָּׂם אֶת תְּכֻלִּיתוֹ לִפְנֵי עֵינָיו בְּכָל יוֹם וַיּוֹדַע הַיֵּטִב וְחֻקֵּק בְּלִבּוֹ אֲשֶׁר אֵין לוֹ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, וְזֶה הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן שְׁלוֹ, שְׂאֵז יִמְצָא פְּנָאֵי לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן, קֶצֶת מִקְרָא, קֶצֶת מִשְׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא, קֶצֶת מְדַרְשׁ, קֶצֶת הַלְכָה וְכוּ', עַד שְׂיִזְכֶּה לְסִיּוּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ.

אָדָם צָרִיף לְהַתְעוֹרֵר בְּתַשׁוּבָה וְלִדְעַת שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּיָדוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִף אֲחַד לֹא שָׂם לֵב שְׂאֲנַחְנוּ כְּמוֹ דְּגִים בֵּיּם, וְכִמוֹ שְׂאֲמַר הַחֲכָם מְכַל אָדָם (קְהֵלֶת ט') "כִּי גַם לֹא יָדַע הָאָדָם אֶת עֵתוֹ כְּדָגִים שְׂנִאֲחִזִּים בְּמִצּוּדָה רְעָה וְכִצְפָּרִים הָאֲחִזּוֹת בְּפִח כְּהֵם יוֹקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לְעַת רְעָה כְּשֶׁתְּפוּל עֲלֵיהֶם פְּתָאֵם" וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים דְּרָשׁוּ עַל זֶה (סְנֵהֲרִין פ"א:) מֵאֵי דְכָתִיב (קְהֵלֶת ט') "כִּי גַם לֹא יָדַע הָאָדָם אֶת עֵתוֹ כְּדָגִים שְׂנִאֲחִזִּים בְּמִצּוּדָה רְעָה" מֵאֵי מִצּוּדָה רְעָה? אָמַר רִישׁ לְקִישׁ חֲכָה. וּפְרַשׁ רִש"י שֶׁהוּא רַע וְחֻלְשׁ וְקִטְן וְאוּחִז בּוֹ דְּגִים גְּדוֹלִים פְּתָאוּם וְאֵינוּ רוֹאֵה, וְאֵינוּ דוֹמָה לְנִאֲחִז בְּרִשְׁתּוֹת עַל יְדֵי מְאָרְב וְתַחֲבּוּלוֹת; הֵינּוּ אָדָם נִמְצָא בְּתוֹךְ הַיָּם הַסּוֹעֵר שְׂבַעוּלָם הַזֶּה וְכִמוֹ דְּגִים שְׂנִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַיָּם בְּכָל עֵת בָּאִים דְּיָגִים וּמוֹרִידִים רִשְׁתּוֹת לְתוֹךְ הַמַּיִם וּמוֹצִיאִים מִשָּׁם דְּגִים, כִּף הוּא בְּעוּלָם הַזֶּה, בְּכָל פְּעַם פְּתָאוּם מוֹצִיאִים כְּמָה בְּנֵי אָדָם מְזָה הָעוּלָם וְכוּ', וְאִף אֲחַד לֹא לוֹמֵד מוּסָר הַשְּׂכַל מְזָה, שְׂזָה יְכוּל גַּם לוֹ לְקָרוֹת יוֹם אֲחַד וְכוּ', תְּמִיד נְדַמָּה שְׂרַק לְהַזְלוֹת זֶה קוּרָה, אֲבָל לִי זֶה אִף פְּעַם לֹא יִקְרָה וְכוּ', כִּי בְּאֲמַת מִי שְׂזוֹכָה לְחֻשְׁב מְזָה בְּכָל יוֹם, זֶה נִקְרָא זְכָרוֹן בְּעִלְמָא דְאַתִּי, אֲזִי הוּא זוֹכָה לְחֻטֵּף בְּכָל

יום טוב אִמְתִּי וְנִצְחִי, וְאֵין לוֹ כְּכֹר זְמַן וּפְנָאֵי לַחֲשֵׁב מֵאַחֲרֵים וְכוּ', כִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יִמִּינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מִקְוֶה, וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֶל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין מִקְוֶה, וְאֵין מִי שִׁיקְוֶה שֶׁלֹּא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְאֵת זֶה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְלַמֵּד מֵהַמִּקְוֶה שֶׁקָּרָה לָנוּ וְכוּ', כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהִתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּכָל יוֹם, וְלֹא לְהִטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּזוּ, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן נ"א) אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שֶׁלֹּא יִטְעֶה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֶה מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאֵינוֹ מְטַעֶה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֲלֵא הוּא שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה עִם כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה שְׂזוּכָה לְקַיֵּם, כִּי בְּאַמֶּת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְלֹא מִצְוֹת כְּרֵמוֹן, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֵכוֹת נ"ז). עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֲפִילוֹ רִיקְנִין שְׂבָךְ מְלֵאִים מִצְוֹת כְּרֵמוֹן, וְהֶעֱקַר לְשִׁמְחָה עִם כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה, כִּי כִשְׁבַר יִשְׂרָאֵל שְׁמַח עִם כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׁמַחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׁמְחָה בִּידוּעַ שְׁלֵבוֹ שְׁלֵם עִם אֲלֵקוּי; וְרוֹאִים שֶׁכָּל יְהוּדֵי שְׁחִזְקָה בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ מְקַיֵּם בְּכָל יוֹם מְאֹה מִצְוֹת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (ירושלמי בְּרֵכוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מְאִיר אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁאֵינוֹ עוֹשֶׂה מְאֹה מִצְוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרֵא אֶת שְׁמֵעַ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ, וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ, וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׁאָר מִצְוֹת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מְאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁאֵין הַמִּצְוֹת מְקִיפּוֹת

אותו. תְּפַלֵּין בְּרֵאשׁוֹ וּתְפַלֵּין בְּזֵרוּעוֹ, וּמְזוּזָה בְּפִתְחוֹ, מִלָּה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְיֹתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהֵלִים קי"ט) "שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָךָ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהֵלִים ל"ד) "חֲנֹה מִלְּאֶךָ הַיְיָ"ה סְבִיב לִירְאִיו וַיַּחֲלֹצֵם"; וְלָמָּה אָדָם לֹא מִרְגִּישׁ אֶת זֶה? מִפְּנֵי שְׂאִינוֹ שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה עִם שְׂמִיחַת הַמְצֻוֹת אֲשֶׁר זֶה הָעֶקֶר, כִּי בְּזֶה שְׂשִׁמְחָה בְּקִיּוֹם מְצֻוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, הוּא מְגַלֶּה אֶת טֵהַר לְבָבוֹ.

אֲשֶׁרֵי אָדָם שֶׁשֶׁשׁ וְשִׁמְחָה לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן מְרַבֶּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְכָל מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ הוּא מְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁרַק זֶה מֵה שֶׁמְלֹוֹה אוֹתוֹ עַד הֲרִגַע הָאֲחֵרוֹן, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנַא דְּבִי אֵלֵיהּוּ רַבָּה פָּרַק ט"ו) לְפִי שְׂכָל הַמְרַבֶּה שִׁיחֹת וּתְפִלּוֹת, הֵם הַמְלֹוִים אוֹתוֹ עַד שְׂיִגִיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁמְלֹוֹה אֶת הָאָדָם עַד הֲרִגַע הָאֲחֵרוֹן כְּמוֹ הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁרֵי לוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה

ב' תסג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת כשאתם חוטא בפגם הברית הוצאת זרע לבטלה, זה מכניס בו דפאון פנימי, והוא תמיד דואג, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות עצבות סימן א') מי שלא תקן חטאת נעורים על ידי זה באים לו דאגות; כי באמת חכמינו הקדושים אמרו (ברכות ו.) תניא אבא בנימין אומר אלמלי נתנה רשות לעין לראות אין כל בריה יכולה לעמוד מפני המזיקין, אמר אביי אינהו נפיש מינן וקיימי עלן כי כסלא לאוגיא אמר רב הונא כל חד וחד מינן אלפא משמאליה ורבבתא מימיניה; ומה הוא אלו הקלפות? אדם יכול להרגיש את זה עם המחשבות המבהלות ומבלבלות שלו וכו', וכן המרירות והעצבות והדפאון שמסבב אותו וכו', כי אדם שנמצא בדפאון ועצבות עמוקה, וכן הוא מבהל ומבלבל, כל זה בא מרוחות וקלפות שהתלבשו בו וכו', ואף שאנשים צוחקים מזה ואומרים שאין דבר כזה שדים ורוחות וכו', עם כל זאת שיבחנו בעצמם מדוע פתאום הם מבהלים ומבלבלים וכו', פתאום נכנסים בלחץ ובדפאון פנימי, ממה זה נובע? אזי בכל מקום שחכמינו הקדושים מזכירים "רוח רעה" מפרש רש"י שרוצה להיות לבד בחשך וכו', או שנכנס בו מחשבות להתאבד וכו', או שמתחיל לרוץ ואינו יודע לאיפה הוא רץ וכו', וזו מציאות עבדה קיימת, ומאיפה זה בא? מחטאים שאדם חוטא, ומזה בא כל הספקות והאי ודאות וכו', ומרגישים מבהל ומבלבל וכו', מלא ספקות וכו', וזה מאד מאד מצער את האדם שנכנס בזה, וזה האמת הברור למי שמודה בדברי חכמינו הקדושים.

וְלִכְּנָן גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל תִּקְוֵן לַפְּגָם הַבְּרִית הוּא לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִקְּן אֶת הַתִּקְוֵן הַכְּלָלִי לומר אֶת הָעֲשָׂרָה
מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁהֵם ט"ז ל"ב מ"א מ"ב נ"ט ע"ז צ' ק"ה קל"ז
ק"נ, וּבִפְרוּשׁ אָמַר שְׁאֲמִירַת הָעֲשָׂרָה מִזְמוֹרִים הָאֵלוּ הֵם תִּקְוֵן
גָּמוּר לַפְּגָם הַבְּרִית, וְזֶה מְכַנֵּס בְּאֶדָם שִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְלִכְּנָן אֲשֶׁרִי
מִי שְׁעוֹשֶׂה לְעֲצָמוֹ חֶק קְבוּעַ לומר בְּכָל יוֹם אֶת הָעֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי
תְהִלִּים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל מֵאַחַר שֶׁזֶּה בְּאֲמַת קָל לומר עֲשָׂרָה
מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים, אָבָל מִחֲמַת שְׁאֲנִי גְלִיתִי אֶת זֶה, הַסֵּמֶךְ מ"ם יִנְיַח
אֶת עֲצָמוֹ לְאֶרְכוֹ וּלְרַחְבוֹ לֹא לִתֵּן לְאֶדָם לומר אֶת זֶה עִם כָּל מִינֵי
תּוֹאֲנוֹת וְכוּ', וְלִכְּנָן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לומר בְּכָל יוֹם אֶת הָעֲשָׂרָה
מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים תִּקְוֵן הַכְּלָלִי, וְהוּא תִקְוֵן גָּמוּר לַפְּגָם
הַבְּרִית, וּמְכַנֵּס בְּאֶדָם שִׁמְחָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק
א' סִימָן קס"ט) כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשִׁמַּח, אִזּוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִכָּל מִינֵי פְגָמֵי הַבְּרִית, וְהַשְׁמִיחָה זֶה שְׁמִירָה
לְאֶדָם שְׁלֹא יִכָּשֶׁל עוֹד בְּשׁוּם חֲטָא וְעוֹוֹן, וְלִכְּנָן צְרִיכִים לְהַכְרִיחַ
אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי שִׁמְחָה זֶה דְּבַר רוּחָנִי עֵצֶם עֲצָמִיּוֹת
אַלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֲצֻלוֹ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרֵה רַק הַשְׁמִיחָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
(דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עֲזוּ וַחֲדוּהָ בְּמִקְוָמוֹ", וְלִכְּנָן כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ
וְשִׁמַּח, יָדַע שֶׁהוּא נִמְצָא אֲצֻלוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלְהַפְּדוֹ כְּשֶׁאֶדָם הוּא שְׂרוּי
בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדִכְפָּאוֹן, יָדַע שֶׁהוּא נִמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת
וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּנָן הַבְּחִירָה בְּיַדֵּי הָאָדָם לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, לְשִׁמַּח וּלְבַדַּח אֶת עֲצָמוֹ, וְתִכְפֵּן וּמִיד כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל
בְּשִׁמְחָה אִזִּי יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן, וּמִתְבַּטְּלִים מִמֶּנּוּ כָּל הַקְּלָפוֹת
וְהַשְׁחִיתִים שֶׁהֵם הַשְּׂדִים וְהַרוּחֹת שְׂרוּצִים לְהִתְאַחַז בּוֹ, וְקוֹנָה

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בַּנַּחַל קז

לְעַצְמוֹ אֶת מֵדַת הַסְּבָלָנוּת, וְהוּא אָף פְּעַם לֹא עֲצָבָנִי, וְהוּא לֹא מוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלוֹ עַל הַזּוּלָּת.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמָצִית אֶת רַבְּנוֹ ז"ל שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה שֶׁשׁ וְשָׁמַח, שְׂאֵז יִזְכֶּה לְתַקּוּן הַבְּרִית בְּשָׁלְמוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשָׂמַח

ב' תסד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׁזֶה לֹא דָבָר פָּשׁוּט בְּכֻלּוֹ, כִּי אֲסוּר יַחֲדוּד הִיא מְדַאֲוֵרֵייתָא, וְאֲסוּר לְהַקְל בְּזֶה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, אִיךָ אָדָם מְכַנֵּס בְּדִירָה שְׁלוֹ בַּחוּר רֶוֶק? הֲרִי הוּא דוֹמָה כְּמִי שְׁמַכְנִיס גַּחְלַת אֵשׁ לְבֵיתוֹ וְרוֹצֵה שְׁהִילְדִים שְׁלוֹ לֹא יָכוֹו וְכוּ', וְלִכֵּן אֶתָּה מִכְרַח לְהַפְטֹר מִהַדְרִי הַזֶּה מֵה שְׁיֹוֹתֵר מֵהַר, כְּדִי שְׁלֹא יִהְיֶה מְאֲחֹר וְכוּ', אִם זֶה כְּבָר לֹא מְאֲחֹר וְכוּ', אֲסוּר לְהַבִּיא אֶת אֲשֶׁתוֹ לְשׁוּם נְסִיוֹן, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה נְסִיוֹן גְּדוֹל מְאֹד לְהַכְנִיס בְּבֵית בַּחוּר רֶוֶק וְכוּ', כְּאֲשֶׁר רַב הַיּוֹם אֶתָּה לֹא נִמְצָא בְּבֵית וְכֵן הִילְדִים לֹא נִמְצָאִים בְּבֵית, וְהֵם בְּבֵית סֶפֶר וְכוּ', אִיךָ אֲשֶׁתְּךָ לֹא תִכְשַׁל? וְלִכֵּן

אֶתְּהָ אֲשֶׁם בְּזֹה, כִּי מִפְּנֵי כַּמָּה מֵאוֹת שְׁקָלִים אֶתְּהָ מִכְּנִיס אֶת
אֲשֶׁתְּךָ בְּסִכְנָה כְּזוֹ וְכוּ', וְכִבֵּר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי ו' כ"ז)
"הִיחַתָּה אִישׁ אִישׁ בַּחֲקִיו וּבִגְדָיו לֹא תִשְׁרַפְּנָה: אִם יִהְיֶה אִישׁ עַל
הַגְּחָלִים וְרַגְלָיו לֹא תִכְוִינָה", וְלִכֵּן רֵאָה לְהַפְטֵר מִהַדְיָר הַזֶּה מֵה
שְׁיוֹתֵר מֵהָר, כִּי אַחֲרַת מָרָה יִהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָה וְכוּ', וְתִצְטָרְכוּ
לְהַתְגַּרֵּשׁ וְכוּ'.

וְכֵאֵן הַמְּקוֹם לְעוֹרֵר לְכָל אֵלּוּ שְׁתַּאוֹת מְמוֹן בּוֹעֶרֶת בָּהֶם,
וּבְשִׁבִיל כֶּסֶף סְרוּחַ הֵם מוֹכְנִים לְהַפְקִיר אֶת הָאִשָּׁה וְכוּ', וְלְהַכְנִיס
אוֹתָהּ בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר בְּוֹדָאֵי הִיא לֹא
תוּכַל לְהַחֲזִיק מְעַמְד, וְאוֹתוֹ דְּבַר אֶסוּר לְהַכְנִיס אִשָּׁה אוֹ רוּקָה
בְּבֵית, כִּי אַחֲרַי כֶּף יֵשׁ לְבַעַל אֶת הַנְּסִיוֹן הַזֶּה, וְלֹא כְּדָאֵי לְהַכְנִיס
בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים בְּשִׁבִיל לְהַרְוִיחַ כַּמָּה מֵאוֹת שְׁקָלִים, יַעֲזוּר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזֶכֶה לְהִיּוֹת קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים כְּרִצּוֹנוֹ
יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאַחַל לְךָ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תִּסְהָ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, ה'תַּשְׁעִ"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת קנ"ו). אֵין מְזֵל לְיִשְׂרָאֵל, וּפְרָשׁוּ הַצְּדִיקִים שֶׁהָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא זֶה הַמְּזֵל שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי עַם יִשְׂרָאֵל הֵם לֹא תַחַת הַטְּבַע וְהַמְקָרָה וְהַמְזֵל, וְלִכֵּן אָסוּר לָךְ לְהַגִּיד דְּבַר כְּזֶה שֶׁאֵת נִמְצָאת בְּמַצַּב כְּזֶה שֶׁהַגּוֹרֵל שׁוֹלֵט עֲלֶיךָ, וְאֵין לָךְ מְזֵל כָּלֵל וְכוּ' וְכוּ', אֵין דְּבַר כְּזֶה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָב הַרְחֵמֵן וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וּמְחַפֵּה עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ שֶׁאֵת תַּתְּפַּלְלִי עַל מְצִיאת הַזּוּג, וּמֵה שֶׁתְּפַלֶּה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבַר לֹא פּוֹעֵל, וְלִכֵּן רְאֵי לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּה, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ שֶׁתִּזְכֶּי לְמַצּוֹא אֶת בֶּן זִוְגֶךָ :

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְזַפְיָנִי לְמַצּוֹא אֶת בֶּן זִוְגִי, וְאַתָּה בְּעֶצְמָךְ יוֹדֵעַ שֶׁאֲנִי מוֹכֵנָה כְּכֹר לְהַתְּחַתֵּן כְּדִי לְהַנְצִיל מֵעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת, אִךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמְּגַנְנִים וְהַרְעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְקַע מְצִיאת זִוְגִי, וְאֲנִי נִמְצָאת בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי אֵתָּה גְּלִיתָ עַל יְדֵי חַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֻחָה, וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִירָה, וְלִכֵּן הִנְנִי מִתְּחַרְטֶת עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֲנִי מְקַבֶּלֶת עַל עֲצָמִי לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְגְּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי (תְּקוּנֵי זֵהַר תְּקוּן י"ד) עַם כָּל דָּא דְּחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, חֹזֵר וְיַהֲבִיבָא לֵיהּ בַּת זִוְגִיָּה, וְהִנְנִי שְׂבָה בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִכֵּן תִּזְמִין לִי אֶת בֶּן זִוְגִי, וְאַזְכֶּה לְהַקִּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ וְלַגְרֵם לָךְ נַחַת רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד, וְאַזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וְנִעְמִיִּם, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַעֲקָר אֶת צְרִיכָה לִזְכֹּר מֵה שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְבָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֵיתָתָא, אֶת צְרִיכָה לְרִדַת מְדַרְגָּה וְאִז תִּמְצָאִי אֶת הַזְּוֹג שְׁלָךְ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלָל בַּחֲוָרָה הִיא גְּאוּתָנִית וְכוּ', וְלֹא מִתְּאִים לָהּ לְקַחַת אֶת זֶה אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפָה וְכוּ', אֲקַח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפָה וְהִכִּי מְשַׁכְּלַת וְכוּ', אֲקַח אֶת זֶה? וְהִיא מְסִתּוּבְכַת וּמְחַפֶּשֶׁת אֶת הַבֶּן זֹוג שְׁלָהּ כְּפִי הַדְּמִיוֹן שְׁנַכְנַס בָּהּ כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מַה הִיא? וְהִיא רוֹצָה שְׂיָבֵא אֵלֶיהָ זֹוג מְשֻׁהוּ שְׁעַדִּין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפֶּשֶׁת וְכוּ', וּמְסִתּוּבְכַת וְיוֹצֵאת לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלַי אֲמַצָּא אֶת בַּחֲוִיר לְבָבִי שְׂיָבֹא אֵלַי עַל סוּס לְבֶן עִם שְׁקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבַּחֲוִירָה מְחַכָּה עַד שְׂיִוָּלַד זֹוג כְּזֶה, וּבֵין כֶּךָ הִיא לֹא קוֹלְטַת שְׁהַזְמֵן לֹא מְחַכָּה, כְּמֵאֲמַר הַחֲכָם "הַזְּהַר מִן הַזְּמֵן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שְׁתּוֹפֶסֶת אֶת עֲצָמָה וְרוֹאֶה שְׁהִיא כְּבָר בְּגִיל שְׁלוּשִׁים, וּמֵה עוֹשִׁים עֲכָשׁוּ? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְבָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֵיתָתָא, תְּרַדִּי מְדַרְגָּה וְאֵל תַּחֲזִיקִי מֵעֲצָמָךְ כָּל כֶּךָ גְּדוּלָּה וְכוּ', וְאִז תִּמְצָאִי בְּקִלּוֹת בֶּן זֹוג מֵה שְׂיִתְאִים לָךְ, תֵּאֲמִינִי לִי שְׁלֹא חָסֵר שְׁדוּכִים, אֶךְ כְּשִׁמְגִיעִים כְּבָר בְּגִיל שְׁלוּשִׁים וּלְמַעְלָה אִז נַעֲשִׂים בְּרַנִּים, הֵן הַרְוִיקִים וְהֵן הַרְוִיקוֹת, וְזֶה הַבְּעֵיָה הַרְצִינִית שְׂיֵשׁ הַיּוֹם וְכוּ', וְלִכֵּן מְסִתּוּבְכִים רְוִיקִים וְרְוִיקוֹת לְאֶלְפֵי אֶלְפִים וְלֹא מוֹצָאִים אֶת עֲצָמָם.

אִם בְּאֵמַת הָיוּ חוֹזְרִים בְּתְשׁוּבָה וְרוֹצִים לְקַיֵּם אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהִיּוֹת בְּרַנִּים, אִזִּי תִכְף וּמִיד מוֹצָאִים אֶת הַבֶּן אוֹ הַבַּת זֹוג וּמִתְחַתְּנִים לְשֵׁם שָׁמַיִם וּמְקִימִים בֵּית נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל.

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רַנ"ז בְּנַחֲל קִיא

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תסו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אוֹמֵר לָכֶם אַתֶּם שְׁנֵיכֶם מְסַכְּנִים וְאֵין לָכֶם דַּעַת כָּלֵל, כִּי מֵצַד אֶחָד אַתֶּם אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּמֵצַד שְׁנֵי אַתֶּם רְבִים אֶחָד עִם הַשְּׁנִי וְכו', זֶה בָּא רַק מִחֲמַת שְׁעָמוּם, כִּי אִם הֵייתֶם עֲסוּקִים, בְּעֵלְךָ הָיָה עוֹבֵד, וְאֵת הֵיית מוֹסֵרֶת אֶת נַפְשְׁךָ בְּשָׂבִיל הַיְלָדִים וְהַנְּהֻגוֹת הַבַּיִת, אֲזִי הֵייתֶם שְׁנֵיכֶם עֵיפִים וְכו', וְלֹא הָיָה לָכֶם פְּנְאֵי לְהַתְּוַכַּח וְלָרִיב בֵּינֵיכֶם.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימֵן ע"ד) לְפַעֲמִים מִחֲמַת אֶהְבֶּה גְדוּלָּה שְׁבִין אִישׁ לְאַשְׁתּוֹ אֵינָה מוֹלִידָה, וְדָבָר זֶה שֶׁיְּךָ גַם בְּעֵנִין הַמְרִיבוֹת, לְפַעֲמִים מְרַב אֶהְבֶּה שְׁיֵשׁ בֵּין הַזּוּג, אֲזִי אֶחָד מְקַנָּא בְּהַשְּׁנִי וְכו', וְחוֹשֵׁד בְּהַשְּׁנִי וְכו', וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה מְרִיבוֹת וְרְבִים בֵּינֵיהֶם, עַד שֶׁנִּכְנַס לָהֶם מַחְשָׁבוֹת שֶׁל גְּרוּשִׁין שְׁזָה טְרוּף הַדַּעַת לְהַתְּגַרֵּשׁ וְכו'.

כָּל כֶּף כּוֹאֵב לְשִׁמוֹעַ שְׁזוּגוֹת רַבִּים בִּינֵיהֶם, מִתּוֹכָהֶם יוֹמֵם וּלְיָלָה, וּמִמְרָרִים לְעַצְמָם אֶת חֵייהֶם, וְכֹל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַסְּפוּר שְׁלוֹ וְכוּ', וְאִף אֶחָד לֹא שָׁם לֵב שְׁאַנְחֵנו כְּמוֹ דְּגִים בַּיָּם, וְכִמוֹ שְׂאֵמֵר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם (קִהְלַת ט') "כִּי גַם לֹא יָדַע הָאָדָם אֶת עֵתוֹ כְּדָגִים שְׁנֹאֲחִזִּים בְּמַצוּדָה רָעָה וְכַצְּפָרִים הָאֲחֻזוֹת בְּפֶח כְּהֵם יוֹקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לְעֵת רָעָה כְּשֶׁתְּפוּל עֲלֵיהֶם פְּתָאֵם" וְחִכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים דָּרְשׁוּ עַל זֶה (סְנֵהֲדִין פ"א:) מֵאִי דְכָתִיב (קִהְלַת ט') "כִּי גַם לֹא יָדַע הָאָדָם אֶת עֵתוֹ כְּדָגִים שְׁנֹאֲחִזִּים בְּמַצוּדָה רָעָה" מֵאִי מַצוּדָה רָעָה? אָמַר רִישׁ לְקִישׁ חֲפָה. וּפְרַשׁ רַש"י שֶׁהוּא רַע וְחֻלְשׁ וְקֻטָּן וְאוּחֻז בּוֹ דְּגִים גְּדוּלִים פְּתָאוּם וְאִינוּ רוֹאֵה, וְאִינוּ דוֹמָה לְנֶאֱחָז בְּרֶשֶׁתוֹת עַל יְדֵי מֵאֲרֵב וְתַחֲבוּלוֹת; הֵינּוּ אָדָם נִמְצָא בְּתוֹךְ הַיָּם הַסּוֹעֵר שְׁבַעוֹלָם הַזֶּה וְכִמוֹ דְּגִים שְׁנִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַיָּם בְּכֹל עֵת בָּאִים דְּיָגִים וּמוֹרִידִים רֶשֶׁתוֹת לְתוֹךְ הַיָּם וּמוֹצִיאִים מִשָּׁם דְּגִים, כֶּף הוּא בַּעוֹלָם הַזֶּה, בְּכֹל פַּעַם פְּתָאוּם מוֹצִיאִים כְּמָה בְּנֵי אָדָם מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ', וְאִף אֶחָד לֹא לוֹמֵד מוֹסֵר הַשֶּׁכֶל מִזֶּה, שְׁזֵה יְכוּל גַּם לוֹ לְקִרוֹת יוֹם אֶחָד וְכוּ', תָּמִיד נִדְמָה שָׂרָק לְהִזוּלַת זֶה קוֹרָה, אָבֵל לִי זֶה אִף פַּעַם לֹא יִקְרָה וְכוּ', וְלִכֵּן מִחֲמַת קִטְנוֹת הַדַּעַת וְהַמוֹחִין הָאֵלוּ אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ רַבִּים בִּינֵיהֶם, וְלֹא מִסְתַּדְרִים יַחַד, עַד שֶׁמִּתְגַּרְשִׁים, וְרַחֲמָנוּת גְּדוּלָה עַל הַיְלָדִים שֶׁהֵם נִשְׂאָרִים יְתוּמִים חַיִּים וְכוּ', וְהֵם צְרִיכִים לְסַבֵּל כָּל הַחַיִּים, כִּי אִם הַהוֹרִים מִתְגַּרְשִׁים זֶה נִשְׂאָר צְלָקָת עַל הַיְלָדִים לְמִשְׁךְ כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם תְּפַסִּיקוּ לָרִיב כְּמוֹ יְלָדִים קִטְנִים, וְתַחֲחִילוּ לְחַשֵּׁב עַל תְּכִלִּיתְכֶם הַנְּצָחִי, וְאִזּוּ הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֶלֶק רַנ"ז בְּנַחֲל קִיג

לְטוֹבָה, וְדַעוּ לָכֵם שֶׁזֶה לֹא צָחוּק, זוּגוֹת צְרִיכִים לְחִיּוֹת בְּיַחַד
בְּכַבּוּד וּבְהִבְנָה הִדְדִית, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה
בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הֶלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ
בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא
שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצְאָת שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיִהְיָה
בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה שָׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם
מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת,
הֵינּוּ שָׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ יִכְנָס בְּתוֹךְ לְבַבְכֶם
וְתִשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֵׁר וְשִׂמְחָה

ב' תסז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אֹמֵר לָךְ הֶחָכֵם מְכָל אָדָם אֹמֵר (מִשְׁלֵי י"ט ג') "אֲוֹלֵת
אָדָם תִּסְלַף דְּרָכּוֹ וְעַל הַוַּי"ה יִזְעַף לְבוֹ" הַרְבֵּה פְּעָמִים אָדָם עוֹשֶׂה

בְּחַיִּים טְעוּיֹת וְכוּ', וְאַחַר כֵּן יֵשׁ לוֹ טְעָנוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׂאֵת עֲשִׂית אֶת הַטְּעוֹת שֶׁל חַיִּיךָ, וְזֶה מְאֹד מְאֹד מְצוּי בֵּין בְּעָלֵי וּבְעֵלוֹת תְּשׁוּבָה שֶׁמִּסְתּוֹכְבִּים בְּחוּר וּבַחוּרָה כַּמָּה שָׁנִים וְהֵם אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּלְבִסּוֹף חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה וּמִתְחַתְּנִים, וּבֹא אֵיזָה שְׁלִיחַ הַסֵּמ"ךְ מ"ם וּמִסִּית אוֹתָם לְהַתְּגַרֵּשׁ וְכוּ', וְאִין עַל זֶה שׁוּם הַצְּדָקָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וּמִי שֶׁמִּסִּית לְהַתְּגַרֵּשׁ וּלְשַׁבֵּר בֵּית, צְרִיכִים לְבָרַח מִמֶּנּוּ כְּמוֹ שֶׁבּוֹרְחִים מֵאֵשׁ, וְהוּא רַב דְּסֵטְרָא אַחְרָא בְּלִי שׁוּם סִפְק כָּלֵל, וְלִצְעֲרָנוּ הָרַב דְּבָר זֶה קוֹרָה אֲצֵל הָרַבָּה בְּעָלֵי תְּשׁוּבָה שֶׁבְּתַחֲלָה הָיוּ שְׁנִיָּהֶם רְחוּקִים מִהִיָּדוּת וְגֵרוּ יַחַד וְכוּ', וְאַחַר כֵּן חֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה, וּפְתָאוּם הָרַב דְּסֵטְרָא אַחְרָא מִפְּרִיד בֵּינֵיהֶם וְכוּ', וְאוּסֵר עֲלֵיהֶם לְהַתְּחַתֵּן, צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזָה הָרַב הוּא רַב דְּקִלְפָּה, וְצְרִיכִים לְהַתְּרַחֵק מִמֶּנּוּ בְּתַכְלִית הָרְחוּק.

רְאֵי אֵיזָה עוֹלָה עָשׂוּ לְךָ, שֶׁהַתְּחַתְּנָתְךָ בְּתוֹךְ שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים שֶׁהַתְּגַרְשָׁתְךָ, שֶׁעַל פִּי הַלֵּכָה אֲסוּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לְהַתְּחַתֵּן כָּל כֵּן מִהָר פֶּן וְאוּלַי הִיא מְעַבְּרַת מִהֲרָאוֹן וְכוּ', וַיֵּשׁ פֹּה חֲשֵׁשׁ מִמְּזוֹרוֹת וְכוּ', וְאִין הָרַב דְּקִלְפָּה נָתַן לְךָ לַעֲשׂוֹת דְּבָר כְּזֶה? וְעַכְשָׁו נִפְלְתָּ בְּפֶחַ וְהַתְּגַרְשָׁתְךָ וְכוּ', וְעַכְשָׁו אֶת רוּצָה עוֹד פַּעַם לְהַתְּחַתֵּן וְכוּ', אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִי הוּא הָרַב דְּקִלְפָּה שֶׁלְּךָ שְׁנוֹתֵן לְךָ עֲצוֹת אַחִיתְפֹּל? וּמִתְעַלֵּל בְּךָ נִפְשִׁית וְכוּ' וְכוּ'.

וְכֵן הַמְּקוֹם לְעוֹרֵר אֶת כָּל בְּעַל וּבְעֵלַת תְּשׁוּבָה, אִם גֵּרוּ יַחַד קוֹדֵם וְכוּ', וַיֵּשׁ בֵּינֵיהֶם אֲהֲבָה גְּדוּלָּה מְאֹד וְכוּ', וּשְׁנִיָּהֶם חֲזָרוּ

בְּתִשׁוּבָה וְרוֹצִים לְהִתְחַתֵּן יַחַד, אֲזִי צְרִיכִים לְהִמְשִׁיךְ אֶת חַיֵּיהֶם
וְאֲסוּר לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם, וּמִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם צְרִיכִים
לְדַעַת שְׂזֵה רַב דְּקִלְפָּה שְׁלִיחַ הַסֵּמ"ךְ מ"ם, וְכָל הָעֲנִינִן שְׁלוֹ זֶה רַק
לְהַפְרִיד בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִין לִי מַה לֹּמַר לָךְ, אֲלֵא לְהִזְהִיר
לְכָל אֵלּוּ הַבְּעָלִי וְהַבְּעֻלוֹת תִּשׁוּבָה שִׁישְׁמְרוּ מִרַב דְּקִלְפָּה, אֲשֶׁר
רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ח') שִׁישׁ דְּבַר כְּזֶה רַב שֶׁל
הַקְּלָפוֹת רַבְּרָא עֲשׂוּ וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָנוּ מֵאֵלּוּ הָרַע-בְּנִים שְׁלוּחֵי
הַסֵּמ"ךְ מ"ם שֶׁהֵם בְּעֶצְמָם לֹא מִזְמֵן חֲזוּרוֹ בְּתִשׁוּבָה וְכוּ', וְכִבֵּר
אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"א) וַיֵּשׁ מִנְהִיגִים
שֶׁנִּקְרְאוּ בְּשֵׁם רַבִּי, שְׁלִימוּדָם מֵאֵלּוּ הַמוֹתְרוֹת, וְלֹא דִי שְׂאִינָם
יְכוּלִים אֲפִילוֹ לְהִנְהִיג אֶת עֶצְמָן, וּמִכָּל שְׂכָן שְׂאִינָם יְכוּלִים
לְהִנְהִיג אֶת אַחֲרִים, וְהֵם נוֹטְלִים גְּדֻלָּה לְעֶצְמָן לְהִנְהִיג אֶת
הָעוֹלָם. צְרִיךְ לָרְאוֹת שֶׁלֹּא לְהַסְמִיךְ אוֹתָם, שֶׁלֹּא לִתֵּן לָהֶם תְּקַף
וְעֵז, שֶׁלֹּא יִהְיוּ מְכַנְיִים בְּשֵׁם רַבִּי. כִּי הֵם עֶצְמָן אֵינָם חִיבִים כָּל כָּךְ,
כִּי יֵשׁ לָהֶם יֵצֵר הָרַע גְּדוֹל לְהִנְהִיג הָעוֹלָם. אֵךְ צְרִיךְ לִשְׁמַר מְאֹד,
שֶׁלֹּא לִתֵּן לָהֶם תְּקַף וְעֵז, כִּי אֵלּוּ הַנּוֹתְנִים לָהֶם תְּקַף וְעֵז וְנִסְמָכִים
עַל יָדָם שִׁיְהִיו נִקְרְאוּ בְּשֵׁם רַבִּי, הֵם עֲתִידִין לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבוֹן;
וּבִפְרָט אַחַד שֶׁהִיָּה בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה שֶׁבְּעֶצְמוֹ עֵבֵר כָּל
הָעֵבְרוֹת שְׁבַתְּוָרָה, שְׂאֵכֵל טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת וְכוּ', וְאֵכֵל חֲמִץ בְּפִסַּח
וְכוּ', אֵכֵל בְּיוֹם כְּפוּרִים וְכוּ', וְעֵבֵר עַל כָּל הָעֲרִיוֹת שְׁבַתְּוָרָה וְכוּ',
אֲמַת שֶׁהוּא אוֹמֵר עֲכָשׁוּ שְׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְכוּ', אֲבָל אֵיךְ הוּא יְכוּל
לְהַקְרֵא 'רַב' וְעוֹד לְהִנְהִיג אֶת אַחֲרִים? וְלַעֲרַנּוּ הָרַב יֵשׁ הַרְבֵּה

כָּאֵלוּ שְׁעָרֵינָּהּ הַזֶּה מֵאֵל שֶׁל הָעֵבֶר שֶׁלָּהֶם כְּרוּף אַחֲרֵיהֶם וְכוּ', וְהִישׁוּת וְהַגָּאוֹת דּוֹחֶף אוֹתָם לְהִיּוֹת מְנַהֲיָגִים וְכוּ' וְכוּ', וּמוֹלִיכִים שׁוֹלֵל אֶת אֵלוּ שֶׁהוֹלְכִים אַחֲרֵיהֶם, וְזֶה הַנְּסִיּוֹן הַכִּי קָשָׁה לְבַעֲלֵי וּלְבַעֲלוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵא יוֹדְעִים לְהַבְחִין מִי רַב דְּקָדְשָׁה וּמִי רַב דְּקִלְפָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תסח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרַב חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִגְעָנוּ לְיוֹם הַזֶּה שֶׁבִיעֵרְנוּ וְשִׂרְפָנוּ אֶת הַחֲמִץ מִקֶּרְבָנוּ, וְהִנְנוּ מוֹכְנִים לְקַבֵּל אֶת אוֹר הַפֶּסַח בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וַיֵּשׁ לוֹמַר בְּפִשְׁטוֹת אֲשֶׁר חָמֵץ מְרִמֵּז עַל חֲמוּץ הַמַּח, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ה') כְּשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּבְרִית עַל יְדֵי זֶה נִכְנָס בּוֹ קְשִׁיּוֹת וְסִפְקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא תָּמִיד שְׂרוּי בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְהָ שְׁחוּרָה וּבְדַכְאֹן פְּנִימִי וְכוּ', וְאֵת זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהוֹצִיא מֵאֲתָנוּ, וְלַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל נְקוּדַת הַשִּׂמְחָה שֶׁהוּא מִצָּה, הִינּוּ שְׁעוֹשֵׂה מִצְוֹתָ וּמְרִיבָה עִם הַסֵּטְרָא אַחֲרָא וְהַקְּלָפוֹת שְׂרוּצִים לְהַפִּיל אוֹתוֹ בְּתוֹךְ עֲצָבוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, וְלִכְן עָקַר הָעֲבוּדָה שֶׁל הַיּוֹם צְרִיף לְהִיּוֹת לְבָעַר אֶת הָעֲצָבוֹת מֵאֲתָנוּ לְגַמְרֵי, שְׂמִכְנִיס בְּנוֹ הַסֵּמ"ךְ מ"ם סִפְקוֹת וּבְלִבּוֹלִים וְכוּ', וְלִכְן

אמרו בזהר (תולדות קמ"ב): שְׁבַשְׁעָה שְׁשַׁלְחָה רַבְקָה אֶת יַעֲקֹב לְהַבִּיא לְיִצְחָק שְׁתֵּי גְדֵי עֲזִים וְכוּ', זֶה הָיָה עָרַב פֶּסַח שְׂאֵז מְכַנְיָעִים אֶת עֵשׂוֹ שְׁשָׂרוּ הוּא הַסַּמ"ךְ מ"ם, וְאֵז הוּא נִתְבַּטֵּל מִן הָעוֹלָם, וְהַכּוֹנֵה בַּפְּשִׁיטוֹת שְׁכָל הַשְּׁנָה הֵינּוּ שְׂרוּיִים בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְרֵיּוֹת וּבְדַכְאֹן וּבְדַאֲגוֹת וּבְדַחְקוֹת וְעֲנִיּוֹת וְחֹבוֹת בְּגַשְׁמֵי וְרוּחֵי וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר מְזֶה בָּא לָנוּ כָּל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ וְכוּ', וְזֶה הַכְּנִיס בְּנוֹ מְרִירוֹת דְּמַרְרֵיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל עֲכָשׁוּ בְּעָרַב פֶּסַח כִּיּוֹן שְׁמַבִּיאִים שְׁתֵּי גְדֵי עֲזִים שְׂזֶה נֶגֶד קָרְבַּן פֶּסַח וְקָרְבַּן חֲגִיגָה, עַל יְדֵי זֶה מְבַטְלִים אֶת עֵשׂוֹ שְׁשָׂרוּ הַסַּמ"ךְ מ"ם, וְאֲנַחְנוּ לּוֹקְחִים אֶת הַבְּרָכוֹת, וְלִכֵּן רָאָה לְקַבֵּל עַל עֲצָמָךְ מֵהַיּוֹם הַזֶּה עַד אַחַר הַפֶּסַח לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְדַע לָךְ שְׁחַמֵּץ שֶׁהוּא עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאֹן אֲסוּר בְּמִשְׁהוֹ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּבִיּוֹתֵר תִּשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה לָךְ שְׁלוֹם בֵּית וְתִשְׁמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי (ראש השנה ו.) אֲשֶׁה בַּעֲלָה מְשִׁמְחָה, וְכֵן תִּשְׁמַח אֶת יְלָדֶיךָ, כִּי הַשְּׂמִיחָה בְּבֵית זֶה הַקְּדוֹשָׁה בְּבֵית, וּבִימֵי הַפֶּסַח אֲסוּר שְׂיִהְיֶה אֲפִילוֹ מְשִׁהוֹ חִמֵּץ בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

עֲלֶיךָ לְדַעַת שֶׁהָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יַעֲקֹב יִצְחָק מְלַבְּלִין זִי"ע אָמַר לְתַלְמִידוֹ הָרַבִּי שׁוֹר שְׁלוֹם מְבַעֲלָזָא זִי"ע שְׁדַף גְּמָרָא שְׂאָדָם זוּכָה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם, שׁוֹרְךָ מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא כְּסֻדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, וּבְזֶה אֶתְּהַ שׁוֹרְךָ אֶת

הקלפות שֶׁנִּבְרְאוּ עַל יְדֵי עוֹנוֹתֶיךָ הַמְרַבִּים, וְזֶה מֵה שֶׁמְבִיא אוֹתְךָ לְעֶצְבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן וְדָאָגוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֶצְבוֹת סִימָן א) מִי שֶׁלֹּא תִקֵּן חֲטָאת נְעוּרָיו עַל יְדֵי זֶה בָּאִים לוֹ דָּאָגוֹת ;

וְלִכֵּן דָּף גְּמָרָא שׁוֹרְפֵת אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת הַמְּסַבְּבִים אוֹתוֹ, שֶׁהוּא אֶפִּילוּ לֹא רוֹאֶה וְלֹא יוֹדֵעַ וְלֹא מְרַגֵּשׁ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵכוֹת ו.) תְּנִיָּא אָבָא בְּנִימִין אוֹמֵר אֱלֹמֵי נִתְּנָה רְשׁוֹת לְעֵינַי לְרֵאוֹת אֵין כָּל בְּרִיָּה יִכּוֹלָה לְעַמּוֹד מִפְּנֵי הַמְזִיקִין, אָמַר אַבְיִי אֵינְהוּ נְפִישִׁי מִיֵּן וְקִימִי עֲלֵן כִּי כִסְלָא לְאוּגִיָּא אָמַר רַב הוּנָא כָּל חַד וְחַד מִיֵּן אֶלְפָא מִשְׁמַאֲלִיהַ וְרַבְּבַתָּא מִימִינִיה; וּמֵה הוּא אֵלוֹ הַקְּלָפוֹת? אָדָם יִכּוֹל לְהַרְגִישׁ אֶת זֶה עִם הַמְּחֻשְׁבוֹת הַמְּבַהֲלוֹת וּמְבַלְבְּלוֹת שֶׁלוֹ וְכוּ', וְכֵן הַמְרִירוֹת וְהַעֲצָבוֹת וְהַדִּכְאוֹן שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ וְכוּ', כִּי אָדָם שֶׁנִּמְצָא בְּדִכְאוֹן וְעֶצְבוֹת עֲמוּקָה, וְכֵן הוּא מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל, כָּל זֶה בָּא מְרוּחוֹת וְקְלָפוֹת שֶׁהִתְלַבְּשׁוּ בּוֹ וְכוּ', וְעַל יְדֵי שֶׁאָדָם לוֹמֵד דָּף גְּמָרָא בְּיוֹם, שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבָּרָא מִחַמַּת עוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן דִּיקָא בְּיָמִים אֵלוֹ יָמֵי חַג הַפֶּסַח תִּקְבַּל עַל עֲצָמְךָ שֶׁלֹּא יִחְסַר לָךְ דָּף גְּמָרָא, וְתִלְמַד כְּפִי סְדֵרֵת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִמֶּה שֶׁהָיָה אֶתְמוּל וְכוּ', וּמִמֶּה שֶׁהָיָה מִחֵד וְכוּ', הַיּוֹם אֵתָּה מְכָרַח לְחַטֵּף אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בִּיצֵה ט"ו, וְאָמַר הָשֵׁר שְׁלוֹם מִבְּעִלְזָא זי"ע שְׁמִי שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, מְבַטֵּחַ שִׁיְהִיָּה לוֹ פֶת לְאֹכּוֹל.

הָיָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יְהוּדֵי בִשְׁם רַבִּי אַבְרָהָם שְׁטַרְנְהַרְץ ז"ל, הוּא הָיָה נֶכֶד שֶׁל הָרַב מִטְשְׁעֵרִין ז"ל, וְנֶכֶד מִמוֹהֲרֵנ"ת ז"ל, הוּא אָמַר שֶׁיֵּשׁ לוֹ קַבְלָה מֵהַסָּבָא שְׁלוֹ עַד מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל, שָׂרְפָנוּ ז"ל הַזְּהִיר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְזֶה הָיָה חֶק וְלֹא יַעֲבוֹר אֶצֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם אֶפִּילוּ בְּגִירְסָא, כְּמֵאמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַאי קָאֵמַר.

הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁלֹמָה מְזַעְווֹיל זי"ע אָמַר כְּשֶׁאָדָם אֵינוֹ לוֹמֵד כָּל יוֹם דָּף גְּמָרָא, הַפְּנִים שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה צוּרָה שֶׁל חֲתִיָּה וּבִהְמָה וְכו', וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂזוּכָה לַחֲטֹף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂזֶה מְזַכֵּךְ אֶת הָאָדָם, וְכָל זְמַן שֶׁאָדָם חֹזֵק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהֲדִירִין כ"ד.) בְּמַחְשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תְּלַמּוּדָה שֶׁל בָּבֶל; וְלִכְאוּרָה אֵיךְ יִכּוּלִים לומר עַל תְּלַמוּד בְּבָבֶל אֶת הַלְשׁוֹן הַזֶּה שֶׁהוֹשִׁיבֵנִי בַּחֲשֵׁךְ כְּמַתִּי עוֹלָם? אֵלֹא הַפְּרוּשׁ הוּא אַחֲרֵת, דִּיקָא מַחְמַת שֶׁאַנְחֵנוּ נִמְצָאִים בְּגָלוּת מִרְ מָאֵד שַׁחֲשֵׁךְ לָנוּ וְלֹא אוֹר, וְהוֹשִׁיבוּ אוֹתָנוּ בְּמַחְשָׁכִים, וְאַנְחֵנוּ נִדְמִים בְּגָלוּת כְּמוֹ מֵת, מַה יִּכּוּל לְהַחְיֹתֵינוּ? עַל זֶה אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תְּלַמוּדָה שֶׁל בָּבֶל, הֵינּוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תְּלַמוּד בְּבָבֶל, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵ"ן חֶלֶק א' סִימָן רי"ד) שֶׁהַקְּלָפָה הַמַּחְטָאֵת אֶת הָעוֹלָם בְּכָל מִינֵי לְכַלּוֹף נִקְרָאת לִילִי"ת, שֶׁעוֹלָה כְּמִסְפַּר תְּלַמוּ"ד וְעַל יְדֵי לְמוּד תְּלַמוּד מְבַטְלִים אוֹתָהּ לְגַמְרֵי, וְהַשֵּׁם שֶׁל הַקְּלָפָה נִקְרָאת עַל שֵׁם יִלְלָה שֶׁאָדָם מִיֵּלֵל מִרַב צַעַר וּמְרִירוֹת שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וּמֵאֲבָד לוֹ אֶת

הַרְצוֹן לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן נִקְרָא עַל שֵׁם לֵילָה, שְׂאֵז הוּא זְמַן חֲשֵׁךְ, וְעַל יְדֵי לְמוֹד תְּלֻמוֹד מֵאִיר לֹא הֵלִילָה בְּסוּד (תְּהִלִּים קל"ט) "וְלֵילָה כִּיּוֹם יֵאִיר", וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוֹמֵד תְּמִיד גְּמָרָא שְׁהִיא תְּלֻמוֹד, שְׂעַל יְדֵי זֶה יֵאִיר לֹא אֶפִּילוּ בְּגִלְתוֹ הַמָּר, וְיֵאִיר עָלָיו מְלֶךְ הַכְּבוֹד אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי לְמוֹד גְּמָרָא מִמְּשַׁכֵּת עַל עֲצָמוֹ הַד' מְלֹאכִים הַשׁוֹמְרִים אֶת הָאָדָם מְכַל רַע, שְׁהֵם גְּבֻרִיאַל מִיִּכְאֵל רַפְּאֵל אִוְרִיאַל, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ חֶק וְלֹא יַעֲבוֹר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּךָ גְּמָרָא וְאֶפִּילוּ שְׂזֵה בָּא לָךְ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מְאֹד גְּדוּלָה, וְאִמְרוּ צְדִיקִים שְׂעַקְר דְּרֵךְ הַחֲסִידוֹת הוּא לְמוֹד גְּמָרָא שְׂזֵה שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת, וְהַסְמִיךְ מ"ם מְאֹד מִפְּחַד מֵאָדָם שְׂזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּךָ גְּמָרָא, כִּי אֶפִּילוּ שְׂאָדָם חֲטָא חֵס וְשְׁלוֹם, אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אִיכָּה רַבָּה פְּתִיחַתָּא סִימֵן ב) רַבִּי הוֹנָא וְרַבִּי יְרֵמְיָה בְּשֵׁם רַבִּי שְׁמוּאֵל בְּרַבִּי יִצְחָק אָמַר מְצִינּוּ שׁוֹתֵר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וְעַל גְּלוּי עֲרִיּוֹת וְעַל שְׂפִיכוֹת דְּמַיִם וְלֹא וְתֵר עַל מֵאוֹסָה שְׁל תוֹרָה, שְׂנֵאֲמַר (יְרֵמְיָה ט' י"א) "עַל מֵה אָבְדָה הָאֲרָץ" עַל עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וְעַל גְּלוּי עֲרִיּוֹת וְעַל שְׂפִיכוֹת דְּמַיִם אֵין כְּתִיב כָּאן, אֲלֵא "עַל עֲזוֹבֵם אֶת תּוֹרַתִי", רַבִּי הוֹנָא וְרַבִּי יְרֵמְיָה בְּשֵׁם רַבִּי חֲזִיא בַר אַבָּא אִמְרֵי כְּתִיב (יְרֵמְיָה ט"ז) "וְאֵתִי עֲזוּבוּ וְאֵת תּוֹרַתִי לֹא שְׂמְרוּ" הֲלוֹאִי אֵתִי עֲזוּבוּ וְתוֹרַתִי שְׂמְרוּ, מִתּוֹךְ שְׁהִיוּ מִתְּעַסְקִין בָּהּ הַמְּאוֹר שְׂבָה הִיָּה מִחֲזִירֵן לְמוֹטָב, רַב הוֹנָא אָמַר לְמוֹד תּוֹרָה אֵף עַל פִּי שְׂלֵא לְשִׁמָּה, שְׂמִתּוֹךְ שְׂלֵא לְשִׁמָּה בָּא לְשִׁמָּה, אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֹוי בְּכָל יוֹם וְיוֹם בֵּית קוֹל יוֹצֵאת מֵהַר חוֹרֵב וְאוֹמְרַת אוֹי לָהֶם לְבְרִיּוֹת מֵעֲלִבּוֹנָה שְׁל תוֹרָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁנֹזְכָה לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים
כָּל הַחַג שְׂזָה עִקַּר הַמְצָוָה לְשִׂמְחָה עִם אֲכִילַת מַצָּה, וְכֵן נִמְסַר אֶת
נַפְשֵׁנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תסט

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

הַיּוֹם הַזֶּה אֲנַחְנוּ שׁוֹרְפִים אֶת הַחֶמֶץ שֶׁהוּא הַעֲצָבוֹת
וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּאָגוֹת שְׂזָה חֶמֶץ גָּמוּר, וּמִקְבָּלִים עַל עֲצֻמְנוּ אֶת אוֹר
חַג הַפֶּסַח שֶׁהוּא זְמַן חֲרוּתֵנוּ, עֵידֵן שֶׁל שְׂמֵחָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד
מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּחֲיִי רַק שְׂמֵחָה וְעֹלִיזָה כָּל יְמֵי הַחַג, וְשׁוּם דְּבָר
בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְתִכְנִיֶסִי אֶת הַשְׂמֵחָה הַזֹּאת בְּתוֹךְ
הַבַּיִת שְׂבִיבִית יִשְׂרָאֵל רַק אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמֵחָה, כִּי עֲצָבוֹת זֶה חֶמֶץ
גָּמוּר וְאֶסוּר אֶפְּלוֹ בְּמִשְׁהוֹ, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרִי מְאֹד מְאֹד כָּל יְמֵי הַחַג
הַפֶּסַח לֹא לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת וּבַמְרִירוֹת בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, כִּי עֲצָבוֹת
וְדְאָגוֹת בָּאִים מִקְּשׁוּיֹת וּסְפָקוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם עָלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבִזְזָה
שְׂאָדָם אוֹכֵל מַצָּה מוּבָא בְּזֵהָר שְׂזָה מְכֻלָּא דְמַהִימְנוּתָא, מְאָכֵל
שֶׁל אַמוּנָה, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל אוֹכֵל מַצָּה בְּזֵה הוּא מְגַלָּה שֶׁהוּא
מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂצוּנוֹ לְאֹכּוֹל מַצָּה כָּל יְמֵי חַג הַפֶּסַח, וְלִכֵּן לֹא
בַּחֲנָם שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל אוֹכֵל מַצָּה, אוֹכֵל כְּבִיכּוֹל

אֶלְקוּת, כִּי מִצָּה הִיא רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁרָצָה שְׂפָכֵל יָמֵי חַג הַפֶּסַח נֹאכֵל רַק מִצָּה, אִם כֵּן כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל אוֹכֵל רַק מִצָּה, כְּכִיכּוֹל אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ הוּא אוֹכֵל, וּבִזָּה רָאוּי לוֹ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד, וְזֶה גַם רְפוּאָה לְכֹל הַמַּחְלוֹת שְׂבָעוּלָם, כְּמוּבָא בְּזֵהר שְׂזֵה מְכֻלָּא דְאַסְוּוּתָא, שְׂזֵה מְאָכֵל שֶׁל רְפוּאָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂתַעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל יָמֵי חַג הַפֶּסַח, וְתִשְׁמְרֵי מַעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן וְדַאֲגוּת וְכוּ' וְכוּ', שֶׁהַכֵּל בְּכֻלּוֹ חִמְץ שְׂאֵסוּר עֲכָשׁוּ בִימֵי הַפֶּסַח אֶפִּילוֹ בְּמִשְׁהוֹ, וְלִכֵּן תִּרְחִיקֵי מַעֲצָמָךְ אֶת הַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן לְגַמְרֵי, בְּחַג הַפֶּסַח צְרִיכִים לְהִיּוֹת רַק שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וְשִׁלָּא יִרְאֶה וְלֹא יִמָּצֵא אֲצִלְנוּ אֶפִּילוֹ זֵכֶר שֶׁל עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת שְׂרוּצָה לְהַכְנִיס בְּנוֹ הַסֵּמ"ךְ מ"ם, וְלִכֵּן אָמְרוּ בְּזֵהר (תּוֹלְדוֹת קמ"ב:) שְׂבָשְׂעָה שְׂשִׁלְחָה רְבָקָה אֶת יַעֲקֹב לְהִבְיֵא לְיִצְחָק שְׂתֵי גְדֵי עִזִּים וְכוּ', זֶה הִיָּה עָרַב פֶּסַח שְׂאֵז מְכַנִּיעִים אֶת עֵשׂוֹ שְׂשָׂרוֹ הוּא הַסֵּמ"ךְ מ"ם, וְאֵז הוּא נִתְבַטֵּל מִן הָעוֹלָם, וְהַכּוֹנֵה בְּפִשִּׁטוֹת שְׂכָל הַשָּׁנָה הֵינּוּ שְׂרוּיִים בְּעֲצָבוֹת וּבְמְרִירוֹת וּבְדַכְאוֹן וּבְדַאֲגוּת וּבְדַחְקוֹת וְעֲנִיּוֹת וְחֹבוֹת בְּגִשְׂמֵי וְרוּחָנֵי וְכוּ' וְכוּ', אֶשֶׁר מִזָּה בָּא לָנוּ כָּל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת עָלֵינוּ יִתְבָּרַךְ וְכוּ', וְזֶה הַכְּנִיס בְּנוֹ מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל עֲכָשׁוּ בְּעָרַב פֶּסַח כִּיּוֹן שְׂמֵבִיאִים שְׂתֵי גְדֵי עִזִּים שְׂזֵה נֶגֶד קָרְבַּן פֶּסַח וְקָרְבַּן חֲגִיגָה, עַל יְדֵי זֶה מְבַטְלִים אֶת עֵשׂוֹ שְׂשָׂרוֹ הַסֵּמ"ךְ מ"ם, וְאֲנַחְנוּ לּוֹקְחִים אֶת הַבְּרֻכּוֹת, וְלִכֵּן רָאִי לְקַבֵּל עַל עֲצָמָךְ מֵהַיּוֹם הַזֶּה עַד אַחַר הַפֶּסַח לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ כָּל הַבְּרֻכּוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תע

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לַיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֶּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"בִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאֲנַחְנוּ נִכְנָסִים עִכְשָׁו בִּימֵי פֶסַח
הַקְּדוּשִׁים, חַג הַחֲרוּת, חַג הַגְּאֻלָּה, וְעַקֵּר הַגְּאֻלָּה תִּהְיֶה רַק עַל יְדֵי
שְׂמֻחָה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (יִשְׁעִיָּה נ"ה) "כִּי בְשִׂמְחָה תִצְאוּ", שְׁעַל יְדֵי
שְׂמֻחָה נִעֲשִׂין בֶּן חוּרִין וְיוֹצְאִין מִן הַגְּלוּת, וְעַקֵּר הַשְׂמֻחָה הוּא רַק
כְּשִׂמְתֵּאֲחָדִים עִם יִשְׂרָאֵל יַחַד, שְׂבֻזָּה מִבְּטָלִים אֶת הַסֵּמ"ךְ מ"ם
לְגַמְרֵי, כִּי כָּל עֲנִינּוֹ זֶה רַק לַעֲשׂוֹת פִּירוּדִים בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
"הַפֶּרֶד וּמִשָּׁל", וְלִכֵּן דִּיקָא בְּלִיל הַסֵּדֶר אָנוּ מְאַסְפִּים אֶת הַד'
כַּתוּת שְׂיִשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א'
סִימָן ל') שְׂזֶה הִיָּה עֲבוּדַת אֲבָרָהֶם אֲבִינוּ שְׂהִיָּה מְקָרֵב אֶת כָּלֶם,
וְלִכֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת כ"ו:) אֲבָרָהֶם תִּקֵּן שְׂחֲרִית,
שְׂחֲרִי'י'ת' רָאשֵׁי תִבּוֹת חֲכָם רִשְׁעֵי תִים שְׂאִינוּ יוֹדֵעַ, כִּי אֲבָרָהֶם
אֲבִינוּ הִיָּה מְאַסֵּף אֶת כָּלֶם, וּמְגַלֶּה וּמְפָרְסֵם לָהֶם אֶת אֲמַתָּת
מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אֲבָרָהֶם הוּא רָאשׁ לְמֵאֲמִינִים, וְאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה י:) הַקָּרִיא אֲבָרָהֶם שְׂמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא בִּפְנֵי כָּל עוֹבֵר וְשׁוֹב, כִּי הוּא גִלְהָה וּפְרָסָם לְכָל־מִן אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּגִלְוֵי רַב וּנְפִלְאָ מְאֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה מ"ג סִימָן ז') אָמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַבְרָהָם אָבִינוּ, אֲנִי לֹא הִיָּה שְׁמִי נִכְרָ לְבְרִיּוֹתַי וְהִפְרַתְּ אוֹתִי בְּבְרִיּוֹתַי, מֵעַלְהָ אֲנִי עֲלִיךָ כְּאִלּוּ אַתָּה שְׁתַּף עִמִּי בְּבְרִיתוֹ שֶׁל עוֹלָם; וְהוּא מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, וּלְכָל הַד' מְדַרְגוֹת הָאָדָם שֵׁישׁ בְּעוֹלָם, שֶׁהֵם ח'כֹּם ר'שָׁע ת'ם ש'אִינוּ י'וֹדֵעַ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִפְרֵי הָאֲזִינוּ) עַד שֶׁלֹּא בָּא אָבִינוּ אַבְרָהָם לְעוֹלָם כְּבִיכּוֹל לֹא הִיָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֶלֶךְ אֱלֹהִים עַל הַשָּׁמַיִם בְּלִבָּד, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית כ"ד) "הַיְוָי"ה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לְקַחְנִי" אָבֵל מִשְׁבָּא אָבִינוּ אַבְרָהָם לְעוֹלָם הַמְּלִיכּוֹ עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ, כְּעַנְיָן שֶׁנֶּאֱמַר (שֵׁם) "וְאִשְׁבִּיעֶנּוּ בַּהַיְוָי"ה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ"; וְלִכֵּן חוֹבָה עָלֵינוּ לְמָסַר אֶת נַפְשֵׁנוּ עַל אַחַדוֹת וְאֶהְבָּה, שֶׁרַק בְּזֶה תִּלְוִי כָּל הַגְּאֻלָּה שֶׁאֲנַחְנוּ מְחַכִּים וּמְצַפִּים עֲלֶיהָ כָּל רִגְעַ.

נָא וְנָא זְכֹרוּ הֵיטֵב אֲשֶׁר בְּלִיל הַסֹּדֵר אָנוּ מְאַסְפִּים אֶת כָּל־מִן, וּמְקַשְּׂרִים אוֹתָם אֶל 'אֶחָד' הַיְנוּ אַחַדוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֵה 'אֶחָד ח'כֹּם', 'אֶחָד ר'שָׁע', 'אֶחָד ת'ם', 'אֶחָד ש'אִינוּ יוֹדֵעַ', כִּי אֲנַחְנוּ מְקַשְּׂרִים אֶת כָּל־מִן אֶל אַחַדוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֵה מֵה שִׁצָּא מֵאַבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׁמַעֲאֵל, יַעֲקֹב וְעֵשָׂו, שֶׁהֵם הָאַרְבַּע בְּנֵים, וְצִרִיכִים לְקָרֵב אוֹתָם כָּל־מִן אֶל אַחַדוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיַּעַן שְׁבַע עוֹנוֹתֵינוּ הַרְפִּים מִחַמַּת אֲרֶךְ הַגְּלוּת הַמֵּר וְכוּ', יֵשׁ הַרְבֵּה נוֹשְׂרִים וְנוֹשְׂרוֹת וְכוּ', וְעָלֵינוּ לְמָסַר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְקַבֵּץ אוֹתָם וּלְהַחְזִירָם אֶל הַקְּדוּשָׁה, לְזֹאת שְׁלַחְתִּי אֶת

בְּנֵי ר' ... נ"י שִׁיקְפֵץ בְּתוֹךְ הַמַּעֲרֶכֶת הַחֲנוּךְ שְׁלֵנוּ, וְנַעֲשֶׂה זְעוּזוּעַ גְּדוֹל וְכוּ', וְנִשְׁנֶה אֶת כָּל הַחֲנוּךְ אֲצִלְנוּ לְטוֹבָה, כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת הַנַּעַר שְׁלֵנוּ שֶׁלֹּא יִדְרָדְרוּ לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, כְּמוֹ שֶׁאַנְחֵנוּ רוֹאִים מֵה שְׁקוּרָה הַיּוֹם עִם הַנַּעַר הַחֲרָדִי, שְׁנוֹשְׁרִים וּמְתַרְחָקִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', וְדִיקָא עֲכָשׁוּ הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁלְכָל הַפְּחוֹת נֹצִיל אֶת הַנַּעַר שְׁלֵנוּ, וְלִכֵּן מִנִּיתִי אֲנִי בְּעֲצָמֵי אֶת בְּנֵי ר' ... נ"י שֶׁהוּא יִשְׁנֶה אֶת כָּל דְרָכֵי הַחֲנוּךְ שֶׁהָיָה עַד עֲכָשׁוּ, וְנִבְנְה אֶת זֶה מִחֲדָשׁ כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת הַנַּעַר שְׁלֵנוּ, וְסוּךְ הַכָּל בְּקִשְׁתִּי שֶׁכָּל אֶחָד יָבִיא חֲמֵשׁ מִנְדָבִים עִם "הוֹרָאת קִבְע" עַל סוּךְ מְאֵה ש"ח לְחֲדָשׁ, וְהַכָּל כְּדֵי שֶׁנִּבְנֶה מִחֲדָשׁ אֶת מַעֲרֶכֶת הַחֲנוּךְ שְׁלֵנוּ, שֶׁלֹּא נֶאֱבַד אֶת הַנַּעַר שְׁלֵנוּ שֶׁהוּלְכִים לְאֲבוּד, וְהִנֵּה מְסֻרְתִי אֶת נַפְשִׁי וּמְסֻרְתִי אֶת כָּל הַמְּבָנִים שֶׁאֲנִי בּוֹנֶה וְכוּ', רַק בְּשִׁבִיל הַנַּעַר שְׁלֵנוּ, כְּדֵי שֶׁיְהִי לָנוּ מְקוֹם אִיפֹה שִׁיוּכְלוּ לְלַמֵּד וּלְבַלּוֹת בְּזְמַן הַפְּנוּי וְכוּ', כְּדֵי שֶׁלֹּא יִסְתַּוְּבְבוּ עַל הֶרְחֻבוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ שֶׁאֶף אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִקְהֵלְתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁלֹּא יִתְחַמַּק מִזֶּה, הִנֵּה מְסֻרְתִי אֶת נַפְשִׁי עֲכָשׁוּ לְפָנַי חַג הַפֶּסַח וְהִבְאֵתִי לָכֶם שֶׁפַּע כְּזֹה שֶׁשׁוּם קֵהֵלָה בְּעוֹלָם לֹא חֵלֶק שֶׁפַּע כְּזֹה לְמַעְלָה מִחֲמָשִׁים סוּגֵי מְצָרִים לְפֶסַח, וְלֹא בְּקִשְׁתִּי מֵאֶף אֶחָד אֲגוּרָה שְׁחוּקָה, אֶף שְׂזֵה מְנַהֵג הַמוּבָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ שֶׁכָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל חַיִּב לְהִשְׁתַּתֵּף בְּמַעוֹת חֲטִיִּם, עִם כָּל זֹאת הַפַּעַם הוּלֵךְ לִי בְּהַחֲיִים לְהַצִּיל אֶת הַנַּעַר שְׁלֵנוּ שֶׁלֹּא יִלְכוּ לָנוּ לְאֲבוּד, אֲנִי הוּלֵךְ לְשָׁנוֹת אֶת כָּל מַעֲרֶכֶת הַחֲנוּךְ, הֵן אֲצִל הַבָּנִים וְהֵן אֲצִל הַבְּנוֹת, הֵן בְּבָנִים בְּנֵי בֵּר מְצוּהָ, וְלִבְנוֹת לָהֶם יִשְׁיָבָה חֲזָקָה כְּמוֹ כָּל הַיְשִׁיבוֹת, וְהֵן לְבָנוֹת מְבָנוֹת בֵּת מְצוּהָ, וְלִבְנוֹת לָהֶן סְמִינַר חֲזָק כְּמוֹ כָּל טוֹבֵי הַסְּמִינָרִים, וְאֲנִי צָרִיךְ אֶת

הַעֲזָרָה שְׁלָכֶם, וְאֲנִי מִנִּיתִי אֶת בְּנֵי ר' ... נ"י, וְשָׁלָא יִהְיֶה אֵיזָה אֲנָשֵׁי שׁוֹלִים וְכוּ', שְׁבַכְלָל לֹא שִׁיכִים לְקַהֲלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה וְכוּ', מוֹצִיאִים לַעֲזוֹ וְכוּ', פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ לֹא אֲכַפֵּת לָהֶם מֵהִילָדִים שְׁלָהֶם אֲזִי הֵם מִתְחַמְּקִים וְכוּ', וְעוֹד מְקַרְרִים אֶת אַחֲרֵים וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּוֹדָאֵי יֵשׁ לּוֹ חֵמֶשׁ קְרוֹבִים אוֹ יְדִידִים שְׁיִכּוֹל לְהֵבִיא חֵמֶשׁ "הוֹרָאתָ קִבְעָ" עַל סְכוּם מֵאָה ש"ח לְחַדֵּשׁ כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱרָר שְׁלָנוּ, שְׁזֶה צְרִיף לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ מַעֲיִנָנוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּא אֶת זֶה שְׁיַעֲזוֹר לִי לְהַצִּיל אֶת הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, שְׁרֵאוּי לָכֶם לְהַתִּישֵׁב, כִּי אֵיפֹה שְׁמָעוּ דְּבַר כְּזֶה בְּעוֹלָם שְׁאֶחָד מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם בּוֹאוּ תַעֲזְרוּ לִי לַעֲזוֹר לְהַיְלָדִים שְׁלָכֶם? אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְקַהֲלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה יְרַתֵם עֲצָמוֹ לַעֲזָרְתִּי לַעֲזוֹר לְהַיְלָדִים שְׁלָכֶם, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם.

הַמֵּאַחַל לָכֶם חַג כֶּשֶׁר וְשִׁמְחָה

ב' תַּעֲא

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרַב חַג הַפֶּסַח, ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

יַעַן שְׁאֲנִי רוֹצֶה שְׁאַתָּה תַחֲזוֹר לַעֲבוֹדָתְךָ, וְאֲנִי יוֹדֵיעַ חַד מִשְׁמַעִית לְכָל הַשְּׁרָתִים שֶׁהֵם מְכַרְחִים לְשִׁתְּף אֶתְךָ פְּעֵלָה, וְזֶה לֹא

אָשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֶלֶק רַנ"ז בְּנַחֲל קַבֵּז

יועיל להם שום דבר, כי מי שלא ירצה אזי אני יחליף אותו וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך יען שראיתי שכל הלילה דלק כל החשמל סביב המבנים, וכן ברחבה של הבית הכנסת החדש, וחבל מאד מאד על בזבוז כסף וחשמל בחנם, ולכן תשמר מאד בימי החג לכונן את השעונים כדי שלא יהיה לנו בזבוז של כסף וכו'.

אין לי מלים להודות לך על המסירות נפש שמסרת את נפשך בשביל הקמחא דפסחא, פשוט לא יאמן כי יספר איך אברך לא ישן כמה לילות רק כדי לעזור לי לחלק קמחא דפסחא בצורה כזו שאין בשום קהלה בעולם בלי שום גזמא כלל, אשריך ואשרי חלקך, יעזר הקדוש ברוך הוא שבזכות זה ישמר הקדוש ברוך הוא את ילדיך שאף אחד לא יצא חס ושלום לתרבות רעה, אלא תרוה רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציה ויהיו שמורים מן החטא, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך חג פשוט ושמח

ב' תעב

בעזרת השם יתברך, יום שני ערב חג הפסח, ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי בְּזֶה שֶׁמְסַרְתָּ אֶת הָעֵשֶׂר אֵלַי וּמֵאַתִּים ש"ח לִידִידֵינוּ ... גֵּרוּ יָאִיר, וְהוּא עַל חוֹב שְׁלִי שְׁאֵנִי חַיֵּב ל... גֵּרוּ יָאִיר, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְּזָכוֹת זֶה יִהְיֶה לָךְ חֵג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה, וְתִרְוֶה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁהּ מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וַיִּמְתַּק מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה כִּי אֵין דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמֵחָה, וְכָל כֶּף קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשְּׂמֵחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת, קָל יוֹתֵר לְצוּם וְכו', וּלְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכו', הָעֵקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְלִכֵּן עַל שְׂמֵחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲמוּא שְׁמִינִי) לְפִי שְׁאֵין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר לְפִי שְׁאֵין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשְׂמֵחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכֶּה לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מַה שְּׁבָנִי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסְרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגִדְלוֹת הַמּוֹחִין וְכִבֵּר לֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֶלֶק רַנ"ז בַּנַּחַל קַבֵּט

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה

ב' תַּעֲג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרַב חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעְתִּי עֲכָשׁוּ צְרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל הַשִּׁיחוֹת שֶׁלְּךָ וְשֶׁל כָּל הַמּוֹרֵי
הוֹרָאָה בְּעֵנִינֵי חֲנוּךְ הַיְלָדִים, שְׂזָה כָּל עֵנִין מִצּוֹת חַג הַפֶּסַח
שֶׁהַיְלָדִים שׁוֹאֲלִים וְכוּ', וְאַנְחֵנוּ מִצּוֹיִם לְעֵנוֹת לָהֶם וּלְחַנּוּךְ אוֹתָם
בְּדַרְכֵי הַקְּדוּשָׁה.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה

ב' תַּעֲד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרַב חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תְּדַאֲגִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה
רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי
טוֹב, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וּתְשׁוּאָת חַן לָךְ עַל שְׂאֵת
עוֹשָׂה מְאֻמְצִים לְהַשְׁיֵג הוֹרָאוֹת קָבֵעַ בְּשִׁבְלֵי הַצֵּלָת הַנֶּעֱרָר שְׁזָה
בְּרֹאשׁ מַעֲיָנִי עֲכָשׁוּ.

נָא וְנָא רְאִי לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא
לְתַת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׁיִתְפַּס אוֹתְךָ, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם רוֹצֶה
רַק לְשִׁבֵּר אֶת הָאָדָם וּלְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְיוֹת וּדְכָאוֹן, כִּי זֶה
כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשִּׁמְחָה, וְאָמַר
(לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁצַרִּיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל
הַכַּחוֹת לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה זֶה
בָּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַרֵּחַ אֶת עֲצָמוֹ
לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ
לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר
וְשִׁיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמָע
וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה
שְׁחֻזָּקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצֵּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רַנ"ז בְּנַחֲל קְלָא

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תעה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוֹ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ וְאֵת ... נִרוֹ יְאִיר, שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי
מְאֻמָּצִים שְׁבָעוּלָם לְהַגְבִּיֵה אֶת הַקִּירוֹת בְּחוּל הַמוֹעֵד, כִּי זֶה דְבָר
הָאֵבֶד וּמִתָּר לַעֲשׂוֹת אֵת זֶה בְּחוּל הַמוֹעֵד, כִּי אֵין עוֹד דְבָר הָאֵבֶד
כְּמוֹ חֵס וְשְׁלוֹם לְאֵבֶד אֶת הַיְלָדִים, אֲנִי מְכַרְח לְגַמֵּר עִם הַמְּבֻנִים
מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר כְּדֵי שְׁיִהְיֶה לָנוּ מְקוֹם לְהַיְלָדִים שְׁלָנוּ, וְזֶה עֲכָשׁוּ
אֶצְלֵי בְּרֹאשׁ מַעֲיָנִי, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְקוֹה שֶׁתִּגְמְרוּ בְּחוּל הַמוֹעֵד
לְכָל הַפְּחוֹת אֶת הַקִּירוֹת, וְאַחַר כֵּן לְקַחַת בְּשִׁבִיל לְבָנוֹת אֵת
הַתְּקָרָה וְכוּ', וְאֲנִי שׁוֹלַח כְּסָף בְּחוּל הַמוֹעֵד עַל יְדֵי שְׁלִיחַ.

הַעֲקֵר שְׁיִהְיֶה לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה, וְתִזְכֶּה לְחוּג אֵת הַחַג
בְּדִיצוֹת וּבְשִׂמְחָה, וְתִרְוֶה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תעו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנֶכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֶׁמֵּחַ שֶׁהַחֲנוּת מִתְּפַתַּחַת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אִם שְׁזָה עֲדִין לֹאט לֹאט וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל אֲנִי מְקוּהָ שֶׁנִּשְׁקִיעַ יוֹתֵר בְּהִרְחַבַת הַחֲנוּת, נִצְלִיחַ בְּגִדּוֹל כִּי זֶה זְכוּת הָרַבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, שְׂיִהוּדִים שְׂאֵף פֶּעַם לֹא הֵנִיחוּ תְּפִלִּין וְלֹא יָדְעוּ מַה זֶה תְּפִלִּין וְכוּ', וְעַכְשָׁו נִכְנָסִים לְקִנּוּת תְּפִלִּין, כְּבָר הָיָה כְּדָאֵי לְפִתּוּחַ אֶת הַחֲנוּת, וְכֵן שְׂאֵר תְּשֻׁמֵי קִדְשָׁהּ, כְּגוֹן מְזוֹזוֹת וְצִיצִית וְכוּ' וְכוּ', כִּי הִסְמַ"ךְ מ"ם הִרְשַׁע יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ מִנֵּעַ כָּל הַשָּׁנִים מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם דְּבָרֵי קִדְשָׁהּ, וְזוֹ הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה, וְכֵן הוּא בְּכָל הָאָרֶץ שֶׁהִסְמַ"ךְ מ"ם יֵשׁ לוֹ אֶת הַשְּׁלִיחִים שְׁלוֹ שֶׁהֵם הֵם הַמְּעַבְרִים אֶת הַדָּת מִנְּשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

בְּעִנְיַן הַהֶפְסֵד שֶׁל הַמְּצוֹת וְכוּ', אֶתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁכָל דְּבָר בְּהִתְחַלָּה זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה כִּי כָּל הַהִתְחַלּוֹת קְשׁוֹת, וְגַם שְׁלוֹמֵדִים מִהִנְסִיּוֹן וְכוּ', צָרִיכִים לְאִפּוֹת יוֹתֵר פְּחוֹת, וְלַעֲשׂוֹת יוֹתֵר פְּרִסְמָת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב, וְיִשְׁלַם לָכֶם כָּל הַחֲסֻרוֹנוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכוּלְתָךְ לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפִּילוֹ בְּגִירְסָא, שְׂאִין לְמַעֲלָה מְזָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאֵף עַל גַּב

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִים"ד - חֶלֶק רַנ"ז בְּנַחֲל קִלְג

דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ
מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְהִלְוֵאֵי
שְׁתוּכַל לְהַצְטַרֵף אֶל אֶחָד מֵהַשִּׁיעוּרִים שֶׁבַקְהִלְתָּנוּ, שְׁלוּמֵדִים
בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי יֵשׁ כָּבֵר בְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ כַּמָּה שְׁעוּרִים
בְּזִמְנֵים נִפְרָדִים לְלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְלִכֵּן רְאֵה לְהִתְחַבֵּר אֶל אֶחָד
מֵהַשִּׁיעוּרִים שְׁמַתָּאִים לָךְ מִצַּד הַשְּׁעוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׁמְח

ב' תעז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְסִירוֹת נִפְשׁ שְׁמִסְרָתְךָ אֶת
נִפְשֶׁךָ לְמִסַּר אֶת הַכֶּסֶף עֲבוּר הַתּוֹכְנָה וְכו', שְׁזֵה זְכוּת הָרַבִּים
לְדוּרוֹת, וְכָל הַמְזוּכָה אֶת הָרַבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ, וְאַתָּה צָרִיךְ
לְדַעַת שֶׁחֲטָא בָּא לְאָדָם רַק מִחֲמַת עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְכו'.

וכו', וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ בִימֵי פְּסַח הַקְּדוּשִׁים אֲנַחְנוּ מִבְּעָרִים אֶת הַחֲמֵץ
 לְגַמְרֵי, וְעַקֵּר הַחֲמֵץ זֶה עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְכוּ', אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֵה
 קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי מִי שֶׁעוֹבֵר עָלָיו צְרוּת וְיִסּוּרִים מִבֵּית וּמְחוּץ
 הַהֶכְרַח שִׁיחִיָּה מִמְרָמֵר וּבְמֶרֶה שְׁחוּרָה, עִם כָּל זֹאת זֶה גְּדֹלַת בַּר
 יִשְׂרָאֵל שִׁיכוֹל לְהַפְּךָ אֶת הַמְרִירוֹת לְמַתִּיקוֹת וְכוּ' וְכוּ', כַּמוֹבֵא
 (זֶהר הַקְּדָמָה ד.) שֶׁכָּל יוֹם יוֹצֵא בֵּת קוֹל מֵהַשָּׁמַיִם וְאוֹמְרֵת, " מֵאֵן
 מְנַכּוֹן דִּי חֲשׂוּכָא מֵהַפְּכֵן לְנַהוּרָא וְטַעֲמִין מְרִירָא לְמַתְקָא עַד לָא
 יִיתוֹן הֶכָּא. מֵאֵן מְנַכּוֹן דְּמַחְכָּאן בְּכָל יוֹמָא לְנַהוּרָא דְנַהִיר בְּשַׁעֲתָא
 דְּמַלְכָּא פְּקִיד (וַיִּקְהַל קצ"ו ע"א) לְאִילָתָא וְאִתִּיקֵר וְאִתְקַרֵי מַלְכָּא
 מְכָל מַלְכִין דְּעֵלְמָא. מֵאֵן דְּלֵא מְצַפֵּה דָּא בְּכָל יוֹמָא בְּהַהוּא
 עֵלְמָא, לִית לִיהַּ חוּלְקָא הֶכָּא. [מִי מְכֵם יְכוֹל לְהַפְּךָ אֶת הַחֲשֶׁךְ
 לְאוֹר וְאֶת הַמְרִירוֹת לְמַתִּיקוֹת עַד שֶׁלֹּא יָבֵא לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', מִי
 מְכֵם שֶׁמַּחֲכֶה בְּכָל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּז שִׁיתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי שֶׁלֹּא
 יְכוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵינן לוֹ חֶלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא] מְכָל
 זֶה רוֹאִים מַעֲלַת הָאָדָם שְׁאֵפִילוּ שְׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי חֲשֻׁכוֹת
 וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אִף עַל פִּי כֵּן הַכֹּל הוּא מְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, אֲשֶׁרִי
 לוֹ בְּזֵה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבֵא.

חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לֹא
 לְהַשְׁבֵּר, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֵה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף
 אֲתָה סוֹבֵל צְרוּת, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַעֲלִים עֵינַי מֵהַצְּרוּת, אֲבָל כְּבֹר אָמֵר
 רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קצ"ה) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ד')
 "בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי" הֵינּוּ שְׁגָם אֶפִּילוּ בְּהַצְרָה בְּעֲצָמָה, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 מְרַחֵב לָנוּ, כִּי אִם יִסְתַּכֵּל הָאָדָם עַל חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יִרְאֶה

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעֵי"ד - חֶלֶק רנ"ז בַּנְּחָל קלה

שְׁאֵפִילוּ בַעַת שְׁהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ מִצָּר לוֹ, גַּם בְּהִצָּרָה בְּעֵצְמָהּ, הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ מִרְחִיב לוֹ, וּמְגַדִּיל חֶסֶדּוֹ עִמוֹ, וְזֶה "בְּצָר הִרְחַבְתָּ לִּי", הֵינּוּ אֲפִילוּ בְּתוֹךְ הִצָּרָה בְּעֵצְמָהּ, נָתַתָּ לִּי הִרְחַבָּה בְּתוֹכָהּ, מְלֻבֵּד מֵהַ שְׁאֵנוּ מְצַפִּים שְׁהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹשִׁיעֵנוּ בְּקִרְוֹב מְכַל הִצָּרוֹת, וְיִיטִיב עִמָּנוּ מְאֹד, אֲךָ אֲפִילוּ גַם בְּהִצָּרָה בְּעֵצְמָהּ מִרְחִיב לָנוּ; וְלִכֵּן זֶה צָרִיף לְהִיּוֹת עֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְמִצְוֹא בְּתוֹךְ הִצָּרָה שְׁלָךְ גַּם הִרְחַבְתָּ, וְאֵף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת אֵין עֲצָה אַחֲרַת רַק לְהִתְחַזֵּק.

הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הִצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה

ב' תעח

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תְּסַלְחֵי לִי מְאֹד זֶה לֹא חֻקֵי הַמְּדִינָה וְכוּ', אֲלֵא כִּף צָוָנוּ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, "לֹא תִגְנֹב" "לֹא תִנְאַף" "לֹא תִרְצַח" "לֹא

קלו אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחֵל

תִּשְׁקְרוּ אִישׁ בְּעַמִּיתוֹ וְכוּ', וְכוּ', וְאֵת זֶה בֵּן לֹמְדִים עִם
הַתְּלִמִּידִים, וּמִשְׁקִיעִים בָּהֶם אֶת כָּל הַנְּשָׂמָה וְכוּ', וּמֵה שֶׁהִלְדִּים
מִדְּרָדְרִים וְכוּ', מִפְּנֵי שֶׁהַהוֹרִים אֲדִישִׁים וְלֹא אֲכַפֵּת לָהֶם
מֵהִילְדִים, וְכִמְהָ שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת הַהוֹרִים יָמִים וְשָׁנִים לְשֹׁמֵר אֶת
הִילְדִים לֹא מוֹעִיל שׁוֹם דְּבָר, כָּל הַהוֹרִים אוֹמְרִים הִילְדִים שְׁלִי
יֵצְאוּ הֵכִי מְצֻלְחִים וְכוּ', אֶת יוֹדְעֵת, שְׂדָה אִם לֹא חוֹרְשִׁים וְזוֹרְעִים
וּמִשְׁקִים וּמְטַפְּחִים וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי יוֹצְאִים קוֹצִים וְדְרָדְרִים
שְׁמִזִּיקִים לְבְנֵי אָדָם וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אִי אֶפְשָׁר לְזַרֵּק אֶת הָאֲשָׁמָה
עַל הַתְּלִמוֹד תּוֹרָה, כִּי תִהְיֶה לְאֵל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְלֻמְּדַת אוֹתָנוּ
אִיךָ לְהִיּוֹת אֲזֻרָח וִיהוּדִי מְסוּר לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל זֶה לֹא
צָרִיכִים חָקִי הַמְּדִינָה וְכוּ', כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְלֻמְּדַת אוֹתָנוּ
שְׁאִסוּר לְהִזִּיק לְבְנֵי אָדָם וְכוּ' וְכוּ'.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבִנְךָ יַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמַּח

ב' תַּעֲט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אֹמֵר לָךְ כְּדֵי לְזַכּוֹת לִילָדִים טוֹבִים צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ בָּהֶם, כִּי כְמוֹ שֶׁזֶה אִם לֹא חוֹרְשִׁים וְזוֹרְעִים וּמַשְׁקִים וּמְטַפְּחִים וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי יוֹצְאִים קוֹצִים וְדֹרְדָרִים שְׁמִזִּיקִים לְבָנֵי אָדָם וְכוּ' וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן הַיְלָדִים לְהַשְׁקִיעַ בָּהֶם הִרְבָּה מְאֹד מְאֹד, וְכוּלֵי הַאִי וְאוּלֵי וְכוּ', וְהַעֲקָר הוּא חֲנוּךְ עֲצָמֵי, כִּי אִם הַיְלָדִים רוֹאִים אִיךָ שֶׁהָאָבָא מִתְנַהֵג וְכוּ', וְאִיךָ שֶׁהָאֵמָא מִתְנַהֶגֶת וְכוּ', אֲזִי הֵם יְכוּלִים לְהִיּוֹת דְּגָמָא חַיָּה לִילְדֵיהֶם, מָה שְׁאִין כֵּן אִם הַיְלָדִים רוֹאִים בְּתַכְלִית הַהֶפֶךְ אֲזִי בְּדֹאֵי יַחְקוּ אֶת הַהוֹרִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (סְפָה נ"ו): שׁוֹתָא דִּינוּקָא בְּשׁוּקָא אוּ דְאַבוּהָ אוּ דְאִמִּיהָ, מָה שֶׁהִתִּינוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק, זֶה שְׁמַע אוּ מְהָאָבָא אוּ מְהָאֵמָא, וְאָמְרוּ (כְּתוּבוֹת ס"ג). הִינּוּ דְאָמְרֵי אִינְשֵׁי רַחֲלִילָא בְּתַר רַחֲלִילָא אֲזִילָא כְּעוּבְדֵי אִמָּה כְּךָ עוּבְדֵי בְרַתָּא; כְּמוֹ שֶׁהָאִם מִתְנַהֶגֶת כְּךָ הִבַּת תְּתַנַּהֵג, כִּי חֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית, הַהוֹרִים צְרִיכִים לְהִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, וְלֹא לְבִזּוֹת אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּמְכַל שְׂכֵן לֹא לְנַבֵּל אֶת הַפֶּה אֶחָד עַל הַשְּׁנִי וְכוּ' וְכוּ', וְהַבֵּית צְרִיךְ לְהִיּוֹת בֵּית רְגוּעַ, אֲזִי גַם הַיְלָדִים יִלְכוּ בְּדֶרֶךְ הַזֶּה וְכוּ'.

וְעַל כָּלֵם אָבָא וְאֵמָא צְרִיכִים יוֹמָם וְלַיְלָה לְהִתְפַּלֵּל עַל הַצִּלְחַת יְלָדֵיהֶם, כִּי תַפְלַת הַהוֹרִים עַל יְלָדֵיהֶם מְאֹד מְאֹד מְקַבְּלַת בְּשָׂמִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (תְּנָא דְבִי אֵלֵיהּ רַבָּה פֶּרֶק י"ח) מַעֲשֵׂה בְכַהֵן אֶחָד שֶׁהָיָה יָרָא שְׂמִים בְּסַתֵּר, וְהָיָה לוֹ עֲשָׂרָה בָּנִים מֵאִשָּׁה אַחַת, שֶׁשָּׂה זְכָרִים וְאַרְבַּע נְקֻבוֹת, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם הָיָה מִתְפַּלֵּל וּמְשַׁתְּטַח וּמִתְחַנֵּן וּמְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וּמְלַחֵךְ בְּלִשׁוֹנוֹ עֶפֶר, כְּדֵי שְׁלֹא יֵצֵא אֶחָד מֵהֵן לִידֵי עֲבָרָה וְלִידֵי דְבַר מְכַעַר, מָה הָיָה עוֹשֶׂה, בְּכָל יוֹם וְיוֹם

הִיָּה מְכַנִּיֶּסֶן לְבֵית פְּנִימִי, וַיָּשֶׁב וּמִשְׁמָרְן בְּבֵית הַחִיצוֹן, וּמִתְפַּלֵּל וּמִשְׁתַּטַּח וּמִבְקֵשׁ רַחֲמִים וּמִלַּחֵף בְּלִשְׁוֹנוֹ עֹפֵר כְּדִי שְׁלֹא יִהְיֶה אֶחָד מֵהֶן בֹּא לִיָּדֵי עֲבָרָה וְלִיָּדֵי דְבַר מְכַעַר, אָמְרוּ, לֹא יֵצֵאת אוֹתָהּ שָׁנָה וְלֹא שְׁנָתָה וְלֹא שְׁלֹשָׁה, עַד שֶׁבֹא עֲזָרָא וְהֵעֵלָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִבְּבֵל, וְהֵעֵלָה אֹתוֹ כִּהְיֶן עִמָּהֶם, לֹא נִכְנַס אֹתוֹ כִּהְיֶן לְבֵית עוֹלָמוֹ, עַד שֶׁרָאָה כִּהְנִים גְּדוֹלִים וּפְרָחִי כִּהוֹנָה מִבְּנָיו וּמִבְּנֵי בָנָיו עַד חֲמֻשִׁים שָׁנָה, וְאַחַר כֵּן נִכְנַס אוֹתוֹ כִּהְיֶן לְבֵית עוֹלָמוֹ, וְעָלְיוֹ הַכְּתוּב אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ז ג') "בְּטַח בַּהוֹי"ָה וַעֲשֵׂה טוֹב" וּגְו'.

שְׁאֵלוּ אֶת הַגְּאוֹן הָאֱלֹקִי הַבְּעַל "חַתָּם סוֹפֵר" זי"ע אֵיךְ זָכָה לְבָנִים וּבָנוֹת כָּל כֵּן מְצַלְחִים? עֲנֵה וְאָמַר כֹּל לִילָה בְּעַת תְּקוּן חֲצוֹת מְלֹאתִי אֶת הַכּוֹס עִם דְּמָעוֹת, וְהִתְפַּלְלִתִי עַל הַצְּלַחַת יְלָדֵי, וְכַךְ זְכִיתִי לָזֶה.

וְכֵן מְסַפֵּר מֵאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ שֶׁהָיָה לוֹ עֶשֶׂר יְלָדִים, וְכֹלָם הָיוּ מְצַלְחִים וּבְעָלֵי דֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, וְשְׁאֵלוּ אוֹתוֹ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ אֵיךְ זְכִיתִי לִילָדִים טוֹבִים כְּאַלּוֹ? עֲנֵה וְאָמַר מַה אֲתָם חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם צָמְחוּ לִי עַל הָעֵץ? כֹּל לִילָה שֶׁפְּכַתִּי דְּמָעוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִלֹּאתִי אֶת הַכֶּפֶה שְׁלִי עִם הַדְּמָעוֹת, וְאַחַר כֵּן רַחֲצִיתִי אֶת פְּנֵי עִם הַדְּמָעוֹת וְכו', עַד שֶׁזְּכִיתִי לִרְאוֹת מֵהֶם מַה שֶׁרָאִיתִי וְכו',

יְדוּעַ שֶׁפַּעַם בָּאָה אֵמָּה אֶל הַחֶפֶץ חַיִּים זצ"ל וּבִקְשָׁה בְּרָכָה עַל יְלָדֶיהָ שֶׁיְהִיוּ תַלְמִידֵי חֲכָמִים, עֲנֵה וְאָמַר עִם בְּרָכָה אֲתָם רוֹצִים

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחַל קֶלֶט

שְׁהִילָדִים יִהְיוּ תִלְמִידֵי חֻכְמִים? צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ בָּהֶם, וְהַעֲקֹר לְהַתְּפַלֵּל הַרְבֵּה לְהַצְלַחַת הַיְלָדִים, וְזֶה מוֹעִיל מְאֹד מְאֹד, כִּי תִפְלַת הָאִמָּא עַל יְלָדֶיהָ עוֹשֶׂה רוּשָׁם בְּשָׁמַיִם, וְהוֹצִיא מֵאֲרוֹן הַסְּפָרַיִם שְׁלוֹ תְהִלִּים יִשָּׁן נוֹשָׁן שֶׁהָיוּ הַדְּפִים מְנַפְּחִים עִם הַמוֹן כְּתָמִים וְכו', וְזֶה הֵיךְ מְרַב דְּמַעוֹת שֶׁל הָאִמָּא שְׁלוֹ שֶׁהַתְּפִלָּה עָלָיו, וְהִרְאָה אֶת זֶה לְהָאִשָּׁה וְאָמַר לָהּ אֵת רוֹאָה זֶה הַתְּהִלִּים שֶׁל הָאִמָּא שְׁלִי שֶׁהַרְבֵּתָהּ לְהַתְּפַלֵּל עָלַי, רוֹאִים מְכַל זֶה שֶׁעָקַר הַצְּלַחַת הַיְלָדִים זֶה רַק עַל יְדֵי תִפְלָה, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁמְתַפְּלֶלֶת עַל הַצְּלַחַת יְלָדֶיהָ, וּבֹדָאֵי תִפְלַת הָאֲבוֹת עַל בְּנִים מוֹעִיל מְאֹד מְאֹד.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אֶל תְּכַנְסִי בְּלַחֲץ, וְאֵל תִּהְיֶי שְׁבוּרָה, אֶלֶּא אֶת וּבְעֵלְךָ תִתְּפַלְּלוּ בְּכָל יוֹם עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, וְכֵן תִּשְׁמְרוּ בִּינֵיכֶם לֹא לָרִיב וְלֹא לְהַתְּכַחַח, וְאִז תִּזְכּוּ לִיְלָדִים טוֹבִים, וְצְרִיכִים סִיעָתָא דְשָׁמַיָא גְדוּלָה מְאֹד לְזִכּוֹת לִיְלָדִים מְצַלְחִים.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה

ב' תפ

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ה' חוּל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ז נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

אף שֶׁבַחֵל הַמוֹעֵד לֹא כוֹתְבִים, אֲבָל בְּדָבָר הָאֶבֶד בְּלֹם מִתִּירִים, וְאִין לָךְ עוֹד דְּבַר הָאֶבֶד מִזֶּה שְׁאֵנִי עֲכָשׁוּ רוֹצֶה לְכַתֵּב לָךְ, כִּי כָּבֵר אָמַר הַחֶכֶם "אִין אֶבְדָּה כְּאֶבְדַּת הַזְּמַן", בּוֹדְאֵי אַתָּה עֲכָשׁוּ צְרִיךְ לְנִסְעַ לְטִיּוּלִים עִם אֲשֶׁתְךָ וְיִלְדֶיךָ שְׂמִיחִים עַל זֶה כֹּל הַשָּׁנָה, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שֶׁבְּתוֹךְ הַטְּרָדוֹת וְכוּ', שְׁיֵשׁ לָךְ עֲכָשׁוּ מִהַטִּיּוּלִים וְכוּ', תִּרְאֶה לְהַקְפִּיד לְכָל הַפְּחוֹת עַל כִּמָּה דְבָרִים שֶׁהֵם מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

א', תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן דִּיקָא, כִּי רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שְׂמַחְנָה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כֹל זְמַן שְׁאֵדָם נִזְהָר מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית, יָדַע שֶׁהוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ שְׁלוֹשׁ מוֹחִין לְעֵמוֹד נֶגֶד כָּל הַתְּאוּוֹת שְׁבַעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', וְהִרְגַע שְׁאֵדָם מַחְסִיר תְּפִלָּה אַחַת, כְּבָר מִרְאֶה שְׁלֹאט לֹאט הוּא זוֹחֵל הַחוּצָה מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי הַסְּמ"ךְ מ"ם יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם הָעֶקֶר לְהַחְסִיר אִיזָה תְּפִלָּה, כְּגוֹן תְּפִלַּת עֲרֵבִית אוֹ תְּפִלַּת מְנַחֶה, וּמִכָּל שְׁכֵן תְּפִלַּת שְׁחֲרִית, וְזָכַר דְּבַר זֶה, וּבִפְרָט בִּימֵי הַמוֹעֵד הָאֵלּוּ שְׁיֵשׁ גַּם קְרִיאַת הַתּוֹרָה וְתְּפִלַּת מוֹסֵף וְכוּ', וְכֵן סְפִירַת הָעֵמֶר בְּעֲרֵבִית, וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׂבִיכוֹלְתְךָ לְעֵמוֹד חֶזֶק לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן, וְגִדְל הַשָּׂכָר שֶׁתִּקְבַּל עַל זֶה אִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל.

ב', תהיה חזק מאד בלמוד דף גמרא כסדרת הדף היומי אפילו בגירסא, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זי"ע (חדושי אגדות) וכן החיד"א זי"ע (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ובודאי מה שאדם למד בזה העולם מזכירים לו אחר כך בשמים, כמובא בדברי האריז"ל (לקוטי תורה עקב), ובדברי רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ו) שלעתיד מזכירין את האדם כל מה שלמד אף אם שכח, כי בזה שתגרוס דף גמרא ביום, זה יהיה לך שמירה בגשמיות וברוחניות גם יחד, ואי אפשר להסביר את זה לבני אדם, כי אדם חושב שרוצים לשכנע אותו וכו', והוא לא קולט שזה הצלחת החיים שלו, כי כל זמן שאדם לומד דף גמרא ביום, כל הקלפות שפרא מחמת עוונותיו שהם מצערים אותו וכו' וכו', ומכניסים בו דפאון פנימי וכו', כעס ועצבים וכו', נעלמים על ידי שלומד וגורס דף גמרא, ואל תקח את זה בקלות, כי כל החיים שלך תלויים בזה הדף היומי של היום ביצה י"ח, הרב הקדוש רבי יהושע מבעלזא זי"ע, אמר בשם אביו הקדוש השור שלום זי"ע, דף גמרא עם רש"י מסגל להצלחה, והוא בעצמו אמר ראיתי אנשים שכבר היו בנעוריהם בדיוטא התחתונה רחמנא ליצלן וכו', אבל לקחו את עצמם ללמד בכל יום דף גמרא, ואפילו מנסיונות הקשים שעבר עליהם וכו', זה שעמד להם ונחלצו מבור תחתיות, והצליחו להתחזק ולהתגבר על היצר, עד שעלו ונתעלו לתלמידי חכמים מפלגים ומורי הוראה בישראל.

ג', כְּשֵׁאתָהּ נוֹסַע לְטִיֵּל עִם אֲשֶׁתְךָ וְיִלְדֶיךָ, תִּקְפִּיד מְאֹד לֹא לֵלְכֵת לְמָקוֹם שֶׁל פְּרִיצוֹת וְהַפְּקָרוֹת וְכוּ', כִּי כָּל מָה שֶׁהִשְׁקַעְנוּ בְּהִילָדִים שֶׁלָּךְ בְּמִשְׁךָ הַשָּׁנָה וְכוּ', אֲזִי בְּכַמָּה יָמִים הַכֵּל יִכּוֹל לְצֵאת וְכוּ', וְיִכְנַס בָּהֶם אֲוִירָה שֶׁל הַפְּקָרוֹת וּפְרִיקַת עַל וְכוּ', וְאֵל תִּקַּח אֵת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי גַם הַטִּיּוֹלִים שֶׁמְטִיִּלִים צְרִיכִים שִׁיְהִיָּה טִיּוֹל שֶׁבְּקִדְשָׁה, הֵינּוּ לְמָקוֹמוֹת הַקְּדוֹשִׁים, אוּ בְּגֵן הַחַיּוֹת לְהִרְאוֹת לְהִילָדִים אֵת נִפְלְאוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְכוּ', אֲבָל לֹא לֵלְכֵת אֶל הַיָּם שֶׁשֶׁם שׁוֹרָה זֹהָמָא וְטַמָּאָה וְכוּ'.

ד', עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אַתָּה צְרִיךְ לְהַקְפִּיד עֲכָשׁוּ בְּחַג הַפֶּסַח לֹא לְקַנּוֹת בְּשׁוֹם מָקוֹם אוֹכֵל, וּבִפְרֹט בְּמָקוֹם שֶׁמוֹכְרִים גַּם חֶמֶץ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, מָקוֹם כְּזֶה זֶה מָקוֹם טָמֵא וְכוּ', מָקוֹם שֶׁהַסְטֵרָא אַחֲרָא שׁוֹרָה שָׁם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁלּוֹקַח אוֹכֵל מִבֵּיתוֹ, כִּי בְּכָל יְמֵי חַג הַפֶּסַח לֹא מִתְעַרְבִים עִם אֶף אֶחָד, כִּי צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכְשִׁיל אֶפִּילוֹ עִם מִשְׁהוֹ חֶמֶץ וְכוּ', וְלֹא יִמְלֹט אִם אוֹכְלִים בְּדֶרֶךְ, שְׁלֹא יִכְשְׁלוּ חֵס וְשְׁלוֹם בְּאֶסוּר חֶמֶץ שְׁזָה מְאֹד מְאֹד חֲמוֹר וְגוֹבֵל עִם כְּרִיתוֹת רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

אֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּכַנִּיס אֵת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, כִּי עֲכָשׁוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַנְּעֵר יוֹתֵר מְאִי פַעַם, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב יֵשׁ הַמוֹן נוֹשָׁרִים וְנוֹשָׁרוֹת, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל יִלְדֵינוּ לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֵה הַחֲסוֹן הַכִּי חֲזָק, וְדוֹד הַמְּלִךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים ע"ח ו') "לְמַעַן יִדְעוּ דוֹר אַחֲרוֹן בְּנִים יוֹלְדוּ וַיִּקְמוּ וַיִּסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם", כִּי הַתְּכֵלִית בְּזֵה הָעוֹלָם

לְהוֹלִיד יְלָדִים כְּדֵי לְגַלוֹת גַּם לָהֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַעֲרֹב רַב רַק רוֹצִים לְנַתֵּק אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְּנָן עַל כָּל הַהוֹרִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל יְלָדֵיהֶם וְלֹא לְהַבִּיא אוֹתָם לְיַדֵי נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וּבַפֶּרֶט עֲכָשׁוּ בִימֵי חֲפֹשֶׁת הַמוֹעֵד, וְלִכְּנָן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עֲלֵיהֶם, וְלִהְיוֹת חֲכָם אֲשֶׁר עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ לֹא לְלַכֵּת בַּמְקוֹמוֹת שְׂאֵחַר כֶּף יִתְחַרְטוּ וְכוּ', אֲבָל זֶה כִּבְרָה יִהְיֶה מֵאַחַר וְכוּ'.

חֲזֵק וְאַמֵץ מְאֹד לְחֻזֵק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְךָ וְיְלָדֶיךָ, כִּי עֲכָשׁוּ זֶה הַזְּמַן בַּחֵג לְשִׂמְחָה אֶת הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים, וְלְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹּא יִהְיֶה חֶסֶד וְשָׁלוֹם שׁוֹם מְרִיבוֹת אוֹ וּכְפוּחִים אוֹ אֵי הַבְּנוֹת, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד לְשֹׁבֵר אֶת בְּתֵי יִשְׂרָאֵל, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּבְשֹׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ חֵג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תפא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם ה' חוֹל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ז נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ עֲכָשׁוּ בִימֵי הַמוֹעֵד שְׂאֵתָם יוֹצְאִים עִם הַיְלָדִים לְטִיֵּל, שֶׁתִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְנִסְעַי לְמַקְוֹמוֹת שֶׁל הַפְּקָרוֹת וְכוּ', כִּי צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל

הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, וְאֵל תִּקְחִי אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי כָּל מֵה שֶׁהִשְׁקַעְנוּ בְּהַיְלָדִים בִּירְאֵת שָׁמַיִם כָּל הַשָּׁנָה, אֲזִי בְּקִלּוֹת בְּכַמֵּה יָמִים יְכוּלִים לֵאבֹד אֶת זֶה בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלֵל, כִּי אִם הוֹלְכִים לְמִקּוֹמוֹת שְׂיִשׁ שָׁמָּה פְּרִיקַת עַל וְכוּ', וְכֵן רוֹאִים לְאֹכֹל חֶמֶץ רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּךְ, זֶה מֵה שֶׁמִּשְׁאִיר אֲצֵל הַיְלָדִים כֶּתֶם וְצִלְקַת עַל הַנְּשָׁמָה בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלֵל, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר אִיפֵה שְׁנוֹסְעִים לְטִיּוּלִים עֲכָשׁוּ בִּימֵי הַמוֹעֵד, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְחַזֵּק אֶת בַּעֲלֶךָ שְׂיִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיֵן דִּיקָא, וְיִקַּח אֶתוֹ אֶת הַבָּנִים, וְכֵן אֶת תְּשֻׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד בְּעִנְיֵי צְנִיעוּת, וְאִף שְׂאֵת יוֹצֵאת לְחוּץ וְכוּ', דְּעֵי לֶךָ שְׁשֵׁם צְרִיכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְשָׁמֵר עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת לֹא לְלַכֵּת לְמִקּוֹמוֹת פְּרוּצִים וְכוּ', אֲלֵא לְמִקּוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים, אוֹ אֵל גַּן הַחַיּוֹת לְהִרְאוֹת לְהַיְלָדִים נִפְלְאוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, שֶׁבְּרָא כָּל מִינֵי חַיּוֹת וּבְרִיּוֹת מְשֻׁנוֹת וְכוּ', אֲבָל צְרִיכִים מְאֹד לְהִתְרַחֵק מִמִּקּוֹמוֹת מְזֻהָמִים כְּגוֹן הַיָּם וְכוּ', שֶׁשׁוֹרָה שָׁם פְּרִיצוֹת וְהַפְּקָרוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיִתֵּר שְׂאֵת בְּיִתֵּר עַז, כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבִזְכוּת הַשְּׁמִיחָה שֶׁתְּשֻׁמְחִי אֶת עֲצֻמְךָ וְתִשְׁתַּדְּלִי לְשֻׁמַּח אֶת בַּעֲלֶךָ וְכוּ', וְכֵן אִם מִשְׁהוּ מַעִיק לֶךָ תִּדְבְּרִי אֶתוֹ פְּתוּחַ וְאֵל תְּפַחְדִּי, כִּי הַצְּלַחַת זוּג כְּשֶׁהֵם פְּתוּחִים אַחַד לְהַשְׁנִי וְכוּ' וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ בְּעִנְיֵי צְנִיעוּת, הָאֲשֶׁה צְרִיכָה לְהַקְפִּיד מְאֹד מְאֹד, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מוֹחֵל לְאֲשֶׁה שֶׁהוֹלְכֵת בְּכַגְדִּים לֹא צְנוּעִים וְכוּ', וּמְכַשְׁלֵת גְּבָרִים בְּהִסְתַּכְּלוּיּוֹת

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רנ"ז בַּנְּחָל קִמָּה

רעות וכו', ואל יקל בְּעֵינֶיךָ דְבַר זֶה, כִּי מְשַׁלְּמִים עַל זֶה אַחַר כָּךְ מְחִיר כְּבֵד מְאֹד, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי לְלַכֵּת רַק עִם בְּגָדִים צְנוּעִים, לֹא צְמוּדִים, וְלֹא קְצָרִים, וְלֹא שְׁקוּפִים וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן הִפְאָה (אִם אַתָּה הוֹלֵכֶת) תִּשְׁתַּדְּלִי שִׁיהִיָּה רַק עַד הַכֶּתְפַיִם וְלֹא יוֹתֵר אַרְוֵךְ מִזֶּה, כִּי פֶּאֶה מֵאַחַר הַכֶּתְפַיִם זֶה כְּבֵר לְבוּשׁ פְּרוּץ מְאֹד וּמִגְעִיל, וְלֹא שִׁיךְ לְבַת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תִּקְפִּידִי עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְזִכְרִי הֵיטֵב שֶׁהֵילְדִים שֶׁלְךָ עוֹד מְעַט יִגְדְּלוּ, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁאַתָּה רוֹצֶה שִׁיהִיָּה לְךָ יְלָדִים קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים שִׁיזְכוּ לְבָנוֹת בְּתִים נְאֻמָּנִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת דְּגֻמָּא חַיָּה לָהֶם, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת ס"ג). הֵינּוּ דְאָמְרֵי אֵינְשֵׁי רַחֲלֵלָא בְּתֵר רַחֲלֵלָא אֲזֵלָא כְּעוֹבְדֵי אִמָּה כֵךְ עוֹבְדֵי בְרֵתָא; כְּמוֹ שֶׁהָאֵם מִתְנַהֶגֶת כֵךְ הַבַּת תִּתְנַהֵג.

אני מאוד מקווה להקדוש ברוך הוא שתחֲדִירִי וְתִכְנִיִּסִי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה בְּתוֹךְ לִבְךָ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תפב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ה' חוֹל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ז נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעְתִּי אֵת לֹא צְרִיכָה לְהַכְנִס כָּל כֶּף בְּלַחֵץ וְכוּ', הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָנַן אוֹתָךְ עִם פֶּה וְכוּ', אֵת צְרִיכָה לְדַבֵּר פְּתוּחַ עִם בְּעַלְךָ, וְהַכֵּל בְּדֶרֶךְ אֲהַבָּה, וְלֹא בְדֶרֶךְ שֶׁל תְּלוּנוֹת וְכוּ' וְכוּ', בְּאַמַּת הוּא בְּעַל נִפְלֵא מְאֹד עִם מַדּוֹת טוֹבוֹת וְכוּ', וְיִכּוֹל לְהִיּוֹת שֶׁהוּא לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ ... וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵת צְרִיכָה לְהִיּוֹת פְּתוּחָה אִתּוֹ וּלְדַבֵּר אִתּוֹ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט וְכוּ', וְאֲנִי בְּטוּחַ שֶׁהוּא יִשְׁמַע לְךָ, וְהַעֲקָר תִּזְכְּרִי שֶׁאֵת צְרִיכָה לְהִיּוֹת סְבֻלָּנִית, לֹא צְרִיכִים לְהַכְנִס בְּלַחֵץ מְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם.

זְכָרֵי הַיֵּטֵב אֲשֶׁר כָּל בְּעֵינָה יֵשׁ לוֹ פְּתִירוֹן, וְעִם שְׂמֻחָה יְכוּלִים לְפַתֵּר הַמוֹן בְּעִיּוֹת, וְלִכֵּן זְכָרֵי הַיֵּטֵב אֲשֶׁר הָאִשָּׁה שְׁקוֹנָה לְעַצְמָה אֵת מַדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת שְׁזָה עָקָר גְּדוּל בְּהַחַיִּים, הִיא הִכִּי מְאֻשְׁרַת בְּחַיִּיהָ, כִּי זֶה הַמַּתְנָה הִכִּי יִפֶּה שֶׁאִשָּׁה צְרִיכָה לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים קְשָׁיִים וְנֹדְמִים כִּיִּם הַסּוֹעֵר וְכוּ' וְכוּ', וּבְפֶרֶט אִשָּׁה שְׂכָל הָעַל שֶׁל הַבַּיִת עָלֶיהָ וְכוּ', הִיא צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּבַיִת עִם הַיְלָדִים וְכוּ', וּלְטַפֵּל בָּהֶם וְכוּ', וְזֶה לֹא בָּא קָל, וְלִכֵּן אֵת צְרִיכָה לְדַעַת מִי הָאִשָּׁה הַמְּצַלִּיחָה בְּחַיִּיהָ? זֶה רַק הַסְּבֻלָּנִית! וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין דְּבַר שְׂמַחְסֵר מִן הָרָעָה כְּמוֹ הַסְּבֻל", כִּי הַסְּבֻלָּן הוּא הַמְּנַצֵּחַ בְּכָל תַּחֲוֹם, וְאָמַר הַחֶכֶם "הַסְּבֻל מַעֲלָה גְדוֹלָה, וְהִיא תַּחֲבוּלָה לְמִי שֶׁאֵין לוֹ תַּחֲבוּלָה", וְלִכֵּן תִּרְאִי לְהִתְאַזֵּר בְּמַדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת הֵן לְגִבֵּי יְלָדֶיךָ, וְהֵן לְגִבֵּי בְּעַלְךָ, וְהֵן לְגִבֵּי הַשְּׂכֵנוֹת וְהַחֲבֵרוֹת שְׁלֶךָ, וְאִז תִּהְיֶי הִכִּי מְצַלַּחַת בְּעוֹלָם, וְזֶה עָקָר גְּבוּרַת הַגְּבוּר לְהִתְאַזֵּר בְּמַדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אֲבוֹת פְּרָק ד') אֵיזְהוּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֵת יְצֵרוֹ, שְׁנֹאֲמַר (מְשָׁלִי ט"ז)

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחֵל קמז

"טוב אַרְךָ אַפִּים מַגְבוּר וּמִשָּׁל בְּרוּחוֹ מִלְכַד עִיר", רוֹאִים מִפְּסוּק
זֶה שֶׁמְדַבֵּר מִסְבְּלָנוּת שְׂזָה עֵקֶר הַגְּבוּרָה, שֶׁיִּכּוֹל לְכַבּוֹשׁ אֶת יְצֵרוֹ
שֶׁל הַכַּעַס, שֶׁלֹּא יִכְעַס יוֹתֵר, כִּי הַסְבְּלָן הוּא הַמְּנַצֵּחַ תָּמִיד, וְלִכְּנֹן
תְּשִׁתְּדְּלֵי לְדַבֵּר עִם בְּעֵלָךְ עַל כָּל פָּרֵט וּפָרֵט וְכוּ', וְתִרְאֵי שֶׁכָּל
הַבְּעִיּוֹת שֶׁלְךָ יִפְתָּר בְּקִלּוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה שְׂאֵת מְבִינָה וְתַבְשָׁרִי לִי רַק בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְרֹאוֹת אֶת שְׁנֵיכֶם הַכִּי מְאֻשָּׁרִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה

ב' תפג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם ה' חוֹל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ז נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֶהוּבֵי תְלִמִּידֵי הַיִּקָּר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר

הִנֵּה אֲךָ שְׂמוּבָא בְּפוּסְקִים שְׂאִין לְכַתֵּב בְּחוֹל הַמוֹעֵד, אֲבָל
בְּדָבַר הָאֶבֶד כָּלֵם מִתִּירִים לְכַתֵּב, וְאִין עוֹד דְּבַר הָאֶבֶד אִם לֹא
אֶכְתֵּב לְךָ שׁוּרוֹתִים אֱלוֹ דִּיקָא בְּחוֹל הַמוֹעֵד, שֶׁכָּל אַבְרָךְ נוֹסֵעַ עִם
אִשְׁתּוֹ וְיִלְדֵיו לְטִיל וּבִין כֶּךָ מְזַנִּיחַ יְסוּדוֹת שֶׁל יְהוּדוּת, וְעַל זֶה
בְּאֵתִי עִם שׁוּרוֹתִים אֱלוֹ אֵלֶיךָ.

אֲתָהּ בְּעֶצְמָךְ יוֹדֵעַ כִּמָּה יְגִיעוֹת וְטִרְחוֹת יְגַעֲתִי וְטִרְחֲתִי עִמָּךְ
וְכוּ' בְּעַת שְׁלֵמַדְתְּ אֶצְלִי וְהֵייתְּ בְּמַחִיצְתִי כִּמָּה וְכִמָּה שָׁנִים, וְאֲתָהּ

יודע שְׁזֶה לֹא הָיָה לִי קָל, עִם כָּל זֹאת הִתְנַהֲגְתִּי עִמָּךְ מִמֶּשׁ כְּמוֹ
אָב לְבֵן וְכוּ', וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ מֵאַחַר שְׂזֹכָה אוֹתָךְ
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִתְחַתַּנְתָּ, וְלִי הָיָה חֶלֶק גָּדוֹל בְּמִצִּיאת זְוִיגְךָ
וְכוּ', וְעַל כֵּן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְךָ, שְׁזֶה
יְסוּד גָּדוֹל מְאֹד בְּשִׁלּוּם בֵּית, כְּמֵאמָרָם ז"ל (רֹאשׁ הַשָּׁנָה ו') אֲשֶׁה
בַּעֲלָה מְשִׂמְחָה; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ד) שְׁצַרִּיכִים
לְכַבֵּד וְלִיקַר אֶת אֲשֶׁתוֹ. כִּי אָמַר הֵלֵא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צֶעַר
וְיִסוּרִים גְּדוּלִים מְאֹד מִלְּדִיָּהֶם, צֶעַר הָעֶבֶר וְהַלִּידָה
וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עוֹצֵם מְכֹאֲבִים וְצֶעַר וְיִסוּרֵיהֶם בְּכַמָּה
אוֹפְנִים הַקָּשִׁים וְכַבְדִּים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם
עֲלֵיהֶם וְלִיקְרָם וְלְכַבְדָּם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (בְּכֹא מְצִיעָא
נ"ט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוֹן כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ', [תְּכַבְדוּ וְתִיקְרוּ אֶת
נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתִהִיּוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת ס"ג.) 'דִּינּוּ
שְׂמַגְדָּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלַת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד
וְלִיקַר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גָּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבַּעַל
מְכָרַח לְעֶזֶר לְאֲשֶׁתוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקָרֵב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל
וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן לְעֶזֶר לְאֲשֶׁתוֹ בְּכָל הַמּוֹבְנִים, כִּי
רַבֵּנוּ ז"ל הַקְפִּיד עַל דְּבָרִים אֱלוֹ מְאֹד מְאֹד, עַל אֱלוֹ שְׂמִשְׁפִּילִים
אֶת נְשׁוֹתֵיהֶם, וּמִי שֶׁהָיָה לוֹ סְכוּף עִם אֲשֶׁתוֹ, רַבֵּנוּ ז"ל לֹא רָצָה
לְקַבֵּל אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְלֹא רָצָה אֲפִילוֹ לְרֹאוֹת אוֹתוֹ, וְיְדוּעַ הַסְּפוּר
שֶׁהָיָה בְּשָׁבוּעוֹת אוֹ בְּחֻנְכָּה, שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל בַּעַת שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב
עַל הַשְּׁלַחַן עִם אָנ"שׁ: "ווער האט דאס אין זיך אזא עזות, צו
האבן ביי מיין טיש א הרהור רחמנא ליצ'לן, איך מיין ניט

טשערינער, ניט בְּרִסְלָבֵר, ניט טעפֿליקער", [מי יש לו את העזות שִׁיְהִיָּה לוֹ הִרְהוּר רַע בְּשִׁלְחָנִי, אֲנִי לֹא מִתְכַּוֵּן עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מַעִיר טשערין, וְלֹא מַעִיר בְּרִסְלָב, וְלֹא מַעִיר טעפֿליק], וטיראוויצער לֹא הַזְכִּיר, וְהִבִּינוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִי הוּא הָאִישׁ הַזֶּה, כִּי הִיָּה שֵׁם אֶחָד מִטִּיראוויצע שְׁלֹא הָיָה לוֹ שְׁלוֹם בַּיִת כְּשֵׁתִי שָׁנִים, וְתַכְּף קָם רַבְּנוּ ז"ל מִן הַשִּׁלְחָן וְנִכְנַס לְחִדְרוֹ, וְהָאִישׁ הַזֶּה שְׁלֹא הָיָה לוֹ שְׁלוֹם בַּיִת עָמַד עַל הַפֶּתַח וּבָכָה הַרְבֵּה מְאֹד, וְגַם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִקְשׁוּ מִרַבְּנוּ ז"ל בְּעֵדוֹ, עַד שֶׁהִבְטִיחַ שִׁיִּחְזֹר לְבֵיתוֹ וַיִּשְׁלִים מִיד עִם אִשְׁתּוֹ, וְאָז יָצָא רַבְּנוּ ז"ל מִחִדְרוֹ, וְהִמְשִׁיךְ אֶת סֵדֶר הַנְּהַגְתּוֹ בְּשִׁלְחָנוֹ הַטְּהוּר, רוֹאִים מְכַל זֶה אֵיךְ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד עַל שְׁלוֹם בַּיִת, וְאִם לֹא הָיָה שְׁלוֹם בַּיִת לֹא רָצָה לְשַׁבֵּת אֶפְּלוֹ בְּאוֹתוֹ שִׁלְחָן אֵיפֹה שֶׁהָאָדָם הַזֶּה יוֹשֵׁב. וְלָכֵן תִּקְפִיד מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בַּיִת שְׁלֵף, וְתִמִּיד תַּתֵּן אֶת הַצֶּדֶק לְאִשְׁתּוֹ, וְתִהְיֶה וְתִתֵּן גְּדוֹל מְאֹד, כְּמֵאמָרָם ז"ל, (דֶּרֶךְ אֶרֶץ זוּטָא פָּרַק א') דֶּרֶכֶן שֶׁל תִּלְמִידֵי חֲכָמִים עָנוּ וְשִׁפְלֵי רוּחַ זְרִיז מְמַלֵּא עֲלוּב וְאֶהוּב לְכָל אָדָם שִׁפְלֵי לְאֲנָשֵׁי בַיִתוֹ וְכו', עֵינֵי שָׁם. וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל שִׁיְהִיָּה תִּמִּיד הַשְּׁלוֹם בְּתוֹךְ בַּיִתוֹ, שִׁיְהִיָּה וְתִתֵּן לְאִשְׁתּוֹ, וְאָז הִכַּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

נָא וְנֹא עֲכָשׁוּ בִימֵי חוֹל הַמוֹעֵד כְּשֵׁאתָה נוֹסֵעַ עִם אִשְׁתּוֹ וַיִּלְדִּיךָ לְטִיל, זְכוּר וְגַם זְכוּר אֲשֶׁר הִדְבַּר הָרֵאשׁוֹן הוּא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית מְנַחֶה עֲרִבִית, בְּמַנְיֵן דִּיקָא, וְאֶפְּלוֹ שִׁיבּוֹא לָךְ דְּבַר זֶה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, כְּדָאֵי לְמַסֵּר אֶת נַפְשֶׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמַנְיֵן דִּיקָא, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵן

חֶלֶק ב' סִימָן ח') שְׁמַחְנָה יִשְׂרָאֵל זֶה שְׁלֵשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת. זֹאת אוֹמֶרֶת כָּל זְמַן שְׂאָדָם חִזֵּק לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית בְּמִנְיָן, יָדַע שֶׁהוּא נִמְצָא עַדִּין בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, אָבֵל כִּיּוֹן שְׁמַתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה בְּצַבּוּר כְּגוֹן מְנַחֶה אוֹ עֲרֵבִית וְכוּ', יָדַע שֶׁהוּא כָּבֵר יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְזֶה הִתְחַלָּה שֶׁל אָדָם לְפָרֵשׁ מֵאַחֲרֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן דִּיקָא, וְאַפִּילוּ שְׂאִתָּה טְרוּד, אָבֵל כְּדֹאֵי לָךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לְכָל הַפְּחוֹת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם בְּרִכּוֹת פָּרָק ב' הֵלְכָה ג') כָּל מִי שְׂאִינוּ נִכְנָס בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵינוּ נִכְנָס לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְעֵתִיד לְבָא; וְאָמְרוּ (יְלֻקוּט תְּהִלִּים רַמְזוֹ תַרנ"ט) כָּל שְׂאִינוּ נִכְנָס לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה אֵינוּ נִכְנָס לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְעוֹלָם הַבָּא, וְהַמְתַּפַּלֵּל בְּתוֹכָהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּאִלוֹ מִתְפַּלֵּל בְּבֵית הַמְּקֻדָּשׁ, שְׁנֹאֲמַר (יְחֻזְקָאֵל י"א ט"ז) "וְאֵהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעֻט", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְגִלָּה כ"ט). אֵלוֹ בְּתֵי כְּנֶסֶיּוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת; כִּי עֲכָשׁוּ הַבְּתֵי כְּנֶסֶיּוֹת וְהַבְּתֵי מְדַרְשׁוֹת הֵם הַבֵּית הַמְּקֻדָּשׁ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פָּרָשָׁה ה' סִימָן ב') אֲנִי יִשְׁנָה מִבֵּית הַמְּקֻדָּשׁ וְלִבִּי עֹר לְבְּתֵי כְּנֶסֶיּוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת;

וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלִתְךָ אֲפִילוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְבֵא שְׁלֵשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְעַל יְדֵי זֶה תִמְשִׁיךְ עַל עַצְמְךָ הַשְּׂגָחַתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית, וְלֹא יִחָסֵר לָךְ שׁוֹם דְּבָר. כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ו:) כָּל הַרְגִיל לְבּוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוּשׁ

בְּרוּךְ הוּא מְשָׁאֵל בּוּ ; הֵינּוּ בְּזֵה שְׁאָדָם רָגִיל לְבּוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת
הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ
הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרָטִי הַפְּרָטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁנֵּחַ עָלָיו, וְאִם
יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּינן כְּבִיכּוֹל לְמָה
הוּא לֹא בָּא? וּמְשָׁלִים לוֹ אֶת חֲסֵרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׂמִשְׁתַּלֵּם
לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הַשְּׁגָחָה עָלֵינוּנָה.
וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי כָּל אֱלוֹ הָאֲבֻרְכִים שֶׁהַקְּפִידוֹ לְהִתְפַּלֵּל
בְּכָל יוֹם בְּמַנְיָן, נִשְׁאָרוּ בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֱלוֹ שֶׁהִתְחִילוּ לְהַקְלֹ
בְּזֵה פַעַם הַחֲסִירוֹ מִנְּחָה וְכוּ', וּפַעַם הַחֲסִירוֹ עֲרִבִית וְכוּ', כִּף
הִתְחִיל לְהִתְקַרֵּר אֲצִלָּהֶם הִירָאת שָׁמַיִם, עַד שֶׁהַפְּסִיקוֹ לְגַמְרֵי
לְהַנִּיחַ טְלִית וּתְפִלִּינן וְכוּ' וְכוּ', וְנַעֲשׂוּ קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים
רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְלִכְנֹן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקַּח אֶת
הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ אֶל תְּשׁוּמַת לְבָבְךָ, וְתִרְאֶה שְׁלֵא תִתְחַרֵּט, וּמְכַל שְׁכָן
וְכָל שְׁכָן שֶׁזֶה חֲנוּךְ טוֹב לִילְדִיךָ, כְּשִׁילְדִים רוֹאִים שְׂאֲבָא מוֹסֵר
אֶת נַפְשׁוֹ לְלָכֶת אֶל בֵּית הַכְּנֶסֶת שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם, זֶה מְשַׁפִּיעַ
עָלֵיהֶם בְּיוֹתֵר.

וְעוֹד דְּבַר אֶחָד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ, בְּעַנְיָן לְמוֹד דָּף הַיּוֹמִי,
שֶׁתְּלַמֵּד אֶת הַדָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, אֲפִילוֹ בְּגִירְסָא, וְשְׁלֵא
יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה קַל, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה
זְרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֵא
יִדַע מַאי קָאָמֵר, וּפְרַשׁ הַמְּהַר"ל מִפְּרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת) וְכֵן
הַחִיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הֵינּוּ שְׂאֲמִירַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה תּוֹכַף אֶת
נַשְׂמָתוֹ, וּבּוֹדָאֵי מַה שְׁאָדָם לְמַד בְּזֵה הָעוֹלָם מְזַכְּרִים לוֹ אַחַר כִּף

בְּשָׂמַיִם, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי הָאֲרִיז"ל (לְקוּטֵי תוֹרָה עֶקֶב), וּבְדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחֹת הָרַ"ן סִימָן כ"ו) שְׁלֵעֲתִיד מְזַכְרִין אֶת הָאָדָם כָּל מָה שְׁלָמַד אֶף אִם שָׁכַח; אֵתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה הִדָּף גְּמָרָא הִזָּה יַעֲזוֹר לָךְ, כִּי כָּל זְמַן שֶׁתְּדַפְדֵּף בְּכָל יוֹם דֵּף גְּמָרָא, זֶה מָה שִׁיַּצִּיל אוֹתָךְ מִכָּל מִינֵי מַרְעִין בִּישִׁין, וּמִכָּל מִינֵי פְרַעַנְיּוֹת, כִּי מִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם דֵּף גְּמָרָא נִצּוֹל מִכָּל רַע, וּמִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֶת הַד' מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה, שֶׁהֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת גְּמ'ר'א' - גְּבִרְיָאֵל מִיִּכְאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיָאֵל, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה בְּפֶה, וּמִכָּל שַׁפְּן בְּכַתֵּב, מָה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֵּף גְּמָרָא, אֶפִּילוּ שְׂאֵתָּה לֹא מִבִּין, לְבִסוּף תְּבִין.

וְעֲלִיךְ לְדַעַת שֶׁהָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יַעֲקֹב יִצְחָק מְלַבְּלִין זי"ע אָמַר לְתַלְמִידוֹ הָרַבִּי שֶׁר שְׁלוֹם מִבְּעִלְזָא זי"ע שְׁדָף גְּמָרָא שְׂאָדָם זוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם, שׁוֹרְף מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת, וְלִכְּנָן אָנִי מֵאֵד מִבְּקַשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם וְתַמְסֵר אֶת נַפְשְׁךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֵּף גְּמָרָא כְּסֻדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, וּבִזְהָ אֵתָּה שׁוֹרְף אֶת הַקְּלָפוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ עַל יְדֵי עֲוֹנוֹתֶיךָ הַמְּרַבִּים, שְׂזָה מָה שֶׁמִּבִּיא אוֹתָךְ לְעַצְבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן וְדֹאגוֹת, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עַצְבוֹת סִימָן א') מִי שֶׁלֹּא תִקֵּן חֲטָאת נַעֲוִרִים עַל יְדֵי זֶה בָּאִים לוֹ דֹאגוֹת; וְלִכְּנָן דֵּף גְּמָרָא שׁוֹרְפֵת אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת הַמְּסַבִּים אוֹתוֹ, וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁלֵמָה מְזַעֲווִיל זי"ע אָמַר כְּשֶׂאָדָם אֵינוֹ לוֹמֵד כָּל יוֹם דֵּף גְּמָרָא, הַפְּנִים שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה צוּרָה שֶׁל חַיָּה וּבִהֶמָּה וְכוּ', וְלִכְּנָן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזוֹכָה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם דֵּף גְּמָרָא,

שְׁזֶה מְזַכֵּךְ אֶת הָאָדָם, וְכֵן זְמַן שְׂאָדָם חֹזֵק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּךָ גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע.

יַעַן שְׂאִתָּה גֵר בִּיבְנֵאֵל, אֲזִי תִקְפִיד מְאֹד מְאֹד לְלַכֵּת בְּשַׁבַּת עִם בְּגָדִים לְבָנִים דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבַּת מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שָׁגַם אִתָּה תֵלֵךְ עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבַּת. וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבַר זֶה. וְכֵן מוֹבָא מֵהָאֲרִיז"ל (פְּרִי עֵץ חַיִּים שַׁעַר הַשַּׁבַּת פָּרָק ד') צְרִיף שְׂיִלְבַּשׁ בְּכָל שַׁבַּת בְּגָדִים לְבָנִים. לִכֵּן אֵל יִפְחֹת מִד' בְּגָדֵי לְבָן, כְּמוֹ מִלְבוּשׁ עֲלִיוֹן וְתַחְתּוֹן, וְאֶזוֹר, וְחֻלּוּק. וְקַבְּלֵתִי מִמּוֹרֵי ז"ל, שְׂכַפֵּי הַגִּזּוֹן הַמְּלַבּוֹשִׁין שְׂאָדָם לּוֹבֵשׁ בְּשַׁבַּת בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּף מְלַבִּישִׁין אוֹתוֹ אַחֵר פְּטִירְתוֹ בִּימֵי הַשַּׁבַּת תְּמִיד, לִכֵּן רָאָה לְחַכְמֵי אֶחָד לְבוּשׁ שְׁחוּרִים אַחֵר פְּטִירְתוֹ בִּימֵי הַשַּׁבַּת, וְהִגִּיד כִּי כִף הִזֵּה לְבוּשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהוּא נֶעֱנַשׁ בְּמִדָּה זוֹ. וְד' בְּגָדֵי לְבָן אֵלוֹ, נִגְדֵי ד' אוֹתִיּוֹת הַיְהוּ"ה; עֵין שָׁם.

וְהִנֵּה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ מִפְּנֵי שְׂאֲנַחְנוּ בַּגְּלוּת בֵּין הַגּוֹיִים, לֹא יִכּוּלִים לְקַיֵּם אֶת זֶה, כִּי רַבָּם הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים שְׁחוּרִים, וְכִשְׂאֶחָד יֵלֵךְ בְּשַׁבַּת בְּבְגָדִים לְבָנִים יִצְחָקוּ מִמֶּנּוּ, וְהוּא יִהְיֶה נִרְאָה כְּמוֹ חֶתֶן בֵּין אֲבָלִים וְכוּ', לְזֹאת כְּשֶׁבָּאנוּ בַּהֲתַחֲלָה לְגוֹר בִּיבְנֵאֵל, אֲזִי תִקְנֵנוּ שְׂשָׁם כְּלָנוּ גֵלְךָ בְּבְגָדִים לְבָנִים, כִּי אֵין מִמִּי לְהַתְּבִישׁ שְׂמָה כָּלָל וְכוּ', וְאֶדְרַבָּה הַמְּקוֹם מְאֹד מְאֹד קְדוֹשׁ וְכוּ', כִּי זֶה לְעַמַּת זֶה יֵשׁ שְׂמָה הַסַּמ"ךְ מ"ם שְׁלוּחַם נִגְדֵי הַיְהוּדוֹת וְנִגְדֵי כָּל הַקְּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן שְׂמָה כְּלָנוּ הוֹלְכִים בְּבְגָדִים לְבָנִים,

וידוע שהצדיק הקדוש רבי יצחק מדראביטש זי"ע אמר שאם היו כלם הולכים עם בגדים לבנים בשבת בפרט בארץ ישראל, היו מביאים את הגאולה, ולכן הוא נסע מעיר לעיר לעשות תעמולה ללכת בשבת בבגדים לבנים, ובא אליו הסמ"ך מ"ם ואמר לו אם אתה לא תפסיק אני יקח את עצמי על הילדים שלך וכו', והצריך להפסיק וכו', אבל ביבנאל כלנו הולכים בבגדים לבנים, והקדוש ברוך הוא יעזר שבזכות זה נזכה כבר להגאולה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (מדרש הנעלם זהר חדש נח כ"ג) אי חדא קהלה או חדא פנישתא יתערון בתיובתא מיד אתי בן דוד; אם קהלה אחת או בית הפנסת אחד יתעוררו בתשובה, מיד בן דוד בא, ואותו דבר עם בגדים לבנים, אם קהלה אחת תלך בבגדים לבנים בזכות זה נגאל, ולא פחנם שהסמ"ך מ"ם מוציא את כל החצים שלו עלינו, אבל כבר כתוב (תהלים צ"ב ט) "ואתה מרום לעלם הוי"ה", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה כ"ד סימן ב') לעולם ידך בעליונה; כי סוף כל סוף הקדשה תנצח, ומה שיקרה ביבנאל יקרה בכל ארץ ישראל, יעזר הקדוש ברוך הוא שגזכה לראות בנחמת וגאלתם של עם ישראל.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שהדברים האלו שאני כותב בדם לבבי ולא עם דיו, שיכנס בתוך לבך.

המאחל לך חג פשוט ושמח

ב' תפד

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ה' חוֹל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ז נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְךָ עוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם שֶׁיֵּשׁ לְךָ בְּעַל
מְקַסִּים, אָבֵל הָיִיתָ שֶׁכָּל הַנוֹשָׂא זֶה מְאֹד מְאֹד עָדִין וְכוּ', וְאִי
אֶפְשָׁר לְבוֹא עַל פְּנֵי הַכֶּתֶב כַּמוֹכֵן כִּי יָד כָּל מִמְשָׁמֵשׁ בְּהַמְכַתְּבִים
שְׁלִי, וְהַכֵּל נִדְפַס אַחַר כָּךְ וְנִתְפָּרַס בְּרַבִּים וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יִכוֹל
לְכַתֵּב הַכֵּל עַל הַכֶּתֶב וְכוּ', וְעַל כֵּן כְּשֶׁאֶהְיָה בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּקָרוֹב בְּיַבְנָאֵל, אֲזִי אֲדַבֵּר עִמָּכֶם פָּנִים אֶל פָּנִים, כִּי זֶה דְּבָרִים
מְאֹד עָדִינִים שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְעֲלוֹתָם עַל הַכֶּתֶב, אֲלֵא לְדַבֵּר פָּנִים אֶל
פָּנִים וְכוּ'.

אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׂאֵת צְרִיכָה לְשִׁמּוּחַ מְאֹד מְאֹד עִם
בְּעַלְךָ וְכוּ', כִּי יֵשׁ נָשִׁים שֶׁהַבְּעַל בְּכֻלָּל לֹא מַעֲנִין בְּאִשְׁתּוֹ וְכוּ',
אֲלֵא מְחַפֵּשׁ בַּחוּץ וְכוּ', וְתַהֲלֵה לְאֵל בְּעַלְךָ מְאֹד מְסוּר אֵלֶיךָ, וְלִכֵּן
אֵל תִּמְנְעֵי מִמֶּנּוּ שׁוֹם דְּבָר וְכוּ' וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר
שְׂיֵהְיָה בִּינֵיכֶם תָּמִיד אֶהְבָּה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְלֹא צְרִיכִים לְהַפְגִּיעַ
אִם הוּא הַפְּלִיט מִהַפְּהָ שְׁלוֹ אִיזָה מְלָה שְׁלֵא בְּמַקּוֹם, כִּי אֵין אָדָם
נִתְפַּס עַל צַעְרוֹ וְכוּ', וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לְךָ שֶׁהוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד

קנו אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחֵל

מֵאֵד, וּבִזְהָרָא וְרֵא וְלֵךְ לְשִׁמְחָה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד
תְּבַשְׂרֵי לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כֶּשֶׁר וְשִׁמְחָה

ב' תּפּה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם ה' חוֹל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ז נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מֵאֵד ... נִרוֹ יֵאִיר

פֶּלֶא גָדוֹל מֵאֵז שְׁנִסְעֵתָ לֹא שְׁמַעְתִּי מִמֶּךָ בְּכֻלָּל וְכוּ', אֵיךְ
יִכּוֹל לִהְיוֹת שְׁכָבֵר שְׁכַחַת מִמֶּנִּי, אַחַר שֶׁהֵייתָ אֲצִלִּי חָשׁוּב כְּבֵן
מִמֶּשׁ?

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׁבָעוּלָם לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית,
בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֶפִּילוֹ שְׁיִבּוֹא לְךָ דְּבַר זֶה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, כְּדֹאֵי
לְמִסַּר אֶת נֶפֶשְׁךָ לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כָּךְ
אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שְׁמַחְנָה יִשְׂרָאֵל זֶה
שֵׁלֶשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת. זֹאת אוֹמְרַת כָּל זְמַן שְׁאָדָם
חֹזֵק לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית בְּמִנְיַן, יַדַּע
שֶׁהוּא נִמְצָא עַדִּין בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, אֲבָל כִּיּוֹן שְׁמַתְחִיל לְהַתְרַשֵּׁל
מֵאִיזָה תְּפִלָּה בְּצַבּוּר כְּגוֹן מְנַחֵה אוֹ עֶרְבִית וְכוּ', יַדַּע שֶׁהוּא כְּבָר
יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְזֶה הַתְּחִלָּה שֶׁל אָדָם לְפָרֵשׁ מֵאַחֲרֵי הַמְּקוֹם

בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ, וְלִכְּנַת תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמַנְיֵן דִּיקָא, וְאַפִּילוּ שְׂאֵתָה טְרוּד, אַבָּל כְּדַאי לָךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׁבַעוּלָם לְכָל הַפְּחוֹת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמַנְיֵן.

וְכֵן תִּהְיֶה חֶזֶק מְאֹד מְאֹד בְּלִמּוּד דְּךָ גְּמָרָא בְּסִדְרַת דְּךָ הַיּוֹמִי, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר שְׁמַצִּיל אֶת הָאָדָם מִלַּעֲשׂוֹת שְׁטִיּוֹת כְּמוֹ כְּשֶׁקוֹבֵעַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דְּךָ גְּמָרָא וְכוּ', אִף שְׁנַדְמָה לָךְ דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוּחִיף מַה יִּהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גִרְסִי אֶתְמוּל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מְחָר? אֵל תֹּאמֶר זֹאת, אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְזֶה יִבִּיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׁאַנִּי כּוֹתֵב בְּדָם לְכַבִּי וְלֹא בְּדִיו, כְּדֵי לְזַכּוֹת אוֹתְךָ עִם דְּךָ גְּמָרָא, שְׁתִּהְיֶה הַכִּי מְאֻשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּשְׁמַר מְאֹד לֹא לִגְע בְּהַזְקֵן וּפְאוֹת שְׁלָךְ וְכוּ', כִּי בְּפְרוּשׁ אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת גְּלוּחַ הַלְכָה ג' אוֹת ב') עֶקֶר הַדַּת יִשְׂרָאֵל וְעֶקֶר הַיִּהוּדוּת תְּלוּי בְּזָקֵן וּפְאוֹת וּבְהֵם נִכְרַ הִיְהוּדִי, כִּי הוּא מְזַרַע בְּרוּךְ הַשֵּׁם, מְזַרַע יִשְׂרָאֵל. וּמִי שְׂרוּחַ אַחֲרֵת עִמוּ, חֶס וְשָׁלוֹם, וְרוּצָה לְכַפֵּר, חֶס וְשָׁלוֹם, בְּאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל, תַּחֲלַת הַכְּפִירָה הוּא, שְׁמִשְׁלִיךְ חֶס וְשָׁלוֹם מֵעֲלֵיו הַזְקֵן וְהַפְּאוֹת, כִּי בְּאַמַּת כָּל דַּת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשׁ, הוּא תְּלוּי בְּזָקֵן וּפְאוֹת, עֵין שָׁם.

קנח אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחֵל

אָנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְשִׁמוּעַ מִמֶּךָ בְּקִרְוֹב מְאֹד, כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה
בְּנִפְשֶׁךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה

ב' תפוז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם ה' חוֹל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ז נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם יְכוּלִים לְשַׁדֵּךְ לָהּ אֶת הַגְּרוּשׁ ... גְּרוּ יְאִיר הִיָּה טוֹב מְאֹד.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה

ב' תפוז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם ה' חוֹל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ז נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד מצטער על זה שאתה מזלזל באשתך וכו',
 ואתה בכלל לא מתעניין בשלומה וכו', היא נמצאת בהריון וכו',
 ואז האשה צריכה המון התחזקות כידוע לכל, ואתה במקום
 לחזק ולעודד ולשמח את אשתך, ולעמד על צדה, אתה עסוק
 באַלף דברים אחרים אבל לא עם אשתך, וזה כואב לי מאד מאד,
 ואין זה פלא שלא לקחתי אותך אף פעם ללמד אצלי וכו', כי
 תמיד היה לי תחושה נגד המדות שלך שאינם טובות וכו', כי
 אתה בכלל לא מתיחס לזולת, הן אמת אתה יודע את כל ספר
 התהלים בעל פה שזה דבר גדול מאד, אבל למה לא תחקה את
 דוד המלך? וכי זה מה שהתהלים מלמד אותך? ולכן אני מאד
 מאד מבקש אותך שתפסי את אשתך, ואם אתה רוצה להיות
 מקרב אל רבנו ז"ל, אתה מכרח לכבד וליקר את אשתך כמו
 שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את
 אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים
 מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלידה והגדול, כאשר ידוע
 לכל עוצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אופנים הקשים
 וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרם
 ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט). 'אוקירו
 לנשייכו כי היכי דתתערתו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי
 שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות ס"ג). 'דינו שמגדלות את בנינו
 ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד
 מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מכרח לעזר

לְאַשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרָאוּשׁוֹן לְעֹזֵר לְאַשְׁתּוֹ בְּכָל הַמוֹכְנִים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל דְּבָרִים אֵלּוּ מְאֹד מְאֹד, עַל אֵלּוּ שֶׁמִּשְׁפִּילִים אֶת נְשׁוֹתֵיהֶם, וּמִי שֶׁהָיָה לוֹ סִכְסוּף עִם אִשְׁתּוֹ, רַבְּנוּ ז"ל לֹא רָצָה לְקַבֵּל אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְלֹא רָצָה אֶפְּיֵלוּ לְרְאוֹת אוֹתוֹ, וְיִדוּעַ הַסְּפוּר שֶׁהָיָה בְּשָׁבוּעוֹת אוֹ בְּחֻנְכָּה, שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵת שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב עַל הַשְּׁלַחַן עִם אָנָּשׁ: "וְעוֹר הָאֵט דֹּאס אֵין זִיךְ אַזאַ עֲזוּת, צוֹ הָאָבֶן בֵּי מֵיִן טִיש א הִרְהוּר רַחֲמָנָא לִיצְלָן, אֵיךְ מֵיִן נִיט טשערינער, נִיט בְּרִסְלֵב'ר, נִיט טַעפֿלִיקער", [מִי יֵשׁ לוֹ אֶת הָעֲזוּת שֶׁהָיָה לוֹ הִרְהוּר רַע בְּשְׁלַחַנִי, אֲנִי לֹא מִתְכַּוֵּן עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מַעִיר טשערין, וְלֹא מַעִיר בְּרִסְלֵב, וְלֹא מַעִיר טַעפֿליק], וּטִירָאוּוֹיֵצֵר לֹא הִזְכִּיר, וְהִבִּינוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מִי הוּא הָאִישׁ הַזֶּה, כִּי הָיָה שֵׁם אֶחָד מִטִּירָאוּוֹיֵצֵעַ שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ שְׁלוֹם בֵּית כְּשֵׁתֵי שָׁנִים, וְתַכְּף קָם רַבְּנוּ ז"ל מִן הַשְּׁלַחַן וְנִכְנַס לְחֻדְרוֹ, וְהָאִישׁ הַזֶּה שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ שְׁלוֹם בֵּית עָמֵד עַל הַפֶּתַח וּבִכָּה הִרְבָּה מְאֹד, וְגַם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בִקְשׁוּ מִרַבְּנוּ ז"ל בְּעֵדוֹ, עַד שֶׁהִבְטִיחַ שִׁיחֹזֵר לְבֵיתוֹ וַיִּשְׁלִים מִיַּד עִם אִשְׁתּוֹ, וְאִזּוֹ יָצָא רַבְּנוּ ז"ל מִחֻדְרוֹ, וְהִמְשִׁיךְ אֶת סֹדֵר הַנְּהַגְתּוֹ בְּשְׁלַחַנּוֹ הַטְּהוּר, רוֹאִים מְכַל זֶה אֵיךְ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל שְׁלוֹם בֵּית, וְאִם לֹא הָיָה שְׁלוֹם בֵּית לֹא רָצָה לְשַׁבֵּת אֶפְּיֵלוּ בְּאוֹתוֹ שְׁלַחַן אֵיפֹה שֶׁהָאָדָם הַזֶּה יוֹשֵׁב.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסֻדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָּף גְּמָרָא לְיוֹם, זֶה הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת מִמָּוֶה, כִּי הַנֶּפֶשׁ מִשְׁתּוֹקֶקֶת אֶל דָּף גְּמָרָא, וְהִסְמִיךְ מִ"ם מְאֹד מִפְּחָד מִלְמוּד

גְּמָרָא, כִּי רַבְנּוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רי"ד) שְׁתַּלְמוּד גִּימְטְרִיא שֶׁל הַקְּלֶפֶה הַמְּחַטָּאת אֶת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית, וְלִכְּן הוּא מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מְזֶה שְׁלוּמֵד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְלִכְּן אִם אֶתָּה רוֹצֶה לְהַצִּיל אֶת נַפְשְׁךָ, תִּגְרוֹס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אִם אֶתָּה לֹא מִבִּין, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַאי קָאָמַר; וְאֵל תִּסְתַּכַּל מֵהַ שְׂאֲחָרִים אוֹמְרִים וְכוּ', אֶתָּה צְרִיף לְהִיּוֹת חֲזָק וְלִלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא זֶה חַיּוֹת לְאָדָם, וְכָל זְמַן שְׁפּוֹתְחִים בְּכָל יוֹם אֶת הַגְּמָרָא, תִּהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁתִּשְׂאָר יְהוּדֵי מֵאֲמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן תְּצִיַת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִהְיֶה עֲקֻשָּׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם בִּיצֵה י"ח. תַּעֲשֶׂה מֵהַ שְׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל שְׁלֹא יִחְסַר לְךָ דָף גְּמָרָא, הַלּוֹאִי שְׁתַּצִּיַת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לְךָ, וְכָלֵל זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּךָ, כֹּל זְמַן שְׁיִהוּדֵי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאָר יְהוּדֵי יִרְאָ שָׁמַיִם וְלֹא יַעֲזוּב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטִלָּן וְרִאֵה מֵהַ לְפָנֶיךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם שְׁמַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֶה עֲרַבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (בְּרִכּוֹת ח.) מַאי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לְךָ הַיּוֹ"ה עֵת רְצוֹן" אִימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעֲהַ שְׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ

קסב אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנֶחֱל

הַקְדוּשִׁים (בְּכֹא בְּתֵרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהָדָר מִצְּלִי
אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק
בְּרַמְב"ם (פָּרֵק י' מֵהִלְכוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ
נוֹתְנֵי פְּרוּטָה לְעַנִּי קוּדָם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֶּף מִתְּפַלְּלִין שְׁנֵאמַר
(תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּף
(אוּרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קוּדָם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן
אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּזְהָר לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה לְהִכְנִיס כַּמָּה פְּרוּטוֹת
לְצַדָּקָה, שְׂאֵז נֶכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יַחְזוּר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלְתִּי
שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תפח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ה' חוֹל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ז נִסָּן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנֶכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי כְּתִבְתִּי מִכְּתַב מְאֹד חָרִיף לְבַעֲלֶיךָ וְהוֹכַחְתִּי אוֹתוֹ מְאֹד
מְאֹד עַל הַהִתְנַהֲגוֹת נְגִידֶךָ וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ

ברוך הוא שֶׁהוּא יִשְׁתַּנֵּה לְטוֹבָה, וְלִכְנֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתוֹךְ שֶׁתִּתְאַזְרֶי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יִפֶּה מִזֶּה, וְאֶפִּילוּ שְׁזָה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מֵה שְׂאֵמֵר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפָנִים צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֲי לְךָ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעוּס וְכוּ', בְּזֶה אֶפִּילוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטִלָּה לְגַמְרִי אֶל הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׂבִדְרוּךְ כָּלֵל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כֹּל כֹּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא תְהִיָּה לָהּ שׁוּם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבִשָּׁר מִבִּשְׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת", וְלִכְנֵן אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שֶׁקִּנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֹז הַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

עֲכָשׁוּ שְׂאֵת נִמְצָאֵת בְּהַרְיוֹן אֲנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁתִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְאֶל תְּפַחְדִּי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידִי בְּקָלוֹת, רַק תְּהִי רְגִילָה לּוֹמֵר בְּכֹל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמְאֹד מְסַגֵּל לְלִידָה קְלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב') סִימֵן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרֶת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהַבִּיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכְנֵן טוֹב שֶׁתִּאֲמְרִי בְּכֹל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בַּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֶהֱרֵן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֵמָה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לּוֹרְיָא אֲשֶׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בַּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי

נחמך בן פיגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', עוד כל מיני שמות של צדיקים שאַתָּה רק זוכרת תהיי רגילה לומר אַתָּה זה מידי פעם, ואחר כך תאמרי אַתָּה התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבור את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן כן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך חג פשוט ושמח

ב' תפט

בעזרת השם יתברך, יום ה' חול המועד פסח, י"ז ניסן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִים"ד - חֶלֶק רַנ"ז בְּנַחֲל קֶסֶה

אֲחֵרֵי הַשְּׁעוֹר נִכְנַס אֵלַי אַבְרָהָ, וְעוֹרֵר אוֹתִי אֲשֶׁר בְּ"קוֹל
בְּרִסְלֹב" שֵׁישׁ שָׁמָּה כָּל הַשְּׁעוּרִים שְׁאֵנִי נוֹתֵן בְּרַבִּים, יֵשׁ שָׁמָּה גַם
שְׁתֵּי שְׁעוּרִים מְאִיזָה אֲשֶׁה, וְזֶה בְּכֹל לֹא בְּצַנִּיעוּת, וְאֵנִי מְאֹד
מְאֹד מְתַפְּלָא עָלַיָּךְ לְמָה שְׁמַתָּ אֶת הָאִשָּׁה לְגַמְרֵי עַל "קוֹל
בְּרִסְלֹב", אֲנִי מִבֵּין שְׁאֵתָה רוֹצֶה לְזַכּוֹת אֶת הָרַבִּים, אָבֵל חֲכָמִינוּ
הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת כ"ד.) קוֹל בְּאִשָּׁה עָרוּה; וּבִפְרָט שֶׁהִיא
מְדַבֶּרֶת דְּבָרִים לֹא צְנוּעִים וְכוּ', אֲשֶׁר יָפָה הַשְּׁתִיקָה בָּהֶם וְכוּ',
וּמְכַל שְׁכֵן שְׁכָבֵר בַּחוּץ מְרַנְּנִים עַל זֶה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ
אוֹתָךְ שְׁתוֹרִיד אֶת זֶה תִּכְף וּמִיד, אוֹ שְׁתִּסְגֵּר אֶת "קוֹל בְּרִסְלֹב",
כִּי מֵה צְרִיכִים שֶׁהֲרַחוּב יִרְנְנוּ עַל זֶה, וְאַחַר כֵּךְ יוֹצִיאוּ אֶסוּר עַל
זֶה וְכוּ' וְכוּ', וְהַחֲכָם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת
רְצוֹנִי, כִּי אַחֲרַת אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהוֹפִיעַ שָׁמָּה, כִּי זֶה הִגִּיעַ כְּבָר
לְהֲרַחוּב שְׁמֵרְנָנִים עַל זֶה מְאֹד, וְלְמָה אֲנִי צְרִיךְ אֶת הַכָּאֵב רֹאשׁ
הַזֶּה בְּחַנָּם.

אֲקוּהָ שְׁתַּבִּין וְתַעֲשֶׂה רְצוֹנִי תִכְף וּמִיד לְהוֹרִיד אֶת קוֹל
הָאִשָּׁה מִשָּׁם.

הַמֵּאחַל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תצ

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ה' חוֹל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ז נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

תִּכְרַף וּמִיַּד אַחַר הַחַג תִּבְדֹּק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֶךָ, וְכֵן אֶת
הַמְּזוּזוֹת בְּבֵיתְךָ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמְעֵנוּ בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

תָּן לְאַשְׁתְּךָ לֹמֵר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת אֶפְּלוּ כִּמְהָ פְּעָמִים בְּיוֹם,
וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוֹס וְחַמֵּל עָלֵינוּ וְתִקַּל מֵעָלֵינוּ אֶת צַעַר הָעֵבֹר
וְהַלִּידָה, וְתַהֲיֶה עִמֵּנוּ בְּעַת הַלִּידָה, וְיֵצֵא הַוּלָד לְאוֹר הָעוֹלָם בְּרַגְע
קָטָן בְּקִלּוֹת בְּלִי שׁוֹם נִזְק לֹא לִי וְלֹא לְוָלָד, וְיַהֲיֶה נוֹלָד בְּשַׁעֲה
טוֹבָה וּמְצַלַּחַת, וּבְמִזְל טוֹב לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּלְבְרִיאוֹת לְחַן
וּלְחֶסֶד, וְאֲנִי וּבְעָלֵי נַגְדָּלְהוּ לְעִבּוּדְךָ וּלְתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וְנֶאֱמִין
בְּךָ תָּמִיד אֲשֶׁר אַתָּה נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְאַתָּה מְשַׁגִּיחַ
עָלֵינוּ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְתִשְׁמְרֵנִי וְהַעֲוֹבֵר שְׁלֹא אֶהְיֶה אֲנִי
וְהַעֲוֹבֵר נְזוּקִים לֹא בְּגוֹף, וְלֹא בְּאִיבָרִים, וְלֹא בְּעוֹרְקִים, וְלֹא
בְּגִידִים, וְלֹא בְּעוֹר וּבָשָׂר, וְשֶׁאֵר בְּנֵין הָאָדָם, לֹא בְּתוֹךְ חֶלֶל הַגּוֹף,
וְלֹא חוּץ לְחֶלֶל הַגּוֹף, וְתַחֲזֵק אֶת כַּחַי וְרוּחִי וְעִצְמוֹתַי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
רַפְּאוֹת תִּהְיֶה לְשִׁרְךָ וְשִׁקּוּי לְעִצְמוֹתֶיךָ, כִּי לָךְ הַיְוָה הַיּוֹחֵת לְתִי אַתָּה
תַּעֲנֶה הַיְוָה אֱלֹהֵי, וְאֲנִי בְּהַיְוָה אֶעֱלוֹזָה אֲגִילָה בְּאַלְהֵי יִשְׁעֵי, רִצָּה
הַיְוָה לְהַצִּילֵנִי הַיְוָה אֱלֹהֵי לְעִזְרָתִי חוֹשָׁה, וְאַזְכָּה לִילֵד בְּקִלּוֹת
מְאֹד בְּלִי שׁוֹם פֶּחַד וּכְאֹב וְצַעַר כָּלֵל, וְאַזְכָּה לְהַכְּלֵל בְּךָ מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם אָמֵן סָלָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּבְּשֵׁר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תצא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ חוֹל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ח נִסָּן
ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

אֶף שֶׁלֹּא כּוֹתֵבִים בְּחוֹל הַמוֹעֵד, אֲבָל בְּדַבַּר הָאֲבֹד כָּלֵם
מִתִּירִים, וְאִין לָךְ עוֹד דְּבַר הָאֲבֹד כְּמוֹ הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ שֶׁמְכַרְחִים
לְהַצִּיל אוֹתָם, אֶף שֶׁהַבְּעֵיָה הִיא עֲכָשׁוּ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁהַנֶּעַר
בְּסַפְּנָה גְדוֹלָה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל כְּרַמְנוּ
שֶׁנִּשְׁטַעֲתִי בְּיַזַּע וּבִדְמָם וּבִמְסִירוֹת נַפְשׁ שְׁאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כְּמוֹ
שִׁדּוּעַ לָךְ.

וְהִנֵּה בְּנֵי ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר לָקַח עַל עֲצָמוֹ קוֹדֶם לְגִישׁ כְּסָף, כִּי
אִם אִין קִמַּח אִין תּוֹרָה, כָּל תּוֹזֶזָה עוֹלָה הַמוֹן כְּסָף, וּבִפְרָט שְׁהַיּוֹם
סָגְרוּ אֶת כָּל הַבְּרִזִּים וְכוּ', וְלִי זֶה לֹא תִרְוֵן אֲנִי מְכַרְחָ לְהַצִּיל אֶת
הַנֶּעַר בְּכָל מַחִיר שֶׁרַק יְכוּלִים, וּבְנֵי הַצְּלִיחַ בְּגִדּוֹל מְאֹד מְאֹד,
וְעָשָׂה מֵהַפְּכָה כְּזוֹ שֶׁבְּמִשְׁךְ חֲצִי יוֹבֵל שָׁנָה לֹא קָרָה דְּבַר כְּזֶה
שֶׁעוֹרֵר אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲבָל עַד עֲכָשׁוּ רַק גִּישׁ עֲשָׂרִים אַחוֹז
מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁהֵבִיאוּ הוֹרָאוֹת קָבַע, שְׁזֵה לֹא מַגִּיעַ לְקִצָּה
הַמְזוֹלָג וְכוּ', וְאֲנִי רוֹצֵה לְגִישׁ אֶת כָּלֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי סוּף כָּל

סוף זה הילדים שלהם, וצריכים להציל את הנער שלא ידרדרו חס ושלום.

התוצאות מה שתראה בקרוב מאד עד שנכנה את המבנים שלוקח לכל הפחות עוד חצי שנה, אני רוצה להביא ארבע קראוונים בשביל להקים ישיבה קטנה וישיבה גדולה לכל הנער שלנו מגיל בר מצוה עד גיל שבע עשרה שמונה עשרה, שיש לנו כהיום בערך שמונים וחמש בחורים בגילים מבר מצוה עד הגיל הזה, וזו הפסיעה הראשונה שאני הולך כבר לבצע, וזה יראו כל אנשי שלומנו שבני הוא רציני, ואם הוא לוקח על עצמו משהו זה יגמר בכי טוב, מלבד זאת אני רוצה להביא מגידי שעור ומחנכים מקצועיים מבחון, וכל זה יכולים לבצע תכף ומיד אם יש כסף, ולכן בקשתי ממך ומשאר המורי צדק היות ששמתי אתכם שאתם אחראים לשמר שהכסף הולך על מקומות נכונים, שתעורר אתה ושאר המורי צדק את אנשי שלומנו שכל אחד יביא חמש הוראות קבע הוא, וכן חמש הוראות קבע האשה, אני לא צריך את הכסף שלהם אלא שיביאו מבחון, ואם רוצים יכולים אמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע.

ואני חושב אם יתחילו לראות עובדא בשטח, אז אין הוכחה יותר גדולה מזו, אבל היות שאתה אחד מהמורי צדק והאחריות מנח על הבית הוראה, וביותר האחריות זה עלי, אזי אני מאד מבקש אותך לדבר עם אנשי שלומנו בכל הזדמנות, כי הפעם האש כבר בוער, ואם חמש בחורים ביבנאל שנולדו בקהלתנו

יָצְאוּ כְּכֹר לְתַרְבוֹת רְעָה וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁאִין זְמַן עֲכָשׁוּ
לְחֹשֵׁב וְלִהְתַּפְּלֵל וְכוּ' וְכוּ', אֲלֵא לְעוֹבְדָא וְלִמְעֵשָׂה לְקַחַת כְּכֹר
וְלַעֲזוֹר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי כְּשִׁבוֹעַ אֵשׁ כָּל אֶחָד מִכְּרַח לְרוּץ
וְלַעֲזוֹר לְכַבוֹת אֶת הָאֵשׁ, כִּי מִחֵר הָאֵשׁ יְכוּל לְהִגִּיעַ גַּם לְבֵיתוֹ, אִף
אֶחָד לֹא בְטוּחַ עִם הַיְלָדִים שְׁלוֹ וְכוּ', כִּי הַדּוֹר הַפֶּקֶר לְגַמְרִי, וּבְכָל
הַקְּהָלוֹת יֵשׁ הַבְּעֵיָה הַזֹּאת וְכוּ', אֲבָל אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַאֵג לְקַהֲלֵתְנוּ,
וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתִּהְיֶה לִי לַעֲזוֹר, וְאִם
תִּרְאֶה כְּכֹר לְעוֹבְדָא וְלִמְעֵשָׂה עַל הַשִּׁטָּח, אִז תִּדַע שְׁאֲנַחְנוּ בְּכוּוֹן
הַכִּי נְכוּוֹן וּמִכְּרַחִים לְהַצְלִיחַ בְּגִדוֹל, אֲקַנָּה שְׁתַּבִּין וּתְבַצֵּעַ מֵהַ
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְחַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תצב

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קִדְשׁ חוֹל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ח נִסָּן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

הִנֵּה אֲנִי רוֹצֵה עֲכָשׁוּ לַעֲשׂוֹת מִהֶפְכָּה אֲצֵל הַנְּעַר, וּבְנֵי ר' ...
נְרוֹ יֵאִיר מְכַנִּים אֶת כָּל הַכַּחַ וְהַמְרִץ שְׁלוֹ, וְזוֹ רַק הַתְּחִלָּה, וְתִכְרָךְ
וּמִיד מִהַתְּחִלַּת הַקִּיץ אֲנִי רוֹצֵה לְקַחַת אֶל תַּחַת חֲסוּתִי אֶת כָּל
הָאֲרָבֶע כַּתוֹת מִבֵּר מְצוּהָ עַד גִּיל שְׁבַע עֶשְׂרֵה שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְלִכֵּן
אֲנִי צָרִיךְ אֶת הַרְשִׁימוֹת שֶׁל כָּל הַיְלָדִים שֶׁל אֵלּוֹ הָאֲרָבֶע כַּתוֹת.

אני מאד מאד שמח שסוף כל סוף יש לי על מי לסמך שיעשה עבודה רצינית ולהציל את הנער שלנו, כי מאחר שחמש ילדים שנולדו ביבנאל וחנכו אצלנו ויצאו לתרבות רעה והסתכסכו עם החק וכו' וכו', שזה כבר פרודד/קטור אדם, לא פנס קטן אדם, והיות שהבן שלי ר' ... נרו יאיר אמר לי שדברת אתו מה עושים וכו', ולכן לזה באנו להחלטה שאני כבר לוקח אותם למקום אחר שלא יהיו ביחד עם הילדים הקטנים, כי מגיל בר מצוה הם כבר מכרחים להיות בישיבה קטנה ואחר כך בישיבה גדולה, ולא יכולים בשום פנים ואפן לערב אותם עם ילדים קטנים, ויש בכונתי עד שיגמרו המבנים ממול "היכל הקדש" להביא ארבע קראוונים על השטח איפה החניה, ושמה יהיה מיעד להישיבה קטנה ולהישיבה גדולה, ובין כך יהיה לה כמה כתות רקות עד שיבנו לנו עוד כתות (ואני בטוח שבצעזרתו יתברך שמו על ידי ההשתדלות של בני ר' ... נרו יאיר, יפעל אצל הראש מועצה שיבנה לנו מלבד הגנים גם עוד מבנים לתלמוד תורה ולבית ספר, שהוא הבטיח לי שיעשה את זה, אבל רק בשנת ה'למודים של עוד שנה), ובין כך אם הבחורים ילמדו כאן אזי יהיה לה עוד כתות, אקנה שתבין, והקדוש ברוך הוא יצליח את דרכנו, והבעל שם טוב הקדוש זי"ע אמר "אם רוצים יכולים", צריכים רק רצון טוב.

המאחל לה שבת שלום וחסד פשוט ושמח

ב' תצג

בעזרת השם יתברך, יום א' ערב שביעי של פסח, כ' ניסן ה'תשע"ד

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדוש" הגרים
ב"בנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד

רציתי לבקש את כלל אנשי שלומנו היקרים שמחר שביעי
של פסח אחר מנחה תתאספו יחד, ולטול ידיים לסעודת המשיח
סעודת הבעל שם טוב זי"ע, ואצלינו נוהגים לספר את כל הספור
של הנסים והנפלאות שעשה הקדוש ברוך הוא עם הבעל שם
טוב הקדוש זי"ע, שהסמ"ך מ"ם רצה להטביע אותו וכו', ונצול
ממנו, וכן תספרו את גדל הנסים שעשה הקדוש ברוך הוא עמי
בדיוק עכשו לפני שנתים אחר ההתקפת לב וכו', וכו', שהיה לי,
והקדוש ברוך הוא החזיר לי את החיים, ותבקשו בעדי להמשיך
וכו', ואזכה להצליח מה שאני לוקח על עצמי עכשו כבר אחר
החג לבנות ישיבה להנער שלנו מגיל בר מצוה והלאה, במקום
נפרד לא בהתלמוד תורה, ולהעסיק אותם כדי שלא יסתובבו חס
ושלום על הרחובות וכו', וזה עכשו היעוד שלי, וזה צריך להיות
גם היעוד שלכם, מאחר שקרה מה שקרה עם כמה בני הנעורים
שנפלו לנוקבא דתהומא רבא וכו', אזי כל אחד מאנשי שלומנו
בלי יוצא מן הכלל מכרחים לעזור לי ולשנות את כל המערכת

החנוכי וכו', ונתחיל קודם עם הבני הנעורים מגיל בר מצוה שזה ארבע פתות.

ואני מאד מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו אַנָּא חוּסוּ וְחִימְלוּ עַל יְלִדֵיכֶם, בְּנֵי תִי קְהֵלָה בְּיַזַּע וּבְדָם בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גָדוֹל, אַחֲרֵי רְדִיפּוֹת שְׂרוּדָף אוֹתָנוּ הַסֵּמ"ךְ מ"ם הַרְשָׁע יִמַּח שְׁמוֹ בְּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים, הוּא מוֹסֵר אוֹתָנוּ בְּכָל מִינֵי מַסִּירוֹת וְכוּ', וְעַדִּין הַרְשָׁע הַזֶּה לֹא נָח כְּרַגַּע וְכוּ', וְהַכֵּל תַּחַת הַסִּסְמָא שְׁלוֹ "אֲנִי לֹא מִנִּיחַ עֲקֻבוֹת" ... וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ מַחֲזִיקִים מֵעֵמֶד כְּבָר חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים פֶּה תַּחַת כָּל מִינֵי לְחֲצִים וְדַחְקוֹת וְעִנְיּוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן הֵגִיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּתְעוֹרֵר יַחַד וְנַעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכוֹלֵתִינוּ לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱר שְׁלָנוּ, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי מִחֵר זֶה יִכּוֹל לְהִיּוֹת הַבֵּן שֶׁל זֶה וְכוּ', אוֹ הַבֵּן שֶׁל זֶה וְכוּ', וְאֵף אֶחָד שֶׁלֹּא יִגִּיד לְהַבֵּן שְׁלִי זֶה לֹא יִכּוֹל לְקִרוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ נָא וְנָא תִתְעוֹרְרוּ מֵהַשָּׁנָה הָעֵמָקָה וְכוּ', בְּכָל הַקְּהֵלוֹת הַחֲרָדִיּוֹת סוּבְלִים עֲכָשׁוּ מִנוֹשְׂרִים וְנוֹשְׂרוֹת בַּצּוּרָה שֶׁלֹּא הָיָה אֵף פֶּעַם וְכוּ', וְאִם זֶה הִתְחִיל גַּם אֲצִלְנוּ אֲזִי אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְמִסֵּר אֶת נַפְשָׁנוּ כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱר שְׁלָנוּ, וְלִכֵּן תַּעֲזְרוּ לִי לְעוֹר לְיִלְדֵיכֶם, וְדַעוּ לָכֶם שֶׁעִם רְצוֹן טוֹב יִכּוֹלִים לַעֲשׂוֹת נִפְלְאוֹת, כְּמוֹ שְׁהָרָאנוּ עַד עַכְשָׁו שֶׁבְּמִדְבַּר שָׁמַיִם שָׁאֵף פֶּעַם לֹא הָיָה פֶּה זָכַר שֶׁל יְהוּדוֹת, תְּהֵלָה לְאֵל אֲנַחְנוּ מוֹנִים כְּבָר לְמַעַלָּה מְאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וְלְמַעַלָּה מְאַלְף וּמֵאֲתִים יְלִדִים כֵּן יִרְבוּ, וְלֹא טֹאט לֹאט גַּם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם הִתְחִילוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל הַיְהוּדוֹת שֶׁנִּכְנָסִים וְקוֹנִים בְּ"בְרֶסֶלְב סְנַטֵּר", זֶה כִּפָּה, זֶה צִיצִית, זֶה תְּפִלִּין, זֶה מְזוּזָה וְכוּ',

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רנ"ז בַּנַּחַל קַעֲג

דָּבָר שֶׁהִסְמַךְ מ"ם הָרָשָׁע יִמַּח שְׁמוֹ מִנֵּעַ אֶת זֶה מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם
בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים שֶׁהוּא נִמְצָא פֹה, וְכֵן יֵשׁ כִּכָּר מִנֵּיִן מִתּוֹשְׁבֵי
הַמְּקוֹם שְׁלוֹמֵדִים עַל יְדֵי מַגִּיד שְׁעוֹר שְׁלָנוּ אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּכָל
יוֹם, מִי הִיָּה מְאֲמִין דָּבָר כְּזֶה שִׁיקְרָה פְּעַם? וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ
אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁכֻּלָּם יִרְתְּמוּ וְיַעֲזְרוּ לִי כְּדֵי לַעֲזֹר לָכֶם,
וְנִזְכֶּה לְקַבֵּל בְּיַחַד פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם חַג כְּשֶׁר וְשִׁמַּח

ב' תצד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' עֶרֶב שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח, כ' נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוֹ יֵאִיר

הַפְּקֻדָּתִי אַרְבָּעִים אֶלְף ש"ח וְהָאַבְרָךְ ... נִרוֹ יֵאִיר יִתֵּן לָךְ אֶת
זֶה עַל חֲשֹׁבוֹן הַקִּירוֹת שְׁאֵתָה בּוֹנֶה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׁעַד שְׁבַת נוֹכַל לְגַמֵּר עִם זֶה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַמְשִׁיךְ
אֲחֵר כֶּף עִם הַתְּקִרָה, אֲנִי יַעֲמוֹד בְּקֶצֶב עִם הַכֶּסֶף, וְאֵתָה תִּמְשָׁיךְ
בְּקֶצֶב הַעֲבוּדָה, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמַּח

ב' תצה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם א' עֶרֶב שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח, כ' נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

דְּבַרְתִּי עִם ... גְּרוּ יֵאִיר בְּעֶרֶב שַׁבַּת וְאָמַר שֶׁהִפְקִיד אֶת הָעֶשֶׂר
אֶלֶף דּוּלָר, וְלָכֵן רָאָה לְהִפְקִיד אֶת הַחֲמִשָּׁת אֲלָפִים, וְאִם צְרִיכִים
עוֹד קִצָּת תִּרְאֶה לְהַשְׁלִים לְאַרְבָּעִים אֶלֶף, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְתַת צ'ק
עַל סֵךְ אַרְבָּעִים אֶלֶף ש"ח לְשִׁתְּפִים ... גְּרוּ יֵאִיר ו... גְּרוּ יֵאִיר,
וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת עֲכָשׁוּ מֵהַפְּכָה אֲצֵל אֲנִישֵׁי
שְׁלוֹמֵנו, וְתִתְּנֵנוּ מִיַּד אַחַר הַחֵג אֲנִי מְאֹד מְעַנֵּין לְפָתַח לְזִמְנֵי הַקְּיִין
יְשִׁיבָה עֲבוּר הַבְּנֵי הַנְּעוּרִים שֶׁלָּנוּ מִגִּיל בַּר מִצְוָה עַד גִּיל שְׁבַע
עֶשְׂרֵה שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה הָאַרְבַּע כְּתוּת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׂאֲצֻלִּיחַ אִם רַק אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִבְיִנוּ אֶת חֲמַרְת הָעֵנִין הַזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תצו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם א' עֶרֶב שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח, כ' נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

יַעַן שֶׁעֲזַרְתָּ לִּי מְאֹד מְאֹד עִם הַהוֹרָאוֹת קָבַע, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁיֵּשׁ לְךָ כַּחוֹת עֲצוּמִים, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה שֶׁתִּכְתֹּב וּמִיד אַחַר הַחַג תִּרְתֵּם יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּזֶה, וְהַדְּבָר הָרִאשׁוֹן אֲנִי רוֹצֵה כְּכֹר לְשֵׁם אַרְבַּע מְבֻנִים עֲרֵאִים בְּהַשְׁטַח שֶׁל הַחֲנִיָּה כְּדֵי שִׁיְהִי אַרְבַּע כַּתוּת לְבְנֵי הַנְּעוּרִים, וְשָׂמָּה יִהְיֶה הַיְשִׁיבָה שְׁלֵהֶם, וְאֲנִי רוֹצֵה לְהֵבִיא מְחַנְכִים מְקֻצְעֵיִם מִבְּחוּץ, כִּי מֵאַחַר שֶׁקָּרָה דְּבָר כֵּזֶה שֶׁחִמַּשׁ בְּנֵי הַנְּעוּרִים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו יְלִידֵי יְבֻנָּאֵל שֶׁהִתְדַרְדְּרוּ בְּצוּרָה כְּזוֹ וְכוּ', וְנִפְלוּ לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא וְכוּ', אֲזִי הִגִּיעַ הַזְּמַן לְהַתְעוּרָר, וְאֲנִי רוֹצֵה שֶׁתִּמְשִׁיף לְעֵזֵר לִי, תַּעֲזֹב עַכְשָׁו אֶת הַכֹּל וְתִכְנִיס אֶת עֲצֻמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, בְּנֵי ר' ... גְּרוּ יֵאִיר בָּא תִּכְתֹּב וּמִיד אַחַר שְׂבֵת לְהִמְשִׁיף לְעֵשׂוֹת הַתְּעוּרָרוֹת אֲצֵל כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְדַע לְךָ שֶׁעַם רְצוֹן טוֹב אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַפְּךָ אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ לְטוֹבָה, הֵן עִם הַבְּנִים וְהֵן עִם הַבָּנוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּצְלִיחַ בְּגָדוּל.

אָבֵל אֲנִי צָרִיךְ אֶת עֲזַרְתְּךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי וְשָׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תצז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' עֶרֶב שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח, כ' נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּכַּף וּמִיד אַחַר הַחֵג נוֹכַל לְהִתְחִיל
בִּיתָר שְׂאֵת בִּיתָר עֵז עִם הַגִּיּוֹס שֶׁל הַתְּרֻמָּה וְהוֹרָאוֹת קִבְעָה, שְׁכַל
אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִרְתָּמוּ לְעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה, כִּי הַדָּבָר הָרָאוּשׁוֹן
אֲנִי רוֹצֶה כָּבֵד לְשֵׁים אַרְבַּע מִבְּנִים עֲרֵאִים בְּשִׁטַּח שֶׁל הַחֲנֻיָּה כְּדִי
שְׁיִהְיֶה אַרְבַּע כְּתוּת לְבָנֵי הַנְּעוּרִים, וְשָׁמָּה יִהְיֶה הַיְשִׁיבָה שְׁלֵהֶם
עַד שְׁיִהְיֶה בְּנוֵי הַמִּבְּנִים שְׁבַעֲלֶךָ בּוֹנֵה עֲכָשׁוּ, וְאֲנִי רוֹצֶה לְהַבְיֵא
מִחֲנֻכִים מְקֻצְוֵעִים מִבְּחוּץ, כִּי מֵאַחַר שֶׁקָּרָה דְּבַר כְּזֶה שְׁחַמַּשׁ בְּנֵי
הַנְּעוּרִים מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ יְלִידֵי יְבִנְאֵל שֶׁהִתְדַרְדְּרוּ בְּצוּרָה כְּזוֹ
וְכוּ', וְנִפְּלוּ לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא וְכוּ', אֲזִי הַגִּיעַ הַזְּמַן לְהִתְעוֹרֵר,
וְאֲנִי רוֹצֶה שְׁתַּמְשִׁיכִי לְעֹזֵר לִי, אֶקְוֶה שְׁתַּעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי.

אֲגַב נֶפֶל בְּרַעֲיוֹנֵי שְׁדוּךְ טוֹב לְבִנְךָ ... נְרוּ יְאִיר, יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׁיִתְמַמַּשׁ כְּמוֹ שֶׁהִתְמַמַּשׁ ... נְרוּ יְאִיר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אוֹתָנוּ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת וְנִצְלִית בְּגִדּוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׁמְחָה

ב' תצח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם א' עָרַב שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח, כ' נִסָּן ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כָּל הַמַּכְתָּבִים שְׁכוּתָבִים לִי אֶף אֶחָד אֵין לוֹ גִּישָׁה אֶל זֶה, וְאֶף אֶחָד לֹא קוֹרָא אֶת זֶה, אֲלֹא כְּתַבְתִּי שֶׁכָּל הַמַּכְתָּבִים שְׁאֵנִי כוֹתֵב לְהַזְוֹלֵת, לָזֶה יֵשׁ הָעֵתָק וְזֶה יִדְפֵס בְּמִשְׁךָ הַשָּׁנִים, וְלִכֵּן כְּשֶׁאֲנִי כוֹתֵב אֲנִי צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר אֵיךְ לְכַתֵּב וְכוּ', וּבִפְרָט בְּעִנְיָנִים עֲדִינִים וְכוּ', כִּי סוֹף כָּל סוֹף אִם יִדְפֵס אֲזִי סֵפֶר מִתְּפֹשֵׁט בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

וְאֲנִי עוֹד פֶּעַם כוֹתֵב לָךְ שֶׁהַדְּבָרִים שְׁבִינְךָ לְבִין בְּעֵלְךָ נְדַבֵּר בְּיַחַד כְּשֶׁאֲנִי יְבוֹא, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שָׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְנָה הַדְּדִית, וְתִהְיֶה הַזּוּג הַכִּי מְאֹשְׁרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תצט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם א' עָרַב שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח, כ' נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר

הִנֵּה אֶתָּה יוֹדֵעַ שְׁאֲנִי בּוֹנֵה אֶת הַמְּבָנִים מִמּוֹל "הֵיכַל
הַקִּדְוֹשׁ", וְרִצִּיתִי לְבָנוֹת מִזֶּה דִירוֹת כְּיֹדֵעַ לָךְ, אָבֵל יַעַן שֶׁעַכְשָׁו
בְּכָל הַקְּהֵלוֹת הַחֲרָדִיּוֹת יֵשׁ הַמּוֹן נוֹשְׂרִים וְנוֹשְׂרוֹת, וְגַם אֶצְלָנוּ
כְּבָר קָרָה מֵה שֶׁקָּרָה שְׁכַמָּה נִשְׂרוּ, זֶה הַדְּלִיק אֶצְלִי נוֹרָה אֲדוּמָה,
וְלָכֵן אֲנִי מוֹסֵר אֶת כָּל הַמְּבָנִים רַק לְמַעַן יִלְדִינוּ, אָבֵל אֶתָּה יוֹדֵעַ
שֶׁמְּבָנִים לוֹקַח הַרְבֵּה זְמַן עַד שֶׁנִּגְמַר.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית עַל הַשְּׂטַח אֵיפֹה שֶׁעַכְשָׁו
הַחֲנִיָּה, אֲנִי רוֹצֵה לְבָנוֹת אַרְבַּע כַּתוּת אַרְעִיּוֹת שֶׁל עֵץ צְמוּד לְהַקִּיר
לְכָל הַרְחֵב כִּף שִׁיְהִי עוֹד הַרְבֵּה מְקוֹם לְחֲנִיּוֹת, כִּי עַד שְׁאֲנִי יִבְנֶה
פֹּה יִקַּח עוֹד הַרְבֵּה זְמַן, אָבֵל אֶת הַמְּבָנִים הָאֲרָעִיִּים אֲנִי יָכוֹל
לְבָנוֹת אֶת זֶה תַּכְףּ וּמִיד, וְכֵן לְשִׁים אֶסְפֵּלֵט עַל כָּל הַשְּׂטַח כְּדִי
שִׁיְהִי מְקוֹם לְהַבְּחוּרִים לְשַׁחַק שְׁמָה, וְזֶה מִמֶּשׁ פְּקוּחַ נֶפֶשׁ, וְאֲנִי
רוֹצֵה שֶׁתָּרַתֶּם לְעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְשְׁמָה נוֹכַח לְעִשׂוֹת גַּם
מִשְׁחָקִים וְכוּ', וְאֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְעִשׂוֹת מֵה שְׁבִיכוֹלְתִינוּ לְהַצִּיל
אֶת הַנֶּעֱר, וְעַם רְצוֹן טוֹב יְכוּלִים לְהַצִּיל בְּגָדוֹל.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁעוֹד נוֹכַח לְעִבּוּד בִּיחַד
לְבָנוֹת דִירוֹת בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

בְּעֵינַי הַדִּירוֹת לְאִמְרִיקָאִים, אֲנִי הִבֵּאתִי לָךְ כְּבָר אֶת מְשֻׁפָּחַת ... שְׂיִחָיו, וְכֵן שְׂתֵי הַמְשֻׁפָּחוֹת שֶׁל ... שְׂיִחָיו, וְאֲנִי מְקוּהָ לְהִבְיֵא לָךְ עוֹד, כִּי אֲנִי מְכַנֵּס אֶת כָּל הַמְרֻץ עִכְשָׁו בְּאִמְרִיקָאִים שְׂיִכְנוּ אֶצְלָךְ דִּירוֹת, וְאֲנִי לֹא יַעֲזוֹב אוֹתָם עַד שְׂיִשְׁקִיעוּ עוֹד אֶצְלָךְ, וְלִכְן אֶת חֶבֶל שְׂתִשְׁלַח לְפָנַי אֶחָד שְׂיַעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת כִּי אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת הַתְּעוֹרְרוֹת בְּלִי שׁוּם הוֹצָאוֹת וּבְלִי שׁוּם אַחוּזִים וְכוּ' וְכוּ', וְדִי לְחַכְמָא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁבִתוּכְנִית הַזֶּה שְׂאֲנִי רוֹצֶה לְשִׁים אַרְבַּע מְבָנִים אֲרַעֲיִים עַל הַשְּׂטִיחַ אִיפֹה הַחֲנִיָּה צְמוּד לְקִיר כְּדֵי שְׂיִשְׁאֵר מְסַפִּיק מְקוֹם לְחֲנִיּוֹת, וְכֵן אֲנִי רוֹצֶה לְשִׁים שְׂמָה אֶסְפֹּלֵט, וְזֶה רְצִינִי שְׂתִתְחִיל כְּבָר, כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שְׂיִהְיֶה לָךְ מְזֵה, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת זֶה רַק בְּשִׁבִיל הַצֵּלַת הַנְּעַר, וְהוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים לְפִתַח שְׂמָה יְשִׁיבָה לְבַחֲוֵרִים מְגִיל בַּר מְצוּהָ שֶׁהֵם אַרְבַּע כְּתוּת לְאַרְבַּע גִּילָאִים, וְכֵן אֲנִי רוֹצֶה לְהִבְיֵא מְחַנְכִים מְקַצְוֵעִים מְבַחוּץ וְכוּ', וְהַזְּכוּת הַזֶּה לְדַעְתִּי עוֹלָה עַל כָּל הַזְּכוּיּוֹת, כִּי כָּל הַמְצִיל נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוֹ הַצִּיל עוֹלָם מְלֵא, וְאֲנִי מְקַנָּא בְּזְכוּת שְׁלָךְ עַל זֶה.

כְּמוֹכֵן אֶתְּךָ צְרִיךְ לְשֹׂאוֹל בּוֹעֲדָה אִם מִתָּר לְשִׁים שְׂמָה מְבָנִים אֲרַעֲיִים, וְאִיךָ זֶה הוֹלֵךְ וְכוּ'? אֶקְוֶה מְאֹד שְׂתַעֲנֶה לִי תִּכְךָ וּמִיד כְּמָה זְמַן אֶתְּךָ חוֹשֵׁב שְׂזֶה יְכוּל לְקַחַת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה

ב' תק

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' עֶרֶב שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח, כ' נִיסָן ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנְּחִת רוּחַ שְׁאַתָּה גִּוֵּרִים לִי בְּזֶה שְׁאַתָּה מַחְזִיק אֶת הַנְּעוּר, זֶה מִמֶּשׁ הַצֵּלָת נְפֹשׁוֹת, וְגִדְּל הַשְּׂכָר שֶׁתִּקְבֵּל עַל זֶה לְמַעַלָּה, זֶה אֲנִי לֹא יְכוּל לְהַסְבִּיר לָךְ בְּעַל פֶּה, וּמִכָּל שְׂכָן בְּכֹתֵב, כִּי מִי שֶׁמְצִיל נְפֹשׁוֹת מְלַרְדֵּת שְׁחַת, הוּא מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם, כְּמוֹבֵא בְּזֶה־ר (תְּרוּמָה קכ"ח): תָּא חֲזִי, כָּל מֵאן דְּאֶחִיד בִּידָא דְּחַיִּיבָא, וְאֶשְׁתַּדֵּל בֵּיהּ, לְמִשְׁבַּק אֶרְחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אֶסְתַּלַּק בְּתַלְתַּת סְלוּקִין, מַה דְּלֹא אֶסְתַּלַּק הָכִי בְּרַ נֶשׁ אַחְרָא. גִּוֵּרִים לְאֶכְפֵּיִיא סְטָרָא אַחְרָא. וְגִוֵּרִים דְּאֶסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה. וְגִוֵּרִים לְקִיּוּמָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהּ לְעִילָא וְתַתָּא. וְעַל הָאִי בְּרַ נֶשׁ כְּתִיב, בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוּ חַיִּים וְהִשְׁלוּם. וְזָכִי לְמַחְמִי בְּנִין לְבְנוּי, וְזָכִי בַּהֲאִי עֲלָמָא, וְזָכִי לְעֲלָמָא דְּאֶתִּי. כָּל מְאָרִי דִּינִין, לֹא יְכַלִּין לְמִידֵּן לִיָּה, בַּהֲאִי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאֶתִּי. עֲאֵל בְּתִרִיסַר תַּרְעִי, וְלִית מֵאן דִּימְחִי בִּידִיָּה. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תְּהִלִּים קיב) גְּבוּר בְּאֶרֶץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יְבוֹרֵךְ. הוּן וְעֵשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמְדָת לְעַד. זֶרַח בַּחֲשָׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל וְגו'. [בּוֹא וּרְאֵה כָּל מִי שְׂאוּחַז בִּידִיו שֶׁל הַחַיִּיבִים, וּמִשְׁתַּדֵּל שִׁיעֲזֹבוּ אֶת דְּרֻכֵיהֶם הַרְעוֹת

וכו', עוֹלָה בְּמַעֲלַת הַקֶּדֶשׁ בְּמָקוֹם שָׂאף אָחָד לֹא יִכּוּל לַעֲלוֹת
שָׁמָּה וְכוּ', וְהוּא גוֹרֵם לְהַכְנִיעַ אֶת הַסֵּטֶרָא אַחֲרָא, וְהוּא גוֹרֵם
שְׂיִתְיָקָר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְגוֹרֵם
שְׁבֻזְכוּתוֹ כָּל הָעוֹלָמוֹת יֵשׁ לָהֶם קִיּוֹם, וְזוֹכָה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו,
וְזוֹכָה לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחֵי בְּזֵה הָעוֹלָם וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְכָל
הַבְּעָלֵי דִינִים לֹא יִכּוּלִים לְדוֹן אוֹתוֹ לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם
הַבָּא, וְנִכְנָס בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעָרִים שֶׁל רַחֲמִים לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם,
וְאֵין מִי שִׁמְחָה בּוֹ.

רְצִיתִי שְׁתַּכִּין לְהַבִּין שְׁלֵי ר' ... גֵּרוֹ יָאִיר, תּוֹכְנִית מְסֻדֶּרֶת
וּמְפֻרְטֶת עַל הַפְּעִילוֹת שֶׁדִּבְרָנוּ מֵהַ לַעֲשׂוֹת עִם הַבְּחוּרִים, אֲקוּהָ
שְׁתַּבִּין.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַקֶּדֶשׁ הַזֶּה, כִּי אֵין לְמַעְלָה
מֵהַצֵּלַת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

ב' תְּקָא

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם א' עָרַב שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח, כ' נִסָּן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֶּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים שיחזיקו את עצמם ביחד, כי זה סוד הצלחתנו שאיש את רעהו יאמר חזק, ונעשה כל מה שביכולתינו רק להתאחד יחד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נצבים) בנוהג שבעולם אם נוטל אדם אגודה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת, ואלו נוטל אחת אחת אפילו תינוק משברן, וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגודה אחת; ולכן האחדות זה סוד הצלחה של כלל ישראל בכלליות, ושל קהלה בעם ישראל בפרטיות, הקמתי "בית הוראה" עם ארבע דינים ממחים שקבלו הסמכה מרבנים גאונים, ובקרוב יהיה לנו עוד שתי מורי הוראה, ולכן כל דבר שיש איזה דין ודברים בין אחד לחברו וכו', או סכסוך כספי וכו', שיפנו אך ורק אל ה"בית הוראה" שלנו, ולאף אחד אסור לעשות דין לעצמו וכו'.

עלי להודיע לכלכם שחמץ שעבר עליו הפסח הוא אסור באכילה ובהנאה, ולכן בשום פנים ואפן לא לקנות בחנות שלא מכר את החמץ שלו דרך ה"בית הוראה" של קהלתנו הקדושה, אנחנו לא נתן להסמ"ך מ"ם להכנס דרך דלת אחרנית לקהלתנו, הוא קל שבקלים וכו', ועם הארץ גמור וכו', ולכן אני מאד מבקש שכל אחד ואחד יגיד גם לאשתו שלא קונים רק בהחניות שמכרו ב"בית הוראה" של קהלתנו הקדושה את החמץ.

היות שביום שלישי כבר בארץ ישראל אסרו חג, ולכן אני מבקש מאד מאד את אנשי שלומנו היקרים היות שמתחיל עכשו

הַקָּיִץ, וְלִכְּנֵן שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יִקְבַּל עַל עֲצֻמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁוִי עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבִיעַ, וְכֵן פָּרַק אוֹ שְׁתֵּי פָּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסֻדְרָן, וְעַל כָּלֵם הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁזֶה פְּשוּט הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְכָל זְמַן שֶׁמְדַפְּדָפִים אֶת הַגְּמָרָא נִכּוֹן יִהְיֶה לְבַכֶּם בְּטוּחַ שְׁנֵשְׂאָרִים יְהוּדִים, כִּי תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה זֶה מָה שֶׁמֵּצִיל אוֹתָנוּ מִכָּל רַע, כִּי זֶה יְסוּד בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, כִּי בְּלִי תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה אֵין לְאָדָם אֲמוּנַת חֲכָמִים כָּלֵל, וְלִכְּנֵן עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לַעֲשׂוֹת לְעֲצֻמוֹ לְהִיּוֹת אוֹ עִם חֲבֵרוֹתָא אוֹ לְשִׁמוּעַ שְׁעוֹר בְּדָף הַיּוֹמִי, אוֹ שִׁילְמַד בְּעֲצֻמוֹ אֶפִּילוּ בְּגִירְסָא, כִּי זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, צְרִיכִים רַק עֵקֶשְׁנוֹת עַל דְּבַר זֶה וְאִזּוֹ מְצַלִּיחִים, וְסוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׂאָר מֵאַתְּנוּ אֲלָא הַדְּפִי גְּמָרָא שְׁאַנְחָנוּ לוֹמְדִים בְּכָל יוֹם, וְזֶה מָה שִׁילְוֵה אוֹתָנוּ לְדֶרֶךְ הָאֲרָכָה וְכוּ' וְכוּ'.

וְהִנֵּה בְיוֹם רַבִּיעִי עוֹשִׂים סִיּוּם עַל כָּל ש"ס תְּלִמוּד יְרוּשְׁלָמִי שֶׁלְּמַדּוֹ בְּסֻדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, וּבְיוֹם חֲמִישִׁי כְּבָר מִתְּחִילִים מֵהַתְּחִלַּת בְּרֻכּוֹת, וְהִיּוֹת שֶׁהַיּוֹם יֵשׁ פְּרוּשִׁים קָלִים מְאֹד כְּדִי לְהַבִּין אֶת הַלְּשׁוֹן שֶׁל ש"ס תְּלִמוּד יְרוּשְׁלָמִי, אֲזִי כָּל מִי שֶׁיִּכּוֹל לְהַתְּחִיל וְלַחְטֹף בְּכָל יוֹם גַּם דָּף יְרוּשְׁלָמִי, וְגַם פָּרַק בְּתוֹסַפְתָּא, תְּבוּא עֲלוּי בְּרֻכָּה, כִּי כִּךָ נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוּחַ שְׁבוּנָה לְעֲצֻמוֹ בִּיְת' נִצְחִי, וְאֶפִּילוּ שֶׁשׁוֹכַח מָה שֶׁלּוֹמֵד עִם כָּל זֹאת בְּאוֹתוֹ רִגַע שְׂאָדָם מְדַבֵּק אֶת נִשְׁמָתוֹ בְּלִמּוּד הַדָּף גְּמָרָא וְכוּ', אֲזִי מְדַבֵּק אֶת עֲצֻמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן מוּבָא (לְקוּטֵי אֲמָרִים תְּנִיא פָּרַק כ"ג) בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׂאָדָם עוֹסֵק בְּדַבְרֵי תוֹרָה, הָרִי גַם הַנְּפֹשׁ וְלְבוּשִׁיָּהּ (מִחֻשְׁבָּה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה שְׁלוֹ) הֵם מִיְחַדִּים מִמֶּשׁ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי

הָאָדָם שְׁמַתוֹךְ הַחֹשֶׁךְ וְהַלְכִלוֹךְ וְהַזְהֵמָה וְהַזְבֵּל שְׁלוֹ, הוּא מְכַנֵּי
 אֶת מַח מַח שִׁבְתוֹ וְאֶת דְּבוּרוֹ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֶפְּלוֹ
 שְׁמַקְדָם לֹא לָמַד, וְאַחַר כֵּן הוּא יִשְׁכַח מֵה שְׁלָמַד, אָבֵל בּו בְּרַגַע
 שֶׁהוּא לּוֹמֵד, אִז הוּא מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵינ סוֹף בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ
 הַתּוֹרָה, עַל יְדֵי זֶה מֵאִיר בּו אֹר הָאֵינ סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאִם יִהְיֶה
 רְגִיל בְּזֵה, לְבִסוּף הוּא יִנְתַק אֶת עֲצָמוֹ מִן הָרַע, וּמֵה גַם שְׁכִפְרוּשׁ
 גְּלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ו) שְׁלַעֲתִיד מְזַכְרִין אֶת
 הָאָדָם כָּל מֵה שְׁלָמַד אֵף אִם שְׁכַח, וְכֵן מוּבָא מֵה שְׁאָדָם לָמַד בְּזֵה
 הָעוֹלָם מְזַכְרִים לוֹ אַחַר כֵּן בְּשִׁמּוּס, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי הָאֲרִיז"ל
 (לְקוּטֵי תוֹרָה עֶקֶב) שֵׁישׁ נְשָׁמוֹת שֶׁהֵם בְּאִים מֵעֲלָמָא דְנוּקְבָא וְכוּ',
 שֶׁהִכְרַח לָהֶם לְשִׁכַח, וְעַם כָּל זֹאת כָּל מֵה שְׁאָדָם לָמַד בְּזֵה
 הָעוֹלָם מְזַכְרִים לוֹ שֵׁם לְמַעְלָה, וְחָבֵל מְאֹד שְׁאָדָם לֹא יִלְמַד בְּכָל
 יוֹם מִקְרָא מְשֻׁנָּה גְּמָרָא (בְּבֵלִי יְרוּשְׁלָמִי תוֹסֵפְתָא) וְעוֹד לְמוּדִים,
 שְׂרַק זֶה מֵה שֵׁישְׁאָר לוֹ לְנֻצַח נְצָחִים, וְלֹא צְרִיכִים לְהַכְנִס בְּלַחֲץ
 שֵׁישׁ כָּל כֵּן הַרְבֵּה מֵה לְלַמַּד וְכוּ', כִּי כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
 (תְּנַחוּמָא פְּנַחֵס י"א) לָמָּה נִמְשְׁלָה תּוֹרָה לְתַאֲנָה שְׂרַב הָאֵילָנוֹת הַזֵּית
 וְהַגִּפְנִן וְהַתְּמָרָה נִלְקָטִין בְּאַחַד וְהַתַּאֲנָה נִלְקָטָה מְעַט מְעַט וְכֵן
 הַתּוֹרָה הַיּוֹם לּוֹמֵד מְעַט וְלִמְחַר הַרְבֵּה לְפִי שְׁאִינָה מִתְלַמְּדַת לֹא
 בְּשֻׁנָּה וְלֹא בְּשִׁתִּים; וְאָמְרוּ (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן ד') הַטַּפֵּשׁ
 הַזֶּה תָּמָה אֵיךְ יִכּוֹלִים לְלַמַּד כָּל כֵּן הַרְבֵּה, אָמַר רַבִּי יִנְאִי לְמָה
 הַדְּבָר דּוּמָה לְכַכֵּר שֶׁהִיָּה תְלוּי בְּאֹוִיר, טַפֵּשׁ אֹמֵר מִי יוּכַל לְהַבִּיאוֹ
 וּפְקַח אֹמֵר לֹא אֶחָד תְּלָה אוֹתוֹ מְבִיא סֵלָם אוֹ קִנָּה וּמוֹרִיד אוֹתוֹ
 כֵּן כָּל מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ אֹמֵר אֵימָתִי אֶקְרָא כָּל הַתּוֹרָה וּמִי שֶׁהוּא
 פְּקַח מֵהוּ עוֹשֶׂה, שׁוֹנָה פְּרָק אֶחָד בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַד שְׁמִסִּים כָּל

הַתּוֹרָה כְּלָהּ; וְכֵן אָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה י"ט סִימָן ב') מִי שֶׁטַּפֵּשׂ אוֹמֵר מִי יְכוּל לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה נְזִיקִין ל' פְּרָקִים, כְּלִים ל' פְּרָקִים, מִי שֶׁפָּקַח מֵהוּ אוֹמֵר הֲרִינִי שׁוֹנֵה שְׁנֵי הַלְכוֹת הַיּוֹם שְׁנֵי הַלְכוֹת לְמַחֵר עַד שֶׁאֲנִי שׁוֹנֵה אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ; וְאִם אָדָם יֹאמֵר הֲרִי אֵיךְ אֲנִי יְכוּל לְדַמּוֹת אֶת עֲצָמֵי אֵל הַחֶכֶם הַזֶּה שְׁזָכָה לְלַמֵּד אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, עַל זֶה כָּבַר אָמְרוּ (שם) מִי שֶׁטַּפֵּשׂ אוֹמֵר מִי יְכוּל לְלַמֵּד תּוֹרָה שְׁבַלְבוּ שֶׁל חֶכֶם, מִי שֶׁפָּקַח אוֹמֵר וְהוּא לֹא מֵאַחַר לְמַדָּה, אֲלֹא הֲרִינִי לוֹמֵד שְׁתֵּי הַלְכוֹת הַיּוֹם וְשִׁתִּים לְמַחֵר עַד שֶׁאֲנִי לוֹמֵד אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ; וְכֵן אִם אָדָם יֹאמֵר הֲרִי אֲנִי לוֹמֵד וְשׁוֹכַח, לְמָה לִי לְלַמֵּד וּלְיַגַּע, עַל זֶה כָּבַר אָמְרוּ (שם) מִשָּׁל לְטֶרְסֶקֶל נְקוּב שֶׁשָּׂכַר בְּעֵלָיו פּוֹעֲלִים לְמַלְאָתוֹ, מִי שֶׁטַּפֵּשׂ מֵהוּ אוֹמֵר, מָה אֲנִי מוֹעִיל מְכַנְּסִים בְּזוֹ וּמוֹצִיא בְּזוֹ, מִי שֶׁפָּקַח מֵהוּ אוֹמֵר וְלֹא שָׂכַר כָּל חֲבִית וְחֲבִית אֲנִי נוֹטֵל כֶּךָ, מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׂ מֵהוּ אוֹמֵר מָה אֲנִי מוֹעִיל לְלַמֵּד תּוֹרָה וּמְשַׁכְּחָה; עֵינַי שָׁם, וְלִכֵּן אֲסוּר לְהִיּוֹת בְּטָלָן, אֲלֹא לְלַמֵּד כָּל יוֹם קֶצֶת מִקְרָא, קֶצֶת מִשְׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא, קֶצֶת שְׁלַחַן עֲרוּךְ וְכוּ' וְכוּ', וּבְמִשְׁךְ הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים זוֹכִים לְסִיִּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, וּכְשִׁיּוֹצְאִים מְזֵה הָעוֹלָם הַתּוֹרָה מְלוּהָ אוֹתוֹ וְכוּ', וּמִקְדָּמַת אֶת פְּנֵיו שָׁם בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם כָּלָל, וְהוּא מְסַתְּכָל עַל תְּכִלִּיתוֹ הַנְּצָחִי, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

וְהִנֵּה נִכְנָס עֲכָשׁוּ קִיץ אַרוּךְ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזָכָה לְנַצֵּל אֶת כָּל יוֹם וְיוֹם לְחֻטָּף טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, וְזָכְרוּ הַיָּטֵב שֶׁזֶה הַחֲנוּךְ הַכִּי גְדוֹל כְּשֶׁהֵילָדִים רוֹאִים שֶׁהָאָבָא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְלַמֵּד אֶפִּילוֹ קֶצֶת תּוֹרָה, זֶה כָּבַר מְחֻדָּד בְּהֵם אֲהַבֵּת הַתּוֹרָה וְחֻשֶׁק לְלַמֵּד

תּוֹרָה, וְלִהְפֹּךְ אִם הֵבֵן רוּאָה שְׁהֶאֱבֵא אָף פַּעַם לֹא פוֹתַח לֹא חֲמַשׁ
 לֹא מְשַׁנִּיחַ לֹא גְמָרָא וְכוּ' וְכוּ', לָמָּה שֶׁהוּא יִפְתַּח? לָמָּה שֶׁהוּא
 יִלְמַד? אִם הֵבֵן רוּאָה שְׁהֶאֱבֵא אָף פַּעַם לֹא מִתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, לָמָּה
 שֶׁהוּא יָבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת? אִם הֵבֵן רוּאָה שְׁהֶאֱבֵא בְּעַל מַחְלָקַת
 הֵן בְּבֵית וְהֵן בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְכוּ', לָמָּה שֶׁהוּא לֹא יַחְקֶה אוֹתוֹ? וְלִכְּנֵן
 חֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית וְכוּ', חֲנוּךְ מִתְחִיל בְּעֶצְמוֹ וְכוּ', וְאִם רוֹצִים
 לְהַצְלִיחַ עִם הַיְלָדִים, צְרִיכִים לְרֹאוֹת לְחַנֵּךְ אֶת עֶצְמוֹ קוֹדֵם, הֵן
 בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, וְהֵן בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְהֵן בְּדַרְךְ אַרְץ, אֲזַי נִכּוֹן לְבוֹ
 יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁהֵיִלְדִים יִלְכוּ בְּדַרְכּוֹ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שְׁשֹׁמֵעַ וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם קִיץ מְבָרֵךְ

ב' תִּקְב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, כ"ג נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁנִּכְנַס בְּנוֹ חַג הַחֲרוּת חַג הַגָּאֻלָּה, וְזָכִינוּ
 לְקַיֵּם אֶת כָּל הַמְצֻוֹת שֶׁל חַג הַפֶּסַח, וְעָלִינוּ לְהַמְשִׁיךְ עִם הַהֲאָרָה
 הַזֶּה עַל כָּל הַשָּׁנָה, וְלִשְׁמַח מְאֹד מְאֹד שֶׁזָּכִינוּ בֵּין כָּלֵל יִשְׂרָאֵל
 לְהִזְהַר מִמַּשְׁהוֹ חֲמֵץ, וְיִדּוּעַ מֵה שְׁאֵמֵר הָאֲרִיז"ל מִי שֶׁנִּזְהַר
 מִמַּשְׁהוֹ חֲמֵץ בְּפֶסַח, יִהְיֶה מְבֹטָח שֶׁלֹּא יַחְטֵא כָּל הַשָּׁנָה, וְהַעֲנִין
 הוּא שֶׁרַבְנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְאָמַר

(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ט) כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשָׂמַח, אָז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ שְׁלֵא יִפְגַּם בְּבְרִיתוֹ, נִמְצָא כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשָׂמַח עִם הַמְּצוּוֹת שְׁלוֹ שְׁזוּכָה לְקַיִם, וּבִפְרָט שְׁזוּכָה לְשָׂמַח עִם זֶה שְׁנִזְהָר כָּל יְמֵי חַג הַפֶּסַח שְׁלֵא אָכַל חֶמֶץ, עַל יְדֵי שְׂמִיחָה זוֹ, יִשְׁמַר אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֵא יַחְטֵא כָּל הַשָּׁנָה, וּבִאֲמַת אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמִיחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשְׂמִיחָה בִּידוּעַ שְׁלֵבוֹ שְׁלָם עִם אֱלֹקָיו ;

וְלִכֵּן עָלִינוּ לְקַבֵּל עַל עֲצָמֵנוּ לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמִיחָה, קוֹדֵם כָּל שְׁזוּכֵינוּ לְשָׂמַר אֶת עֲצָמֵנוּ מִמַּשְׁהוֹ חֶמֶץ כָּל יְמֵי חַג הַפֶּסַח, וְהַשְׂמִיחָה הַזֹּאת יִשְׁמַר אוֹתָנוּ מִלְּהַכְּשֵׁל חַס וְשָׁלוֹם בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, כִּי הָעֶקֶר הוּא שְׂמִיחָה, כִּי מִי שֶׁהוּא שָׂמַח תָּמִיד, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ שְׁלֵא יִכָּשֵׁל בְּשׁוּם חֲטָא וְעוּוֹן, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכוּלְתָּהּ רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וְדַע לָךְ שְׁלֵהֲגִיעַ לְשְׂמִיחָה, זוֹ הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי מַחֲמַת פְּגָעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן מָה שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַהִכָּרַח לוֹ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּעֶצְבוֹן וּבִדְכָאוֹן פְּנִימִי וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וְתַכְּף וּמִיד כְּשֶׁאָדָם הוּא בְּשְׂמִיחָה, מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְלִבּוֹ וְזוּכָה לְיִשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מָה שֶׁהָעוֹלָם רְחוּקִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֵינָם מִתְקַרְבִּים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ? הוּא רַק מַחֲמַת שְׂאִין לָהֶם יִשׁוּב הַדַּעַת, וְאֵינָם מֵיִשְׁבִּין עֲצָמָן, וְהָעֶקֶר לְהַשְׁתַּדֵּל לְיִשְׁבַּ עֲצָמוֹ הַיֵּטֵב, מָה הַתְּכִלִּית מְכַל הַתְּאֻוֹת וּמְכַל עֲנִינֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, הֵן תְּאֻוֹת הַנִּכְנָסוֹת

לגוף, הן תאוות שחוזק לגוף, כגון כבוד, ואז בודאי ישוב אל השם יתברך.

אך דע, שעל ידי מרה שחורה אי אפשר להנהיג את המח כרצונו, ועל כן קשה לו לישב דעתו. רק על ידי השמחה יוכל להנהיג המח כרצונו, ויוכל לישב דעתו, כי שמחה הוא עולם החרות, כמו שכתוב (ישעיה נ"ה) "כי בשמחה תצאו", שעל ידי שמחה נעשין בן חורין ויוצאין מן הגלות. ועל כן כשמקשר שמחה אל המח, אזי מחו ודעתו בן חורין ממש, ואינו בבחינת גלות, ואזי יוכל להנהיג את מחו כרצונו ולישב דעתו, מאחר שמחו בחרות ואינו בגלות. כי על ידי גלות אין הדעת מישב כלל וכו', ולבוא לשמחה הוא על ידי מה שמוצא בעצמו איזה נקדה טובה, כי איך שרק יהיה, יש אצל כל בר ישראל נקדות טובות מנקדת יהדותו, כמאמרם ז"ל (ברכות נ"ז.) על הפסוק (שיר השירים ד) "כפלח הרמון רקתך" מאי רקתך, אפילו ריקנין שבה מלאים מצות כרמון, ועל כל פנים יש לכל בר ישראל לשמח במה שזכה להיות מזרע ישראל, ושלא עשני גוי כגויי הארצות, כי השמחה הזו עולה על כל השמחות, ועל ידי שמחה מתרחב מחו ודעתו וכבר יש לו ישוב הדעת אחרת לגמרי.

ולכן אל תהיה בטלן, תתחיל את זמן הקנין עם שמחה עצומה, ותקבל על עצמך להיות בשמחה, שאז על ידי זה תמנע מעצמך הרבה צרות וכו', כי העצבות והמרירות והדפאון וכו', שוכרים את המצב רוח של אדם, ומעקמים את לבו בקשיות

וּסְפִקוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמִבְּלִבָּלִים אֶת דַּעְתּוֹ וְכוּ', עַד שֶׁהוּא צָרִיךְ לָרִיב עִם אֲשֶׁתּוֹ וְעִם יְלָדָיו וְעִם סֵתֶם אֲנָשִׁים, וּמִמָּרַר אֶת הַחַיִּים שֶׁל עֲצָמוֹ עַל לֹא דִבָּר, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׂבִיכוֹלְתָךְ מֵהַיּוֹם וְהִלְאָה רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה עִם כָּל הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּךְ, וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל הַמּוֹן טוֹב, וּכְמֵאמָרֶם ז"ל (ירוּשְׁלַמִּי בְּרוּכוֹת פָּרַק ט' הִלְכָה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאִינוֹ עוֹשֶׂה מְאָה מְצוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרָא אֶת שְׁמַע וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֹאחֲרֶיהָ, וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֹאחֲרֶיהָ, וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מְצוֹת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׂאֵין הַמְצוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפִלִּין בְּרֹאשׁוֹ וְתְּפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ, וּמְזוֹזָה בְּפֶתְחוֹ, מִילָה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְתּוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שָׁבַע בַּיּוֹם הַלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲוֹנָה מִלְּאֵךְ הַיּוֹי"ה סָבִיב לִירְאִיו וַיַּחֲלִצֵם"; וְאֵל תְּנִיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְכוּ', אֲצִלְךָ כְּרַגַּע, כִּי שִׂמְחָה זֶה הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן כְּשֶׁתִּהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה דַּע לָךְ שְׂאֵתָה שׁוֹרָה בְּמִקּוֹר הַקְּדוּשָׁה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׂבִיכוֹלְתָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֹשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׁזֶה סְגֻלָּה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאמָרֶם ז"ל (בְּרוּכוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שָׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׁכָּל הַמְשָׁלִים פְּרֻשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו, מִשְׁנָה: לְגֵרֶס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, שְׁזֶה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל

מיני חלודה, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, וכן זוכים על ידי רבוי למוד משניות לפרנסה בשפע, כי משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, גמרא: להיות חזק מאד מאד ללמד את הדף היומי, או שתלמד לבד או שתלמד עם חברותא או שתלך לשמוע שעור בדף היומי, כי אין לתאר ואין לשער את הזכות של אדם שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי כל היהדות תלוי כפי שאדם זוכה ללמד דף גמרא, ודע לך שהשלישה למודים האלו מקרא משנה גמרא הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלישה למודים האלו.

דע לך שהיום מסימים את תלמוד ירושלמי בסדרת הדף היומי ירושלמי, ומחר מתחילים כבר ללמד מסכת ברכות דף היומי בסדר הירושלמי, ומי יתן שגם אתה תצטרף אל זה, כי היום יש הרבה פרושים שמפרשים בקלות את הירושלמי עד שכל אחד יכול להבין, וחבל מאד שימינו כצל עובר, הנה יום והנה לילה וכו', ואשרי מי שזוכה לחטף בכל יום דף בבלי, דף ירושלמי, וכן לומד פרק תוספתא, שעל ידי זה הוא בונה לעצמו בי'ת' נצחי, כי רק זה מה שישאר מהאדם, וכל כך חבל שבני אדם לא חושבים על תכליתם הנצחי, כל אחד עסוק בעסקיו, ואינו יודע שהנה יום והנה לילה, והנה הכל פורח, ומה נשאר מהאדם, רק הטוב שזכה לחטף בזה העולם, ואפילו ששוכח מה שלומד, לעתיד לבוא מזכירים לו את הכל, ולכן מי שזוכה לסיים

בְּבֵלִי יְרוּשָׁלַיִם תּוֹסַפְתָּא, הוּא בּוֹנֵה לְעַצְמוֹ בֵּי'ת' נֶצְחִי,
וּכְשֵׁיגִיעַ הַזְמַן שְׁיִצְטָרֵךְ לְצִאת מִזֶּה הָעוֹלָם, יֵשׁ לוֹ כְּכֹר מוֹכֵן
בֵּי'ת' נֶצְחִי לְהִכָּנֵס בּוֹ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבָר זֶה.

וְעַל כָּלֵם רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֲפִילוֹ כַּמָּה דְבוּרִים, כִּי כָּל דְבוּר וְדְבוּר חָשׁוּב מְאֹד בְּשָׁמַיִם,
וְהַלְוִאי וְהַלְוִאי שְׁתוּכַל לִגְנוֹב בְּכָל יוֹם מֵדֵי פַעַם חֲמֵשׁ דְקוֹת, וְזֶה
לֹא כָּל כֶּף קָשָׁה, אֲבָל לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם חֲמֵשׁ דְקוֹת זֶה מְזַעְזַע אֶת
כָּל הָעוֹלָמוֹת, כִּי אֲפִילוֹ דְבוּר אֶחָד שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, זֶה
דְבָר גְּדוֹל מְאֹד, וּמוֹהַרְנִ"ת ז"ל אָמַר "גְּרוּיֶסַע פִּינָף מִינוּט" חֲמֵשׁ
דְקוֹת זֶה דְבָר גְּדוֹל מְאֹד, וְיִכּוּלִים לְפַעַל אֲזִי הִרְבֵּה דְבָרִים, וְלִכְּן
תִּתְחִיל הַיּוֹם לְהִתְבוּדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְקוֹת, וְאַחַר
כֶּף עוֹד חֲמֵשׁ דְקוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכֶף בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם יֵצֵא לְךָ לְהִתְבוּדֵד
עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים חֲמֵשׁ דְקוֹת, שְׂזֵה יַעֲזֹר לְךָ מְאֹד
מְאֹד לְהִיּוֹת דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלֵא יוּכְלוּ לְהִטְעוֹת אוֹתָךְ וְכוּ',
וְתִצָּא מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁלְךָ וְכוּ', כִּי בְּלִי הַתְּבוּדוֹת אָדָם חִי
בְּדְמִיוֹנוֹת גְּדוּלוֹת, וּמִטְעָה אֶת עַצְמוֹ מְאֹד וְכוּ', אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה מִצַּד אֶחָד, וְלְהִתְבוּדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ מִצַּד שְׁנַיִ, וְאֲזִי
נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ לְהִיּוֹת שְׁמוֹר מִכָּל רַע, וְיִזְכָּה לְהִיּוֹת דְבוּק בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ בְּדְבָקוֹת אֲמֵת.

הַמְּאַחַל לְךָ קִיּוֹן מְבָרֵךְ

ב' תקג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁנִּכְנַס בְּנוֹ יְמֵי הַחֵג הַקְּדוּשִׁים חֵג הַחֲרוּת חֵג הַגָּאֵלָה, וּמִי יִתֵּן שֶׁנִּמְשִׁיךְ אֶת הָאֶרֶץ הַזֶּה עָלֵינוּ עַל כָּל הַשָּׁנָה, וְלִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הָעֶקֶר תְּלוּי כָּפִי מִדַּת הַשִּׂמְחָה שֵׁישׁ בָּאָדָם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאִף שֶׁהִנְסִיוֹנוֹת מְאֹד מְאֹד קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עֲקֹר גְּדֻלַּת בְּרַיִשׁ יִשְׂרָאֵל שֶׁיְּכֻלִּים לְהַפְּךָ אֶת הַמֶּר לְמִתּוֹק, וְהַחֲשִׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל.

נָא וְנֵא תִשְׁמְרֵי עַל גְּדֵרֵי הַצְּנִיעוּת, כִּי עֲכָשׁוּ נִכְנַס יְמֵי הַקִּיץ הָאֲרָכִים וְכוּ', וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְקַחַת אֶת אוֹפְנֹת הַגּוֹיִים, וְלִלְכֹת רַק עִם בְּגָדִים צְנוּעִים, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי בְּשָׂמִים מְאֹד מִתְחַשְּׁבִים עִם אִשָּׁה שֶׁמוֹסְרַת אֶת נַפְשָׁהּ לְלִכְתּוֹת עִם בְּגָדִים צְנוּעִים, וְאִשָּׁה שֶׁמְקַפֶּדֶת לְלִכְתּוֹת עִם בְּגָדִים צְנוּעִים, נִכּוֹן לְבֵה יִהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁתִּנְצֵל מִכָּל מִינֵי מַחְלוֹת וְחֲלָאִים רְעִים הַמְּצוּיִים בְּעוֹלָם וְכוּ', כִּי אִשָּׁה שֶׁמְכַשְׁלֶת אֶת הַגְּבָרִים, עוֹנֶשֶׁת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁהוֹלֶכֶת בְּצְנִיעוּת, וְאֵז אֶל רַב טוֹב הַגְּנוּז תִּזְכָּה.

אני מאד מבקש אותך שתראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמ"ך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורַבְנוּ ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

המאחל לך קיץ מברך

ב' תקד

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קדושים, כ"ג ניסן ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

היה כדאי מאד לקחת אותה לשיחה עם פסיכיאטר וכו', כי מלבד שזו תאווה גדולה מאד וכו', זה גם שגעון גדול וכו',

קצד אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחֲל

וּמַחְלָה שֶׁל הַפְּרָעָה נִפְשִׁית וְכוּ', וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים שֶׁתִּלְךָ לְקַבֵּל טַפּוּל נִפְשִׁי לִפְנֵי שְׁזָה יִהְיֶה מֵאַחַר וְכוּ'.

בְּאֵמַת זֶה נוֹבַע מִחֶסְרוֹן בְּבִטְחוֹן עֲצָמֵי וְכוּ', שְׁזָה בָּא לָהּ פֶּחַד מִגָּבֵר וְכוּ', וְאֵת זֶה יְכוּלִים בְּקִלּוֹת לְרַפְּאוֹת, כְּמוֹכֵן עִם רְצוֹן טוֹב שֶׁל זֹאת שֶׁנִּפְלָה אֶל הַמַּחְלָה הַזֹּאת שְׁזָה לְגַמְרֵי הַפְּרָעָה נִפְשִׁית וְכוּ', כִּי כָּל דְּבַר שֶׁהוּא נִגְדָה הַטָּבַע שֶׁבָּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה בְּכָל הַפְּרָעָה נִפְשִׁית.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מֵהַשָּׁמַיִם.

הַמְּאַחֵל לָךְ קִיץ מְבָרֵךְ

ב' תקה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּירו יָאִיר

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁאִם מִצַּד אֶחָד בְּעַל תְּשׁוּבָה זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי כֹךָ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ל"ד) בְּמָקוֹם שֶׁבְּעֵלֵי תְּשׁוּבָה עוֹמְדִים שָׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמוֹד, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי קִשָּׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְהַגְמִיל מֵהָעֵבֶר שְׁלוֹ וְכוּ', שֶׁהִיא

מִזֶּהֶם בְּנֵאֻפֵי וְכוּ', אָדָם צָרִיף לְהִתְחַתֵּן כְּדֵי לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹת הַבּוֹרֵא
יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, כְּדֵי לְהַשְׁמֵר מֵעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת שֶׁל פְּגָם הַבְּרִית, וּכְדֵי
לְהֵבִיא יְלָדִים בְּעוֹלָם שְׂזוֹ הַמִּצְוָה הָרִאשׁוֹנָה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה פָּרוּ
וּרְבוּ, וְלִכְן אִם אַתָּה בְּאַמֶּת חוֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה וְהִצִּיעוּ לָךְ שְׂדוּף טוֹב,
וְאַתָּה מוֹדָה שֶׁהִיא בַּחֲוָרָה צְנוּעָה וְחַכְמָה עִם יְרֵאת שָׁמַיִם, לְמָה
לֹא תִגְמַר אֶת הַשְׂדוּף תַּכְף וּמִיד? וְלִהְיֶתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, תְּמִיד
הָאֵהָבָה וְהַמְּשִׁיכָה בָּא אַחֵר כֶּף וְכוּ', אֲבָל זֶה הַנְּסִיּוֹן שֶׁל כָּל בְּעַל
תְּשׁוּבָה שֶׁעָבַר כָּבֵר בְּכָל הַטְּמָאוֹת וְהַזּוּהָמוֹת בְּעוֹלָם שֶׁל תְּאוֹת
נֵאֻפֵי וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְן נֶעְשֶׂה בְּרִזָּן, וְקִשָּׁה לוֹ מְאֹד לְהַחֲלִיט וְכוּ', כִּי
הוּא תְּמִיד מְשׁוּהָ עִם הָעֶבֶר וְכוּ', וְלִכְן אֶחָד מֵהַכֹּלְלִים שֶׁל בְּעַל
תְּשׁוּבָה אֲמַתִּי שִׁיתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם וְיִכְנֶה בְּיַחַד עִם אֲשֶׁתוֹ בֵּית
נְאֻמָן בְּיִשְׂרָאֵל עַל פִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

ועל כן לדעתי ראה לגמור את השדוף תכף ומיד ובסימן טוב
ובמזל טוב תתחתנו ותבנו בית נאמן בישראל.

המאחל לך קיץ מברך

ב' תקו

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קדושים, כ"ג ניסן ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

קצו אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחֲל

הַקְּמִיעַ הַזֶּה יֵשׁ לוֹ סִגְלָה נִפְלְאָה מְאֹד לְמִי שֶׁנֹּשֵׂא אֶת זֶה, בְּדֶרֶךְ כָּלֵל גָּבַר שָׁם אֶת זֶה עַל צְרוּר הַמִּפְתָּחוֹת שֶׁלוֹ, וְאִשָּׁה נוֹשֵׂאֵת אֶת זֶה עַל הַצְּנוֹאֵר שֶׁלָּהּ, וְאִשְׂרֵי מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִם הַקְּמִיעַ הַזֶּה, הוּא יִהְיֶה שָׁמוֹר מְכֹל רַע.

הַמֵּאַחַח לָךְ קִיץ מְבָרֵךְ

ב' תקז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְחַיּוֹת עִם הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה, הַיּוֹם יֵשׁ בַּחֲוָרִים אוֹ גְּבָרִים שֶׁמְנַצְּלִים אֶת הָאִשָּׁה, וְאַחַר כֵּן מְעִיפִים אוֹתָהּ וְכוּ', וְהִיא נִכְנָסֶת בְּדַפְאוֹן פְּנִימִי וְכוּ', וְנִשְׁבֶּרֶת לְגַמְרִי, כִּי הִיא חֹשֶׁבֶת שֶׁיִּהְיֶה לָּהּ עֲתִיד עִמוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּן אוֹי לְאֵלוֹ הַבְּנוֹת שֶׁמִּפְקִירוֹת אֶת עַצְמָן לְבַחֲוָרִים וְכוּ', שֶׁמְלַבֵּד שְׁחִיִּים בְּעוֹוֹן וְכוּ', עוֹד מְכַשִּׁילוֹת אַחֲרֵים וְכוּ', וְמָה גַם לְבִסּוּף הַנוֹאֵף יִזְרַק אוֹתָהּ לְכֹל הַרוֹחוֹת וְכוּ', וְהַבַּחֲוִרָה תִּכְנַס בְּתוֹךְ עַצְמָהּ בְּדַפְאוֹן פְּנִימִי, וְיִהְיֶה לָּהּ קֶשֶׁה מְאֹד מְאֹד לְצֵאת מִזֶּה וְכוּ' וְכוּ'.

ועל כן אֲשֶׁרֵי הַבְּנוֹת שְׁשׁוּמְרוֹת עַל עֲצָמָן עַד הַחֲתָנָה, ומתחתנות לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְהֵן בּוֹנוֹת בְּתִים נְאֻמָּנִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרֵיהֶן וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקָן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ קִיץ מְבָרֵךְ

ב' תקח

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּאֵמַת אֵין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל וְחָשׁוּב מִלְּהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהִבְטִיחַ לָנוּ הַבְּטָחָה כְּזוֹ שְׁמַי שְׁיָבוֹא אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה וְיֵאמַר אֶת הָעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תְּקוּן הַכְּלָלִי", אֲזִי אֶפִּילוֹ אִם עֲצָמוּ וְגִבְהוּ חֲטָאִיו וּפְשָׁעָיו יוֹצִיאוּ מִהַשְּׂאוּל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו, וְלִכֵּן אִם יֵשׁ לָךְ כְּבָר כְּרִטִיסִים לְנִסְעַע עִם קְבוּצַת בְּנוֹת אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֶל תְּבַטְּלִי אֶת הַתּוֹכְנִית, אֶלֹא תִכְנִי כְּבָר מְרַאשׁ רַכֵּב שְׂיִקַּח אוֹתָךְ מִשְׁדָּה הַתְּעוּפָה עַד אוֹמֵן וְחִזְרָה, וְשְׁלוּחֵי מִצְוָה אֵינָן נִזְוָקִין (פְּסָחִים ח.). וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶן עַל הַדְּרָךְ לְאוֹמֵן וְעַל הַדְּרָךְ חִזְרָה, וּבְאֵמַת לְהִסְתּוֹבֵב בְּשָׂאֵר מְקוֹמוֹת לֹא כְּדַאי עֲכָשׁוּ, מִפְּנֵי הַמַּצָּב הַבְּטָחוֹנִי, כִּי בְּדֶרֶךְ

קצח אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחֵל

כָּלֵל זֶה בְּמִזְרַח אוֹקְרַאינָא, אָבֵל יַחְסִית מְקַיֵּיב לְאוּמָן יְכוּלִים
לְנִסֵּעַ אִם רַק מְכִינִים רָכֵב שְׂיִוְדָעִים מִי הַנְּהָג.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכָךְ.

הַמֵּאַחַח לָךְ קִיץ מְבָרָךְ

ב' תַּקֵּט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, כ"ג נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבָךְ.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַחֲטָא שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה זֶה חֲטָא
מְאֹד מְאֹד חָמוּר, עַד כְּדֵי כָךְ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (נְדָה י"ג).
אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן כָּל הַמוֹצִיא שְׂכַבְת זֶרַע לְבִטְלָה חַיֵּב מִיתָה; וְאָמְרוּ
(שָׁם) רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי אָמִי אָמְרֵי כָּאֵלוּ שׁוֹפֵךְ דַּמִּים שְׂנֵאָמַר (יִשְׁעִיָּה
נ"ז ה') "הַנְּחָמִים בְּאֵלִים תַּחַת כָּל עֵץ רַעְנָן שְׁחֻטִּי הַיְלָדִים בְּנִחְלִים
תַּחַת סַעֲפֵי הַסְּלָעִים" אֵל תִּקְרֵי שׁוֹחֲטֵי אֶלָּא סוֹחֲטֵי; מְלַבֵּד זֹאת
זֶה מְטַמֵּם אֶת הַמַּח וּמַעֲקָם אֶת הַלֵּב, וּמְכַנִּים בְּאָדָם קְרִירוֹת
בְּאֻמוֹנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן מְכַנִּים בּוֹ דְכָאוֹן פְּנִימִי שֶׁקָּשָׁה לְצֵאת מִזֶּה.

הַעֲצָה לְהַנְצִל מִזֶּה זֶה פְּשׁוּט לֹא לְהִסְתַּכֵּל בְּזָבֵל וְלִכְלוֹף וְכוּ',
וְכוּ', אִתָּה עֲדִין בְּחוּר צָעִיר, וְאִם לֹא תִפְסִיק עֲכָשׁוּ, אֲזִי הִהְרַגְתִּי
נַעֲשֶׂה טֹבַע וְלֹא תוּכַל לְצַאת מִזֶּה, וְחָבַל מְאֹד מְאֹד, וְלִכְנֵן תִּכְרַף
וּמִיד תִּרְחִיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַכְּלִי מִשְׁחִית הָאֵלוֹ הַנִּקְרָאִים אֵיִפּאָוֶן,
בִּלְעַקְבֻעֵרִי, אֵיִפּאָד, אֵיִפּעֵד, עַנְדְּרוֹאוֹיד, סְמֵאֶרְטְפוֹן וְכוּ' וְכוּ',
כִּי מִי שֶׁנִּכְנַס בְּזֶה זֶה בְּדִיוק כְּמוֹ סָמִים, הִרְגַע שְׁנַת־פְּסִים בְּזֶה קֶשֶׁה
מְאֹד מְאֹד לְצַאת מִזֶּה.

וְלִכְנֵן הַבְּחִירָה בְּיַדֶּיךָ אִם אִתָּה רוּצָה לְהַצִּיל אֶת עַצְמְךָ,
תִּפְסִיק תִּכְרַף וּמִיד לְהִסְתַּכֵּל בְּהַזְבֵּל וְהַלְכִלוֹף שְׁקוּץ תַּעֲוֹב וְעֵרוֹם,
וְאֲזוֹ תִנְצֵל מִזֶּה, כִּי (סְנֵה־דִרִין מ.ה.) אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמִי
שֶׁעֵינִיו רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנַי הַתְּאֻוָּה כְּעֲצִימַת
הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לֶךְ אֲבָר בְּאֲבָרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מְכֹשׁוֹל כְּמוֹ
הָעֵינַיִם", וְלִכְנֵן תִּקְבֵּל עַל עַצְמְךָ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ לְהַפְסִיק
לְהִסְתַּכֵּל בְּהַזְבֵּל שֶׁמְגַרָּה אֶת הָאָדָם לְנֶאֱוָף וְכוּ'.

אָבֵל אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לֶךָ כִּי אִם תִּמְשִׁיךְ בְּזֶה לֹא תוּכַל לְצַאת
מִזֶּה אַחַר כָּךְ, וְזֶה יְבִיא אוֹתְךָ לְכָל הַמַּחְלוֹת וְהַדְּכָאוֹנוֹת וְכוּ', וְלִכְנֵן
יִפֶּה שְׂעָה אַחַת קוֹדֵם לְהַנְצִל מִכָּל זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לֶךָ קִיץ מְבָרֵךְ

ב' תקי

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִיסָן ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְבָמוֹת ע"ט). שְׁלֹשָׁה סִמְנִים יֵשׁ
בְּאוֹמָה זֶה הֶרְחַמְנִים וְהִבְשִׁינִין וְגוֹמְלֵי חֲסִדִים, רַחֲמָנִים דְּכַתִּיב
(דְּבָרִים י"ג י"ח) "וּנְתַן לָךְ רַחֲמִים וְרַחֲמֶךָ וְהִרְבֶּךָ", בִּישְׁנֵי דְכַתִּיב
(שְׁמוֹת כ' י"ז) "בְּעֶבֶר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל פְּנֵיכֶם", גּוֹמְלֵי חֲסִדִים
דְּכַתִּיב (בְּרֵאשִׁית י"ח י"ט) "לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוֶה אֶת בְּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ"
וְגו', כָּל שֵׁשׁ בּו שְׁלֹשָׁה סִמְנִים הִלְלוּ רְאוּי לְהַדְבִּק בְּאוֹמָה זֶה;
וְלִכְּן אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֵז וְלְהַמְשִׁיךְ בַּמִּדָּה
הַטּוֹבָה הַזֶּה, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מְאֹד אַחַת, הֵן אֶמֶת שְׂאֵת צְרִיכָה
לְהִיּוֹת יוֹתֵר מְעַרְבֵת עִם חֲבֵרוֹת שְׂזָה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת
מְבוֹדָדֵת מִחֲבֵרוֹת, אֲלֹא תָמִיד לְהִתְחַבֵּר עִם חֲבֵרוֹת טוֹבוֹת, וְיַעֲזֹר
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצְלִיחֵי בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ קִיץ מְבָרֵךְ

ב' תקיא

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שׁוּחַר טוֹב תְּהִלִּים קי"ט) דּוֹאֵג וְאַחִיתֶּפֶל כְּשֶׁלְּמָדוֹ אֶת הַתּוֹרָה בְּשֶׁקֶר וּבְרַמְיֹת לְמַדוּהוּ, וְאָמְרוּ (שֵׁם תְּהִלִּים מ"ט) דּוֹאֵג וְאַחִיתֶּפֶל לְפִי שְׁלֹא שְׁמָרוּ אֶת הַתּוֹרָה, נִפְלוּ מִגְּדוּלָתָן וַיִּרְדּוּ לַגִּיהֵנוּם, וְאַף עַל פִּי שְׂרָאִשֵׁי סִנְהֶדְרִיּוֹת הָיוּ, כִּי בְּאֵמֶת כָּל תּוֹרָתָם הָיָה מְשֻׁפָּה וְלַחוּץ, וְאָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי פֶּאֶה פָּרָק א' הַלְכָה א') דּוֹאֵג וְאַחִיתֶּפֶל הָיוּ לְהוֹטִים אַחַר לְשׁוֹן הָרַע, וּבְעֲלֵי מַחְלָקַת הָיוּ, וְלִכֵּן כָּל תּוֹרָתָם הָיָה מְשֻׁפָּה וְלַחוּץ, וְלִכֵּן לֹא שָׁמַר עֲלֵיהֶם הַתּוֹרָה, אֲבָל כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל לוֹמַד תּוֹרָה לְשֵׁם שְׁמַיִם לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, וּמַדְבֵּק אֶת עַצְמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵינוֹ מַחְפֵּשׁ לְקַבּוֹר אֶת אֶף אֶחָד, אֲדַרְבֵּה אֲזִי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שׁוֹמֶרֶת אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וְזוֹכָה לְהַתְּעִלוֹת בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה, כִּי הַתּוֹרָה מְנַשְׂאֵת וּמַגְבִּיָּהָ אֶת הָאָדָם וְשׁוֹמֶרֶת עָלָיו, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַתְמִיד בְּלַמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה תִּשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וְיִזְכָּה לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ קִיץ מְבָרֵךְ

ב' תְּקִיב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוֹשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ה') הָעֶקֶר הוּא אַמוּנָה, וְצָרִיכִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵצְמוֹ אִיךְ מַחְזִיק בְּאַמוּנָה, כִּי יֵשׁ סוּבְלֵי חוֹלָאִים שְׂכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים זֶה רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן הָאַמוּנָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, תְּמִיד לְהַחֲדִיר בְּעֵצְמוֹ אֲשֶׁר דְּבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֵצְמוֹ אֶלֶּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְכַפִּי שֶׁמִּתְחַזְּקִים בְּאַמוּנָה זוֹכִים לְרַפּוּאָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת אַמוּנָה סִימָן ל"ג) עַל יְדֵי אַמוּנָה יִסְלַח לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ.

וְעֶקֶר הָאַמוּנָה מִתְבַּטָּאת עַל יְדֵי שְׁמֵרָגִילִים אֶת עֵצְמָם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שֶׁלֹּהֶם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ב) וּבְאַמַּת אִם הִיָּה יוֹדֵעַ הָאָדָם יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלֵם שְׁמֵלָא כָּל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ (יִשְׁעִיָּה ו') וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה, בּוֹדָאֵי הִיָּה מִתְּפַלֵּל בְּהִתְלַהֲבוֹת גְּדוֹל, וְהִיָּה מְדַקְדֵּק מְאֹד לְכוּן אֶת דְּבָרָיו, וּמַחֲמַת שְׂאִין לְבֵן אָדָם אַמוּנָה, בְּשִׁבְלֵי זֶה הוּא מִתְּרַשֵּׁל בְּעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת.

וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁעָבַר עָלֵינוּ מֵהַשָּׁעֵבֶר בְּכָל זְמַן שֶׁהוּתַף בְּהוֹדוֹ וְכוּ', עָקַר הָעֵצָה שֶׁתְּחַזְרִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְתִתְחִילִי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת קִדְשׁ, כִּי מִי שֶׁשׁוֹמֵר שַׁבַּת הַשַּׁבַּת שׁוֹמֵר עָלָיו, וְכֵן תִּרְגְּלִי אֶת עֲצֻמָּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ, וְתִבְקָשִׁי הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל שִׁמְחָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לָךְ בְּחֹרֶר לְהִתְחַתֵּן וְלִבְנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִהְיִי הַכִּי מְאֻשְׁרַת, רַק תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְעִבּוֹד עַל נְקוּדַת הַשִּׁמְחָה, וְתִבְקָשִׁי בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה הַצְּלַחַת הָאָדָם, וְזֶה מְכַנֵּס בּוֹ תְּקוּוּהַ בְּהַחַיִּים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ קִיץ מְבָרֵךְ

ב' תְּקִיג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרִי חֵלְקֶךָ שֶׁאֵת הַתְּחִלָּה לְלַמֵּד אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל שְׁמִדְרִיכִים אוֹתָנוּ בְּדֶרֶךְ קְלָה וְנִעְיְמָה אִיךָ לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ

ברוך הוא, ואיך לעבור את החיים בשמחה ובנוח וכו' וכו', ורַבֵּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ שֵׁיִסוּד הַיְסוּדוֹת בְּחַיֵי הָאָדָם לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה מְקוֹר הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ נֹאמַר (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עֲזוּ וְחַדְדוּהָ בַמְּקוֹמוֹ", וְתַכְפֵּה וּמִיד כְּשִׁזּוֹכִים לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי זוֹכִים לְהִרְחֵב הַדַּעַת, וְנִבְנֶה הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּאָדָם שֶׁיִּדַע שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וְדָבָר גָּדוֹל דָּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְהוּא מִתְחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, שֶׁזוֹ הַמַּדְרָגָה הַכִּי גְדוּלָה שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהִגִּיעַ אֵלֶיהָ, מִצַּד אֶחָד לִהְיוֹת תָּמִיד שֶׁמַּח עַל נַעַם חֶלְקוֹ שֶׁנִּבְרָא מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וּמִצַּד שֵׁנִי תָּמִיד יְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, וְעַם שֵׁנִי הַעֲצוֹת הָאֵלוֹ שִׂמְחָה וְהַתְּבוּדוֹת, יְכוּלִים לְעִבּוֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּקִלּוֹת, כִּי בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן מ"ח) שֶׁהָעוֹלָם הוּא כְּשֶׁגֶשֶׁר צָר מְאֹד, וְהַכָּלָל וְהָעֵקֶר הוּא לֹא לְהִתְפַּחַד, וְהִנֵּה כְּשֶׁעוֹבְרִים עַל גֶּשֶׁר צָר צָרִיכִים שְׁתֵּי גְּדֵרוֹת כְּדֵי לֹא לְפוֹל לְהִתְהוֹם וְכוּ', וְלָכֵן שִׂמְחָה מִצַּד אֶחָד וְתַפְלָה שְׂיַחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ מִצַּד שֵׁנִי, הֵם שְׁתֵּי הַגְּדֵרוֹת לֹא לְפוֹל לְהִתְהוֹם.

יעזור הקדוש ברוך הוא שנוזכה להרבות בשיחה בינו לבין קונו, ונזכה להיות תמיד שמחים ועליזים ולקיים את מצוותיו יתברך.

המאחל לך קיץ מברך

ב' תקיד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר קְדוֹשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תִּרְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּיֵתֶר שְׂאֵת; בְּיֵתֶר עֵז לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא עַל מְצִיאַת הַזְּוִג, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא פּוֹעֵל, וְדִיקָא עַל יְדֵי תְּפִלָּה תִּזְכִּי לְמִצּוֹא אֶת בֶּן זִוְגְךָ, רַק לֹא
לְהַתִּיאֵשׁ מִתְּפִלָּה, וְאִפִּילוּ שְׂאֵת מִתְּפִלַּת בְּכָל יוֹם עַל זֶה וְעַדִּין
אֵת לֹא רוֹאֵה יְשׁוּעָה, דְּעֵי לָךְ שְׁסוּף כָּל סוּף גַּם יִשְׁעֲתָךְ תְּבוֹא,
וְתִזְכִּי לְמִצּוֹא אֶת בֶּן זִוְגְךָ, וְתִתְחַתְּנוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם וְתִבְנוּ בֵּית נְאֻמָּן
בְּיִשְׂרָאֵל, וְכָךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ל"ב:) אִם רָאָה אָדָם
שֶׁהַתְּפִלָּל וְלֹא נִעֲנָה יַחֲזֹר וְיִתְפַּלֵּל שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים כ"ז י"ד) "קְוֵה
אֶל הַיְיָ" חֲזֹק וְיִאֲמֵן לְבָבְךָ וְקְוֵה אֶל הַיְיָ"ה, כִּי בּוֹדְאֵי אִם
מִתְּעַקְשִׁים אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ פַּעַם אַחַר פַּעַם וְלֹא מִתְּעַיְפִים בְּתְּפִלָּה,
אֲזִי רוֹאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר
בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לְפַעַל, וְלָכֵן אִם תּוֹכְלִי לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלָּה
הַזֹּאת בְּכָל יוֹם, תִּרְאִי סוּף כָּל סוּף יְשׁוּעָה גְּדוּלָה, וּבֶן זִוְגְךָ יִתְגַּלֶּה
אֵלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ'.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְזַפְיָנִי לְמִצּוֹא אֶת בֶּן זִוְגִי,
וְאֵתָהּ בְּעֶצְמָךְ יוֹדֵעַ שְׁאֵנִי מוֹכְנָה כְּכֹר לְהַתְחַתֵּן כְּדֵי לְהַנְצִיל

מַעֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת, אֶךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמַּגְנִים וְהַרְעִים שֶׁעָשִׂיתִי עִד עַכְשָׁו, נִתְקַע מְצִיאת זְווגִי, וְאֲנִי נִמְצָאת בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי אֵתָה גְלִית עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֻחָה, וּבְלֹא תּוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִירָה, וְלִכֵּן הִנְנִי מִתְחַרְטֶת עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שֶׁעָשִׂיתִי עִד עַכְשָׁו, וְאֲנִי מְקַבֶּלֶת עַל עֲצָמִי לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְגְלִית לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנֵא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (תְּקוּנֵי זֵהַר תְּקוּן י"ד) עִם כָּל דָּא דְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה, חִזּוֹר וַיְהִיבְנָא לִיה בֵּת זְווגִיה, וְהִנְנִי שָׁבָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִכֵּן תִּזְמִין לִי אֵת בֶּן זְווגִי, וְאֶזְכֶּה לְהַקִּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ וְלַגְרֹם לָךְ נַחַת רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד, וְאֶזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וְנַעֲמִימִים, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁבִקְרוּב מְאֹד תְּבַשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת וּמְשֻׁמְחוֹת.

הַמַּאֲחֵל לָךְ קִיץ מְבָרֵךְ

ב' תַּקְטו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קְדוֹשִׁים, כ"ג נִיסָן ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֵת מַכְתְּבֶךָ.

דַּע לְךָ שְׁבוּזָה שְׁאָדָם מְאֹשִׁים אֶת עֲצָמוֹ וְכָל דְּבַר קָטָן הוּא לִוְקָח עַל עֲצָמוֹ, זֶה הַדְּבַר הַכִּי גְרוּעַ שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת וְכוּ', וּמִשָּׁם נוֹבֵעַ כָּל הַכְּשָׁלוֹנוֹת שֶׁל הָאָדָם וְכוּ', וְרַבְּנּוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ דְרִיךְ קָלָה וְנִעִימָה אִיךָ לְצֵאת מִכָּל הַבְּלָבוּלִים הָאֵלֶּה, וּמֵהָאֲשָׁמוֹת שְׁאָדָם מְאֹשִׁים אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ', אֲלֵא מְלַמֵּד אוֹתָנוּ אִיךָ לְהַחֲזִיק מִמַּעַמָּד וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) שְׁצַרִיךְ כָּל אָדָם לְמִצּוֹא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְשִׁבֵּר אֶת עֲצָמוֹ וּלְפֹל בִּיאֹוֹשׁ וְכוּ', כִּידוּעַ שְׁצַרִיךְ הָאָדָם לְהִזְהַר מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלִהְרַחֵק אֶת הָעֲצָבוֹת מְאֹד מְאֹד, וְאֶפִּילוֹ כְּשִׁמְתַּחֲלִיל לְהִסְתַּכֵּל בְּעֲצָמוֹ וְרוֹאֵה שְׂאִין בּוֹ שׁוֹם טוֹב, וְהוּא מְלֹא חֲטָאִים, וְרוֹצֵה הַסָּמ"ךְ מ"ם לְהַפִּילוֹ עַל יְדֵי זֶה בְּעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה חֵס וְשְׁלוֹם, אִף עַל פִּי כֵּן אֲסוּר לוֹ לְפֹל מִזֶּה, רַק צַרִיךְ לְחַפֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ אֵיזָה מְעַט טוֹב, כִּי אִיךָ אֶפְשֵׁר שְׁלֹא עֲשֵׂה מִיָּמָיו אֵיזוֹ מִצְוָה אוֹ דְבַר טוֹב, וְאִף שְׁכַשְׁמַתַּחֲלִיל לְהִסְתַּכֵּל בְּאוֹתוֹ הַדְּבַר הַטוֹב, הוּא רוֹאֵה שֶׁהוּא גַם כֵּן מְלֹא פְּצָעִים וְאֵין בּוֹ מֵתָם, הֵינּוּ שְׁרוּאָה שְׁגָם הַמִּצְוָה וְהַדְּבַר שְׁבַקְדָּשָׁה שְׁזָכָה לַעֲשׂוֹת, הוּא גַם כֵּן מְלֹא פְּנִיּוֹת וּמַחְשָׁבוֹת זְרוֹת וּפְגָמִים הַרְבֵּה, עִם כָּל זֶה אִיךָ אֶפְשֵׁר שְׁלֹא יִהְיֶה בְּאוֹתָהּ הַמִּצְוָה וְהַדְּבַר שְׁבַקְדָּשָׁה אֵיזָה מְעַט טוֹב, כִּי עַל כָּל פְּנִים אִיךָ שֶׁהוּא עַל כָּל פְּנִים הִיָּה אֵיזוֹ נִקְדָּה טוֹבָה בְּהַמִּצְוָה וְהַדְּבַר טוֹב שְׁעֲשֵׂה, כִּי צַרִיךְ הָאָדָם לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ לְמִצּוֹא בְּעֲצָמוֹ אֵיזָה מְעַט טוֹב, כִּדִּי לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ, וּלְבוֹא לְיַדֵּי שִׁמְחָה.

]וְהִזְהִיר רַבֵּנוּ ז"ל מְאֹד לִילֶךְ עִם הַדְרָךְ הַזֹּאת - לַחֲפֹשׁ
 וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֵצְמוֹ רַק הַטּוֹב, וְתַמִּיד יִדוֹן אֶת עֵצְמוֹ לְכַף זְכוּת,
 כִּי הוּא יְסוּד גְּדוֹל לְכֹל מִי שֶׁרוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב לֵהשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וּלְכֹל
 יֵאבֵד עוֹלְמוֹ לְגַמְרֵי חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי רַב בְּנֵי אָדָם שֶׁרְחוּקִים מֵהשֵׁם
 יִתְבָּרֵךְ, עָקֵר רְחוּקִים הוּא מִחֲמַת מֶרֶה שְׁחוֹרָה וְעֵצְבוֹת, מִחֲמַת
 שְׁנוּפְלִים בְּדַעְתָּם, מִחֲמַת שְׁרוּאִים בְּעֵצְמָם גְּדֹל קְלָקוּלָם שֶׁקְּלָקְלוּ
 מַעֲשֵׂיהֶם כֹּל אֶחָד כִּפִּי מֵה שִׁיּוּדֵעַ בְּעֵצְמוֹ אֶת נִגְעֵי לְבָבוֹ
 וּמְכַאוּבָיו, וּמִחֲמַת זֶה הֵם נוֹפְלִים בְּדַעְתָּם, וְרוֹבֵן מֵאֲשֵׁים עֵצְמָן
 לְגַמְרֵי, וְעַל יְדֵי זֶה אֵינָם מִתְּפַלְלִים בְּכוֹנֵה כָּלֵל, וְאֵינָם עוֹשִׂים
 אֲפִילוֹ מֵה שֶׁהֵיוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת עֲדִין. עַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לְהִשְׁפִּיל
 מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, כִּי כֹל הַנְּפִילוֹת שֶׁבְּדַעְתּוֹ, אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא
 מִחֲמַת מַעֲשֵׂים רַעִים שֶׁעָשָׂה בְּאַמְתּוֹ, עִם כֹּל זֶה הַנְּפִילָה שֶׁבְּדַעְתּוֹ
 וְהַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוֹרָה שְׁנוּפֵל עָלָיו עַל יְדֵי זֶה, הַכֹּל הוּא רַק
 מַעֲשֵׂי הַבַּעַל דְּבַר, שֶׁמַּחֲלִישׁ דַּעְתּוֹ כְּדִי לְהַפִּילוֹ לְגַמְרֵי חֵס וְשָׁלוֹם.
 עַל כֵּן צָרִיכִין לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, לִילֶךְ עִם הַגְּלוּי הַזֶּה שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ
 ז"ל אֲשֶׁר צָרִיכִים לַחֲפֹשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵצְמוֹ בְּכֹל פַּעַם אֵיזָה מַעֲט טוֹב
 וּנְקֻדּוֹת טוֹבוֹת וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה יִחְיֶה וְיִשְׁמַח אֶת עֵצְמוֹ, וְיִצְפֶּה
 לִישׁוּעָה עֲדִין, וְיוּכַל לְהִתְפַּלֵּל וּלְזַמֵּר וּלְהוֹדוֹת לֵהשֵׁם יִתְבָּרֵךְ,
 בְּסוּד (תְּהִלִּים קמ"ז) "אֲזַמְּרָה לְאַלְקֵי בְּעוֹדֵי", וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה
 לְשׁוֹב בְּאַמְתּוֹ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ];

לְדַעְתִּי אִם תֵּלֵךְ בְּדַרְךְ זוֹ, אֲזַ כֹּל הַחַיִּים שֶׁלְּךָ יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה.

הַמַּאֲחֵל לְךָ קִיּוֹן מְבָרֵךְ

ב' תַּקטז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר קְדוֹשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל') שְׁכַל הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת בָּאִים בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, לְבַלְבֵּל לוֹ אֶת כָּל הַתְּפִלָּה, כִּי בְּאִמַת שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה שְׂאָדָם יִקְשֶׁר אֶת הַמַּח מַחְשְׁבָה אֶל מַה שֶּׁהוּא מְדַבֵּר, וְרַק זֶה נִקְרָא "תְּפִלָּה בְּכַח", כִּי צְרִיכִים כַּחוֹת עֲצוּמִים לְקַשֵּׁר אֶת הַמַּחְשְׁבָה אֶל הַדְּבוּר, כִּי כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת הֵן הַעֲבֵרוֹת שְׁלוֹ, וְכִמוֹ שֶׁכָּתַב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (חֲזִי מוֹהֲר"ן סִימָן תַּק"צ) פְּעַם אַחַת הָיָה קוֹבֵל אִישׁ אֶחָד לְפָנָי רַבְּנוּ ז"ל אִיךְ שֶׁקָּשָׂה לוֹ מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל, כִּי הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת מְבַלְבְּלִין אוֹתוֹ מְאֹד, וְהֵשִׁיב לוֹ רַבְּנוּ ז"ל מְקַבְּלִין זֹאת לְכַפֵּרַת עוֹוֹן, "נַעֲמַט מֵעַן דַּאֵס אַהֵן פֶּאָר אַ כַּפֵּרַת עוֹוֹן" וְחִיךְ קֶצֶת. וְקֶצֶת הָיָה נִרְאָה כְּפֻנְתוֹ בְּזָה, כִּי הֵלֵא בְּאִמַת אֵלּוּ הַמַּחְשְׁבוֹת הֵם בְּעֲצָמָם עוֹוֹנוֹת, וְעַל כֵּן חִיךְ קֶצֶת. אִךְ אַף עַל פִּי כֵּן בּוֹדָאִי כָּל דְּבָרָיו אִמַת וְצָדֵק, כִּי עַל כָּל פְּנִים בְּזָה שְׂאִין מְהִרְהֵר אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ חַס וְשְׁלוֹם, וְיוֹדַע שְׁבוֹדָאִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רוֹצֵה לְקַרְבוֹ וּלְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ, רַק שְׁעוֹוֹנוֹתָיו גִּרְמוּ לוֹ כָּל אֵלּוּ הַמַּחְשְׁבוֹת הַבָּאִין לְבַלְבְּלוֹ, וְיֵשׁ לוֹ צַעַר מְזָה וּבוֹרַח מֵהֵם בְּכָל כַּחוֹ, יְכוֹל לְהִיּוֹת בּוֹדָאִי שְׂזָה בְּעֲצָמוֹ נֶחְשָׁב לוֹ לְכַפֵּרַת עוֹוֹן,

עד שָׁאם הָיָה זֹכֶה לְהַתְנַהֵג בְּזֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְאֵמֶת כְּרָאוּי, כְּבָר הָיוּ עֲוֹנוֹתָיו נִמְחָלִין עַל יְדֵי זֶה בְּעֶצְמוֹ, וְאִזּוּ מִמִּילָא הָיוּ מִסְתַּלְקִין מִמֶּנּוּ כָּל הַמְחֻשְׁבוֹת זְרוֹת, וּכְעֵין שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת י"ב): הָעוֹבֵר עֲבָרָה וּמִתְבַּיֵּשׁ בָּהּ מוֹחְלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו; הָרִי שֶׁלֶף לִפְנֵיךָ שְׁכָל אֱלֹהֵי הַמְחֻשְׁבוֹת זְרוֹת שְׁנֹכְנִסוֹת לְאָדָם בְּאֲמֻצֵּעַ הַתְּפִלָּה, הֵן שְׁחָרִית, הֵן מִנְחָה, הֵן עֲרֵבִית, זֶה הַחֲטָאִים שְׁלוֹ, כִּי מִכָּל חֲטָא וְעוֹן שְׂאֵדָם חוֹטֵא נִגְדוֹ יִתְבַּרֵךְ, בּוֹרָא קְלֹפוֹת וּמְשַׁחִיתִים וְהֵם הַמְּסַבְּבִים אוֹתוֹ, וּמֵהֶם נִמְשָׁךְ כָּל הַמְחֻשְׁבוֹת זְרוֹת בְּעַת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת שְׂאֵדָם מִתְּפַלֵּל שְׁחָרִית מִנְחָה עֲרֵבִית, עַד שִׁיכוֹל לְעִבּוֹר כָּל הַתְּפִלָּה וְלֹא יִכּוֹן שׁוֹם דְּבָר, רַק הַמַּח מְחַשְׁבָּה חוֹשֵׁב בְּדָבָר אֶחָד, וְהַדְּבּוֹר אוֹמֵר וְטוֹחֵן אֶת תְּבוֹת הַתְּפִלָּה וְכוּ', וְזוֹ מְצִיאֹת שְׁיֵשׁ אֲצֵל כָּל אֶחָד, וְהוּא כָּל כֶּף שְׁקוּעַ בְּעֵינָיו וּבְמַחְשְׁבוֹתָיו עַד שֶׁלֹּא שָׁם לֵב שֶׁהוּא בְּכֻלָּל לֹא מִכּוֹן מֵה שֶׁהוּא אוֹמֵר, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ לְקִשֵּׁר אֶת הַמְחַשְׁבָּה לְדְבּוֹר, וְצְרִיכִים עַל זֶה כַּחוֹת עֲצוּמִים, כִּי יֵרַב עֲוֹנוֹתָיו הוּא מְסַבֵּב עִם קְלֹפוֹת וּמְשַׁחִיתִים שֶׁהֵם עֲוֹנוֹתָיו, שְׁנַעֲשׂוּ כְּמוֹ עֲנָנִים שְׂמֻכְסִים אֶת עֵינָי הַשְּׁכָל וְכוּ', וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קכ"ב) לְעֵנִין הַמְחַשְׁבוֹת זְרוֹת שְׁבַתְּפִלָּה. וְכִבֵּר יְדוּעַ שְׁכָל מְחַשְׁבָּה וּמְחַשְׁבָּה הִיא קוּמָה שְׁלֵמָה, וְאָמַר כִּשְׁהָאָדָם עוֹמֵד וּמִתְּפַלֵּל כְּסֹדֵר וְאִינוּ מְשַׁגִּיחַ עַל הַמְחַשְׁבוֹת זְרוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מְנַצֵּחַ אוֹתָם וּמְעִבִירָם מִמֶּנּוּ, כִּי אֵין צְרִיכִין לְהַסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם כְּלָל, רַק לִילֵךְ כְּסֹדֵר בְּתְּפִלָּתוֹ וּלְבַלִּי לְהַבִּיט לְאַחֲרָיו כְּלָל, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ, וּבֵין כֶּף בְּדֶרֶךְ הַלּוֹכוֹ בְּתְּפִלָּתוֹ הוּא מִפִּיל אוֹתָם, לְזֶה חוֹתֵךְ יָד, וְלְזֶה חוֹתֵךְ רֶגֶל,

וכיוצא בזה בשאר האיברים. פרוש כמו למשל בענין מלחמה, כשצריך לילך ולעבר בין הרבה רוצחים ואורבים, וכשהוא גבור ועובר ביניהם, אזי בדרך הלוכו הוא מפיל אותם, כי לזה חותך יד בדרך הלוכו ומפילו, ולזה חותך רגל וכו' וכו', וכיוצא בזה כן הוא ממש בענין התפלה, שכשמתפללין כסדר התפלה, ואין משגיחין על המחשבות זרות, ודוחין אותם ומפילם, אזי בדרך הלוכו בתפלתו הוא חותך לזה יד ולזה רגל וכו', כי כל מחשבה זרה הוא קלפה, והיא קומה שלמה, וכשמתגבר להתפלל כסדר ולבלי להסתפל עליהם, אזי הורג אותם או חותך מהם איברים איברים; אדם צריך רק לומר את תבות התפלה, ולקשר את המחשבה לדבור, ועל ידי זה דיקא אם יתמיד בזה לקשר את המחשבה אל הדבור, ולא יסתפל על המחשבות זרות הבאים אליו, על ידי זה הוא מבטל אותם לגמרי.

וזה שיך בין בתפלה לחשב מה הוא מתפלל, ובין בתורה לחשב מה הוא לומד, כי גם אז באים אליו מחשבות זרות שהן הן הקלפות שברא מחמת עוונותיו, ולכן גלה לנו רבנו ז"ל את כל הענין של שיחה בינו לבין קונו, שיש בזה מעלה נוראה ונפלאה מאד, יותר מהתפלות הקבועות, כי (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן צ"ז) מעלת השיחה בינו לבין קונו, אין לתאר ואין לשער כלל, כי על תפלות ותחינות ובקשות הסדורות מכבר, כבר יודעין מהם כל המחבלים והמקטרגים, והם אורבים על הדרכים של אלו התפלות, מחמת שיודעים מהם מכבר. כמו למשל על הדרך הכבושה, הידוע ומפרסם לכל, שם אורבים רוצחים וגזלנים

רבי אֶשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחֵל

תמיד, מחמת שְׂיודָעִים מְדַרְךָ זֶה כָּבֵר. אָבֵל כְּשֶׁהוֹלְכִין בְּנִתִּיב וְדַרְךָ חֲדָשׁ, שְׂאִינוּ נוֹדַע עֲדִין, שָׁם אֵינָם יוֹדְעִים לְאַרְבֵּי שָׁם כָּלֵל. כְּמוֹ כֵּן לְעֲנִין הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ שְׂאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּשִׁפְתַי הָאֵם שָׁלוֹ, יֵשׁ בְּזֶה מַעֲלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, מֵה שְׂאִין בְּהַשְׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת, כִּי הַשִּׁיחָה שְׂמֵדְבֵר הָאָדָם מֵעֲצָמוֹ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, הוּא דֶרֶךְ חֲדָשׁ וְתִפְלָה חֲדָשָׁה, שְׂהָאָדָם אוֹמְרָה מְלִבּוֹ מְחֲדָשׁ, עַל כֵּן אֵין הַמְּקַטְרְגִים מְצוּיִים כָּל כַּף לְאַרְבֵּי, וְאָף עַל פִּי כֵּן הַזְּהִיר רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד גַּם עַל אֲמִירַת שְׂאָר תַּחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת; לֹא מִבְּעֵיִא שְׂצָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּכָל יוֹם שְׂחֲרִית מְנַחֶה עֶרְבִית, אֶלָּא עָלָיו לְהִרְבּוֹת בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים, וְכֵן לוֹמֵר תְּפִלוֹת מִסְפָּר "לְקוֹטֵי תְּפִלוֹת", וְשְׂאָר תְּפִלוֹת שְׂתַקְּנוּ הַצְּדִיקִים.

הָלוֹא שְׂתַכְנִים אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ קִיץ מְבָרֵךְ

ב' תְּקִיז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחֵל ריג

תְּלַמֵּד אֶת עֲצֻמָּךְ פֶּעַם וּלְתַמִּיד אִם אַתָּה רוֹצֵה לְתַקֵּן מִשְׁהוּ
בְּהִקְדָּה, וְאַתָּה כּוֹתֵב לִי אִיזוֹ תְּלוּנָה, תִּכְתֵּב לִי בְּדִיוֹק מִי זֶה
הָאֲבִירָךְ וְכוּ', אוֹ בְּדִיוֹק מֵה קָרָה וְכוּ', בְּלִי שׁוּם רְמִזִים וְכוּ', שְׂאֹז
מְרָאָה שְׂאֵתָה סֵתָם מְחַטֵּט אַחַר הַצּוֹאָה וְהַלְכֵלוּךְ וְכוּ'.

וְלָכֵן אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁתִּרְשֵׁם בְּדִיוֹק מִי? וּמָה? וְאֵימַת? כִּף אֲנִי
יֹדֵעַ מָה צְרִיכִים לְתַקֵּן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ קִיץ מְבָרֵךְ

ב' תקיח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

לְדַעַתִּי זֶה מְאֹד מְאֹד מְסֻכָּן שֶׁהֵבֵן שְׁלֶךְ יִכְנֵס בִּישִׁיבָה חֲדָשָׁה
וְכוּ', שְׁכַמוּבֵן יֵשׁ שְׂמָה בַחֲוָרִים מְקַלְקְלִים וְכוּ', וְאִם הוּא עֲדִין לֹא
מְקַלְקֵל וְכוּ', לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לְהַכְנִיס אוֹתוֹ בְּאֵשׁ הַנְּסִיוֹנוֹת
הַגְּדוּלִים? וְלָכֵן אִם לְבָךְ אוֹמֵר לֹא, אֲזַ תִּשְׁמַר אוֹתוֹ שְׁלֹא יִכְנֵס
שְׂמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ קִיץ מְבָרֵךְ

ב' תְּקִיט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שְׁאַתָּה זוֹכָה לַחֲזוֹר בְּתִשּׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ל"ד). בְּמָקוֹם שְׁבַעֲלֵי תִשּׁוּבָה עוֹמְדִים, שֵׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמוֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְרַב כְּהֵנָא) גְּדוּל כַּחַה שֶׁל תִּשּׁוּבָה שְׁכִינּוֹן שְׁאָדָם מְהַרְהֵר בְּלָבוֹ לַעֲשׂוֹת תִּשּׁוּבָה, מִיַּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מֵהַלֶּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רִקִיעַ רֵאשׁוֹן וּשְׁנַי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לְפָנַי כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מְפַחַד מִבֶּן אָדָם שֶׁחֹזֵר בְּתִשּׁוּבָה, כִּי כִיּוֹן שְׁאָדָם בָּא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲפִילוֹ שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד עֲכָשׁוּ מֵהַ שֶׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתְּוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מֵה שֶׁעָשָׂה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבָר מְקַבְּלוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בַּמִּדְבָּר רָבָה פָּרָשָׁה כ' סִימָן י"ג) בְּלַעַם הִיָּה רָשָׁע עָרוֹם וְיָדַע שְׂאִין עוֹמֵד בְּפָנַי הַפְּרַעְנוֹת אֲלֵא תִשּׁוּבָה, שְׁכָל מִי שְׁחוּטָא וְאוֹמֵר חֲטָאתִי, אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ לַגַּע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם מֵהַ לֶךְ לַחֲזוֹר בְּתִשּׁוּבָה? וּמֵהַ לֶךְ לְהִתְוֹדוֹת? כִּי הוּא יוֹדַע שְׂמִי שֶׁחֹזֵר בְּתִשּׁוּבָה וּמִתְוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ הַמּוֹת

לגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה, ומוכא ברמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה הלכה א') כל מצות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שנאמר (במדבר ה') "איש או אשה כי יעשו וגו'" והתודו את חטאתם אשר עשו" זה ודוי דברים ודוי זה מצות עשה כיצד מתודין אומר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך והרי נחמתי ובושתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה וזהו עקרו של ודוי וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח; כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') שעוונותיו של אדם חקוקים על עצמותיו, כמו שכתוב (יחזקאל ל"ב) "ותהי עונתם (חקוקה) על עצמותם", וזה מה שהורג את האדם, כמו שכתוב (תהלים ל"ד) "תמותת רשע רעה", ועל ידי ודוי דברים יוצא מעצמותיו החטאים שחקוקים עליהם; ולכן אשרי מי שזוכה להתודות בכל יום על חטאיו ועוונותיו, ועל ידי זה ימחל לו הקדוש ברוך הוא על כל מה שהוא פגם, כי עקר התשובה זה ודוי דברים, וקבלה על להבא לא לעשות יותר מה שעשה עד עכשו וכו' וכו'.

והנה בענין החטא שחטאת וכו', דע לך שרבנו ז"ל הבטיחנו בחייו אשר מי שיבוא אצלו אחר הסתלקותו הינו אל ציונו הקדוש בעיר אומן ויתן פרוטה לצדקה עבורו ויאמר את העשרה מזמורי תהלים הנקראים תקון הכללי, אפילו אם עצמו

וּגְבָהוּ חֲטָאֵיו וּפְשָׁעָיו יוֹצִיאוּ מֵהַשְּׂאוּל תַּחֲתִית, וְזֶה סוֹכֵב עַל כָּל מִינֵי פְגָמֵי הַבְּרִית רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְלִכְזֵן זְכוֹר גַּם זְכוֹר מֵהַ שְׂמוּבָא בְּדַבְּרֵיו ז"ל (חַי מוֹהֲרָ"ן סִימָן רכ"ה) שֶׁהַבְּטִיחַ רַבְּנוּ ז"ל בְּחַיָּיו וַיַּחַד שְׁנֵי יַעֲדִים כְּשָׂרִים עַל זֶה כְּשִׁסְתַּלַּק וַיְבוֹאוּ עַל קִבְרוֹ וַיִּתְּנוּ פְּרוּטָה לְצַדֻּקָה וַיֹּאמְרוּ אֵת הָעֶשְׂרָה מִזְמוּרֵי תַהֲלִים הַנִּקְרָאִים תְּקוּן הַכְּלָלִי, אַזִּי יִנִּיחַ רַבְּנוּ ז"ל עֲצָמוֹ לְאוֹרֶךְ וְלָרַחֵב, וּבּוֹדָאֵי יוֹשִׁיעַ לְזֶה הָאָדָם, וְאָמַר שְׁבֵה־פְּאוֹת יוֹצִיא אוֹתוֹ מֵהַגִּיהֶנּוּם אֲפִילוּ אִם יִהְיֶה אוֹתוֹ הָאָדָם אֵיךְ שִׁיְהִי, אֲפִילוּ אִם עָבַר מֵהַ שְׁעָבֵר וְכוּ'. רַק מַעֲתָה יִקְבַּל עַל עֲצָמוֹ שְׂלֵא יֵשׁוּב לְאִיּוֹלְתוֹ חֵס וְשְׁלוֹם.

וּבְלִיָּה שְׁקוּדָם הַסְתַּלְקוֹתוֹ אָמַר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מֵהַ לְכֶם לְדָאג מֵאַחַר שְׁאַנִּי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם. וּמֵה אִם הַנְּשָׁמוֹת שְׂלֵא הַפִּירוֹ אוֹתִי כָּלֵל. הֵם מְצַפִּים עַל תְּקוּנִים שְׁלִי מִכָּל שַׁבָּן אַתֶּם וְכוּ'.

[וּכְתַב מוֹהֲרָנ"ת ז"ל וְכֵן אֲפִילוּ אֵלּוּ שְׂלֵא זְכוּ לְהַכִּיר אֵת רַבְּנוּ ז"ל בְּחַיָּיו, כְּשִׁיְבוֹאוּ עַל קִבְרוֹ הַקְּדוֹשׁ וַיִּסְמְכוּ עָלָיו, וַיִּלְמְדוּ סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וַיִּרְגִּילוּ עֲצָמָם לִילָךְ בְּדַרְכֵי הַקְּדוּשִׁים הַנֶּאֱמָרִים בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, בּוֹדָאֵי יֵשׁ לָהֶם עַל מֵהַ שְׁיִסְמְכוּ. אֲשֶׁרֵיהֶם אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם, וְלֹא יֵאֲשָׁמוּ כָּל הַחוּסִים בּוֹ, כִּי כָּבַר גְּלָה דַעֲתוֹ בְּכַמָּה לְשׁוֹנוֹת בְּפִרוּשׁ וּבְרַמְזוֹ שְׁכָל מֵהַ שְׁעוֹסֵק עִמָּנוּ אִינוּ בְּשִׁבְלֵנוּ לְבַד, כִּי אִם אֵת אֲשֶׁר יֵשְׁנוּ פִּה וְאֵת אֲשֶׁר אִינְנוּ פִּה].

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֵדוּךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תַּקֻּכ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׁזוּכָה לְחַשֵּׁב עַל תְּכִלִּיתוֹ הַנִּצְחִי עוֹד בְּחַיִּים
חַיּוֹתוֹ וּבְהִיּוֹתוֹ בְּרִיא, כְּמוֹכָא (רַעֲיָא מְהֵימְנָא רכ"ז:) מְנִי קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְבַר נָשׁ, לְאַהֲדָרָא בְּתִיּוּבְתָא בְּבַחְרוּתִיָּה, קוּדָם דִּיזְקִין
בֵּיה יֵצֵר הָרַע. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (וַיִּקְרָא יט) מִפְּנֵי שִׁיבָה תִּקְוֹם,
קוּדָם שִׁיבָה דִּילָךְ. הֵינּוּ שְׂאֵדָם צָרִיךְ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה בְּעוֹדוֹ
בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְלֹא לְחִכּוֹת עַד שִׁיְהִיָּה אָדָם זָקֵן וְכוּ', כִּי מִי יוֹדֵעַ אִם
הוּא יִגְיַע לִידֵי זְקֵנָה? וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי אָדָם שֹׁשֵׁב בְּתִשׁוּבָה כִּשֶׁהוּא
עֹדֵן בְּבַחְרוּתוֹ, וְחוֹשֵׁב עַל תְּכִלִּיתוֹ הַנִּצְחִית.

יְדוּעַ שְׁמוֹהֶרֶן"ת ז"ל עוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁכָל אֶחָד
יִכְתֹּב צוֹאָה בְּעוֹדוֹ בְּרִיא, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה אַחַר כֵּךְ מִחֻלְקַת בֵּין
הַיְלָדִים.

וְהִנֵּה בְּעַנְיֵן יְרוּשָׁה עַל פִּי הַתּוֹרָה בַּת לֹא יוֹרֶשֶׁת, וּמָה עוֹשִׂים
כְּשֶׁרוֹצִים לָתֵת לְכָל הַיְלָדִים אוֹתוֹ סְכּוּם, אֲזִי כּוֹתְבִים בְּצוֹאָה
שְׂאֵנִי מִפְּרִישׁ מִתְּנָה וְלֹא יְרוּשָׁה לְכָל הַיְלָדִים סֶךְ כֶּךָ וְכֶךָ וְכוּ' וְכוּ',
וּמִתְּנָה מִתֵּר לָתֵת לְכָל הַיְלָדִים לְרַבּוֹת הַבְּנוֹת וְכוּ', וְכֶךָ אֵין שׁוּם
מִחֻלְקַת אַחַר כֵּךְ.

בְּלִכְתֹּב צוֹאָה אֵין בְּזֶה מְשׁוּם פּוֹתַח פֶּה לְשִׁטָּן וְכוּ' וְכוּ',
אֲדַרְבֶּה זֶה נוֹתֵן לְאָדָם הַתְּעוֹרְרוֹת שִׁיתְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה הָעִמְקָה
שִׁיוֹשֵׁן וְחוֹשֵׁב שֶׁלְנֻצַח יִשְׂאָר כָּאֵן.

יְעוֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיתֵּן אֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת
לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תְּקוּמָה

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין דְּבַר כְּזֶה, יְכוּלִים לָתֵת נְעֻלִים מִתְּנָה לְהַשְׁנִי, וּמִכָּל שָׁפֵן לְקַנּוֹת נְעֻלִים חֲדָשִׁים, וְאֵין מְנַהֵג כְּזֶה, רַק מוּכָא בְּצוּאת רַבִּי יְהוּדָה הַחֲסִיד שְׁאַחֲרֵי שְׁאָדָם נִפְטָר אָסוּר לְקַחַת אֶת הַנְּעֻלִים שְׁלוֹ, אֲלֵא לְזַרֵק אֶת זֶה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תַּקְכָּב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁהַצְלָחָה בְּבֵית תְּלוּי רַק כְּפִי הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה שְׁיֵשׁ בֵּין הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה, כִּי כְּשִׁשׁוּרָה שְׁלוֹם בֵּין הַזּוּג, אֲזִי הַשְּׁכִינָה נִמְצָאת בְּבֵית, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׁכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֵא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֵא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֵא שְׁכִינָה, וּבְמִקּוֹם שְׁהַשְּׁכִינָה נִמְצָאת שֵׁם הַבְּרֻכָּה מְצוּיָה, רַק שְׁיֵהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֲהָבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ

הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֵת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְלִכְן אֶת וּבִעֲלֵךְ צְרִיכִים לְעִבּוֹד הַרְבֵּה עַל שְׁלוֹם בַּיִת שִׁיְהִי בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְזֶה יִשְׁפִיעַ גַּם עַל הַיְלָדִים שִׁיְהִיו חֲכִי מְצַלְחִים.

בְּעִנְיַן שִׁישׁ לָכֶם דִּירָה קְטַנָּה וְגָרִים בְּדַחֵק וְכוּ', רְאוּי לָכֶם הֵינּוּ אֶת וּבִעֲלֵךְ לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁירְחִיב לָכֶם, וְיִתֵּן לָכֶם בַּיִת רַחֲבַת יָדַיִם, כִּי מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וּמָה שֶׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם מָה שֶׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', זֶה מִפְּנֵי שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה לְשִׁמּוֹעַ תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה שֶׁאָדָם מְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ טוֹב לְכָל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה) "טוֹב הַיּוֹי"ה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו", וְכָתִיב (שִׁם) "קָרוֹב הַיּוֹי"ה לְכָל קִרְאוֹ לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת", כִּי הַרְבֵּה פְּעָמִים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַנְיָס אֶת הָאָדָם בְּצָרָה וּבְלַחֵץ וְכוּ' וְכוּ', כִּי רוֹצֵה לְשִׁמּוֹעַ אֶת תְּפִלָּתָם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת ס"ד). אָמַר רַבִּי יִצְחָק מִפְּנֵי מָה הָיוּ אַבּוֹתֵינוּ עֲקוּרִים, מִפְּנֵי שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְאַוֶּה לְתִפְלָתָן שֶׁל צְדִיקִים, אָמַר רַבִּי יִצְחָק לָמָּה נִמְשְׁלָה תְּפִלָּתָן שֶׁל צְדִיקִים כְּעֵתֵר, מָה עֵתֵר זֶה מְהִפֵּךְ הַתְּבוּאָה מִמְקוֹם לְמְקוֹם כִּף תְּפִלָּתָן שֶׁל צְדִיקִים מְהַפְּכֶת מְדוּתָיו שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמֵּדֶת רְגִזְנוּת לְמֵדֶת רַחֲמָנוּת; וְלִכְן אִם אֶת וּבִעֲלֵךְ תְּבַקְשׁוּ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל דִּירָה רַחֲבָה, תִּרְאוּ נִסִּים וּנְפִלְאוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בַּנַּחַל רכא

וְכֵן לְבַקֵּשׁ עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, כִּי תִפְּלֹת אַבוֹת עַל בְּנֵים,
מְאֹד עוֹשֶׂה רוֹשֵׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כִּי אֵין זֶה עֲצָה שְׁמִיעֵצִים אֶתְכֶם עֲצַת
אֲחִיתִּפֹּל לְהֵרֵס אֶת הַבַּיִת וכו', אֲזִי לֹא יִהְיֶה לָכֶם אִיפָּה לְהַכְנִס
וְכו', וְכֵן אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְמַכּוֹר אֶת הַבַּיִת, וְיְכוּלִים לְקַנּוֹת בַּיִת
אַחֵר, אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, עַל כָּל פְּנֵים צְרִיכִים לְחִיוֹת עִם הַמְּצִיאוֹת
וְלֹא עִם דְּמִיוֹנוֹת שְׁבָבִית זֶה עֲבָדוֹ עֲבוּדָה זָרָה וְכו', שֶׁהַכֹּל הֶבֶל
וְרַעוֹת רוּחַ וְכו'.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּרְכוּ בַתְּפִלָּה וּבַתְּחִנּוּנִים וְתִרְאוּ
נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תַּקְוָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר קְדוֹשִׁים, כ"ג נִסָן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כָּל כֶּךָ חֶבֶל עַל זוּגוֹת שְׁמַתְגְּרָשִׁים שְׁאַחַר כֶּךָ סוּבְלִים כָּל
הַחַיִּים, אֲנִי לֹא נִכְנָס בַּפְּרָטִיּוֹת לָמָּה הַתְּגַרְשָׁתָם? וּבִשְׂבִיל מָה

הַתְּגַרְשֶׁתָּם? אֲבָל עֵצָם הִגְרוּשִׁין שְׁזוּגוֹת מִתְּגַרְשִׁים זֶה כָּאֵב גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְלִכְן כָּל זוּג כְּשֶׁמִּתְּגַרְשִׁים צְרִיכִים לְקַחַת בַּחֲשׁבוֹן אֶת הַתּוֹצְאוֹת הַלֵּא נְעִימוֹת שְׂיָכוֹל לְצֵאת מִזֶּה וְכוּ', וְכוּ', וּבִפְרֹט שְׂיֵשׁ יְלָדִים שְׂאֵז הַמְּצָב מֵר מְאֹד וְכוּ', וּבְכָבֵר אִמְרַתִּי לְפָרֵשׁ אֶת מֵאֲמָרָם ז"ל (גִּיטִין צ:): כָּל הַמְּגַרֵּשׁ אֲשֶׁתּוֹ רֵאשׁוֹנָה אֲפִילוּ מִזְבַּח מוֹרִיד עָלָיו דְּמַעוֹת, נִשְׂאָלָה הַשְּׂאֵלָה לְמָה דְּוִקָא מִזְבַּח מוֹרִיד דְּמַעוֹת, לְמָה לֹא שְׂאָר כְּלֵי הַמְּקַדֵּשׁ, כְּגוֹן הַכִּיּוֹר, הַשְּׁלֶחֶן, הַמְּנוֹרָה, הָאֲרוֹן וְכוּ'? אֲלָא הַמְּזַבַּח מוֹרִיד דְּמַעוֹת כְּאוֹמֵר: מִסְּפִיק קְרַבְנוֹת הַבֵּיאוּ עָלַי, וְלִכְן אֲנִי לֹא צָרִיךְ יוֹתֵר קְרַבְנוֹת, כִּי בְּגֵרוּשִׁין מִי הַקְּרַבְנוֹת? הַיְלָדִים!, וְלִכְן הַמְּזַבַּח דִּיקָא מוֹרִיד דְּמַעוֹת, כִּי יֵשׁ עָלָיו מִסְּפִיק קְרַבְנוֹת, אֲנִי לֹא צָרִיךְ שְׂיַבִּיאוּ עָלָיו עוֹד קְרַבְנוֹת.

וְלֹא בְּחִנָּם שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קט"ז). לְעֵשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אִמְרָה תּוֹרָה שְׂמִי שְׂנִכְתַּב בְּקִדְשָׁה יִמְחָה עַל הַמַּיִם; כִּי אֲצֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשְׁזוּג חַיִּים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת, וּמְבִינִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלֹא רְבִים אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, וּמְכַל שְׂכָן שְׂלֵא מִתְּגַרְשִׁים שְׂעַל יְדֵי זֶה שׁוֹבְרִים אֶת מִשְׁכָּן הַשְּׂכִינָה.

עַל כָּל פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא הַחֶק פְּשׁוּט, אִם הוּא לֹא מְשָׁלֵם מְזוּנוֹת וְכוּ', מְכַרִּיחִים אוֹתוֹ לְשָׁלֵם וְכוּ', וְכֵן אִם זֶה לֹא הוֹלֵךְ, אֲזַי אֵין לוֹ שׁוּם זְכוּת לְרֵאוֹת אֶת הַיְלָדִים וְכוּ', יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תַּקְוָה

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר קְדוֹשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַצְדִּיק הוּא תָּמִיד דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל מַגְמָתוֹ הוּא רַק
לְעֵלוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר מַעֲלָה מַעֲלָה וְכוּ', לְהֵיוֹת דְּבוּק בְּחֵי
הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ו')
שְׂגָדוּלֵי הַצְדִּיקִים תָּמִיד עוֹשִׂים תְּשׁוּבָה עַל תְּשׁוּבָה, כִּי פֶן וְאוּלֵי
גִּשְׁמוּ אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וְכוּ', הֵינּוּ שְׁעַד עֲכָשׁוּ חָשְׁבוּ שֶׁהֵם כָּבֵר
הָיוּ דְבוּקִים בְּאֵמֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעֲכָשׁוּ מִתְגַּלְּה לָהֶם כִּי לְגַדְּלוֹתוֹ אֵין
חֶקֶר וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן הֵם עוֹשִׂים תָּמִיד תְּשׁוּבָה עַל תְּשׁוּבָה, וְכֵן הֵם
עוֹלִים מְדַרְגָּה לְדַרְגָּה וְנִכְלָלִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן כְּמוֹ
שָׂאִין סוּף כְּבִיכּוֹל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כֵּן אֵין סוּף לְגַדְּלוֹת
הַצְדִּיקִים שֶׁהֵם מְרַגִּישִׁים שְׁעַדִּין לֹא הִתְחִילוּ כָּלֵל, וּבּוֹכִים
וּמְבַכִּים שָׁמַיִם וָאָרֶץ מִיַּד יוֹם בְּיוֹמוֹ מִחֲדָשׁ שְׂרוּצִים לְחִזּוֹר
בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּמְרַגִּישִׁים כְּאֵלוֹ הֵם הֵכִי גְרוּעִים בְּעוֹלָם וְכוּ',
וְלִכֵּן הֵם זּוֹכִים תָּמִיד לְעֵלוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְהַדְבִּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל
כֵּן כְּשֶׁאֶחָד אֶפִּילוֹ שׂוֹאֵל אוֹתָם אֵיזָה שְׂאֵלָה וְלֹא קִבְּלוּ תַּכְּף וּמִיד
תְּשׁוּבָה כְּמוֹ שְׂרָצוּ וְכוּ', וְעַם כָּל זֹאת פְּתָאוּם נִכְנָס בּוֹ אֵיזָה

מַחֲשֶׁבָה וְתַרוּץ עַל קִשְׁיָתוֹ וְכוּ', וְנִתְבָּרַר לוֹ סִפְקוֹתָיו וְכוּ', בְּיָדָאֵי
זֶה בָּא מֵהַצְדִּיק שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ וְכוּ', וְאֶפִּילוּ שְׁלֵא עָנָה לוֹ, הַכֹּל בָּא
מִמֶּנּוּ וְכוּ', וְאֵין זֶה דְּמִיּוֹן כָּלֵל, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(תְּנַחֲמָא וַיְרָא) אֲשֶׁרִיהֶן הַצְדִּיקִים וְאֲשֶׁרִי דְּבִקִּיָּהֶם; וְאָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית
רַבָּה פְּרָשָׁה ע"ה סִימָן ח') אֲשֶׁרִיהֶם הַצְדִּיקִים שֶׁמִּתְבָּרְכִין בְּאַרְץ
וּמִתְבָּרְכִין בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תַּקְוָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עַקֵּר הַצְלָחַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם רַק כְּשֵׁיִשׁ שְׁלוֹם בְּבֵית, כִּי
(סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת
פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֵא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֵא
אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֵא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָאָת
שֵׁם הַבְּרַכָּה מְצוּיָה, רַק שִׁיחֵיהָ בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד,
כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבֵת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת,
זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת,

והסמ"ך מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם לעשות פירושים בין הזוגות, כי כשזוג אוהבים אחד את השני, ועוזרים אחד להשני, אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ל"ב) כְּשֵׁיִשׁ יְחִיד כָּאֵן לְמִטָּה בֵּין אִישׁ לְאִשָּׁה, כְּמוֹ כֵּן נַעֲשֶׂה יְחִיד לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים וְכוּ' וְכוּ', וְהַסְמ"ך מ"ם מְתַנַּכֵּל עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרַנִּים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִתֵּת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה מְמִילָא יֵשׁ אַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲבָל הֶרְגַע שְׂרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, דְּעוּ לָכֶם שְׁזֶה הַסְמ"ך מ"ם שְׂבָא לְשֹׁבֵר אֶת הַבֵּית, הַזֶּהֱרַקְדוֹשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבַדּוֹ פְּלַג גּוֹפָא, חֲצִי גּוֹף, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוֹף שְׁלָם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבְיַחַד הֵם שְׁלָם, מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוֹצֶה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, זֶה הַסְמ"ך מ"ם, הֵינּוּ שְׂשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהֶרְגַע שֶׁהַבַּעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שְׁאֶחָד יוֹתֵר מֵהַשְׁנִי עִם עֶשֶׂר אַחוֹז, וְהָהוּא פָּחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֶשֶׂר אַחוֹז, זֶה כְּבָר נִקְרָא סְמ"ך מ"ם שְׂשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂרוֹצֶה שְׁלוֹם בֵּית אֲמַתִּי, צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכְמוֹ שְׂאֵמֵר הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם (קֹהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשְׁנִים מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוֹ הָאֶחָד שִׁפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וּלְאֶחָד אֵיךְ יַחֵם", וְלִכֵּן אִם רוֹצִים שְׁלוֹם בֵּית אֲמַתִּי, צְרִיךְ לְהִיּוֹת מְשֻׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מֵהַבַּעַל וְהֵן מֵהָאִשָּׁה, לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוֹ הֵם חֲצִי חֲצִי שְׂתַפִּים שְׁלָמִים, וְתָמִיד יַחִיו בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם.

וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׁבַעְעוֹלָם לְכַבֵּד אֶת בְּעֵלְךָ, וּבְעֵלְךָ שְׂיִכְבֵּד אוֹתָךְ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה
לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שֶׁהַפְּרִנְסָה בָּא בְּזִכּוֹת
הָאֲשֶׁה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נֹט). לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם
זֹהִיר בְּכַבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, שְׂאִיִן בְּרֻכָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא
בְּשָׂבִיל אֲשֶׁתּוֹ, שְׁנֵאמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרָם הֵיטִיב בְּעִבּוּרָה"
וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מְחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיִיכוֹ כִּי הֵיכִי
דְתַתְּעִתּוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ), וְאֲשָׁרִי
הִבְעֵל שְׁמִכְבֵּד אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וְאֲשָׁרִי הָאֲשֶׁה שְׁמִכְבֵּדַת אֶת בְּעֵלָהּ,
וְאֲנִי צְרִיךְ לְהַגִּיד לָכֶם שְׁסֻגְלָה לְפְרִנְסָה לְבָרְךָ בְּרַכַּת הַמְּזוּזָן מִתּוֹךְ
הַסְּדוּר דִּיקָא, וּבִקּוּל וּבְשִׁמְחָה, וְזֶה מְסֻגָּל לְעִשְׂרוֹת נִפְלְאָה, כְּמוֹ
שְׁכַתוֹב (מְשָׁלִי י') "בְּרַכַּת הַיּוֹי"ה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסִיף עֲצָב
עִמָּה", הֵינּוּ שְׁמִבְרָכִים אֶת בְּרַכַּת הַמְּזוּזָן בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, זֶה
מְסֻגָּל לְעִשְׂרוֹת, וְכֵן לְהַזְהֵר מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַים וְכוּ', וְלִכְּנֵן
מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה תִּקְפְּדוּ מְאֹד מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַים כְּשֶׁאַתֶּם קָמִים
בְּבִקּוּר וְכוּ', וְכֵן כְּשִׁיּוּצָאִים לְשִׁירוֹתִים וְכוּ', וְכֵן לְפָנֵי הָאֲכִילָה
לְטוֹל יָדַים עִם נְטִלָה דִּיקָא וְכוּ', כִּי נְטִילַת יָדַים מְסֻגְלַת לְהַנְצִיל
מֵעֲנִיּוֹת, כִּי עַל נְטִילַת יָדַים רָאשֵׁי תְּבוֹת עַנְיִי, מִי שְׁמֻזְזָל
בְּנְטִילַת יָדַים נַעֲשֶׂה עָנִי, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁכַת ס"ב):
אָמַר רַב חֲסֵדָא אֲנָא מְשָׂאִי מְלֵא חֲפְנֵי מֵיא וִיהִבּוּ לִי מְלֵא חֲפְנֵי
טִיבוֹתָא; [אֲנִי נְטִלְתִּי יָדַי עִם מְלֵא מֵיָם, נִתְּנוּ לִי חוֹפְנִים מְלֵא טוֹב,
כִּי רַב חֲסֵדָא הָיָה עֹשִׂיר גְּדוֹל מְאֹד, וְהִכֵּל בְּזִכּוֹת נְטִילַת יָדַים
שְׁהָיָה מִקְפִּיד עַל זֶה].

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֶלֶק רנ"ז בַּנְּחָל רכז

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּהֲיִי שְׁתִּיכֶם שְׁמַחִים וְעֲלִיזִים, וְלַחֲזֹק אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִשְׁפִּיל אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלֹא לְהֵאֲשִׁים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, רַק לַחֲיֹת בִּיחַד בְּאַהֲבָה אַחֻוּה וְרַעוּת, וְעַל יְדֵי זֶה הַבְּרָכָה יִהְיֶה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תקכו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שְׁאַתָּה זוֹכָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרָכוֹת ל"ד). בְּמָקוֹם שְׁבַעֲלִי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שָׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמוֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְרַב כְּהֵנָא) גְּדוּל כַּחַה שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׁפִינּוֹן שְׁאָדָם מְהַרְהֵר בְּלָבוֹ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מֵהַלֶּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רִקִּיעַ רֵאשׁוֹן וְשְׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמְדַת לְפָנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד; וְלִכְּן תִּמְשִׁיךְ לְחֹזֵר בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ו') שֶׁהַצְּדִיקִים עוֹשִׂים בְּכָל יוֹם תִּשׁוּבָה עַל תִּשׁוּבָה, פֶּן הִתְשׁוּבָה

הִרְאִישׁוֹנָה לֹא הָיָה כְּמוֹ שֶׁהָיָה צְרִיךְ, וְכֵן בְּכָל פֶּעַם עוֹשִׂים תְּשׁוּבָה עַל תְּשׁוּבָה, כִּי כִּבֵּר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי כ' ט') "מִי יֵאמֶר זְכִיתִי לְבִי טָהֳרָתִי מִחַטָּאתִי".

בְּעֵינַי שֶׁפֶת הָאֲנִגְלִית וְכוּ', הַיּוֹם זֶה כְּמוֹ שֶׁפָּה בֵּינְלֵאוֹמִית שְׁכַלְמֵם מְדַבְּרִים אֶת הַשְּׁפָה הַזֹּה, וְאֵין מֶה לְחַשֵּׁשׁ כָּלֵל, וּמֵה שֶׁרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד שֶׁלֹּא לְלַמֵּד לְשׁוֹנוֹת הָעֶכּוֹ"ם, זֶה שֶׁהִכְרִיחוּ אֹז לְלַמֵּד אֶת כָּל חֻכְמוֹת הַגּוֹיִים שְׁמֵלָאִים כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, אָבֵל לְדַבֵּר שֶׁפֶת הַמְּדִינָה מֵאִיפָּה שְׁבָאִים שָׁמָּה, אֵין בְּזֶה שׁוּם בְּעֵינָהּ, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"ט) מֶה נִקְרָא לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, כְּשׁוֹזוּכִים לְקֹדֶשׁ אֶת הַלְשׁוֹן, כִּי רַחֲמָנָא לִיצְלָן מִי שֶׁמְדַבֵּר לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ וּמִנְבֵּל אֶת הַפֶּה שְׁלוֹ בְּשֶׁפֶת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, עוֹוֹנוּ רַב מְאֹד מְאֹד, וְעַל כֵּן צְרִיכִים לְדַעַת שְׁאִיזָה שֶׁפָּה שָׂרָק מְדַבְּרִים, צְרִיכִים לְרֹאוֹת שֶׁיְהִיָּה הַשְּׁפָה שֶׁפֶת קֹדֶשׁ, שְׁזֶה לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא מְקַדֵּשׁ אֶת הַלְשׁוֹן שְׁלוֹ, עֵינֵי שָׁם, וְלִכֵּן אֵין לָךְ מֶה לְחַשֵּׁשׁ כָּלֵל, רַק תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שֶׁגַם חֻכְמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֻמַּת חֶסְרוֹן הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיטֵר שְׂאֵת בִּיטֵר עֲזוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹךְ הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחַ אֶת עֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) אֵין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שָׂמַח לְמַחֵר, וְלִכֵּן רְאֵה

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בַּנְּחָל רכט

לְחַטֵּף שְׂמֵחָה וְלִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשֹׁךְ עָלֶיךָ
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפִּיל לְבַעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תַּקְכוּז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנַכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֵחָה חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא
שֹׂמֵחַ תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן אִם אֶת רוּצָה לְהַצְלִיחַ
בְּחַיֵּיךָ בְּהַפְלֵל, עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם רַק לִהְיוֹת
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר
(לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּהָ גְדוֹלָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד,
וְלִהְתַּגְבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל
הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאִשָּׁה כָּלָם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל
הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לִהְיוֹת תָּמִיד

בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין
הַשְּׁמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשִׁמַּח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא
כָּל מִי שְׂמַצֵּר הַיּוֹם מַצֵּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׁמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם ;
וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד יִהְיֶה הַשְּׁמִחָה מְצוּיָה אֲצִלְךָ,
כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמִחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחֵר כֶּף
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם
לְבָבָה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מֵה שְׂאִין הָאִשָּׁה מִתְחַזְקֵת
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפְלֵת עַל לְבָה עֲצָבוֹת
וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שְׂמִכְרִיחָה אֶת עֲצָמָה לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבָה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִכְף וּמִיד
שְׂתַרְגְּלִי אֶת עֲצָמִךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם
שְׁלֶךְ, וְתִסְפְּרִי לוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ, אֲזִי לֹא תַרְגְּשִׁי
בּוֹדְדָה יוֹתֵר, כִּי בְּכָל מְקוֹם שְׂתִלְכִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹלֵךְ אַתָּךְ,
כִּי מֵלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְלִכֵּן הַהֲצַלְחָה שֶׁל הָאָדָם הֵן שֶׁל הַגִּבּוֹר
וְהֵן שֶׁל הָאִשָּׁה תְּלוּי רַק כְּפִי מִדַּת הַשְּׁמִחָה שְׂמִכְנִיסִים בְּעֲצָמָם
לְהִיּוֹת רַק שְׂמִחִים וְעֵלִיזִים, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְרַחֵב הַדַּעַת וּמְצַלִּיחִים
בְּכָל מְכָל כָּל וְכוּ', כִּי הַשְּׁמִחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת וְזוֹכִים לְבִטְחוֹן
עֲצָמִי, וְלֹא מִתְבַּלְבְּלִים מֵאֶף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְלֹא מִסְתַּכְּלִים
אֲחֻרְוֹנִית וְכוּ', וְלֹא קְדִימָה וְכוּ', רַק שְׂמִחִים עִם הַיּוֹם הַזֶּה שְׁנֵה
שְׁלֵמוֹת הַשְּׁמִחָה לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מֵהַעֲבֹר וּמֵהַעֲתִיד וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן
אֶת צְרִיכָה לְעֵבוֹד הַרְבֵּה עַל נְקוּדַת הַשְּׁמִחָה, וְאֲזִי תִרְאִי שְׂתַצְלִיחִי
מְאֹד בְּחַיִּיךָ, וְלֹא תַרְגְּשִׁי בּוֹדְדָה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן, כִּי מִי שֶׁהִיא
תְּמִיד שְׂמִחָה וְעֵלִיזָה, אֲזִי הִיא תְּמִיד מוֹצֵאת חֲבֵרוֹת לְהִתְחַבֵּר

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחֵל רלא

אַלֵיָהוּ, וְגַם לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחַ אוֹתָן, וְאִזּוּ הִיא אֶף פַּעַם לֹא לְבַד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תקכח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִיסָן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ שְׁלֹא שׁוֹמְרִים עַל חִפְצֵיהֶם, וְכִשְׁאַחַד בָּא וְהִתְלוּנָן שְׁאֵבֵד סְכוּם כֶּסֶף וְכְדוּמָה, בְּמִקּוּם שְׂרַבְנוּ ז"ל יְחִזּוֹק אוֹתוֹ, רַבְּנוּ ז"ל בְּזֵה אוֹתוֹ, וְאָמַר לוֹ כְּמָה תוֹרָה וּתְפִלָּה אָדָם מְאֵבֵד בְּשִׁבִיל לְהַשִּׁיג אֶת הַכֶּסֶף, וְאַחַר כֵּן הוּא מְאֵבֵד אֶת זֶה, וְאָמַר עַל עֲצָמוֹ (חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימָן תַּקמ"ז) שְׁכִשְׁהוּא מוֹלִיךְ מִמוֹן אֲצֻלוֹ בְּדֶרֶךְ, הוּא מְדַקְדֵק מְאֹד לְגַנְזוֹ יָפָה בְּהַבְּגַד שְׁלוֹ בְּתוֹךְ בֵּית יָד כְּנָגֵד לְבוֹ, וְשְׁלֹא יִהְיֶה בּוֹ שׁוּם קָרַע וְנִקְב, וְאֶף עַל פִּי כֵן בְּכָל עֵת שֶׁהוּא בְּדֶרֶךְ הוּא מְשַׁמֵּשׁ בְּכִיסוֹ בְּכָל שְׁעָה אִם יֵשׁ אֲצֻלוֹ הַמָּמוֹן, עֵינַי שָׁם, הֲרִי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ שְׁצָרִיכִים לְשִׁמּוֹר עַל הַחִפְצִים, וְלֹא לְאֵבֵד אֶת זֶה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אַמוּנָה סִימָן ח') מִי שֶׁנֶּאֱבֵד לוֹ אֵיזָה דָּבָר, בְּיָדוּעַ שֶׁנִּפְּלַ מְאֻמוּנָתוֹ; וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְשִׁמּוֹר מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לֹא לְאֵבֵד.

רלב אָשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחֵל

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנַשְׁמָע וְנַתְּבַשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תַּקְכַּט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִיסָן ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סִנְהֶדְרִין כב.) קָשָׁה
זוּגוּ שָׁל אָדָם כְּקָרִיעַת יַם סוּף, וְכֵן אָמְרוּ (פְּסָחִים קי"ח) קָשִׁין
מְזוּגוֹתָיו כְּקָרִיעַת יַם סוּף, וְלִכֵּן שְׁתֵּי הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ מְאֹד מְאֹד
קָשָׁה לְאָדָם לְהַשִּׁיג, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ט')
כְּפִי שְׁאָדָם מְפָרֵנס אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם תְּפִלוֹת, וְכֵן כְּבִיכּוֹל
מְדַבֵּק וּמְזוּג עֲצָמוֹ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַפְלָה, כְּמוֹ כֵן נִשְׁפַּע עָלָיו זוּג
וּפְרָנְסָה, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בְּתַפְלָה, כִּי מֵה שְׁתַּפְּלָה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר
בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְלִכֵּן הָעֵקֶר הוּא לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְבַקֵּשׁ אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים, וְשִׁתְּצִלִּיחִי בְּהַלְמוּדִים,
וְהָעֵקֶר שְׁבִכָּל הָעֵקָרִים שִׁיְהִיָּה לָךְ רְצוֹן חֲזָק לֹא לַעֲזֹב אֶת עֲצָמְךָ
כְּרָגַע, כִּי צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּרְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִים חֲזָקִים לֹא לְהַנִּיחַ
אֶת עֲצָמוֹ בְּשׁוֹם פָּנִים לַפּוֹל וְכו', וְאַף שִׁישׁ נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים

וכו' וכו', כְּכַר גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ט) עקר הגבורה בהלב, כי מי שִׁלְבוּ חֶזֶק וְאִינוּ מַתִּירָא מְשׁוּם אָדָם ומשום דְּבַר, יְכוּל לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרְאוֹת וְלִכְבֵּשׁ הַמְּלַחְמוֹת עַל יְדֵי חֶזֶק וְתַקְּףָ לְבוּ שְׂאִינוּ מַתִּירָא וְרִץ לְתוֹךְ תַּקְּףָ הַמְּלַחְמָה, וְזֶה בְּחִינַת (אבות פֶּרֶק ד') אֵיזְהוּ גְבוּר הַכוֹכֵשׁ אֶת יָצְרוּ, וְזֶה הִיָּה גְבוּרוֹת שְׁמִשׁוֹן שְׁנֵאמַר בּוּ (שׁוֹפְטִים י"ג) "וַתַּחַל רוּחַ הַיְי"ה לַפְּעֻמוֹ בְּמַחְנֶה דָן בֵּין צָרָעָה וּבֵין אֲשֵׁתָאֵל", שְׂבֹאוֹתֵן הַמְּקוֹמוֹת צְלָחָה עָלֵיו רוּחַ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלִכְבֵּשׁ גְּבוּרָה, דְּהִינּוּ שְׂבֵא לּוֹ חֶזֶק וְתַקְּףָ גְבוּרָה בְּלֵב, וְעַל יְדֵי זֶה עָשָׂה גְבוּרוֹת נוֹרְאוֹת; כִּי אִם לְקַחְתָּ עַל עַצְמְךָ מְשִׁימָה שְׂאֵת רוּצָה לְהַצְלִיחַ בְּהַלְמוּדִים, אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד בְּבִטְחוֹן עַצְמִי שֶׁתְּצַלִּיחִי, כִּי הַכֹּל תִּלְוִי בְּבִטְחוֹן עַצְמִי שִׁישׁ בְּאָדָם, וְכִכָּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) כְּמוֹ שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהֶאֱמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, כְּמוֹ כֵּן הוּא צָרִיךְ לְהֶאֱמִין בְּעַצְמוֹ שֶׁהוּא גַם כֵּן חָשׁוּב בְּעֵינֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא גַם כֵּן יִצְלִיחַ בְּדַרְכוֹ, וְלִכְּן רָאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עַז בְּבִטְחוֹן עַצְמִי, וְתִרְאִי שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּגֹדוֹל, רַק לֹא לַעֲזֹב אֶת הַרְצוֹן וְהַכְּסוּפִים שְׁלָךְ.

צְדִיקִים פָּרְשׁוּ אֶת מַה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהדְרִין כב.) קָשָׁה זְוֹגוֹ שֶׁל אָדָם כְּקָרִיעַת יַם סוּף, וְכֵן אָמְרוּ (פְּסָחִים קי"ח) קָשִׁין מְזוֹנוֹתָיו כְּקָרִיעַת יַם סוּף, לָמָּה שְׁתִּי הַדְּבָרִים הָאֵלוּ הֵינּוּ זְוֹגוֹ שֶׁל אָדָם וּפְרִנְסָתוֹ שֶׁל אָדָם דָּמוֹ אֶת זֶה לְקַשֵּׁי כְּקָרִיעַת יַם סוּף? אֵלָּא בְּעַת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל הִגִּיעוּ לַיָּם, כְּתִיב (שְׁמוֹת י"ד י) "וּפָרְעָה הִקְרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵינֵיהֶם וַהֲנֶה מִצְרַיִם נֹסֵעַ

אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל הוי"ה", והיו כמה כמות, אלו אמרו שנלחם עם המצרים, ואלו אמרו שנחזור אל מצרים, ואלו אמרו שנלך דרך המדבר וכו', וכו', אבל אף אחד לא שם לב שהקדוש ברוך הוא יכול לעשות לו נס כזה חוץ מדרך הטבע ופתאום הים יבקע, ויוכלו לעבור ביבשה וכו', כמו כן יש לפעמים במציאת הזווג שאדם לא רואה שום דרך הטבע שהוא פעם ימצא את בן או בת זוגו, כי הכל חסום לפניו וכו', וכן אדם נכנס פעם בדחקות כזו שהוא לא רואה מאיפה הוא יתפרנס וכו', ופתאום בא לו זוגו ממקום כזה שהוא לא חלם, וכן פתאום בא לו פרנסתו ממקום כזה שהוא לא חלם, ולכן דמו את זה מציאת הזווג ומציאת פרנסה כקריעת ים סוף, שאף אחד לא חלם שפתאום יקרע הים ויוכלו לעבור ביבשה, ולכן צריכים רק להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ולבקש בכל יום על מציאת הזווג, ושיהיה שלום בית, וכן שיהיה לו פרנסה ברוח, כי תפלה אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ד) זה השער להכניס אל הקדוש ברוך הוא.

אשריך ואשרי חלקך שאת עוזרת לבעלך ללמד תורה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות יז). גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש ברוך הוא לנשים יותר מן האנשים וכו', אמר ליה רב לרבי חייא נשים במאי זכיין? באקרויני בנייהו לבי כנישתא ובאתנויני גברייהו בי רבנן ונטרין לגברייהו עד דאתו מבי רבנן, כמה הנשים זוכות? בזה שלוקחים את הילדים בתלמוד תורה שילמדו תורה, ומחכות על בעליהן שיחזרו מהכולל שלומדים

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעֵי"ד - חֶלֶק רַנ"ז בְּנַחֲל רְלָה

שָׁמָּה תוֹרָה, וּמְכַל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן שֹׁנֵתֵן לָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בִּינָה יִתְרָה שְׂאֵת כּוֹתֶבֶת "כְּמָה מֵתוּק הַלְמוּד בִּישִׁיבָה, כְּמָה כֹּחַ וְאוֹר זֶה נוֹתֵן לַחַיִּי הַמְשַׁפָּחָה בְּבֵית", אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שֶׁהִגַּעְתָּ לְמַצָּב כְּזֶה שְׂאֵת מְרַגֵּשָׁה אֶת נַעַם עֲרֻבוֹת תּוֹרַתְנוּ הַקְדוּשָׁה, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"א) אֲשֶׁרֶי הַזּוֹכָה לְהִרְגִישׁ נְעִימוֹת הַתּוֹרָה, כִּי יֵשׁ נְעִימוֹת בַּתּוֹרָה, וְזֶהוּ הָעֵקֶר לְזִכּוֹת לְהִרְגִישׁ הַנְּעִימוֹת שֵׁשׁ בַּהַתּוֹרָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחוֹתֵינוּ גַם יַחַד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תְּקֵל

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֹדֵר קְדוּשִׁים כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַפִּים ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אִם יֵשׁ לָךְ כָּל כֶּף חֶשֶׁק לְלַכֵּת לְהִישִׁיבָה הַזֶּה, אֲזִי תּוֹצִיא אֶת רְצוֹנֶךָ מִכֹּחַ אֵל הַפְּעַל, אֲבָל אֶתָּה מְכָרַח לְשֹׁמֵר עַל עֲצֻמְךָ מִחֲבָרִים רָעִים, שֶׁבְקָלוֹת יְכוּלִים לְהוֹרִיד אוֹתְךָ לְשֹׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו שְׁלֵא תּוֹכֵל לְקוֹם מִזֶּה חֵס וְשְׁלוֹם.

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁיֵּשׁ הַשְּׂגָחָה גְדוֹלָה בְּהִישִׁיבָה הַזֹּו שְׁלֹא יִקְלָקְלוּ אוֹתָךְ בַּחֲזוּרִים עִם זְכָל וְלִכְלוּךְ וְכוּ' וְכוּ'.

דַּע לָךְ כָּל זְמַן שֶׁיְהִיָּה לָךְ צֶלֶם אֱלֹקִים עַל פְּנֵיךְ, הִינּוּ פְּאוֹת, אֲזִי תִהְיֶה שְׁמוֹר, אָבָל הֶרְגַע שְׁתַּחֲחִיל לְקַצֵּר אֶת הַפְּאוֹת, דַּע לָךְ שְׂאֵתָה נוֹפֵל לְשֵׂאוֹל תַּחֲתִית, וְלִכֵּן שְׁמוֹר מְאֹד עַל הַצֶּלֶם אֱלֹקִים שְׁלָךְ, וְלֹא תִגַע בְּהַפְּאוֹת שְׁלָךְ.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים אִם תַּתְּחִיל לְגַרֵס כְּסֻדְרָן מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֶדְרִין מ.ב.) בְּמִי אֵתָה מוֹצֵא מְלַחֲמָתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשֻׁנָּה. וּמוֹבָא (מְדַרְשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שֶׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פְּתָחוֹ שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהֶרְבֵּה לְלַמֵּד מְשֻׁנִּיּוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְּנִס שָׁם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּגְרוֹס בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שֶׁהוּא הַצִּלְחָה נְצָחִית, כִּי מְשֻׁנָּה אוֹתִיוֹת נְשָׂמָה.

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּשְׁמַע בְּקוֹלִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תְּקֵלָא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדְר קְדוֹשִׁים, כ"ג נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְנִיק וְחַכָּיִים ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שֶׁהַהוֹרִים שׁוֹמְרִים עָלַיךָ, וְתִרְאֶה לְשֹׁמֵר
אֶתְּךָ עַל עֲצֻמָּךְ, וְתִקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּפִלוֹת
הַקְּבוּעוֹת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש
תְּפִלוֹת בְּמַנְיָן, לֹא יִחְסֹר לוֹ אֶף פַּעַם שׁוֹם דְּבָר.

נָא וְנֵא תִרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְגֵרֵם הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת בְּכָל
יוֹם כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין מ.ב.) בְּמִי אֶתְּךָ מוֹצֵא
מְלַחֲמֶתְךָ שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁיִשׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשֻׁנָּה. וּמוֹבָא
(מִדְּרַשׁ תְּלִפְיוֹת) שֶׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַחוֹ שֶׁל גִּיהֲנוֹם, וּמִי
שֶׁהַרְבֵּה לְלַמֵּד מְשֻׁנּוֹת אֵינּוּ מְנִיחוֹ לְהִכְנִס שָׁם, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי
שֶׁיִּגְרוֹס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה
נְצַחִית, כִּי מְשֻׁנָּה אוֹתִיוֹת נְשַׁמָּ"ה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תְּקֵלָב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה מְאֹד עַל הַסְּפָרִים שֶׁהִשְׁגַּת עֲבוּרִי, תִּרְאֶה לְהִיּוֹת
בְּקֶשֶׁר עִם ... נ"י, וְהוּא יִבְרַר לְךָ מִי נּוֹסֵעַ לְפָנָי, וְלִשְׁלַח אֶת
הַסְּפָרִים עַל יְדֵי הַשְּׁלִיחַ שְׂיָבֹוא לְפָנָי.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח אַחֲרַי, אֲשֶׁר
אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁבֵר
יִשְׂרָאֵל שְׂמֵחַ, וְיוֹתֵר חָשׁוּב כְּשִׂמְשִׂמַח אֶת אַחֲרַי, וְלִכְן תַּעֲשֶׂה כָּל
מָה שְׂבִיכוּלְתָּךְ תְּמִיד לְשִׂמַח אֶת אַחֲרַי, וְכֵךְ יִהְיֶה לְךָ גַּם כֵּן
שִׂמְחָה, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרָה רַק הַשְּׂמֵחָה, כְּמוֹ שְׂכַתּוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים
א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהִדָּר לְפָנָיו עַז וְחִדְוָה בְּמִקְוָמוֹ", אֲשֶׁרִי מִי
שְׂשִׂמַח בְּעִצְמוֹ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂשִׂמַח אַחֲרַי, וְשָׁכְרוּ הַרְבֵּה
מְאֹד בְּשָׂמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תקלג

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תּוֹדָה רַבָּה מְאֹד מְאֹד עַל הַסְּפָרִים שֶׁהִשְׁגַּת עֲבוּרִי, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תִּהְיֶה שְׁלֵיחַ טוֹב, וּתְבַשֵּׁר לִי בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת, וְאַזְכֶּה כְּבָר לְרֵאוֹת בְּשִׂמְחָתְךָ שְׁבִנִיתָ בֵּית וְכוּ', וּבָאת
כְּבָר אֶל הַמְּנוּחָה וְאֶל הַנַּחֲלָה, כִּי מִסְפִּיק גְּלוֹת עֲבֵרָתְךָ בְּחַיֶּיךָ.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׁמַּח אַחֲרַי, אֲשֶׁר
אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזוֹ, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁבֵר
יִשְׂרָאֵל שְׂמַח, וְיוֹתֵר חָשׁוּב כְּשִׂמְשִׁמַּח אֶת אַחֲרַי, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל
מָה שְׁבִיכוּלְתְּךָ תְּמִיד לְשִׂמַּח אֶת אַחֲרַי, וּכְךָ יִהְיֶה לְךָ גַּם בֵּין
שִׂמְחָה, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרָה רַק הַשִּׂמְחָה, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים
א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהִדָּר לְפָנָיו עֲזוּ וְחִדְּוּהוּ בְּמַקוֹמוֹ", אֲשֶׁרִי מִי
שִׂשְׂמַח בְּעַצְמוֹ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שִׂשְׂמַח אַחֲרַי, וְשָׁכְרוּ הַרְבֵּה
מְאֹד בְּשָׂמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדְךָ תְּמִיד שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תקלד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

ראו למסר את נפשכם על מדת השמחה פי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

... גרו יאיר אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך לחטף בכל יום את הדרך היומי אפילו בגירסא, שאין

לְמַעַלְהָ מִזֶּה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְיִגְרִים אִינִישׁ וְאִף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָהּ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיהָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִידָהּ, וְהִלְוֵאֵי שְׁתּוּכָל לְהַצְטַרֵּף אֶל אֶחָד מֵהַשִּׁיעוּרִים שֶׁבְקֵה לְתַנּוּ, שְׁלוּמְדִים בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי יֵשׁ כֶּבֶר בְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ כְּמָה שְׁעוּרִים בְּזַמְנִים נִפְרָדִים לְלַמּוֹד דָּף הַיּוֹמִי, וְלִכֵּן רָאָה לְהִתְחַבֵּר אֶל אֶחָד מֵהַשִּׁיעוּרִים שְׁמֵתֵאִים לָךְ מִצַּד הַשְּׁעוֹת.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלוֹת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֲר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שִׁישׁ לְאָדָם שְׁמֵתִפְלֵל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֵה עַרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֹז הוּא עֵת רְצוֹן, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרָכוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הַיּוֹי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעֲהָ שְׁהַצְבוּר מִתְּפִלְלִין; וּלְפָנַי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא בְתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדָּר מְצָלִי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדָּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פֶּרֶק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוּת עֲנִיִּים הַלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֲר כֵּן מִתְּפִלְלִין שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדָּק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשַׁלְחַן עֲרוּף (אוֹרַח חַיִּים סִימֵן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזְהַר לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֹז נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יַחְזוֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

רמב אָשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנִחָל

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תקלה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיִחִיו

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אֲתֶכֶם שְׁתִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לְכֶם בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְתִזְכּוּ עוֹד רְבוֹת
בְּשָׂנִים לְשִׂמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְלִרְאוֹת שְׁפָל הַמַּבְנִים יִהְיוּ תָּמִיד
נְקִיִּים, וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תקלו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

ראו למסר את נפשכם על מדת השמחה פי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, פי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? פי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

... נרו יאיר זכור מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלידה והגדול, כאשר ידוע לכל עוצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אופנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על

בְּן רֵאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט.) 'אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵיכּוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ',
[תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּהֲיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ
(יְבָמוֹת ס"ג.) 'דַּיְנוּ שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלַת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא',
וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה
שְׁבִיכּוֹלְתָּךְ רַק לְחִזְק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי (ראש השנה ו.).
אֲשֶׁה בַּעֲלָה מְשֻׁמָּחָה.

אָנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שְׁתַּגּוּרוּ בִּיבְנָאֵל, וְאֵל תֵּלְכוּ לְגוּר בְּשׁוּם
מְקוֹם אַחֵר, וְאֲזוּ תַצְלִיחוּ דְרַכְכֶם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדְכֶם שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתַצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תְּקִלָּז

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר קְדוּשִׁים, כ"ג נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׁמַחָה חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְכֵן תִּשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו.) אִשָּׁה בַעֲלָה מְשִׂמְחָה, וְזֶה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (כְּתוּבוֹת נ"ט) הַבֵּטְלָה מְבִיאָה לְיַדֵּי שְׁעִמוּם (שְׁגֵעוֹן) וְלִידֵי זָמָה, וְאָמְרוּ (אָבוֹת דְּרַבִּי נֶתָן פָּרֵק י"א) אֵין אָדָם מִת אֶלָּא מִתּוֹךְ הַבֵּטְלָה; וְלִכֵּן אַתָּה מְכָרְחַ לִהְיוֹת עָסוּק לְכָל הַפְּחוֹת כְּמָה שְׁעוֹת בְּיוֹם עִם אֵיזָה עֲבוּדָה אֲפִילוּ קְלָה, כִּי (אָבוֹת פָּרֵק ב') יָפֵה תִלְמוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שִׁיגִיעַת שְׁנִיָּהֶם מְשַׁכַּחַת עוֹן. וְכָל תּוֹרָה שֶׁאֵין עִמָּה מְלָאכָה, סוֹפָה בִטְלָה וְגוֹרְרַת עוֹן; וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים שְׁתַּקְּיִם אֶת זֶה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ עַל דֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה, וְתִתְחַזַּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתַמְסֵר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלוֹת, כִּי אֵי אֲפִשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם שְׂמִתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֶה עֲרֻבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלֵּיתִי לָךְ הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימַתִּי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעַה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִין; וּלְפָנַי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהַדָּר מְצַלִּי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרֵק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנֻת עֲנִיִּים הַלָּכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ

נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעַנֵּי קוֹדֶם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֶּף מִתְּפִלְלִין שְׁנֵאֲמַר
(תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עָרוּף
(אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קוֹדֶם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן
אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזְהַר לִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת
לְצַדָּקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִחְזוֹר תְּפִלְתוֹ רִיקָם.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכוֹלְתָךְ לְחַטֵּף
בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפִּילוּ בְּגִירְסָא, שְׂאִין לְמַעַלָּה מְזֵה,
כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב
דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ
מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְהַלּוֹאִי
שְׁתוּכַל לְהַצְטַרֵּף אֶל אֶחָד מֵהַשִּׁיעוּרִים שְׁבִקְהַלְתָּנוּ, שְׁלוּמְדִים
בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי יֵשׁ כְּכֹר בְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ כְּמָה שְׁעוּרִים
בְּזַמְנֵים נִפְרָדִים לְלַמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְלִכֵּן רָאָה לְהַתְחַבֵּר אֶל אֶחָד
מֵהַשִּׁיעוּרִים שְׁמַתְאִים לָךְ מִצַּד הַשְּׁעוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלְתִּי
שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תקלח

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קדושים, כ"ג ניסן ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על שלום בית, ואמר (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלידה והגדול, כאשר ידוע לכל עוצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אופנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרם ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט.) 'אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות ס"ג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד.

תמשיכו להתפלל להקדוש ברוך הוא, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל, ואסור להגיד שפכר התפלה ולא נעניתי וכו' וכו', כי בפרוש אמרו חכמינו הקדושים (ברכות לב:) אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה יחזור ויתפלל שנאמר (תהלים כ"ז י"ד) "קנה אל הוי"ה חזק ויאמץ לבך וקנה אל הוי"ה", כי בודאי אם מתעקשים אצלו יתברך פעם אחר פעם ולא

מִתְעַיִפִים בְּתַפְלָה, אָזִי רוֹאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי מֵה שֶׁתַּפְּלָה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לִפְעֹל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלִל בְּעֵדָף שִׁיְהִי לִּי הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לִּי בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תְּקֵלֶט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי הַכָּאֵב שֶׁלְּךָ, וּבִפְרֹט הַסְּפוּר הַמְּצַחִיק שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי זֶה יוֹתֵר כּוֹאֵב לִי וְכו', יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִי לִּי כַחַת הַנֶּפֶשׁ לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק נְשִׁים אַחֲרוֹת, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סִימָן קי"ט) שֶׁזוֹ מְדַרְגָּה גְּדוּלָּה מְאֹד שְׁאָדָם מַחְלִיט בְּעֵצְמוֹ שְׁלִי לֹא הוֹלֵךְ כְּלוּם וְכו' וְכו', עַל כָּל פְּנִיִּם לְחַבְרֵי כֵּן יִלְךְ, וְלִכֵּן תַּחֲיֵי חֲזָקָה לְחַזֵּק נְשִׁים אַחֲרוֹת, וְיִהְיֶה לִּי אֹרֶךְ יָמַי וְאֹרֶךְ חַיֵּיךָ, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קפ"ד) כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִם הַזּוֹלָת, אָזִי הַדְּבוּרִים קוֹפְצִים חֲזָרָה אֵלָיו, כִּי אִם

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רַנ"ז בְּנַחַל רַמַּט

ההוא לא נתעורר, לְכֹל הַפְּחוֹת אָנִי יִתְעוֹרֵר מֵהַדְּבוּרִים שְׁאֲנִי
מְדַבֵּר עִם הַזּוֹלָת וְכוּ', עֵינַי שָׁם.

בְּעֵינַי הַבֵּן שֶׁלְךָ ... נֵרוֹ יֵאִיר וְכוּ', כְּתַבְתִּי לוֹ עֲכָשׁוּ מִכְּתַב,
וְאֲנִי מְקוּוֹה שְׂיִקִּים מֵהַ שְׂכָתוֹב שָׁם.

בְּעֵינַי הַזּוּג וְכוּ', אִף שְׂאִין דְּרַכִּי לְדַבֵּר כְּכֹה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
כִּדְאִי שְׁתַּגִּידִי לָהּ מַה שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פַּחַד חֶלֶק ב'
סִימָן ג') מִי שְׁבוֹרַח מִן הַצָּרָה, הוּא פֶקַח; כִּי מִי שְׂיִישׁ לוֹ מִדַּת
הַקְּמָצָנוֹת וְכוּ', זֶה הַמְּדָה הַכִּי גְרוּעָה, כִּי כֶּף כְּתוּב (תְּקוּנֵי זֶהר
בְּהַקְדָּמָה ב) קִמְצָן נָבֵל בְּמִמוּנֵיהָ נָבֵל שְׂמִיָּה, דְּלָאוּ אִיהוּ נְדִיב וְלָאוּ
אִיהוּ מְזֻרְעָא דְאַבְהֵן דְאַתְמַר עַלִּיָּהּ (תְּהֵלִים מ"ז י') "נְדִיבֵי עַמִּים
נְאַסְפוּ", דְּהָא קִמְצָן אִיהוּ עֲנֵי הַדְּעַת, בְּתֵר דְּלֹא עֲבִיד טִיבוּ לְמֵאֲרִי
תּוֹרָה לְמַהְוֵי מַחְזִיק בִּידֵיָּהּ, [מִי שֶׁהוּא קִמְצָן עִם כְּסָפוֹ, בְּזֶה הוּא
מְרָאָה שְׂשֻׁמוֹ הוּא נָבֵל, וְאִינוּ מְזֻרְעַ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
שֶׁהֵם הָיוּ נְדִיבִים, וּמִי שֶׁהוּא קִמְצָן מְרָאָה לְדַעַת שְׂאִין לוֹ שְׂכָל,
וּבְפֶרֶט שְׂלֹא רוּצָה לַעֲשׂוֹת טוֹב עִם אֱלוֹי שְׁלוֹמֵדִים תּוֹרָה, וְיִהְיֶה
מַחְזִיק בִּידָם].

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תִּקְוָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יָאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעְתִּי אֵל תִּנְתַּק קְשָׁרִים מְאַחֲזֶתְךָ וְכו', כִּדִּי שָׁלָא תַתְּהַפֵּךְ
עָלֶיךָ וְכו', אֲבָל לְדַעְתִּי רַק דְרָךְ טְלַפּוֹן תַּחֲזִק אוֹתָהּ מְאֹד, וְתֹאמַר
לָהּ בְּשִׁמִּי שֶׁהִבְחֹר צָרִיךְ לְהִתְגַּיֵר וְכו'.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לָךְ בְּלִמּוּד
תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְלְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְכִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כִּלְהַרְבֵּי רַבֵּי פְּרָק ב') בְּכָל יוֹם מִלְּאֵךְ
יוֹצֵא מִלִּפְנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַבֵּל אֶת הָעוֹלָם, כִּיּוֹן שֶׁהַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל בְּתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, מִיַּד נִהַפֵּךְ כְּעֶסוֹ
לְרַחֲמִים, וְלָכֵן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן,
וְלְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הָעֵקֶר לְסַפֵּר לָהֶם הַרְבֵּה
סְפוּרֵי צְדִיקִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה שֶׁהֵבֵן שְׁלִי ר' ... נְרוֹ יָאִיר, יַעֲשֶׂה עִכְשָׁו
מִהַפְּכָה גְדוֹלָה, וְנִזְכָּה לְבָנוֹת יְשִׁיבָה קְטַנָּה וְיִשִּׁיבָה גְדוֹלָה בְּמָקוֹם
אַחֵר, שְׁלָא יִהְיוּ עִם הַיְלָדִים הַקְּטַנִּים, כִּי בַחֲוָרִים כִּנִּי בַר מִצְוָה

כְּכֹר צְרִיכִים לֵהִיּוֹת בְּמִכְנֵה אַחַר שְׂיִרְגִישׁוּ כְּכֹר שֶׁהַתְּבַגְרוּ, וְזֶה עוֹזֵר מְאֹד מְאֹד לְחַנּוּכִם.

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח אַחֲרֵי, אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, וְאַצְלוּ יִתְבַרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שִׂמְחָה, וְיוֹתֵר חָשׁוּב כְּשִׂמְשִׂמְחָה אֶת אַחֲרֵי, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכוּלְתָּךְ תִּמְיֵד לְשִׂמְחָה אֶת אַחֲרֵי, וְכֵן יִהְיֶה לָּךְ גַּם כֵּן שִׂמְחָה, וְאַצְלוּ יִתְבַרֵךְ שׁוֹרָה רַק הַשִּׂמְחָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהַדָּר לְפָנָיו עֲזוּ וְחִדּוּהָ בְּמִקְוָמוֹ", אֲשֶׁרֵי מִי שִׂמְחָה בְּעִצְמוֹ, וְאֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׂמְשִׂמְחָה אַחֲרֵי, וְשִׁכְרוּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וְהַעֲקֵר לְשִׂמְחָה אֶת הַתְּלַמִּידִים וְלִהְרַחֵב אֶת דַּעְתָּם, וְלִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים שֶׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רמ"ח) דַּע שֶׁסְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מִצְדִיקִים, הוּא דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סְפוּרֵי מִצְדִיקִים נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהֵשֵׁם יִתְבַרֵךְ בַּחֲשֵׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שֶׁעָשָׂה אוֹתוֹ הַצְדִיק שֶׁמְסַפְרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ אֶת הֵשֵׁם יִתְבַרֵךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרְרַת בְּעֵת שֶׁמְסַפְרִין מִהַצְדִיק, וְהִיא מְעוֹרְרַת לְהֵשֵׁם יִתְבַרֵךְ בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נָעִים לֵהִיּוֹת רְגִיל וְלִסְפֹּר סְפוּרֵי לְהַתְלַמִּידִים, שֶׁזֶה מוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבַרֵךְ, וְהַרְבֵּה הַקְדוּשׁ מִצְאֲנֹז זי"ע בַּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" שָׂאֵל פֶּעַם אֶת הַתְּלַמִּידִים שֶׁל בְּנוֹ הַאֵם הֵם לוֹמְדִים אִתָּם מוֹסֵר? וְהַשִּׁיבוּ כֵּן! וְכִשְׂשָׂאֵל אוֹתָם אֵיזָה סְפָרֵי מוֹסֵר? עֲנֵנו וְאָמְרוּ "חֹבֶת הַלְּכָבוֹת". עֲנָה וְאָמַר לָהֶם לֹא לְזֶה הַתְּכַנְנָתִי, אֲלֵא תִסְפְּרוּ לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים מְהֻרְבֵי רַבִּי

רנב אָשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחֵל

אֲלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֶק זי"ע וּמַהֲרֵבִי רַבִּי זֹשָׁא מְאַנִּיפְאֵלִי זי"ע.
רוֹאִים מְזֵה אֶת גְּדֹל הַכַּח שֶׁל סְפוּרֵי צְדִיקִים, שְׁמוֹשֶׁךְ אֶת הַלֵּב שֶׁל
הַיְלָדִים לְחַקוֹת אוֹתָם.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכֶךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תְּקֵמָא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

מִי יִתֵּן שְׂאֵת וְחִבְרוּתֶיךָ יִמְשִׁיכוּ לַעֲשׂוֹת לִילִי שְׂמֻחָה, וְאֶף
שְׂאִסוּר לְשִׂמְחָה בִּימֵי הַסְּפִירָה מוֹזִיקָה שֶׁל כְּלֵי זָמֵר וְכוּ', עִם כָּל
זֹאת הַיּוֹם יֵשׁ קְלָטוֹת חֲסִידוּיֹת שְׂזֵה נְגוּנִים בְּלֵי כְּלֵי זָמֵר, וְיִכּוּלִים
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם זֶה כְּדֵי לְשִׂמְחָה אֶת הַנְּשִׁים וְלְהַרְבוֹת בְּאַחֲדוּת, כִּי
יְמֵי הַסְּפִירָה הֵם יְמֵי אֲבָל שֶׁתְּלַמִּידֵי רַבִּי עֲקִיבָא לֹא כִּבְדוּ זֶה אֶת
זֶה, וְהִיָּה מַה שְׁהִיָּה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן עָלִינוּ לְתַקֵּן אֶת זֶה וְלְהַשְׁתַּדֵּל
שִׁיְהִיָּה אֲהָבָה אַחֲרָה וְרַעוּת בֵּין נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

מי יתן שְׁאֵת וּבְעֶלְךָ תִּפְתָּחוּ אֵיזָה עֶסֶק וְתִתְּפָרְגְנוּ בְּכָבוֹד.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסְרֵי אֶת נַפְשִׁי לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מִסְתַּבְּכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁמֵּרֵב צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת שֶׁעוֹבֵר עָלַיךָ קָשָׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֶת מְכֻרַחַת לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כִּשְׂאֵדָם שֶׁ שִׁמְחָה שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוֹכֵל לְגַשֵּׁת אֵלַיךָ, כִּי הִטְמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שֶׁאֵין בֶּן הַקִּדְשָׁה זֶה רַק שִׂמְחָה, וּבְזֶה אִשָּׁה יְכוֹלָה לְמַדֵּד אֶת עֲצָמָה אִם הִיא בְּהַקְדְּשָׁה וְכו', אוֹ אִם הִיא בְּהִטְמָאָה וְכו', שֶׁתִּסְתַּכֵּל אֵיךְ שֶׁהִיא מְחַזְקֶת אֶת עֲצָמָה בְּשִׂמְחָה, כִּי הִשְׂמִיחָה מְדַבֵּק אֶת הָאָדָם אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שֶׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תקמב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל שְׂמִיחָתִי שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי לְפָתַח וּלְהִרְחִיב אֶת פְּעִילוֹת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ שְׂאֵנִי רוּצָה עֲכָשׁוּ לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱר, וְאֵנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזֶכֶה לְפָתַח לָהֶם יְשִׁיבָה קִטְנָה וְיְשִׁיבָה גְדוּלָה בְּמָקוֹם אַחֵר, כְּדֵי שְׂלֹא יִצְטָרְכוּ לְצֵאת מִיְּבִנְאֵל וְלֹא יַחְסֹר לָהֶם שׁוֹם דְּבָר.

אֵנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכוּלְתְּךָ לְחֻטְךָ בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפִּילוּ בְּגִירְסָא, שְׂאֵין לְמַעְלָה מְזָה, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יֵט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גֵּב דְּמִשְׂפַּח וְאֵף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמֵר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מְכַל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְהִלּוּאֵי שְׂתוּכַל לְהַצְטָרֵךְ אֶל אַחַד מֵהַשִּׁיעוּרִים שְׂבִקְהַלְתָּנוּ, שְׂלוּמְדִים בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי יֵשׁ כֶּבֶר בְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ כְּמָה שְׁעוּרִים בְּזִמְנִים נִפְרָדִים לְלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְלִכֵּן רָאָה לְהִתְחַבֵּר אֶל אַחַד מֵהַשִּׁיעוּרִים שְׂמִתְאִים לָךְ מִצַּד הַשְּׁעוֹת.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח אַחֲרִים, אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֹּו, וְאַצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּב כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שְׂמִיחַ, וְיוֹתֵר חֲשׁוּב כְּשִׂמְשִׂמַח אֶת אַחֲרִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכוּלְתְּךָ תְּמִיד לְשִׂמַח אֶת אַחֲרִים, וְכֵף יִהְיֶה לָךְ גַּם כֵּן שְׂמִיחָה, וְאַצְלוּ יִתְבָּרֵךְ שׁוֹרָה רַק הַשְּׂמִיחָה, כְּמוֹ שְׂכַתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהִדָּר לְפָנָיו עֲזוּ וְחִדְדוּהָ בְּמָקוֹמוֹ", אֲשֶׁרִי מִי

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעֵי"ד - חֶלֶק רַנ"ז בְּנַחֲל רְנָה

שְׁשֻׁמַּח בְּעֵצְמוֹ, וְאֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁשֻׁמַּח אַחֲרֵימָה, וְשָׁכְרוּ הַרְבֵּה מְאֹד בַּשָּׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלֹתַי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תְּקִמָּה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דַּע לְךָ שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן סִימָן רס"ד) שְׁצַרְיָכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הָלֹא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיִּלְדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבּוֹר וְהַלֵּידָה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עוֹצֵם מְכַאוֹכֵם וְצַעֲרֵם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכֹמָה אוֹפְנִים הַקָּשִׁים וְכַבְּדִים מְאֹד מְאֹד וְכו', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם וּלְכַבְּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעַתְרוּ, [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתֵּהִיו עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (בְּמֹת ס"ג.) 'דֵּינּוּ

שְׁמַגְדֵּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד
וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבַּעַל
מְכַרְח לְעֶזֶר לְאַשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לִהְיוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל,
וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרָאוּשׁוֹן לְעֶזֶר לְאַשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹבְנִים, כִּי
רַבְּנוּ ז"ל הַקְפִּיד עַל דְּבָרִים אֱלוֹ מְאֹד מְאֹד, עַל אֱלוֹ שְׁמִשְׁפִּילִים
אֶת נְשׁוֹתֵיהֶם, וּמִי שֶׁהָיָה לוֹ סְכֻסוֹךְ עִם אֲשֶׁתּוֹ, רַבְּנוּ ז"ל לֹא רָצָה
לְקַבֵּל אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְלֹא רָצָה אֶפְיָלוּ לְרְאוֹת אוֹתוֹ, וְיָדוּעַ הַסְּפוּר
שֶׁהָיָה בְּשָׁבוּעוֹת אוֹ בְּחֻנְכָּה, שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל בְּעַת שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב
עַל הַשְּׁלַחַן עִם אָנ"שׁ: "וְעַר הָאֵט דַּאֵס אֵינן זִיךְ אַזָּא עֲזוּת, צו
הָאָבֶן בֵּי מִיין טִישׁ א הִרְהוּר רַחֲמָנָא לִיצְלָן, אִיךְ מִיין נִיט
טַשְׁעֵרִינְעֵר, נִיט בְּרִסְלָב'ר, נִיט טַעֲפִלִּיקֵעֵר", [מִי יֵשׁ לוֹ אֶת הָעֲזוּת
שֶׁהָיָה לוֹ הִרְהוּר רַע בְּשְׁלַחַנִי, אָנִי לֹא מִתְכַּוֵּן עַל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ
מַעִיר טַשְׁעֵרִין, וְלֹא מַעִיר בְּרִסְלָב, וְלֹא מַעִיר טַעֲפִלִּיק],
וּטִירָאוּיַצֵּעַר לֹא הִזְכִּיר, וְהִבִּינוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מִי הוּא הָאִישׁ הַזֶּה,
כִּי הָיָה שֵׁם אַחַד מִטִּירָאוּיַצֵּעַ שְׁלֹא הָיָה לוֹ שְׁלוֹם בֵּית כְּשִׁתִּי
שָׁנִים, וְתַכְּף קָם רַבְּנוּ ז"ל מִן הַשְּׁלַחַן וְנִכְנַס לְחֻדְרוֹ, וְהָאִישׁ הַזֶּה
שְׁלֹא הָיָה לוֹ שְׁלוֹם בֵּית עָמֵד עַל הַפֶּתַח וּבִכָּה הִרְבֵּה מְאֹד, וְגַם
אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּקִשׁוֹ מִרַבְּנוּ ז"ל בְּעָדוֹ, עַד שֶׁהַבְּטִיחַ שִׁיחֹזֵר לְבֵיתוֹ
וְיִשְׁלִים מִיד עִם אֲשֶׁתּוֹ, וְאִזּוֹ יֵצֵא רַבְּנוּ ז"ל מִחֻדְרוֹ, וְהִמְשִׁיךְ אֶת
סֵדֵר הַנְּהַגְתּוֹ בְּשְׁלַחַנּוֹ הַטְּהוּר, רוֹאִים מְכַל זֶה אִיךְ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל
הַקְפִּיד עַל שְׁלוֹם בֵּית, וְאִם לֹא הָיָה שְׁלוֹם בֵּית לֹא רָצָה לְשַׁכַּת
אֶפְיָלוּ בְּאוֹתוֹ שְׁלַחַן אִיפֵה שֶׁהָאָדָם הַזֶּה יוֹשֵׁב.

יעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה לָּךְ שְׁלוֹם בַּיִת אִמְתִּי,
וְיִהְיֶה הַכְּנֵה הַדְּדִית בֵּינֵיכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּמְסֵר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת
הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם שְׁמַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ
תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֵה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן,
כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לָךְ
הַיְוִי"ה עֵת רְצוֹן" אִימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין;
וּלְפָנַי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבֵּי אֶלְעָזָר יִהְיֵב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהָדָר מְצָלִי
אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנִיד", וְכֵן נִפְסַק
בְּרַמְבַּ"ם (פְּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנֹת עֲנִיִּים הַלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ
נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֵּךְ מִתְּפַלְלִין שְׁנֵאמַר
(תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנִיד" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ
(אוֹרַח חַיִּים סִימֵן צ"ב סַעִיף י') טוֹב לִתֵּן צַדָּקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלִכְּן
אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזְהָר לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת
לְצַדָּקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יַחְזֹר תְּפִלְתוֹ רִיקָם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תְּקוּמָה

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוֹשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תַּשַׁע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי מֵאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לַעֲזֹר לִי בְּעִנְיִן לְהַשִּׁיג "הוֹרָאוֹת קָבַע" עֲבוּר הַצֵּלַת הַנֶּעֱר, כִּי זֶה עֲכָשׁוּ צוֹ הַשְּׁעָה, וְהַצֵּלַת נַפְשׁוֹת מִמָּוֶה, כְּדֵי שֶׁיִּלְדִים לֹא יִלְכוּ לְטִמְיוֹן חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וּבְתוֹכָם הַבֵּן שֶׁל אֲשֶׁתְּךָ תַּחֲיִי, שְׁכַבְר נַעֲשֶׂה בַר מִצְוָה, וּבִגְלִיל כְּזֶה צְרִיכִים רַק לְהַגְבִּיחַ אוֹתָם, וְאֲנִי רוֹצֵה עֲכָשׁוּ לְבָנוֹת לָהֶם יְשִׁיבָה קִטְנָה וְיִשְׁיבָה גְדוּלָה עִם מְחַנְכִים מְקַצְוֵעִים שְׁנֹבֵיא מִבְּחוּץ וְכוּ', אֲבָל עַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה כֶּסֶף וְכוּ', וּבְנֵי ר' ... נְרוֹ יֵאִיר, לְקַח עַל עַצְמוֹ אֶת כָּל הַפְּרוֹוִיִקֵט הַזֶּה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיַצְלִיחַ בְּגָדוֹל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצֵּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תְּקוּמָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ שְׂאֵתָה עוֹסֵק עִם הַבְּחוּרִים שֶׁהֵם בְּכֻלָּל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְזָכַר גַּם זְכוּר מֵה שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כֵּלָה רַבְתִּי פָּרַק ב') בְּכָל יוֹם מִלְּאֵךְ יוֹצֵא מִלְּפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַבֵּל אֶת הָעוֹלָם, כִּינּוֹן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּכָל בְּתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, מִיַּד נִהַפְּךָ כְּעֶסוֹ לְרַחֲמִים, וְלִכֵּן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְלִהְיֶה דִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הֶעֱקַר לְסַפֵּר לָהֶם הַרְבֵּה סְפוּרֵי צְדִיקִים.

בְּעֵינַי הַתּוֹכְנִיּוֹת שֶׁיֵּשׁ לָךְ וְכוּ', וְאֵתָה רוֹצֵה לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפֶּעַל וְכוּ', הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתְּדַבֵּר עִם בְּנֵי ר' ... נְרוּ יֵאִיר, שֶׁהוּא מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עַז עֲכָשׁוּ עִם כָּל מִינֵי תּוֹכְנִיּוֹת אֵיךְ לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱר, וְאֲנִי רוֹצֵה לְכַנּוֹת לָהֶם יְשִׁיבָה קְטָנָה וְיִשְׁיבָה גְּדוֹלָה בְּמָקוֹם אַחַר לְגַמְרֵי לֹא בְּיַחַד עִם הַתְּלַמוּד תּוֹרָה שְׁבוּ לּוֹמְדִים יְלָדִים קְטָנִים, כִּי תִכַּף וּמִיַּד כְּשֶׁבְחוֹר נַעֲשֶׂה בּוֹ מַצָּוָה, הוּא מְרַגֵּשׁ כְּבָר אַחֲרַת אִם הוּא נִמְצָא בִּישִׁיבָה קְטָנָה וְאַחַר כֵּךְ בִּישִׁיבָה גְּדוֹלָה.

רַק חִזַּק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְכֵן לְשַׂמַּח אֶת הַבְּחוּרִים אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תּקמו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיִחָיו

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

בְּאֵתִי לְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת מִזֶּל טוֹב חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הוֹלָדֶת
הַבֵּן, וְשִׁזְכִיתֶם לְהַכְנִיס אוֹתוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּרְוּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְמַנּוּ וּמְכַל יוֹצֵאֵי
חֲלִיצֵיכֶם וְיִהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְגַם תּוּכְלוּ לְגַדֵּל אוֹתָם בְּקִלוֹת
וּבְשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תּקמו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ מִשּׁוּם דְּבַר, וְתִהְיִי שְׂמִיחָה
בְּאִיךָ שְׂאֵת נִרְאִית וְכוּ' וְכוּ', אֵל תַּעֲשִׂי שׁוּם פְּעֻלוֹת וְכוּ' וְכוּ',
הַעֲקֹר אֶת צְרִיכָה לְבָנוֹת לְעֲצֻמְךָ אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמִי, וְתַמִּיד תִּדְעִי
שְׁבַעֲלֶךָ אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְרוֹצֵה אוֹתְךָ כְּמוֹ שְׂאֵת וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל
תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ מִשּׁוּם דְּבַר, וְהַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׂמַח אוֹתְךָ
תַּמִּיד, וְתִזְכִּי לְשִׂמְחָה אֶת בְּעִלְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׂמִחוֹת תַּמִּיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תקמח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּאֵמַת אָנִי לֹא יוֹדַע לְמָה אַתֶּם צְרִיכִים לְבַלְבֵּל אֶת הַמַּח שֶׁל
בְּנֶךָ ... נִרוּ יְאִיר עִם אֵיזָה שְׂדוּךָ ... וְכוּ', שְׂאֲנִי לֹא יוֹדַע מִי זֹאת
וְכוּ', מִי יוֹדַע שֶׁהִיא תְּרַצָּה? וְלִכֵּן אֶפִּילוֹ לֹא כָּדָאִי לְבַלְבֵּל לְהִבֵּן
אֶת הָרֵאשׁ, כִּי הוּא מְאֹד רוֹצֵה לְהִתְחַתֵּן, אֲבָל אִם נוֹתְנִים לוֹ שֵׁם
אֲזִי הוּא לֹא יוֹרֵד מִהַשֵּׁם הַזֶּה, וּמִכְּנִיס אֶת כָּל הָרֵאשׁ שְׁלוֹ רַק
בְּהַשֵּׁם הַזֶּה וְכוּ', וּמִי יוֹדַע אִם הוּא כָּבֵר יְרַצֵּה לְשִׂמוֹעַ שְׂדוּךְ אַחֵר
בְּשַׁעֲהַ שְׂמִמְלָאִים לוֹ אֶת הָרֵאשׁ עַל בַּחוּרָה שְׂזָה עֲדִין בְּחִינַת

בִּיצָה שְׁעָדִין לֹא נוֹלְדָה וְכו', וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר אֵיךְ
מְדַבְּרִים עִם הַבֶּן וְכו'.

רְאֵה לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַבְּנוֹת שֶׁלְּךָ שֶׁלֹּא יִסְתַּוְּבְּבוּ עַל
הַרְחֻבוֹת עִם חֲבֵרוֹת מְקַלְקְלוֹת, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(בְּמִדְבַר רַבָּה פָּרָשָׁה י"א סִימָן ה') וַיִּשְׁמְרֶךָ בְּבָנוֹת שְׁצָרִיכוֹת שְׁמִירָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תְּקוּמָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוֹשִׁים, כ"ג נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּירו יֵאִיר

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי
הַשְּׂמִחָה זֶה הַצְּלָחַת הָאָדָם, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת
שְׂמִחָה חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שֹׂמֵחַ תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלֵּחַ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת
הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם שֶׁמִּתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ
תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מִנְחָה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן,
כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי
לְךָ הוֹי" עֵת רְצוֹן" אֵימָתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעַר שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִין;
וּלְפָנַי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא י.) רַבֵּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהִדָּר מְצַלִּי
אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק
בְּרַמְבַ"ם (פָּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים הַלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ
נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעַנִּי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֲרַי כֶּף מִתְּפַלְּלִין שְׂנַאֲמַר
(תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עָרוּךְ
(אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צַדָּקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלִכְּן
אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂנֹזְהָר לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְּנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת
לְצַדָּקָה, שְׂאֵז נֶכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׂלֵא יַחְזֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכּוֹלְתָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא:
מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַי בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשַׁנְיּוֹת,
גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזַק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם
זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל
הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבֵיתִי אֵין
לְחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מְשַׁנָּה וְלֹא תְלָמוּד;
שְׂזָה נִקְרָא עֲנִי מִי שְׂלֵא לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֲקָר תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן, אֲפִילוֹ כִּמְהַ דְּבוּרִים שְׁמֵדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רוּשִׁם גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תִּקְנֵה

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, כ"ד נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְטָלָן, אֶלָּא זְכוּר גַּם זְכוּר עַל הַתְּכַלִּית הַנִּצְחִית, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"א) שְׁצַרִּיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַזְּכָרוֹן שְׂלֵא יִפּוֹל לְשִׁכְחָה, וְעַקֵּר הַזְּכָרוֹן הוּא לְזִכֹּר תְּמִיד בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, שְׂלֵא יִהְיֶה בְּדַעְתּוֹ חֵס וְשְׁלוֹם שְׂאֵין עוֹלָם אֶלָּא אֶחָד, וְעַל יְדֵי מַה שְׁמֵדְבֵק מִחֲשַׁבְתּוֹ בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה יַחּוּד בֵּין הַיְיִ"ה לְאַלְקִים, הִיְנוּ

שְׁמַקְשִׁים אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה לְעוֹלָם הַבָּא, וְזֶה סוּד כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁרַבְנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ אֶת כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׁאֵדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֶפִּילוֹ דְבוּר אֶחָד שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה עוֹשֶׂה רוּשָׁם גָּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל (חיי מוהר"ן סימן רע"א) אֲשֶׁר אֶפִּילוֹ צִעֲקָה בְּעֵלְמָא שְׁנוֹתָנִים מִבְּטָן שְׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתִּיו שְׁנַמְצָא שָׁם, גַּם כֵּן אֵינוֹ נֹאכֵד וְכוּ', כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ יָקָר מְאֹד מְאֹד כָּל דְבוּר וְדְבוּר שֶׁבָנִי אָדָם מְדַבְּרִים אֵלָיו, וְעַל יְדֵי זֶה מְדַבְּקִים אֶת הַנְּשָׁמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְדַבֵּר אֶפִּילוֹ דְבוּר אֶחָד אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְכַל שְׁכֵן וְכָל שְׁכֵן שִׁירְבָה דְבוּרִים אֲשֶׁר אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעְלָתוֹ בְּשָׁמַיִם, וְהַעֲקָר לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה עַל שְׁמִיחָה שִׂיזְכָּה לְשִׂמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שִׂישׁ בּוֹ, כִּי כָל מִצְוָה וּמִצְוָה שְׁאֵדָם זוֹכָה לְקִיָּם בְּכָל יוֹם, הִיא הוֹלֶכֶת לְפָנָיו, כְּמֵאמָרָם ז"ל (סוֹטָה ג:) כָּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה, מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלֶכֶת לְפָנָיו לְעוֹלָם הַבָּא, וּמְכַל שְׁכֵן כְּשְׁזוֹכָה לְקִיָּם הַרְבֵּה מִצְוֹת, אֵיךְ שְׁכָלָם מְסוּבָבִים אוֹתוֹ וְשׁוֹמְרִים אוֹתוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ב סִימָן ו') עוֹשֶׂה אָדָם מִצְוָה אַחַת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ מִלְאָךְ אֶחָד, עוֹשֶׂה ב' מִצְוֹת נוֹתֵן לוֹ ב' מִלְאָכִים, עוֹשֶׂה הַרְבֵּה מִצְוֹת, נוֹתֵן לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲצִי מַחְנֵהוּ; הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ שְׁמַכֵּל מִצְוָה וּמִצְוָה שְׁאֵדָם עוֹשֶׂה, בּוֹרָא מִזֶּה מִלְאָכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוֹמְרִים עָלָיו, וְאֵלְמֵלָא הַמְּלָאכִים הָאֵלוֹ שְׁשׁוֹמְרִים עָלָיו, הִיָּה נְזוּק, וְתַהֲלָה לְאֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מְלָא מִצְוֹת כְּרַמוֹן, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הָרַמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפִּילוֹ רִיקְנִין שְׁבָךְ מְלָאִים

מִצּוֹת כְּרֵמוֹן; וְלִכְנָן צְרִיכִים הִרְבֵּה לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂזִיזְכָּה לְשִׂמְחָה עִם הַמִּצְוֹת שְׂזִזְכָּה לְקַיֵּם בְּכָל יוֹם וְיוֹם, שְׂזִיזְכָּה מִלְּהַב אֶת נִשְׁמָתוֹ בְּלִהְבֵּת אֵשׁ לְהִיּוֹת דְּבוּקָה וְחַבּוּקָה בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכוּלְתֶּךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֹשֶׁת הַשָּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֶקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבִיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׂזִיזְכָּה נִקְרָא עֲנִי מִי שְׂלֹא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

וּמִי יִתֵּן שְׂתַתְּחִיל הַיּוֹם לְלַמֵּד גַּם דָּף הַיּוֹמִי יְרוּשְׁלָמִי שְׂמַתְּחִילִים הַיּוֹם סֹדֵר חֲדָשׁ מִהַתְּחִלַּת בְּרִכּוֹת.

זְכוּר גַּם זְכוּר הֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לַיְלָה, הֵנָּה שָׁבוּעַ וְהֵנָּה חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל פּוֹרֵחַ, וּמָה נִשְׂאָר מִהָאָדָם? רַק הַתּוֹרָה שְׂזִיזְכָּה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (אָבוֹת פְּרָק ו') לְפִי שְׂבִשְׁעַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל אָדָם. אֵין מְלוּיָן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת. אֲלֹא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד; שְׂנֵאָמַר (מְשָׁלִי ו') "בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אֶתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ וְהַקִּיצוֹת הִיא תִּשְׁיַחֲךָ", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוּטָה כ"א.) "בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה

אֲתָךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה, "בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עָלֶיךָ" בַּקֶּבֶר, "וְהַקִּיצוֹת הֵיא לְשִׁיחֶךָ" לְעוֹלָם הַבָּא.

מָה אוֹמֵר לְךָ מְרַב עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת שֶׁנוֹפֵל עַל הָאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֶדֶשׁ, הוּא לֹא קוֹלֵט שְׁחָבֵל מְאֹד עַל יוֹם שֶׁלֹּא לָמַד אֶפְילוּ קִצַּת תּוֹרָה, שֶׁזֶה מְטַהֵרֵת אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי חַלּוּדָה שֶׁנִּדְבַק בּוֹ, כִּי הַתּוֹרָה שׁוֹמְרֵת אֶת הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְשׁוֹמְרֵת אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשְׁלַיִם רֵאשׁ הַשָּׁנָה פָּרָק ד' הֶלְכָה ח') כִּיֹּן שֶׁקִּבְּלָתֶם עֲלֵיכֶם עַל תּוֹרָה מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאִלוֹ לֹא חֲטַאתֶם מִיְמֵיכֶם, אָדָם שֶׁנִּכְשַׁל עִם כָּל כֶּף הִרְבֵּה עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל אִם הוּא לוֹקַח אֶת עֲצָמוֹ וְנִכְנַס בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲזִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

וְלִכֵּן אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתָךְ הָאֵם זֶה לֹא כְּדַאי לְלַמֵּד תּוֹרָה, שֶׁבְּזֶה נִתְכַפֵּר לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו? וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם מִקְרָא חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשָּׁנָה כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, וְדָף הַיּוֹמִי ב'בְּלִי, וְדָף הַיּוֹמִי יְרוּשְׁלַמִי, וּפְרָק תּוֹסֵפְתָא, וְכֵן אֲתָה בּוֹנֶה לְעֲצָמְךָ בִּי"ת נֶצְחִי, עֹכְשׁוֹ הַכֹּל נִרְאֶה לְךָ כְּמוֹ צַחוּק וְכוּ', אֲבָל יְבוֹא הַיּוֹם שֶׁזֶה יִגַּן עָלֶיךָ מִכָּל מִינֵי קִלְפוֹת וּמִשְׁחִיתִים וְכוּ', הַמְּסוֹבְבִים אֶת הַנֶּפֶטָר בַּקֶּבֶר וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלָל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן נ"א) כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה מְטַעֵה מְאֹד, וְאֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שֶׁלֹּא יְטַעֵה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי בְּלִי תּוֹרָה אֵין לְאָדָם כְּלוּם, כִּי הַתּוֹרָה הִיא מְזוּן רוּחָנִי, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל

(לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') יש מזונא דגופא ויש מזונא דנשמתא, הינו כמו שהגוף צריך לאכול כי בלי זה אין קיום להגוף, כמו כן הנשמה צריכה גם כן לאכול, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ג) אשרי מי שזוכה לאכול כמה פרקים משניות ולשתות אחר כך איזה קפיטליך תהלים, ולהתלבש באיזה מצוות; בודאי זה נראה עכשו כמו צחוק וכו', והרבה יצים צוחקים מזה וכו', אבל נראה מי יצחק אחרון? כפתגם עממי "צוחק מי שצוחק אחרון", ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה נ"ט סימן ב') על הפסוק (משלי ל"א) "עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון" עז והדר לבושה של תורה, ותשחק ליום אחרון, אימתי היא שוחקת מתן שכרה לעתיד לבא; וכן אמרו (שמות רבה פרשה נ"ב סימן ג') אימתי התורה משחקת למי שהוא עמל בה ליום אחרון הוי 'ותשחק ליום אחרון'; כי אז ביום האחרון של האדם שלמד כל יום תורה, אפילו שעבר עליו מה שעבר, הוא שוחק מכל העולם כלו.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנזכה לשמח בזה שאנחנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי שמחיה ומחזק ומעודד אותנו יום יום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ב' תקנא

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קדושים, כ"ד ניסן ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם שלא יוכל לשבר אותך, ועקר השמחה שאת צריכה לשמח שזכית להבראות מזרע ישראל, ולא עשני גויה כגויי הארצות, שזו השמחה הכי גדולה שבר ישראל צריך לשמח עם זה, וחכמינו הקדושים אמרו (סוטה ג:): כל העושה מצוה אחת בעולם הזה, מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא, ומכל שכן כשזוכה לקיים הרבה מצוות, איך שכלם מסבבים אותו ושומרים אותו, ואמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה ל"ב סימן ו') עושה אדם מצוה אחת, הקדוש ברוך הוא נותן לו מלאך אחד, עושה ב' מצוות נותן לו ב' מלאכים, עושה הרבה מצוות, נותן לו הקדוש ברוך הוא חצי מחנהו; הרי שלך לפניך שמכל מצוה ומצוה שאדם עושה, בורא מזה מלאכי השמירה ששומרים עליו, ואלמלא המלאכים האלו ששומרים עליו, הייה נזוק, ותהלה לאל כל בר ישראל מלא מצוות כרמון, כמאמרם ז"ל (ברכות נ"ז.) על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רקתך" מאי רקתך, אפילו ריקנין שבך מלאים מצוות כרמון; ואשה לא יכולה להעריך את גדל המצוות שיש לה בכל יום, שהיא אפילו לא שמה לב מה יש לפנייה וכו', בזה שהיא מאמינה בו יתברך כל דקה ושניה שרק חושבת ממנה יתברך, היא מקימת מצוות עשה של יחוד הוי"ה ברוך הוא יתברך שמו, שזה מצוה ששייכת גם לאשה, ונדבכת נשמתה בו יתברך, וכן בזה שהיא מדברת דבורי אמונה עם חברותיה, כל דבור ודבור

שְׁמֵדבָּרִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ זֶה מִצֹּת עֲשֵׂה שֶׁל יַחֲוֹד הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

וְכֵן בְּרַכַּת הַמְּזוֹן שֶׁהִיא מְבָרַכַת בְּכָל יוֹם שֶׁהִיא מִצֹּת עֲשֵׂה מְדַאֲוֶרֶייתָא, שְׁבִזְכוּת זֶה זֹכִים לַעֲשִׂירוֹת, כִּי סִגְלָה לְפָרְנָסָה לְבָרַךְ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וּבְקוֹל וּבְשִׁמְחָה, וְזֶה מְסַגֵּל לַעֲשִׂירוֹת נִפְלְאָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (מְשָׁלִי י) "בְּרַכַּת הַיְיִ"ה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסִיף עֲצָב עִמָּה", הֵינּוּ אֲשֶׁה שְׁמְבָרַכַת בְּרַכַּת הַמְּזוֹן בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, זֶה מְסַגֵּל לַעֲשִׂירוֹת, וְכֵן לְהַזְהֵר מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַיִם וְכוּ', וְלִכֵּן מֵהַיּוֹם וְהַלָּא תִקְפִּידִי מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַיִם כְּשֶׁאֲתָ קָמָה בְּבִקְרָ וְכוּ', וְכֵן כְּשִׁיּוֹצְאִים לְשִׁירוֹתִים וְכוּ', וְכֵן לְפָנֵי הָאֲכִילָה לְטוֹל יָדַיִם עִם נְטִילָה דִּיקָא וְכוּ', כִּי נְטִילַת יָדַיִם מְסַגֵּלַת לְהַנְצִל מֵעֲנִיּוֹת, כִּי עַל נְטִילַת יָדַיִם רָאשֵׁי תְבוֹת עֲנִי', מִי שְׁמִזְלִזְלַת בְּנְטִילַת יָדַיִם נַעֲשִׂית עֲנִיָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁפַת ס"ב:) אָמַר רַב חֲסֵדָא אָנָּא מְשַׁאי מְלֵא חֲפָנֵי מִיָּא וְיִהְיֹו לִי מְלֵא חֲפָנֵי טִיבּוֹתָא; [אֲנִי נְטִילְתִי יָדַי עִם מְלֵא מִיִּם, נִתְנָנוּ לִי חוֹפְנִים מְלֵא טוֹב, כִּי רַב חֲסֵדָא הָיָה עֲשִׂיר גְּדוֹל מְאֹד, וְהַכֵּל בְּזְכוּת נְטִילַת יָדַיִם שֶׁהָיָה מְקַפֵּיד עַל זֶה].

וְכֵן יֵשׁ לָךְ מִצֹּת מְזוּזָה בְּפֶתַח בֵּיתְךָ, שְׁזֶה שׁוֹמֵר עָלֶיךָ, כִּי כָךְ מוּבָא בְּזִהַר (וְאֶתְחַנֵּן רס"ה:) כִּד בַּר נָשׁ אֶתְקִין מְזוּזָה לְפֶתַח דְּבֵיתָא, וְהֵאֵי שְׁמָא קְדִישָׁא רְשִׁים בְּאֶתְוִי, הֵאֵי בַר נָשׁ אֶתְעֵטֵר בְּעֵטְרוֹי דְּמֵאֲרִיָּה, וְלֹא קָרְבִין לְפֶתַח דְּבֵיתִיה זַיְנִין בִּישִׁין, וְלֹא מִשְׁתַּכְּחֵי תַמָּן. [כְּשֶׁאֲדָם מִתְקַן מְזוּזָה לְפֶתַח בֵּיתוֹ, הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ

של הקדוש ברוך הוא רשום באותיות המזוזה, האדם הזה שקבע את המזוזה מתעטר בכתר המלך, ולא מתקרבים ולא נמצאים אצל פתח ביתו שום משחית ומחבל, ולכן תעשי לעצמך הרגל שבכל פעם שאת יוצאת מפתח ביתך, תשימי את ידך על המזוזה ותבקשי ממנו יתברך רבנו של עולם הנה אני יוצאת עכשיו בריאה, תחזיר אותי לביתי בריאה ושלמה, וכן כשאת חוזרת אל ביתך תתני תודה להקדוש ברוך הוא ותאמרי תודה לך רבנו של עולם שהחזרת אותי לביתי בריאה ושלמה, וזה סך הכל לוקח כמה שניות, אבל בשמים זה מאד מאד חשוב, כי היום צריכים להתפלל תפלה קצרה בכל פעם כשיוצאים מפתח הבית שיזכה לחזור בריא ושלם, ואם רוצים לבקש גם על הבעל ועל הילדים מה טוב ומה נעים, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב תפלת האשה, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל שתפלת הנשים מאד מאד מקבלת בשמים.

נא ונא ראי לשמח מאד מאד עם כל הטוב שיש בך, ותרגילי לדון את עצמך תמיד לכף זכות, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב) שזה יחזיר אותך חזרה אליו יתברך, אשרי האשה שמכניסה את הדבורים האלו בתוך לבה, ואז טוב לה כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ב' תקנב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ד נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנֶכוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁהַבְּעֵיָה שְׁלֶךָ זֶה בְּעֵיָה שֶׁל הַמוֹן הוֹרִים כְּמוֹךָ, וְהַכֵּל נוֹבֵעַ מִגְּאוֹת וְטַפְשׁוֹת וְאֶכְזָרִיוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי אִם חֲכָמִינוּ הַקְּדוּשִׁים כָּל כֶּךָ הַקְּפִידוּ וְאָמְרוּ (פְּסָחִים קי"ג). בְּתָךְ בְּגֵרָה שֶׁחָרַר עֲבֻדְךָ וְתָן לָהּ; כִּי בַת בְּקָלוֹת יְכוּלָה לְהִתְקַלְקֵל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סְנֵהֲדָרִין ק:). בַּת לְאֲבִיָּה מְטַמְּנַת שׂוֹא, מִפְּחָדָה לֹא יִישָׁן בְּלֵילָהּ, בְּקִטְנוּתָהּ - שְׂמָא תִתְפַּתָּהּ, בְּנַעֲרוּתָהּ - שְׂמָא תִזְנָהּ, בְּגֵרָה - שְׂמָא לֹא תִנְשָׂא, נִשְׂאָת - שְׂמָא לֹא יִהְיוּ לָהּ בָּנִים; וְאָמְרוּ (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה י"א סִימָן ה') וַיִּשְׁמְרֶךָ בְּבָנוֹת שְׂאֲרִיכוֹת שְׂמִירָה, רוֹאִים הוֹרִים שֶׁהֵם פְּשוֹט מִתְאֶכְזָרִים עִם בְּנוֹתֵיהֶם וְעִם בְּנֵיהֶם, וְלֹא נוֹתְנִים לָהֶם לְהִתְחַתֵּן וְכוּ', מִפְּנֵי שְׂמִחַפְּשִׁים יְחוּס שִׁיְהִיָּה הַשֵּׁם 'בְּרַקוּבִיץ' אוֹ 'לְפַקוּבִיץ' אוֹ 'סְמַקוּבִיץ' וְכוּ' וְכוּ', אַחֲרַת מָה אֶכְפַּת לְהַהוֹרִים שֶׁהֵילָדִים שְׁלָהֶם יִרְקָבוּ בְּפִית וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה יֵשׁ כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה נוֹשְׂרִים וְנוֹשְׂרוֹת שִׁוּצָאִים לְתַרְבּוֹת רְעָה, וּבּוֹרְחִים עִם גּוֹיִם וְגוֹיֹת, וְהַכֵּל מִפְּנֵי גְאוֹת שֶׁל הַהוֹרִים שְׂמִחַפְּשִׁים מִשְׁפָּחוֹת מִיְחָסוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא מִסְתַּכְּלִים עַל טוֹבַת הֵילָדִים, אֲלֵא עַל כְּבוֹד עֲצָמֵי וְכוּ', אֲשֶׁר יְדוּעַ שְׁלִבְסוֹף נוֹפְלִים בְּפֶח עִם מִשְׁפָּחוֹת מִיְחָסוֹת... הַלּוֹאִי שֶׁהִיוּ הֶרְבָּנִים וְהָאֲדָמוֹרִים

נְכַנְסִים בְּזֶה, וְאִזּוּ הָיוּ יְכוּלִים לְהַצִּיל הַמּוֹן מֵהִנוּעַר הַנוֹשֵׁר, וּבְמִקּוֹם לְחִטּוֹת חֲטָאִים אֲצֵל אַחֲרִים וְכוּ', הָיוּ צָרִיכִים לְשִׁבֵּת וּלְטַכֵּס עֵצָה פְּעַם וּלְתַמִּיד אִיךָ יְכוּלִים לְעַקּוֹר אֶת הַגְּאוֹת וְהַיִּשּׁוֹת וְהַטְּפִשׁוֹת וְהָאֲכָזְרִיּוֹת שְׁנֹכְנֵס בְּהַהוֹרִים, שְׁעַד שְׁלֹא מוֹצְאִים 'יְחוּס' או 'כֶּסֶף' וְכוּ', לֹא עוֹשִׂים שְׂדוּכִים, וּבֵינָן כֶּךָ מִי הַסּוֹבְלִים? הַיְלָדִים! וְלֹא בְּחִנָּם שְׁיִשׁ כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה נוֹשָׁרִים וְנוֹשָׁרוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֵאמַר לְצָרוֹת יִשְׂרָאֵל
דִּי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תְּקַנֵּג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוֹשִׁים, כ"ד נִיסָן ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַרְמַב"ם כָּתַב אֶת הַסֵּפֶר "מּוֹרֵה נְבוּכִים" לְדוֹרוֹ שְׁאִזּוּ הָיוּ הַמּוֹן תּוֹעִים בְּאִמּוֹנוֹת כּוֹזְבִיּוֹת, וְהִלְכוּ אַחַר הַפִּילוֹסוֹפִיָּה הָאֲרוּרָה שְׁלֹא יוֹצֵא מִזֶּה שׁוֹם דָּבָר, רַק עוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם, וְלִכְּן חִבֵּר לָהֶם אֶת הַסֵּפֶר "מּוֹרֵה נְבוּכִים", אֲבָל בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים תְּלַמִּידֵי הַבַּעַל שָׁם טוֹב וְתְלַמִּידֵי הַמַּגִּיד הוֹרוּ לֹא לְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַזֶּה, כִּי

מביא הרבה קשיות של האפיקורסים והוא מתרץ את זה, ומחמת שבני אדם לא מבינים את התרוצים אזי נשארים עם הקשיות, וכן רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד (חיי מוהר"ן סימן ת"ח וסימן ת"ט) לא ללמד את ספר "מורה נבוכים", כי זה מבלבל את האדם, והוא נשאר מלא קשיות וכו', ולכן הכי טוב לא ללמד בהספר הזה כי זה סתם מבלבל את האדם.

וידוע איך שרבנו ז"ל שם את הדגש העקר על אמונה פשוטה בלי שום חקירות וכו', שסתם מבלבל את דעת האדם, ובני אדם יש להם הבנה שטחית וכו', וכל קשיא שרק נכנסים בו וכו', ואת התרוץ הוא לא מבין, אזי נשאר בספקות וקשיות, שזה אבי אבות הטמאה, כי כל הרהור רע נגדו יתברך, זה פגם הכי גדול, והכפירות והאפיקורסות הן הן הנ' שערי טמאה.

בענין למוד קבלה וכו', מגיל בר מצוה יכולים כבר להרגיל את הבנים לגרס בזהר ותקונים, שזה מטהר את הנפש, ומתחילים לקבל משגים ברוחניות, ורבנו ז"ל הפליג מאד מאד במעלת הזהר והתקונים, ואמר (שיחות הר"ן סימן ק"ח) ידוע שלמוד הזהר מסגל מאד מאד. ודע שעל ידי למוד הזהר נעשה חשק לכל מיני למודים של התורה הקדושה, והלשון הקדוש של הזהר מעורר מאד לעבודת השם יתברך. דהינו השבח שמשבח ומפאר את העובד השם, דהינו הלשון הרגיל בזהר לומר זכאה וכו', על כל מצוה ועבודה וכו'. ולהפך הצעקה שצועק וי וכו', וי לה וי לנשמתה על הסר מעבודת השם. אלו הלשונות מעוררים מאד

אֶת הָאָדָם לְעִבּוּדָתוֹ יִתְּבַרְךָ, וְכֵן אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שָׁם סִימָן ק"ט) רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי קָדַשׁ כָּל כֶּף אֶת לְשׁוֹן הַתְּרַגּוּם עַד שְׁאֲפִילוּ שְׂאֵר דְּבָרִים הַנִּכְתָּבִים בְּלְשׁוֹן תְּרַגּוּם יֵשׁ לָהֶם כַּח לְעוֹרֵר לְהִשָּׁם יִתְּבַרְךָ. וְהָאֲרִיז"ל נָתַן תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לֹאמֹר בְּכָל יוֹם חֲמִשָּׁה דְּפִים זֶהָר וְחֲמִשָּׁה דְּפִים תְּקוּנִים, וְהָרַב הַקָּדוֹשׁ מְקַאמְרְנָא זי"ע אָמַר, אִם יֵצִיטוֹ אוֹתִי הֵייתִי כְּבָר מְעוֹרֵר יְלָדִים בְּגִיל תְּשׁע שְׁיִגְרֶסוּ בְּזִהָר וְתְקוּנִים מֵרַב הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת שְׁיֵשׁ בְּעוֹלָם, כִּי הִלְמוּד בְּזִהָר מְצִיל אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וְאֲפִיקוֹרְסוֹת.

כְּשֶׁאָדָם מֵלֵא אֶת עֲצָמוֹ עִם ש"ס וְעִם ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ, יְכוּל לְהִתְחִיל לְלַמֵּד אֶת סְפָרֵי הַרַמ"ק זי"ע, כְּגוֹן סֵפֶר "אַלִּימָה" "פְּרָדֶס רְמוֹנִים" וְכו', שְׁזֶה יִתֵּן לוֹ מְשָׁגִים מֵהַ זֶה סְפִירוֹת וְעוֹלָמוֹת וְכו', וְאַחַר כֵּן כְּשִׁיחִיָּה לוֹ אֶת הַהִקְדָּמוֹת הָאֵלוֹ הוּא יְכוּל לְלַמֵּד קְבָלָה, אָבֵל הַכָּל בְּצַנְעָה וּבְצַנְיָעוֹת וְכו', וְעַקֵּר הִלְמוּד צָרִיךְ לְהִיּוֹת לְהַכִּיר אֶת הַבוֹרָא יִתְּבַרְךָ שְׁמוֹ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְכַמוֹכֵן אִם לֹאמְדִים סְפָרֵי חֲסִידוֹת מְבִינִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת סְפָרֵי הַקְּבָלָה, וְעַל כָּלֵם מִי שְׁיֵשׁ לוֹ אֶת הַהִקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, הוּא יְכוּל בְּקִלּוֹת לְהִבִּין אֶת כָּל סְפָרֵי קְבָלָה, כְּמוֹבֵא בְּדִבְרֵי מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת תְּפִלִּין הַלְכָה ה' אוֹת ל"ח) כִּי עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה (הֵינּוּ עַל פִּי דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל) וְהִיּוֹצֵא בְּהֶם הַמְּבִאָרִים בְּדִבְרֵינוּ, תּוֹכֵל לְעֲשׂוֹת לָךְ דֶּרֶךְ לְהִבִּין מְעַט מְזַעִיר בְּדַרְכֵי הַקְּבָלָה שֶׁל הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל לְהִיּוֹצֵא מֵהֶם דְּרָכִים וְעֲצוֹת לְמַעֲשֵׂה. עַל פִּי הַקְּדָמוֹת נוֹרָאוֹת וְעֲצוֹת אֲמִתִּיּוֹת שֶׁל דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, שְׁכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה וְכָל מַעֲשֵׂה וּמַעֲשֵׂה הִיא פּוֹתַחַת שְׁעָרִים רַבִּים

רעו אָפֿר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחַל

שֶׁל הַשְּׁגַת אֱלֻקוֹת, שְׁעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִין לְהַבִּין גַּם כָּל דְּרָכֵי הַקְּבָלָה.
אִם תִּזְכֶּה לְשָׁקֵד עַל תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה יוֹם יוֹם בְּשִׁקְדָה רַבָּה; עַיִן
שָׁם.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תְּקַנֵּד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ד נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ שֶׁהוּא
הַתְּבוּדָה, שְׁאָדָם יִהְיֶה רָגִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְסַפֵּר
לוֹ אֶת כָּל מַה שְׁמַעִיק וּמַצִּיק לוֹ וְכוּ', וְיִשִּׁיר שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת
לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ס"ח) שֶׁדוּד
הַמְּלֶךְ עָשָׂה מִזֶּה אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְכֵן אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק
ב' סִימָן ק') שְׁמַקְטֵן וְעַד גְּדוּל אֵי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר בְּאַמֶּת,
כִּי אִם עַל יְדֵי הַתְּבוּדָה. וְהִיא מְזַכֵּר כַּמָּה וְכַמָּה צְדִיקִים
מִפְּרָסְמִים אֲמַתִּיִּים וְאָמַר שְׁכֻלָם לֹא בָּאוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי

הַתְּבוּדוֹת שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ; וְלִכְּן יְכוּלִים לְהִתְבוּדַד עִם שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָעֶקֶר לֹא לְהִטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ, כִּי בְּזֵה שְׂאָדָם מִרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּזֵה הוּא נִדְבֵק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְתַלְמִידוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן ז"ל (תַּיִי מוֹהֲר"ן סִימָן ק"ז) כְּשֶׁהָיָה הוֹלֵךְ לְהִתְבוּדַד בַּשָּׂדֶה אוֹ בַּיַּעַר, אָזִי הִרְגִּישׁ בְּכָל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה טַעַם גַּן עֵדֶן, וְכֵן פַּעַם אַחַת סִפֵּר שְׁבִהִיוֹתוֹ בִּימֵי נְעוּרָיו כְּשֶׁהָיָה מִתְבוּדַד בְּאֵיזָה מְקוֹם בַּיַּעַר אוֹ בַּשָּׂדֶה כְּשֶׁחָזַר מִשָּׁם הָיָה כָּל הָעוֹלָם חֹדֵשׁ בְּעֵינָיו וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ הוּא עוֹלָם אַחַר לְגַמְרִי, וְלֹא הָיָה הָעוֹלָם נִרְאֶה בְּעֵינָיו כְּלָל כְּאֲשֶׁר מִקֵּדָם; וְלִכְּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלֹא מִטְעָה אֶת עַצְמוֹ וּמִתְבוּדַד אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֵיזָה אִפְּן שָׂרֵק יִרְצָה, הָעֶקֶר שְׁלֹא יִטְעָה אֶת עַצְמוֹ, וְיִדְבִּיק אֶת עַצְמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר זֶה הַתְּכֵלִית מִכָּל הַתְּכֵלִיתִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תְּקֵנָה

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ד נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"א) יֵשׁ זְוִיג שֶׁל שְׁשַׁת יָמֵי הַחֹל, וְיֵשׁ זְוִיג שֶׁל שִׁבְתָּ, וְהַמּוֹן עִם אֲצִלְיָהֶם הַזְּוִיג הוּא בְּשִׁשַׁת יָמֵי הַחֹל וְכוּ', פֶּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ כְּדֵי לְהַנְצִיל מֵעֲבֵרוֹת, וְאָדָם לֹא צָרִיךְ לְהִיטֵל חֶכֶם בְּעֵינָיו וְכוּ', כִּי מִי שֶׁרוּצֵה לְהִיטֵל פְּרוּשׁ וְכוּ', לְבִסּוּף נַעֲשֶׂה בְּעַל עֲבָרָה גְּדוֹל מְאֹד וְכוּ', מִצּוֹת עוֹנָה זֶה מִצּוֹת עֲשֵׂה מִן הַתּוֹרָה, וְכֵן צָרִיךְ מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְהַכְשִׁיל בְּפָגַם הַבְּרִית, וְלִכְּן לֹא צָרִיכִים לְהַחֲמִיר יוֹתֵר מִמָּה שֶׁכָּתוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, וְיִכּוּלִים לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוָה כָּל יוֹם וְיוֹם, הֶעֱקָר לְהַנְצִיל מֵעֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ', וְלֹא יַחֲפַשׂ חוּמְרוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', שְׁזֵה יָבִיא אוֹתוֹ אַחֵר כִּף לְחֻטָּאִים גְּמוּרִים רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן, וְכִבְרָ אָמַר מוֹהַר"ן תּוֹ"ל, כְּתִיב (קֹהֶלֶת ז') "אֵל תְּהִי צְדִיק הַרְבֵּה וְאֵל תִּתְחַכֵּם יוֹתֵר לְמָה תִּשְׁוֹמֵם: אֵל תִּרְשַׁע הַרְבֵּה וְאֵל תְּהִי סָכֵל לְמָה תִּמּוֹת בְּלֹא עֵתָךְ", כְּשֶׁאָדָם רוּצֵה לְהִיטֵל צְדִיק יוֹתֵר מִדָּאֵי וְזֶה לֹא הוֹלֵךְ לוֹ, אֲזִי רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן הוּא נוֹפֵל וְנַעֲשֶׂה רָשָׁע יוֹתֵר מִדָּאֵי, וְלִכְּן אָדָם צָרִיךְ לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ הַמְּמַצֵּעַ, וְלֹא לְמַתַּח אֶת הַחֶבֶל יוֹתֵר מִדָּאֵי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִנְהַיְגֵנוּ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, וְנִזְכֶּה לְמוֹחִין נְקִיִּים כְּדֵי לְהַפְּיֵר אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַל פֶּרֶט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תקנו

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קדושים, כ"ד ניסן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

יְלָדִים צָרִיכִים לְהַכְנִיס אוֹתָם בֵּין חֻבְרָה מַגִּיל הַכִּי צָעִיר, וְלִכְּן אֶת צָרִיכָה לְהַכְנִיס אֶת הַבַּת שְׁלֶךְ בְּצִהְרוֹן אוּ בַּפֵּעוּטוֹן, וְכֵן הִיא תְּרַגֵּל אֶת עֲצֻמָּה לְהִיּוֹת בְּחֻבְרָה, וְלֹא כִּמוֹ אֵלּוּ שְׁלֹא רוֹצִים לְהַכְנִיס אֶת הַיְלָדִים מֵאִיזָה סְבוּת שְׁרַק לֹא יִהְיֶה וְכוּ', בְּחֻבְרָה עִם יְלָדִים אַחֵרִים, שְׁאַחַר כֵּן הַיְלָדִים גְּדֻלִים מְכַנְסִים בְּתוֹךְ עֲצָמָם.

בְּעִנְיַן גְּדוּל יְלָדִים וְכוּ', יֵשׁ בְּזֶה לְמוֹד עֲמוּק עֲמוּק, וְרַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְלַכֵּת עִם הַיְלָדִים בְּיַד קָשָׁה, וּמְכַל שְׂכָן לֹא לְהַכּוֹת אוֹתָם וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בָּנִים סִימָן ק"ז) הַבָּנִים שׁוֹטִים, כְּשֶׁאַבִּיָּהֶם כְּעֶסֶן; כִּי כְּשֶׁאַבָּא כְּעֶסֶן וְהֵבִן שׁוֹאֵל אוֹתוֹ מִשֶּׁהוּ וְכוּ', וְהַאֲבָא צוֹרֵחַ וְצוֹעֵק עָלָיו כְּמִטְרָף וְכוּ', אֲזִי הֵבִן נִשְׂאָר שׁוֹטֵה וְכוּ', אֲבָא צָרִיף לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֶל יְלָדָיו, וְלִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְכֵן לְהַתְעַנֵּן בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, שְׂזָה מַעַקֵּר הַחֲנוּךְ.

וְעַל כָּלֵם צָרִיכִים הַרְבֵּה לְהַתְפַּלֵּל עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, כִּי תַפְּלַת אָבוֹת עַל בָּנִים מְאֹד מוֹעֵלַת וּמְקַבְּלַת בְּשָׂמִים.

הַמְאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תקנז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ד נִסָּן ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּשְׁנַת תש"מ עוֹרֵר הָרַב הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׁמֻחָה בּוֹנִים אֶלְתֵּר זי"ע הָרַבִּי מַגּוּר כְּמוֹ שְׁלוֹמֵדִים בְּכָל יוֹם "דָּף הַיּוֹמִי בְּבִלְי", כֵּן יִתְחִילוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם "דָּף הַיּוֹמִי יְרוּשָׁלַּמִּי", וְלֹאט לֹאט נִכְנָס הָרַעְיוֹן הַזֶּה בֵּין כָּלל יִשְׂרָאֵל, וַיֵּשׁ כְּבָר הַמוֹנִים שְׁלוֹמֵדִים בְּכָל יוֹם דָּף הַיּוֹמִי יְרוּשָׁלַּמִּי, וְזֶה לּוֹקַח בְּעֶרְךָ אַרְבַּע וְרַבַּע שָׁנִים לְסִיִּם אֶת כָּל הַיְרוּשָׁלַּמִּי, וְהַיּוֹם הַתְּחִילוּ אֶת הַמַּחְזוֹר הַשְּׁמִינִי, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁזוֹכָה לְהַצְטַרֵּךְ גַּם כֵּן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם "דָּף הַיּוֹמִי יְרוּשָׁלַּמִּי", שֶׁהוּא דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מֵה שְׁנַשְׂאָר מֵהָאֵדָם, וְזֶה מֵה שֶׁהוֹלֵךְ לְפָנָיו, וְאֲשַׁרִּי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף הַיּוֹמִי בְּבִלְי, וְכֵן דָּף הַיּוֹמִי יְרוּשָׁלַּמִּי, וּפְרָק תּוֹסֵפֶתָא, וְכָף הוּא בּוֹנֵה לְעֶצְמוֹ בִּי'ת' בְּעוֹלָם הַנְּצָחִי, כִּי רַק זֶה מֵה שִׁישְׂאָר לוֹ לְנֶצַח נְצָחִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (אָבוֹת פָּרָק ו') לְפִי שְׁבִשְׁעַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל אָדָם. אֵין מְלוֹיֵן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אַבְנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת. אֶלָּא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד; שְׁנַאָמֵר (מְשָׁלִי ו') "בְּהַתְּהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אֶתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ וְהַקִּיצוֹת הִיא

תְּשִׁיחָךְ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוּטָה כ"א.) "בְּהִתְהַלְכְּךָ תִּנְחָה אֶתְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, "בְּשִׂכְבְּךָ תִּשְׁמַר עָלֶיךָ" בַּקֶּבֶר, "וְהַקִּיצוֹת הֵיא תְּשִׁיחָךְ" לְעוֹלָם הַבָּא.

הַיּוֹם יֵשׁ הַרְבֵּה פְּרוּשִׁים עַל הַיְרוּשָׁלַּיִם שֶׁמְסַבִּירִים מְאֹד מְאֹד בְּדֶרֶךְ קַל אֶת לְשׁוֹן הַיְרוּשָׁלַּיִם שֶׁהוּא לְשׁוֹן קָשָׁה, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל זֶה לְשׁוֹן אַרְמִית, וְיֻכּוּלִים לְלַמַּד אִיזָה פְּרוּשׁ שְׂיוֹתֵר נוֹחַ, כִּי יֵשׁ הַיּוֹם מְבַחֵר שֶׁל פְּרוּשִׁים נִפְלְאִים שֶׁמְסַבִּירִים בְּדֶרֶךְ פְּשוּט וְקַל מְאֹד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תקנה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ד נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנֻכוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַבְּעֵיָה בְּעֵנֵינִי שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', שְׁלֵא מְלַמְדִים אֶת הַזּוּג אֵיךְ לַחֲיוֹת בְּיַחַד וְכוּ', וְעוֹד יוֹתֵר חֲמוּר שְׁלֵא מְלַמְדִים אֶת הַבְּחוּר בְּהִיוֹתוֹ רוֹק אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה, וְכֵן שְׁלֵא מְלַמְדִים אֶת הַבְּחוּרָה בְּהִיוֹתָהּ רוֹקֶה אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם הַבַּעַל וְכוּ', וּמִזָּה נּוֹצֵר אַחֵר כֶּךָ כָּל הַבְּעִיּוֹת, וְכֵן כֶּךָ חֲבַל שְׁזוּג טָרִי סוּבְלִים סָבַל גְּדוּל

מאד, לא מבינים אחד את השני, כי סוף כל סוף הם באים משני עולמות, ומכל שכן כשבאים משני עדות אחרות וכו'.

וצריכים ללמד את הזוג הטרי שידעו את הכלל הזה, כשזוג מתחתנים, בהתחלה זה מאד מאד קשה להם, לפעמים האשה עדין חוזרת בכל פעם אל ההורים שלה, והם אצלה חשוכים יותר מבעלה, וזה כואב מאד מאד להבעל, מדוע את לא נותנת לי את התשומת לב? מדוע את רצה תמיד יותר אל האמא מאשר אלי? וכן להפך לפעמים הבעל חוזר בכל פעם אל ההורים שלו, והם אצלו יותר חשוכים מאשתו, וזה כואב מאד מאד להאשה, מדוע אתה לא נותן לי את התשומת לב? מדוע אתה רץ תמיד יותר אל האמא מאשר אלי?

ולכן זוג שרוצים להצליח בנשואיהם, אסור להם לקנאות אחד בהשני למה עדין רצים יותר אל ההורים וכו', כי כך טבע העולם שנמשכים אל המקום שנתנו להם חם ואהבה ביותר וכו', ולכן עד שהזוג מכירים את עצמם יותר ויותר, ונבנה ביניהם חם ואהבה והבנה הדדית, זה לוקח זמן, ואסור לקנאות אחד בהשני וכו', ולא לחיות בקטנוניות, כאלו הוא אוהב את ההורים שלו יותר ממני וכו', או כאלו היא אוהבת את ההורים שלה יותר ממני וכו', אלא צריכים לזכר את הכלל הזה מאד מאד, ולא להקפיד אחד על השני, כי זה טבע בריא שעדין הבן או הבת נמשכים אחר ההורים שלהם ששם קבלו את החם והאהבה, ולכן זוג טרי שהתחתנו, הדבר הכי חשוב שידעו שעכשו מתחיל אצלם דף

חָדָשׁ וְכוּ', וּמְחִיבוֹת חֲדָשָׁה וְכוּ', צְרִיכִים לְאַהֲבֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי מְאֹד מְאֹד, וְלִזְכֹּר טוֹב טוֹב הֵן הַבַּעַל זֹאת אֲשֶׁתִּי לְתַמִּיד, וְעָלִי לְאַהֲבֵב אוֹתָהּ בְּכָל לְבִי וְנַפְשִׁי וְלִתֵּת לָהּ אֶת הַכָּל וְכוּ', וְהֵן הָאִשָּׁה זֹה בַּעְלִי לְתַמִּיד, וְעָלִי לְאַהֲבֵב אוֹתוֹ בְּכָל לְבִי וְנַפְשִׁי וְלִתֵּת לוֹ אֶת הַכָּל וְכוּ', וְכֵן אִם יִהְיֶה בֵּין הַזּוּג חֵם וְאַהֲבָה וּפְתִיחוֹת אֶחָד לְהַשְּׁנִי, כְּבָר לֹא יִרְצוּ לְרוּץ אֶל הַהוֹרִים עַל כָּל דָּבָר קָטָן וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁהַבַּת שְׁלָךְ וְהַחֲתֵן שְׁלָךְ יְבִינוּ אֶת כָּל זֶה, וְיִתְחִילוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלְאַהֲבֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלַעֲזֹר אֶחָד לְהַשְּׁנִי, וְאִזּוֹ הֵם יִהְיוּ הַזּוּג הַכִּי מְצֻלַח בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תְּקֵנֵט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ד נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקֶךָ שְׁאֵת זוֹכָה לְחִזֹּר בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה, אֲבָל אֲנִי מְכַרְחַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַדְּבָר הָרִאשׁוֹן הוּא לְהִתְחַתֵּן, כִּי כְּנֶגֶד זֶה שֶׁבַחְוִרָה הִיְתָה עִם אֲחֵרִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַכְשָׁו כְּשֶׁהִיא חוֹזֶרֶת בְּתִשְׁבּוּבָה הִיא צְרִיכָה לְהִתְחַתֵּן, כִּי זֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת לְבָנוֹת בֵּית

נֶאֱמַן בְּיִשְׂרָאֵל וּלְהַתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, וּתְהִלָּה לְאֵל לֹא חָסַר בְּנִימִים
לְהַתְחַתֵּן, רַק שְׁצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְהִיּוֹת בְּרִנִּית,
הַעֲקָר לְהִסְתַּכֵּל עַל הַמְדוּת טוֹבוֹת שְׁיִישׁ בְּהַבְּחוֹר, שְׁלֹא יִהְיֶה
קִמְצָן, שְׁלֹא יִהְיֶה כְּעֶסֶן, שְׁיִהְיֶה תְּמִיד שְׁמַח וְטוֹב לֵב, אֲלוֹ הַשְּׁלֵשׁ
דְּבָרִים זֶה מֵה שְׁבַחְוֹרָה צְרִיכָה לְחַפֵּשׁ בְּבַחְוֹר, וְאִזּוּ יִזְכּוּ לְבָנוֹת בֵּית
נֶאֱמַן בְּיִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֹה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתִּמְצָאֵי
בַּחוּר כְּזֶה וְתִתְחַתְּנֵי לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְתִבְנֵי בֵית מִשְׁלָךְ.

בְּעֵינַי הַחֲבֵרָה וְכו', אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׁזֶה פְּשׁוּט
מַחְלָה נְפִשִׁית וְכו', וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מִחֲבֵרָה כְּזֹו שְׁרוּצָה אֵת
הַקְּרָבָה גּוֹפְנִית וְכו', כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב זֹו מַחְלָה שְׁנוּבְעַת מְמוּעָקָה
נְפִשִׁית וְכו', שְׁעֵבְרָה טְרָאוּמָה בְּחַיֵּיהָ וְכו', אוֹ שְׁהִיא מְפַחֶדֶת
מִגְּבָרִים וְכו', עַל כָּל פְּנִימִים זֹו מַחְלָה מְאֹד קָשָׁה שְׁצָרִיכִים לְשֹׁמֵר
מִזֶּה, כִּי אוֹי וְאֹבִי מִי שְׁנוּפֵל בְּזֶה, וְלִכֵּן אֵת צְרִיכָה לְשֹׁמֵר מְאֹד
מְאֹד וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתִּזְכּוּ
לְהַתְחַתֵּן מֵה שְׁיִוְתֵר מֵהָר.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תַּקְס

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ד נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לנכון קבלתי את מכתבך.

קודם כל אני לא מבין איך בעלך הוא שוחט כשהוא לוקח סמים וכו', כי שחיטתו זה בודאי נבלה, כי על ידי שלוקחים סמים מאבדים את החוש ההרגש וכו', ולא יודע מתי זה דרסה וכו', או עקור וכו', שכל זה הוא שחיטת נבלה וכו'.

את צריכה להיות פתוחה עם בעלך, ולדבר אתו פתוח שאת לא יכולה יותר לקבל את זה שהוא לוקח סמים, ולהסביר לו את הסבל שהילדים סובלים, אני יודע שזה מאד מאד קשה לאשה כשבעלה מכור לסמים, עם כל זאת אם יש לכם כבר חמשה ילדים זה לא כל כך פשוט להתגרש וכו' כי לפעמים אדם חושב שהוא יצא ויחלץ מצרה אחת וכו', ואחר כך נופל בצרה כזו שלא חלם עליה וכו' וכן לא בכל פעם גרושין זה הפתרון, עדיף שתסבירי לו את הסבל שהילדים סובלים, כי סוף כל סוף סתם אבא מרחם על ילדיו, ועל ידי הסברה נכונה ובאהבה וכו', הוא יקבל את זה.

ובכלל טוב מאד להגיד לו מה שרפנו ז"ל אמר (ספר המדות אות בנים סימן ק"ז) הבנים שוטים, כשאביהם כעסן; כי כשהאבא כעסן והבן שואל אותו משהו וכו', והאבא צורח וצועק עליו כמטרף וכו', אזי הבן נשאר שוטה וכו', אבא צריך להוריד את עצמו אל ילדיו, ולספר להם ספורי צדיקים, וכן להתעניין בכל מה שעובר עליהם, שזה מעקר החנופה, והכל צריך להיות באהבה

גְּדוּלָה מְאֹד אִם הוּא רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ עִם יְלָדָיו וְכו', וְכֵמו שֶׁבְּגִנָּה שְׂרוּצִים שֶׁהָאֵילָנוֹת יִגְדְּלוּ יָפִים וְיִצְאוּ פְרוֹת מְתוּקִים, צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ הֶרְבֵּה הֶרְבֵּה בָהֶם, כְּמוֹ כֵן וְיוֹתֵר מִכֵּן אִם רוֹצִים הַצְלַחַת הַיְלָדִים צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ בָּהֶם, וְכִכֵּל שְׂמֵשְׁקִיעִים בְּהַיְלָדִים כֶּף מְצַלִּיחִים עִמָּהֶם וּמְרוִים רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם אַחַר כֶּף.

גַּם בְּהַעֲנִין שֶׁלְךָ שְׂבִינוּ לְבִינָה וְכו', אֶת צְרִיכָה תְּמִיד לְדַבֵּר אִתּוֹ, כִּי עִם הַדְּבָרוֹת מְגִיעִים יוֹתֵר בְּקָלוֹת אֶל הַדֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה מְמַרְיבוֹת, וְלִכֵּן בַּעַת שֶׁהוּא לֹא לֹקַח סְמִים וְהוּא מֵיֵשֵׁב יוֹתֵר, אֲזִי הַזְּמַן לְדַבֵּר אִתּוֹ וְלְהַסְבִּיר לוֹ מַה הַתְּכַלִּית שֶׁלוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם? וְכֵל כֶּף חֲכָל לְבָלוֹת אֶת הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת וְהַחֹדְשִׁים וְהַשָּׁנִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לָנוּ עִם סְמִים שֶׁשׁוֹרְפִים אֶת תְּאֵי הַמַּח, וּמְאַבְדִים אֶת הַשֶּׁכֶל לְגַמְרִי, וְחַיִּים בְּדַמְיוֹן אֶחָד גְּדוֹל וְכו', וְלִבְסוּף מְאוּמָה אֵין בְּיָדוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְתִבְשְׂרִי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תַּקְסָא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ד נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... ו... שְׂיַחֲיוֹ

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לְכֶם שְׂאֵתֶם לֹא טוֹעִים וְכוּ', וְהַתְּחוּשָׁה שְׁלַכְּם הִיא נְכוֹנָה וְכוּ', כִּי גַם לִי יֵשׁ אוֹתָהּ תְּחוּשָׁה שְׂמֻשָּׁהּ לֹא כְּשֶׁר פֹּה וְכוּ', וְכִבֵּר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קל"ח) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ע"ג) "לֵךְ אָמַר לְבִי בְּקִשׁוֹ פָּנָי" פִּרְשׁ רַש"י: בְּשְׁלִיחוֹתָךְ. כִּי עָקַר הָאֱלֹקוֹת בַּלֵּב, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (שָׁם ע"ג) "צוּר לְבָבִי", וּמִי שֶׁהוּא (שָׁם כ"ד) "בַּר לְבָב", בְּבַחֲיִנַת (שָׁם ק"ט) "וְלִבִּי חָלַל בְּקַרְבִּי", יוֹכֵל לִידַע עֲתִידוֹת, עַל יְדֵי מַה שֶׁהֵלֵב אוֹמַר לוֹ, שֶׁהוּא דְבָרֵי הַשֵּׁם מִמֶּשׁ. וְזֶהוּ "לֵךְ אָמַר לְבִי בְּקִשׁוֹ פָּנָי", 'לֵךְ בְּשְׁלִיחוֹתָךְ', כִּי מַה שֶׁהֵלֵב אוֹמַר, הֵם דְּבָרֵי הַשֵּׁם מִמֶּשׁ; וְלִכְּנֹן תִּשְׁתַּדְּלוּ עִם שְׂכָל אֵיךְ לְהַתְּחַמֵּק, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲסוּר לְצַעַר בֶּן אָדָם וְכוּ', אֲבָל מֻשָּׁהּ לֹא נִרְאָה לִי פֹה בְּכָל הַסְּפּוֹר וְכוּ', כְּמוֹכֵן שִׁישָׁאֵר בִּינֵינוּ כָּל זֶה.

חֲזָקוּ וְאַמְצוּ יַחַד וְתִתְּאָזְרוּ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאַפִּילוּ שְׂזָה בָּא לְכֶם מְאֹד מְאֹד קִשָּׁה, זְכַרוּ מַה שֶׁאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה')

לְפָנִים צַעֲרָא אַגְרָא, וְדַעְוֵי לְכֶם כְּשֶׁאָדָם עוֹצֵר אֶת עַצְמוֹ לֹא לְכַעוּס, בְּזֶה אֲפִילוּ שְׂנַמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטֵל וּמְבַטֵּל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַפְּנִס בְּכַעַס, שְׂבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מְגַאֲוֹת וַיִּשׁוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עַצְמוֹ כָּל כְּלוֹ אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, וְשִׁלָּא יִהְיֶה לוֹ אֲפִילוּ מֻשָּׁהּ תְּרַעַמַת עַל אֲשֶׁתוֹ וְכוּ' וְכֵן הָאֲשָׁה שִׁלָּא יִהְיֶה לָּהּ מֻשָּׁהּ תְּרַעַמַת עַל בַּעְלָהּ וְכוּ', כִּי הָאֲשָׁה הִיא חֶלֶק

רפח אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחֵל

מִבְּעֵלָה, וְהַבְּעַל הוּא חֶלֶק מֵאַשְׁתּוֹ, וְהַיְלָדִים הֵם חֶלֶק מִשְׁתִּיהֶם,
וְלִכְן לָמָּה צְרִיכִים לְהַתְּעַצְבֵּן וְלָרִיב בְּבֵית?

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנְיּוֹת, וְכִמוֹ
שֶׁעָשָׂה לָכֶם עֲכָשׁוֹ נֹס, יַעֲשֶׂה לָכֶם עוֹד נֹסִים וְנִפְלְאוֹת, רַק תִּתְחַזְּקוּ
בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי (מְשָׁלִי כ"ח) "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב
בְּרָכוֹת".

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תַּקְסָב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קְדוֹשִׁים, כ"ה נִיֶּסֶן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיֵּכֶל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"בִּנְיָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהִקְמַתִּי קִהְלָה קְדוֹשָׁה בְּיַזַּע וּבְדָם
וּבְמִסְרִוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה בְּמִדְבַר שָׁמַיִם שְׂאֵף פַּעַם לֹא הָיָה פֶה
זָכַר שֶׁל יְהוּדוֹת, וְאֲדַרְבָּה פֶה הָיָה מִחֲנִיָּה הַשּׂוֹאֵה שֶׁהֶעֱבִירוּ כָּאֵן עַל
הַדָּת שְׁתֵּי עֲדוֹת קְדוֹשׁוֹת הַתּוֹנִינְסָאִים וְהַתִּימָנִים, וְעֲכָשׁוֹ תִּהְיֶה
לְאֵל יֵשׁ לָנוּ קִהְלָה קְדוֹשָׁה שֶׁל אַרְבַּע מְאוֹת וְעֶשְׂרִים מִשְׁפָּחוֹת כֵּן
יָרְבוּ, וְלִמְעָלָה מְאֹלָף וּמֵאֲתִים יְלָדִים כֵּן יָרְבוּ, וְהִקְמַתִּי מְעַרְכַּת

חַנוּךְ שְׁלֵמָה, גְּנִים, וְתַלְמוּד תּוֹרָה לְבָנִים, וּבֵית סֵפֶר לְבָנוֹת, וְשִׁתֵּי כּוֹלָלִים, יְשִׁיבָה קְטַנָּה וְיִשִּׁיבָה גְדוֹלָה, וְסִמְנָר לְבָנוֹת, וְשִׁתֵּי מִקְוֹאוֹת, וּמִנְיָנִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, שְׂאִין דְּבַר כָּזֶה רַק בְּעִירוֹת הַגְּדוֹלוֹת כְּגוֹן יְרוּשָׁלַיִם וּבְנֵי בְּרַק, וּפֹה בְּאַיְזָה מְקוֹם נֶדַח שְׂאֵף אֶחָד לֹא יֵדַע שְׂזָה נִמְצָא עַל הַמַּפָּה, וּתְהִלָּה לְאֵל רוּאִים פֹּה יִפִּי שֶׁל קְהֵלָה, עַד כִּדֵּי כֶּךָ שְׂבָאִים מִקְהֵלוֹת אַחֲרוֹת לְהַתְרַשֵּׁם מִקְהֵלֹתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וּמִתַּעֲנִינִים אִיךְ הִצְלַחְנוּ כָּל כֶּךָ בְּגִדּוֹל וְכוּ', וְאֵף אֶחָד לֹא יוֹדַע אִיזָה צְרוֹת וְיִסוּרִים הָיָה לָנוּ, וְעַדִּין יֵשׁ לָנוּ מִהַסְמ"ךְ מ"ם רְשַׁע אַרוּר וְכוּ', שְׁשֵׁם לָנוּ רְגָלִים אִיפֹה שָׂרַק יָכוֹל, אֵף עַל פִּי כֵן זְכִינוּ לְקָרֵב כְּכֹר הַרְפָּה מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְכֵן הִקְמֵנוּ חֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵר" שְׁמִזְכָּה אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם עִם צִיצִית, תְּפִלִּין, מְזוּזוֹת, וְכָל תְּשֻׁמִּישֵׁי קְדוּשָׁה שִׁיְהוּדֵי צְרִיךְ, וְכֵן אֲנַחְנוּ מְזַכִּים אֶת כָּל הַיְשׁוּבִים סְבִיב יְבִנְאֵל עִם כָּל הַתְּשֻׁמִּישֵׁי קְדוּשָׁה, שְׂזָה זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹל מְאֹד.

וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ כָּל הָעוֹלָם הַחֲרָדִי סוֹבְלִים מִנוֹשְׁרִים וְנוֹשְׁרוֹת וְכוּ', וְיִלְדִים יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רָעָה רַחֲמָנָא לִיְצִלָן, וְלִכֵּן אִמְרַתִּי שְׂאֵנִי הוֹלֵךְ לְשָׁנוֹת אֶת כָּל מַעְרַכַת הַחַנוּךְ אֲצִלָּנוּ, וּבַפְּרָט בְּהַפִּיתוֹת הַגְּדוֹלוֹת, הֵן הַבָּנִים וְהֵן הַבָּנוֹת, וְלִהְיָא מְחַנְכִים וּמְחַנְכוֹת מִקְצוּעֵיִם מִבְּחוּץ לְמַעַן הִצְלַת יְלָדֵינוּ, אֲבָל אַתֶּם כְּלַכֶּם מְבִינִים שְׂזָה עוֹלָה הַמוֹן הוֹצְאוֹת, וְלִכֵּן יִצְאֵתִי חוּץ מִגְּדָרֵי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵן אֶת הַבַּעַל וְהֵן אֶת הָאִשָּׁה שְׁכָל אֶחָד וְאַחַת יְבִיא חֲמֵשׁ הוֹרָאוֹת קְבַע עַל סֵךְ מְאָה ש"ח כִּדֵּי שְׂאוּכַל לְאַכְסֵן אוֹתָם בְּמִבְנִים מִיְחָדִים, כִּי יֵלֵד שְׁהִגִיעַ לְכֹר מְצוּהַ צְרִיךְ

כָּבֵר לְהִיּוֹת בְּיִשְׁבִּיבָה, וְכֵן בַּת שֶׁהִגִּיעָה לְבַת מִצְוֵה צְרִיכָה לְהִיּוֹת
בְּסִמְנָר, וְעַל זֶה צְרִיכִים מְבִנִּים מִיְחָדִים בְּשִׁבְלֵם, וְלָכֵן אָנִי מְכַרְח
אֶת הָעֲזָרָה שְׁלָכֶם, וְאָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל שִׁמְשִׁיכוּ לְעֶזְרִי לִי, כִּי אָנִי רוֹצֵה עֲכָשׁוּ
לְהַעֲמִיד פֹּה חֲנוּךְ כָּל כֶּף טוֹב שִׁיבֹאוּ מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְרֵאוֹת
אֶת הַחֲנוּךְ הַטּוֹב שֶׁאֲנִי חֲנוּךְ הוֹלְכִים לְהַכְנִיִס בְּהִילָדִים שְׁלָנוּ, וְאָנִי
מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֶם שְׁכָל מִי שִׁילְדִיו חֲשׁוּבִים בְּעֵינָיו, שִׁיתֵן לִי יָד
וְשָׁכֶם לְעֶזְרִי לִי לְעֶזְרִי לְיִלְדֵיכֶם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵי
בְּגִדוֹל.

הַמֵּאַחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם

ב' תַּקְסָג

בְּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵ קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהֵנָּה אֲנִי חֲנוּ נְכֻסִים בְּשֶׁבַת הָרֵאוֹנוּ
שֶׁל הַקֵּיץ הָאָרֶץ, וְלָכֵן אָנִי מְאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אֶל תְּהִיָּה בְּטָלָן,
תִּרְאֶה לְקַבֵּל אֶת הַשֶּׁבַת הַזֶּה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ
ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) צְרִיף לְהַזְהִיר מְאֵד לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה
וְטוֹב לֵב בְּשֶׁבַת, כִּי מֵעַלְת וּקְדוּשַׁת שֶׁבַת גְּדוּלָּה וְיִקְרָה מְאֵד, שְׁאִי
אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֶל, וְצְרִיף לְנַהֵג שְׂמִיחָה גְּדוּלָּה בְּשֶׁבַת

קֹדֶשׁ, וְלִבְלֵי לְהִרְאוֹת שׁוֹם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלָל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלְהִרְבוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבַּת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, הֵן מְלַבּוֹשִׁים כְּפִי מַה שְּׂיֻכַּל, כִּי אֲכִילַת שַׁבַּת כְּלָה רוֹחֲנִית כְּלָה קֹדֶשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחַר לְגַמְרֵי מַאֲכִילַת חוֹל, וְאִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשַׁבַּת, לֹא הָיִיתָ מִפְּסִיק לְרַקֵּד כָּל הַשַּׁבַּת מְרַב שִׂמְחָה שְׂאֵתָה יְהוּדֵי מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהָיָה הַשַּׁבַּת יָקָר בְּעֵינֶיךָ.

וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁכָל הַהִשְׁפָּעוֹת שֶׁבָּאִים לְאָדָם בְּשַׁשַּׁת יָמֵי הַחוֹל, מִתְחִילָה בְּשַׁבַּת, כַּמּוּבָא בְּזֵהָר (יְתָרוֹ פ"ח.) כָּל בְּרַכָּאן דְּלַעֲיֵלָא וְתַתָּא, בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיין. וְתַאנָא, אֲמַאי לֹא אֲשַׁתְּכַח מְנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מִשׁוֹם דְּהָהוּא יוֹמָא, מִתְבָּרַכָאן מִינֵיהּ כָּל שְׂיִתָא יוֹמִין עֲלָאִין, וְכָל חַד וְחַד יְהִיב מְזוּנֵיהּ לְתַתָּא, כָּל חַד בְּיוֹמוֹי, מַהֲהִיא בְּרַכָּה דְּמִתְבָּרַכָאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה. [כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁלְמַעַלָּה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְלִמְטָה כָּאֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה, תְּלוּיִים רַק בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, וְלִמְדָנוּ לְמַה לֹא יֵרֵד מִן בְּשַׁבַּת? מִפְּנֵי שֶׁמְשַׁבַּת מִתְבָּרְכִים כָּל הַשָּׁשׁ יָמִים מִשְׁשַׁת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְכָל יוֹם מְקַבֵּל אֶת הַהִשְׁפָּעָה שֶׁלּוֹ מְשַׁבַּת].

וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבַּת, כִּי מִי שֶׁשָּׂשׁ וְשִׂמַּח כָּל הַשַּׁבַּת, לֹא יִרְאֶה פְּנֵי גֵיהֲנוֹם, כִּי בְּשַׁבַּת אַז מִתְגַּלֶּה הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְכַשְׁבֵּר יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשִׂמַּח עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה יוֹרֵד אוֹר גְּדוֹל מְלַמְעָלָה, וְנִשְׁמָתוֹ נִדְבָקֵת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת

זיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרְךָ, שְׁמִשָּׁם נִשְׁפַּע כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת לְאָדָם בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי חֶלֶק ב' סִימָן ב') שְׁצַרִּיכִים לְהַמְשִׁיךְ אֶת שְׁמַחַת הַשַּׁבָּת עַל שֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, וְרוֹאִים שְׁדִיקָא עַל שַׁבַּת מִתְּפַשֵּׁט הַסֵּמֶךְ מ"ם לְאַרְכוֹ וּלְרַחְבוֹ לְמָנוּעַ מֵאָדָם אֶת שְׁמַחַת הַשַּׁבָּת, וּמֵבִיא אוֹתוֹ לְיַדֵּי מְרִיבוֹת עִם אִשְׁתּוֹ וְכוּ', וְעַם יִלְדֵיו וְכוּ', הֶעֱקַר שְׁלֵא יִהְיֶה בְּשִׁמְחָה וּבְנִיחָא בְּשַׁבָּת, כִּי הַסֵּמֶךְ מ"ם יוֹדֵעַ אִם אָדָם יִהְיֶה בְּשִׁמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת, מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שַׁבָּת קי"ח:) כָּל הַמְּשַׁמֵּר שַׁבָּת כֹּהֲלֶכְתּוֹ אֶפְּלוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אֲנוֹשׁ מוֹחֲלִין לוֹ, שְׁנֵאמַר (יִשְׁעִיָּה נ"ו ב') "אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שְׁמֵר שַׁבָּת מִחֲלָלוֹ וְשְׁמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל רָע", אֵל תִּקְרִי מִחֲלָלוֹ אֲלֵא מִחֹל לוֹ.

וְיָדוּעַ מֵהַ שְׁמוּבָא מֵהַגְּאוֹן הַחִיד"א זי"ע (בְּסִפְרוֹ "עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ" מוֹרָה בְּאֶצְבַּע אוֹת ק"מ) בְּעֶרְבַּ שַׁבָּת בְּעֵלוֹת הַמִּנְחָה הוּא עֵת מְסַכֵּן לְמַחֲלַקַּת בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וּמִשְׁרָתוֹ וְכוּ', וְהַסֵּטְרָא אַחֲרָא טוֹרַח מְאֹד לְסַכְסֵךְ וּלְחַרְחֹר רִיב וְכוּ', וְלִכְּנֵן כָּל אִישׁ יֵרָא הַשֵּׁם יְכַף אֶת יָצְרוֹ, וְיִמְנַע מִכָּל הַקִּפְדָּה וְכַעַס וּמַחֲלַקַּת, וְאֲדַרְבֵּה יָאִיר פְּנֵיו לְבִקְשׁ שְׁלוֹם, עֵינֵי שָׁם, וְאָמְרוּ (גִּיטִין נ"ב.) הִנְהוּ בֵּי תַרִּי דְאִיגְרִי בְּהוּ שְׁטָן דְּכָל בֵּי שְׁמַשֵּׁי הוּוּ קָא מִינְצוּ בְּהַדֵּי הַדְּדִי, אִיקְלַע רַבִּי מְאִיר לְהֵתָם עַכְבִּינְהוּ תִלְתָּא בֵּי שְׁמַשֵּׁי עַד דְּעֵבַד לְהוּ שְׁלָמָא, שְׁמַעִיָּה דְקָאֵמַר וְוִי דְאִפְקִיָּה רַבִּי מְאִיר לְהֵהוּא גְּבַרָא מִבֵּיתִיָּה; [הָיוּ שְׁתֵּי אֲנָשִׁים שָׂרְבוּ בִּינֵיהֶם כָּל עֶרְבַּ שַׁבָּת, וְהִתְנָא רַבִּי מְאִיר הִגִּיעַ לְמָקוֹם הַהוּא וְהִתְיַשֵּׁב בֵּינֵיהֶם, וְכִמּוּבֵן לְפָנָיו הִתְבִּישׁוּ מְלָרִיב

והפסיקו לָרִיב, אֲזַ שְׁמַעוּ קוֹל שְׁהִשְׁטַן אָמַר וּוִי לִי שְׁגִירֶשׁ אֹתִי מִהַבֵּית הַזֶּה], הָרִי שֶׁלֶף לְפָנֶיךָ אֵיךְ שְׁצָרִיכִים לְשֹׁמֵר כְּבֹר בְּעָרֵב שֶׁבֶת שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם מְרִיבוֹת אוֹ וּכְוֹחִים עִם אֵף אָחָד, וּמְכַל שְׁכָן עִם אֲשֶׁתוֹ וּלְדָרְיוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לָרִיב עִם אֲשֶׁתְּךָ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאָפֶן, אֲלֵא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַעוֹלָם לְדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וְאֵל תַּחֲטִט אַחַר הַחֲסֻרוֹנוֹת אֲצִלָּה וְכוּ', כִּי כָּל זֶה מַעֲשֶׂה הַסֵּמ"ךְ מ"ם כְּדִי לְהַפִּיר לָךְ אֶת מְנוּחַת הַשְּׁבֶת, שְׁאֲז תִּשְׁאַר עֲנִי וְאֲבִיוֹן מְרוּט וְכוּ', וּמְלֵא יִסּוּרִים בְּשִׁשֶׁת יָמֵי הַחוֹל וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תַעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכוֹלְתְּךָ לְהַתְּחִיל עוֹד הַיּוֹם עָרֵב שֶׁבֶת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְתַעֲזֹר לְאֲשֶׁתְּךָ עִם כָּל מִינֵי עֲזָרָה שֶׁהִיא רַק צָרִיכָה, כִּי גַם תִּנְאִים וְאֲמוֹרָאִים עֲזָרוּ לְכַבוֹד שֶׁבֶת קֹדֶשׁ בְּבֵיתָם, וְהֵם בְּעֲצָמָם עָשׂוּ אֶת הָעֲבוֹדָה לְכַבוֹד שֶׁבֶת, (עֵינֵן שֶׁבֶת קי"ט). רַב סְפָרָא מְחַרֵּיךְ רִישָׁא, רַבָּא מְלַח שִׁיבוֹטָא, רַב הוֹנָא מְדָלִיק שְׂרָגִי, רַב פְּפָא גְדִיל פְּתִילְתָא, רַב חֲסֵדָא פְּרִים סְלָקָא, רַבָּה וְרַב יוֹסֵף מְצַלְחֵי צִיבֵי, רַבֵּי זִינְרָא מְצַתַת צְתוּתִי, רַב נַחֲמָן בַּר יִצְחָק מְכַתֵּף וְעֵייל מְכַתֵּף וְנִפִּיק וְכוּ', וּפְרַשׁ רִש"י מְחַרֵּיךְ רִישָׁא - אִם הִיָּה שֵׁם רֹאשׁ בְּהֵמָה לְחֻרְךָ, מְחַרְכוּ הוּא בְּעֲצָמוֹ וְכוּ', מְצַתַת צְתוּתִי - מְצִית הָאוֹר בְּעֲצִים דְקִים, מְכַתֵּף וְעֵייל מְכַתֵּף וְנִפִּיק - בְּעָרֵב שֶׁבֶת יוֹצֵא וְנִכְנֵס לְהַבִּיא תְּמִיד מִשׁוֹאוֹת כְּלֵי תִשְׁמִישׁ וּבְגָדֵי חֶפֶשׁ וּמְגָדִים, כְּאֵדָם שְׁמַקְבֵּל אֶת רַבּוֹ בְּבֵיתוֹ, וּמְרָאָה לוֹ שֶׁהוּא חָשׁוּב עָלָיו וְחָרָד לְכַבוֹדוֹ לְטָרְחָ וּלְהַרְבּוֹת בְּשִׁבְלֵוֹ; הָרִי שֶׁלֶף לְפָנֶיךָ אֵיךְ תִּנְאִים וְאֲמוֹרָאִים לֹא הִתְבַּיְשׁוּ לַעֲשׂוֹת בְּעֲצָמָם אֶת הָעֲבוֹדָה לְכַבוֹד שֶׁבֶת, וְנִקְוֹ וְסִדְרוּ אֶת הַבֵּית

לְכַבּוֹד שַׁבָּת, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עֶרְךָ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרְאוֹת
לְמִטֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּעֶרֶב שַׁבָּת לְעֹזֵר לְהֶאֱשָׁה וּלְנִקּוֹת אֶת הַבַּיִת
וּלְהַכִּין אֶת הַכֹּל לְכַבּוֹד שַׁבָּת קָדֵשׁ.

וְאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי צְבִי זי"ע בְּנוֹ יְחִידוֹ שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם
טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, אֵל הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי פִּנְחָס מְקַאֲרִין זי"ע,
שֶׁשָּׁמַע מֵאֲבִיו כְּדֵי לְזַכּוֹת לְקִדְשֵׁי שַׁבָּת צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת לְעֶצְמוֹ
הַכְּנָה גְּדוּלָּה בְּעֶרֶב שַׁבָּת קָדֵשׁ, וְכִמּוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּשַׁלַּח ט"ז ה') "וְהָיָה
בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיֵאוּ", וְעַקֵּר הַהַכְּנָה הוּא לִידַע שְׁזָה
הַשַּׁבָּת הָרֵאשׁוֹנָה שְׁלוֹ, וְכֵן הַשַּׁבָּת הָאַחֲרוֹנָה שְׁלוֹ, וְאִם אָדָם
חֹשֵׁב כֶּף, אֲזִי יִקְבַּל אֶת הַשַּׁבָּת בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, וְדַבֵּר זֶה
מִסְפָּרִים מֵהַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מוֹיִטְעֶפֶסֶק זי"ע,
שֶׁכֹּל שַׁבָּת הָיָה אֶצְלוֹ שַׁבָּת חֲדָשׁ לְגַמְרִי, כִּאֲלוֹ עֲדִין אֵף פַּעַם
בְּעוֹלָם לֹא זָכָה לְשֹׁמֵר שַׁבָּת, וְכֵן צִיר בְּדַעַתוֹ שְׁזָה הַשַּׁבָּת
הָאַחֲרוֹנָה שֵׁישׁ לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִכְּן כֹּל שַׁבָּת הָיָה אֶצְלוֹ עֲנִין אַחַר
לְגַמְרִי, וְאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי יַעֲקֹב יוֹסֵף מְפּוֹלְנָא זי"ע, שֶׁשָּׁמַע
מִרְבוֹ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, עַל זֶה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (כְּתוּבוֹת כ"ג:): מִתּ בְּעֶרֶב שַׁבָּת סִימֵן יָפָה לוֹ, שְׂאִם אָדָם
מְפָנֵה אֶת עֶצְמוֹ מִכָּל עֲסָקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כִּאֲלוֹ הוּא מִתּ כְּדֵי לַעֲשׂוֹת
הַכְּנָה לְשַׁבָּת, עַל יְדֵי זֶה הַשַּׁבָּת יֵאִיר לוֹ בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי,
וְיֵאִיר עָלָיו מִלֶּךְ הַכְּבוֹד בְּעֶצְמוֹ בְּהֶאֱרָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה כְּזוֹ שֶׁלֹּא
טַעַם טַעַם שַׁבָּת מִיָּמָיו, אֲשֶׁרֵי לוֹ.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רַנ"ז בְּנַחֲל רְצֵה

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִזְכָּה לְטַעַם טַעַם הַשַּׁבָּת, וְנִזְכָּה לְהַכְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמְאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ב' תקסד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהֵנָּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים בְּשַׁבַּת הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל הַקִּיץ הָאָרֶךְ, וְיִדְוֶעַ מַה שְּׂאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) צָרִיךְ לְהִזְהָר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב בְּשַׁבַּת, כִּי מַעֲלַת וּקְדוּשַׁת שַׁבַּת גְּדוּלָּה וִיקָרָה מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיךְ לְנַהֵג שְׂמֵחָה גְּדוּלָּה בְּשַׁבַּת קִדְשׁ, וְלִבְלִי לְהִרְאוֹת שׁוֹם עַצְבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלְהִרְבוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבַּת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וְשִׂתְיָה, הֵן מְלַבּוֹשִׁים כְּפִי מַה שְּׂיֻכַּל, כִּי אֲכִילַת שַׁבַּת כְּלָה רֹחֲמֵי כְּלָה קִדְשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחַר לְגַמְרֵי מְאֲכִילַת חוֹל, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַת מַה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשַׁבַּת, לֹא הֵייתָ מְפַסְּיָקָה לְרַקֵּד כָּל הַשַּׁבַּת מְרַב שְׂמֵחָה שְׂאֵת יְהוּדִיָּה מְאֲמִינָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִיָּה הַשַּׁבַּת יָקָר בְּעֵינֶיךָ מְאֹד מְאֹד, וְרוֹאִים אִיךָ שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם בָּא לְאָדָם דִּיקָא בְּשַׁבַּת לְהַפְרִיעַ לוֹ אֶת הַשַּׁבַּת, וְתַמִּיד נַעֲשֶׂה קְטָטָה אוֹ וְכוּחַ בְּבֵית בְּיוֹם הַשַּׁבַּת

דִּיקָא, כְּדֵי לְהַפֵּר מֵהַבֵּית קִדְשַׁת הַשַּׁבָּת, וְלִכְן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ שְׁכָל הַשַּׁבָּת יִהְיֶה רַק שְׂמֻחָה וְאַהֲבָה, וְלִשְׂמֹר עַל הַשַּׁבָּת שְׂלֵא יִהְיֶה בּוֹ שׁוּם עֲצָבוֹת אוֹ מְרִיבָה וְקִטְטָה, אוֹ וּפְנִחַ, אוֹ לְהַכְשִׁיל חֵס וְשְׁלוֹם בְּאִיזָה אֶסוּר שֶׁל חֲלוּל שַׁבָּת, וְלִכְן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְלַמֵּד תְּמִיד הַלְכוֹת שַׁבָּת, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה בְּקֵי בְּדִינֵי שַׁבָּת, כְּדֵי שְׂלֵא יָבוֹא אֵף פְּעַם לְהַקְל בְּקִדְשַׁת הַשַּׁבָּת.

הַשַּׁבָּת הַזֹּאת נִוְהַגוֹת הַנְּשִׁים לְאַפּוֹת חֲלָה וְעַלִּיהֶן צוּרָה שֶׁל מִפְתַּח, וְהַטַּעַם לָזֶה כִּי הִיא אֶסוּר לָנוּ לְאַכּוֹל עַד עֲכָשׁוֹ חֶמֶץ, וּבַשַּׁבָּת חִיבִים לְבַצֵּעַ עַל פֶּת דִּיקָא, וְלִכְן בַּשַּׁבָּת הָרִאשׁוֹנָה אַחַר פֶּסַח אוֹפִים חֲלָה וְעַלִּיהֶן צוּרָה שֶׁל מִפְתַּח, כִּי בְּזֶה פּוֹתְחִים אֶת שְׁעָרֵי הַפְּרָנְסָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֲנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַעֲקָר מֵהַ שְׂאֵנֵי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתַתְּאֲזְרֵי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׂאֵין מִדָּה יוֹתֵר יָפֵה מִזֹּו, וְאַפִּילוֹ שְׂזֶה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרֵי מֵהַ שְׂאֵמֵר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אַבוֹת פָּרָק ה') לְפּוּם צְעָרָא אַגְרָא, וְדַעֵי לָךְ כְּשִׂאֲשֶׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעוֹס וְכוּ', בְּזֶה אֶפִּילוֹ שְׂהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שְׂהִיא בְּטָלָה לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׂבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מִגְּאוֹת וַיְשׁוּת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשְׂלֵא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׂכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמֵי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא

אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁקָּנְתָה לְעִצְמָהּ
אֶת מַדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגִבֵּי בַעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל,
וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵהוּ אַחַד אֶת הַשָּׁנִי, שָׂאז הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ
הַבַּיִת.

זְכָרִי הַיֵּטִב שֶׁבִּיּוֹתֵר צְרִיכָה הָאִשָּׁה לְהִתְאַזֵּר בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוֹת
בְּשַׁבָּת, שָׂאז הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבַע עוֹלָם שְׂיִהְיֶה
מְרִיבוֹת בֵּין הַבַּעַל לְבֵין הָאִשָּׁה, כִּי רוֹצֵה לְהַפְרֵם לָהֶם אֶת שְׂמֻחַת
הַשַּׁבָּת, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שֶׁבִּידוּךְ לֹא לְהַפְנִס בְּלַחֲץ וְכוּ', וְאֵל
תִּתְעַצְבְּנִי בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן, רַק לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה כָּל
הַשַּׁבָּת, כִּי אֵין לְמַעֲלָה מְזֶה מְלֵהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה וּבַסְּבָלָנוֹת בְּשַׁבָּת
וְלֹא לְכַעֲוֹס.

מְאֹד מְאֹד אֶבְקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁבַעַת הַדְּלִקַת הַנְּרוֹת תִּתְפַּלְלִי
הַרְבֵּה עָלֶיךָ וְעַל בַּעֲלֶיךָ וְעַל הַיְלָדִים כִּי אֲזֵהוּ עַת רְצוֹן גְּדוֹל
בְּשָׁמַיִם לְאִשָּׁה וְכָל הַמְרַבֵּה אֲזֵהוּ בְּתַפְלָה נִשְׁמַעַת תְּפִלָּתָהּ וְנִתְקַבְּלַת
בְּשָׁמַיִם.

וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל לְמַד אֶת אֲשֶׁתוֹ וְאֶת בְּתוּ הַיְחִידָה שֶׁבַעַת
הַדְּלִקַת הַנְּרוֹת כְּשֶׁהִיא מִתְפַּלֶּלֶת עַל עִצְמָהּ וְכוּ' שֶׁתּוֹסִיף תְּפִלָּה:
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם כְּשֶׁם שְׂאֲנִי מְדַלֶּקֶת אֶת נְרוֹת שַׁבָּת כֵּן תֵּאִיר וְתִדְלִיק
אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּלְבוֹת עִם יִשְׂרָאֵל וְכֹלָם יַחֲזִרוּ בְּתִשׁוּבָה.

רחצ אֶשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רַנ"ז בְּנַחֵל

אֲבָקֶשׁ שְׁתַּתְּפִּלְלִי גַם עָלַי שְׁאֵנִי צָרִיךְ לִישׁוּעָה וְלִרְפוּאָה
גְּדוּלָּה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּבְּשְׂרֵי לִי תָמִיד בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ב' תקסה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַת קְדוּשִׁים, כ"ה נִיסָן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי שֶׁלְקַחְתָּ אֶת
כָּל הַבְּחוּרִים אֶתְמוּל בְּלִילָה אֶצֶל תַּנְאֵי הַקְּדוֹשׁ רַבֵּן שְׂמֵעוֹן בֶּן
יֹחָאִי בְּמִירוֹן, וְהַתְּפִלָּתָם עָלַי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִזְכּוֹת
הַזֶּה תִּגַּן עָלֶיךָ וְעַל אֲשֶׁתְּךָ וְעַל יְלָדֶיךָ, וְאֵךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּ אוֹתְךָ
תָּמִיד.

אֵין מַלִּים בְּלִשׁוֹנִי לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת גְּדֹל הָעֲגִיגָה שֶׁל הַצֵּלָה
הַנֶּעֱרַר בְּעֵתֵים הֵלֵלוּ, כִּי בַחוּץ נוֹשֵׁב רוּחַ שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת

וְשָׁל נֶאֱוָף פְּתוּחַ וְכוּ' וְכוּ', מֵה שֶׁלֹּא הָיָה דָבָר כֵּזֶה בְּכָל הַדּוֹרוֹת
פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ כְּמַעַט לְכָל אֶחָד אֶת הַבְּעַל פְּעוֹר,
שֶׁזֶה הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָאִים אֵיִפּאֹן, בַּלְעַקְבַּעֲרִי, אֵיִפּאֵד,
אֵיִפּפֵּד, עַנְדְּרוֹאוֹיֵד, סְמֵאֲרֵטְפוֹן וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַנֶּאֱוָף זֶה בְּדִיוֹק
כְּמוֹ סָמִים, הֶרְגַּע שְׁנַת־פָּסִים בְּזֶה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְצֵאת מִזֶּה,
וְדָבָר כֵּזֶה לֹא הָיָה מֵאִז קָלַפְתָּ הַבְּעַל פְּעוֹר מִימֵי מֹשֶׁה רַבְּנוֹ, וְזֶה
סִימָן שֶׁקְרוּבָה גְּאֻלְתָּנוּ לְבֵא, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(בְּרֵאשִׁית רַבָּה פֶּרֶשָׁה ל' סִימָן ח') מֹשֶׁה הָיָה, מִתְקַן לְגֹאֲלֵ, וְאָמְרוּ
(מִדְּרַשׁ אַגְדָּה) כְּמוֹ שֶׁהָיָה גֹאֲלֵ רֵאשׁוֹן כִּן יִהְיֶה גֹאֲלֵ אַחֲרוֹן; וְכִכְר
אָמַר רַבְּנוּ ז"ל לִפְנֵי מוֹהֲרַנ"ת ז"ל בְּדֶרֶךְ קוֹבְלָנָא (חַי מוֹהֲרַ"ן סִימָן
רמ"ד) עַל גְּדֹל הַיְסוּרִים שֵׁישׁ לוֹ שֶׁאָמַר שֶׁהוּא מְכַרְח לַחֲשֵׁב
בְּמַחְשַׁבְתּוֹ בְּכָל יוֹם אֶת בַּלְעָם בְּתוֹךְ תְּפִלָּתוֹ, וְלֹא סֵפֶר יוֹתֵר.
וְהַמּוֹכֵן מְדַבְּרֵיו בְּפִשְׁיטוֹת שֶׁהוּא צָרִיךְ בְּכָל יוֹם בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה
לְהַכְנִיעַ אֶת בַּלְעָם הֶרְשַׁע לְבַטֵּל טְמֵאָתוֹ מִן הָעוֹלָם; אֲשֶׁר זֶה הָיָה
עֲבוֹדַת מֹשֶׁה רַבְּנוֹ לְהַכְנִיעַ אֶת בַּלְעָם, וְזֶה עֲבוֹדַת רַבְּנוּ ז"ל
לְהַכְנִיעַ אֶת טְמֵאָת בַּלְעָם מִן הָעוֹלָם שֶׁהִסִּית אֶת בָּלַק וְאָמַר לוֹ
(סִנְהֶדְרִין ק"ו.) אֱלֹהֵיהֶם שֶׁל אֱלוֹ שׁוֹנֵא זְמָה הוּא; וְאָף צְדִיק בְּעוֹלָם
לֹא עָמַד עַל נִקְדָּה זוֹ שֶׁל קְדֻשַׁת הַבְּרִית כְּמוֹ רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן
צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הַנְּעִיר בְּעֵתִים הַלְלוֹ, וְלְהַעֲסִיק אוֹתָם
בְּכָל מִינֵי אוֹפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׁבַנֵי ר' ... נ"י מְגִיעַ בְּיוֹם שְׁנֵי, וְנִשְׁפִיר מְקוֹם גְּדוֹל בְּשִׁבִיל
הַבְּחוּרִים, וְנִתְחִיל יְשִׁיבָה קְטָנָה וְיִשִּׁיבָה גְּדוֹלָה עֲבוּרָם וּפְעָם
וְלִתְמִיד נִזְכָּה לְהַעֲמִיד אֶת כָּל הַתְּלִמִּידִים בְּקֶרֶן אוֹרָה, אֲנִי מְאֹד

מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיֵהִיָּה לָךְ מְזֵה גַם פְּרִנְסָה בְּהֶרְחָבָה,
וְגַם נִזְכָּה לְהַצִּיל אֶת הַנַּעַר שְׁלֵנוּ.

הַעֲקָר תִּמְשִׁיךְ אֶת לְבָבְךָ עִם סְפוּרֵי צְדִיקִים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל
אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רמ"ח) דַּע שְׁסְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת
מִצְדִּיקִים, הוּא דְבַר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סְפוּרִים מִצְדִּיקִים
נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהִתְעוֹרְרוֹת גָּדוֹל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בַּחֲשֶׁק
נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שְׁעָשָׂה אוֹתוֹ הַצְדִּיק שְׁמִסְפָּרִין מִמֶּנּוּ, עַל
יְדֵי עֲבוֹדָתוֹ אֶת הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרֵרֶת בְּעֵת
שְׁמִסְפָּרִין מִהַצְדִּיק, וְהִיא מְעוֹרֵרֶת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּהִתְעוֹרְרוֹת
גָּדוֹל, וְלָכֵן מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְהִיּוֹת רִגְלִיל וְלִסְפֹּר סְפוּרִים
לְהִתְלַמִּידִים, שְׂזֵה מוֹשֶׁךְ אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהָרַב הַקְדוּשׁ
מִצְאֵנוּ זי"ע בַּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" שָׁאֵל פְּעַם אֶת הַמְּלַמְּדִים שֶׁל בְּנָיו
הֵאֵם הֵם לּוֹמְדִים אִתָּם מוֹסֵר? וְהִשִּׁיבוּ כֵן! וְכִשְׁשָׁאֵל אוֹתָם אֵיזָה
סְפָרֵי מוֹסֵר? עָנּוּ וְאָמְרוּ "חֻבַּת הַלְּבָבוֹת". עָנָה וְאָמַר לָהֶם לֹא
לָזֶה הִתְכַּוְּנִיתִי, אֲלֵא תִסְפְּרוּ לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים מִהֶרְבִּי רַבִּי
אַלִּימְלֶךְ מְלִיזְעַנְסֶק זי"ע וּמִהֶרְבִּי רַבִּי זוֹשָׁא מְאַנִּיפְאֵלִי זי"ע.
רוֹאִים מְזֵה אֶת גְּדֹל הַכַּחַשׁ שֶׁל סְפוּרֵי צְדִיקִים, שְׁמוֹשֶׁךְ אֶת הַלֵּב שֶׁל
הַיְלָדִים לְחַקוֹת אוֹתָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיֵהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

ב' תְּקוּסוֹ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדְרֵי קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אוֹמֵר לְךָ בְּשֶׁבֶת חוֹל הַמוֹעֵד פֶּסַח רְצוּ עוֹד פַּעַם לְאֲשֹׁפּוֹ
אוֹתִי בְּבֵית חוּלִים, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֶזֶר לִי שֶׁבְזִכּוֹת הַתְּפִלוֹת
שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עֲבַרְתִּי גַם עַל זֶה, וְעַכְשָׁו אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבִיּוֹם רֵאשׁוֹן נוֹכַח לַפֶּתַח אֶת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל
- אֵהֵל אֲבָרְהֶם, בְּיֵתֵר שְׂאֵת וְיֵתֵר עֵז, לְהִרְחִיב אֶת פְּעִילוֹת הַבַּיִת
הַתְּבַשִּׁיל.

אָבֵל אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׁאֲנִי הִזְהַרְתִּי אֶת הָאֲבָרָךְ ... נָרוּ
יְאִיר, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאִי לְהִסְתַּדֵּר אִתּוֹ, כִּי הוּא חוֹסֵךְ
לָנוּ גְזֻמָּאוֹת מְכֻסָּפִים וְכוּ', וְעוֹזֵר לִי מְאֹד בְּכָל הַתְּחוּמִים וְכוּ',
וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְרֵאוֹת לְהִסְתַּדֵּר אִתּוֹ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא אִם הַפְּנִינָה יִהְיֶה לְשֵׁם שָׁמַיִם לְעֶזֶר לִי לְהִרְחִיב אֶת
פְּעִילוֹת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל. אֲזִי תוֹכְלִי לְהִסְתַּדֵּר בְּיַחַד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְּלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ב' תקסז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסִדְרַ קְדוּשִׁים, כ"ה נִיֶּסֶן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהַסְתַּדֵּר עִם הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוּ
יְאִיר, כִּי אֲנִי לוֹקַח אוֹתוֹ חֲזָרָה, כִּי הוּא חוֹסֵף לָנוּ הַמוֹן כֶּסֶף, וְהוּא
יְכוּל לְהַשִּׁיג הַמוֹן דְּבָרִים לְבֵית הַתְּבָשִׁיל וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ
אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַשְׁאֵר בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל אֶתֶם צְרִיכִים לְהַסְתַּדֵּר
יַחַד.

יְעֶזֶר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבִיּוֹם רֵאשׁוֹן הַזֶּה נוֹכַח לִפְתּוֹחַ אֶת
הַבַּיִת הַתְּבָשִׁיל בְּיָתֵר שְׂאֵת וְיָתֵר עֵז לְרוּחַת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
בְּצוּרָה כְּזוֹ שְׁעוֹד לֹא הָיָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׁנֹזְפָה לְהַצְּלִיחַ בְּגִדוֹל.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת
הַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם שֶׁמִּתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש
תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מִנְחָה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן,
כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לְךָ
הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימָתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעַר שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִין;
וּלְפָנַי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִּיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדָּר מְצָלִי
אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק
בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים הַלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ
נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנֵי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֲרַי כֶּף מִתְּפַלְּלִין שְׂנֵאמָר
(תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עָרוּךְ
(אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צַדָּקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן
אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂנֹזְהַר לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת
לְצַדָּקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׂלֵא יִחְזַר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי
שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלַחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבֹת שְׁלוֹם

ב' תקסח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קְדוֹשִׁים, כ"ה נִיסָן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל הַהוֹדְעוֹת שְׁלָךְ.

אָתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁבַעֲתִים הִלְלוּ אֲנִי מְאֹד חֲלָשׁ, וְקִשָּׂה לִי
מְאֹד לְדַבֵּר עַל הַטְּלָפוֹן כִּי בְּשַׁבַּת חוֹל הַמוֹעֵד פֶּסַח רָצוּ עוֹד פַּעַם
לְאַשְׁפֹּז אוֹתִי בְּבֵית חוֹלִים, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֶזֶר לִי שְׁבִיכּוֹת
הַתְּפִלוֹת שֶׁל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עֲבַרְתִּי גַם עַל זֶה, וְעַכְשָׁו אֲנִי מְאֹד
מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבִיּוֹם רֵאשׁוֹן נוֹכַל לְפַתַּח אֶת הַבַּיִת
הַתְּבָשִׁיל - אֲהֵל אֲבָרְהָם, בְּיִתְרֵךְ שְׁאֵת וְיִתְרֵךְ עוֹז, לְהִרְחִיב אֶת פְּעִילוֹת
הַבַּיִת הַתְּבָשִׁיל, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה שְׁתַּעֲזֹר גַּם אֶתָּה כְּמוֹ שְׁעֹזְרֵךְ עַד
עַכְשָׁו, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיֶה לָךְ שְׁלוֹם בֵּית וְיִשׁוּעוֹת וְרַפּוּאוֹת בְּתוֹךְ
בֵּיתְךָ, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ב' תַּקְסֵט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיֵתֶר שְׂאֵת וְיֵתֶר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, אִפְּ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר וְכו', מֵה שְׂאֵת
רוֹאֶה בְּבֵית שְׁהַהוּרִים שְׁלֶךְ סוֹבְלִים סְבַל כְּזֶה שְׁלֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר
וְכו' וְכו', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִמְתַּק כָּל הַדִּינִים מֵהֶם עַל יְדֵי
פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר מֵהֶם בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד,
וְיִתְהַפֵּךְ כְּבָר כָּל הַסְּבַל שְׁלֵהֶם לְחֻסְדִּים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים.

אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בְּיֵתֶר שְׂאֵת וְיֵתֶר עֵז עִם בְּטַחוּן עֲצָמִי,
וְלֹא לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּ, וְעַל יְדֵי זֶה תִּצְלִיחִי לְקַבֵּל רִשְׁיוֹן
נְהִיגָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבַקִּיץ הַזֶּה תּוּכְלִי
לְהִתְחַתֵּן עִם חֲתָן טוֹב בְּעַל מְדוֹת טוֹבוֹת, וְיֵאִיר לְךָ כְּבָר הַמְּזֵל.

רַק תְּהִי בְּשִׁמְחָה כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן
כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים
בְּאִים לְאָדָם רַק מִחַמַּת חֶסְרוֹן הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ
בְּיֵתֶר שְׂאֵת בְּיֵתֶר עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל,

וְלִהְפֹךְ הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת,
וְלִכְן תְּכַרִּיחִי אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמִינֵי הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ
(תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) אֵינן הַשִּׂמְחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח
הַיּוֹם שִׂמַּח לְמָחָר, וְלִכְן רְאִי לְחֻטֵּף שִׂמְחָה וְלִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה,
וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשֹׁךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמַּח שְׂאֵת מַחְזֵקַת בְּאַמִּירַת "יּוֹם תְּהִלִּים"
בְּכָל יוֹם, כִּי הַתְּהִלִּים נֶחֱלַק לְשִׁבְעַת חֻלְקִים כְּמוֹ יְמֵי הַשָּׁבוּעַ,
וּמַעֲלַת אַמִּירַת תְּהִלִּים, זֶה אֵינן לְתַאֲרָא וְאֵינן לְשַׁעֲרָא כָּלָל, כִּי זֶה
מִמְשִׁיךְ לְאָדָם כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת שְׁבַעוֹלָם, וְאַשְׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁזוּכָה
לֹמַר בְּכָל יוֹם "יּוֹם תְּהִלִּים", שְׁזֵה לֹקַח סֵף הַכָּל בֵּין עֲשָׂרִים
דְּקוֹת לְחֻצֵי שְׁעָה, וְכַךְ תִּזְכִּי לְסִיִּם אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּכָל
שָׁבוּעַ, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאִי נְסִיִּם נְגִלִּים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

ב' תקע

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדְרֵי קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוּ יְאִיר

אשריך ואשרי חלקך שאתה זוכה להיות שד"ר לאסוף קפות עבור המוסדות שלנו, וזה זכות מאד גדולה לאסוף את הקפות "קרן הצדיק" שעם הכסף הזה אנחנו מרחיבים את פעילות קהלתנו הקדושה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה לך חלק בעבודה הקדושה הזו ששכרך גדול בשמים.

וחכמינו הקדושים אמרו (מדרש משלי פרשה י"ד) בוא וראה כמה גדול כחה של צדקה, שהיא נתונה בימינו של הקדוש ברוך הוא, שנאמר (תהלים מ"ח י"א) "צדק מלאה ימינך". גדולה צדקה, שבה נשתבח הקדוש ברוך הוא בשעה שעתיד להביא תשועה לישראל. שנאמר (ישעיה ס"ג א') "אני מדבר בצדקה רב להושיע". גדולה צדקה שמנחלת כבוד וחיים לעושיה, שנאמר (משלי כ"א כ"א) "רודף צדקה וחסד" בעולם הזה, "ימצא חיים צדקה וכבוד ליום הדין. ומשום דרודף צדקה ימצא צדקה? אלא הקדוש ברוך הוא ממציא לו מעות כדי לעשות מהן צדקה לבני אדם מהוגנין, לעשות להן צדקה כדי לקבל מהן שכר. גדולה צדקה שבה נשתבח אברהם אבינו. שנאמר (בראשית ט"ו, ו') "והאמין בהוי"ה ויחשבה לו צדקה". ואומר, (שם י"ח, י"ט) "כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך הוי"ה לעשות צדקה ומשפט" "למען הביא הוי"ה על אברהם את אשר דבר עליו". ובה נשתבח דוד, שנאמר (שמואל ח', ט"ו) "ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו"; ואמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט.) גדול המעשה יותר מן העושה; בזה שמזכים את אחרים בצדקה, זה יותר מאשר הוא בעצמו נותן צדקה, ואמרו (יומא פז.) כל המזכה

אֶת הַרְבִּים אֵין חָטָא בָּא עַל יְדוֹ; וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד
תַּעֲסֵק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּה, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ב' תקעא

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קְדוֹשִׁים, כ"ה נִסָּן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ
שְׁיִישׁ לִי מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֵיכֶם בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים וְכוּ', מִמָּשׁ לֹא
יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר אֵיךְ אֶת וּבַעֲלֶיךָ יְכוּלִים לְסַבֵּל כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה צָרוֹת
בְּצוּרָה בְּלָתִי רְגִילָה וְכוּ', מִמָּשׁ אֵיפֹה שְׁאַתֶּם רַק פּוֹנִים הַצָּרוֹת
מִתְגַּבְּרִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', וְאֵין לִי רַק מְלִים קִצְרִים לְנַחֵם
אֶתְכֶם וּלְדַבֵּר עַל לְבַבְכֶם הַכְּאוֹבָה.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכוֹת ה.) כָּל שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
חָפֵץ בּוֹ מְדַכְּאוּ בְּיִסּוּרִין, וְאִם קִבְּלֵם יִרְאֶה זֶרַע יֵאָרִיךְ יָמִים,
צָרִיכִים לְסַבֵּל וּלְשַׁתֵּק וְכוּ', וּלְסַבֵּל וּלְשַׁתֵּק וְכוּ', כְּמֵאַמְרֵם ז"ל
(בְּרִכוֹת ס"ב.) קַבְּלָה דְּיִסּוּרָא שְׁתִּיקוּתָא, עֲצֵה לְקַבֵּל אֶת הַיִּסּוּרִים

רק לשִׁתֵּק, וְלֹא לְהִתְלוֹנֵן חֵס וְשְׁלוֹם עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מֵה אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים וּמְבִינִים וְכוּ', לָמָּה זֶה בָּא עָלֵינוּ צָרָה כְּזוֹ, צָרִיכִים רק לְזַכֵּר מֵה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא פִי תְצֵא) צָרִיךְ הָאָדָם לְהַחֲזִיק טוֹבָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִמְנֵי שְׁהִיסוּרֵין בְּאִין עָלָיו, לָמָּה, מִפְּנֵי שְׁהִיסוּרֵין מוֹשְׁכִין אֶת הָאָדָם לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׁבוּר לְגַמְרֵי, אִז הוּא פּוֹנֵה רק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁנִּגְעוּ בוּ יְסוּרֵין וְכָבֵשׁ רַחֲמָיו וְלֹא קָרָא תְּגָר; הַיְסוּרִים הָאֵלּוּ אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְפִּיר לְשׁוּם בֶּן אָדָם שֶׁלֹּא עֵבֵר אֶת זֶה וְכוּ', עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאָמַר הַחֲזוֹן אִישׁ זִי"ע, מִי שֵׁישׁ לוֹ בְּבֵיתוֹ בֶּן אוֹ בַת עִם מַחְלַת נֶפֶשׁ וְכוּ', אוֹ תְּסַמּוֹנֵת דְּאוּן וְכוּ', רְאוּי לְקוּם לְפָנָיו כְּמוֹ שְׁקָמִים לְפָנָי אִישׁ מְבַגֵּר אוֹ לְתַלְמִיד חֲכָם, כִּי הִצְעַר וְהַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבָרִים הַהוֹרִים עִם יְלָדִים כְּאֵלּוּ, זֶה בִּלְתִּי אֶפְשָׁרִי לְהַסְפִּיר בְּשֶׁכַל אֲנוּשֵׁי, זֶה הִצְעַר הַכִּי גְדוֹל שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת, שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְרַפְּאוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אֶת וּבְעֵלְךָ מְכַרְחִים לְהַתְחַזֵּק בְּהַתְחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, וְאִף שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף יֵשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים שְׁאָדָם לֹא יוֹדַע עַל מֵה זֶה בָּא לוֹ, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (מְכִילְתָא יְתֵרוֹ) הַיְסוּרֵין מְרַצִּים יוֹתֵר מִן הַקְּרַבְנוֹת, שְׁהַקְּרַבְנוֹת בְּמִמּוֹן וְהַיְסוּרֵין בְּגוּף; וְאָמְרוּ (סִפְרֵי וְאַתְחַנּוּן) יְהֵא אָדָם שְׁמַח בַּיְסוּרֵין יוֹתֵר מִן הַטּוֹבָה, שְׁאֵלּוּ אָדָם בְּטוֹבָה אִין נִמְחַל לוֹ עוּן שְׁבִידוֹ, וּבַיְסוּרֵין נִמְחַל לוֹ; בּוֹדָאֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ חוּלָה כְּזֶה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, אֶת פְּנֵי הַגִּיָּהֲנוּם הוּא כְּבָר לֹא יִרְאֶה, כִּי יֵשׁ לוֹ אֶת הַגִּיָּהֲנוּם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יְלָקוּט אִיּוֹב רְמַז תַּתְּק"ח) אִיּוֹב אֵלּוּלָא לֹא קָרָא תְּגָר כְּשֶׁבָאוּ עָלָיו יְסוּרֵין, כְּשֵׁם

שְׂאוּמְרִים עִכְשׁוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, כִּף הָיָה
 אִוְמְרִים אֱלֹהֵי אִיּוֹב וְכוּ', אֲבָל אִיּוֹב לֹא יָכַל לַעֲצֹר אֶת עֲצָמוֹ,
 וְהִצְרִיךְ מְרַב יִסּוּרָיו לְדַבֵּר כְּלָפִי מַעֲלָה וְכוּ', וְרוֹאִים מִזֶּה שְׁגָם
 עַל אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב עָבְרוּ יִסּוּרִים מְרִים וְקָשִׁים מְאֹד, וְעַקֵּר
 מַעֲלָתָם שֶׁלֹּא קָרְאוּ תִגֵּר כְּלָפִי מַעֲלָה, אֲלֵא סָבְלוּ אֶת יִסּוּרֵיהֶם
 בְּדַמְמָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ד סִימָן ה')

אֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵיַחַד שְׁמוֹ עַל בְּרִיָּה כִּשְׁהוּא חַי אֲלֵא עַל
 בְּעָלֵי יִסּוּרֵין ;

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ וְאֵת בְּעָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל
 מֵינֵי הַתְּחִזָּקוּיּוֹת שְׂאֵתָם רַק יְכוּלִים כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
 וּמִי יוֹדֵעַ מַה יֵּשׁ לָכֶם לְתַקֵּן בְּזֶה הָעוֹלָם וְכוּ', אֲבָל אֲנִי בְּטוֹחַ
 שְׁגְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְרַבְּנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן
 חֶלֶק א' סִימָן קצ"ה) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ד') "בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי" הֵינּוּ
 שְׁגָם אֲפִילוֹ בְּהִצְרָה בְּעֲצָמָה, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְרַחֵב לָנוּ, כִּי אִם
 יִסְתַּכַּל הָאָדָם עַל חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יִרְאֶה שְׂאֲפִילוֹ בְּעֵת שֶׁהַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ מֵצַר לוֹ, גַּם בְּהִצְרָה בְּעֲצָמָה, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְרַחֵב לוֹ,
 וּמְגַדִּיל חֲסֵדוֹ עִמוֹ, וְזֶה "בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי", הֵינּוּ אֲפִילוֹ בְּתוֹךְ
 הִצְרָה בְּעֲצָמָה, נִתְּתָ לִי הִרְחַבְתָּ בְּתוֹכָהּ, מִלְּבַד מַה שְׂאָנוּ מִצְפִּים
 שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹשִׁיעֵנוּ בְּקָרוֹב מִכָּל הִצְרוֹת, וַיִּיטֵב עִמָּנוּ מְאֹד,
 אֲךָ אֲפִילוֹ גַם בְּהִצְרָה בְּעֲצָמָה מְרַחֵב לָנוּ ;

וְתִהְיֶה לְאֵל חֵיתָנְתֶּם אֶת הַתְּאוּמוֹת וְכוּ', וְכֵן הֵבֵן שְׁלָכֶם ...
 נ"י הַתְּחַתֵּן, וְעוֹד הִרְבֵּה יְשׁוּעוֹת רְאִיתֶם בְּחַיֵּיכֶם, אֲנִי בְּטוֹחַ שְׁעוֹד

אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחֲל שִׂיא

תִּרְאוּ הַרְבֵּה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַק תִּחְזִיקוּ מֵעֲמֹד וְלֹא תִשְׁבְּרוּ מִשּׁוֹם דְּבַר, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ב' תקעב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קִדְשׁ לְסֹדֵר קְדוֹשִׁים, כ"ה נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה ג) אֵין אָדָם עוֹבֵר עַבְרָה אֶלָּא אִם בֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת, וְאָמְרוּ (תְּנַחֲמָא נְשָׂא) אֵין הַמְּנַאֲפִים נוֹאֲפִים עַד שֶׁתִּכְנַס בָּהֶם רוּחַ שְׁטוּת; וְלִכֵּן כַּנְרָאָה מְרַב עֲבֵרוֹת וְחֻטָּאִים שְׂאֵתָה עֲבֵרְתָּ בְּחִיָּד וְכו', וּבִפְרָט בְּהוֹצָאת זֶרַע לְבִטּוּלָה, אִזִּי נַעֲקַר מִמֶּךָ לְגַמְרֵי הַשְּׁכָל, וְנִתְבַּלְבַּל דַּעְתְּךָ לְגַמְרֵי, וְאֵתָה זְקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, מֵה יוֹתֵר מִזֶּה אֲנִי יְכוּל לְכַתֵּב לָךְ.

יְדוּעַ הַסְּפוּר שֶׁפַּעַם בָּא אֶחָד מֵלֹא עוֹוֹנוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמֵה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל רָצָה לְחַזֵּק אוֹתוֹ הוּא לֹא רָצָה לְקַבֵּל, עָנָה וְאָמַר לוֹ רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ש"ח) זֶה הָאִישׁ דּוֹמֵה כְּמוֹ מִי שֶׁנִּטְבַּע בְּמַיִם וְהוֹלֵךְ לְאֵבוֹד, וְכֹא אֶחָד וּפּוֹשֵׁט יָדוֹ וְרוֹצֵה לְהוֹצִיאֵו מִשָּׁם,

והוא נותן כֶּתֶף סוֹרֶרֶת ופּוֹנֶה עֶרְפוֹ בְּעִזּוֹת וְאִינוֹ רוֹצֵה לְהַנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְתַפְסֵ בּוֹ לְהוֹצִיאוֹ, וּבוֹרַח מִן הַבָּא לְהַצִּילוֹ.

כָּל כֶּף חָבֵל שֶׁהֵיטָּה מִתְבוֹדֵד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן לְמַדָּת כָּל כֶּף הַרְבֵּה תוֹרָה, וְדִיקָא עֲכָשׁוּ בָּא הַסַּמָּךְ מ"ם וּבִלְע אוֹתָךְ לְגַמְרֵי וְכוּ', מְדוּעַ לֹא תִתְיַשֵּׁב כִּי הֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לֵילָה וְכוּ', וְהֵנָּה כָּבֵד יוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ', וּמְאוּמָה לֹא יִהְיֶה לָךְ וְכוּ', רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ וְתִצָּא בְּכֹל יוֹם עַל כָּל פְּנִים לְשַׁעֲהַ בְּאִיזָה פְּרִדָּס אוֹ שְׂדֵה אוֹ יַעַר, וְתִצְעַק בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִמָּן ל"ו) שֶׁעַל יְדֵי שְׂצוּעֵקִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא ע' קָלִין, נִפְתַּח הַמוֹחִין וּמוֹלִידִים מוֹחִין חֲדָשִׁים.

אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ כְּשֶׁאַדָּם חוֹטֵא בַּר מִינֵן הוּא בּוֹרָא קְלָפוֹת וּמְשַׁחִיתִים סְבִיבוֹ, שְׁלֵא נִרְאָה בְּעֵין הַגִּשְׁמִי, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו.) תִּנְיָא אָבָא בְּנִימִין אוֹמֵר אֶלְמְלִי נִתְנָה רְשׁוּת לְעֵין לְרֵאוֹת אֵין כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָה לְעַמּוֹד מִפְּנֵי הַמְזִיקִין, אָמַר אַבְיֵי אֵינְהוּ נְפִישֵׁי מִינֵן וְקִיִּימֵי עֲלֵן כִּי כְּסֵלָא לְאוּגִיָּא אָמַר רַב הוֹנָא כָּל חַד וְחַד מִינֵן אֶלְפָּא מְשַׁמְאֲלִיָּה וְרַבְּבֵתָא מִימִינִיָּה; וְמָה הוּא אֱלוֹ הַקְּלָפוֹת? אָדָם יְכוּל לְהַרְגִישׁ אֶת זֶה עִם הַמְחֻשְׁבוֹת הַמְּבַהֲלוֹת וּמְבַלְבְּלוֹת שְׁלוֹ וְכוּ', וְכֵן הַמְרִירוֹת וְהַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׁמֻסְבָּב אוֹתוֹ וְכוּ', כִּי אָדָם שְׁנַמְצָא בְּדַכָּאוֹן וְעַצְבוֹת עֲמוּקָה, וְכֵן הוּא מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל, כָּל זֶה בָּא מְרוּחוֹת וּקְלָפוֹת שֶׁהִתְלַבְּשׁוּ בּוֹ וְכוּ', וְאֵף שְׁאֲנָשִׁים צוֹחֲקִים מִזֶּה וְאוֹמְרִים שְׁאִין דְּבַר כְּזֶה שְׂדִים

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעֵי"ד - חֶלֶק רַנ"ז בַּנְּחָל שִׁיג

ורוחות וכו', עם כל זאת שִׁיבְחָנוּ בְּעֶצְמָם מְדוּעַ פְּתָאוּם הֵם מְבַהֲלִים וּמְבַלְבְּלִים וְכוּ', פְּתָאוּם נִכְנָסִים בְּלֶחֶץ וּבְדַכְּאוֹן פְּנִימִי, מִמָּה זֶה נּוֹבֵעַ? אֲזִי בְּכָל מְקוֹם שֶׁחֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים מְזַכְּרִים "רוּחַ רָעָה" מִפְּרֵשׁ רַש"י שְׁרוּצָה לְהִיּוֹת לְבַד בְּחֹשֶׁף וְכוּ', אוֹ שֶׁנִּכְנָס בּוֹ מִחֻשְׁבוֹת לְהִתְאַבֵּד וְכוּ', אוֹ שֶׁמִּתְחִיל לְרוּץ וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ לְאִיפֶה הוּא רָץ וְכוּ', וְזֶה מְצִיאֹת עֲבֻדָה קִיָּמָה, וּמֵאִיפֶה זֶה בָּא? מִחֻטָּאִים שְׁאֵדָם חוּטָא, וּמִזֶּה בָּא כָּל הַסְּפָקוֹת וְהָאֵי וְדָאוֹת וְכוּ', וּמְרַגְּשִׁים מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל וְכוּ', מְלֵא סְפָקוֹת וְכוּ', וְזֶה מְאֹד מְאֹד מְצַעֵר אֶת הָאָדָם שֶׁנִּכְנָס בְּזֶה, וְזֶה הָאֲמַת הַבְּרוּר לְמִי שֶׁמוֹדָה בְּדַבְּרֵי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים.

הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְרַחֵם עָלֵינוּ וְיֹצִיא אוֹתָנוּ מִהַפֶּחַ יְקוּשׁ שֶׁנִּפְלְתָ אֵלֵינוּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָנוּ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

ב' תקעג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֵּת קִדְשׁ לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר יְנִיק וְחַפִּים ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׁמִימָה שֶׁהַכְּנֶסֶת בִּי שְׁאַתָּה
מִתְמִיד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאַתָּה לֹא מִתְחַבֵּר עִם כְּמָה
בַּחֲוָרִים מְקַלְקְלִים שְׁגָמְרוּ בְּבֵית סֵהַר רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

תְּמַשִּׁיךְ לְהִתְמִיד בַּתּוֹרָה כִּי אִין טוֹב מְזָה, כְּמֵאַמְרֵם ז"ל
(עֲבוּדָה זָרָה יט): אִין טוֹב אֲלֵא תּוֹרָה שְׁנֵאַמְר (מְשַׁלֵּי ד' ב') "כִּי לְקַח
טוֹב נִתַּתִּי לָכֶם תּוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזֹבוּ"; וְדַע לָךְ שְׁעַכְשָׁו הוּא הַזְּמַן
לְהִתְעַלּוֹת בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה, כְּמֵאַמְרֵם ז"ל (שַׁבַּת קֹנֵב): יִנְיֻקוּתָא
כְּלִילָא דְוִוְרָדָא, עֵקֶר יְפִי הַפְּרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲרִירוּתוֹ, וְאַמְר רַבְּנֵי ז"ל
(סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן ע"ג) הָעֲבוּדוֹת שְׁאַדָּם עוֹבְדֵי אֶת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכוּ יִקָּר מְשֻׁנִּים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לַעֲת
זְקַנְתּוֹ, וּכְתִיב (אִיכָה ג' כ"ז) "טוֹב לִגְבֹר כִּי יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו".

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתְּמִיד הִרְבָּה מְשֻׁנִּוֹת, כִּי זֶה
מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מְכַל מִינֵי חֲלוּדָה, כְּמֵאַמְרֵם ז"ל (סְנֵהֲדִין מ.ב.) בְּמִי
אַתָּה מוֹצֵא מְלַחֲמָתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל
מְשֻׁנָּה. וּמוֹבָא (מְדַרְשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שְׁאַשֶׁר בֵּין יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פְּתָחוֹ שֶׁל
גֵּיהֶנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבָּה לְלַמֵּד מְשֻׁנִּוֹת אִינוּ מְנִיחוֹ לְהַכְּנִס שָׁם, וְלָכֵן
אַשְׁרֵי מִי שִׁיגְרוּס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מְשֻׁנִּוֹת, שְׁזָה
הַצְּלָחָה נְצָחִית, כִּי מְשֻׁנָּה אוֹתִיוֹת נְשָׂמָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ב' תקעז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכוּלְתָּךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ
מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בְּעֶצְבוֹת וּבְמַרְירוֹת
וּבְדִכְאוֹן וְכו', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁמִכְנִיס בּוֹ וְכו', כָּל אֶחָד
כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעֵנִינוֹ, וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׁבַעְעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע שְׁתַּהֲיֶיהָ בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב
לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב'
סִימָן י') מָה שְׁבַנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת
חֶסְרוֹן יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יֵשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְׁמִיחָה,
וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין
וְכִבֵּר לֹא יִחַסֵּר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

נָא וְנָא תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכוּלְתָּךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא:
מִפְרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַת בְּכָל יוֹם פְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת,
גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם
זֶה חִיוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ הֵם עֶקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל
הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבַּת ק"כ.) "וּבְכִיִּתִי אֵין

לַחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד ; שְׂזָה נִקְרָא עָנִי מִי שְׁלֹא לומֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֲקֹר תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֶלֶן, אֲפִילוּ כַּמָּה דְבוּרִים שְׂמִדְבָּרִים עִמוּ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רוּשִׁם גָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתִמְסֹר אֶת נַפְשִׁי לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֵי אֲפֹשֶׁר לְתֹאֵר וְלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שִׁישׁ לְאָדָם שְׂמִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׂחֲרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאִז הוּא עֵת רְצוֹן, כַּמְאָמְרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעַר שְׂהַצְּבוּר מִתְּפִלְלִין ; וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִים כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעָנִי וְהִדָּר מְצֻלֵי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פֶּרֶק י' מֵהִלְכוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעָנִי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֵר כֶּף מִתְּפִלְלִין שְׂנֵאמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צַדִּיקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה : וְלִכֵּן

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעֵי"ד - חֶלֶק רִנ"ז בְּנַחֲל שִׁיז

אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזְהַר לִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיִס כְּמָה פְּרוּטוֹת
לְצִדְקָה, שָׂאז נָכוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יַחְזֹר תְּפִלְתוֹ רִיקָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

ב' תקעה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שְׁבַת קִדְשׁ לְסִדְר קְדוֹשִׁים, כ"ה נִסָּן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֹז, וְאֲנִי מְקוּהָ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, וְאֵל תִּכְנָסִי בְּלַחֲץ כִּי עֲכָשׁוּ
כָּל הַתְּלַמוּדֵי תוֹרָה וְהַבְּתִי סֵפֶר הַחֲרָדִים עוֹבְרִים מִמָּשׁ גִּיהֲנוּם
מִהַגְּזֵרוֹת הַחֲדָשׁוֹת שְׁגוֹזְרִים בְּכָל יוֹם וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׂיִמְתֵּק כָּל הַדִּינִים מֵעַל עַם יִשְׂרָאֵל.

שיח אֲשֶׁר שְׁנַת תשע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחֵל

רְצִיתִי שֶׁתְּשַׁלְּחֵי לִי עוֹד פְּעַם דו"ח מִכָּל הַבְּנוֹת שֶׁל הַסְּמִינָר,
הַגִּילָאִים שֶׁלְהֵן וְחִנּוֹת דַּעַת עַל כָּל אַחַת, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְשַׁדֵּךְ אוֹתָן
עִם בַּחוּרִים טוֹבִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ וּבַעֲלֶיךָ לְרוֹוֹת רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה
מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ב' תִּקְעוּ

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קְדוֹשִׁים, כ"ה נִסָּן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂרַבְנוּ ז"ל צָעַק (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן
ע"ח) אֵין שׁוֹם יֵאוּשׁ בַּעוֹלָם כָּלֵל, אֵין דְּבָר כְּזֶה לְהַתְיָאֵשׁ, כִּי
הַיֵּאוּשׁ יוֹתֵר גְּרוּעַ מֵהַכֵּל, וְכָל הַצְּרוֹת שְׂבִנֵי אָדָם סוּבְלִים זֶה רַק
מַחֲמַת הַיֵּאוּשׁ וְהַדְּכָאוֹן שְׁנֹכְנֵס בָּהֶם וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן תַּתְחִיזְקֵי מֵאֵד
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה הַהַצְּלָחָה שֶׁל הָאָדָם, כְּמוֹ שְׂאָמַר
רַבְנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׁמְחָה חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמִיחַ
תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מַצְלִיחַ, וְלִכֵּן אִם אֶת רוּצָה לְהַצְּלִיחַ בַּחַיִּיךָ,

תִּשְׁתַּדְּלִי עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאַף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂזֵה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה מְרַב הַבְּלִבּוּלִים שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחֵי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאִי שִׂיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים.

הָעֵקֶר תִּרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל שְׂדוּךְ טוֹב, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ר"ג) הַטָּבֵעַ מְחִיב כָּךְ וְהַתְּפִלָּה מְשַׁנָּה אֶת הַטָּבֵעַ, וְלִכֵּן תִּרְבִּי בַתְּפִלָּה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזוֹב אוֹתְךָ עַד שֶׁתִּרְאִי יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מִן הַשָּׁמַיִם.

אֲבָל אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יְבָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, אֶת צְרִיכָה לְרַדַּת מְדַרְגָּה וְאִז תִּמְצָא אֶת הַזּוּג שְׁלֹךְ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלָל בַּחֲוָרָה הִיא גְּאוּתְנִית וְכוּ', וְלֹא מִתְּאִים לָהּ לְקַחַת אֶת זֶה אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפָה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפָה מְשַׁכְּלֵת וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? וְהִיא מְסַתּוֹבְכַת וּמְחַפֶּשֶׁת אֶת הַבֵּן זוּג שְׁלָהּ כְּפִי הַדְּמִיוֹן שְׁנֹכְנֵס בָּהּ כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מַה הִיא? וְהִיא רוֹצֵה שְׂיָבֹא אֵלֶיהָ זּוּג מְשֻׁהוּ שְׁעַדִּין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפֶּשֶׁת וְכוּ', וּמְסַתּוֹבְכַת וְיוֹצֵאת לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוֹלֵי אֲמָצָא אֶת בַּחִיר לְבָבִי שְׂיָבֹא אֵלַי עַל סוֹס לְבָן עִם שְׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבַּחֲוָרָה מְחַפֶּה עַד שְׂיִוָּלַד זּוּג כְּזֶה, וּבֵינן כָּךְ הִיא לֹא קוֹלֶטֶת שְׂהַזְמֵן לֹא מְחַפֶּה, כְּמֵאֲמַר הַחֲכָם "הַזְהַר מִן הַזְמֵן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפְסֵת אֶת עֲצֻמָּה רוֹאֶה שְׂהִיא כְּכֹר בְּגִיל

שְׁלוּשִׁים, וּמָה עוֹשִׁים עִכְשָׁו? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֵצָה (יְכֻמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֵיתְתָא, תְּרִדִי מְדָרְגָה וְאֵל תַּחֲזִיקִי מֵעֲצָמְךָ כָּל כֶּךָ גְּדוּלָה וְכוּ', וְאִז תִּמְצָאִי בְּקִלּוֹת בֶּן זוג מָה שִׁיתָאִים לָךְ.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לֹמֵר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם, וְתִרְאִי שִׁפְתָאִם יָבוֹא יִשְׁעֲתָךְ, רַק אֵל תִּהְיִי בִּירוּנִית, אֶלָּא הַשְׂדוּף הָרָאוּשׁוֹן שִׁיִּצִיעוּ לָךְ וְאִם הוּא בְּעַל מִדּוֹת טוֹבוֹת, תִּגְמְרִי בְּכִי טוֹב.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחָמַל עָלַי וְזָכִינִי לְמִצּוֹא אֶת בֶּן זוגִי, וְאִתָּה בְּעֲצָמְךָ יוֹדֵעַ שְׁאֲנִי מוֹכֶנָה כְּבָר לְהַתְחַתֵּן כְּדִי לְהַנְצִיל מֵעֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת, אִךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמַּגְנִים וְהַרְעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עִכְשָׁו, נִתְקַע מִצִּיאַת זוגִי, וְאֲנִי נִמְצָאת בְּצַעַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אִתָּה גְּלִית עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֻחָה, וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִירָה, וְלִכֵּן הִנְנִי מִתְחַרְטֶת עַל כָּל עוֹנוֹתַי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עִכְשָׁו, וְאֲנִי מְקַבֶּלֶת עַל עֲצָמִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְגְלִית לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאי (תְּקוּנֵי זֵהר תְּקוּן י"ד) עִם כָּל דָּא דְחָזַר בְּתִשׁוּבָה, חָזַר וַיְהִיבְנָא לִיה בַּת זוגִיָּה, וְהִנְנִי שְׂכָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְלִכֵּן תִּזְמִין לִי אֶת בֶּן זוגִי, וְאִזְכָּה לְהִקָּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ וְלַגְרֹם לָךְ נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד, וְאִזְכָּה לְחַיִּים טוֹבִים וְנְעִימִים, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַבְשְׂרִי לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ב' תַּקְעֵז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לְשִׁמוּעַ דְּבָרִים כְּאֵלוֹ מֵה שְׁקוּרָה בְּבִתִּים
שְׁשֵׁי גְבָרִים שְׁתַּלְטְנִים וְרוֹדְנִים וְכוּ', וּמִתְאַכְזְרִים כְּלִפֵּי נְשׁוּתֵיהֶם,
אֲבָל הַבְּעִיָּה הִיא אֲצֵל הַנְּשִׁים, כִּי הֵן צְרִיכוֹת לְפִתּוֹחַ אֶת הַפֶּה
וְלִהְיוֹת אֶת הַבַּעַל תַּכְּף וּמִיד כְּשִׁמְתַּפְרֵץ: "אִם תִּמְשִׁיךְ כִּכָּה אֲנִי
הוֹלֵכֶת לְהַתְגַּרֵּשׁ מִמֶּךָ", וְלִדְעוֹתִי אִם הַבַּעַל הִיָּה שׁוֹמֵעַ אֶת זֶה
מֵאֲשֶׁתּוֹ כְּכֹר בַּהֲתַחֲלָה, הִיָּה מִשְׁתַּנָּה לְגַמְרֵי וְכוּ', כִּי כָּל אֵלוֹ
שְׁמִתְאַכְזְרִים עַל נְשׁוּתֵיהֶם וְהֵם שְׁתַּלְטְנִים וְאַכְזְרִים וְכוּ', הוּא רַק
מִפְּנֵי שֶׁהָאִשָּׁה מִפְּחָדֵת מִמֶּנּוּ כִּי הוּא מְטִיל אִימָה עָלֶיהָ, וְהִיא
מִפְּחָדֵת לְדַבֵּר וְכוּ', וְזוֹ הַטְּעוֹת שֶׁל הַנְּשִׁים הַמְּכּוּוֹת, אִם הֵן הָיוּ
פּוֹתְחוֹת אֶת הַפֶּה, אֲזִי הִיָּה מִשְׁתַּנָּה לְגַמְרֵי, וְאִם לֹא, אֲזִי
מִתְגַּרְשִׁים, כִּי אֵין דְּבַר כְּזֶה לְחַיּוֹת בְּגִיחַנוֹם, כִּי כְּכֹר אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת קי"ב): אֵין אָדָם דֵּר עִם נַחֵשׁ בְּכַפִּיפָה אַחַת; מִי
יְכוּל לְחַיּוֹת תַּחַת טְרוֹר תְּמִידִי, וְלִכֵּן כָּל זֹגַג כְּשִׁמְתַּחְתְּנִים צְרִיכִים
לְוֹתֵר אַחַד לְהַשְׁנִי, וְאִם רוֹאִים שֶׁאַחַד מִשְׁתַּלֵּט עַל הַשְּׁנֵי בְּצוּרָה

קיצונית ומשפיל בכל מיני השפלות, ומתנהג באכזריות, צריכים תכף ומיד לפתח את הפה ולא לתת את זה להמשיך, וזה יכול לקרות או מהבעל או מהאשה, כי גם יש נשים שהן קשות מאד ומשתלטות על בעליהן וכו', ולכן אין עצה אחרת רק תכף ומיד להעמיד על המקום את זה שרוצה להשתלט, ומתאכזר באכזריות וכו'.

חבל מאד שחכית עשרים וחמש שנה, עם כל זאת אף פעם לא מאחר, ולכן אם את מרגישה שבעלך יורד עליך וכו', ומשפיל אותך וכו', את צריכה להיות פתוחה אתו ולומר לו פתוח, בעלי היקר אני אוהבת אותך מאד מאד, אבל אני לא יכולה לקחת השפלות וכו', אתה יודע שלא לקחת אשה מהרחוב, כי יש לי השכלה וכו', אל תעשה עלי בקורות, אני לא אוהבת את זה וכו' וכו', את צריכה להיות מאד מאד פתוחה לבעלך, ורב הנשים שסובלות מהשפלה שהבעל משפיל אותן וכו', כי הן לא פותחות את הפה להגיד לבעליהן שזה כואב לה, ולהפוך הבעל חושב שהוא לא עשה שום דבר, הוא שם תמים וכו', וכך צריך בעל להתנהג, להשפיל את אשתו וכו', ולרדת עליה ולעשות בקרת על כל מעשיה וכו' וכו', אבל האשה צריכה לפתח את הפה ולהסביר לו שזה לא הולך ככה וכו', אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא אם תתנהגי כך לפתח את הפה ולהסביר לו, אז הוא יפתח את העינים וכו', כי הוא חושב שהוא צודק, וזה הדרך של הבעל להשפיל ולרדת ולעשות בקרת על האשה וכו'.

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחֵל שֶׁכֵּג

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשְׁמוֹ שְׁלוֹם יָשִׁים שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם,
וְתִשְׁתַּדְּלוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה וּלְהַתְפִּיֵס, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צֶדֶד
הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ב' תקעח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קְדוֹשִׁים, כ"ה נִסָּן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְכֶם וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם
תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַעֲקֵר תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד וְתִרְאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מַדַּת
הַשְּׂמִיחָה כִּי אֵין דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמִיחָה, וְכָל כֶּף קָשָׁה לְאָדָם
לְהַגִּיעַ לְמַדַּת הַשְּׂמִיחָה יוֹתֵר מְכֹל הָעֵבֹדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת, קֵל יוֹתֵר
לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגָּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הַעֲקֵר
לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וְלִכְּן עַל שְׂמִיחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָּה,
וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲמָא שְׂמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִיחָה
מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי

שְׁמַצַר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר לְפִי שְׁאִין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשְׂמִיחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלֹכֶם יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכּוּ לְיָשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מֵה שְׁבָנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחֲמַת חֶסֶד יָשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מֵהַשְּׂמִיחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה וְאִז תִּזְכּוּ לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכִבָּר לֹא יִחְסַר לָכֶם שׁוּם דָּבָר.

... תַּחֲוִי, אֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת, רַק תִּהְיֶי רְגִילָה לּוֹמַר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמַאֲד מְסַגֵּל לְלִידָה קְלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית כְּלוּמַר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שְׁתַּאמְרֵי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֵּׁה אֶהְרָן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לּוֹרְיָא אֲשַׁכְּנִזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא מְבָרְסֵלֵב, רַבִּי נֶתַן מְבָרְסֵלֵב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל צְדִיקִים שְׁאֵת רַק זוֹכְרַת תִּהְיֶי רְגִילָה לּוֹמַר אֶת זֶה מִיְדֵי פַעַם, וְאַחַר כֵּךְ תַּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאֵי שְׁתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲבִי שֶׁבְּשָׂמִים שְׁבִזְכוֹת הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְכָּרְתִּי לְפָנֶיךָ בְּזְכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרַתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשִׁי שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שְׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוֹשׁוֹי וּבְאִיבְרִיו, וְאַזְכֶּה לְעִבּוֹר אֶת הַהֲרִיּוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֵלֶק רַנ"ז בַּנַּחֲל שְׁכָה

עֵין הָרַע שְׁלֹא יִפְגַּע בִּי מִשׁוּם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכָּה לְהוֹלִיד
בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקִיָּמִים שְׂיַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה
כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנַי, יִהְיֶה לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיוֹן
לְבִי לְפָנַי י"י צוּרֵי וּגְאֻלֵי אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

ב' תקעט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר קְדוֹשִׁים, כ"ה נִסָּן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּעֵנֶיךָ הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכו', רַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמַחָה חֵלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שׂוֹמֵחַ תָּמִיד עַל יְדֵי
זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכּוֹלְתָךְ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת
בְּשְׂמַחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חַת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים
קמ"ה) פּוֹתַח אֶת יְדִיךָ, יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהִיִּיתָ
אֶדְ שׂוֹמֵחַ, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אֶתְּךָ צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד

מאד בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמָּךְ, וְאִיךָ שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂמָאד מְאֹד קָשָׁה לָּךְ וּמָר לָּךְ הַחַיִּים מִמּוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצוּבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאִגוֹת לֹא תָבוֹא לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הִדְבַּר הַרְאִשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֵּאמַר בְּמֵה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה? הֲרֵי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? אֲלֵא דַע לָּךְ שְׂחֻכְמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מ.א.) אֵין עֲנִי אֲלֵא מִדַּעַת, עֵקֶר הַעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמָאֲמִין שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצִדֵּק וּבִמְשָׁפֵט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נִעְשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הִקְדוּשִׁים (חֲלִין ז): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבַּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קוֹדֵם מִלְמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמֵחַ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְמוֹן סִימֵן פ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנִסָּה; וְלִכֵּן בְּזֶה שְׂתִשְׂמַח עִם נְקוּדַת יְהוּדִיתָּ שְׁנִבְרָאתָ יְהוּדִי וְשִׂלָּא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמִחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָּךְ כָּל צְנוּרֵי הַשְּׂפַע וְהַפְּרִנְסָה.

הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ שִׂיְהִיָּה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָּךְ שְׂבַת שְׁלוֹם

ב' תקפ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, כ״ה נִסָּן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דְּעִי לָךְ שֶׁסָּגְלָה לְפָרְנֶסָה לְבָרְךָ בְּרִכַּת הַמְּזוּן מֵתוֹךְ הַסְּדוּר
דִּיקָא, וּבְקוֹל וּבְשִׁמְחָה, וְזֶה מְסַגֵּל לְעִשִׁירוֹת נִפְלְאָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
(מְשָׁלִי י') "בְּרִכַּת הַיָּיִ"ה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסִיף עֲצָב עִמָּה", הֵינּוּ
אֲשֶׁה שֶׁמְבָרַכַת בְּרִכַּת הַמְּזוּן בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, זֶה מְסַגֵּל
לְעִשִׁירוֹת, וְכֵן לְהַזְהֵר מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַים וְכוּ', וְלִכְּנֵן מֵהַיּוֹם
וְהַלָּא תִקְפִּידִי מְאֹד מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַים כְּשֶׁאֵת יָדַים כְּשֶׁאֵת קָמָה בְּבִקְרָא וְכוּ',
וְכֵן כְּשִׁיּוּצָאִים לְשִׁירוֹתַיִם וְכוּ', וְכֵן לְפָנַי הָאֲכִילָה לְטוֹל יָדַים עִם
נְטִילָה דִּיקָא וְכוּ', כִּי נְטִילַת יָדַים מְסַגֵּלֶת לְהַנְצִל מֵעֲנִיּוֹת, כִּי עַל
נְטִילַת יָדַים רָאשֵׁי תְבוּת עֲנִי', מִי שֶׁמְזַלְזֵלֶת בְּנְטִילַת יָדַים
נַעֲשִׂית עֲנִיָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת ס"ב:) אָמַר רַב חֲסֵדָא
אֲנָא מִשְׁאֵי מְלֵא חֲפְנֵי מֵיָא וְיִהְיִי לִי מְלֵא חֲפְנֵי טִיבוּתָא; [אֲנִי
נְטִילַתִי יָדַי עִם מְלֵא מֵיִם, נִתְּנוּ לִי חוֹפְנִים מְלֵא טוֹב, כִּי רַב חֲסֵדָא
הָיָה עֲשִׂיר גְּדוֹל מְאֹד, וְהַפֵּל בְּזָכוֹת נְטִילַת יָדַים שֶׁהָיָה מְקַפֵּיד עַל
זֶה]

שכח אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רַנ"ז בְּנַחֲל

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד,
וְתִירוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ב' תקפא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְיִנִיק וְחַכִּים ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שָׂאֲתָה אוֹחֲזוּ כְּבָר בְּפַעַם הָאָרְבָּעִים
וְאַרְבַּע בְּמַסְכַּת בְּרָכוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּזְכֶּה לְסִיִּים אֶת
זֶה מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַד, וְאַחַר כֵּךְ תִּקַּח עוֹד מַסְכַּתָּא לְגַמֵּר אֶת זֶה
מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַד, עַד שְׁתַּזְכֶּה לְסִיִּים אֶת כָּל הַשָּׁס בְּצוּרָה כְּזוֹ.

תִּמְשִׁיךְ לְהַתְמִיד בַּתוֹרָה כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל
(עֲבוּדָה זְרָה יֵט): אֵין טוֹב אֶלָּא תוֹרָה שְׁנֹאֲמַר (מְשַׁלֵּי ד' ב') "כִּי לִקַּח
טוֹב נָתַתִּי לְכֶם תּוֹרַתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ"; וְדַע לָךְ שְׁעַכְשָׁו הוּא הַזְמַן
לְהַתְעַלּוֹת בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שַׁבַּת קִנְבִּי): יְנִיקוּתָא
כְּלִילָא דְוּרְדָא, עֵקֶר יִפִּי הַפְּרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲרִירוּתוֹ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל
(סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן ע"ג) הָעֲבוּדוֹת שְׂאָדָם עוֹבְדֵי אֶת הַשֵּׁם

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בַּנַּחַל שַׁכְט

יְתַבְרַךְ בְּבַחֲרוֹתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכוּ יָקָר מְשָׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לַעֲתֹ
זְקַנְתוֹ, וּכְתִיב (אֵיכָה ג' כ"ז) "טוֹב לִגְבֹר כִּי יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתִּתְמַיד הַרְבֵּה מְשָׁנִים, כִּי זֶה
מִזְכֶּךָ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלוּדָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סְנֵהֲרִין מ.ב.) בְּמִי
אֶתָּה מוֹצֵא מְלַחֲמָתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בְּיָדוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל
מְשָׁנָה. וּמוֹבָא (מִדְּרַשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שֶׁאֲשֶׁר בֵּין יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַחוֹ שֶׁל
גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהַרְבֵּה לְלַמֵּד מְשָׁנִים אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלִכְּן
אֲשֶׁרִי מִי שִׁיגְרוֹס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פָּרְקִים מְשָׁנִים, שְׂזָה
הַצְּלָחָה נִצְחִית, כִּי מְשָׁנָה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ב' תַּקְפָּב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדְרַ קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּצַנִּיעוֹת, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לְמִצּוֹא לְךָ חֶתֶן כְּדֵי שְׁתּוֹכְלוּ לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׁיֹוֹתֵר מֵהֵר, וְתִהְיֶי הַכִּי מְאֻשְׁרֵת בְּחַיֶּיךָ, רַק תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שְׁבִיכוֹלְתְּךָ לְהִתְלַבֵּשׁ בְּצַנִּיעוֹת, וְלֹא לְהִתְחַבֵּר עִם בְּנוֹת מְקַלְקְלוֹת, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

תִּרְאֵי לוֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי הִתְהַלִּים נֶחֱלַק לְשַׁבַּע חֲלָקִים כְּמוֹ יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וּמַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים, זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה מִמְשִׁיךְ לְאָדָם כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת שְׁבַעוֹלָם, וְאֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁזוֹכָה לוֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׁזֵה לּוֹקַח סֶךְ הַכֹּל בֵּין עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְחֻצֵי שְׁעָה, וְכֵן תִּזְכִּי לְסִיִּים אֶת כָּל סֶפֶר הַתְּהִלִּים בְּכָל שָׁבוּעַ, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּרְאֵי נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

ב' תקפג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסִדֵּר קְדוֹשִׁים, כ"ה נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רַנ"ז בַּנַּחַל שְׁלֹא

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעְתִּי חִפִּי עוֹד וְלִרְאוֹת אֵיךְ שִׁיפוֹל דְּבָר, כִּי אִם אַתָּם כָּבֹר
עֲכָשׁוּ מִתּוֹכָחִים וְכוּ' וְכוּ', מֵהַ יְהִיָּה אַחֵר כָּךְ, כִּי סֵתָם לְהִתְחַתֵּן
כְּדִי לְהִתְגַּרֵּשׁ זֶה לֹא עֲצָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיזְמִין לָךְ
בְּחֹר יִרְא שָׁמַיִם, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ב' תַּקְפֹּד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שֶׁבַת קִדְשׁ לְסִדֵּר קְרוֹשִׁים, כ"ה נִסָּן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי לֹא מִפְסִיק לְהִתְפַּלֵּל עַל אֲשֶׁתְּךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד,
וּכְבֹּר יְהִיָּה סוּף לְכָל צְרוּתֵיכֶם, וְתִירוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכָל יוֹצְאֵי
חֲלָצֵיכֶם, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ב' תקפה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְךָ.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתְּכִיֵּן לִי אֶת הַדִּירָה וְאֶת הַמְקוּוֹה עַל צַד הַכִּי
טוֹב, כִּי הֵבֵן שְׁלִי בָּא כָּבֵד בְּיוֹם שְׁנֵי בְּבִקְרָה, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שֶׁתְּמִיד תִּבְשֹׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת
הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר
לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם שֶׁמֵתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ
תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן,
כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלֵּיתִי לָךְ
הַיְוִי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעֵה שֶׁהַצְּבוּר מֵתְּפַלֵּלִין;
וּלְפָנַי כָּל תְּפִלָּה תִכְנִיֵס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדָּר מְצַלִּי
אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק
בְּרַמְבַּ"ם (פֶּרֶק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנֻת עֲנִיִּים הַלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ
נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֵר כֶּךָ מֵתְּפַלֵּלִין שְׁנֵאמַר
(תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עָרוּךְ

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רַנ"ז בַּנְּחָל שְׁלֹג

(אורח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוב לתן צדקה קודם תפלה: ולכן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזְהָר לִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיִס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֹא יִחְזֹר תְּפִלָּתוֹ רִיקָם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ב' תקפו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קָדֵשׁ לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רק תהיה תמיד שש וששמח ותשמח את אשתך, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את 'דיך', יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח', ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים

מִמּוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצֻבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תָבוֹא לְשׁוֹם דְּבַר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכְן הִדְבַר הָרֵאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֵּאמַר בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה? הֲרֵי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חוּבוֹת? אֲלֵא דַע לָךְ שְׂחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מֵא.) אֵין עָנִי אֲלֵא מִדַּעַת, עֲקַר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כִּדִּי כֶּף שְׂאֲמְרוּ חַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין ז':) אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִפֶּה קְטָנָה בְּאֲצַבְעֵ קְטָנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קוֹדֵם מִלְמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תָמִיד שְׂמֵחַ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מִמוֹן סִימָן פ"ג) אָמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנָסָה; וְלִכְן בְּזֶה שִׂתְשִׂמַח עִם נְקוּדַת יְהוּדוּתָךְ שֶׁנִּבְרָאָתָּ יְהוּדִי וְשָׂלָא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרֻצוֹת, הַשְׂמִחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָךְ כָּל צְנוּרֵי הַשְּׁפַע וְהַפְּרָנְסָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שְׂבַת שְׁלוֹם

ב' תַּקְפֹּז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּדַרְךָ כָּלֵל אִם הַיֶּלֶד נֶעֱשָׂה בֶן שְׁלוֹשׁ עַד רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אָזִי הַמְּנַהֵג בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְהַקְדִּים לַעֲשׂוֹת חִלָּאָה כְּכַר בְּל"ג בְּעֶמֶר בְּמֵרוֹן.

בְּעֵינַי אֵיפֹה שְׂאֵתֶם גְּרִים, שְׂשִׁי שְׂמָה מְקוֹם מְלֵא פְּרִיצוֹת וְגַעַל נֶפֶשׁ וְכוּ', אֵין עֲצָה אַחֲרֵת אֶלָּא לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִתְבַּטַּל הַטְּמֵאָה הַזֹּו וְכוּ', כִּי כָּאֵן בְּמְקוֹם אֵיפֹה שְׂאֵתֶם גְּרִים כְּכַר שְׁבַע שָׁנִים, וְהַמְּקוֹם מוֹצֵא חַן בְּעֵינֵיכֶם, לָמָּה לָכֶם לַעֲבוֹר? וְעַם כָּל זֹאת אִם זֶה לֹא יֵלֶךְ, אָזִי הוֹלְכִים לַעֲיֵר אַחֲרֵת, כְּמֵאֲמָרֶם ז"ל (בְּכָא מְצִיעָא ע"ה): אַחַד מֵהַדְּבָרִים שְׂאֵדָם הוּא מֵהַצּוּעִקִים וְאֵינָם נֶעֱנִים, דְּבִישׁ לִיָּה בְּהָא מְתָא וְלֹא אָזִיל לְמְתָא אַחֲרֵיתָא; [מִי שָׂרַע לוֹ בְּעֵיר זֹאת וְלֹא הוֹלֵךְ לַעֲיֵר אַחֲרֵת, הָרִי הוּא מֵהַצּוּעִקִים וְאֵינָם נֶעֱנִים, כִּי הוּא חָיֵב בְּדַבְּרֵי הַזֶּה, מִי אוֹמֵר לוֹ לְגוֹר דְּוִקָא בְּמְקוֹם שָׂרַע לוֹ].

העקר את ובעלך ראו למסר את נפשכם על מדת השמחה
 כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע
 למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום
 וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא
 להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה,
 ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה
 ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי
 שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם
 תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי,
 כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב'
 סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מתמת
 חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה,
 ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות
 המוחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי
 שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל
 אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לך שבת שלום

ב' תקפח

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קדושים, כ"ה ניסן
 ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָכֶם שְׁמָה שֶׁהִיא סוּבְּלַת זֶה נִקְרָא מַחְלַת
אֲנוֹרְקִסְיָה, וְזֶה נוֹבֵעַ מִמַּחְלָה מְסַפְּנַת בִּיּוֹתֵר, וּכְשֶׁמְאַבְּדִים מִשְׁקַל
בְּדֶרֶךְ קִיצוֹנִית עַל יְדֵי זֶה נִכְנָסִים בְּדַכְּאוֹן עֲמוּק וְכוּ', וְהָאִשָּׁה
מְאַבְּדַת אֶת הַנֶּסֶת וְכוּ', וְגַם יֵשׁ נְטִיָּה לְהַמְחִילָה הַזֹּאת לְהַבִּיא
לְהַתְקַפֵּת לֵב וְכוּ', וְלִשְׁאֵר מַחְלוֹת, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמוֹצִיא אֶת
הַשְּׂגָעוֹן הַזֶּה מֵרֵאשׁוֹ וְכוּ', כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל זֶה בָּא מִדְּמִיוֹן שְׁנִכְנָס
בְּהַגְבֵּר אוֹ בְּהָאִשָּׁה פֶּן וְאוֹלֵי יִשְׁמִינוּ וְכוּ', וּמַחְמַת רַב פֶּחַד
מִתְחִילִים לְמַעַט בְּאֲכִילָה וְכוּ', עַד שְׁנִכְנָסַת בְּאָדָם הַמַּחְלָה הַזֹּאת
הַנִּקְרָאת אֲנוֹרְקִסְיָה בְּאִפְּן קִיצוֹנִי.

וְלִכְּנֵן הַחֲכָם אֲשֶׁר עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ צְרִיף לְדַעַת שְׁבִסוּף מְשַׁלְּמִים
עַל זֶה בִּיקָר וְכוּ', שְׁמְאַבְּדִים אֶת הָרְאִיָּה וְנִחְלָשִׁים לְגַמְרֵי, עַד
שְׁנִכְנָסִים בְּתוֹךְ עֲצָמָם, וְהַפְּסִיכִיאֲטָרִים קוֹבְעִים שְׁזֵה מַחְלַת נִפְשׁ
וְכוּ', וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוֹקַח טְפוּל נֶגֶד הַמַּחְלָה הַזֹּאת לִפְנֵי שְׁזֵה
מְאַחֵר, כִּי זֶה מִבִּיא אַחֵר כֶּף אֶת הָאָדָם לְטְרוּף הַדַּעַת עַד
הַתְּאֲבָדוֹת חֵס וְשְׁלוֹם, וְלִכְּנֵן אֲסוּר לְקַחַת אֶת זֶה בְּקַלוּת, רַק לְטַפֵּל
בְּזֶה מִיְדִית, וְלִצִּיַּת אֶת הַחֲכָם, וּכְבָר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן
סִימָן ס"ז) מִי שְׂאִינוּ שׁוֹמְעַ וּמְצִיַּת לְדַבְּרֵי חֲכָמִים אֲמַתִּיִּים הוּא יְכוּל
לְהִשְׁתַּגֵּעַ. כִּי עַקֵּר שְׂגָעוֹן שֶׁל כָּל הַמְּשַׁגְּעִים הוּא רַק מַחְמַת שֶׁהוּא
אִינוּ מְצִיַּת וְשׁוֹמְעַ לְדַבְּרֵי הַבְּעֲלֵי שֶׁכָּל. כִּי הַמְּשַׁגֵּעַ, אִם הִיָּה שׁוֹמְעַ

שלח אֲשֶׁר שָׁנַת תַּשַׁע"ד - חֶלֶק רַנ"ז בְּנַחֲל

וּמִצִּית לְדַבְרֵי אַחֲרִים, שֶׁהֵם הַבְּעָלִי שֶׁכָּל בּוֹדָאֵי לֹא הָיָה מְשַׁעֵב כָּלָל, כִּי אֵף עַל פִּי שְׁלֹפֵי רוּחַ שְׁטוּת וְשִׁגְעוֹן שְׁלוֹ נִדְמָה לוֹ בְּבִרְוֹר גָּמוֹר שֶׁהוּא צָרִיךְ לִילֵךְ קְרוֹעַ וּלְהִתְגַּלְגַּל בְּאִשְׁפָּה וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה מִדְּרָכֵי הַשְׁטוּת וְשִׁגְעוֹן, אֵף עַל פִּי כֵן מֵאַחַר שֶׁהַגְּדוּל מְמַנּוֹ אוֹמֵר לוֹ שְׂאִינוֹ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כֵּן אִם הָיָה מְבִטֵּל דַּעְתּוֹ נֶגֶד דַּעַת הַגְּדוּל מְמַנּוֹ בְּחֻכְמָה בּוֹדָאֵי הָיָה מְתַבְּטֵל כָּל הַשִּׁגְעוֹן שְׁלוֹ. נִמְצָא שֶׁעַקֵּר הַשִּׁגְעוֹן הוּא רַק מַחֲמַת שֶׁהוּא אֵינוֹ רוֹצֵה לְשַׁמַּע וּלְצִיַּת לְדַבְרֵי חֻכְמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְאַשְׁתָּךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאַת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאַת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְהִלּוּאֵי שִׁתְּצִיַּת לְפָנַי שְׂזֵה יִהְיֶה מְאֻחָר.

הַמֵּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

ב' תקפט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְר קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִים"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחֲל שְׁלֹט

לְטוֹבַת הַפְּרוּיִיקָט שְׁלָנוּ אָנִי יִתֵּן דְּרִשָּׁה בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּעֶרֶב בְּשַׁעַת תְּשַׁע וְחִצֵּי בְּלֵיל שְׁמֻחָה לְנִשְׁיִים, וְאָנִי
מְאֹד מְאֹד מְקַנֵּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּצְלִיחַ בְּגָדוֹל וְנִתְקַדֵּם,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

רַק חִזְקִי וְאִמְצִי מְאֹד, וְגִדְל הַזְכוּת שֵׁישׁ לָךְ בְּעִבּוּדָה
הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת הַנַּעַר שְׁלָנוּ שֶׁעֲכָשׁוּ כָּל הָעוֹלָם
הַחֲרָדִי סוֹבְלִים מִנוֹשָׁרִים וְנוֹשָׁרוֹת, יִשְׁמְרִינוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְנִזְכֶּה לְחַנּוּךְ אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת שְׁלָנוּ עַל פִּי דְרָךְ הַתּוֹרָה וְהִירָאָה,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ב' תִּקְצ

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרֶב שֶׁבַת קִדְשׁ לְסִדֵּר קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ

לְנַכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

יְעִזֵּר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּגָדוֹל, רַק תִּקְחוּ בְּחֶשְׁבוֹן
אִיךָ יְכוּלִים לְתַמְרָן בְּצוּרָה כְּזוֹ שְׁזָה לֹא יִפְרִיעַ לְהַאֲוִרְחִים וְכו' וְכו'.
וְכו'.

ראו למסר את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן י"ו) מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

ב' תקצא

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר קדושים, כ"ה ניסן ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדבר עם בעלך חד משמעית שאת לא יכולה
שהוא יתעלל בך נפשית, כי אין לך כחות הנפש לזה, וכן זה הורס
את הילדים ומכניס בהם פחדים, כי כשהבעל מתעלל באשתו
אזי הילדים גדלים בעלי מומין בנפשם, ולכן את צריכה להיות
פתוחה עם בעלך ולהסביר לו את כל זה.

אני נגד גרושין כי כל כך חבל שזוגות צעירים הולכים
להתגרש, מה אומר לך כל כך כואב לשמוע שזוגות רבים
ביניהם, מתוכחים יומם ולילה, וממררים לעצמם את חייהם, וכל
אחד יש לו את הספור שלו וכו', ואף אחד לא שם לב שאנחנו
כמו דגים בים, וכמו שאמר החכם מכל אדם (קהלת ט') "כי גם לא
ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה וכצפרים
האחזות בפח כהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם
פתאום" וחכמינו הקדושים דרשו על זה (סנהדרין פ"א:) מאי
דכתיב (קהלת ט') "כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים
במצודה רעה" מאי מצודה רעה? אמר ריש לקיש חכה. ופרש
רש"י שהוא רע וחלש וקטן ואוחז בו דגים גדולים פתאום ואינו
רואה, ואינו דומה לנאחז ברשתות על ידי מארב ותחבולות; הינו
אדם נמצא בתוך הים הסוער שבעולם הזה וכמו דגים שנמצאים
בתוך הים בכל עת באים דיגים ומורידים רשתות לתוך המים

ומוציאים משם דגים, כִּי הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּכָל פַּעַם פְּתָאוֹם מוֹצִיָאִים כַּמָּה בְּנֵי אָדָם מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ', וְאִף אֶחָד לֹא לוֹמֵד מוֹסֵר הַשֶּׁכֶל מִזֶּה, שְׂזֵה יְכוּל גַּם לוֹ לְקִרּוֹת יוֹם אֶחָד וְכוּ', תָּמִיד נִדְמָה שֶׁרַק לְהַזוּלֵת זֶה קוֹרָה, אָבֵל לִי זֶה אִף פַּעַם לֹא יִקְרָה וְכוּ', וְלִכֵּן מִחֲמַת קִטְנוֹת הַדַּעַת וְהַמוֹחִין הָאֵלוּ אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ רַבִּים בִּינֵיהֶם, וְלֹא מִסְתַּדְרִים יַחַד, עַד שְׁמַתְגַּרְשִׁים, וְרַחֲמָנוֹת גְּדוּלָה עַל הַיְלָדִים שֶׁהֵם נִשְׁאָרִים יְתוּמִים חַיִּים וְכוּ', וְהֵם צְרִיכִים לְסַבֵּל כָּל הַחַיִּים, כִּי אִם הַהוֹרִים מִתְגַּרְשִׁים זֶה נִשְׁאָר צְלֻקָּת עַל הַיְלָדִים לְמִשְׁךְ כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם.

וְלִכֵּן לְדַעַתִּי תִדְבְּרִי פְתוּחַ עִם בְּעֻלְךָ שְׂאֵת לֹא יְכוּלָה לְהַמְשִׁיךְ כִּכָּה שֶׁהוּא יִתְעַלֵּל בְּךָ נִפְשִׁית, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֹה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁעַל יְדֵי הַהִדְבְּרוֹת הַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

הַמְּאַחֵל לְךָ שְׂבַת שְׁלוֹם

ב' תקצב

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמוֹר, כ"ז ניסן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

דַּע לְךָ שְׁבִימִים אֵלוּ יְמֵי הַסְּפִירָה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל אֲהֻבַת הַזּוּלָת, כִּי הַסְּמ"ךְ מ"ם אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד לְעִשׂוֹת פִּירוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִיּוֹתֵר בֵּין תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים,

כְּמֵאמָרם ו"ל (בְּרֻכּוֹת ו.) הָאֵי דוֹחֲקָא דְהוּי בְּכֻלָּהּ מְנַיִיהוּ; הַדְּחַק שְׁיֵשׁ בֵּין הַתְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, זֶה בָּא מֵאֲלוֹ הַקְּלָפוֹת וְהַשְּׂדִים וְהַרוּחוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ מִחֲמַת חֲטָאֵי הַתְּלַמִּידִים, כִּי הִנֵּה הַתְּנַא רַבִּי עֲקִיבָא שְׂכַל הַלְמוּד שְׁלוֹ הִיָּה 'וְאָהֲבַת לְרַעְיָה כְּמוֹד', כְּמֵאמָרם ו"ל (ירוּשְׁלַמֵי גְדָרִים פָּרָק ט' הַלְכָה ד') רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר 'וְאָהֲבַת לְרַעְיָה כְּמוֹד' זֶה כָּלֵל גְּדוֹל בַּתּוֹרָה, דִּיקָא תְּלַמִּידוֹ מִתּוֹ בֵּין פְּסַח לַעֲצָרַת מִפְּנֵי שְׂלֵא כְּבָדוֹ זֶה אֵת זֶה, וְכֵל זֶה מִחֲמַת שְׂלֵא הִיָּה לָהֶם אֲמוּנַת חֲכָמִים בְּלְמוּד רַבָּם, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת רֵאשׁ חֲדַשׁ הַלְכָה ו' סִימָן ג') וְעַל יְדֵי זֶה פָּגְמוּ בְּאַהֲבַת חֲבָרִים, וְלֹא דָנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְתַקֵּן אֶת הָעֵינִין הַזֶּה, וְלְהַתְּחִזֵּק בְּאַהֲבַת חֲבָרִים, וְאִישׁ אֶת רַעְיָהוּ יֹאמֵר חֲזֹק, וְזוֹ הַצְּלַחָה שֶׁל קֵהֵלָה, כְּשֶׁאֲנָשִׁי הַקֵּהֵלָה מִחֲזִיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וּמְכַבְּדִים אֶת דַּבְרֵי הָרַב בַּתְּמִימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֶלֶק א' סִימָן קכ"ג) הָעֵקֶר וְהַיְסוּד שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בּוֹ, לְקִשְׁר עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק שְׁבִדוֹר, וְלִקְבֹּל דַּבְרֵיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי הוּא זֶה, דְּבַר קָטָן וְדַבְרֵי גְדוֹל. וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, מְדַבְּרֵיו יְמִין וּשְׂמֵאל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְפָרֵי פָרַשַׁת שׁוֹפְטִים) 'אֲפִילוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יְמִין שְׂמֵאל וְעַל שְׂמֵאל יְמִין תִּצְיַת אוֹתוֹ', וְלְהַשְׁלִיךְ מֵאֵתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלִסְלַק דַּעְתּוֹ כְּאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוּם שְׂכַל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבֹּל מֵהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבִדוֹר. וְכֵל זְמַן שֶׁנִּשְׂאָר אֲצִלוֹ שׁוּם שְׂכַל עֲצָמוֹ, אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינוֹ מְקֻשָּׁר לְהַצְדִּיק; כִּי הָעֵקֶר לְבַטֵּל אֶת שְׂכָלוֹ הַמְּדַמָּה וְהַבְּדוּי לְגַמְרֵי, וְלִצְיַת אֶת הַצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוּת, וּבְכֵל קְבוּצֵי אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ שֶׁהִיָּה שׁוֹרָה אֶהְבָּה גְּדוֹלָה מְאֹד בֵּין

הַתְּלַמִּידִים, גָּדְלוּ וְהִצְלִיחוּ בְּדֶרֶךְ פְּלֵא וְכו', וְלִהְפֹּךְ אִיפֹה שְׁהִיָּה מַחְלֶקֶת וּמְרִיבוֹת וְאֵי הִבְנוֹת וְכו', לְבִסּוּף נִפְלוּ נִפְלִיָּה אַחַר נִפְלִיָּה עַד שְׁנַת־בְּטָלוֹ לְגַמְרֵי וְכו' וְכו', כִּי הָעֵקֶר תְּלוּי כְּפִי אֶהְבֵּת חִבְרִים, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (ח"י מוה"ר"ן סִימָן קפ"ז) קוֹדֵם שֵׁיִצָּא מִבְּרִסְלָב לְאוּמָן לְהִסְתַּלֵּק שָׁם לְעֵילָא וְלְעֵילָא וְכו' וְכו', בְּעֵת שֵׁיִצָּא מִפְּתַח הַבַּיִת לְעֵלוֹת עַל הָעֵגְלָה, עָמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַצְבוּר שְׁהִיוּ שָׁם, תִּרְאוּ לְהִתְקַבֵּץ יַחַד וְלִהְתַּפְּלֵל יַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְּלוּ בְּכּוֹנָה, תּוֹכְלוּ לְהִמְשִׁיךְ אוֹתִי לְפָאָן; רואים מִכָּל זֶה אֵיךְ שָׂרְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה שְׁנַחְזִיק אֶת עַצְמָנוּ בְּיַחַד, נִתְפַּלֵּל יַחַד, וְנִלְמֹד יַחַד, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ חֲזַק שְׁנַחְזִיק אֶת עַצְמָנוּ בְּיַחַד, וְאָמְרוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שָׂרְאוּ אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שֶׁבְּכָל קְבוּצָה שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הִיקָרִים שְׁהַחְזִיקוּ אֶת עַצְמָם בְּיַחַד, וְתַמִּיד דְּבָרוֹ בֵּינֵיהֶם רַק אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַל יְדֵי זֶה גָּדְלוּ וְהִצְלִיחוּ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְדוֹן אֶת כָּלָם לְכַף זְכוּת, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר כָּל מִינֵי מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכו', וְצָרִיכִים לְעֹזֵר אֶחָד לְהִשְׁנִי.

תְּהִלָּה לְאֵל הַיּוֹם מִתְחִיל לְתַפְקֵד הַבַּיִת הַתְּבָשִׁיל - אֶהְלֵ אַבְרָהָם, שְׁזֶה יֶאֱחָד אֶת כָּלֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁזוֹ הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָּה שָׂרַק יָכוֹל לְהִיוֹת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְשָׁלִי י"א) "וְזָרַע צְדָקָה שָׂכָר אָמַת" וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא לָךְ לָךְ) זֶה אַבְרָהָם, שְׁזָרַע צְדָקָה וְהָיָה מְאָכִיל עוֹבְרִים וְשָׁבִים, שְׁנֶאֱמַר (בְּרֵאשִׁית כ"א) "וַיִּטַּע אֲשֶׁל בְּבְאֵר שָׁבַע וַיִּקְרָא שָׁם בְּשֵׁם הַיְוִי" אֵל עוֹלָם" לְאַחַר שְׁהִיָּה מְאָכִילָן וּמְשָׁקֵן הָיוּ מְבָרְכִין אוֹתוֹ, וְאָמַר לָהֶם

לִי אַתֶּם מְבָרְכִין, בְּרַכּוּ לְבַעַל הַבַּיִת שְׁנוֹתַי לְכָל הַבְּרִיּוֹת אוֹכֵל
 וּמִשְׁקָה וְנוֹתֵן בָּהֶם רוּחַ, וְהָיוּ אוֹמְרִים לוֹ הֵיכֵן הוּא, אָמַר לָהֶם
 שְׁלִיט בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּמִמִּית וּמִחַיָּה מוֹחֵץ וְרוֹפֵא צַר אֶת הָעֶבֶר
 בְּמַעֲי אָמוּ וּמוֹצִיאוֹ לְאוֹר עוֹלָם מְגַדֵּל צְמַחִים וְאֵילָנוֹת מוֹרִיד
 שָׂאוֹל וַיַּעַל, כִּיּוֹן שֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִין כֶּךָ הָיוּ שׁוֹאֲלִין כִּיצַד נִבְרָךְ אוֹתוֹ
 וּמִחֲזִיקִין לוֹ לְטוֹבָה, הֲיֵה אוֹמֵר לָהֶם אָמְרוּ בְרוּךְ הַשֵּׁם הַמְּבָרָךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד, בְּרוּךְ נוֹתֵן לֶחֶם וּמְזוּן לְכָל בֶּשֶׂר וְהָיָה מִלְּמַדָּם בְּרִכּוֹת
 וְצַדִּיקוֹת, הוּא שְׁאֵמַר הַכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית י"ב ה') "וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר
 עָשׂוּ בַחֲרָן", וְלִכְן אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיעֶזֶר לִי לְפִתַּח יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַבַּיִת
 הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, שְׁזָה פֶתוּחַ לְכֻלָּם 'כָּל דְּכַפִּין יָתִי וַיֵּאכֹל'
 מִי שֶׁרַק רָעַב יָכוֹל לָבוֹא וּלְאָכֹל, וְהָעֶקֶר לְבָרָךְ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּקוֹל גְּדוֹל, וְלֵהֲשַׁתְּדֵל מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא יִהְיֶה שְׁמָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם
 אֵיזָה מוֹשֵׁב לְצִים וְכוּ', אֲלֵא יְדַבְּרוּ דְבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה
 פְּרָטִית, וְדְבוּרֵי תוֹרָה וְכוּ' וְכוּ', כִּי מָה זֶה מוֹשֵׁב לְצִים? אָמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ג') שְׁנַיִם שִׁיּוֹשְׁבֵין וְאֵין בִּינֵיהֶן דְּבָרֵי
 תוֹרָה הָרִי זֶה מוֹשֵׁב לְצִים, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים א') "וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא
 יֵשֵׁב", אֲבָל שְׁנַיִם שִׁיּוֹשְׁבֵין וַיֵּשׁ בִּינֵיהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה שְׁכִינָה שְׁרוּיָה
 בִּינֵיהֶם, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג') "אֲזַ נְדַבְּרוּ יִרְאֵי הוֹי"ה אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ
 וַיִּקְשֹׁב הוֹי"ה וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתַּב סֵפֶר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הוֹי"ה
 וְלַחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ"; וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֱלוֹ שְׁאוֹכְלִים
 בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, שִׁיְבָרְכוּ בְּרִפְת הַנְּהַנִּין בְּקוֹל גְּדוֹל,
 וְכֵן שִׁיְדַבְּרוּ בִּינֵיהֶם רַק דְבוּרֵי תוֹרָה וְדְבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה
 פְּרָטִית, וְהָיָה זֶה שְׁכָרִי.

הַיּוֹת שֵׁישׁ עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם הַחֲרָדִי הַרְבֵּה נוֹשְׁרִים וְנוֹשְׁרוֹת לְצַעֲרָנוּ הָרַב, וּלְצַעַר הַהוֹרִים שֶׁל הַיְלָדִים וְכוּ', שְׁרוֹאִים בְּחוֹשׁ שְׁהַיְלָדִים הָאֵלוּ גּוֹמְרִים בְּבֵית סֵהַר וְכוּ', וְכֵן עִם סַמִּים וְעַם אֲלִימוֹת וְכוּ', וּלְבִסּוֹף מִסְתַּבְּכִים עִם הַחֶק וְכוּ', וְהַהוֹרִים סוֹבְלִים מִזֶּה סָבַל נוֹרָאֵי כִּידוּעַ דְּבַר זֶה לְכֻלָּם, וְלִכֵּן לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי עֲכָשׁוּ מְשִׁמָּה חֲדָשָׁה לְהַצִּיל אֶת הַנַּעַר שְׁלָנוּ, וְאֲנִי הוֹלֵךְ לְשָׁנוֹת אֶת כָּל מַעֲרַכַת הַחַנוּךְ אֲצַלְנוּ בְּדֶרֶךְ כְּזוֹ שְׁעוֹד לֹא הָיָה בְּשׁוּם מְקוֹם, אִךְ אֲנִי צָרִיךְ אֶת עֲזָרְתְּךָ שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְעֹזֵר לִי בְּכָל מִינֵי אוֹפְנִים שְׁבַעוֹלָם, כִּי זֶה עוֹלָה הַמוֹן כֶּסֶף לְהֵבִיא מַחְנֻכִּים מְקַצְוֵיִים מִבְּחוּץ, וְלִכֵּן תִּרְחַם עַל הַיְלָדִים שְׁלֶךְ וְתִשְׁתַּדֵּל גַּם כֵּן לְהֵבִיא 'הוֹרָאוֹת קָבַע' לְפְרוּיִיקָט הַזֶּה, כְּדֵי שְׁנֻזְכָּה לְשֹׁמֵר עַל טְהָרַת יְלָדֵינוּ בְּחַנוּךְ הַטְּהוֹר, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּנִי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכוֹלְתְּךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְקָרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׁזֵה סְגָלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שָׁנִים מְקָרָא וְאַחַד תִּרְגּוּם, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְאַרְיִכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו, מְשֻׁנָּה: לְגֵרַס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת כְּסִדְרָן, שְׁזֵה מְטֵהר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלוּדָה, כִּי מְשֻׁנָּה אוֹתִיוֹת נִשְׁמָ"ה, וְכֵן זוֹכִים עַל יְדֵי רַבּוּי לְמוֹד מְשֻׁנִּיּוֹת לְפְרֻנְסָה בְּשַׁפְעַ, כִּי מְשֻׁנָּה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרֻנְסָ"ה, גְּמָרָא: לְהִיוֹת חֻזֵק מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אוֹ שֶׁתִּלְמַד לְבַד אוֹ שֶׁתִּלְמַד עִם חֲבֵרוֹתָא אוֹ שֶׁתִּלְךָ לְשִׁמוּעַ שְׁעוֹר בְּדָף הַיּוֹמִי, כִּי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל

יום דף גמרא, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי כל היהדות תלוי כפי שאדם זוכה ללמד דף גמרא, ודע לך שהשלושה למודים האלו מקרא משנה גמרא הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלושה למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפילו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רושם גדול בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ב' תקצג

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אמור, כ"ז ניסן ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

בימי העומר צריכים הרבה לעבוד על אהבת הזולת, כי הימים האלו הם ימי אבל, מפני שתלמידי רבי עקיבא לא כבדו זה את זה, כמאמרם ז"ל (יבמות ס"ב:): אמרו שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת עד אנטופרס, וכלן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה; רואים מזה שאם מזלזלים בהזולת, לבסוף מתים מיתה משנה רחמנא ליצלן, כי תלמידי רבי עקיבא לא צייתו את רבם שהיה הלמוד שלו ואהבת לרעהו כמוך, כמאמרם ז"ל (ירושלמי נדרים פרק ט' הלכה ד') רבי עקיבא אומר ואהבת לרעהו כמוך זה כלל גדול בתורה, דיקא תלמידיו מתו בין פסח לעצרת מפני שלא כבדו זה את זה, וכל זה מחמת שלא היה להם אמונת חכמים בלמוד רבם.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתתחזקי בכל מיני אופנים שבעולם להתחבר עם נשות אנשי שלומנו ביחד באהבה אחוה ורעות, ואשה תעזרנה לרעותה שאין למעלה מזה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כשיש אחדות והאהבה בין נשמות ישראל, ולהפך הסמ"ך מ"ם הרשע כל מגמתו שיהיה רק פירוודים בין נשמות ישראל, כי כשעם ישראל מתאחדים ביחד, על ידי זה אנחנו יכולים להכין את עצמנו להגאלה השלמה, והסמ"ך מ"ם מקטרג תמיד על נשמות ישראל שאין להם אהבה אחוה ורעות וכו', ויש ביניהם קטטות וכו', ולכן אנחנו צריכים להתחיל בקהלתנו הקדושה שיהיה שלום ואהבה בין נשות אנשי שלומנו, ושלא ישרה שום קנאה ושנאה ביניהן, וכבר אמרו בזהר (מדרש הנעלם זהר חדש נח כ"ג) אי חדא קהלה או חדא כנישתא

יִתְעַרְוֶן בְּתִיּוֹבְתָא מִיַּד אֲתִי בֶן דְּרֹד; אִם קַהֲלָה אַחַת אוּ בֵּית הַכְּנָסַת
אֶחָד יִתְעוֹרְרוּ בְּתִשׁוּבָה, מִיַּד בֶּן דְּרֹד בָּא, וְלִכְן עָלִינוּ לְהִתְחִיל
בְּקַהֲלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה עַל פְּגָם אַמוּנַת חֲכָמִים, וְעַל
פְּגָם מַחְלָקַת וְאֵי הַבְּנוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַל יְדֵי הָאֲחָדוֹת שִׁיְהִיָּה בִּינֵינוּ,
נִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּמַפְלַת הַסֵּמ"ךְ מ"ם שִׁיתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי דִיקָא בְיָמִים
אֵלוּ, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת סְפִירַת הָעֵמֶר חֶלֶק ב' סִימָן
ג') בְּסִפְרֵת הָעֵמֶר יְכוּלִין לְהַכְנִיעַ אֶת הַמְּסוּר. וְסִימָן לְעַמְר' -
רֵאשֵׁי תְבוֹת מ' אֲגָרָא ר'מָא ל' בִּירָא ע' מִיקְתָּא; וּמִי עוֹד הַמּוֹסֵר הֲכִי
גְדוֹל כְּמוֹ הַסֵּמ"ךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ, וְלִכְן דִּיקָא בְּזֶה שְׁנַת־אֶחָד יַחַד
בְּאַהֲבָה אַחֻוּהַ וְרַעוּת, נִזְכָּה לְבַטְלוֹ לְגַמְרֵי מֵהָעוֹלָם, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם
וְאַהֲבָה בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִהְיֶה יוֹתֵר פִּירוּדִים כְּמוֹ שֶׁהָיָה
אַצֵּל תְּלַמְדֵי רַבִּי עֲקִיבָא שְׁלֹא כִּבְדּוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי.

תְּהִלָּה לְאֵל הַיּוֹם מִתְחִיל לְתַפְקֵד הַבֵּית הַתְּבָשִׁיל - אֶהֱל
אֲבָרְהָם, שְׁזָה יֶאֱחָד אֶת כָּלֵל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁזָה הַצְּדָקָה
הֲכִי גְדוֹלָה שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (מְשַׁלֵּי י"א) "וְזָרַע צְדָקָה
שָׂכַר אֱמֶת" וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא לָךְ לָךְ) זֶה
אֲבָרְהָם, שְׁזָרַע צְדָקָה וְהָיָה מְאָכִיל עוֹבְרִים וְשָׁבִים, שְׁנֹאֲמַר
(בְּרֵאשִׁית כ"א) "וַיִּטַּע אֶשֶׁל בְּבְאֵר שֶׁבַע וַיִּקְרָא שֵׁם בְּשֵׁם הַוְי"ה אֵל
עוֹלָם" לְאַחַר שֶׁהָיָה מְאָכִילָן וּמְשַׁקֵּן הָיוּ מְבָרְכִין אוֹתוֹ, וְאָמַר לָהֶם
לִי אַתֶּם מְבָרְכִין בְּרַכּוֹ לְבַעַל הַבֵּית שְׁנוֹתָן לְכָל הַבְּרִיּוֹת אוֹכֵל
וּמְשַׁקֵּה וְנוֹתֵן בָּהֶם רוּחַ, וְהָיוּ אוֹמְרִים לוֹ הֵיכֵן הוּא, אָמַר לָהֶם
שְׁלִיט בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ וּמִמִּית וּמִחַיָּה מוֹחֵץ וְרוֹפֵא צַר אֶת הָעֶבֶר
בְּמַעֲי אָמוּ וּמוֹצִיָּאוּ לְאֹוִיר עוֹלָם מְגַדֵּל צְמָחִים וְאֵילָנוֹת מוֹרִיד

שָׂאוּל וַיַּעַל, בֵּינוֹן שֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִין כִּף הָיוּ שׁוֹאֲלִין בִּיצַד נְבָרָךְ אוֹתוֹ וּמַחְזִיקִין לוֹ לְטוֹבָה, הִיָּה אוֹמֵר לָהֶם אִמְרוּ בְרוּךְ הַשֵּׁם הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד, בְּרוּךְ נוֹתֵן לָחֵם וּמְזוֹן לְכֹל בֶּשֶׂר וְהָיָה מִלְמַדֵּם בְּרִכּוֹת וּצְדָקוֹת, הוּא שְׂאֵמֵר הַכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית י"ב ה') "וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בַחֲרוֹן", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה מִי שֶׁתַּעֲזוֹר לִי לִפְתַּח יוֹתֵר וַיּוֹתֵר אֶת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, שְׂזָה פְתוּחַ לְכֹלֵם 'כָּל דְּכַפִּין יָתִי וַיֹּאכַל' מִי שֶׁרַק רָעַב יָכוֹל לְבוֹא וְלֶאֱכַל, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקַשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְבוֹא לְהַתְּנֵדֵב לְעֲזוֹר לְתַת יָד וּשְׂכֵם בְּמַטְבַּח, כְּדֵי שֶׁנִּצְלִיחַ בְּגִדוֹל, כִּי עֲכָשׁוּ בְקִיץ בָּאִים הַמּוֹן אוֹרְחִים וְכו', וְאֲנִי רוֹצֵה לְהִרְאוֹת לְכֹלֵם אֶת הַחֶסֶד שֶׁיֵּשׁ בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא אֶלְמָן יִשְׂרָאֵל, תְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ קְהֵלָה קְדוּשָׁה בְּגִלְלֵי הַתַּחֲתוֹן שֶׁמוֹסְרֵת אֶת נַפְשָׁה לְעֲזוֹר אַחַד לְהַשְׁנִי וְכו'.

הַיּוֹת שֶׁיֵּשׁ עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם הַחֲרָדִי הַרְבֵּה נוֹשְׂרִים וְנוֹשְׂרוֹת לְצַעֲרָנוּ הָרַב, וְלְצַעֲרֵי הַהוֹרִים שֶׁל הַיְלָדִים וְכו', שְׂרוֹאִים בְּחוּשׁ שֶׁהַיְלָדִים הָאֵלוּ גּוֹמְרִים בְּבַיִת סֵהַר וְכו', וְכֵן עִם סַמִּים וְעִם אֲלִימוֹת וְכו', וְלְבַסּוֹף מִסְתַּבְּכִים עִם הַחֶק וְכו', וְהַהוֹרִים סוֹבְלִים מִזֶּה סָבֵל נוֹרָאִי כִּידוּעַ דְּבַר זֶה לְכֹלֵם, וְלִכֵּן לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי עֲכָשׁוּ מְשִׁמָּה חֲדָשָׁה לְהַצִּיל אֶת הַנַּעַר שֶׁלָּנוּ, וְאֲנִי הוֹלֵךְ לְשָׁנוֹת אֶת כָּל מַעֲרַכַת הַחַנוּךְ אֲצַלְנוּ בְּדַרְךְ כְּזֶה שֶׁעוֹד לֹא הִיָּה בְּשׁוּם מְקוֹם, אִךְ אֲנִי צָרִיךְ אֶת עֲזָרְתָךְ שֶׁתַּשְׁתַּדְּלִי לְעֲזוֹר לִי בְּכֹל מִינֵי אוֹפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי זֶה עוֹלָה הַמּוֹן כֶּסֶף לְהַבִּיא מַחְנֻכִים וּמַחְנֻכוֹת מְקַצְוֵעִים מִבְּחוּץ, וְלִכֵּן תִּרְחַמֵי עַל הַיְלָדִים שֶׁלְךָ וְתַשְׁתַּדְּלִי גַם כֵּן לְהַבִּיא 'הוֹרָאוֹת קְבֵע' לְפְרוּיִיקָט הַזֶּה, כְּדֵי שֶׁנִּזְכָּה לְשִׁמְרַע עַל

אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רנ"ז בְּנַחֲל שְׁנָא

טְהַרְתָּ יְלְדֵינוּ בְּחֻנוּךְ הַטְּהוֹר, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבַר זֶה בְּשׁוּם פְּנִים
וְאִפְּנִי.

הַלִּילָה בְּשַׁעַה תּשׁע וְחֲצִי יִהְיֶה שְׁעוֹר לְנָשִׁים בְּאוּלָם
הַשְּׂמֻחוֹת, וְרִצִּיתִי מְאֹד שֶׁתְּבוֹאֵי, כִּי יֵשׁ לִי דְבָרִים נְחוּצִים לְדַבֵּר
אִתְּכֶן.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תקצד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמור, כ"ז נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

לְנֻכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתְּעֻזְבוּ אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, יֵשׁ
לִי הַמוֹן צַעַר וְעִגְמוֹת נֶפֶשׁ מִכֶּם וּמֵהֵילָדִים שְׁלָכֶם שֶׁהֵם אֱלִימִים
וְכוֹ', רַבִּים עִם כָּלֶם וְכוֹ', מְנַבְּלִים אֶת הַפֶּה וְכוֹ', וּבִפְרֹט הַבַּת
שְׁלָכֶם מְאֹד מְקַלְקֵלֵת וְכוֹ', וְעוֹד נִעְשֶׂתָה ... לְבָנוֹת אַחֲרוֹת וְכוֹ',
וְלָכֵן מִי צָרִיךְ אֶתְכֶם לְגַמְרֵי בְּקֵהֵלָה? זֶה קֵהֵלָה פְּרֻטִית וְאֲנִי לֹא
רוֹצֶה שֶׁתִּהְיֶה פֶּה, אַתֶּם מְשַׁפְּחֵת אֱלִימִים וְכוֹ', מִתְּחִילִים עִם כָּל
תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם וְכוֹ', וְלָכֵן תְּעֻשׂוּ לִי טוֹבָה תְּצַאוּ מִפֶּה מַה שְׁיִוָּתֵר
מֵהָר.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תקצה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אֲמוֹר, כ"ז נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה שְׁאַתָּה צְרִיף לַחֲיּוֹת בְּפִתְחֵימֵינוּ וְכּוּ', וְלִבְלִבְכֶם
אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל פְּעַם בְּבִלְבוּלֵי חֲנָם וְכּוּ', סוּף כָּל סוּף אֶתָּה עוֹסֵק
בְּצָרְכֵי הָרַבִּים, וְחִכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (יְרוּשָׁלַיִם בְּרִכּוֹת פָּרָק ה'
הַלְכָה א') הָעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צָבוּר כְּעוֹסֵק בְּתוֹרָה, וְלִכְּן שְׁלֵא יִהְיֶה לְךָ
אִיזָה חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׁאַתָּה מְשַׁמֵּשׁ אֶת הַצָּבוּר, אֲדַרְבָּה אֲצִלוֹ
יִתְבָּרַךְ זֶה חָשׁוּב כְּאִלוֹ לְמִדּוֹ תוֹרָה, וְאִף שְׁזָה בָּא בְּעֵמֶל גְּדוֹל,
כְּבָר אָמַר הַתְּנָא (אֲבוֹת פָּרָק ב') וְכָל עֲמֵלִים עִם הַצָּבוּר יִהְיוּ עֲמֵלִים
עִמָּהֶם לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְלִכְּן צָא מִהַפְּתָחִים יִתְרִים שְׁנִכְנַס בְּךָ,
וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיף אוֹתְךָ עַל דְּרָךְ הָאֱמֶת, וְתִתְחַזַּק עִם כָּל
הַכַּחוֹת לֹא לְפַחַד מִשׁוּם דְּבָר, וְעַקֵּר הַצְּלָחַת הָאָדָם הוּא כְּשִׁמְכֵנִי
אֶת עֲצֻמוֹ בְּתוֹךְ הָאֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, לִידַע וְלִהְיוֹדִיעַ וְלִהְיוֹדֵעַ
שְׁדָּבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל
הָעֲלִיוֹן, וְאִז כְּשִׁאֲדָם מְכַנֵּס בְּדַעַתוֹ יְדִיעוֹת אֵלּוֹ וְחִי עִם זֶה, אֲזִי
מִתְבַּטֵּל מִמֶּנּוּ כָּל הַפְּתָחִים יִתְרִים.

וכתב מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות כלי היין הלכה א' אות א') מי
 ש'לבו שלם עם השם יתברך ואמונתו חזקה ומאמין שהכל
 ברצונו יתברך, אזי הוא בשמחה תמיד ואין לו שום דאגה ופחד
 כלל משום דבר שבעולם, כמו שכתוב (משלי ג') "אל תירא מפחד
 פתאם ומשאת רשעים כי תבא: כי הוי"ה יהיה בכסלך ושמר
 רגלך מלכד", כי מאחר שהכל רק ברצונו יתברך, אם כן אין לו
 להתירא משום דבר, כי מי יוכל לעשות לו דבר גדול או דבר קטן
 בלי רצונו יתברך, כמו שכתוב (תהלים קי"ח ו') "הוי"ה לי לא אירא
 מה יעשה לי אדם", ועל כן הוא שמח תמיד, ואפילו אם לפעמים
 באין עליו איזה יסורים חס ושלום מבעל בחירה וכו', אף על פי
 כן מאחר שידוע שהכל ברצונו יתברך לבד, הוא יכול לשמח את
 עצמו תמיד, כי בודאי פונת השם יתברך, שמביא עליו היסורים,
 הוא בודאי רק לטובה, אם להזכירו שישוב בתשובה, אם למרק
 עוונותיו, ואם כן כל היסורים חס ושלום, הם טובות גדולות, ועל
 כן הוא יכול לשמח את עצמו תמיד, כי יודע שהשם יתברך מלא
 רחמים, וכונתו יתברך בודאי לטובה, (תהלים ק"ג ט') "לא לנצח
 יריב ולא לעולם יטור", ובודאי ישוב השם וירחמהו ויטיב
 אחריתו, והיסורים יתהפכו לו לטובה גדולה לעולמי עד ולנצח
 נצחים, ועל כן הוא בשמחה תמיד, אבל מי שנוטה חס ושלום
 מהאמונה הקדושה, וטועה חס ושלום בכפירות של חכמי
 הטבע, וסובר שיש טבע מקרה ומזל חס ושלום, אזי אין לו שום
 חיים כלל, כי כל ימיו כעס ומכאובות, (איוב ט"ו) "כל ימי רשע
 הוא מתחולל ומספר שנים נצפנו לעריץ: קול פחדים באזניו
 בשלום שודד יבואנו", כי תמיד מתירא פן יבוא עליו שבר

פּתָאוּם, וּכְשָׁבָא עֲלִיו אֵיזָה צָרָה וְיִסוּרִין, אֵין לוֹ לְמִי לְפָנוֹת
 לְהוֹשֵׁעַ, וְעַל כֵּן הוּא מְלֵא צַעַר וְיִסוּרִין וּפְחָדִים וְעֲצוּבוֹת תְּמִיד,
 וְאֵין לוֹ שׁוּם חַיִּים כָּלֵל, אָבֵל מִי שֵׁישׁ לוֹ אָמוּנָה שְׁלֵמָה בְּרָצוֹן,
 הֵינּוּ שְׂיודֵעַ שֶׁהַכֵּל רַק בְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אָזִי זוֹכֵה לְשִׂמְחָה גְדוֹלָה,
 וְכֹל הַיְרָאוֹת וְהַפְחָדִים שֵׁישׁ לוֹ מֵאֵיזָה דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כָּלֵם
 נִתְהַפְּכִין לְשִׂמְחָה גְדוֹלָה, כִּי עַל יְדֵי זֶה הוּא חוֹזֵר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ
 וְיודֵעַ שֶׁהַכֵּל לְטוֹבָה; כְּמֵאמָרָם ז"ל (מְנַחוֹת נ"ג): מֵה זֵית אֵינוֹ
 מוּצִיא שְׁמֵנוֹ אֶלָּא עַל יְדֵי כִּתִּית, אַף יִשְׂרָאֵל אֵין חוֹזֵרִין לְמוֹטָב
 אֶלָּא עַל יְדֵי יִסוּרִין; וְאָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ט' סִימָן ח') טוֹב
 מְאֹד זֶה מִדַּת יִסוּרִין שֶׁעַל יְדֵיהָ הַבְּרִיּוֹת בָּאוֹת לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא;
 וְלִכֵּן רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמָּהּ בֵּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עַז בְּכֹל מֵה שֶׁעוֹבֵר
 עָלֶיהָ, וְשׁוּם דְּבַר שְׁלֵא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ, רַק תַּחֲזִיק מְעַמָּד
 וְתִרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּהּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת
 וּפְשִׁיטוֹת, וְתִבְרַח אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, וְתִרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה
 עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שׁוֹחֵר טוֹב תְּהֵלִים
 צ"ד) חֲבִיבִין יִסוּרִין, שְׁכֹשֵׁם שֶׁהַקְּרִבְנוֹת מְרָצִין כֶּף הַיִּסוּרִין מְרָצִין,
 בְּקִרְבָּנוֹת הוּא אוֹמֵר (וַיִּקְרָא א' ד') "וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו",
 וּבִיִּסוּרִין הוּא אוֹמֵר (שָׁם כ"ו מ"א) "אֲזוֹ יִרְצוּ אֶת עוֹנָם", וְלֹא עוֹד
 אֶלָּא שֵׁיִסוּרִין חֲבִיבִין מִן הַקְּרִבְנוֹת, שֶׁהַקְּרִבֵּן בְּמִמוֹן וְהַיִּסוּרִין
 בְּגוּף;

וְלִכֵּן חִזּוֹק וְאִמָּץ מְאֹד וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם רַק
 לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כָּל רִגַע וְדָקָה וְשִׁנְיָה שְׂאֵתָה בְּשִׂמְחָה, אֶתָּה
 מְקִים מְצוֹת עֲשֶׂה שֶׁל יְחִוּד הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ, כִּי כָּל שִׂמְחָתְךָ

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רַנ"ז בְּנַחֵל שְׁנָה

זֶה רַק "שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי", וְשִׁמְחָה זוֹ עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמֵחוֹת, וְלִכְּנֹן אֲסוּר לָךְ לְהַמְשִׁיךְ אַחֵר הַצֶּעֶר וְהִיסוּרִין, אֲלֵא תִשְׁתַּדֵּל לְמִצּוֹא רַק אֶת הַטּוֹב בְּעֵצְמָךְ, וְאִז הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּבַשֵּׂר לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תְּקִצּוֹ

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמור, כ"ז נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כָּל הַצָּרוֹת שֵׁיִשׁ לְבַנֵּי אָדָם עַל פִּי רַב זֶה בָּא מְקַנְאָה שְׂמֻקְנָא בְּהַזוּלָת, שֶׁהוּא חוֹשֵׁב שֶׁלְהַזוּלָת הוֹלֵךְ יוֹתֵר טוֹב מִמֶּנּוּ וְכוּ', וְהוּא דְגַמַּת הַסּוֹס שֶׁתְּמִיד רוֹאֶה אֶת הַדָּשָׂא שֶׁבְּגִנַּת חֲבֵרוֹ יוֹתֵר יָרוּק מִהַגֵּנָה שְׁלוֹ וְכוּ', כִּי אֵתָּה צָרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם מַה שֶּׁעוֹבֵר וְכוּ', מְטַעְמִים הַכְּמוּסִים אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', כִּי אֵת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְנַסִּים בְּנִסְיוֹן אַחֵר לְרֵאוֹת אִיךְ שֶׁהוּא יִתְחַזֵּק וְיִחַזֵּק מְעַמָּד דִּיקָא מִהַנְּסִיוֹנוֹת הַקְּשִׁים שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו, וְלִכְּנֹן אֵל תֹּאמֶר שָׂרָק עָלֶיךָ עוֹבֵר מַה שֶּׁעוֹבֵר, כִּי אֵין אָדָם

בְּזֶה הָעוֹלָם שְׁלֵא יַעֲבוֹר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁפָּר בְּחֵייו וְכוּ', וְזָכַר גַּם זְכוֹר מֵה שְׁבַפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ט) שְׁכָל בְּנֵי הָעוֹלָם כָּלָם מְלֵאִים יִסּוּרִים, אֵין גַּם אֶחָד שְׁיִהְיֶה לוֹ עוֹלָם הַזֶּה, וְאֶפִּילוֹ הָעֲשִׁירִים הַגְּדוֹלִים וְאֶפִּילוֹ הַשָּׂרִים, אֵין לָהֶם שׁוּם עוֹלָם הַזֶּה כָּלָל, כִּי כָל יְמֵיהֶם כְּעֵס וּמְכַאוּבוֹת, וְכָלָם מְלֵאִים טְרָדוֹת וְדַאגוֹת וְעֲצָבוֹת וְיִגוֹן וְאִנְחָה תְּמִיד, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ יִסּוּרִים מִיַּחֲדִים, וְאֵין גַּם אֶחָד מְכָל הָעֲשִׁירִים וְהַשָּׂרִים, שְׁיִהְיֶה לוֹ הַכֵּל כְּסֹדֵר כְּרֻצוֹנוֹ תְּמִיד, וְכָלָם כְּאֶחָד מְלֵאִים יִסּוּרִים וְדַאגוֹת תְּמִיד, וְזֶה בְּרוּר וְיָדוּעַ לְכָל מִי שְׁבָקִי קִצָּת בָּהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם. וְאֶפִּילוֹ מִי שְׁנִדְמָה עָלָיו, שְׁיֵשׁ לוֹ הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹת וַיֵּשׁ לוֹ כָּל הַתַּעֲנוּגִים, עֶשֶׂר וּנְכֹסִים וְכָבוֹד וְהוֹן רַב וְאַרְמוֹנִים גְּדוֹלִים וְכָלִים נִפְלְאִים וְתַכְשִׁיטִין וְסִגְלַת מְלָכִים וְכוּ' וְכוּ', אִם יִסְתַּכְּלוּ בּוֹ טוֹב טוֹב, יִרְאוּ שֶׁגַם הוּא מְלֵא כְּעֵס וּמְכַאוּבוֹת הַרְבֵּה תְּמִיד בְּכַמָּה מִיָּנִי אוֹפְנִים וְעִנְיָנִים, וְכִמוֹ שְׁאָמַר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ (קֹהֶלֶת ב') "גַּם כָּל יָמָיו כְּעֵס וּמְכַאוּבוֹת", וְכֹתִיב (אִיּוֹב י"ד) "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד, קָצֵר יָמָיו וְשִׁבַע רִגְזוֹ", וְזֶה כּוֹלֵל כָּל בְּנֵי אָדָם שְׁבַע עוֹלָם מְקַטֵּן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כָלָם נוֹלְדוּ לְעֵמֶל וּמְלֵאִים רוֹגְזֵי וְיִסּוּרִין, וְאֵין שׁוּם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה לְהִנָּצֵל מִהָעֵמֶל וְהַיְגוֹן הַזֶּה, כִּי אִם לְבָרַח לֵהשֵׁם יִתְבָּרַךְ וּלְעֵסֶק בְּתוֹרָה. וְכִמוֹ שְׁאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרַאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה י"ג סִימָן ז') "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד" 'אֲשֶׁרִי מִי שְׁעֵמְלוֹ בְּתוֹרָה', הֵינּוּ מֵאַחַר שְׁכָל אָדָם נוֹלֵד לְעֵמֶל, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַמְלִיט מִזֶּה בְּשׁוּם אַפֶּן, אֶפִּילוֹ אִם יִהְיֶה לוֹ כָּל חֻלְלֵי דְעֵלְמָא, בּוֹדְאֵי יִהְיֶה לוֹ עֵמֶל וְיִסּוּרִין וְדַאגוֹת הַרְבֵּה, עַל כֵּן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרַאשׁוֹ שְׁיִהְפֹךְ הָעֵמֶל לְעֵמֶל

שֶׁל תּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נּוֹלָד שְׁיַעֲמַל בְּתוֹרָה, וְאִז אֲשֶׁרֵי לוֹ, כִּי נִצּוֹל מֵעֲמַל הָעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכֶה לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא.

וְלָכֵן רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ, אֲדַרְבֵּה אֶתְּהָ צָרִיף לְעִבּוֹד עַל נְקוּדַת הַשְּׂמִיחָה לְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמָּהּ עִם כָּל נְקֻדָּה וְנְקֻדָּה שְׁיִשׁ לָהּ, כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בּוֹ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נ"ז). עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּהּ" מֵאֵי רִקְתָּהּ, אֶפִּילוֹ רִיקְנִין שְׁבָף מְלֵאִים מְצוֹת כְּרִמּוֹן; וְלָכֵן חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְדִיקָא מִתּוֹף הַצָּרוֹת וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', רָאָה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצֻמָּהּ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְסוֹף כָּל סוֹף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב שְׁתַּזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחַיֵּי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן, וְיֵאִיר עָלֶיךָ הָאוֹר הַגָּנוּז שְׁנֵה אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחִיל לָהּ בְּרִכָּה וְהַצֵּלְתָּהּ מִן הַשְּׂמִים

ב' תְּקִיצַז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי אָמוֹר, כ"ז נִיסָן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֶמֶת סִימָן מ"ד) עַל יְדֵי חֲלוּמוֹת יָדַע אָדָם אִם לְבוֹ אֶמֶת עִם אֱלֹקִי; אָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְבַדּוֹק בְּעֵצְמוֹ אִיךָ הוּא מִתְנַהֵג וְכוּ', אִם הוּא לֹא מִטְעָה אֶת עֵצְמוֹ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְהִטְעוֹת אֶת עֵצְמוֹ מְאֹד מְאֹד, יְכוּלִים לְחַשֵּׁב שֶׁהוּא כְּבָר בְּאִיזוֹ מִדְרָגָה, וּלְבַסּוֹף הוּא עֹדִין רַחוּק מְאֹד מְאֹד וְכוּ', וְלִכֵּן צָרִיכִים תָּמִיד לְבַדּוֹק אֶת עֵצְמוֹ אִיךָ הוּא מִתְנַהֵג, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת חֲלוֹם סִימָן ד') עַל יְדֵי הַדְּבוּר רַע עַל אֵיזֶה צְדִיק מֵת, מֵרְאִין לוֹ חֲלוּמוֹת מְבֹהָלִין; וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְדַבֵּר עַל שׁוֹם צְדִיק, וּמִכָּל שֶׁפֶן לֹא עַל צְדִיקִים שֶׁנִּסְתַּלְקוּ כְּבָר, שְׂזָה מָה שֶׁמְבִיא לוֹ חֲלוּמוֹת מְבֹהָלִים, וְכֵן צָרִיכִים לְהִתְנַהֵג בְּצַנְיָעוֹת גְּדוֹל מְאֹד, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת חֲלוֹם סִימָן ג') הַצְּנוּעַ בְּבֵית הַכֹּסֵף חֲלוּמוֹתָיו מִיִּשְׁבִּין עָלָיו; וְלִכֵּן צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד לֹא לְדַבֵּר בְּשֵׁרוֹתִים וְכוּ', וְעַל כָּלֵם דַּע לָךְ שֶׁכָּל מָה שֶׁקּוֹרָה עִם הָאָדָם שְׁרוּאָה חֲלוּמוֹת מְבֹהָלִים וּמִפְחִידִים אוֹתוֹ וְאִין לוֹ מְנוּחָה מְזָה כָּל הַיּוֹם, אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת גְּאוּה סִימָן י"ט) מְבֹהָלִין אֶת הָאָדָם בְּחֲלוּמוֹת כִּדִּי לְהִסִּיר מִמֶּנּוּ גְּאוּה שֶׁקּוֹעָה שֶׁהִיא מְכֻסָּה מִמֶּנּוּ שְׁאִינוֹ מְכִיר בָּהּ; וְלִכֵּן אָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵצְמוֹ אִם יֵשׁ לוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה בְּעֵצְמוֹ מִתְבַּטֵּל מִמֶּנּוּ כָּל הַגְּאוּה וְהַיִּשּׁוּת וְכוּ', כִּי כִּשְׂאָדָם מְכַנְּסִים בְּעֵצְמוֹ אֶת אֶמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִוָּדַע וְעַד אֲשֶׁר דָּבַר גְּדוֹל דָּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֵצְמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַל יְדֵי זֶה יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָנוּ, וְשׁוֹם דָּבַר לֹא יְכוּל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, מָה שְׁאִין כֵּן כִּשְׂאִין לְאָדָם אֱמוּנָה, אֲזִי נִכְנַס בּוֹ גְּאוּה וְיִשּׁוּת וְכוּ'

וכו', וְזֶה מֵה שְׁמֻכְנִיס בּו פְּחָדִים גְּדוּלִים, וּבִפְרָט בַּעַת הַשִּׁנָּה וְכו'.

מֵה אֹמֵר לָךְ זְכוּר גַּם זְכוּר אֲשֶׁר לֹמֵר קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה לְפָנֵי הַשִּׁנָּה הוּא תִקּוֹן מְאֹד מְאֹד גְּדוּל לְהַנְשָׁמָה, וּבִפְרָט מִי שְׁקוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה עַל פִּי סֵדֵר הָאֲרִיז"ל, נִמְחָל לֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כְּמוֹבָא (לְקוּטֵי הַלְכוּת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה הַלְכָה ב''), וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת ה.) כָּל הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע עַל מְטָתוֹ כְּאִלוֹ אוֹחַז חֶרֶב שֶׁל שְׁתֵּי פִיּוֹת בְּיָדוֹ שְׁנֹאֲמֵר (תְּהִלִּים קמ"ח) "רוֹמְמוֹת אֵל בְּגֵרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם", וְאָמְרוּ (שָׁם) כָּל הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע עַל מְטָתוֹ מְזִיקִין בְּדַלִּין הֵימָנוּ שְׁנֹאֲמֵר (אִיּוֹב ה' ז') "וּבְנֵי רֶשֶׁף יִגְבִּיהוּ עוֹף", הֵרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ מַעֲלַת הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה, וְזֶה צָרִיךְ הֵן הַגָּבֵר וְהֵן הָאִשָּׁה וְהֵן הַיְלָדִים לְקָרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיוּ שְׁמוּרִים מִמְּזִיקִים וּמִמְשַׁחִיתִים, וּמִחֲלוּמוֹת מִפְּחִידִים, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהַקְפִּיד מְאֹד מְאֹד מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְקִרְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה לְפָנֵי הַשִּׁנָּה, וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת הַיְלָדִים שֶׁיִּקְרְאוּ קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה, וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכֶּה לְחֲלוּמוֹת טוֹבִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתַּפְּלָל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תקצח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמוֹר, כ"ז נִסָּן ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֶל בְּתֵי הַיְקָרָה ... תְּחִיָּה, תְּלַמְּדַת סְמִינָר "בֵּית
מִלְכָּה"

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזְּקִי בִּירְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה,
שְׁזֶה יָבִיא אוֹתְךָ לְהִיּוֹת בַּת חֲסִידָה וּמְצַלַּחַת בְּחַיִּיךָ, כִּי
כְּשֶׁמְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּחַיִּים הַפְּרָטִיִּים אֲזִי הַכֹּל
הוֹלֵךְ אַחֲרַת, כִּי אֵינּוּ דוֹמָה מִי שֶׁתָּמִיד יוֹדַעַת שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
צוֹפֵה וּמְבִיט עָלֶיךָ, שָׂאז הִיא שׁוֹמֶרֶת עַל עֲצָמָהּ, מֵאֲשֶׁר בַּת
שׁוֹכְבָה שְׁחוֹשֶׁבֶת שֶׁהַכֹּל טֵבַע מְקָרָה וּמְזוֹל, וְנִדְמָה לָהּ שֶׁאֵין מִי
שֶׁמְסַתְּכָל עָלֶיךָ, וְאֵז הִיא פּוֹרֶקֶת עַל לְגַמְרִי, וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד
מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ לְטוֹבְתְךָ הַנִּצְחִי, שֶׁתִּתְחַדְּרִי בְּעֲצָמְךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדוֹ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְנַהֲגִי בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל
מְאֹד, וּבְצַנִּיעוּת, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בְּהַאֲשָׁה, כִּי הַאֲשָׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת
הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי מַגְבָּלִים לְהַגְבִּיחַ אֶת בְּעָלָהּ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית
רַבָּה פָּרָשָׁה י"ז סִימָן ז') מַעֲשֵׂה בְּחִסִּיד אַחַד שֶׁהָיָה נָשׁוּי לְחִסִּידָה
אַחַת, וְלֹא הֶעֱמִידוּ בָנִים זֶה מִזֶּה וְכוּ', וְגֵרְשׁוּ זֶה אֶת זֶה, הֵלֶךְ זֶה
וְנִשְׂאָה רִשְׁעָה אַחַת, וְעָשְׂתָה אוֹתוֹ רָשָׁע. הֵלְכָה זֹאת וְנִשְׂאָה לְרָשָׁע
אַחַד, וְעָשְׂתָה אוֹתוֹ צַדִּיק. הָיָה שֶׁהַכֹּל מִן הַאֲשָׁה;

כִּי הָאִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְהַפְךָ אֶת טֹבֵעַ בַּעֲלָהּ, וְלִכְן
אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּהִי בֵּת יִרְאָ שָׁמַיִם, וְתִלְכִי בְּצַנִּיעוֹת
גְּדוֹל מְאֹד, וְאִז כֹּל הַהֲצִלָּחָה שְׁבַחִיִּים יִדְבֵק בְּךָ, וְאֵל תִּקְחִי אֶת
דְּבָרֵי בְּקָלוֹת, כִּי הַנְּסִיווֹנוֹת הַקְּשִׁים וְהַמְּרִים שְׁעוֹבָרִים עֲכָשׁוּ
בְּעוֹלָם, וּבִפְרָט לְבָנֵי הַנְּעוּרִים, בְּנוֹת צְעִירוֹת, זֶה אֵינן לְתֹאֵר וְאֵינן
לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בֵּת יִשְׂרָאֵל מִתְחַזְּקֵת בִּירֵאת שָׁמַיִם וּבְצַנִּיעוֹת,
אִזִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמְּשִׁיךְ עָלֶיהָ חֵן כְּזֶה, שֶׁהֲצִלַּחַת הַחַיִּים לֹא
יורֵד מִמֶּנָּה, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ כְּמוֹ אֲבָא לְבֵת, תִּשְׁמְרִי
מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִתְחַבֵּר עִם בְּנוֹת מְקַלְקָלוֹת שְׁבַקְלוֹת יְכוּלוֹת
לְהוֹלִיךְ אוֹתְךָ לְשֹׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתְחַתִּיו וְכוּ', אֲנִי הוֹלֵךְ עֲכָשׁוּ
לְהִשְׁקִיעַ הַרְּבֵה בְּסָמִינְר, וְלְהַבִּיא מוֹרוֹת וּמְחַנְכוֹת מְקַצוּעִיּוֹת
וְשִׁילְמָדוֹ אוֹתְךָ גַּם מְקַצוּעַ כְּדִי שֶׁתִּתְּפַרְנְסִי אַחֵר הַחֲתָנָה בְּכָבוֹד
גְּדוֹל מְאֹד, וְלֹא תִצְטָרְכִי לְהַגִּיעַ לְטוֹבוֹת הַבְּרִיּוֹת, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד
מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ שֶׁתְּחַזִּיקִי מֵעַמָּד, וְתִצְיִיתִי אוֹתִי, וְתִרְאִי שְׂלֵא יִקַּח
הַרְּבֵה זְמַן וְתְהִי הִכִּי מְאֹשְׁרֵת בְּחַיִּיךָ, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם מְסִית אֶת
כָּל בֵּת יִשְׂרָאֵל לְקָלוֹת דַּעַת וְכוּ', וְלְהַפְּקוֹרוֹת וְכוּ', וְלִכְן תִּשְׁמְרִי
מְאֹד מְאֹד, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שֶׁתְּהִי הִכִּי מְאֹשְׁרֵת שְׂלֵא
תִיאָרֵת לְעַצְמְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה יִכְנָסוּ
לְתוֹךְ לִבְךָ, וְתִצְיִיתִי אוֹתִי, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תקצט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֹר, כ"ז נִסָּן ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנֶכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קוֹדֵם אֲנִי רוֹצֵה לְהִרְגִיעַ אוֹתְךָ שֶׁהָרֵב הַמְּפָרָסִים הַזֶּה שֶׁשִּׁמְעֶת מִמֶּנּוּ אֶת הַשְּׁעוֹר וְכוּ', הוּא בְּעֶצְמוֹ הֵתְקַרֵב אֶל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב עַל יְדֵי קוֹנְטָרַס אֶחָד מֵהַקוֹנְטָרַסִים שֶׁהִדְפַּסְתִּי, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל, וַיֵּשׁ גַּם תְּמוֹנוֹת אֵיךְ שֶׁהוּא הֵיךָ פַּעַם עִם שְׁעָרוֹת גְּדוּלוֹת וְאַרְכוּת, וְלוֹמֵד עִם בְּנוֹת אֶת הַקוֹנְטָרַסִים כְּדֵי לְקָרֵב אוֹתָן אֶל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, וְלִכְּן אֶל תִּתְּבַלְּבַל כָּלֵל וְכוּ', וְאֵל תִּפְנֵס בְּלַחֵץ וְכוּ'.

וְעַכְשָׁו אֶצִּיט לְךָ אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל עִם הַמְּקוֹרוֹת, וְאַתָּה בְּעֶצְמָךְ תִּבִּין מַה לְּפָנֶיךָ וְכוּ', וְאֵיךְ יְכוּלִים לְהִטְעוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ'.

בְּעֵינַי ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, עֵינַי שִׁיחוֹת הָר"ן סִימָן קפ"ה, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ שֶׁם "לְכַמָּה אֲנָשִׁים צָוָה לוֹמֵר ח"י [שְׁמוֹנָה עָשָׂר] פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת בְּכָל יוֹם", עֵינַי שֶׁם, מַה כְּתוּב שָׁמָּה? לוֹמֵר וְלֹא יוֹתֵר, הֵינּוּ רַק לוֹמֵר, וַיְדוּעַ שְׁמוֹהֲרַנ"ת ז"ל הֵיךְ אֶחָד מֵאֵלוֹ מֵאֲנָשִׁים שֶׁצָּוָה לָהֶם רַבֵּנוּ ז"ל לוֹמֵר ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְעַל זֶה הֵיךְ לְמוֹהֲרַנ"ת ז"ל מַחְלֶקֶת גְּדוּלָה מֵאֲבִיו רַבִּי נִפְתָּלִי

הִרְיָן ז"ל כִּי אָמַר בְּנֵי הוּא לְמַדָּן כָּל כֶּף גְּדוּל, וְלוֹ הַרְבֵּי שְׁלוֹ נוֹתָן לֹא תִקּוּן רַק לֹאמַר ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, וְכַעַס עָלָיו מְאֹד.

בְּעֵנִין לְמוֹד אָפִילוֹ שְׁלֵא מְבִינִים כָּל מָה שְׁלוֹמָדִים, יְדוּעַ אֵת דַּעַת רַבְּנוֹ ז"ל בְּעֵנִין סֹדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד שְׁלוֹ, עֵינֵי שִׁיחוֹת הָר"ן סִימָן ע"ו, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ שָׁם: "וּסְפָר עֲמָנֹי הַרְבֵּה הַרְבֵּה בְּעֵנִין זֶה שְׁטוֹב לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת וְלִבְלֵי לְדַקְדָּק הַרְבֵּה בְּלִמוּדוֹ. רַק לְלַמֵּד בְּפִשְׁטוּת בְּזִרְיוֹת. וְלִבְלֵי לְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ הַרְבֵּה בְּשַׁעַת לְמוּדוֹ מְעַנֵּין לְעֵנִין, רַק יִרְאֶה לְהַבִּין הַדָּבָר בְּפִשְׁטוּת בְּמִקּוּמוֹ. וְאִם לְפַעְמִים אֵינוֹ יָכוֹל לְהַבִּין דָּבָר אֶחָד, אֵל יַעֲמוֹד הַרְבֵּה שָׁם וַיִּנַּיֵּחַ אוֹתוֹ הָעֵנִין וַיִּלְמַד יוֹתֵר לְהֵלֵן. וְעַל פִּי הָרַב יֵדַע אַחֵר כֶּף מְמִילָא מָה שְׁלֵא הָיָה מִבֵּין בְּתַחֲלָה כְּשִׁילְמַד כְּסֹדֵר בְּזִרְיוֹת לְהֵלֵן יוֹתֵר.

וְאָמַר שְׂאִין צְרִיכִין בְּלִמוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד, לֹאמַר הַדְּבָרִים כְּסֹדֵר, וּמְמִילָא יְבִין. וְלֹא יִבְלְבֵּל דַּעְתּוֹ בְּתַחֲלַת לְמוּדוֹ שְׂרִיץָה לְהַבִּין תְּכָף וּמַחֲמַת זֶה יִקְשֶׁה לוֹ הַרְבֵּה תְּכָף וְלֹא יְבִין כָּלֵל רַק יִכְנִיס מַחוּ בְּהַלְמוּד וַיֹּאמֶר כְּסֹדֵר בְּזִרְיוֹת וּמְמִילָא יְבִין. וְאִם לֹא יְבִין תְּכָף יְבִין אַחֵר כֶּף. וְאִם יִשְׁאַרוּ אֵיזָה דְּבָרִים שְׂאֵף עַל פִּי כֵּן לֹא יוּכַל לְעַמּוֹד עַל כּוֹנְתּוֹ, מָה בְּכֶךָ? כִּי מַעֲלַת רַבּוּי הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַכֵּל, וְכִמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) 'לְגַמֵּר וְהָדָר לְסֹבֵר וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יֵדַע מָה קָאָמַר' שְׁנֵאָמַר (תְּהִלִּים קי"ט כ') "גְּרָסָה נִפְשֵׁי לְתַאֲבָה", כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַלְמוּד שְׂיִלְמַד בְּמַהִירוֹת וַיִּזְכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְעִבּוֹר כְּמָה פְּעָמִים אֵלוֹ הַסְּפָרִים שְׁלוּמַד, לְגוּמָרָם וּלְחֹזֵר לְהַתְחִיל וּלְגוּמָרָם פְּעַם

אחר פעם. ועל ידי זה ממילא יבין בפעם השני והשלישי כל מה שלא היה מבין בתחלה, כל מה שאפשר להבין ולעמד על דבריהם.

ודבר רבנו ז"ל הרבה מאד בענין זה. ואי אפשר לבאר דברים אלו בכתב היטב. אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלמוד. כי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד לגמר כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדקדוק גדול כי זה מבלבל מאד מן הלמוד. וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם. ומאומה לא נשאר בידם. אבל כשירגיל עצמו ללמד במהירות בלי דקדוקים הרבה, התורה תתקיים בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך ומדרשים וספרי הזהר וקבלה ושאר ספרים כלם. וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ח) שטוב לאדם שיעבר בחייו בכל הספרים של התורה הקדושה.

ופעם אחד חשב רבנו ז"ל מה שהאדם צריך ללמד בכל יום עד שאין היום מספיק. דהיינו לגמר בכל שנה ש"ס עם הרי"ף והרא"ש, וארבעה שלחן ערוך הגדולים, וכל המדרשים כלם, וכל ספרי הזהר והתקונים וזהר חדש, וכל ספרי קבלה מהאר"ז"ל, גם צריכין ללמד איזה שעור ביום בקצת עיון. ועוד חשב הרבה דברים. גם צריכין לומר תהלים בכל יום, ותחינות ובקשות הרבה הרבה. ואז ספר הרבה מענין זה שצריכין ללמד במהירות גדול ובזריזות ולכלי לבלבל דעתו בדקדוקים הרבה

מַעֲנִין לְעַנּוּן. וְהַדְּבָרִים הַלְלוּ הֵם בְּדוּקִים וּמְנִסִּים, גַּם לֹא הָיָה מְצוּה לַחֲזֹר תַּכְּף עַל לְמוּדוֹ רַק רְצוֹנוֹ תְּמִיד הָיָה לְלַמֵּד הַסֵּפֶר אוֹ הַפּוֹסֵק שְׁלוּמֵד כְּסֹדֶר מֵרֵאשׁוֹ לְסוּפּוֹ בְּזִרְיוֹת, וְאַחַר כֵּן יִתְחִיל פְּעַם שְׁנִי וַיִּגְמַר אוֹתוֹ כְּלוּ. וְכֵן פְּעַם אַחַר פְּעַם, עֵינַי שָׁם.

הַרִי שְׁלָךְ לְפָנַיךָ מַה אָמַר רַבְּנוּ ז"ל? וּמַה דַּעְתּוֹ בְּעַנּוּן זֶה? הֵינּוּ וְאָמַר שְׂאִין צְרִיכִין בְּלִמּוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד, לֹאמַר הַדְּבָרִים כְּסֹדֶר, וּבְאֵמֶת זֶה גְּמָרָא מְפֻרְשֵׁת (עֲבוּדָה זְרָה י"ט) 'לְגַמֵּר וְהָדָר לְסִבְרָא וְאַף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַה קָאָמַר' שְׁנֵאֲמַר (תְּהֵלִים קי"ט כ') "גִּרְסָה נִפְשֵׁי לְתַאֲבָה", וּפִרְשׁ אֶת הַמֵּאֲמָר חֲז"ל הִזְהֵ הֵן הַמְּהַר"ל מְפֻרָאג זי"ע בְּסִפְרוֹ (חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת) וְהֵן הַחִיד"א זי"ע בְּסִפְרוֹ (פֶּתַח עֵינַיִם) הֵינּוּ שְׂאֲמִירַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה תְּזַכֵּךְ אֶת נַשְׁמַתּוֹ, וּבּוֹדָאֵי מַה שְׂאָדָם לְמַד בְּזֶה הָעוֹלָם מְזַכִּירִים לוֹ אַחַר כֵּן בְּשָׁמַיִם, עֵינַי שָׁם.

וְעֵינַי לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימֵן ע"ד, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ שָׁם, יֵשׁ דְּבוּר בְּלֹא דַעָה, וַיֵּשׁ דְּבוּר בְּדַעָה וְכוּ', הוֹשַׁעְנָא רַבָּה הוּא דְּבוּר בְּחִינַת בְּלֹא דַעָה וְכוּ', וּמִבֵּיא שְׁמָה רַבְּנוּ ז"ל אֶת הַזְּהַר (קְדוּשִׁים פ"ה:) וּמֵאֵן דְּתִיאֻבְתִּיהָ לְמַלְעֵי בְּאוּרֵייתָא, [וּמִי שְׂיֵישׁ לוֹ רְצוֹן לְלַמֵּד תּוֹרָה] וְלֹא אֲשַׁכַּח מֵאֵן דִּיֻּלֵּיף לֵיהּ, [וְלֹא מוֹצֵא מִי שְׂיִלְמַד אוֹתוֹ] וְהוּא בְּרַחֲמֵיִתָּא דְּאוּרֵייתָא, לְעֵי בָהּ, [וְהוּא מְרַב אֶהְבָּה לְוַמֵּד תּוֹרָה] וּמְגַמְגֵּם בָּהּ, בְּגַמְגוּמָא דְּלֹא יָדַע. [וּמְגַמְגֵּם בְּלִמּוּד וְלֹא מִבִּין מַה שְׁלוּמֵד] כָּל מְלָה וּמְלָה סְלָקָא [כָּל מִלָּה וּמִלָּה עוֹלָה לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם] וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדֵי בְּהֵיִא מְלָה, [וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂמַח עִם הַמְּלִים שֶׁהוּא גּוֹרֵם] וְקַבִּיל לָהּ,

וְנִטַע לָהּ סַחְרָנִיָּה דֵּהֲהוּא נַחֵלָא, [וּמִקְבֵּל אוֹתָם מְלִים וְנוֹטַע מִזֶּה אֵילָנוֹת סָבִיב הַנַּחֵל הָעֵלְיוֹן] וְאֶתְעֵבִידוּ מֵאֵלִין מְלִין אֵילָנִין רַבְרַבִּין, וְאֶקְרוּן עַרְבֵי נַחֵל, [וְנִנְעָשִׂים מֵאֵלוּ הַמְּלִים שְׁמַגְמָגִם בְּתוֹרָה, אֲפִילוּ שֶׁהוּא לֹא מִבֵּין אֵילָנוֹת גְּדוּלוֹת, וְנִקְרְאִים עַרְבֵי נַחֵל], מִכָּל זֶה רוֹאִים אֶת מַעַלְתַּת הָאָדָם שְׂזוּכָה אֲפִילוּ לְגַמְגָּם בְּתוֹרָה, אֵיךְ שְׂזָה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעַלָּה, עֵינֵי שָׁם.

וְלֹא עוֹד אֵלָא שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ דְּבַר פְּלָא (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פְּרָשָׁה ב' סִימָן ט"ו) אָמַר רַבִּי אֶחָא עִם הָאֲרָץ שְׁקוּרָא לְאַהֲבָה אֵיבָה, כְּגוֹן וְאַהֲבַת וְאַיִיבַת, אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא (שִׁיר הַשִּׁירִים ב' ד') "וְדַלּוּגוּ עָלַי אַהֲבָה"; כֹּל כֶּף חֲבִיב אֵצֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֲפִילוּ שְׁעַם הָאֲרָץ מְגַמְגָּם וְלֹא אוֹמֵר נִכּוֹן אֶת הַמְּלִים, אִזּוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתוֹ, עֵינֵי שָׁם.

עַל כָּל פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא, אִף אֶחָד לֹא חוֹלֵק שְׁבוּדָאֵי אִם אָדָם מִבֵּין מַה שֶׁהוּא לוֹמֵד אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, אֲבָל מַה לַעֲשׂוֹת כְּשֶׁאָדָם פָּגוּם וְכוּ' וְכוּ', וְהַמוֹחִין שְׁלוֹ לֹא קוֹלְטִים מַה שֶׁהוּא לוֹמֵד וְכוּ' וְכוּ', אוּ מִפְּנֵי סְבוּת אַחֲרוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי רַבְּנוּ ז"ל נוֹתֵן לָנוּ עֲצָה קְלָה וְנִנְעִימָה אֵיךְ שְׁכָל אֶחָד יְכוּל לְלַמֵּד עַל יְדֵי שְׁיִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לוֹמֵר מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ וְכוּ' וְכוּ', עַד שְׁבַסוּף עַל יְדֵי רַבּוּי אֲמִירָה יִצְלִיחַ בְּגְדוּל, וְיִזְכָּה גַם לְהִבִּין, וְגַם לְזַכֵּר.

וְסִפְרֵי הַגְּאוּן הַמְּפֹלָא רַבִּי יוֹסֵף עֲנִיָּל זי"ע שְׁחַבֵּר הַמוֹן סְפָרִים, כְּשֶׁשָּׂאֵלוּ אוֹתוֹ אֵיךְ זָכָה כָּל כֶּף לְהַתְּעִלוֹת בְּתוֹרָה עַד

שְׁזָכָה לְחִדּוּשׁ בְּכָל מְקֻצְעוֹת הַתּוֹרָה? עָנָה וְאָמַר כְּשֶׁהִתְחַלַּתִּי לְלַמֵּד לְמִדְתֵּי אַרְבָּעִים פְּעָמִים ש"ס בְּמַהֲרֵי יָד גִּמְרָא בְּלִי רַש"י וְתוֹסְפוֹת, וּפְרָשְׁתִּי אֶת הַגְּמָרָא לְפִי דַעְתִּי, אֶפִּילוּ לֹא כְרַש"י וְכוּ', וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁנִּכְנַס לִי תְּשׁוּבָה עֲצוּמָה לְלַמֵּד, אָז נִכְנַסְתִּי בְּמֵלֵא הַמְּרִץ לְלַמֵּד עִם רַש"י וְתוֹסְפוֹת וּמְפָרְשִׁים, וְכֵן הִתְחַלַּתִּי לְחִדּוּשׁ חֲדוּשִׁים רַבִּים, הָרִי שֶׁלֶּךָ לְפָנֶיךָ שְׁקוּדִים צְרִיכִים הַרְבֵּה לְגַרְסַ עַד שְׁיִכְנַס בּוֹ חֲמִידוֹ דְּאוּרֵייתָא, חֲשַׁק לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

וְעַיִן בְּסֵפֶר "רַחֲמֵי הָאֵב" (אוֹת לְמוֹד) עוֹד זֹאת אוֹמֵר לִי לְבִי עֲצָה טוֹבָה לְמִי שֶׁלֹּא זָכָה וְלֹא הִשְׁיִגָה יָדוֹ בַּתּוֹרָה אוֹ מִי שֶׁטְרוּד מְאֹד בְּעִסְקָיו וּדְאָגוֹת וְאֵין דַּעְתּוֹ צְלוּלָה לְלַמֵּד בְּעֵינָיו, שִׁילְמַד בְּכָל יוֹם דָּף גִּמְרָא וּפְרָק מְשֻׁנּוֹת בְּאַמִּירָה בְּעֵלְמָא כְּלוּמַד הַזֶּה אֶף שְׁאִינוֹ מְבִיֵן מַה קָאָמַר, כִּי הִלְשׁוֹן מְסַגֵּל לְנַפְשׁ, וּבְלִבִּי סִפְק שְׁיִשְׁאַר עַל כָּל פְּנִים קָצַת בְּלָבוֹ, וְאֲנִי הַכְּרַתִּי סַנְדְּלָר אֶחָד שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ יָד בְּלְמוּד וְהָיָה גּוֹמֵר בְּכָל שָׁנָה סֵדֵר הַש"ס בְּאַמִּירָה בְּעֵלְמָא, וְהָיָה צֶלֶם אֱלֹקִים עַל פָּנָיו כְּאֶחָד הַגְּדוּלִים, עַיִן שָׁם.

וַיֵּשׁ עוֹד הַמוֹן מְקוֹרוֹת לְהִרְאוֹת לָךְ אֵיךְ שֶׁכָּל דְּבוּר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל זֶה דְּבוּר מְשַׁכְּנֵת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאוֹי לוֹ לְמִי שֶׁחוֹלֵק עַל זֶה וְכוּ', וְכִבֵּר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין ק"י). כָּל הַחוּלֵק עַל רַבּוֹ כְּחוּלֵק עַל הַשְּׁכִינָה; (שָׁם) כָּל הָעוֹשֶׂה מְרִיבָה עִם רַבּוֹ כְּעוֹשֶׂה עִם שְׁכִינָה; (שָׁם) כָּל הַמְּתַרְעֵם עַל רַבּוֹ כְּאֵלוֹ מְתַרְעֵם עַל הַשְּׁכִינָה, (שָׁם) כָּל הַמְּהַרְהֵר אַחַר רַבּוֹ כְּאֵלוֹ מְהַרְהֵר אַחַר שְׁכִינָה, וְלִכֵּן אֶחָד שְׁקוּרָא אֶת עֲצוּמוֹ חֲסִיד בְּרַסְלָב, אֵיךְ הוּא יָכוֹל לְחַלֵּק עַל דְּבָרֵי

רַבְּנוּ ז"ל? אֵין זֶה אֶלָּא טְנוּף מַעֲשֵׂיו שֶׁעָדִין לֹא נָקָה אֶת עֲצָמוֹ מִהַחֲמֵץ בְּפֶסַח שְׁזָלֵל, וְאָכַל וְזָלֵל טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וְכוּ', וְחָלַל שַׁבַּת בְּקַבְּיעוֹת וְכוּ', וְעָבַר עַל כָּל הָעֲרִיזוֹת שֶׁבַתּוֹרָה וְכוּ', זֶה מֵה שֶׁמְקַרְקַר בּוֹ וְכוּ', וְעוֹד לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְהַעֲבִיר לְרַבִּים דְּמִיּוֹנוֹת וּשְׁטוּיּוֹת כְּאֵלוֹ שֶׁהִמְצִיא מִכְרָסוֹ וְכוּ', וְחָבַל מְאֹד שֶׁהִמוֹן עִם נִמְשָׁכִים אַחַר אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ שֶׁקּוֹרְאִים אֶת עֲצָמָם 'רַבָּנִים' מִפְּנֵי שֵׁישׁ לוֹ זָקֵן אַרְוֶף עַד הַטְּבוֹר... וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ב') וְלֹא עִם הָאֲרֶץ חָסִיד, אָדָם רוֹצֵה לְהִיּוֹת חָסִיד שֶׁקּוֹדֵם יִלְמַד אֶת דְּבָרֵי רַבּוֹ יִשָּׁר וְהַפּוּף הַפּוּף וְיִשָּׁר וְכוּ', עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּי מִמֶּשׁ וְכוּ', וְגַם אִזּוֹ שִׁיְהִיָּה לוֹ אֵימָה וְיִרְאָה וּפְתַח גְּדוֹל מְאֹד אֵיךְ אוֹמְרִים תּוֹרָה בְּרַבִּים, שֶׁבְּפָרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן מ"ז) וְהַצְדִּיק הָאֵמֶת יֵשׁ לוֹ אֵימָה גְּדוֹלָה כְּשֹׁאמֵר תּוֹרָה, יוֹתֵר מֵאֵימַת רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם הַכַּפּוּרִים, עֵין שָׁם.

וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מַעֲצוֹת הַמּוֹן עִם שֶׁאִמַּר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ז') וְכִשְׁמֻקְבָּלִים עֲצוֹת מְרַשְׁעִים הוּא בְּחִינַת נְשׁוּאִין בְּקִלְפָה וְכוּ', עֲצוֹת הַנְּחָשׁ וְכוּ', זְוֹוג דְּסִטְרָא אַחֲרָא וְכוּ', מֵה שֶׁאֵין כֵּן עֲצוֹת הַצְדִּיק הוּא כְּלוֹ זֶרַע אֵמֶת, עֵין שָׁם.

וְעַתָּה אֲסַפֵּר לָךְ סִפּוּר מְעַנִּין, בְּקִרְתִּי פְּעַם אֶצֶל הָרַב הַחָסִיד ר' לױ יִצְחָק בְּנֵדֵר ז"ל שֶׁהִיָּה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְאִזּוֹ הִתְחִיל לְלַמֵּד מִסֵּכַת קְדוּשִׁין, וְכִשְׁבָּאתִי סָגַר אֶת הַגְּמָרָא וְדִבֵּר אֵתִי הַרְבֵּה, וְכִשְׁנִפְרְדָּנוּ לְוָה אוֹתִי עַד הַדְּלֵת, וּבִאוֹתוֹ שְׁבוּעַ חֲזָרְתִּי אֵלָיו בְּיוֹם

חֲמִישִׁי, וְהִנֵּה מַה אָנִי רוֹאֶה? שֶׁהוּא אוֹחֵז דָּף פ' בְּמַסְכַּת קְדוּשִׁין, וְכִשְׂרָאָה שְׁאֵנִי כָּל כֶּךָ מִסְתַּכֵּל עַל הַדָּף אִיפֹה שְׂאוּחֵז, אָמַר לִי נִשְׂאָר לִי עוֹד שְׁתֵּי דָפִים לְסִים וְחֵיךְ, וְדַבֵּר עִמִּי אִז הַרְבֵּה מֵעַנִּין סֹדֵר דֶּרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְאִיךְ שְׁצָרִיכִים לְצִיַּת אוֹתוֹ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, וְאָמַר לִי אִז בְּזֵה הַלְשׁוֹן "בְּנֵי אָדָם יְכוּל לְעַבּוֹר לָהֶם יָמִים וְשָׁנִים שְׁלֵא יִפְתָּחוּ לֹא מְשָׁנִיּוֹת וְלֹא גְמָרָא וְכוּ', וְהַכֵּל מִפְּנֵי שֶׁהֵם חֲכָמִים בְּעִינֵיהֶם וְלֹא רוֹצִים לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל", וְהָאִיךְ לִי בְּשִׂיחָה זֹה הַרְבֵּה מְאֹד, עַד שְׁאָמַר לִי "רַד 'לְשׁוֹל' וְתִשְׁאַל שְׁמָה אֶת הָאֲבָרְכִים אִם אָפִילוּ פַּעַם אַחַת זְכוּ לְסִים ש"ס"? עַכְשָׁו אֲשָׁאֵל אוֹתְךָ אִיךְ יְכוּלִים לְהִתְחִיל בְּיוֹם רֵאשׁוֹן מַסְכַּת קְדוּשִׁין, וְלִסְיָמָה בְּיוֹם חֲמִישִׁי? אִם לֹא שְׁלֵמָד עַל פִּי סֹדֵר הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, כִּי הָרִי הָיָה לוֹ עוֹד הַרְבֵּה שְׁעוּרִים וְכוּ'.

הַיּוֹצֵא מִדְּבָרֵינוּ שְׁצָרִיכִים לְזַכֵּר טוֹב טוֹב מַה שְׁאָמַר הַחֲכָם מְכַל אָדָם (מְשַׁלֵּי ט') "אִם חֲכָמָת חֲכָמָת לָךְ וְלִצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא", אִם אָדָם חֲכָם, הוּא חֲכָם לְעַצְמוֹ, וְאִם הוּא עוֹשֶׂה לִּיצְנוֹת מִהַזּוּלָּת, הוּא עוֹשֶׂה לִּיצְנוֹת מֵעַצְמוֹ לֹא מִהַזּוּלָּת, כִּי הַזּוּלָּת הָיָה לוֹ שְׁכָל וְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׂיחוֹת הַר"ן סִימָן נ"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ שְׁאָדָם יְכוּל לְחִיוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם שְׁבַעִים שָׁנָה, וּפַעַם אַחַת לֹא סִים תַּנִּיךְ, שְׁשָׂה סֹדְרֵי מְשָׁנָה, בְּבָלִי יְרוּשְׁלַיִם תּוֹסֵפְתָא, רַמְבַּ"ם טוֹר שְׁלַחַן עָרוּךְ, סְפָרֵי הַזְּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכוּ'.

[עֵינַי בְּמִכְתָּבֵי ר' אַבְרָהָם ב"ר נַחֲמָן ז"ל מִכְּתַב ג', וְזֶה לְשׁוֹנוֹ
שָׁם: כְּפִי בְּקִיאוֹתַי בְּרַבֶּם מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שָׁגַם הֵם אֵין לָהֶם זְכִיָּה
לִידַע מֵאוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן מוֹהֵר"ן זְצוּק"ל וְכו', עֵינַי שָׁם].

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אוֹתָנוּ עַל הַדֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה, וְנַצִּיחַ אֶת
רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, בְּלֵי שׁוֹם שָׁכַל וְהַשְׁכָּלוֹת
כָּלֵל, וְלֹא יִטְעוּ אוֹתָנוּ הַמוֹן עִם כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תר

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אֲמוֹר, כ"ז נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

אֲנִי מְזַהֵר אֶתְכֶם אֲזַהְרֶה אַחֲרוֹנָה שְׁתַּעֲזְבוּ אֶת הַקְּהֵלָה
שְׁבָנִיתִי בְּיַזַּע וּבְדָם בְּטוֹב, זֶה קְהֵלָה פְּרֻטִית, בֵּית הַכְּנֶסֶת פְּרֻטִי,
מְבָנִים פְּרֻטִיִּים שְׁשִׁיכִים אֵלַי, אִם אַתֶּם לֹא תַצְאוּ מֵהַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ,
אֲנִי הוֹלֵךְ לְפָרְסֶם אֶתְכֶם בְּכֹל הַקְּהֵלָה, כִּי הִילָדִים שְׁלָכֶם מֵאֵד
מְקַלְקָלִים, וְלִכְן אֲנִי מְבַקֵּשׁ בְּכֹל לְשׁוֹן שֶׁל בְּקֶשָׁה לְמַעַן טוֹבְתְכֶם
שְׁתַּעֲזְבוּ בְּרַצוֹן טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם הַצְּלִיחָה רַבָּה מִחוּץ לַקְּהֵלָתָנוּ

ב' תרא

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אמור, כ"ז ניסן ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שכל תפלה כל תחנה כל בקשה כל שיחה שבר ישראל מתפלל ומתחנן ומבקש ומדבר אל הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, ועושה רעש גדול בשמים, אבל מטעמים הכמוסים יש נשמות שלוקח להם זמן עד שנשמע ונתקבל תפלתם, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (דברים רבה פרשה ב' סימן י"ז) על הפסוק (דברים ד' ז') "כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרבים אליו כהו"ה אלקינו בכל קראנו אליו", מהו בכל קראנו אליו? אמרו רבנן יש תפלה שנענית לארבעים יום, ממי את למד ממושה, דכתיב (דברים י"ח) "ואתנפל לפני הו"ה ארבעים יום" וגו', ויש תפלה שנענית לכ' יום, ממי את למד מדניאל דכתיב (דניאל י') "לחם חמדות לא אכלתי עד מלאת שלשה שבועים ימים ואחר כך אמר הו"ה שמעה הו"ה סלחה" וגו', ויש תפלה שנענית לשלשה ימים, ממי את למד מיונה, דכתיב (יונה ב') "ויהי יונה במעי הדגה" וגו' ואחר כך "ויתפלל יונה אל הו"ה אלהיו ממעי הדגה", ויש תפלה שנענית ליום אחד, ממי את למד מאליהו, דכתיב (מלכים א' י"ח) "ויגש אליהו הנביא ויאמר" וגו', ויש תפלה שנענית לעונה, ממי את למד

מְדוּד, דְּכִתִּיב (תהלים ס"ט) "וְאֲנִי תִפְלְתִי לָךְ הַיְוִ"ה עֵת רְצוֹן", וַיֵּשׁ תִּפְלֵה שְׁעַד שְׁלֵא יִתְפַּלֵּל אוֹתָהּ מִפְּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲנֶה, שְׁנֵאמַר (ישעיה ס"ה) "וְהָיָה טָרִם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אַעֲנֶה"; וְלִכֵּן אֶסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׁרוּצִים, וּמֵה שְׁצָרִיכִים, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת עֵקֶשׁן עַל תִּפְלֵה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, כְּמוּכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימֵן קצ"ו) רַק לְבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, אִם יִתֵּן יִתֵּן, וְאִם לֹא לֹא, וְלֹא לְהַפְסִיק מִלְּהִתְפַּלֵּל, אֲזִי סוּף כָּל סוּף הַיְשׁוּעָה תְּבוּא, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ל"ב:) אִם רָאָה אָדָם שֶׁהִתְפַּלֵּל וְלֹא נִעֲנֶה יַחֲזֹר וְיִתְפַּלֵּל שְׁנֵאמַר (תהלים כ"ז י"ד) "קְוֵה אֶל הַיְוִ"ה חֲזֹק וַיֶּאֱמַן לְבָבָּךְ וְקוֹה אֶל הַיְוִ"ה", כִּי בּוֹדֵאֵי אִם מִתְעַקְּשִׁים אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ פַּעַם אַחַר פַּעַם וְלֹא מִתְעַיְפִים בְּתִפְלָה, אֲזִי רוֹאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי מֵה שֶׁתִּפְלֵה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לִפְעֹל, וְלִכֵּן אֵל תִּגִּידִי 'הַמְּצִיאוֹת רְחוּקָה מִמֶּנִּי כִּי אֵינִי לִי אֶפְשָׁרוֹת טְכָנִית' וְכוּ', רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימֵן ר"ג) הַטָּבֵעַ מַחֲיֵב כָּךְ וְהִתְפַּלֵּה מִשְׁנֵה אֶת הַטָּבֵעַ, וְאִם אֶת רוּצָה לְרֹאוֹת וּלְהִתְבוּנֵן מֵה זֶה עֵקֶשׁנוֹת בְּתִפְלָה וְכוּ', וְאִיךְ שֶׁמֵּהמְצִיאוֹת הָרֹאָה דְּבַר אֶחָד, וְהִתְפַּלֵּה הָרֹאָה דְּבַר שְׁנֵי, כְּדֵאֵי לָךְ לְבוֹא לְיִבְנָאֵל וְתִסְתַּכְּלִי עַל הַבַּיִת הַכְּנֻסֶת שְׁנַבְּנָה בְּפֶאֶר וּבִיפִי מִשְׁהוּ מִיְחָד, זֶה הָיָה אַחַר תִּפְלֵה שֶׁל עֲשָׂרִים שָׁנָה יוֹם יוֹם שְׁעָה שְׁעָה בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלֵל, בְּשְׁעָה שְׁרִשְׁע מְרִשְׁע שֶׁם לְנוּ רְגָלִים וְלֹא נִתֵּן בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לְבַנוֹת אֶת הַבַּיִת הַכְּנֻסֶת, וְאֲנִי לֹא הִפְסַקְתִּי מִלְּהִתְפַּלֵּל בְּעֵקֶשׁנוֹת גְּדוּלוֹהַ, וְלֹא הִתְיַאֵשְׁתִּי בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְאִף שְׁכַלְסֵם אָמְרוּ לִי שְׁזָה בְּלִתִּי אֶפְשָׁרִי לִי חֲקִית

וכו', ולא אַקְבֵּל רְשִׁיּוֹן וְכוּ', וְשָׁמוּ לִי רִגְלֵי בְּכָל הַמְשָׁרְדִים וְכוּ', אֲבָל מֵרַב תְּפִלָּה הַכֹּל הִתְהַפֵּךְ, וְהִנֵּה הַמְבֻנָּה עוֹמֵד לְתַפְאֶרֶת, וְלִכְן שָׂאָף אֶחָד לֹא יִגִּיד שֶׁתְּפִלָּה לֹא מוֹעִיל, אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁמִי שִׁירָאָה אֶת הַמְבֻנָּה הַזֶּה, יִקְבֵּל הַתְּחִזְקוֹת עַל תְּפִלָּה, וְלִבְקֵשׁ אֶפִּילוּ עַל שְׂדוּד הַטֵּבַע וְנִסִּים נִגְלִים, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

וְלִכְן אֵל תִּתְיַאֲשִׁי מִתְּפִלָּה בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סִימָן רל"ב) גְּבוּר אֶחָד חָגַר מִתְּנִיּוֹ לְכַבּוֹשׁ חוֹמָה חֲזָקָה. וְאַחַר כֵּךְ כָּשָׂא אֶל הַשַּׁעַר, הִיָּה אָרוּג עַל הַשַּׁעַר מִטּוֹה מְקוּרֵי עַכְבִּישׁ שֶׁסֶתֵּם הַשַּׁעַר. וְכִי יֵשׁ שְׁטוֹת מִזֶּה שִׁיְהִיָּה חוֹזֵר מִמְּלַחְמָתוֹ מִחֻמַּת הַסְּתִימָה שֶׁל הַקּוּרֵי עַכְבִּישׁ?! (וְהַנְּמָשֶׁל מוּבָן), וְאַחַר כֵּךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: הָעֵקֶר הוּא הַדְּבֹר. שְׁעַל יְדֵי הַדְּבֹר יִכּוּלִין לְכַבּוֹשׁ הַכֹּל וְלִנְצַח כָּל הַמְּלַחְמוֹת. וְאָמַר: אֵף עַל פִּי שִׁיכּוּלִין לְהַתְּבוּדָד בַּמַּחְשָׁבָה, אֲבָל הָעֵקֶר הוּא הַדְּבֹר. וּמְבֹאֵר הַנְּמָשֶׁל מִמִּילָא לְעִנְיָן מַה שֶׁקָּשָׁה עַל הָאָדָם לְדַבֵּר לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹ לְפָנֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים מַה שֶׁבִּלְבוֹ. וְכֹל זֶה מִחֻמַּת בּוֹשָׁה וְכַבְדוֹת שֶׁלוֹ שְׂאִין לוֹ עֲזוֹת דְּקִדְשָׁה, בּוֹדָאֵי הוּא שְׁטוֹת גְּדוּל. כִּי הֵלֵא הוּא רוֹצֵה לְכַבּוֹשׁ בְּדַבְּרוֹ מִלְּחָמָה חֲזָקָה שֶׁהוּא מִלְּחָמַת הַיָּצֵר, וְעַכְשָׁו כִּשְׁהוּא סְמוּךְ לְדַבֵּר, וְלִכְבֵּשׁ וְלִשְׁבֵּר חוֹמוֹת וְלִפְתּוֹחַ שְׁעָרִים עַל יְדֵי הַדְּבֹר, וּבְשִׁבִיל מְנִיעָה קֵלָה מִחֲלִישׁוֹת דַּעְתוֹ וְכִיּוֹצֵא, יִמְנַע חֵס וְשָׁלוֹם מִלְּדַבֵּר?! כִּי הֵלֵא הַמְּנִיעָה הַזֹּאת נִחְשָׁבֶת לְסְתִימָה שֶׁל קוּרֵי עַכְבִּישׁ כִּנְגֵד הַחוֹמוֹת שֶׁרוֹצֵה לְשִׁבֵּר בְּדַבְּרוֹ;

וְלִכְּנַת מְשִׁיכֵי לְהַתְּפַלֵּל וְתִרְאֵי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזוֹב
אוֹתָךְ, וְיִהְיֶה לְךָ נְסִים נְגִלִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְצִיַת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּלֵי
שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, אֶלֶּא מִבְּקֶשׁ כָּל מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ,
לְבִסוּף הוּא יִקְבֵּל אֶת זֶה בְּדֶרֶךְ פֶּלֶא, וּבְדֶרֶךְ נֶס, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק
בְּתַפְּלָה רַק אֵל תִּתְיַאֲשִׁי.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תרב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמוֹר, כ"ז נִסָּן ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לְאַבְרָהָם אָבִינוּ (בְּרֵאשִׁית כ"א י"ב)
"כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלַיךְ שָׂרָה שָׁמַע בְּקוֹלָהּ", אִם אֲשַׁתְּךָ לֹא רוֹצֶה
שֶׁתִּסַּע, אֵל תִּסַּע וּתְצִיַת אֶת אֲשַׁתְּךָ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, כִּי
בְּפִרוֹשׁ הַזֶּה־יִרְנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלוֹם בֵּית, וְאָמַר (שִׁיחוֹת
הַר"ן סִימָן רס"ד) שֶׁצָּרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתוֹ. כִּי אָמַר הֵלֵא
הַנְּשִׂיִם הֵם סוֹכְלִים צָעֵר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיִּלְדֵיהֶם,
צָעֵר הָעֵבוֹר וְהַלִּידָה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עוֹצֵם מְכֹאֲבֶם
וְצָעֵרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכֹמָה אֹפְנִים הַקְּשִׁים וְכַבְּדִים מְאֹד מְאֹד וְכו',
וְכו', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם וּלְכַבְּדֵם. וְכֵן אָמַרו

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכַא מְצִיעָא נ"ט.) 'אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דַתְתַּעְתְּרוּ', [תַּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתֵּהִי עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת ס"ג.) 'דִּינּוּ שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלַת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדֵי דַת בְּרַסְלָב, שֶׁהַבְּעַל מְכַרְח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיט מְקַרְב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹכְנִים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל דְּבָרִים אֱלוּ מְאֹד מְאֹד, עַל אֱלוּ שְׁמִשְׁפִּילִים אֶת נְשׁוֹתֵיהֶם, וּמִי שֶׁהָיָה לוֹ סְכָסוּךְ עִם אִשְׁתּוֹ, רַבְּנוּ ז"ל לֹא רָצָה לְקַבֵּל אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְלֹא רָצָה אֲפִילוֹ לְרֹאוֹת אוֹתוֹ, וְיָדוּעַ הַסְּפוּר שֶׁהָיָה בְּשָׁבוּעוֹת אוּ בְּחֻנְפָה, שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵת שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב עַל הַשְּׁלַחַן עִם אַנְ"שׁ: "וְוָעַר הָאִט דַּאס אֵינן זִיךְ אַזאַ עֲזוּת, צוּ הָאָפֶן בֵּי מֵינן טִיש אַ הֶרְהוּר רַחֲמָנָא לִי צִלָּן, אֵיךְ מֵינן נִיט טַשְׁעֵרִינְעַר, נִיט בְּרַסְלָבִיר, נִיט טַעֲפֵלִיקְעַר", [מִי יֵשׁ לוֹ אֶת הָעֲזוּת שֶׁהָיָה לוֹ הֶרְהוּר רַע בְּשְׁלַחַנִי, אֲנִי לֹא מִתְכוּן עַל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מַעִיר טַשְׁעֵרִין, וְלֹא מַעִיר בְּרַסְלָב, וְלֹא מַעִיר טַעֲפֵלִיק], וְטִירָאוּיַצֵּר לֹא הַזְכִּיר, וְהַבִּינּוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִי הוּא הָאִישׁ הַזֶּה, כִּי הָיָה שֵׁם אֶחָד מְטִירָאוּיַצֵּעַ שְׁלֵא הָיָה לוֹ שְׁלוֹם בֵּית כְּשֵׁתֵי שָׁנִים, וְתַכְף קָם רַבְּנוּ ז"ל מִן הַשְּׁלַחַן וְנָכַס לְחֻדְרוֹ, וְהָאִישׁ הַזֶּה שְׁלֵא הָיָה לוֹ שְׁלוֹם בֵּית עֲמֵד עַל הַפֶּתַח וּבָכָה הַרְבֵּה מְאֹד, וְגַם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּקִשׁוֹ מְרַבְּנוּ ז"ל בְּעָדוֹ, עַד שֶׁהַבְּטִיחַ שְׁיִחְזוֹר לְבֵיתוֹ וְיִשְׁלִים מִיד עִם אִשְׁתּוֹ, וְאַז יַצֵּא רַבְּנוּ ז"ל מְחֻדְרוֹ, וְהַמְשִׁיךְ אֶת סֵדֵר הַנְּהַגְתּוֹ בְּשְׁלַחַנּוֹ הַטְּהוּר, וְרֹאִים מְכָל זֶה אֵיךְ שְׁרַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל שְׁלוֹם בֵּית, וְאִם לֹא

הִיָּה שְׁלוֹם בֵּית לֹא רָצָה לְשַׁכַּת אֶפִּילוֹ בְּאוֹתוֹ שְׁלַחַן אִיפֵּה שְׁהָאֲדָם
הַזֶּה יוֹשֵׁב.

מֵה שְׂאִין כֵּן בְּעִנְיַן רֹאשׁ הַשָּׁנָה אָמַר בְּפִרוּשׁ רַבְּנֵי ז"ל (ח"י
מוהר"ן סימן ת"ו) שְׂאֶפִּילוֹ הַצְּדִיק בְּעֶצְמוֹ מוֹנֵעַ אוֹתוֹ שְׁלֹא יִסַּע
אֵלָיו, גַּם כֵּן לֹא יִשְׁאַל אוֹתוֹ, כֹּל כֵּךְ חָשׁוּב לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנֵי ז"ל
עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַזְהִירָנוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאִזּוּ דְּנִים אֶת הָאָדָם
עַל כֹּל הַשָּׁנָה מֵה יִהְיֶה אִתּוֹ, וּמֵה יִהְיֶה עִם אִשְׁתּוֹ וְעִם יְלָדָיו, כִּי
כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רֹאשׁ הַשָּׁנָה ח:): בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה נִדוּן מֵה
יִהְיֶה בְּסוֹפוֹ, הֵינּוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא יוֹם הַדִּין וְהַנּוֹרָא שְׁדָנִים אֶת
כָּלֶם כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, מֵה יִהְיֶה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּשָׁנָה זוֹ, מִי
לְחַיִּים מִי לְמוֹת וְכוּ', מִי בַחֲנִיקָה וּמִי בַשְׂרִפָּה וְכוּ', וְכֵן אָמְרוּ
(בִּיָּצֵה ט"ז). כֹּל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִים מְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, הֵינּוּ שְׂאִז
כּוֹתְבִים אֶת הַתְּקָצִיב לְאָדָם עַל כֹּל הַשָּׁנָה, וְכֵן אָמְרוּ (בְּרֹאשִׁית רַבָּה
פְּרָשָׁה נ"ו סימן י"ג) כֹּל יְמוֹת הַשָּׁנָה יִשְׂרָאֵל נֶאֱחָזֵין בְּעִבְרוֹת,
וּמִסְתַּבְּכִין בְּצָרוֹת, וּבְרֹאשׁ הַשָּׁנָה הֵן נוֹטְלִין שׁוֹפֵר וְתוֹקְעִין בּוֹ,
וְנִזְכָּרִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוּא מוֹחֵל לָהֶם; כְּשֹׁאֲדָם חוּטֵא
בַר מִינֵן, אֲזִי בְלִי שׁוּם סֶפֶק יִקְבַּל עֲנֵשׁ, כִּי יֵשׁ דִּין וְיֵשׁ דִּין, אֲבָל
כְּשֹׁבָא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וּמִבְּקֵשׁ סְלִיחָה, וּמִכְּנִיעַ אֶת עֶצְמוֹ לְפָנָיו
יִתְבַּרֵךְ, מִיָּד הוּא מוֹחֵל לוֹ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שׁוּחַר טוֹב תְּהִלִּים ק"ב)
"פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעֶרְעֵר", אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כָּלֶפֶי דּוֹרוֹת אָמְרוּ,
שְׂאִין לָהֶם לֹא נִבְיָא וְלֹא כְהֵן וְלֹא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שִׁיכַפֵּר עֲלֵיהֶם,
אֲלֹא עוֹד תְּפִלָּה אַחַת שְׁנִשְׁתִּיר לָהֶם שְׁהֵם מִתְּפַלְּלִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה
יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְלֹא תְּבַזֶּה אוֹתוֹ מֵהֶם. הוּי, וְלֹא בְזָה אֶת תְּפִלָּתָם;

הרי שלף לפניה שבראש השנה אז הוא המשפט לכל העולם כלו, והנה ידוע כשיש משפט חמור צריכים לקחת עורך דין גדול, וככל שהמשפט יותר גדול ויותר מסבך, לוקחים את העורך דין הכי גדול, ואם נגזר עליו איזה ענש מות רחמנא ליצלן, אזי לוקחים את העורך דין הכי גדול בעולם, ואף שזה עולה הון תועפות, מוכרים את כל מה שיש לו כדי לשלם להעורך דין, העקר שיציל אותו ממות בטוח לחיים, והנה רבנו ז"ל הוא העורך דין הכי גדול בעולם, והוא הכריז (חיי מוהר"ן סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירושה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפילו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי; ולכן נוסעים אל רבנו ז"ל על ראש השנה, כדי שהוא יהיה לנו עורך דין בהמשפט ששופטים אז את כל אדם, והוא מוסר את נפשו עבור כל אחד שבא אליו וחוזר שם בתשובה שלמה ומבקש ממנו יתברך שישמר אותנו כל השנה מכל מיני צרות ורעות רבות וכו', ושנזכה להכתב בשנה של בריאות והצלחה בחיים, ופרנסה טובה, ושמירה מכל מיני גנבות וגזלות ואלימות, ומכל מיני מיתות משנות, כי הצדיק האמת הוא העורך דין הכי גדול, ורבנו ז"ל רצה שכלם יהיו אצלו בראש השנה בלי יוצא מן הכלל, ולכן אשתך צריכה להבין כי בזה שאתה נוסע אצל רבנו ז"ל, אתה מציל את עצמך ואותה ואת הילדים מכל מיני מארעות ומכשולים וסכנות שרק קורה בעולם, וכן שתכתב בפרנסה בשפע, ובכל הישועות שרק צריכים, האם לא כדאי בשביל זה

לְהַשָּׂאֵר לְבַד עִם הַיְלָדִים סֵף הַכֹּל כַּמָּה יָמִים? הֲרֵי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה פּוֹעֲלִים אֶצֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּמַלְיוֹנִים וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי הָאֱמוּנָה הַחֲזָקָה בְּזֶה וְכוּ', וְלָכֵן לָמָּה לְנָשִׁים לְדַאֵג? אֲדַרְבָּה הֵן צְרִיכוֹת לְגַרֵּשׁ אֶת בַּעֲלֵיהֶן לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, כִּי אִם שָׁמָּה מִחֻלְקִים בְּרִיאוֹת, פְּרִנְסָה, שְׁלוֹם בַּיִת, יְלָדִים, נַחַת וְכוּ' וְכוּ', הֲאִם זֶה לֹא שׁוּה פִי מַלְיוֹן מַלְנִסֶּע לְעִסְקִים מַעֲבָר לִים לְמַזְרַח הַרְחוֹק כְּמוֹ סִין, אוֹ בַּמַּעֲרָב הַפְּרוּעַ כְּמוֹ לוֹס אֲנֶגְלוֹס? וְלָכֵן הַנָּשִׁים צְרִיכוֹת לְדַעַת שְׁבַעֲלֵיהֶן לֹא נוֹסְעִים לְחַפְּשָׁה כַּמָּה יָמִים אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲלֹא שֶׁם נִמְצָא הָעוֹרֵף דִּין הַכִּי גְדוֹל בְּעוֹלָם שֶׁהוּא מִמְלִיץ עֲבוֹרָנוּ, וּבְזָכוֹתוֹ נִבְיָא הַבִּיטָה כָּל מָה שְׁאַנְחָנוּ צְרִיכִים וְכוּ', וְהֵן צְרִיכוֹת לְדַעַת שְׁזֶה בְּכָלֵל לֹא קָל לְהִיּוֹת שָׁמָּה בְּכַמָּה יָמִים הָאֵלּוּ, הַגְּשָׁמִיּוֹת אֵינּוּ גְשָׁמִיּוֹת בְּכָלֵל וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד עוֹבֵר אֶת הַתְּקוּן שְׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל בּוֹדֵאי זֶה מִשְׁתַּלֵּם בְּמַלְיוֹן אַחַד.

וְלָכֵן לְדַעַתִּי תְּצִיֵּת אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְתִסַּע רַק לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן, וּבַעֲזָרְתּוֹ יִתְבַּרְךָ כְּשִׁיתְּאָפְשֵׁר לָכֶם אֲזִי תִסַּע עִם אֲשֶׁתְּךָ לְטִיּוֹל לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאֵז תִּהְיֶה בְּמִירוֹן וּבְצַפַּת וּבְטַבְרִיא וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב' תרג

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אמור, כ"ז ניסן ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מבאר בכמה מקומות בכתבי האריז"ל אשר בעת אמירת תקון חצות ראוי לשבת על הארץ וכו', עם כל זאת תלמידי הבעל שם טוב הקדוש זי"ע ותלמידי המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע, לא הקפידו על זה, אלא יש שישבו במקומם איפה שלמדו, ושם אמרו תקון חצות, וכל אחד הלך לפי דרכו, העקר הוא להיות ער בזמן חצות שאז הוא עת רצון גדול בשמים, ויכולים לפעל אצל הקדוש ברוך הוא כל מה שרק מבקשים, כי אז הוא יושב כביכול נגד הקדוש ברוך הוא ממש פנים אל פנים וכו', והקדוש ברוך הוא שומע את תפלתו ותחינתו, ומשלים משאלות לבו כל מה שמבקש, כי אז הוא עת רצון גדול וכו'.

וכן מובא כמה וכמה פעמים בזהר הקדוש שהגאון תבוא רק על ידי אלו שקמים לפנות בקר ואומרים את סדר תקון חצות, ומעלת האדם שער אז, איך לתאר ואין לשער כלל, כי הקדוש ברוך הוא כביכול נמצא אז פה למטה בזה העולם, בסוד פנים אל פנים, כמו שכתוב (איכה ב' י"ט) "שפכי כמים לבך נכח פני הוי"ה", ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קמ"ט) חצות

הוא מְסַגֵּל כְּמוֹ פְּדִיוֹן, כִּי הוּא הַמְתַקֵּת הַדִּינִים, וְלִכֵּן אִם יֵשׁ לְמִישֶׁהוּ דִין, הָעֶצֶה שְׂיִהְיֶה עַר אֲזוּ וַיֹּאמֶר אֶת סֵדֶר תִּקּוֹן חֲצוֹת, וַיִּמְתַּק מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים, וּמוֹהֲרֵנָּה ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי הַלְכוֹת הַשְּׂכַמַּת הַבְּקָר הַלְכָה א' אוֹת ט"ו) כְּמוֹ שֶׁהִגְאֵלָה הָרֵאשׁוֹנָה הִיְתָה בְּחֲצוֹת לַיְלָה, כְּמוֹ כֵּן הִגְאֵלָה הָעֵתִידָה תִּהְיֶה רַק בְּזִכּוֹת אֵלוֹ הָאֲנָשִׁים שְׂקָמִים בְּחֲצוֹת לַיְלָה, כִּי הִיְתָה הִגְאֵלָה הָרֵאשׁוֹנָה בְּחֲצוֹת דִּיקָא. וְכֵן הִגְאֵלָה הָאֲחֵרוֹנָה שְׂאֲנּוּ מְקוּיִם בְּמִהְרָה בְּיַמִּינוּ תִּהְיֶה עַל יְדֵי בְּחִינַת חֲצוֹת, עַל יְדֵי הַכְּשָׁרִים וְהִירָאִים הָעוֹמְדִים בְּכָל לַיְלָה בְּחֲצוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס
 לְכָבוֹד נְשֻׁמַת
 חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוּרָה הַטְּהוּרָה,
 אֲסִפְקֻלְרֵיא הַמְּאִירָה
 מֵאוּר עֵינֵינוּ חֵיית נַפְשֵׁנוּ, מְקָרֵב לְכָבוֹת
 יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים
 מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
 הָרַב הַגָּאוֹן הַצְּדִיק
 מוהר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זַלְהֵ"ה
 בֶּן
 הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זָאב זַצ"ל
 עָלָה בְּסַעְרָה הַשְּׁמַיְמָה
 י"ז שְׁבַט תשע"ה
 תִּהְיֶה נְשֻׁמַתוֹ צְרוּרָה בְּצִוּוֹר הַחַיִּים תַּחַת
 בְּנֵי הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקוֹתוֹ תִּגֵּן
 עֲלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנִזְכֶּה לְהַנּוֹת מֵאוּרוֹ
 הַבְּהִיר וְהַתְּגִלוֹת כְּבוֹד שְׁמִים
 שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הספר הקדוש הזה הודפס

לזכות הרודף צדקה וחסד ראש וראשון לכל דבר

שבקדושה שלא נח ולא שקט, מאז הסתלקותו

של מורינו רועינו, עטרת ראשינו

מרן מוהרא"ש הקדוש זצוק"ל

לקיים צוואתו האחרונה ולהוציא לאור את כל

"חלקי שו"ת אשר בנחל" עד המכתב האחרון.

הרה"ח אלהנן מאזוז נ"י ומשפ'

שיזכו לשמש את מוהרא"ש בזה ובבא,

ומתוך נחת מכל יוצאי חלציו

ושפע כפול ומכופל

וכל מילי דמיטב.

אמן ואמן

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכּלֵי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכליות
החטאים והוא פגם הברית, רחמנא ליצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל
ישראל, רבנו הקדוש והנורא,
אור הגנוז והצפון, בוצינא קדישא עלאה,
אדונינו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי כל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-בם: ד רבו עצבותם אחר מהרוו כל אסיף נספיהם מדם, וכל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני כל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשואול, לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינה נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׂוּי פִשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְיָ לֹו עֵוֶן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי הִחַרְשָׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמִי, בְּשִׂאגָתִי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדְךָ נִהַפֵּךְ לְשִׁדִּי, בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעָךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אִמְרָתִי אֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֱלֹיֶיךָ לְעַת מְצוּא רַק לְשִׁטָּף מִיָּם רַבִּים, אֱלֹיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אֶתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פִּלֵּט תִּסּוּבְּכֵנִי סָלָה: ח אֲשִׁפִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זֹו תִּלְךָ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבַּיִן בְּמַתְּג וְרִסָן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֱלֹיֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבוֹטֵחַ בֵּינִי, חֹסֵד יִסּוּבְּכֵנִי: יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל:

מא * לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלָטָהוּ יְיָ: ג יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ, וְאֶל תִּתְּנָהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו: ד יְיָ יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דָּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֶתָּ בַחֲלִיו: ה אָנִי אִמְרָתִי יְיָ חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יִאֲמְרוּ רַע לִי, מִתִּי יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרֵאוֹת שׁוֹא יִדְבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֶן לֹו יֵצֵא לְחוּץ יִדְבֵּר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ כָּל שְׂנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דִּבֵּר בְּלִיעֵל יֵצוּק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם אִישׁ שְׁלוּמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחַמִּי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב: יא וְאַתָּה יְיָ חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֵמָה לָהֶם: יב בְּזֹאת יִדְעָתִי כִּי חִפְצָתָּ בִּי, כִּי לֹא יִרִיעַ אִיבֵי עָלַי: יג וְאָנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הכפלי

ותצייבני לפניך לעולם: יי ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משפיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, בן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אלהיך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על בן אזכרה מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משפריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חיי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אלהיך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויפוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו כפלב ויסובבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

שמע: ט ואתה יי תשחק למו תלעג לכל גוים: • עזו אליך
אשמרה פי אלהים משגבי: יא אלהי חסדי יקדמיני, אלהים
יראני בשררי: יב אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך
והורידמו, מגננו אדני: יג חטאת פינו דבר שפתימו וילכדו
בגאונם ומאלה ומפחש יספרו: יד כלה בחמה כלה ואינמו
וידעו פי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה: טו וישבו
לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: טז חמה יניעון לאכל, אם
לא ישבעו וילינו: יז ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך פי
היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: יח עזי אליך אומרה, פי
אלהים משגבי אלהי חסדי:

עז א למנצח על ידותון לאסף מזמור: ב קולי **אל אלהים
ואצעקה, קולי אל אלהים והאזין אלי: ג ביום צרתי אדני
דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג, מאנה הנחם נפשי: ד
אזכרה אלהים ואהמיה, אשיחה ותתעטף רוחי סלה: ה
אחזת שמרות עיני, נפעמתי ולא אדבר: ו חשבתי ימים
מקדם, שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי
אשיחה, ויחפש רוחי: ח הלעולמים יזנח אדני, ולא יסיף
לרצות עוד: ט האפס לנצח חסדו, גמר אמר לדר ודר: י
השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי
היא שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי יה פי אזכרה מקדם
פלאך: יג והגיתי בכל פעלך, ובעלילותיך אשיחה: יד
אלהים בקדש דרפך מי אל גדול באלהים: טו אתה האל
עשה פלא, הודעת בעמים עזך: טז גאלת בזרוע עמך בני
יעקב ויוסף סלה: יז ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו,

** באמרך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אלף למ"ד אלף למ"ד הי"ו יו"ד מ"ם

אף ירגזו תהמות: ^{יח} זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: ^{יט} קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: ^כ בים דרבה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: ^{כא} נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ ^א תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ^ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ^ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ^ד כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ^ה זרמתם שנה יהיו, בבקר כחציר יחלה: ^ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ^ז כי כלינו באפה, ובחמתה נבלנו: ^ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ^ט כי כל ימינו פנו בעברתה, כלינו שנינו כמו ה ה: ^י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: ^{יא} מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: ^{יב} למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: ^{יג} שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיך: ^{יד} שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: ^{טו} שמחנו פמות עניתנו, שנות ראינו רעה: ^{טז} יראה אל עבדיך פעלה, והדרה על בניהם: ^{יז} ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה ^א הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ^ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ^ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ^ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ^ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ^ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ^ז הוא יי אלהינו בכל

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צְוָה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק : י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב
לְחֶק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתְּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר, כַּמַּעֲט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לְעַשְׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים : טו אֵל תִּגְעוּ בַּמְּשִׁיחִי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטָּה-לְחֶם
שָׁבַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעַבְדֵי נִמְכָר יוֹסֵף : יח עָנּוּ
בַּכֶּבֶל וְרָגְלוֹ, בְּרִזַּל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַתָּה בֵּא דְבַרְוֹ, אִמְרַת יְיָ
צִרְפָּתָהּוּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינּוֹ : כב לְאַסֵּר שָׁרְיִי בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקַנְיִי יַחֲסֶם : כג וַיְבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפְרֹ אֶת עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרַיִם : כה הִפְךָ לְבָם לְשׂוֹנֵא
עַמּוֹ, לְהַתְּנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בָם דְּבַרֵי אֲתוּתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֵׁף וַיַּחֲשֹׁף, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיִּמַּת אֶת דְּגָתָם : ל שָׁרַץ אֲרָצָם צִפְרֻדְעִים, בַּחֲדָרֵי מְלָכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיְבֵא עָרֶב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם
בְּרֵד, אֲשֶׁר לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּךְ גִּפְנָם וַתִּאֲנָתָם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיְבֵא אֲרָבָה, וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר : לה וַיֹּאכַל כָּל
עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו
כוֹשֵׁל : לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, פִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עָנָן לְמִסְךָ, וְאֵשׁ לְהָאִיר לְיִלָּה : מ שָׁאַל וַיְבֵא שָׁלוֹ,
וְלָחֶם שָׁמִים יִשְׁבִיעֶם : מא פָּתַח צוּר וַיַּזּוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עֲמוּ בְשֹׁשׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בַּחֲרִיו: מִד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם,
וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מֵה בַעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקֵּיו, וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ
הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בבל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנבל וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

תנ"ך
עם רש"י

חסידות

משניות
ברטנורא

מדרש
רבא

מדרש
תנחומא

ליקוטי
מוהר"ן

ליקוטי
הפילות

שולחן
ערוך

חדש! חדש!

האוצר היומי

תכנית למנוי יומית, בסדר קצר ובהיר
לסיים שבועה עשר חלקים בתורה בתוך שבוע שנים!

זה הזמן להחליט איך יראו ה-7 שנים הבאות שלך!

הצטרפו עוד היום לאלפי הלומדים

- בבלי
- ירושלמי
- תוספתא
- זוהר
- טו"ר
- רמב"ם
- תיקוני זוהר
- משניות
- מוסר יומי

רוכשים סט מפואר, הכולל 42 כרכים מהודרים
ומקבלים ספריה
במתנה!
בעלות מוסבדת ובפריסת תשלומים נוחה
* 24 תשי" בכרטיס אשראי | 12 צקים | אפשרות לרכוש את הסט גם בחוברות

בייחודם
ובהמותם של
גדולי ישראל מכל
הזמנים והעדות

מוקד הזמנות: *5610

דו"צ לאור
ניצני הקידוש

הוצאה לאור "ניצני הקודש"

ת"ד 599, יבניאל 15225. טלפון- 054-2287882

"הוצאה לאור ניצני הקודש" - חברה לפרסום ספרים ופיתוח תוכן דתי-חסידי. המטה: יבניאל 15225. טלפון: 054-2287882. אתר: www.nitzanei.co.il

הריני שמח להיות שותף במפעלכם הקדוש ולאשר בזה את השתתפותי בהוצאה לאור של ספרי מורא"ש ורביז"ל. עפ"י כתב ההרשאה המצורף בזה, הנכם רשאים לחייב את חשבוני ב-21 בחודש בסך _____ ש"ח. בתורנו בכל מילי דמיטב על תמיכתכם החשובה במפעלינו הקדושים. יהיה רצון שימלא ה' משאלות ליבכם לטובה בברכות וישועות בכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו, אמן.

תשלום ממוקד קצב נא לזאת חק"א מס' 02057. תשלום כספים אחרים נא לזאת חק"א כ"י מס' 02057. ניתן למסור סקסס או ספונד"ל

חלק א' - בקשה להקמת הרשאה לחיוב חשבון

לכבוד _____
בנק _____

סניף _____
("הבנק") _____

הרשאה כללית, שאינה כוללת הגבלות.
או - הרשאה הכוללת לפחות אחת מההגבלות הבאות:

תקרת כסום החיוב - _____ ש"ח.
 מועד פקיעת תוקף ההרשאה - ביום _____/_____/_____.

(לשומט/לנכב א סתמן אזהרה המלווה תעודת, לשמירה בזהירה בהרשאה כללית שאינה מלווה תעודת)

1. אני/נו הח"מ _____ מס' זהות/ח.פ. _____ ("הלקוח/ות")
שם בעלי החשבון כמפיע בספרי הבנק _____

כתובת: _____
רחוב _____ מספר _____ ישוב _____ מיקוד _____ טלפון _____ כתובת דוא"ל _____

2. מבקשים/ים בזה להקים חשבון/ינו הר"ל ("החשבון") הרשאה לחיוב חשבון/ינו, בסכומים ובמועדים שימוצאו לכם מדי פעם בפעם ע"י המוסטב באמצעות קוד המוסט, בכפוף למגבלות שסומנו לעיל (ככל שסומנו).
ממן כן יחולו ההוראות הבאות:

א. עליו קבל המוסטב את הפרטים הנדרשים למילוי הבקשה להקמת הרשאה לחיוב החשבון.
ב. הרשאה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה בכתב ממני/מתנו שתכנס לתוקף יום עסקים אחד לאחר מתן ההודעה לבנק, וכן ניתנת לביטול עפ"י הוראה כל דין.
ג. אהיה/נוה רשאים/ם לבלט חיוב מסוים, ובלבד שהודעה על כך תימסר על ידי/נו בכתב לבנק, לא יאוחר מ-3 ימי עסקים לאחר מועד החיוב. ככל שהודעת הביטול ניתנה לאחר מועד החיוב, תזיכוי ייעשה בערך יום מתן הודעת הביטול.
ד. הבנק רשאי להוציא/ינו את ההסדר המפורט בהרשאה זו, אם החיוב אינו תואם את מועד פקיעת התוקף שנקבע בהרשאה, או את הסכומים שנקבעו בהרשאה, אם נקבעו.
ה. הבנק אינו אחראי בכל הנוגע לעסקה שביני/נו לבין המוסטב.
ו. הרשאה שלא ייעשה בה שימוש במסך תקופה של 24 חודשים ממועד החיוב האחרון, בטלה.
ז. את תענת לבקשתי/נו, הבנק יפעל בהתאם להוראות הרשאה זו, בכפוף להוראות כל דין והסכם שביני/נו לבין הבנק.
ח. הבנק רשאי להוציא/ינו את ההסדר המפורט בהרשאה זו, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, ויודיע לי/נו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו תוך ציון סיבה.
3. אני/נו מסכים/ים שבקשה זו תוגש לבנק ע"י המוסטב.

חתימת הלקוח/ות _____ תאריך _____

קצב תשלום יעיל 054-2287882

חלק ב' - תשלום באמצעות כרטיס אשראי

שם בעל הכרטיס: _____ מס' זהות: _____
מספר הכרטיס: _____ סניף: _____ דוא"ל: _____
כתובת: _____ רחוב: _____ מספר: _____ ישוב: _____ מיקוד: _____ טלפון: _____

סוג כרטיס: ויזה ישראל/מסטרקרד אמריקן אקספרס דינרס 3 ספרות בלב הכרטיס: _____
מס' כרטיס: _____ בתוקף עד: _____

1. אני הח"מ נתון בזה להוצאה לאור "ניצני הקודש" הרשאה קבועה לחיוב את חשבוני ה"ל מדי חודש באמצעות כרטיס האשראי אשר פרטי מנויים לעיל, בנין השתתפותי בהוצאה לאור של ספרי מורא"ש ורביז"ל. החיוב כאמור יבוצע על ידיכם במתן הודעת לחברת האשראי.
2. כל חיוב שישעשע בהתאם להרשאה זו, יישב כעושה בידעתי מלאה.
3. שבוך זה נחתם על ידי בלי לזכות במספר החשבושים ובמסומים, הואיל ונתנה על ידי הרשאה להנכיר למפקי הכרטיס חיובים מעת לעת כפי שתפרטו למפקי.
4. הרשאה זו ניתנת לביטול על ידי, בהתקנה נכתב ממני אילמ.
5. הרשאה זו מהיית בתוקף גם לחיוב כרטיס שנקבע לי על ידי חברת האשראי ואשר ישא מסך, כחלופה לכרטיס אשר מספרו נובן לעיל.
6. אתם חייבים את חשבוני נאמור כל עוד לא תהיית מניעה חוקית או אחרת לנעשת נן.

חתימה: _____ תאריך: _____

קצב תשלום יעיל 054-2287882